

อัลมนตะกอ มิน เมาชูอะฮ์ อัลอะฮาดِيث์ อันนะบะวียะฮ์

المكتبة رقم ١ من موسوعة الأحاديث النبوية

تايلاندي

ไทย

المُنْتَقَى

مِنْ

مُوسَى وَعِيسَى الْأَحْمَرِيُّ الْأَنْبِيَاءِ

اللغة التايلندية

إعداد القسم العلمي

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

جمعية الدعوة
وتوعية الجاليات بالربوة

ح) جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٦ هـ

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي
المنتقى من موسوعة الأحاديث النبوية - تايلندي. / جمعية خدمة
المحتوى الإسلامي - ط.١. - الرياض ، ١٤٤٦ هـ
٤٢٠ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٦/١٠٠٤٠
ردمك: ٤-٥٩-٨٤٧٤-٦٠٣-٩٧٨

Partners in Implementation

Content
Association

Rowad
Translation

Rabwah
Association

Byenah

This publication may be printed and disseminated by
any means provided that the source is mentioned and
no change is made to the text.

Tel : +966 50 244 7000
info@islamiccontent.org
Riyadh 13245-2836
www.islamiccontent.org

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงไว้ซึ่งขอบเขตในความเมตตา ผู้ทรงปราณีต่อบรรดาผู้ศรัทธาเสมอ

บทนำ

มวลการสรรเสริญที่สมบูรณ์ยิ่งเป็นสิทธิของอัลลอฮ์พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก
พรอันประเสริฐและความสันติสุขจงมีแด่ท่านนบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
แต่ดวงศวามของท่านและบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่าน
ตลอดจนบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามแนวทางของพวกเขาด้วยดีจนถึงวันแห่งการตอบแทน เราขอกล่าวว่า:
แท้จริง สิ่งที่สำคัญที่สุดที่มุสลิมทุกคนต้องใส่ใจ: คือการอ่าน การพิจารณา การใคร่ครวญ การเรียนรู้
และการปฏิบัติ - หลังจากคัมภีร์ของอัลลอฮ์แล้ว - คือการอ่านสุนนะฮ์ของท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ท่านนบีมุฮัมมัด อลัยฮิสเศาะลาตุวัสสลาม ได้กล่าวว่า:

"ฉันได้ทิ้งไว้ให้พวกเจ้า โอ้มนุษย์เอ๋ย คือสิ่งที่ หากพวกเจ้าได้ยึดมั่นกับมันแล้ว
แน่นอนพวกเจ้าจะไม่หลงทางตลอดไป คือคัมภีร์ของอัลลอฮ์ และสุนนะฮ์นบีของพระองค์"
รายงานโดย อิหม่ามมาลิก

แท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

"และสิ่งใดที่เราะซูลได้นำมายังพวกเจ้า ดังนั้น พวกเจ้าก็จงยึดเอาไว้ และสิ่งใดที่เขาได้ห้ามพวกเจ้าไว้
ก็จงละเว้นเสีย" [ซูเราะฮ์ อัล-หัจญ์: 7]

ด้วยเหตุดังกล่าว สมาคมเพื่อการบริการเนื้อหาอิสลาม
และสมาคมเพื่อการเผยแพร่ศาสนาอิสลามแห่งรีอวะฮ์

จึงได้ใส่ใจในการจัดทำสารานุกรมสำหรับหะดีษของท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
และได้ทำการแปลออกมาเป็นภาษาต่างๆ

แท้จริงอัลลอฮ์

ทรงอำนวยความสะดวกในการคัดสรรสารานุกรมชุดนี้ที่จำเป็นสำหรับมุสลิมทุกคนในด้านศาสนา
และการใช้ชีวิตของเขาในโลกนี้ สารานุกรมชุดนี้มาพร้อมด้วยคำอธิบายสั้นๆ

และมีการอธิบายความหมายและความหมายแฝงของมัน

และได้อธิบายถึงสิ่งที่ได้รับบางประการจากหะดีษของมัน

และสารานุกรมชุดนี้ได้ถูกรวบรวมไว้ในหนังสือเล่มนี้แล้วซึ่งมีชื่อว่า:

"อัลมุนตะกอ มิน มาซุอะฮ์ อัลอะฮาดิษ อันนะบะวียะฮ์"

และงานชิ้นนี้ได้มีการแปลเป็นภาษาต่างๆ ในโลกนี้ เพื่อให้เนื้อหาของมันได้เป็นประโยชน์

และเพื่อให้สุนนะฮ์ของท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ได้รับการเผยแพร่สู่มนุษยชาติทั้งหลายด้วยภาษาของพวกเขาเอง

และเราขอต่ออัลลอฮ์ เพื่อให้พระองค์ทรงโปรดตอบรับงานชิ้นนี้

และทรงโปรดทำให้มันเป็นงานที่มีความจำเริญ มีความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์

และทรงโปรดให้การตอบแทนแก่บรรดาผู้ที่มีส่วนในการสนับสนุน การเตรียมการ การแปล

และการเผยแพร่ด้วยเทอญ

และขออัลลอฮ์ทรงประทานพรและความสันติจงมีแด่ท่านนบีของเรา มุฮัมมัด

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

(1) - عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّةِ، وَإِنَّمَا لِامْرِئٍ مَّا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَهَجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَتَرَوَّجُهَا، فَهَجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ».

وفي لفظ للبخاري: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا نَوَى». [صحيح] - [متفق عليه]

(1) - จากอมร์ อิบнулคือฎฎ็อบ เราะะฎ็ยัลลอลฮุอันฮุ กกล่าวว่า: ท่านเราะะซูลลอลฮ์ ค็อลลัลลอลฮุอะลัยฮิวะสลัลม กกล่าวว่า: “แท้จริง ผลตอบแทนของการกระทำนั้นขึ้นอยู่กับเจตนา และแต่ละคนจะได้รับการตอบแทนตามที่เขาได้ตั้งเจตนาไว้ ดังนั้นผู้ใดที่อพยพไปหาอัลลอลฮ์และเราะะซูลของพระองค์ การอพยพของเขาก็จะเป็นเพื่ออัลลอลฮ์และเราะะซูลของพระองค์ และผู้ใดที่อพยพเพื่อประโยชน์ทางโลกหรือเพื่อผู้หญิงที่จะแต่งงาน ดังนั้นการอพยพของเขาก็จะเป็นเพื่อสิ่งที่เขาตั้งเป้าไว้” และในตัวของอิหม่ามอัลบุคอรียมีระบุว่า "แท้จริง ผลตอบแทนของการกระทำทุกอย่างนั้นขึ้นอยู่กับเจตนาต่างๆ และสำหรับทุกคนนั้นจะได้รับในสิ่งที่เขาได้ตั้งเจตนาไว้ » [เศาะฮึหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรีย และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ค็อลลัลลอลฮุอะลัยฮิวะสลัลม อธิบายว่า: แท้จริง ทุกการกระทำนั้นจะถูกพิจารณาดูที่การเจตนา ซึ่งหลักการนี้ครอบคลุมทุกการกระทำ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอิมานะฮ์(การเคารพภักดี)หรือเรื่องมุอามะละฮ์(การเป็นอยู่ในสังคม) ดังนั้นผู้ใดที่ตั้งเจตนาในการปฏิบัติกิจการงานของเขาเพื่อประโยชน์ใดๆ ก็ตาม เขาจะไม่ได้รับสิ่งใดนอกจากผลประโยชน์ดังกล่าวและเขาจะไม่ได้รับผลบุญใดๆ จากการกระทำนั้น และผู้ใดที่ตั้งเจตนาในปฏิบัตินั้นเพื่อเข้าใกล้อัลลอลฮ์ เขาก็จะได้รับผลตอบแทนและรางวัลจากการกระทำของเขา แม้ว่าสิ่งที่เขาได้กระทำนั้นเป็นเรื่องปกติทั่วไปก็ตาม เช่น การกินและดื่ม

จากนั้นท่านนบี คือลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ยกตัวอย่างให้เห็นถึงผลของการตั้งเจตนาที่มีต่อการกระทำ ทั้งๆ ที่มันเป็นการกระทำที่เท่าเทียมกันในภาพลักษณ์ภายนอก ท่านได้อธิบายว่า ผู้ใดที่ตั้งใจในการอพยพออกจากบ้านเกิดเมืองนอนเพื่อแสวงหาความพอพระทัยจากพระผู้อภิบาลของเขา

การอพยพของเขาก็จะเป็นการอพยพที่ถูกต้องตามหลักศาสนา เป็นที่ถูกต้องรับ

และเขาจะได้รับผลบุญเป็นการตอบแทนตามเจตนาที่เขาได้ตั้งใจไว้ และผู้ใดที่อพยพเพื่อหวังผลประโยชน์ทางโลกนี้ จะเป็นทรัพย์สิน เงินทอง เกียรติยศ การค้า หรือภรรยา เขาจะไม่ได้รับสิ่งใดๆ

จากการอพยพของเขาเว้นแต่ผลประโยชน์ที่เขาได้ตั้งใจไว้เท่านั้น และจะไม่มีผลบุญหรือรางวัลใดๆ สำหรับเขา

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. ส่งเสริมให้มีเจตนาที่บริสุทธิ์ เพราะอัลลอฮฺจะไม่ตอบรับการกระทำใดๆ นอกจากการกระทำที่หวังในความโปรดปรานของพระองค์เท่านั้น
2. การกระทำต่างๆ ที่สามารถเป็นสื่อเพื่อการเข้าใกล้อัลลอฮฺได้นั้น หากผู้ที่กระทำนั้น ได้กระทำด้วยรูปแบบปกติทั่วไป การกระทำนั้นจะไม่มีผลบุญสำหรับเขา จนกว่าเขาจะกระทำสิ่งนั้นด้วยเจตนาที่หวังเพื่อเข้าใกล้อัลลอฮฺ ตะอาลา

(4560)

(۲) - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ» متفق عليه.

ولمسلم: «مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ». [صحيح] - [متفق عليه]

(2) - จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา เล่าว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าววา: “ผู้ใดสร้างสิ่งที่ไม่มีในคำสอนของเรา ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่มียอยู่ในนั้น สิ่งนั้นจะถูกปฏิเสธ” บันทึกโดยบุคอริยฺและมุสลิม และมีในบันทึกของมุสลิมคือ”ผู้ใดกระทำสิ่งใด ที่ไม่มีในคำสอนของเรา ดังนั้น การกระทำนั้นย่อมถูกปฏิเสธ” [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอริยฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อธิบายว่าใครก็ตามที่สร้างสิ่งใดในศาสนา หรือกระทำสิ่งใดซึ่งไม่มีหลักฐานจากอัลกุรอานและซุนนะฮ์นั้น สิ่งนั้นจะถูกตีกลับไปยังเจ้าของมันและไม่เป็นที่ยอมรับโดยอัลลอฮ์.

บทเรียนที่ได้รับจากหะดีษ:

1. เรื่องอิบาดะฮ์มีรากฐานมาจากอัลกุรอานและซุนนะฮ์ ดังนั้นเราจะไม่อิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์นอกจากด้วยสิ่งที่มีบัญญัติไว้ ไม่ใช่ด้วยการอุตริหรือประดิษฐ์ขึ้นมาเอง
2. ศาสนาไม่ใช่ด้วยความเห็นและการเห็นชอบ แต่ด้วยการปฏิบัติตามท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
3. หะดีษนี้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความสมบูรณ์แบบของศาสนา.
4. บิดอะฮ์คือทุกสิ่งที่อยู่ขึ้นมาในศาสนา ซึ่งไม่มีในสมัยของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และสมัยของบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่าน ไม่ว่าในด้านความเชื่อ คำพูด หรือการกระทำ
5. หะดีษนี้เป็นหนึ่งในรากฐานของศาสนาอิสลาม เปรียบเสมือนตราซึ่งสำหรับการกระทำ เช่นเดียวกับทุกๆ การกระทำที่ไม่แสวงหาความพอพระทัยจากอัลลอฮ์

ดังนั้นจะไม่มีผลบุญแก่ผู้ที่กระทำ เช่นเดียวกับทุกๆ
การกระทำที่ไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ท่านเราะซูลลลอฮ์
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิอะสลัม นำมา
การกระทำนั้นจะถูกตีกลับไปยังผู้กระทำนั้น

6. บิดอะฮ์ที่ต้องห้ามคือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทางศาสนาไม่ใช่ทางโลก

(4792)

(3) - عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ، حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَيْهِ عَلَى فَخْدَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتَقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ النَّبِيَّةَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا» قَالَ: صَدَقْتَ، قَالَ: فَعَجِبْنَا لَهُ، يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ، قَالَ: «أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ» قَالَ: صَدَقْتَ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ، قَالَ: «أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ» قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ، قَالَ: «مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ» قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَتِهَا، قَالَ: «أَنْ تَلِدَ الْأُمَّةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْحُفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّيْءِ يَتَطَوَّلُونَ فِي الْبُنْيَانِ» قَالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ، فَلَبِثْتُ مَلِيًّا ثُمَّ قَالَ لِي: «يَا عُمَرُ، أَتَدْرِي مِنَ السَّائِلِ؟» قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «فَإِنَّهُ جِبْرِيْلُ، أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(3) - จากอุมร์ อิบнулค็อฎฏ็อบ เราะะฎ็ยัลลลอฮุอันฮุ กล่าว่า: วันหนึ่ง

ในขณะที่พวกเรากำลังอยู่พร้อมกับท่านเราะซูลลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิอะสลัม
ก็ได้มีชายคนหนึ่งที่มีเสื้อผ้าขาวผ่อง ผมดำสนิท ไม่มีร่องรอยของการเดินทางเลย
เข้ามาหาพวกเรา และก็ไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเราที่รู้จักเขา
จนกระทั่งเขาได้นั่งลงตรงหน้าท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิ อะสลัม
โดยที่หัวเข่าของเขากับหัวเข่าของท่านนบีประกบกัน
และวางสองฝ่ามือของเขาลงบนโคนขาของท่านนบี พร้อมกล่าวว่า “โอ้มูหัมมัด !
จงบอกฉันเกี่ยวกับอิสลามด้วยเถิด?” ท่านเราะซูลลลอฮ์ ตอบว่า “อิสลาม คือ

การที่ท่านกล่าวคำปฏิญาณว่า “ลา อีลาฮะ อิลลัลลอฮ์ วะอันนะ มุหัมมัดันเราะซูลุลลอฮ์” (แปลว่า ไม่มีพระเจ้าที่แท้จริง – ที่สมควรแก่การเคารพสักการะนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และมุหัมมัด คือ ศาสนทูตของพระองค์) ดำรงการละหมาดจ่ายชะกาต ถือศีลอดในเดือนเราะมาฎอน และประกอบพิธีหัจญ์หากท่านมีความสามารถ” เขากล่าวว่า “ท่านพุดถูกแล้ว” เขา(อุมร์) กล่าวว่า

“พวกเรา รู้สึกแปลกใจต่อเขาที่สอบถามท่านนบีแล้ว เขากล่าวรับรอง” เขากล่าวอีกว่า “แล้วจงบอกฉันเกี่ยวกับอีดมานด้วยเถิด? ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ตอบว่า “คือ การที่ท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์ บรรดา มลาอิกะฮ์ของพระองค์ คัมภีร์ต่างๆ ของพระองค์ บรรดา ศาสนทูตของพระองค์ วันอาคิเราะฮ์ ตลอดจนท่านศรัทธาในกฎอัลเกาะดร์ทั้งดีและชั่ว” เขากล่าวว่า “ท่านพุดถูกแล้ว” เขากล่าวต่อไปอีกว่า “แล้วจงบอกฉันเกี่ยวกับอีดฮันด้วยเถิด?” ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ตอบว่า “คือ การที่ท่านทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ราวกับว่าท่านเห็นพระองค์ และถ้าหากท่านไม่เห็นพระองค์ แท้จริงพระองค์ก็ทรงเห็นท่าน” เขากล่าวว่า “แล้วจงบอกฉันเกี่ยวกับวันสิ้นโลกด้วยเถิด?” ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ตอบว่า “คนที่ถูกถามไม่ได้รู้มากไปกว่าคนที่ถาม” เขากล่าวว่า “แล้วจงบอกฉันเกี่ยวกับสัญญาณของมันว่ามีอะไรบ้าง?” ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ตอบว่า “คือ การที่ทาสหญิงจะกำเนิดลูกเป็นนายของนาง และท่านจะได้เห็นคนเดินเท้าเปล่า (ไม่ใส่รองเท้า) ไม่สวมเสื้อผ้า ยากจน เลี้ยงแพะแกะต่างพากันปลุกตีอกสูง ๆ (อุมร์) เล่าว่า จากนั้น เขาคนนั้นก็จากไป แล้วฉัน(อุมร์) ก็หายหน้าไปหลายวัน ต่อมาท่านนบีก็ได้ถามฉันว่า “โอ้อุมร์ ! เจ้ารู้หรือไม่ว่าคนถามนั้นเป็นใคร? ฉันตอบว่า “อัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ย่อมรู้ดีกว่า” ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ตอบว่า “แท้จริงแล้วเขา คือญิบรีล เขามาหาพวกเจ้าเพื่อสอนศาสนาให้แก่พวกเจ้า” [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

อุมร์ อิบнулคือญาติออบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า มลาอิกะฮ์ญิบรีล อะลัยฮิสสลาม ได้มาหาบรรดาเศาะฮาบะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม ในรูปของชายคนหนึ่งที่ไม่มีการรู้จัก และส่วนหนึ่งจากคุณลักษณะของเขาคือ เสื้อผ้าของเขาขาวสะอาด ผมของเขาดำสนิท

ไม่มีร่องรอยบ่งบอกว่าเขาเป็นผู้เดินทาง เช่น ความเหนื่อยล้า ผุนผง
ผมที่แยกส่วน และเสื้อผ้าที่สกปรก และไม่มีใครรู้จักเขา
โดยที่บรรดาเศาะหาบะฮ์ได้นั่งร่วมอยู่กับท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام
จากนั้นเขาก็เข้าไปนั่งหน้าท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام
ในลักษณะของผู้เรียน และเขาได้ถามท่านนบีเกี่ยวกับอิสลาม
ท่านก็ตอบเขาด้วยหลักการของศาสนาที่ประกอบด้วย
การกล่าวคำปฏิญาณทั้งสอง การดำรงไว้ซึ่งการละหมาดห้าเวลา
การจ่ายซะกาตแก่ผู้ที่มีสิทธิได้รับ การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน
และการทำหัจญ์สำหรับผู้มีความสามารถ

ผู้ถามกล่าวว่า: ท่านพูดถูก

จึงทำให้บรรดาเศาะหาบะฮ์รู้สึกประหลาดใจกับคำถามของเขาที่แสดงถึงความไม่
มรู้อะไรเลย แต่แล้วเขาก็กลับยืนยันในความถูกต้องของคำตอบ

จากนั้นเขาถามท่านเกี่ยวกับหลักการศรัทธา

ท่านจึงตอบเขาเกี่ยวกับหลักการศรัทธาทั้งหกประการ
ซึ่งประกอบด้วยการศรัทธาต่อการมีอยู่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา
และคุณลักษณะของพระองค์

ศรัทธาในความเป็นเอกะของพระองค์ในด้านการสร้างของพระองค์และในด้านกา
รทำอิบาดะฮ์ต่อพระองค์เพียงองค์เดียว

ศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮ์ที่อัลลอฮ์ทรงสร้างขึ้นจากแร่ศิมี

พวกเขาคือบ่าวของอัลลอฮ์ที่มีเกียรติ พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนต่อพระองค์

และพวกเขาจะปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์

ศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ที่มาจากอัลลอฮ์ ตะอาลา

ซึ่งถูกประทานลงมาแก่บรรดาเราะซูลของพระองค์ เช่น อัลกุรอาน อัดเตารอต
อัลอินญีล และอื่นๆ

ศรัทธาต่อบรรดาเราะซูลที่ทำหน้าที่เผยแพร่ศาสนาของอัลลอฮ์

ซึ่งส่วนหนึ่งจากบรรดาเราะซูลเหล่านั้น ได้แก่ นูหฺ อิบรอฮีม มูซา อีซา

และคนสุดท้ายคือมุหัมมัด คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام

และศรัทธาต่อบรรดาเราะซูลและบรรดานบีท่านอื่นๆ อีกหลายท่าน

ศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์และสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากความตาย ชีวิตในหลุมฝังศพ
ซึ่งมนุษย์จะถูกฟื้นคืนชีพหลังจากความตายและจะถูกนำมาสอบสวน
และบั้นปลายของเขอาจสิ้นสุดที่สวรรค์หรือนรก

และศรัทธาว่าอัลลอฮ์ได้กำหนดสิ่งต่างๆ ตามความรอบรู้ ความปรีชาญาณ
การบันทึก และความประสงค์ของพระองค์

และทั้งหมดจะเกิดขึ้นตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดไว้

และทรงสร้างให้มันเกิดขึ้นมา แล้วเขาถามท่านนบีเกี่ยวกับอิหฺซาน

ท่านจึงตอบเขาว่าอิหฺซานคือ

การที่บ่าวคนหนึ่งได้ทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ราวกับว่าเขาเห็นพระองค์

แต่ถ้าเขาไม่สามารถบรรลุถึงสถานะนั้นได้

ก็ให้เขาทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ราวกับว่าพระองค์กำลังเฝ้าดูเขาอยู่ ดังนั้น

สถานะแรก (อัลมุซาอะดะฮ์) คือสถานะของการรู้เห็นซึ่งเป็นสถานะที่สูงที่สุด

และสถานะที่สอง (อัลมูรอกอบะฮ์) คือสถานะของการเฝ้าติดตาม

แล้วเขาก็ถามเกี่ยวกับวันกิยามะฮ์ว่า จะเกิดขึ้นเมื่อไร? ดังนั้นท่านนบี

คือลลลอฮ์อะลียฮิวะสสลัม ได้อธิบายว่า ความรู้เกี่ยวกับวันกิยามะฮ์นั้น

เป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงรักษาไว้ในความรู้ของพระองค์ ดังนั้น

ไม่มีใครใดสามารถรู้เรื่องนี้ได้ทั้งผู้ถูกถามและผู้ถาม

แล้วเขาได้ถามท่านเกี่ยวกับสัญญาณแห่งวันอาสาน ดังนั้น

ท่านนบีจึงอธิบายว่า ส่วนหนึ่งในบรรดาสัญญาณต่างๆ นั้นก็คือ

จะมีห่าสีและและลูกๆของนางมากมาย หรือจะเกิดการเนรคุณของบรรดาลูกๆ

ต่อมารดาของพวกเขา ซึ่งพวกเขาจะปฏิบัติต่อมารดาของพวกเขาเหมือนห่าสี

และคนเลี้ยงแกะคนยากจน

พวกเขาจะได้รับความสะดวกสบายในยุคสุดท้ายแห่งโลกนี้

ซึ่งพวกเขาจะแข่งขันโอ้อวดกันในการตกแต่งและก่อสร้างตึกอาคาร

จากนั้นท่านนบี คือลลลอฮ์อะลียฮิวะสสลัม ได้บอกว่า

แท้จริงผู้ถามคนนั้นคือมลาอิกะฮ์ญิบรีล

ซึ่งมาสอนศาสนาที่บรีสุทธีนี้แก่บรรดาเศาะฮาบะฮ์

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. มารยาทที่ดีงามของท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งท่านได้นั่งร่วมกับบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่านและพวกเขาก็นั่งร่วมกับท่าน
2. ศาสนาได้บัญญัติให้มีความอ่อนโยนกับผู้ถามและให้เขาเข้ามาใกล้ เพื่อที่เขาจะได้ถามโดยไม่เกิดความเกร็งหรือกลัว
3. มีความสุภาพกับผู้สอน เช่นการกระทำของญิบรีล อะลัยฮิสสลาม โดยที่เขานั่งต่อหน้าท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ในลักษณะของผู้มีมารยาทที่จะเรียนรู้จากท่าน
4. หลักการอิสลามมีห้าประการ และรากฐานของการศรัทธามีหกประการ
5. เมื่อคำว่าอิสลามและคำว่าอิหม่านได้มาอยู่ในที่เดียวกัน คำว่าอิสลามจะถูกอธิบายด้วยการกระทำภายนอก และอิหม่านจะถูกอธิบายด้วยเรื่องภายใน
6. ศาสนานั้นมีระดับที่แตกต่างกัน ระดับแรก อิสลาม ระดับที่สอง อิหม่าน และระดับที่สาม อิหฺซาน ซึ่งเป็นระดับที่สูงสุด
7. หลักเดิมสำหรับผู้ที่จะถามคือการไม่รู้ และความไม่รู้เป็นเหตุจูงใจของคำถาม ดังนั้นบรรดาเศาะฮาบะฮ์จึงประหลาดใจกับคำถามของเขาและคำรับรองความถูกต้องของเขา
8. การเริ่มด้วยสิ่งที่สำคัญที่สุด จากนั้นต่อด้วยสิ่งที่สำคัญรองลงมาตามลำดับ เพราะศาสนาเริ่มด้วยการกล่าวปฎิญาณทั้งสองในการอธิบายถึงหลักการอิสลาม และเริ่มด้วยการศรัทธาอัลลอฮ์ในการอธิบายถึงหลักการศรัทธา
9. อนุญาตให้ถามผู้รู้ในสิ่งที่ผู้ถามนั้นรู้อยู่แล้ว เพื่อให้คนอื่นจะได้รู้
10. ความรู้เกี่ยวกับวันกิยามะฮ์เป็นความรู้ที่อัลลอฮ์ทรงรักษาไว้ในความรอบรู้ของพระองค์เท่านั้น

(٤) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «بُيِّ
 الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ،
 وَحَجُّ الْبَيْتِ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(4) - จากท่านอับดุลลอฮ์ บิน อุมร์ เราะฎียัลลอฮุอันฮุม่า เล่าว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์
 คีอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่: “อิสลามถูกสร้างขึ้นบนหลักห้าประการ คือ
 ปฏิญาณว่
 ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์
 และมุฮัมมัดคือบ่าวและศาสนทูตของพระองค์ ดำรงการละหมาด จ่ายซะกาต
 บำเพ็ญหัจญ์ ณ บัยตุลลอฮ์ และถือศีลอดในเดือนเราะมาฎอน” [เศาะฮี้ห] - [รายงานโดย
 อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี

คีอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมได้เปรียบเทียบศาสนาอิสลามกับอาคารที่แข็งแรง
 ซึ่งมีเสาหลักห้าต้นที่รองรับอาคาร และคุณลักษณะอื่นๆ
 ที่เหลือของศาสนาอิสลามก็เหมือนกับองค์ประกอบเพิ่มเติมเพื่อความสมบูรณ์แ
 บบของอาคาร หลักแรก: คำปฏิญาณทั้งสอง
 คือการปฏิญาณว่ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงน
 ออกจากอัลลอฮ์
 และมุฮัมมัดคือศาสนทูตของพระองค์และคำปฏิญาณทั้งสองถือเป็นเสาหลักอ
 นเดียวกัน ไม่สามารถแยกออกจากกันได้
 คือผู้เป็นบ่าวจะต้องกล่าวคำปฏิญาณทั้งสองด้วยการยอมรับถึงความเป็นเอกะข
 องอัลลอฮ์
 และความเป็นพระเจ้าที่มีสิทธิได้รับการเคารพสักการะอย่างแท้จริงและไม่มีสิ่งอื่น
 ใดที่จะมีสิทธิ์นอกจากพระองค์เท่านั้น
 และปฏิบัติตามความต้องการของบทบัญญัติและศรัทธาในความเป็นเราะซูลของ
 นบีมุฮัมมัด คีอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และปฏิบัติตามท่าน. หลักที่สอง:
 การดำรงการละหมาด คือการดำรงการละหมาดภาคบังคับทั้งห้าเวลา

ทั้งกลางวันและกลางคืน ได้แก่ พิณรุ้(รุ่งเช้า) ดุฮรี(เที่ยงวัน) อัศรี(เย็น) มัฆริบ(หลังดวงอาทิตย์ตกดิน) และอิซฮาอ์(ค่ำ) ตามเงื่อนไข องค์ประกอบ และสิ่งจำเป็นต่างๆ ของมันที่ต้องปฏิบัติ หลักที่สาม: การจ่ายชะกาตภาคบังคับ ซึ่งเป็นอิบาดะฮ์ที่เกี่ยวกับเงินทอง

ที่วาญิบสำหรับทุกทรัพย์สินที่มีพิศัดครบตามจำนวนที่หลักศาสนากำหนดไว้ ซึ่งมอบให้กับผู้มีสิทธิได้รับมัน. หลักที่สี่: การบำเพ็ญหัจญ์ คือ การมุ่งสู่มักกะฮ์เพื่อประกอบพิธีกรรม

โดยมีเป้าหมายเพื่อการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา หลักที่ห้า: การถือศีลอดในเดือนเราะมาฎอน ได้แก่ การงดการกิน การดื่ม และสิ่งอื่นๆที่ทำให้การถือศีลอดนั้นเสีย

ด้วยเจตนาเพื่อเป็นการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ตั้งแต่แสงอรุณขึ้นจนถึงดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. คำปฎิญาณทั้งสองแยกจากกันไม่ได้
ดังนั้นการกล่าวคำปฎิญาณหนึ่งจะไม่ถูกต้องนอกจากด้วยการกล่าวอีกคำปฎิญาณหนึ่ง ด้วยเหตุนี้คำปฎิญาณทั้งสองนี้จึงเป็นหลักข้อเดียวกัน
2. คำปฎิญาณทั้งสองเป็นรากฐานของศาสนา ดังนั้น
จะไม่มี การตอบรับทุกคำกล่าว และทุกการกระทำ
นอกจากด้วยคำปฎิญาณทั้งสอง

(65000)

(๕) - عَنْ مُعَاذِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنْتُ رِذْفَ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى حِمَارٍ يُقَالُ لَهُ عُفَيْرٌ، فَقَالَ: «يَا مُعَاذُ، هَلْ تَدْرِي حَقَّ اللهِ عَلَى عِبَادِهِ، وَمَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللهِ؟»، قُلْتُ: اللهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «فَإِنَّ حَقَّ اللهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللهِ أَنْ لَا يُعَذِّبَ مَنْ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ أَفَلَا أُبَشِّرُ بِهِ النَّاسَ؟ قَالَ: «لَا تُبَشِّرْهُمْ، فَيَتَكَلَّمُوا».

[صحيح] - [متفق عليه]

(5) - จากท่านมูอาซ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า : ฉันได้ขี่ลาซ้อนหลังท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งมีชื่อเรียกว่า อูฟายร์ ท่านได้กล่าวกับฉันว่า "โอ้มูอาซ ท่านทราบหรือไม่ว่าอะไรคือสิทธิที่อัลลอฮ์ต้องได้รับจากบ่าวของพระองค์ และอะไรคือสิทธิที่บ่าวจะได้รับจากอัลลอฮ์" ฉันกล่าวว่า "อัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ทรงรู้ดีที่สุด" ท่านจึงกล่าวว่า "แท้จริงสิทธิที่อัลลอฮ์ต้องได้รับจากบ่าว คือการเคารพสักการะต่อพระองค์เพียงผู้เดียว และไม่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ และสิทธิที่บ่าวจะได้รับจากอัลลอฮ์ก็คือการที่พระองค์ไม่ลงโทษผู้ที่ไม่ตั้งภาคีต่อพระองค์ด้วยสิ่งใดๆ" แล้วฉันได้กล่าวว่า "โอ้อ่านเราะซูลลลอฮ์ จะให้ฉันนำเรื่องนี้บอกเล่าแก่ผู้คนใหม่ เพื่อเขาจะได้ดีใจกับมัน?" ท่านตอบว่า "ท่านอย่าได้บอกพวกเขา เพราะอาจทำให้พวกเขาพึงพาส่งนั้นเท่านั้น". [เศาะฮีห] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้อธิบายถึงสิทธิที่อัลลอฮ์ต้องได้รับจากบ่าวของพระองค์และสิทธิที่บ่าวจะได้รับจากอัลลอฮ์ สิทธิที่อัลลอฮ์ต้องได้รับจากบ่าว คือการเคารพสักการะต่อพระองค์เพียงผู้เดียว และไม่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ และสิทธิที่บ่าวจะได้รับจากอัลลอฮ์ คือการที่พระองค์ไม่ลงโทษผู้ที่ศรัทธาในเอกภาพของพระองค์ซึ่งพวกเขาไม่ตั้งภาคีต่อพระองค์ด้วยสิ่งใดๆ จากนั้นท่านมูอาซได้ถามท่านว่า " โอ้อ่านเราะซูลลลอฮ์ จะให้ฉันนำเรื่องนี้บอกเล่าแก่ผู้คนใหม่ เพื่อพวกเขาจะได้ดีใจ

มีความสุขกับความประเสริฐนี้? แต่ท่านนบี คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ห้ามไม่ให้บอก เพราะกลัวพวกเขาจะยึดกับสิ่งนั้นเท่านั้น

บทเรียนที่ได้รับจากหะดีษ:

1. อธิบายถึงสิทธิของอัลลอฮ์ ตะอาลา
ที่พระองค์ได้ทรงบัญญัติไว้เหนือบรรดาบ่าวของพระองค์ นั่นคือ การเคารพสักการะต่อพระองค์ และไม่ตั้งภาคีใด ๆ พร้อมกับพระองค์
2. อธิบายถึงสิทธิของบรรดาบ่าวที่จะได้รับจากอัลลอฮ์
ซึ่งเป็นความโปรดปรานและความกรุณาจากพระองค์ คือการให้พวกเขาได้เข้าสวรรค์และไม่ลงโทษพวกเขา
3. ในหะดีษนี้เป็นการแจ้งข่าวดีที่น่ายินดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาในความเป็
นเอกะของอัลลอฮ์ พวกเขาไม่ตั้งภาคีใด ๆ พร้อมกับพระองค์
โดยการกำหนดสรวงสวรรค์เป็นบ้านปลายของพวกเขา
4. ท่านนุอาซ ได้รายงานหะดีษนี้ก่อนที่ท่านจะเสียชีวิต
เพราะกลัวจะเป็นการปกปิดความรู้
5. เป็นการเตือนไม่ให้มีการเปิดเผยบางหะดีษสำหรับมนุษยบางกลุ่ม
เพราะกลัวถึงความไม่เข้าใจในความหมายของมัน
และสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับหลักการปฏิบัติ
และไม่เกี่ยวกับหลักกฎหมายของศาสนา
6. ผู้ที่ทำบาปที่เป็นผู้ศรัทธาในเอกภาพของอัลลอฮ์
พวกเขาจะอยู่ภายใต้ความประสงค์ของพระองค์ พระองค์อาจจะลงโทษ
และอาจจะให้อภัยพวกเขา
และสุดท้ายแล้วสวรรค์คือบ้านปลายสำหรับพวกเขา

(65007)

(6) - عن أنس بن مالك رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمُعَاذٌ رَدِيفُهُ عَلَى الرَّحْلِ قَالَ: «يَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ»، قَالَ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ وَسَعْدَيْكَ، قَالَ: «يَا مُعَاذُ»، قَالَ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ وَسَعْدَيْكَ، ثَلَاثًا، قَالَ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ إِلَّا حَرَّمَهُ اللهُ عَلَى النَّارِ»، قَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، أَفَلَا أُخْبِرُ بِهِ النَّاسَ فَيَسْتَبْشِرُوا؟ قَالَ: «إِذَا يَتَكَلَّمُوا». وَأَخْبَرَ بِهَا مُعَاذٌ عِنْدَ مَوْتِهِ تَأْتِمًا. [صحيح] - [متفق عليه]

(6) - จากท่านอนัส บิน มาลิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า : แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เคยนั่งบนพาหนะโดยมีมูอาซนั่งท้าย ท่านกล่าวว่า "โอ้มูอาซ เอ๋ย" เขากล่าวว่า " ครับท่านเราะซูลอัลลอฮฺ" ท่านกล่าวอีกว่า "โอ้มูอาซ เอ๋ย" เขาก็ตอบว่า"ครับท่านเราะซูลอัลลอฮฺ" ท่านกล่าวอีกว่า "โอ้มูอาซ เอ๋ย" เขาก็ตอบว่า "ครับท่านเราะซูลอัลลอฮฺ" สามครั้ง แล้วท่านก็กล่าวว่า "ไม่มีบ่าวคนใดที่กล่าวคำปฎิญาณตนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ และมุหัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺด้วยความเชื่อมั่นในใจของเขา เว้นแต่อัลลอฮฺจะทำให้เขาเป็นที่ต้องห้ามสำหรับนรก" มูอาซถามว่า "โอ้ ท่านเราะซูลอัลลอฮฺ จะไม่ให้นับบอกล่าวดีนี้แก่คนอื่น ๆ หรือ เพื่อพวกเขาจะได้พากันดีใจ?" ท่านก็ตอบว่า "เช่นนั้นพวกเขาก็จะไม่ทำอะไรเลย" และมูอาซก็ได้บอกเรื่องนี้ขณะที่เขากำลังจะสิ้นใจเพราะกลัวบาป (จากการปกปิดความรู้) [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ครั้งหนึ่งท่านมูอาซ บินญะบัล เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ซีส์ตวัพาหนะอยู่ด้านหลังท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แล้วท่านก็เรียกเขาว่า "โอ้ มูอาซ? ท่านได้เรียกข้าสามครั้ง เพื่อเป็นการยืนยันถึงความสำคัญของสิ่งที่ท่านจะพูดกับเขา.

และท่านมูอาซ เราะฎิยัลลอฮุ ก็ตอบทุกครั้ง โดยกล่าวว่า “ข้าพเจ้ายินดีตอบรับท่าน โอ้ท่านเราะซูลอัลลอฮฺ และข้าพเจ้าจะทำให้ท่านมีความสุข” นั่นคือ: ฉันตอบรับท่าน โอ้ ท่านเราะซูลอัลลอฮฺ ตอบแล้วตอบอีก และฉันหวังความสุขสำหรับคำตอบของท่าน

ดังนั้น ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

บอกเขาว่าไม่มีใครที่กล่าวคำปฎิญาณว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์"
นั่นคือไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์
และมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของพระองค์

ด้วยความเชื่อมั่นจากใจของเขาโดยไม่โกหก ดังนั้น

ถ้าเขาเสียชีวิตไปในสภาพนี้ อัลลอฮ์จะทำให้เขาเป็นที่ต้องห้ามสำหรับไฟนรก.

ท่านมูอาซ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้ถามท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
เพื่อต้องการบอกให้ผู้คนได้รู้ เพื่อให้พวกเขามีความสุข และรู้สึกดี ได้หรือไม่?

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่าพวกเขาจะไม่ทำอะไรเลย

และการงานของพวกเขาจะลดน้อยลง

ดังนั้นท่านมูอาซจึงไม่ได้บอกใครเกี่ยวกับเรื่องนี้จนกระทั่งก่อนที่เขาจะเสียชีวิต
เพราะกลัวบาปที่เกิดจากการปกปิดความรู้

บทเรียนที่ได้รับจากหะดีษ:

1. กล่าวถึงความถ่อมตนของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ที่ให้มูอาซขึ้นชื่อ อยู่ด้านหลังท่านบนหลังสัตว์พาหนะของท่าน
2. กล่าวถึงวิธีการสอนของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ขณะที่ท่านเรียกมูอาซ ซ้ำๆ หลายครั้ง
เพื่อดึงความสนใจไปยังสิ่งที่ท่านกำลังจะพูด
3. หนึ่งในเงื่อนไขของการกล่าวคำปฎิญาณ:
"ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของพระองค์"
คือผู้ที่กล่าวนั้น ต้องกล่าวด้วยความจริงใจและมั่นใจ
ไม่ใช่ด้วยการโกหกหรือสงสัย
4. ผู้ที่ศรัทธาในเอกภาพของอัลลอฮ์ พวกเขาจะไม่อยู่ในไฟนรกอย่างถาวร
แม้ว่าพวกเขาจะเข้าไปในนั้นเพราะบาปของพวกเขาก็ตาม
พวกเขาก็จะออกมามันหลังจากที่บริสุทธิ์จากบาปแล้ว
5. คุณค่าของคำปฎิญาณทั้งสองสำหรับผู้ทีกล่าวมันด้วยความบริสุทธิ์ใจ.
6. อนุญาตให้ละทิ้งการรายงานหะดีษในบางกรณีที่อาจเกิดผลที่ไม่ดีตามมา

(۷) - عن طارق بن أشيم الأشجعي رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَرَّمَ مَالَهُ وَدَمُّهُ، وَحَسَابُهُ عَلَى اللَّهِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(7) - จากท่านฎอริก บิน อะซีม อัลดัจญะอียี เราะหุมีลลอฮฺอันฮฺ กล่าวว้: ฉนได้ยันท่านเราะซูลลลอฮฺ ค็อลลลลอฮฺอะลัยฮิอะสลลัม กล่าวว้: "ใครที่กล่าว "ลาอิลาฮะอีลลลลอฮฺ" ความว้ (ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลลอฮฺ) และปฎิเสธทุกสิ่งที่ถูกสักการะอื่นจากอัลลลอฮฺ ทรัพย์สินและเลือดเนื้อของเขาจะเป็นที่ต้องห้าม และการคิดบัญชีที่มีต่อเขานั้นเป็นหน้าที่ของอัลลลอฮฺ" [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ค็อลลลลอฮฺอะลัยฮิอะสลลัม กล่าวว้ ใครก็ตามที่กล่าวและทำการปฎิญาณตนด้วยปากของเขาว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลลอฮฺ" นั่นคือไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลลอฮฺ และเขาปฎิเสธต่อทุกสิ่งที่เป็นสิ่งเคารพสักการะอื่นจากอัลลลอฮฺ และละทิ้งทุกศาสนายกเว้นอิสลาม ดังนั้นทรัพย์สินเงินทองของเขาและเลือดของเขาเป็นสิ่งที่ต้องห้ามสำหรับมุสลิม เพราะไม่ใช่สิทธิใดๆ สำหรับเรา นอกจากสิ่งที่ประจักษ์เปิดเผยจากการงานของเขาเท่านั้น ทรัพย์สินเงินทองของเขาจะไม่ถูกเอาไป และเลือดของเขาจะไม่ถูกหลั่งออกมา เว้นแต่เขาได้ก่ออาชญากรรมหรือความผิดทางอาญาที่จำเป็นต้องลงโทษซึ่งเป็นบทบัญญัติของศาสนาอิสลาม และอัลลลอฮฺจะทรงเป็นผู้คิดบัญชีของเขาในวันกียามะฮฺ เพราะหากเขามีความสัจจริง พระองค์ก็จะให้รางวัลตอบแทนเขา และถ้าเขาเป็นคนกลับกลอก(มุนาฟิก)พระองค์ก็จะลงโทษเขา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิส:

1. การกล่าว "ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ"
และการปฏิเสธในทุกสิ่งที่เป็นสิ่งเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮฺเป็นเงื่อนไขในการเข้ารับอิสลาม.
2. ความหมายของ (ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ)
คือการปฏิเสธต่อทุกสิ่งที่เป็นสิ่งเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮฺ เช่น รูปเคารพ หลุมฝังศพ และอื่นๆ และทำการวิบาตะฮ์ต่อพระองค์เพียงผู้เดียว
3. ใครก็ตามที่มีความเชื่อในการเป็นเอกภาพต่ออัลลอฮฺและปฏิบัติตามบทบัญญัติของมันเป็นที่เปิดเผย จำเป็นต้องไม่ทำอันตรายใดๆ ต่อเขา จนกว่าจะมีความชัดเจนที่ปรากฏจากเขาซึ่งสิ่งที่ขัดแย้งกับสิ่งที่เขาได้ยึดมั่นไว้
4. ทรัพย์สินเงินทองของมุสลิม เลือดเนื้อของพวกเขา และเกียรติยศของพวกเขา เป็นสิ่งที่มีเกียรติ นอกจากด้วยสิทธิที่มัลบล้างมัน
5. การตัดสินต่างๆ ในโลกนี้เป็นไปตามสิ่งที่ปรากฏ และในวันอาคีเราะฮ์นั้นขึ้นอยู่กับเจตนาและจุดมุ่งหมาย

(6765)

(٨) - عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، مَا الْمُوجِبَاتُ؟ فَقَالَ: «مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ» [صحيح] - [رواه مسلم]

(8) - จากท่านญาบิร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า : มีชายคนหนึ่งมาหาท่านนบี คือลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام แล้วกล่าวว่า "โอ้ ท่านเราะซูลุลลอฮ์ อะไรคือความแน่นอนของสองประการ? ท่านตอบว่า "ผู้ใดเสียชีวิตโดยที่เขาไม่ได้ตั้งภาคีใดๆ ต่ออัลลอฮ์ เขาจะได้เข้าสวรรค์อย่างแน่นอน และผู้ใดเสียชีวิตโดยที่เขาได้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ เขาจะได้เข้านรกอย่างแน่นอน"
[เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ชายคนหนึ่งได้ถามท่านนบี คือลัลลอฮฺอะลัยฮิสะลัม เกี่ยวกับการกระทำสองประการที่เป็นเหตุทำให้เข้าสวรรค์ และที่เป็นเหตุทำให้เข้านรก? ดังนั้นท่านนบี คือลัลลอฮฺอะลัยฮิสะลัม ตอบว่า "การกระทำที่ทำให้เข้าสวรรค์อย่างแน่นอนนั้นคือการที่คนหนึ่งคนใดได้เสียชีวิตในสภาพที่เขาได้ทำการเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียว และไม่ตั้งสิ่งใดๆ เป็นภาคีกับอัลลอฮ์ และการกระทำที่ทำให้เข้านรกอย่างแน่นอนนั้นคือการที่คนหนึ่งคนใดเสียชีวิตในสภาพที่เขาตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ได้กำหนดบางสิ่งมาเคียงคู่กับอัลลอฮ์ ได้กำหนดบางสิ่งมาเทียบเคียงกับอัลลอฮ์ ทั้งในด้านความเป็นพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพสักการะ ด้านการเป็นผู้ทรงอภิบาล ด้านพระนามและคุณลักษณะของพระองค์"

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความประเสริฐของการศรัทธาในความเป็นเอกะของอัลลอฮ์ และผู้ใดที่เสียชีวิตโดยเขาได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และไม่ตั้งภาคีกับพระองค์ เขาจะได้เข้าสวรรค์อย่างแน่นอน
2. ภัยอันตรายของการตั้งภาคี และผู้ใดที่เสียชีวิตโดยเขาได้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ เขาจะได้เข้านรกอย่างแน่นอน
3. ผู้ที่ทำบาปจากบรรดาผู้ที่ศรัทธาในเอกภาพของอัลลอฮ์ พวกเขาจะอยู่ในความประสงค์ของอัลลอฮ์ ซึ่งอัลลอฮ์อาจลงโทษพวกเขา และอาจให้อภัยแก่พวกเขา และบั้นปลายของพวกเขาคือสวนสวรรค์

(65008)

(9) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَلِمَةً وَقُلْتُ أُخْرَى، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ نِدًّا دَخَلَ النَّارَ» وَقُلْتُ أَيْ: مَنْ مَاتَ وَهُوَ لَا يَدْعُو لِلَّهِ نِدًّا دَخَلَ الْجَنَّةَ. [صحيح] - [متفق عليه]

(9) - จากท่านอับดุลลอฮ์ บิน มัสอูด เราะฎียัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า: ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้ซึ่งถ้อยคำหนึ่ง และฉันก็กล่าวอีกถ้อยคำหนึ่ง ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่:"ใครก็ตามที่เสียชีวิตไปโดยเขาได้ขอต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์เพื่อเป็นภาคีเขาต่องตกรกอย่างแนนอน" และฉันกล่าวว่า"ใครก็ตามที่เสียชีวิตไปโดยไม่ขอต่อสิ่งใดเพื่อเป็นภาคีกับอัลลอฮ์เขาจะได้เข้าสวรรค์อย่างแนนอน" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวแก่พวกเราว่า ใครก็ตามที่มอบสิ่งที่ควรเป็นของอัลลอฮ์ให้กับสิ่งอื่นที่ไม่ใช่พระองค์ เช่น การขอต่ออา้อ์ต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ตะอะลา หรือขอความช่วยเหลือจากสิ่งอื่นที่ไม่ใช่อัลลอฮ์ แล้วเสียชีวิตในสภาพนั้น แท้จริงเขาก็เป็นหนึ่งในชาวนรก. ท่านอิบน์มัสอูด เราะฎียัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวเสริมว่า ใครก็ตามที่เสียชีวิตไปโดยไม่ตั้งภาคีใดๆ กับพระองค์ แท้จริงบั้นปลายของเขาคือสรวงสวรรค์.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. การขอต่ออา้อ์เป็นอิบาตะฮ์ที่ไม่สามารถมุ่งไปยังสิ่งใดได้นอกจากต่ออัลลอฮ์ ตะอะลา เท่านั้น
2. ความประเสริฐของเตาฮีด (ศรัทธาในความเป็นเอกะของอัลลอฮ์) และใครก็ตามที่เสียชีวิตไปในสภาพนั้น เขาจะได้เข้าสวรรค์ แม้ว่าเขาจะถูกลงโทษจากบาปของเขาก็ตาม
3. อันตรายของการตั้งภาคี และใครก็ตามที่เสียชีวิตไปในสภาพนั้นเขาจะต้องเข้านรก

(10) - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، حِينَ بَعَثَهُ إِلَى الْيَمَنِ: «إِنَّكَ سَتَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَإِذَا جِئْتَهُمْ فَادْعُهُمْ إِلَى أَنْ يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللهُ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللهُ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَعْيَانِهِمْ فَتُرَدُّ عَلَى فُقَرَائِهِمْ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ، وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللهِ حِجَابٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(10) - จากท่านอิบนุอับบาส เราะฎียัลลอฮุอันฮูมา ได้กล่าวว่า : ท่านเราะสุลุลลอฮ์ คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ได้กล่าวแก่มุอาซ บิน ญะบัล เราะฎียัลลอฮุอันฮู ช่วงที่ท่านจะส่งเขาไปยังเยเมนว่า : "แท้จริงเจ้านั้น จะต้องไปหากลุ่มชนกุ่มหนึ่งซึ่งเป็นชาวคัมกีร์ เมื่อไปถึงพวกเขา จงเรียกร้องเชิญชวนพวกเขา ให้ยอมรับในการกล่าวคำปฎิญาณว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ถูกระบุโดยแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์ และแท้จริงมุฮัมมัดเป็นเราะสุลของอัลลอฮ์" หากพวกเขาตอบรับเจ้า จงบอกพวกเขาว่าแท้จริงอัลลอฮ์ได้กำหนดให้ละหมาดวันและคืนหนึ่งห้าเวลา หากพวกเขาปฏิบัติตามที่กำหนด ก็จงบอกพวกเขาว่า อัลลอฮ์ได้กำหนดให้จ่ายชะกาต โดยเอาจากคนรวยและมอบให้แก่บรรดาผู้ที่ยากจนในหมู่พวกเขา และหากพวกเขาเชื่อฟังในเรื่องชะกาตแล้ว ดังนั้นเจ้าจงระวังในทรัพย์สินสมบัติที่มีค่าของพวกเขา และจงระวังการขูดอาอ์ของผู้ถูกอธรรมเกิด เพราะระหว่างมันกับอัลลอฮ์จะไม่มีสิ่งใดขวางกันได้". [เศาะฮีห] - [รายงานโดย อัลบุคอรีห์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

เมื่อท่านนบี คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ได้ส่งมุอาซ บิน ญะบัล เราะฎียัลลอฮุอันฮู ไปยังประเทศเยเมน เพื่อเรียกร้องผู้คนเข้าสู่การศรัทธาในอัลลอฮ์ และเป็นผู้สอนคำสอนของพระองค์นั้น ท่านได้ชี้แจงกับมุอาซให้ฟังว่าเขาจะต้องเจอกับชาวคริสเตียนกุ่มหนึ่ง

ดังนั้นเขาจึงต้องเตรียมตัวให้พร้อม
และให้เขาเริ่มเรียกร้องพวกเขาด้วยสิ่งที่สำคัญที่สุดต่อด้วยสิ่งที่สำคัญถัดไปตาม
ลำดับ ดังนั้นให้มุอาซเริ่มด้วยการปรับเรื่องความเชื่อก่อน ด้วยการยอมรับว่า
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพบูชา นอกจากอัลลอฮ์ และแท้จริงแล้ว
มุฮัมมัดนั้นเป็นศาสนทูตของพระองค์ เพราะด้วยคำยอมรับดังกล่าวนั้น
จะทำให้พวกเขาเป็นผู้ที่เข้ารับอิสลาม
และหากพวกเขายอมรับแล้วก็จงใช้พวกเขาให้ดำรงการละหมาด
เพราะการละหมาดนั้น
ถือเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดหลังการยอมรับในพระเจ้าเอกองค์อัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะ
หากพวกเขาปฏิบัติดังกล่าวได้แล้ว
ให้ใช้ผู้ร่ำรวยในหมู่พวกเขาจ่ายชะกาตให้กับคนยากไร้
และห้ามพวกเขาเอาทรัพย์สินที่ดีที่สุด
แต่จะเพียงพอกับทรัพย์สินในระดับปานกลาง ประการสุดท้าย ท่านนบี
คือลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ได้ย้ำเตือนให้หลีกเลี่ยงความอธรรม
(การละเมิดหรือการกดขี่)
ทั้งนี้เพราะเกรงว่าผู้ที่ถูกกดขี่จะวิงวอนขอความเป็นธรรมต่อพระเจ้า
ซึ่งการวิงวอนของพวกเขาจะถูกตอบรับโดยทันที

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความหมายของการยอมรับว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ คือ
การยึดถือว่า พระองค์เท่านั้นที่ควรแก่การเคารพภักดี
และละทิ้งการเคารพภักดีสิ่งอื่นที่ไม่ใช่พระองค์
2. ความหมายของการยอมรับว่ามุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ คือ
การศรัทธาต่อท่าน ศรัทธาในสิ่งที่ท่านนำมา และยอมรับว่า
ท่านคือผู้เป็นศาสนทูตคนสุดท้ายของอัลลอฮ์ที่ถูกส่งไปยังมนุษยชาติ
3. การสนทนากับผู้มีวิชาความรู้ หรือ
ผู้ที่มีสถานะเดียวกับผู้รู้ นั้นไม่เหมือนกับการสนทนากับผู้คนทั่วไป
ดังนั้นท่านนบี คือลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام จึงกำชับมุอาซโดยกล่าวว่า:
"เจ้ากำลังจะไปหากกลุ่มชนชาวคัมภีร์"

4. ประเด็นที่สำคัญที่สุดของการเป็นมุสลิม คือ ต้องตระหนักความกระვ้างแจ้งในศาสนาของตน และกำจัดความสงสัยด้วยการแสวงหาความรู้
5. ศาสนาของชาวยิวและชาวคริสต์เป็น โมฆะหลังจากการบังเกิดขึ้นของท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และพวกเขาจะไม่อยู่ในหมู่ผู้ที่จะได้รับความสำเร็จในวันกียามะฮ์จนกว่าพวกเขาจะเข้ารับอิสลาม และศรัทธาต่อท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

(3390)

(11) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَسْعَدَ النَّاسَ بِشَفَاعَتِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَقَدْ ظَنَنْتُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَلَّا يَسْأَلَنِي عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ أَحَدٌ أَوْلَ مِنْكَ لَمَا رَأَيْتَ مِنْ حِرْصِكَ عَلَى الْحَدِيثِ، أَسْعَدَ النَّاسَ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ أَوْ نَفْسِهِ.» [صحيح] - [رواه البخاري]

(11) - จากท่านอบูฮุรัยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า:

มีคนถามท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า “โอ้ท่านเราะสูลุลลอฮ์ มนุษย์คนใดหรือที่จะมีความสุขมากที่สุดจากการได้รับการช่วยเหลือของท่านในวันกียามะฮ์? ท่านจึงกล่าวว่า โอ้อบูฮุร็อยเราะฮ์เอ๋ย ฉันคิดว่ายังไม่เคยมีใครถามเรื่องนี้กับฉันมาก่อน และฉันเห็นว่าเจ้าตั้งอกตั้งใจที่จะเก็บเกี่ยววณะของฉัน มนุษย์ที่จะมีความสุขที่สุดจากการได้รับการช่วยเหลือของฉันในวันกียามะฮ์นั้นคือ ผู้ที่กล่าวว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ” [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ชี้แจงว่ามนุษย์ที่จะมีความสุขที่สุดจากการได้รับการช่วยเหลือของท่านในวันแห่งการพิพากษานั้นคือ ผู้ที่กล่าวว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ คือ

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพภักดีที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮ์ และไร้ซึ่งการมีภาคีใดๆ ต่อพระองค์

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิส:

1. ยืนยันว่าการช่วยเหลือ (อับซะฟาอะฮ์) ของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ต่อบรรดาผู้ศรัทธาในวันอาคิเราะฮ์นั้นมีอยู่จริง
2. การช่วยเหลือ (อับซะฟาอะฮ์) ของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ต่อบรรดาผู้ศรัทธาในวันอาคิเราะฮ์นั้น คือ การขอให้เอกองค์อัลลอฮ์ทรงยกเลิกการตกนรกสำหรับผู้ศรัทธาที่มีสิทธิที่จะตกนรก และขอให้พระองค์ทรงนำผู้ศรัทธาที่ตกนรกได้ออกมาจากมัน
3. ความประเสริฐของคำปฎิญาณตนด้วยความบริสุทธิ์ใจ และผลของมันที่ยิ่งใหญ่
4. การบรรลุถึงคำปฎิญาณอย่างแท้จริงนั้น เกิดขึ้นได้ด้วยการเข้าใจในความหมายและการปฏิบัติตาม
5. ความประเสริฐของอบุฮุรัยเราะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ และความเอาจริงของท่านในการแสวงหาความรู้

(3414)

(۱۲) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «الإيمان بضع وسبعون - أو بضع وستون - شعبة، فأفضلها قول لا إله إلا الله، وأدناها إماطة الأذى عن الطريق، والحياة شعبة من الإيمان». [صحيح] - [متفق عليه]

(12) - จากท่านอบุฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: “ การศรัทธานั้นมีเจ็ดสิบ หรือหกสิบกว่าแขนง ที่ประเสริฐสุดคือการกล่าวคำว่า ลออิลาฮะอิลลัลลลอฮ์ (ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮ์) และที่ต่ำสุดของการศรัทธาคือ การขจัดสิ่งอันตรายออกจากทางสัญจร และความละอายนั้นคือส่วนหนึ่งของการศรัทธา” [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า
แท้จริงการศรัทธานั้นมีสาขาและคุณสมบัติมากมาย ซึ่งรวมถึงการกระทำ
ความเชื่อ และคำพูด.

และคุณสมบัติสูงสุดและดีที่สุดของการศรัทธาคือการกล่าวว่า لا اله الا الله
«الله(ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์)
โดยรู้ความหมายของมันและปฏิบัติตามในเนื้อหาของมัน
นั่นคือศรัทธาว่าอัลลอฮ์คือพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพสักการะเพียงองค์เดียวโดย
ไม่มีสิ่งอื่นใด

และการกระทำของการศรัทธาที่เล็กที่สุดคือการขจัดสิ่งอันตรายบนเส้นทาง
เดินสัญจรของผู้คน

จากนั้น ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า
แท้จริงความละเอียดเป็นคุณสมบัติหนึ่งของการศรัทธา
และถือว่าเป็นมารยาทหนึ่งที่ทำให้เกิดการทำดีและหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดี

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. การศรัทธานั้นมีหลายระดับซึ่งบางส่วนจะมีความประเสริฐกว่าอีกบางส่วน
2. การศรัทธานั้นรวมถึงการพูด การกระทำและการยึดมั่น
3. ความละเอียดที่มีต่ออัลลอฮ์นั้น
คือการที่พระองค์ต้องไม่เห็นเจ้าในที่ที่พระองค์ทรงห้ามเจ้า
และพระองค์ต้องเห็นท่านในที่ที่พระองค์ทรงใช้
4. การกล่าวถึงจำนวนไม่ได้หมายถึงการจำกัดที่จำนวนนั้น
แต่เป็นการบ่งชี้ถึงการกระทำที่แสดงถึงการศรัทธานั้นมีจำนวนมาก
เพราะชาวอาหรับมักกล่าวถึงจำนวนสำหรับบางสิ่งและไม่ได้เป็นการปฏิเสธ
จำนวนอื่น

(13) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الذَّنْبِ أَعْظَمُ عِنْدَ اللَّهِ؟ قَالَ: «أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلَقَكَ» قُلْتُ: إِنَّ ذَلِكَ لَعَظِيمٌ، قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «وَأَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ؛ تَخَافُ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ» قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «أَنْ تُزَانِيَ حَلِيلَةَ جَارِكَ».

[صحيح] - [متفق عليه]

(13) - จากท่านอับดุลลอฮ์ บิน มัสอูด เราะหิมัลลอฮูฮันฮู กล่าวว่า: ฉันถามท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า บาปใดที่ใหญ่หลวงที่สุด ณ อัลลอฮ์? ท่านกล่าวว่า “การที่เจ้ากำหนดสิ่งอื่นมาเทียบเท่าอัลลอฮ์ทั้งที่พระองค์ทรงสร้างเจ้ามา” ฉันกล่าวว่า: แท้จริงการกระทำเช่นนั้น มันเป็นความผิดที่ใหญ่มาก ฉันกล่าวว่า: แล้วอะไรอีก? ท่านกล่าวว่า: “และการที่เจ้าฆ่าลูกของตัวเอง เพราะกลัวเขาจะกินอาหารกับเจ้า” ฉันกล่าวว่า: แล้วอะไรอีก? ท่านกล่าวว่า “การล่วงประเวณีกับภรรยาของเพื่อนบ้าน” [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ถูกถามถึงบาปที่ใหญ่หลวงที่สุด ดังนั้นท่านจึงกล่าวว่า: บาปที่ใหญ่ที่สุดคือการตั้งภาคี ซึ่งก็คือการที่ท่านทำให้สิ่งอื่นคล้ายคลึงหรือเทียบเท่าอัลลอฮ์ ทั้งในด้านความเป็นพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพสักการะ หรือด้านความเป็นผู้ทรงอภิบาล หรือด้านพระนามและคุณลักษณะของพระองค์ และบาปนี้จะไม่ได้รับการอภัยจากอัลลอฮ์ ตะอาลา นอกจากด้วยการเตาบะฮ์เท่านั้น และหากผู้กระทำความผิดเสียชีวิตไปในสภาพเช่นนั้น เขาก็จะต้องถูกจองจำอยู่ในนรกตลอดกาล. จากนั้นคือการที่คนหนึ่งฆ่าลูกของตัวเองเพราะกลัวว่าเขาจะกินร่วมกับเขา การฆ่าคนนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม แต่บาปจะยิ่งใหญ่กว่าถ้าผู้ถูกฆ่านั้นเป็นคนในสายเลือดของฆาตกร และบาปก็จะยิ่งใหญ่กว่ามาก หากเจตนาของฆาตกรคือกลัวผู้ถูกฆ่าจะมีส่วนร่วมในปัจจัยยังชีพที่มาจากพระเจ้า จากนั้นคือการที่ชายคนหนึ่งได้ล่วงประเวณีกับภรรยาของเพื่อนบ้าน

โดยพยายามหลอกล่อภรรยาของเพื่อนบ้าน
จนกว่าเขาจะได้ล่วงประเวณีกับนาง และนางก็ยอมจำนนต่อเขา
และการล่วงประเวณีนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม
แต่บาปของมันจะยิ่งใหญ่กว่าถ้าผู้ที่ถูกล่วงประเวณีนั้นเป็นภรรยาของเพื่อนบ้าน
ซึ่งเป็นบุคคลที่ศาสนาได้สั่งให้ทำดีต่อเพื่อนบ้าน และเป็นเพื่อนบ้านที่ดี

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. บาปต่างๆจะมีความใหญ่ที่แตกต่างกันออกไปตามฐานความผิด เช่นเดียวกับความดีที่มีความแตกต่างตามความประเสริฐของมัน
2. บาปที่ใหญ่หลวงที่สุด คือการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
จากนั้นคือการฆ่าลูกเพราะกลัวเขาจะกินอาหารพร้อมกับเจ้า
จากนั้นคือการล่วงประเวณีกับภรรยาของเพื่อนบ้าน
3. ปัจจัยยังชีพมาจากอัลลอฮ์
และพระองค์ทรงดูแลเรื่องปัจจัยยังชีพของทุกสิ่งที่ถูกสร้าง
4. สิทธิที่ยิ่งใหญ่ของเพื่อนบ้าน
และการสร้างความเดือนร้อนให้แก่เขานั้นเป็นบาปที่ใหญ่มากเมื่อเทียบกับ
ผู้ที่ไม่เป็นเพื่อนบ้าน
5. พระองค์ผู้ทรงสร้าง คือผู้ที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะเพียงผู้เดียว
ไม่มีสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์

(5359)

(14) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «قال الله تبارك وتعالى: أنا أغنى الشركاء عن الشرك، من عمل عملاً أشرك فيه معي غيري، تركته وشركه».
[صحيح] - [رواه مسلم]

(14) - จากท่านอับู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฮ์ฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะฮ์สุลลอลฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า : "อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่่า: ข้าคือผู้ที่สูงส่งเหนือการมีหุ้นส่วนทั้งหลาย บริสุทธิ์จากการตั้งภาคี ใครก็ตามที่ท่่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งมีการตั้งภาคีกับสิ่งอื่นร่วมกับข้า ข้าจะละทิ้งสิ่งนั้น และสิ่งที่เป็นภาคีนั้น" [เศาะฮ์หฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า แท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่่า : พระองค์เป็นผู้ที่สูงส่งเหนือการมีหุ้นส่วนใดๆ พระองค์ไม่จำเป็นต้องพึ่งสิ่งใดๆ และผู้ใดที่กระทำการใดๆ ที่เป็นการเชื่อฟังต่ออัลลอฮ์ และได้ท่่าให้สิ่งนั้นเพื่อพระองค์และเพื่อผู้อื่นด้วย แนนอนอัลลอฮ์จะทิ้งสิ่งนั้น จะไม่ตอบรับมัน และจะส่งคืนมันให้กับเจ้าของของมัน ดังนั้น จำเป็นต้องบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ในทุกการงานที่ท่่า เพราะพระองค์จะไม่รับการงานใด ยกเว้นการงานที่บริสุทธิ์ต่อพระองค์เท่านั้น

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. เป็นการเตือนเพื่อไม่ให้มีการตั้งภาคีกับพระองค์ในทุกรูปแบบ เพราะการตั้งภาคีนั้นจะทำให้การงานนั้นไม่ได้รับกรตอบรับ
2. การรู้สึกถึงความสูงส่งและความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์นั้น เป็นสิ่งหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดความบริสุทธิ์ใจในการปฏิบัติความดีต่างๆ

(1๕) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَنْ يَأْبَى؟ قَالَ: «مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى». [صحيح] - [رواه البخاري]

(15) - จากอบุฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า : ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ค็็อลลัลลอฮุอะลัยฮิอะสลัม กล่าวว่่า : “ประชาชาติของฉัฉนทุกคนจะได้อัเข้าสวรรค์ ยกเว้อนผู้ที่ปฏิเสธ มีคนถามว่่า ใครเล่าที่ปฏิเสธ โอ้อัเราะซูลุลลอฮ์? ผู้ที่เชื่อฟังฉัฉน เขาจะได้อัเข้าสวรรค์ และผู้ที่ฝ่าฝืนฉัฉน แน่นอนเขาคือผู้ปฏิเสธ" [เศาะฮึห] - [รายงานโดย อัลดุคอริย]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ค็็อลลัลลอฮุอะลัยฮิอะสลัม บอกว่่า
ประชาชาติของฉัฉนทั้งหมดจะเข้าสวรรค์ ยกเว้อนผู้ที่ปฏิเสธ!

บรรดาเศาะฮาบะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม ถามว่่า แล้วใครเป็นผู้ปฏิเสธ
โอ้อัท่านเราะซูลุลลอฮ์!?

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ค็็อลลัลลอฮุอะลัยฮิอะสลัม ตอบว่่า: ผู้ใดยอมจำนน
ทำตาม และเชื่อฟังท่านเราะซูลุลลอฮ์ ค็็อลลัลลอฮุอะลัยฮิอะสลัม
ผู้นั้นจะได้อัเข้าสวรรค์ ส่วนผู้ใต้อัไม่เชื่อฟังและไม่ยอมจำนนต่อศาสนา
แน่นอนเขาได้อัถูกขัดขวางไม่ให้อัเข้าสวรรค์เนื่องด้วยกรกระทำที่ผิดของเข

บทเรียนที่ได้รับจากอะดึษ:

1. แท้อัจริงการเชื่อฟังท่านเราะซูลุลลอฮ์ ค็็อลลัลลอฮุอะลัยฮิอะสลัม
คือกรเชื่อฟังอัลลอฮ์ และกรฝ่าฝืนท่านเราะซูลุลลอฮ์
ก็คือกรฝ่าฝืนอัลลอฮ์
2. การเชื่อฟังท่านนบี ค็็อลลัลลอฮุอะลัยฮิอะสลัม จะนำปัสู่สวรรค์
และกรฝ่าฝืนท่านจะนำปัสู่ไฟนรก
3. เป็นการแฉ่งข่าวดึสำหรับผู้ที่เชื่อฟังในหมู่ประชาชาตินี้
ซึ่งพวกเขาทั้งหมดจะได้อัเข้าสวรรค์
เว้อนแต่ผู้ที่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์

4. ความเมตตาของท่านเราะซูลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ที่มีต่อประชาชาติของท่าน
และความจริงจังของท่านในการเรียกร้องให้พวกเขาได้รับทางนำ

(4947)

(16) - عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «لَا تُظْرُونِي كَمَا أَظَرَّتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ؛ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ».
[صحيح] - [رواه البخاري]

(16) - จากท่านอุมัร อิบнулคืออฎฎ็อบ เราะซูลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า : ฉันได้ยิน
ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า : "พวกเจ้าอย่าได้กล่าวยกย่องฉัน
(จนเกินเลย) อย่างที่ชาวคริสเตียนได้ยกย่อง (อีซา) บุตรของนางมัรยัม เพราะแท้จริง
ฉันคือบ่าวของอัลลอฮ์ ดังนั้น พวกท่านจงกล่าวว่า
บ่าวของอัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ห้ามมิให้เกิดความเกินเลย
และเกินขอบเขตบทบัญญัติที่ได้กำหนดไว้ในการสรรเสริญและสดุดีท่าน
การกล่าวถึงคุณลักษณะเด่นของท่านว่าเหมือนคุณลักษณะของพระเจ้า หรือ
การกระทำที่เป็นลักษณะเฉพาะของพระเจ้า หรือ ถือว่าท่านรู้เรื่องเร้นลับ หรือ
มีการเทียบเคียง ควบคู่กับอัลลอฮ์ดังที่ชาวคริสต์ทำกับอีซา บุตรของมัรยัม
อะลัยฮิสลาม แล้วท่านก็ได้กล่าวชี้แจงว่า ท่านคือบ่าวของอัลลอฮ์คนหนึ่ง
และท่านได้ใช้ให้กล่าวต่อท่านว่า บ่าวของอัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ให้ระวังมิให้เกิดความเกินเลย
และเกินขอบเขตบทบัญญัติที่ได้กำหนดไว้ในการสรรเสริญและสดุดี
ทั้งนี้เพราะความเกินเลยนั้นจะนำไปสู่การตั้งภาคีได้
2. สิ่งที่ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้เตือนให้ระวังนั้นได้เกิดขึ้นมาแล้ว ซึ่งบางกลุ่มได้กระทำต่อท่านนบี

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม บางกลุ่มได้กระทำต่อครอบครัวของท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และบางกลุ่มก็ได้กระทำต่อบรรดานักปราชญ์
ดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นผู้ที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์

3. ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ชี้แจงว่า
ท่านคือป่าวของอัลลอฮ์คนหนึ่ง ดังนั้น
จึงไม่อนุญาตให้มีการปฏิบัติต่อท่านดังเช่นพระเจ้า
4. ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ชี้แจงว่า
ท่านคือศาสนทูตของอัลลอฮ์ดังนั้น
จึงจำเป็นที่จะต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามท่าน

(3406)

(17) - عن أنس رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ
أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(17) - จากท่านอนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:
"คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้าจะยังไม่เป็นบุคคลที่มีการศรัทธาที่สมบูรณ์
จนกว่าฉันจะเป็นที่รักยิ่งสำหรับเขา มากกว่าบิดาของเขา ลูกของเขา
และมนุษย์ทั้งหมด" [เศาะฮีห] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวแก่พวกเราว่า
แท้จริงมุสลิมนั้นจะยังไม่เป็นผู้ที่มีการศรัทธาที่สมบูรณ์
จนกว่าเขาจะรักท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
เหนือบิดามารดาของเขา ลูกๆ ของเขา และเหนือมนุษย์ทุกคน
และความรักนี้เรียกร้องสู่การเชื่อฟังและให้ความช่วยเหลือท่าน
และไม่เนรคุณต่อท่าน.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. จำเป็น (วาญิบ) ต้องรักท่านเราะซูลลุลลอฮฺ คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิสะลลัม และให้ความรักที่มีต่อท่านเหนือทุกความรักที่มีต่อทุกสิ่ง
2. ส่วนหนึ่งของสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความรักที่สมบูรณ์ คือการช่วยเหลือซุนนะฮ์ของท่านเราะซูลลุลลอฮฺ และทุ่มเททั้งชีวิตและทรัพย์สินเพื่อการนั้น
3. การรักท่านเราะซูลลุลลอฮฺ คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิสะลลัม เป็นการเรียกร้องสู่การเชื่อฟังในสิ่งที่ท่านสั่งใช้ เชื่อในสิ่งที่ท่านเล่ามา ห่างไกลต่อสิ่งที่ท่านห้าม และปฏิบัติตามซุนนะฮ์ของท่าน และละทิ้งสิ่งที่เป็นบิดอะฮ์ต่างๆ.
4. สิทธิของท่านนบี คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิสะลลัม นั้นยิ่งใหญ่และเหนือกว่าสิทธิที่มีต่อมนุษย์ทุกคน เพราะมันเป็นสาเหตุในการนำเราออกจากความหลงผิด ช่วยเหลือเราให้พ้นจากไฟนรก และได้รับชัยชนะด้วยการเข้าสวนสวรรค์

(5953)

(18) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «دَعُونِي مَا تَرَكْتُكُمْ، إِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِسُؤَالِهِمْ وَاخْتِلَافِهِمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ، فَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ، وَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأْتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ». [صحيح] - [متفق عليه]

(18) - จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า: ท่านเราะซูลลุลลอฮฺ คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิสะลลัม กล่าวหาว่า: "จงปล่อยฉันกับสิ่งที่ฉันทิ้งไว้ให้แก่พวกเจ้า! แท้จริงแล้ว ผู้คนที่มาก่อนพวกเจ้าได้ประสบกับความหายนะเนื่องจากคำถามและการโต้เถียงกับศาสนทูตของพวกเขา ดังนั้น ถ้าฉันห้ามบางสิ่งบางอย่าง ก็จงออกห่างจากสิ่งนั้นไป! และถ้าฉันสั่งบางสิ่งบางอย่าง ก็จงทำให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้!" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย अबنคอรีษ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิสสลัม ได้กล่าวถึงศาสนบัญญัตินั้น แบ่งออกเป็นสามประเภท: สิ่งที่ศาสนาไม่ได้ระบุข้อตัดสินไว้ สิ่งที่ศาสนาห้าม และสิ่งที่ศาสนาสั่งใช้

ประเภทที่หนึ่ง: คือสิ่งที่ศาสนาเจียบเกี่ยวกับมัน ไม่มีหุกม(ข้อบังคับใช้)ใด ๆ เกี่ยวกับมัน และหลักการพื้นฐานทางหุกมที่เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ นั้น คือ สิ่งเหล่านี้ไม่วาญิบ ส่วนในยุคของท่านเราะซูลลลอฮ์

คือลัลลลอฮุอะลัยฮิสสลัม จำเป็นต้องละเว้นจากการถามถึงสิ่งที่ไม่ได้เกิดขึ้น เพราะกลัวว่าจะมีการประหามุกมลงมาเป็นวาญิบหรือเป็นหะรอมเพราะการถามเป็นต้นเหตุ

ดังนั้นการที่อัลลอฮ์ไม่กล่าวถึงหุกมของมันเพื่อแสดงถึงความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อบ่าว แต่หลังจากการเสียชีวิตของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิสสลัม ไปแล้ว

หากคำถามอยู่ในรูปแบบของการขอพิตวาหรือสอนในสิ่งที่จำเป็นสำหรับเขาในเรื่องศาสนาก็ถือว่าเป็นสิ่งที่อนุญาตและถือเป็นสิ่งที่ศาสนาสั่งใช้

และหากคำถามอยู่ในรูปแบบของความคลั่งไคล้และความเลเย็ดก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ต้องละเว้นดังเนื้อหาของหะดีษนี้

ทั้งนี้เพราะมันอาจนำไปสู่เหตุการณ์สิ่งที่เคยเกิดกับวงศ์วานอิสราเอล เมื่อพวกเขาได้รับคำสั่งให้เชือดวัว โดยหากพวกเขาเชือดวัวตัวใดตัวหนึ่งแล้วพวกเขาก็เป็นผู้ที่ปฏิบัติตามคำสั่ง แต่พวกเขาทำให้เกิดความลำบาก ดังนั้นความลำบากนั้นจึงเกิดขึ้นกับพวกเขา

ประการที่สอง: สิ่งที่ต้องห้าม คือสิ่งที่ได้ผลบุญสำหรับผู้ที่จะหังมัน และจะได้รับการลงโทษสำหรับผู้ที่จะหามัน ดังนั้นจำเป็นต้องออกจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด

ประการที่สาม: สิ่งที่ถูกใช้ให้กระทำ คือสิ่งที่ได้ผลบุญสำหรับผู้ที่จะหามัน และได้รับการลงโทษสำหรับผู้ที่จะหังมัน ดังนั้นจำเป็นต้องปฏิบัติตามคำสั่งนั้นเท่าที่มีความสามารถ

บทเรียนที่ได้รับจากอะติษ:

1. เราควรให้ความสำคัญกับสิ่งที่สำคัญและจำเป็นที่สุด
ละทิ้งสิ่งที่ไม่จำเป็นออกไป และไม่ควรไปยุ่งกับการถามถึงสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น
2. ไม่อนุญาตถามคำถามที่อาจทำให้เกิดความซับซ้อน
และเป็นการเปิดประตูสู่ความคลุมเครือที่นำไปสู่ความขัดแย้งที่มากมาย
3. สั่งให้ละทิ้งสิ่งต้องห้ามทั้งหมด เพราะมันไม่มีความลำบากใดๆ ในการละทิ้ง
ด้วยเหตุนี้ การสั่งห้ามเป็นไปในลักษณะทั่วไป
4. คำสั่งให้ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกสั่งใช้นั้นให้เท่าเทียมที่มีความสามารถ
เนื่องจากในบางครั้งอาจประสบกับความอยากลำบากหรืออ่อนแอไม่สามารถ
ดำเนินการได้ ด้วยเหตุนี้คำสั่งใช้จึงผูกเงื่อนไขกับความสามารถ
5. ห้ามมิให้ถามมากเกินไป บรรดานักวิชาการได้แบ่งการถามออกเป็น 2
ประเภท ประเภทที่หนึ่ง
คือการถามเพื่อการศึกษาสิ่งที่ต้องการจากเรื่องราวของศาสนา
ซึ่งการถามประเภทนี้เป็นสิ่งที่ถูกใช้ให้ปฏิบัติ
และการถามของบรรดาเศาะฮาบะฮ์ก็อยู่ในคำถามประเภทนี้ ประเภทที่สอง
การถามเพื่อทำให้เกิดความยุ่งยากและความซับซ้อน
ซึ่งประเภทนี้เป็นสิ่งที่ถูกห้ามมิให้กระทำ
6. เตือนประชาชาตินี้ไม่ให้ขัดแย้งกับนบีของพวกเขา
ดังที่ได้เกิดขึ้นมาแล้วกับประชาชาติก่อนหน้า
7. การถามที่มากเกินไปในสิ่งที่ไม่จำเป็น
และการขัดแย้งกับบรรดาศาสนทูตนั้นเป็นสาเหตุแห่งความหายนะ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่ไม่สามารถเข้าถึงได้ เช่น
เรื่องเกี่ยวกับสิ่งเร้นลับซึ่งอัลลอฮ์เท่านั้นที่รู้
และเรื่องราวเกี่ยวกับวันกิยามะฮ์
8. ห้ามถามคำถามในเรื่องที่ยาก ท่านอัลเอาซาอีย์ กล่าวว่า:
หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ที่จะขจัดความจำเริญของความรู้ออกไปจากบ่าว
ของพระองค์ พระองค์ก็จะทรงโยนความเข้าใจที่ผิดๆ เกิดขึ้นกับลิ้นของเขา
และฉันเห็นว่าพวกเขาเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความรู้น้อย ท่านอิบนะฮับ

กล่าวว่า: ฉันได้ยื่นท่านมาลิกกล่าวว่า: การโต้เถียงในความรู้นั้น
จะขจัดแสงสว่างแห่งความรู้ไปจากหัวใจของมนุษย์

(4295)

(19) - عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «بَلَّغُوا عَنِّي
وَلَوْ آيَةً، وَحَدِّثُوا عَن بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ، وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

[صحيح] - [رواه البخاري]

(19) - จากท่าน अबดุลลอฮ์ อิบน์อัมร์ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮูมา กล่าวว่า:

แท้จริงท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: □จงเผยแพร่จากฉัน
แม้จะเพียงหนึ่งอายะฮ์ก็ตาม และจงรายงานจากบনীอิสรอฮิลและไม่ต้องกังวลใดๆ
และผู้ใดโกหกต่อฉันโดยเจตนา ก็จงเตรียมที่นั่งของเขาไว้ในไฟนรกเถิด □ [เศาะฮิหฺ] -
[รายงานโดย अबนุคอรีย]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮะลัยฮิวะสัลลัม ไซ้ให้เผยแพร่ความรู้ที่ได้รับจากท่าน
ทั้งที่เป็นอัลกุรอานหรือหะดีษ ถึงแม้ว่าจะน้อยนิดก็ตาม เช่น
แค่อายะฮ์เดียวจากอัลกุรอานหรือหะดีษ โดยมีเงื่อนไขหลัก คือ
ผู้เผยแพร่นั้นจะต้องมีความรู้อย่างถ่องแท้ในประเด็นที่จะนำเผยแพร่ต่อผู้คน
หลังจากนั้น ท่านนบี คือลัลลลอฮะลัยฮิวะสัลลัม ได้อธิบายว่า
อนุญาตให้มีการนำเรื่องราวที่ได้รับจากบনীอิสรอฮิลมาเล่าสู่กันฟังตราบใดที่เรื่อ
งราวเหล่านั้นไม่เป็นที่ขัดแย้งกับหลักการศาสนาอิสลาม จากนั้นท่านนบี
คือลัลลลอฮะลัยฮิวะสัลลัม ได้มีการเตือนให้ระวังการโกหกใส่ท่าน
เพราะผู้ที่โกหกใส่ท่านโดยเจตนา นั้น
ดังนั้นเขาจึงเตรียมสถานที่หนึ่งในนรกสำหรับตัวเอง

บทเรียนที่ได้รับจากหะดีษ:

1. สนับสนุนให้มีการเผยแพร่ศาสนาของอัลลอฮ์ ดังนั้น
ผู้ใดที่จำและเข้าใจในประเด็นใดที่เกี่ยวกับทางศาสนา
ก็จงทำการเผยแพร่ต่อผู้คน

2. วาญิบที่จะต้องศึกษาความรู้ทางศาสนา
 ทั้งนี้เพื่อความถูกต้องในการทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์
 และการเผยแพร่ศาสนาของพระองค์ด้วยวิธีที่ถูกต้อง
3. วาญิบในการตรวจสอบหะดีษก่อนการเผยแพร่
 เพื่อจะได้ไม่ตกไปอยู่ในคำเตือนที่หะดีษบทนี้ได้เตือนไว้
4. สนับสนุนให้มีความซื่อสัตย์ในการพูดและมีความรู้จริง
 เพื่อจะได้ไม่นำไปสู่การพูดที่โกหก
 โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับศาสนาของอัลลอฮ์

(3686)

(۲۰) - عن المقدم بن معدِيكِر رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «أَلَا هَلْ عَسَى رَجُلٌ يَبْلُغُهُ الْحَدِيثُ عَنِّي وَهُوَ مُتَكَيِّئٌ عَلَى أَرِيكَتِهِ فَيَقُولُ: بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ كِتَابُ اللَّهِ، فَمَا وَجَدْنَا فِيهِ حَلَالًا اسْتَحْلَلْنَاهُ، وَمَا وَجَدْنَا فِيهِ حَرَامًا حَرَّمْنَاهُ، وَإِنَّ مَا حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَمَا حَرَّمَ اللَّهُ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه]

(20) - จากท่าน อัลมิกดาม บิน มะอ์ดีกะริบ เราะฎียัลลอฮุนฮุ ได้กล่าวว่า :
 ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام กกล่าวว่า: "พึงทราบเถิด แท้จริง!
 ในไม่ช้า หะดีษจากฉันจะถูกส่งไปยังชายคนหนึ่ง
 ในขณะที่เขาเอนกายอยู่บนโซฟาของเขา และเขากล่าวว่า:
 "ระหว่างพวกเราและพวกเจ้าคือคัมภีร์ของอัลลอฮ์
 ดังนั้นสิ่งใดก็ตามที่เราพบในนั้นที่เป็นสิ่งอนุมัติ เราก็คือว่าสิ่งนั้นถูกอนุมัติ
 และสิ่งใดที่เราพบในนั้นที่เป็นสิ่งต้องห้าม เราก็คือว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม"
 แท้จริงสิ่งใดก็ตามที่ท่านเราะซูลุลลอฮ์ได้ห้าม ก็ดังเช่นกับที่อัลลอฮ์ได้ห้ามไว้"
 [เศาะฮี้ห]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ได้เล่าถึงกาลเวลาที่ใกล้เข้ามา
 ซึ่งมีมนุษย์ประเภทหนึ่งจะนั่ง หนึ่งในนั้นจะนั่งบนโซฟา แล้วมีหะดีษจากท่านนบี
 คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام มาถึงเขา ดังนั้นเขาจึงกล่าวว่า
 "สิ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างพวกเรากับพวกท่าน คืออัลกุรอานเท่านั้น"

(21) - عن عائشة وعبد الله بن عباس رضي الله عنهما قالا: لَمَّا نَزَلَ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَفِيقٌ يَطْرُحُ حَمِيصَةً لَهُ عَلَى وَجْهِهِ، فَإِذَا اغْتَمَّ بِهَا كَشَفَهَا عَنْ وَجْهِهِ، فَقَالَ وَهُوَ كَذَلِكَ: «لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ» يُحَدِّثُ مَا صَنَعُوا. [صحيح] - [متفق عليه]

(21) - จากท่านหญิงอาอิชะฮ์และอับดุลลอฮ์ บินอับบาส เราะกะฎียัลลอฮุอันฮูมา กล่าวว่: “เมื่อท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ปวยหนัก ท่านเอาฝ่าปิดหน้าของท่าน และเมื่อท่านรู้สึกหายใจไม่ออก ท่านก็เอามันออกจากใบหน้าของท่าน และกล่าวในสภาพที่ลำบากนั้นว่า "อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งชาวยิวและชาวคริสต์ที่พวกเขายึดหลุมฝังศพของบรรดานบีของพวกเขาเป็นมัสยิด" เป็นการเตือนถึงสิ่งที่พวกเขาได้กระทำลงไป. [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านหญิงอาอิชะฮ์และท่านอับนุ อับบาส เราะกะฎียัลลอฮุอันฮูมา ได้บอกให้แก่เราว่าเมื่อความตายใกล้เข้ามาถึงท่านนบี คือลลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ท่านเอาฝ่าปิดหน้าไว้ และเมื่อท่านรู้สึกลำบากในการหายใจเพราะความเจ็บปวดแห่งความตาย ท่านก็จะเอามันนั้นออกจากหน้าของท่าน แล้วท่านก็กล่าวในสภาพที่ลำบากนั้นว่า อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งพวกยิวและคริสเตียน และทำให้พวกเขาห่างไกลจากความเมตตาของพระองค์ เพราะพวกเขาสร้างมัสยิดเหนือหลุมฝังศพของบรรดานบีของพวกเขา และหากไม่ใช่เพราะอันตรายของมัน ท่านคงไม่กล่าวถึงมันในสถานการณ์แบบนี้ ดังนั้น ท่านนบี คือลลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม จึงห้ามประชาชาติของท่านไม่ให้เลียนแบบการกระทำนั้น เพราะมันเป็นการกระทำของชาวยิวและคริสเตียน และมันเป็นการกระทำที่นำไปสู่การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงเกียรติ ผู้ทรงยิ่งใหญ่

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ห้ามเอาหลุมฝังศพของบรรดานบีและบรรดาคนดี เป็นมัสยิดที่มีการละหมาดเพื่ออัลลอฮ์ในที่นั้น เพราะการกระทำเช่นนั้น คือหนทางไปสู่การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
2. ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมให้ความสำคัญอย่างมาก และให้ความห่วงใยต่อการศรัทธาในเอกภาพของอัลลอฮ์ และความกลัวของท่านในการเคารพหลุมฝังศพ เพราะมันเป็นสิ่งที่น่าสนใจไปสู่การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์.
3. อนุญาตให้สาปแช่งชาวยิวและชาวคริสต์และผู้ที่ทำแบบเดียวกับที่พวกเขาทำ โดยการสร้างหลุมฝังศพและทำเป็นมัสยิด
4. การสร้างสิ่งก่อสร้างบนหลุมฝังศพเป็นแนวทางประการหนึ่งของชาวยิวและชาวคริสต์ และในหะดีษนี้ห้ามมิให้เลียนแบบพวกเขา
5. และส่วนหนึ่งก็คือว่าเป็นการเอาหลุมฝังศพเป็นมัสยิด คือการละหมาดในบริเวณนั้นและหันหน้าไปยังทิศทางของมัน แม้ว่าจะไม่มีการสร้างมัสยิดก็ตาม

(3330)

(๒๒) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم: «اللَّهُمَّ لا تجعل قبري وثناً، لعن الله قوماً اتخذوا قبور أنبيائهم مساجد». [صحيح] - [رواه أحمد]

(22) - จากท่านอับูฮุรัยเราะฮ์ เราะซูลุลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า : "โอ้อัลลอฮ์ได้โปรดอย่าทำให้สุสานของฉันเป็นที่บูชา และอัลลอฮ์ทรงสาปแช่งกลุ่มชนที่ยึดเอาสุสานบรรดานบีของพวกเขาเป็นมัสยิด" [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อะหมัด]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้วอนขอต่ออัลลอฮ์เพื่อไม่ให้สุสานของเขาเป็นดังรูปปั้นที่มีผู้คนเคารพบูชา ด้วยการให้ความยิ่งใหญ่ และหันไปทางสุสานของท่านในยามสujud

จากนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ยังได้กล่าวอีกว่า
 แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงให้ห่างไกล
 และทรงขับไล่ผู้ที่เอาสุสานของบรรดานบีเป็นสถานที่สักการะ
 ออกจากความเมตตาของพระองค์
 เนื่องจากการเอาสุสานของพวกเขาเป็นมัสยิด
 เพราะการเอาสุสานทำเป็นมัสยิดนั้นเป็นการนำไปสู่หนทางการเคารพบูชาพวกเขา
 และเชื่อมั่นต่อสุสานเหล่านั้น.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ความเกินเลยในการเคารพและการให้เกียรติสุสานบรรดานบีและบรรพชน
 คนดีทั้งหลายทำให้มันกลายเป็นที่บูชาแทนอัลลอฮ์
 ดังนั้นจำเป็นต้องระวังจากแนวทางที่อาจก่อให้เกิดการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
2. ไม่อนุญาตให้มีการเชิดชูและสักการะสุสานใดๆ
 แม้เจ้าของสุสานนั้นจะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ก็ตาม
3. ไม่อนุญาตสร้างมัสยิดบนสุสาน
4. ไม่อนุญาตละหมาดที่สุสานถึงแม้ว่าไม่ได้สร้างมัสยิดบนมันก็ตาม
 ยกเว้นการละหมาดญะนาซะฮ์เท่านั้น

(3336)

(23) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ
 قُبُورًا، وَلَا تَجْعَلُوا قُبُورِي عِيدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ؛ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ».
 [حسن] - [رواه أبو داود]

(23) - จากท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะสูลุลลอฮ์
 ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า : "พวกเจ้าอย่าทำบ้านพวกเจ้าให้เป็นสุสาน
 และอย่าเอาสุสานของฉัั้นเป็นเทศกาลขุมนุ่่ม และพวกเจ้าจงเศาะละวาท
 (ขอพรอันประเสริฐ) แก่ฉัั้น แท้จริง การเศาะละวาทของพวกเจ้าจะถึงไปยังฉัั้น
 ในทุกที่ที่พวกเจ้าอยู่" [หะซัน] - [รายงานโดย ออบูดาวูด]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ห้ามการทำให้บ้านอยู่ในสภาพเหมือนสุสาน
อันเนื่องจากการไม่มีการละหมาดในบ้าน และท่านยังห้ามการเยี่ยมบ่อยครั้ง
และการรวมตัวกันที่สุสานของท่าน
เพราะเกรงว่าจะนำไปสู่การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
ท่านกำชับให้มีการเสาะลาวาตและสลามแก่ท่านในทุกแห่งหนในโลก
ทั้งนี้ไม่ว่าใครจะอยู่ที่ไหน ใกล้หรือไกล
เสาะลาวาตและสลามนั้นจะไปถึงท่านได้ในทุกกรณี
ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องไปที่สุสานของท่าน

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ห้ามละทิ้งการทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ภายในบ้าน
2. ห้ามการเดินทางด้วยเจตนาเพื่อไปเยี่ยมสุสานของท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เพราะท่านได้ชี้แจงแล้วว่า
การเสาะลาวาตและสลามแก่ท่านในทุกแห่งหนในโลกนั้นจะถึงท่านได้ในทุ
กกรณี ทว่าสิ่งที่สนับสนุนนั้น คือ
การเดินทางด้วยเจตนาเพื่อทำการละหมาดที่มีสยิดต่างหาก
3. ห้ามยึดเอาการเยี่ยมสุสานของท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
เพื่อการชุมนุมกัน โดยกำหนดวัน เวลา เพื่อการเยี่ยมสุสานของท่าน หรือ
สุสานใดก็ตาม
4. เป็นเกียรติและศักดิ์ศรีของท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ซึ่งได้มีการบัญญัติไว้ว่า การเสาะลาวาตและสลามแก่ท่านในทุกเวลา
และทุกแห่งหนในโลกนั้นจะไปถึงท่านได้ในทุกกรณี
5. เนื่องจากการละหมาดที่สุสานนั้นเป็นเรื่องที่ต้องห้าม
โดยเป็นที่ยืนยันโดยบรรดาเศาะฮาบะฮ์ ดังนั้นท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
จึงห้ามทำให้บ้านหรือที่พักอาศัยเป็นเสมือนสุสาน
โดยไม่มีการละหมาดในบ้าน

(٢٤) - عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ أُمَّ سَلَمَةَ ذَكَرَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَنِيسَةً رَأَتْهَا بِأَرْضِ الْحَبَشَةِ، يُقَالُ لَهَا مَارِيَّةٌ، فَذَكَرَتْ لَهُ مَا رَأَتْ فِيهَا مِنَ الصُّوْرِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أُولَئِكَ قَوْمٌ إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الْعَبْدُ الصَّالِحُ، أَوْ الرَّجُلُ الصَّالِحُ، بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، وَصَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّوْرَ، وَأُولَئِكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(24) - จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ มารดาแห่งศรัทธาชน เราะเกฎัยลลอฮ์อันฮา เล่าว่า: ท่านหญิงอุมมุสะลามะฮ์ได้กล่าวถึงโบสถ์หลังหนึ่งแก่ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่นางได้เห็นในดินแดนอบิสซิเนีย มีชื่อเรียกว่ามาริยะฮ์ ดังนั้นนางจึงเล่าให้ท่านฟังถึงสิ่งที่นางได้เห็นในโบสถ์นั้น เกี่ยวกับรูปภาพต่างๆ ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า “พวกเขาคือกลุ่มคนที่หากในหมู่พวกเขามีปาวที่ศอลิห์หรือคนศอลิห์เสียชีวิต พวกเขาก็จะสร้างมัสยิดบนหลุมศพของเขา และพวกเขาจะวาดภาพต่างๆ ในนั้น” พวกเขาคือกลุ่มคนที่ชั่วร้ายที่สุดสำหรับอัลลอฮ์” [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลดุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านหญิงอุมมุสะลามะฮ์ได้เล่าแก่ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เรื่องราวเมื่อครั้งที่นางอยู่ในดินแดนอบิสซิเนีย นางได้เห็นโบสถ์หลังหนึ่งมีชื่อว่ามาริยะฮ์ ซึ่งในโบสถ์นั้นเต็มไปด้วยรูปภาพ เครื่องประดับ และรูปปั้นต่างๆ เป็นการแสดงถึงความประหลาดใจจากสิ่งที่เห็น ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อธิบายถึงที่มาของบรรดารูปภาพเหล่านี้ ท่านนบี กล่าวว่า "แท้จริงบรรดาผู้ที่เจ้ากล่าวมานั้น เมื่อมีคนที่มีศอลิห์ในหมู่พวกเขาเสียชีวิตไป พวกเขาจะสร้างมัสยิดบนหลุมศพของเขา พวกเขาจะละหมาดในนั้น และวาดรูปเหล่านั้นขึ้นมา และท่านได้อธิบายว่า ผู้ที่กระทำเช่นนั้นถือว่าเป็นคนที่ชั่วร้ายที่สุดสำหรับอัลลอฮ์ ตะอาลา เพราะการกระทำของเขานั้นนำไปสู่การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา."

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ไม่นุญาตสร้างมัสยิดบนหลุมศพ ละหมาดในนั้น หรือฝังศพในมัสยิด เพื่อเป็นการปิดกั้นสิ่งที่จะนำไปสู่การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
2. การสร้างมัสยิดบนสุสาน และการใส่รูปภาพในมัสยิด เป็นการกระทำของชาวยิวและคริสเตียน และใครก็ตามที่กระทำเช่นนี้ ถือว่าเขาจะมีลักษณะคล้ายกับพวกเขา
3. ไม่นุญาตวาดรูปสิ่งที่มีชีวิต
4. ใครก็ตามที่สร้างมัสยิดบนสุสาน แล้ววาดรูปภาพในนั้น เขาคือคนที่ชั่วร้ายที่สุดสำหรับอัลลอฮ์
5. บทบัญญัติของอิสลามให้การปกป้องความเป็นเอกะของอัลลอฮ์ด้วยการปกป้องอย่างสมบูรณ์แบบ โดยการปิดกั้นทุกวิถีทางที่อาจนำไปสู่การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
6. ห้ามมีความเกินเลยต่อคนศอลิห์ เพราะมันเป็นเหตุทำให้ตกอยู่ในสภาพการตั้งภาคี

(10887)

(25) - عن جندب رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم قبل أن يموت بخميس وهو يقول: «إني أبرأ إلى الله أن يكون لي منكم خليل، فإن الله تعالى قد اتخذني خليلاً، كما اتخذ إبراهيم خليلاً، ولو كنت متخذاً من أمتي خليلاً لا اتخذت أبا بكر خليلاً، ألا وإن من كان قبلكم كانوا يتخذون قبور أنبيائهم وصالحيهم مساجد، ألا فلا تتخذوا القبور مساجد، إني أنهاكم عن ذلك». [صحيح] - [رواه مسلم]

(25) - จากท่านญนดับ ราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ฉัฉนัได้ยัฉนัท่านนบิ ศ็อลลัลลอฮุอะลยัฮิวะสลัลมั หั้ววัฉนัก่อนที่ฉัฉนัจะเสยัฉชีวิตฉัฉนักล่าวว่่า "แท้ฉจริงแล้ว ฉัฉนัได้แสดงว่่าความบรสิทุทธิไปยัฉอัลลอฮ์ที่จะให้ม่ฉคนใดคนหนึ่ฉในหมู่พวกเจ้าเป็นเคาะสิล (ผู้เป็นที่รัก) สำหรัฉฉฉนั แต่ฉจริงอัลลอฮ์ทรงเล็ฉกฉฉนัเป็นเคาะสิลของพระองค์ เช่นเดยัฉว่่ากับที่พระองค์ทรงเล็ฉกอบรอฮั่มเป็นเคาะสิลของพระองค์ หากฉฉนัต้องการที่จะเล็ฉกใครสัฉกคนหนึ่ฉในหมู่ประชาชาชาติของฉฉนัให้เป็ฉนัเป็นเคาะสิล ฉฉนัจะเล็ฉกอบูบ็กรเป็นเคาะสิลของฉฉนัอย่างแนฉฉอน พัฉงรู้เก็ฉดว่่า แต่ฉจริงแล้ว

กลุ่มชนก่อนหน้าพวกเขาได้ใช้หลุมฝังศพของบรรดานบี และหมู่คนศอและห์ของพวกเขาเป็นมัสยิด ฟังรู้เถิด อย่าทำให้หลุมฝังศพเป็นมัสยิด แท้จริงนั้นขอห้ามการกระทำเช่นนั้น” [เศาะฮ์] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิอะสลัม ได้บอกสถานะของท่าน ณ พระผู้เป็นเจ้าของพระองค์อัลลอฮ์ ซึ่งท่านได้บรรลุระดับสูงสุดของความรักจากพระเจ้า เช่นเดียวกับอิบรอฮีม อะลัยฮิสสลาม ดังนั้นเขาจึงปฏิเสธที่จะมีคนรักอื่นที่ไม่ใช่พระเจ้า เพราะหัวใจของเขาเปี่ยมล้นด้วยความรักจากอัลลอฮ์ การสรรเสริญ และการรู้จักพระองค์ ดังนั้นจึงไม่มีที่ว่างสำหรับใครนอกจากอัลลอฮ์ และหากท่านจะมีใครสักคนหนึ่งที่เป็นเคาะลีล แนนอนเขาคนนั้นคือท่านอบูบקר อัศศิดดีก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ จากนั้นท่านได้เตือนไม่ให้มีความรักที่เกินขอบเขตที่อนุญาต เช่นที่ชาวยิวและคริสเตียนทำกับหลุมฝังศพของบรรดานบีและคนศอและห์ของพวกเขาจนทำให้หลุมฝังศพเหล่านั้นกลายเป็นที่บูชาแทนอัลลอฮ์ และพวกเขาสร้างมัสยิดและวิหารเหนือหลุมฝังศพของพวกเขา และท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิอะสลัม ห้ามไม่ให้ประชาชาติของเขาทำแบบเดียวกับที่พวกเขาทำ

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. ความประเสริฐของอบูบקר อัศศิดดีก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ และเขาคือสหายที่ดีที่สุด และผู้ที่คู่ควรที่สุดกับตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์ (ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้ปกครองแทนท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิอะสลัม) หลังจากที่ท่านนบีเสียชีวิต
2. การสร้างมัสยิดเหนือสุสานเป็นหนึ่งในความชั่วของประชาชาติก่อนๆ
3. การห้ามเอาสุสานเป็นสถานที่สักการะ เช่นการละหมาดโดยหันไปทางมันหรือบริเวณมัน หรือสร้างมัสยิด

หรือสร้างโดมบนมัน

ทั้งหมดนั้นเพื่อป้องกันไม่เกิดการกระทำที่เป็นภาคีต่ออัลลอฮ์

4. ให้ระวังความสุดโต่งที่มีต่อบรรดาคนศอและห้ที่จากไปแล้ว เพราะมันอาจนำไปสู่การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
5. สิ่งที่ท่าน คืออลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ย้าเตือนไว้ก่อนที่ท่านจะเสียภายใน หัววันนั้น นับเป็นสิ่งที่อันตรายร้ายแรงยิ่ง

(3347)

(26) - عن أبي الهيثاج الأسدي قال: قَالَ لِي عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ: أَلَا أَبْعَثُكَ عَلَى مَا بَعَثَنِي عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ أَنْ لَا تَدَعَ تَمَنًّا إِلَّا أَطْمَسْتَهُ، وَلَا قَبْرًا مُشْرِفًا إِلَّا سَوَّيْتَهُ.
[صحيح] - [رواه مسلم]

(26) - จากท่านอบีอัลฮัยยาจ อัลอะษะดียกกล่าวว่า : ท่านอาลี บิน อบีฏอลิบ

ได้กล่าวแก่ฉัน ว่า :ฉันจะส่งท่านไปทำหน้าที่ ที่ท่านเราะสุลุลลอฮ์ คืออลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมเคยส่งฉันไป จะเอาไหม?

คือการที่ท่านอย่าได้ปล่อยให้มึรูปปั้นแม้แต่รูปเดียว นอกจากท่านจะต้องทำลายมันทิ้ง และอย่าปล่อยให้หลุมฝังศพที่มันดูสูงโดดเด่นแม้แต่หลุมเดียว

นอกจากท่านจะทำให้มันเรียบกับพื้นดิน. [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คืออลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ส่งบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่าน โดยไม่อนุญาตให้พวกเขาปล่อยให้มึรูปปั้นแม้แต่รูปเดียว - ซึ่งเป็นรูปที่เกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตไม่ว่าจะเป็นรูปปั้นหรือเป็นรูปวาด- นอกจากจะต้องทำลายมันหรือลบมันไป.

และไม่อนุญาตให้พวกเขาปล่อยให้หลุมฝังศพนั้นถูกยกสูง นอกจากต้องทำให้มันเรียบเสมอกัน และทำลายสิ่งก่อสร้างที่มีบนมัน หรือทำให้มันเรียบโดยไม่มีการยกขึ้นเหนือพื้นดินมากเกินไป แต่ให้ยกในระดับคืบหนึ่ง

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ไม่นอญูตวาดรูปสิ่งมีชีวิต เพราะมันเป็นสาเหตุนำไปสู่การตั้งภาคี
2. ศาสนาใช้ให้มีการทำลายสิ่งที่เป็นความชั่วด้วยอำนาจของผู้ที่มีอำนาจหรือมีความสามารถในเรื่องนั้น
3. ท่านนบี คือลลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม มีความจริงจั่งในการทำลายทุกสิ่งที่เป็นเครื่องหมายที่ผิดกับศาสนา เช่น รูปภาพ รูปปั้น และสิ่งปลูกสร้างบนหลุมฝังศพ.

(5934)

(17) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الطَّيْرَةُ شِرْكٌ، الطَّيْرَةُ شِرْكٌ، الطَّيْرَةُ شِرْكٌ، -ثَلَاثًا-»، وَمَا مِنَّا إِلَّا، وَلَكِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُدْهِبُهُ بِالتَّوَكُّلِ. [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(27) - จากท่านอับดุลลอฮ์ บินมัศอูด เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า :

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า :

“เรื่องลางร้ายเป็นการตั้งภาคี เรื่องลางร้ายเป็นการตั้งภาคี

เรื่องลางร้ายเป็นการตั้งภาคี (สามครั้ง)

และไม่มีใครในหมู่พวกเราที่ไม่คิดขึ้นในใจเกี่ยวกับเรื่องลางร้าย

แต่ว่าอัลลอฮ์ทรงทำให้มันหายไปด้ว้กับการมอบหมาย” [เศาะฮิห]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เตือนให้ระวังเกี่ยวกับลางร้าย คือการมองโลกในแง่ร้ายเกี่ยวกับทุกสิ่งที่ได้ยินหรือเห็นมา ไม่ว่าจะเป็นนก สัตว์ คนพิการ ตัวเลข วัน หรือสิ่งอื่นๆ การที่ท่านนบี คือลลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวถึงนกในหะดีษบทนี้นั้น เพราะเป็นที่รู้จักกันดีในสมัยญาฮิลียะห์ และที่มาของเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนกคือพวกเขาจะปล่อยนกเมื่อจะมีการเริ่มกระทำกา รใดๆ เช่น การเดินทาง การค้าขาย หรือสิ่งอื่นๆ ถ้ามันบินไปทางขวาเขาจะมองในทางที่ดีและเขาก็จะทำตามสิ่งที่ต้องการ และถ้ามันบินไปทางซ้าย เขาจะมองเป็นลางร้ายและจะหยุดทำสิ่งที่ต้องการ และท่านบอกว่่ามันเป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์

แท้จริงการมองโลกในแง่ร้ายถือเป็นการตั้งภาคี
 เพราะไม่มีใครนำความดีมาให้นอกจากอัลลอฮ์ และไม่มีผู้ใดขับไล่ความชั่วได้
 นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์

ท่านอิบну มัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

กล่าวว่า การมองโลกในแง่ร้ายอาจเกิดขึ้นในใจของมุสลิม

แต่จำเป็นสำหรับเขาต้องขจัดมันออกไปด้วยการมอบหมายต่ออัลลอฮ์ควบคู่ไป
 กับการกระทำบนหลักของเหตุผล

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. การเชื่อในลางร้ายถือเป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
 เพราะมันทำให้หัวใจมีการผูกพันกับสิ่งอื่นที่ไม่ใช่อัลลอฮ์
2. ความสำคัญของการเน้นย้ำสิ่งที่เป็นประเด็นสำคัญ
 เพื่อให้เกิดการจดจำและฝังอยู่ในหัวใจ
3. เรื่องลางร้ายจะถูกขจัดออกไปโดยการมอบหมายต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา
4. หะดีษบทนี้ใช้ให้มอบหมายต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียวและผูกหัวใจไว้กับพระองค์

(3383)

(28) - عن عمران بن حصين رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَطَيَّرَ أَوْ تَطَيَّرَ لَهُ، أَوْ تَكَهَّنَ أَوْ تَكُهَّنَ لَهُ، أَوْ سَحَرَ أَوْ سَحِرَ لَهُ، وَمَنْ عَقَدَ عُقْدَةً، وَمَنْ آتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أَنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.» [حسن] - [رواه البزار]

(28) - จากท่านอุมรอน บินหุศ็อยน์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านเราะสุลุลลอฮ์
 ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "ไม่ใช่พวกเรา
 ผู้ซึ่งกระทำตะฮุยฺยูร(การเชื่อในเรื่องลางบอกเหตุต่างๆ)
 หรือให้ผู้อื่นทำตะฮุยฺยูรให้เขา หรือผู้ที่ทำนายอนาคต หรือให้ผู้อื่นทำนายให้เขา
 หรือผู้ที่ทำไสยศาสตร์ หรือไปหานักไสยศาสตร์ให้ทำให้เขา
 และผู้ใดไปหานักทำนายหรือหมอดู และเชื่อในสิ่งที่เขาบอก
 แท้จริงแล้วเขาผู้นั้นได้ปฏิเสธสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่ท่านนบีมุฮัมมัด
 ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม" [หะซัน] - [รายงานโดย อัลบัซซาร์]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮอะลัยฮิวะสลัม

ได้เตือนประชาชาติของท่านที่กระทำการบางอย่างโดยกล่าวว่า

“เขาไม่ใช่พวกเรา” ส่วนหนึ่งจากคำเตือนนั้นคือ:

หนึ่ง: "ผู้ทำการตะก๊วยยุร หรือให้ผู้อื่นทำ" ซึ่งเดิมแล้วมาจากการปล่อยนกเมื่อมีความต้องการจะทำการใดๆ เช่น ทำงาน เดินทาง ทำธุรกิจ และอื่นๆ

หากนกนั้นบินไปทางขวาแสดงว่าไปในทางที่ดีและให้เดินหน้าทำในสิ่งที่ต้องการนั้น

และหากนกนั้นบินไปทางซ้ายก็จะเป็นลางร้ายก็จะหยุดทำในสิ่งที่ต้องการนั้น ดังนั้นจะไม่อนุญาตให้ทำสิ่งนั้นไม่ว่าด้วยตนเอง หรือด้วยการใช้ผู้อื่น ซึ่งลางร้ายอาจมาจากการได้ยินหรือมองเห็น เช่น นก สัตว์ คนพิการ ตัวเลขต่างๆ วันเวลา หรืออื่นๆ

สอง: "ผู้ที่ทำนายอนาคต หรือให้ผู้อื่นทำนายให้เขา"

ดังนั้นผู้ใดก็ตามที่อ้างว่ารู้เรื่องเร้นลับด้วยการอาศัยดาวต่างๆ หรือใช้อย่างอื่น หรือเขาไปหาผู้ที่ทำนาย แล้วเชื่อในสิ่งที่เขาบอกมาที่เป็นเรื่องเร้นลับ ดังนั้นแท้จริงแล้วเขาได้ปฏิเสธในสิ่งที่ถูกประทานลงมาให้แก่ณบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮอะลัยฮิวะสลัม.

สาม: "ผู้ใดที่ทำไสยศาสตร์ หรือให้คนอื่นทำไสยศาสตร์ให้เขา"

คือผู้ที่ทำไสยศาสตร์ด้วยตัวเอง หรือให้ผู้อื่นทำให้เขา

เพื่อทำให้คนใดคนหนึ่งได้รับประโยชน์หรือได้รับอันตรายจากการทำไสยศาสตร์ หรือผูกเงื่อนด้วยการมัดด้ายและทำไสยศาสตร์ด้วยการอ่านบทเสกต่างๆ ที่ต้องห้าม และปักเป่าใส่.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. จำเป็น (วาญิบ)

ต้องมอบหมายต่ออัลลอฮและศรัทธาต่อกฎกำหนดของพระองค์และพลังอำนาจ

นาจของพระองค์ และห้ามการใช้ลางบอกเหตุต่างๆ ใช้ไสยศาสตร์ หมอดู หรือถามผู้ที่ทำเช่นนั้น

2. การอ้างความรู้ในสิ่งเร้นลับเป็นการตั้งภาคีที่ขัดแย้งกับการศรัทธาในเอกภาพของอัลลอฮ์
3. ห้ามเชื่อหมอดู และไปหาพวกเขา และห้ามการดูลายมือ ดูถ้วยและจักรราศีและห้ามดูสิ่งเหล่านั้นแม้จะเป็นแค่การอ่านผ่านๆ ก็ตาม

(5981)

(29) - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا عَدْوَى، وَلَا طَيْرَةَ، وَيُعْجِبُنِي الْقَالَ» قَالَ قَيْلٌ: وَمَا الْقَالَ؟ قَالَ: «الْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(29) - จากอนัส บิน มาลิก เราะฎียัลลอฮุอันฮุ จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่: "ไม่มีการแพร่เชื้อโรค (หรือไม่ต้องกลัวการติดเชื้อ) ไม่มีความเชื่อในลางร้าย และฉันชอบ อัลพะส" พวกเขาถามว่า แล้ว อัลพะส คืออะไร? ท่านตอบว่า: "คำพูดที่ดี" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม บอกให้ทราบว่ การเชื่อในเรื่องการแพร่เชื้อโรคที่คนในยุคก่อนอิสลามเชื่อว่าโรคนั้นสามารถแพร่ไปยังอีกคนหนึ่งด้วยตัวของมันเอง โดยปราศจากการกำหนดลิขิตของอัลลอฮ์นั้น เป็นความเชื่อที่ผิด และการเชื่อในลางร้ายเป็นความเชื่อที่ผิด ซึ่งหมายถึง การรู้สึกไม่ดีหรือการรู้สึกโชคร้ายจากสิ่งต่างๆ ที่ได้ยินหรือได้เห็น ไม่ว่าจะเป็นนก สัตว์ ผู้ที่มีความพิการ ตัวเลข วันเวลา หรือสิ่งอื่น ๆ การที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวถึงนกในหะดิษบทนี้ นั้น เพราะเป็นที่รู้จักกันดีในสมัยก่อนอิสลาม และที่มาของเรื่องคือ พวกเขาจะปลอยนกเมื่อจะเริ่มกระทำการใดๆ เช่น การเดินทาง การค้าขาย หรือสิ่งอื่นๆ หากนกบินไปทางขวาจะถือว่าเป็นลางดีและดำเนินการตามแผนที่ตั้งใจไว้

และหากมันบินไปทางซ้ายจะถือว่าเป็นกลางร้ายและหยุดการกระทำสิ่งนั้น
จากนั้น ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้แจ้งว่า ท่านชอบ อัลพะส์
ซึ่งหมายถึงความรู้สึกดีๆ หรือความสุขที่เกิดจากการได้ยินคำพูดดีๆ
ซึ่งทำให้คนมีความหวังดีและมีความเชื่อที่ดีต่อพระเจ้า

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. การมอบหมายต่ออัลลอฮ์
และเชื่อว่าไม่มีผู้ใดสามารถนำความดีมาได้ นอกจากอัลลอฮ์
และไม่มีผู้ใดสามารถป้องกันความชั่วได้ นอกจากอัลลอฮ์
2. การห้ามเชื่อในกลางร้าย
ซึ่งหมายถึงสิ่งที่ทำให้รู้สึกไม่ดีหรือโชคร้ายและทำให้ขัดขวางการทำงาน
3. อัลพะส์ ไม่ใช่กลางร้ายที่ห้ามไว้
แต่เป็นส่วนหนึ่งของการมีความหวังดีต่ออัลลอฮ์
4. ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเป็นไปตามการกำหนดของอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว
ไม่มีผู้ใดเป็นภาคีกับพระองค์

(3422)

(30) - عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الصُّبْحِ بِالْحُدَيْبِيَّةِ عَلَى إِثْرِ سَمَاءٍ كَانَتْ مِنَ اللَّيْلَةِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ، فَقَالَ: «هَلْ تَدْرُونَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟» قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ، فَأَمَّا مَنْ قَالَ: مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ، فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ بِالْكَوْكَبِ، وَأَمَّا مَنْ قَالَ: بِنُوءٍ كَذَا وَكَذَا، فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي وَمُؤْمِنٌ بِالْكَوْكَبِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(30) - จากท่าน ซัยด์ บิน คอลิด อัลญะหะนีญ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า :
 ท่านเราะซูลล่อฮ์ ค็อลลัลล่อฮะลัยฮิวะสลัลัม ได้นำพวกเรามาจดชุมนุมที่
 ฮุดัยบียะฮ์ ขณะที่ยังมีร่องรอยของฝนที่ตกลงมาลงเมื่อคืน
 เมื่อละหมาดเสร็จแล้วท่านก็หันหน้ามาหาผู้คน แล้วกล่าวว่า
 "พวกเจ้ารู้ไหมว่าพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าได้กล่าวไว้อย่างไร?" พวกเขาตอบว่า
 "อัลล่อฮ์และเราะซูลของพระองค์เท่านั้นที่รู้ดียิ่ง" ท่านกล่าวต่อว่า
 "พระองค์อัลล่อฮ์ได้ทรงกล่าวว่า:
 "ส่วนหนึ่งจากบ่าวของข้าตื่นขึ้นมาทั้งผู้ศรัทธาและผู้ปฏิเสธศรัทธา
 โดยผู้ใดกล่าวว่าฝนที่ตกแก่พวกเราด้วยความโปรดปรานและความเมตตาของอัลล่อฮ์
 นั้นแหละคือผู้ศรัทธาต่อข้าและปฏิเสธการศรัทธาต่อดวงดาว
 ส่วนผู้ที่กล่าวว่าฝนที่ตกลงมาด้วยอิทธิพลของดาวดวงนั้นดวงนี้
 นั้นแหละเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อข้า แต่เป็นผู้ศรัทธาต่อดวงดาว" [เศาะฮิหฺ] -
 [รายงานโดย อัลบุคอรีญ์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ค็อลลัลล่อฮะลัยฮิวะสลัลัม ทำการละหมาดชุมนุมที่ฮุดัยบียะฮ์ -
 เป็นเมืองๆ หนึ่งที่ใกล้กับเมืองมักกะฮ์- หลังจากที่ฝนตกในคืนนั้น
 หลังจากการให้สลามและเสร็จจากการละหมาด ท่านก็หันหน้าเข้าหาผู้คน
 แล้วถามพวกเขาว่า "พวกเจ้ารู้ไหมว่า
 พระผู้อภิบาลของพวกเจ้าได้กล่าวไว้อย่างไร? พวกเขาตอบว่า
 "อัลล่อฮ์และเราะซูลของพระองค์เท่านั้นที่รู้ดียิ่ง" ท่านกล่าวว่า "แท้จริงอัลล่อฮ์
 ตะอาลา ได้อธิบายว่า มนุษย์แตกออกเป็นสองกลุ่มเมื่อฝนตก :
 กลุ่มหนึ่งศรัทธาต่ออัลล่อฮ์ ตะอาลา และอีกกลุ่มปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์

ตะอาลา ส่วนผู้กล่าวว่า "ฝนที่ตกแก่พวกเรานั้น ด้วยความโปรดปรานและความเมตตาของอัลลอฮ์ โดยการระบุแหล่งที่มาของฝนนั้นมาจากอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเขาคือผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ พระองค์ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงจัดการทุกสิ่งในจักรวาล และเป็นผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธาต่อดวงดาว ส่วนผู้ที่กล่าวว่า "ฝนที่ตกลงมานั้นด้วยอิทธิพลของดาวดวงนั้นดวงนี้ นั้นแหละเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ แต่เป็นผู้ศรัทธาต่อดวงดาว ซึ่งถือว่าเป็นการปฏิเสธชนิดเล็ก โดยการอ้างว่าแหล่งที่มาของฝนนั้นคือดวงดาว และอัลลอฮ์ไม่ได้สร้างให้มันเป็นเหตุทั้งทางศาสนา และทางการกำหนดสภาวะการณ์ ส่วนผู้ที่ถือว่าฝนและเหตุการณ์ทางโลกอื่น ๆ มาจากการเคลื่อนที่ของดวงดาวทั้งที่ขึ้นและที่ตก โดยเชื่อว่าดวงดาวเหล่านั้นเป็นผู้ก่อให้เกิดเช่นนั้นจริง ๆ ดังนั้นเขาผู้นั้นเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาที่เป็นการปฏิเสธที่ใหญ่หลวง (บาปใหญ่)

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ส่งเสริมให้กล่าวหลังฝนตกว่า "ฝนที่ตกแก่พวกเรานั้น ด้วยความโปรดปรานและความเมตตาของอัลลอฮ์"
2. ผู้ใดยึดถือว่าฝนที่ตกลงมาและสิ่งอื่น ๆ เกิดขึ้นเพราะดวงดาวทั้งการสร้างและการทำให้เกิดขึ้น เขาผู้นั้นเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นการปฏิเสธที่ใหญ่หลวง (บาปใหญ่) และหากเขายึดมั่นว่ามันเป็นสาเหตุ เขาก็เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นการปฏิเสธเล็ก (บาปเล็ก) เพราะดวงดาวนั้น ไม่ใช่สาเหตุจะด้วยเหตุผลทางศาสนาหรือเหตุผลทางความรู้สึกนึกคิด
3. ความสุขความสำราญนั้นอาจเป็นเหตุของการปฏิเสธศรัทธาได้ หากไม่มีการสำนึกในความกรุณา และเป็นเหตุของการศรัทธาหากมีได้สำนึกในความกรุณาของอัลลอฮ์
4. ไม่นอญูตให้กล่าวว่า "ฝนที่ตกลงมาแก่เรานั้น เพราะดาวดวงนั้น" แม้จะมีเจตนาว่า "เวลา" เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงการตั้งภาคี

5. จำเป็นต้องให้หัวใจนั้นมีความสัมพันธ์กับอัลลอฮ์ ตะอาลา
ทั้งในยามที่ได้รับความปลอดภัยจากพระองค์
และในยามที่ได้รับการปกป้องจากความกลัวของพระองค์

(65010)

(31) - عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقْبَلَ إِلَيْهِ رَهْطًا، فَبَايَعَ تِسْعَةً وَأَمْسَكَ عَنْ وَاحِدٍ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، بَايَعْتَ تِسْعَةً وَتَرَكْتَ هَذَا؟ قَالَ: «إِنَّ عَلَيْهِ تَمِيمَةً»، فَأَدْخَلَ يَدَهُ فَقَطَعَهَا، فَبَايَعَهُ، وَقَالَ: «مَنْ عَلَّقَ تَمِيمَةً فَقَدْ أَشْرَكَ».

[حسن] - [رواه أحمد]

(31) - จากอุกบะฮ์ บิน อามิร อัลญุฮะนียฺ เราะฎียัลลอฮุนฮู เล่าว่า:
มีคนกลุ่มหนึ่งได้มาหาท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม
แล้วท่านก็ทำสัตยาบันกับ 9 คนและดเว้น 1 คน พวกเขาบอกว่า
โอ้ท่านเราะซูลุลลอฮ์ (เหตุใด)ท่านได้ทำสัตยาบันกับ 9 คนและละเว้นชายคนนี้?
ท่านตอบว่า "เพราะแท้จริงเขาสวมเครื่องราง" แล้วเขาก็สอดมือเข้าไปแล้วตัดมันออก
จากนั้นท่านนบีจึงทำสัตยาบันกับชายคนนั้น และกล่าวว่า "ผู้ใดที่สวมใส่เครื่องราง
แน่นอนเขาได้ตั้งภาคี(กับอัลลอฮ์)แล้ว" [หะซัน] - [รายงานโดย อะหมัด]

คำอธิบาย:

มีคนกลุ่มหนึ่งจำนวน 10 คนได้มาหาท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม
แล้วท่านก็ทำสัตยาบันกับ 9 คนว่าจะจงรักภักดีและปฏิบัติตามศาสนาอิสลาม
โดยดเว้นทำสัตยาบันกับ

คนที่ 10 ซึ่งเมื่อท่านถูกถามถึงเหตุผลดังกล่าว ท่านนบี
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ตอบว่า เพราะแท้จริงเขาสวมใส่เครื่องราง
ซึ่งมันคือสิ่งที่ใช้ผูกหรือแขวนทำมาจากลูกบิดและสิ่งอื่นๆ
เพื่อปิดเป่าสิ่งชั่วร้ายหรืออันตราย
ชายคนนั้นก็สอดมือเข้าไปที่ตำแหน่งเครื่องรางแล้วตัดมันออก
และกำจัดมันออกไป จากนั้นท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม
จึงทำสัตยาบันกับเขา

และกล่าวตักเตือนเรื่องเครื่องรางพร้อมกับแจ้งบทบัญญัติของมันว่า
"ผู้ใดที่สวมใส่เครื่องรางแน่นอนเขาได้ตั้งภาคี(กับอัลลอฮ์)แล้ว"

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ผู้ใดพึงพบบุคคลอื่นนอกจากอัลลอฮ์
อัลลอฮ์จะทรงปฏิบัติต่อเขาตรงกันข้ามกับความตั้งใจของเขา
2. การเชื่อว่าการสวมเครื่องรางเป็นเหตุในการป้องกันอันตรายและความชั่วร้าย
นั้นถือเป็นการชริกเล็ก
แต่ถ้าผู้ใดเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้สามารถให้ประโยชน์ด้วยตัวของมันเอง
ก็ถือเป็นการชริกใหญ่

(6762)

(32) - عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول:

«إِنَّ الرُّقَى وَالتَّمَائِمَ وَالتَّوَلَةَ شُرُكٌ». [صحيح] - [رواه أبو داود وابن ماجه وأحمد]

(32) - จาก अबดุลลอฮ์ บิน มัสอูด เราะะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า :

ฉันได้ยินท่านเราะฮ์ซูลุลลอฮ์ คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام กล่าวว่่า :

“แท้จริงการเสกเป่า เครื่องรางของขลังต่าง ๆ และเครื่องของเสน่ห์ต่าง ๆ นั้น
เป็นการตั้งภาคี” [เศาะฮี้หฺ]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ได้อธิบายถึงสิ่งต่างๆ

ที่ถ้าทำสิ่งนั้นแล้วจะเป็นการตั้งภาคี เช่น:

หนึ่ง: การเสกเป่า: การกล่าวบทสวดต่างๆ

ที่เป็นการเยียวยาของคนในยุคก่อนอิสลามที่ประกอบไปด้วยการทำภาคีต่ออัลลอฮ์

สอง: เครื่องรางต่างๆ ที่ทำจากลูกปัดและจากสิ่งอื่นๆ ที่สวมไว้กับเด็ก สัตว์
และอื่น ๆ เพื่อเป็นการปิดเป่าสิ่งชั่วร้าย

สาม: การทำเสน่ห์: ซึ่งทำขึ้นเพื่อให้คู่สมรสฝ่ายหนึ่งรักอีกฝ่ายหนึ่ง
สิ่งเหล่านี้เป็นการตั้งภาคี

เพราะมันเป็นการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เป็นสาเหตุซึ่งมันไม่ใช่สาเหตุที่ถูกต้องตาม
หลักศาสนาที่ต้องยืนยันด้วยหลักฐาน

และไม่ใช่อะไรที่เป็นรูปธรรมที่สามารถพิสูจน์ได้ด้วยวิธีการทดลอง

ส่วนสาเหตุทางศาสนา เช่น การอ่านอัลกุรอาน หรือสาเหตุที่เป็นรูปธรรม เช่น ยาที่ได้รับการพิสูจน์แล้วด้วยการทดลอง สิ่งเหล่านี้เป็นที่ยอนุญาตสามารถทำได้ พร้อมกับศรัทธาวามั่นเป็นแค่สาเหตุเท่านั้น และศรัทธาว่าประโยชน์และโทษที่แท้จริงนั้นอยู่ในพระหัตถ์ของอัลลอฮ์

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ปกป้องรักษาหลักเอกภาพและการศรัทธาจากสิ่งที่จะทำให้มันบกพร่อง
2. ห้ามใช้การเสกเป่าที่เป็นการทำภาคี เครื่องราง และการทำเสน่ห์
3. การที่บุคคลเชื่อว่าทั้งสามประการนี้เป็นสาเหตุ ถือว่าเป็นการตั้งภาคีเล็ก เพราะเขาเชื่อในสิ่งที่ไม่ใช่สาเหตุเป็นสาเหตุ แต่ถ้าเขาเชื่อว่าสิ่งเหล่านั้นสามารถให้ประโยชน์และให้โทษด้วยตัวมันเองได้ ถือว่าเขาผู้นั้นทำการตั้งภาคีใหญ่
4. เตือนให้ห่างไกลจากสาเหตุที่เป็นการทำภาคี และสาเหตุต้องห้ามต่างๆ
5. ห้ามการเสกเป่า และมันเป็นรูปแบบหนึ่งของการตั้งภาคี ยกเว้นการเสกเป่าที่ถูกต้องตามหลักศาสนา
6. จิตใจจำเป็นต้องผูกพันกับอัลลอฮ์เพียงองค์เดียว ทั้งสิ่งที่เป็นโทษและเป็นประโยชน์นั้นล้วนมาจากพระองค์เพียงผู้เดียว โดยไม่มีภาคีใดๆ กับพระองค์ ดังนั้นไม่มีผู้ใดนำสิ่งที่ดีได้้นอกจากอัลลอฮ์ และไม่มีผู้ใดกำจัดความชั่วร้ายได้้นอกจากอัลลอฮ์ ตะอาลา เท่านั้น
7. การเสกเป่าที่ยอนุญาตนั้น คือเสกเป่าที่มีเงื่อนไขสามประการ: 1- การเชื่อว่าเสกเป่าเป็นแค่สาเหตุและไม่สามารถให้ประโยชน์ได้เว้นแต่ด้วยการอนุญาตจากอัลลอฮ์เท่านั้น 2- ต้องเสกเป่าด้วยอัลกุรอาน พระนามและคุณลักษณะของพระองค์ บทวิงวอนจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม, และคำวิงวอนที่ถูกต้องตามหลักศาสนา 3- ต้องเสกเป่าด้วยภาษาที่เข้าใจได้และไม่มีคาถาและเวทมนตร์ต่างๆ

(۳۳) - عن بعض أزواج النبي صلى الله عليه وسلم عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ أَتَى عَرَاْفًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً». [صحيح] - [رواه مسلم]

(33) - จากภรรยาของท่านนบี คือลัลลลอฮะลัยฮิวะสลัม บางคนกล่าวว่า ท่านนบี คือลัลลลอฮะลัยฮิวะสลัม กล่าวว่า: "ผู้ใดไปหาหมอดู แล้วถามเขาถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การละหมาดของเขาจะไม่ได้รับการตอบรับเป็นเวลาสี่สิบคืน" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดยมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮะลัยฮิวะสลัม เตือนไม่ให้ไปหาหมอดู – ซึ่งเป็นชื่อที่ครอบคลุมถึง หมอดู โหราจารย์ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับผู้ที่อ้างความรู้ในสิ่งเร้นลับ – และเพียงแค่อถามเขาเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นเรื่องเร้นลับ อัลลอฮะจะไม่ตอบรับผลบุญการละหมาดของเขาเป็นเวลาสี่สิบวัน และนั่นถือเป็นการลงโทษสำหรับเขา สำหรับความผิดและบาปใหญ่นี้

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. ห้ามเรื่องหมอดู และห้ามไปหาพวกเขาและถามพวกเขาเกี่ยวกับเรื่องเร้นลับต่างๆ
2. บุคคลอาจถูกลดรอนผลบุญจากการกระทำความดี เพื่อเป็นการลงโทษสำหรับการกระทำที่ไม่ดี
3. ถือว่าเข้าข่ายในหะดีษบทนี้ ถึงสิ่งที่เรียกว่า การดูราศี การดูฤกษ์ยาม การดูลายมือและการดูถ้วย - แม้ว่าจะจะเป็นเพียงการดูผ่านๆ ก็ตาม - เพราะทั้งหมดนั้นเป็นการทำนายดวงชะตาและเป็นการอ้างความรู้ในสิ่งเร้นลับ
4. หากนี่คือผลตอบแทนสำหรับผู้ที่ไปหาหมอดู แล้วผลตอบแทนสำหรับผู้ที่ไปหาหมอดูเอง จะเป็นอย่างไร?
5. การละหมาดสี่สิบวันเกิดขึ้นอย่างถูกต้องและไม่ต้องขดมัน แต่จะไม่มีผลบุญสำหรับมัน

(34) - عن ابنِ عُمَرَ رضي الله عنهما أنه سَمِعَ رَجُلًا يَقُولُ: لَا وَالْكَعْبَةَ، فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: لَا يُخْلَفُ بِعَيْرِ اللَّهِ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ حَلَفَ بِعَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(34) - จากอิบนุ อุมัร เราะะฎียัลลอฮูอันฮุม่า ซึ่งเขาได้ยินผู้ชายคนหนึ่งกล่าวว่า: " ไม่นั้นขอสาบานด้วยกะอ์บะฮ์ " ดังนั้นอิบนุ อุมัร จึงได้กล่าวตักเตือนว่า: จะไม่มีการสาบานต่อสิ่งใดอื่นจากอัลลอฮ์ เพราะฉันได้ยินท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "ผู้ใดสาบานต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ แท้จริงเขาได้ปฏิเสธศาสนาหรือได้ตั้งภาคีแล้ว" [เศาะฮิหฺ]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้แจ้งไว้ว่าผู้ใดที่สาบานต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ หรือต่อพระนามและคุณลักษณะของพระองค์ แท้จริงเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์หรือได้ทำในสิ่งที่ภาคีแล้ว เพราะการสาบานนั้นเป็นการแสดงถึงการให้ความยิ่งใหญ่ต่อสิ่งที่สาบานนั้น และความยิ่งใหญ่ นั้นเป็นสิทธิ์สำหรับอัลลอฮ์เพียงผู้เดียวเท่านั้น ดังนั้นจึงไม่อนุญาตทำการสาบานนอกจากต่ออัลลอฮ์ พระนามและคุณลักษณะของพระองค์ อันมहाบริสุทธิ์ยิ่งเท่านั้น การสาบานในลักษณะนี้เป็นการตั้งภาคีเล็ก แต่ถ้าผู้ที่ทำการสาบานนั้นให้ความยิ่งใหญ่แก่สิ่งที่เขาได้สาบานเทียบเท่ากับความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ตะอาลาหรือเหนือกว่า ดังนั้นถ้าเป็นในลักษณะนั้นก็จะเป็นการตั้งภาคีใหญ่

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. การเชิดชูเอกองค์อัลลอฮ์ด้วยการสาบานนั้นเป็นเอกสิทธิ์ของพระองค์แต่เพียงผู้เดียว ดังนั้นห้ามสาบานกับผู้อื่นยกเว้นต่อพระองค์ พระนามหรือคุณลักษณะของพระองค์
2. ความตระหนักของบรรดาเศาะหาบะฮ์ในการใช้ให้กระทำความดี และห้ามปรามจากความชั่ว โดยเฉพาะความชั่วที่เกี่ยวกับการเป็นผู้ตั้งภาคี หรือ เป็นผู้ตักศาสนา

(35) - عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي رَهْطٍ مِنَ الْأَشْعَرِيِّينَ أَسْتَحْمِلُهُ، فَقَالَ: «وَاللَّهِ لَا أَحْمِلُكُمْ، مَا عِنْدِي مَا أَحْمِلُكُمْ» ثُمَّ لَبِئْنَا مَا شَاءَ اللَّهُ فَأُتِيَ بِبَابِلٍ، فَأَمَرَ لَنَا بِثَلَاثَةِ ذَوْدٍ، فَلَمَّا انْطَلَقْنَا قَالَ بَعْضُنَا لِبَعْضٍ: لَا يُبَارِكُ اللَّهُ لَنَا، أَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَحَلَفَ أَنْ لَا يَحْمِلَنَا فَحَمَلَنَا، فَقَالَ أَبُو مُوسَى: فَأَتَيْنَا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرْنَا ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: «مَا أَنَا حَمَلْتُكُمْ، بَلِ اللَّهُ حَمَلَكُمْ، إِنِّي وَاللَّهِ - إِنْ شَاءَ اللَّهُ - لَا أَحْلِفُ عَلَى يَمِينٍ، فَأَرَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا، إِلَّا كَفَّرْتُ عَنْ يَمِينِي، وَأَتَيْتُ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(35) - จากอบูมุซา อัลอัซอะรียฺ เราะฮฺฎิยัลลอฮฺฮุอันฮุ กล่าวว่: ฉ้นมาหาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺฮุอะลัยฮิวะสัลลัม พร้อมกับพรรคพวกของฉัน โดยหวังจะขอยานพาหนะจากท่าน (สัตว์สำหรับขี่บรรทุกหรือลากเข็น) ท่านพูดว่: "ขอสาบานด้วยพระเจ้า ฉ้นไม่อาจให้ยานพาหนะแก่พวกเจ้า ฉ้นไม่มียานพาหนะที่จะให้แก่พวกเจ้า" จากนั้นเราก็พักอยู่กับท่านได้สักพัก ก็ได้อูฐ(จำนวนหนึ่ง)ถูกนำมาให้ท่าน ดังนั้นท่านจึงส่งมอบอูฐให้เราสามตัว เมื่อเราออกเดินทาง พวกเราบางคนก็พูดกันว่: พระเจ้าคงไม่ทรงประทานความจำเริญแก่เราหรอก เราไปหาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แล้วเราก็ได้ขอยานพาหนะจากท่าน แต่ท่านกลับสาบานว่จะไม่ให้ยานพาหนะแก่เรา และท่านก็ให้มั่นแก่เรา อบู มุซา กล่าวว่: เราได้ไปหาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และได้กล่าวถึงเรื่องดังกล่าวแก่ท่าน และท่านกล่าวว่: "ไม่ใช่ฉ้นที่จะให้ยานพาหนะแก่สุเจ้า แต่พระผู้เป็นเจ้าจะทรงประทานให้แก่สุเจ้า ฉ้นขอสาบานต่ออัลลอฮ์ - หากพระเจ้าทรงประสงค์" - ฉ้นจะไม่สาบาน และฉ้นคิดว่ามีสิ่งอื่นดีกว่านั้น เว้นแต่ฉ้นจะخذใช้คำสาบานของฉ้น และฉ้นจะนำมาในสิ่งที่ดีกว่านั้น" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

อบูมุซา อัลอัซอะรียฺ เราะฮฺฎิยัลลอฮฺฮุอันฮุมา เล่าว่เขาไปหาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺฮุอะลัยฮิวะสัลลัม พร้อมกับชนเผ่าของเขา และจุดประสงค์ของพวกเขาคือเพื่อขออูฐจากท่านนบี

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เพื่อจะได้เข้าร่วมทำญิฮาดได้ ดังนั้นท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมสาบานว่า เขาจะไม่สามารถให้พวกเขาซีได้
เนื่องจากท่านไม่มีพาหนะที่เพียงพอสำหรับพวกเขา
ดังนั้นพวกเขาจึงกลับไปพักอยู่สักพัก จากนั้นอูฐสามตัวก็ถูกนำไปหาท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แล้วท่านก็ส่งอูฐเหล่านั้นไปหาพวกเขา
และบางคนก็พูดกันว่า: พระเจ้าคงไม่ทรงประทานความจำเริญแก่เราหรอก
เพราะท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม สาบานว่าจะไม่ให้ยานพาหนะแก่เรา
พวกเขาจึงมาหาท่านนบีและถามท่านนบี ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
จึงกล่าวว่า ผู้ที่จะทรงประทานยานพาหนะแก่ผู้เจ้า คือพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ
เพราะพระองค์คือผู้ประทานการชี้นำและปัจจัยยังชีพ
แต่ฉันเป็นเหตุให้สิ่งนี้มีขึ้นนั้นด้วยมือของฉัน หลังจากนั้นท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้กล่าวว่า : ขอสาบานต่ออัลลอฮ์
หากเป็นที่ประสงค์ของพระองค์
ข้าพเจ้าจะไม่สาบานที่จะทำสิ่งใดหรือเลิกทำสิ่งใด
และหากข้าพเจ้าเห็นว่าสิ่งที่ดีกว่าคำสาบานนั้นมีประโยชน์และมีคุณค่ามากกว่า
ข้าพเจ้าจะเลือกทำสิ่งที่ดีกว่าและละทิ้งคำสาบานนั้น
และข้าพเจ้าจะทำการไถ่คำสาบานของข้าพเจ้าด้วยการชดใช้ตามที่กำหนดไว้

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. การอนุญาตให้สาบานโดยไม่ต้องมีการร้องขอ:
สามารถสาบานได้เพื่อยืนยันความจริงของถ้อยคำ
แม้ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอนาคตก็ตาม
2. การอนุญาตให้ยกเว้นด้วยคำว่า "อินชาอัลลอฮ์" หลังการสาบาน:
การกล่าวคำว่า "อินชาอัลลอฮ์" (หากเป็นที่ประสงค์ของอัลลอฮ์)
หลังจากการสาบานนั้นเป็นสิ่งที่อนุญาตได้
และหากมีความตั้งใจในการยกเว้นพร้อมกับการสาบาน
และคำกล่าวนี้เชื่อมโยงกับการสาบานโดยตรง
บุคคลที่ผิดคำสาบานนั้นจะไม่จำเป็นต้องทำการไถ่โทษ
(ไม่ต้องชดใช้สำหรับการผิดคำสาบาน)

3. การสนับสนุนให้ละเมิดคำสาบานหากเห็นว่าสิ่งที่ดีกว่าคำสาบานนั้นมีประโยชน์มากกว่า พร้อมกับทำการชดใช้สำหรับการผิดคำสาบานของเขา (การไถ่คำสาบาน)

(2961)

(۳۶) - عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا تَقُولُوا: مَا شَاءَ اللَّهُ وَشَاءَ فُلَانٌ، وَلَكِنْ قُولُوا: مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ شَاءَ فُلَانٌ».

[صحيح بمجموع طرقه] - [رواه أبو داود والنسائي في الكبرى وأحمد]

(36) - จากท่านหุซัยฟะฮ์ เราะฮ์ฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะฮ์ฎูลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า: "พวกท่านจงอย่ากล่าวค่ว่า: "มาชาอัลลอฮ์ วะชาอะ ฟุลาน" (เป็นความประสงค์ของอัลลอฮ์และความประสงค์ของคนนั้น) แต่จงกล่าวว่่า "มาชาอัลลอฮ์ ชุมมะ มาชาอะ ฟุลาน" (มันเป็นความประสงค์ของอัลลอฮ์จากนั้นเป็นความประสงค์ของคนนั้น)"

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ไม่อนุญาตให้มุสลิมพูดในคำพูดของเขาว่า:
"เป็นความประสงค์ของอัลลอฮ์และความประสงค์ของคนนั้น"
หรือกล่าวว่่า"เป็นความประสงค์ของอัลลอฮ์และของบุคคลนั้น"
เพราะความประสงค์ของอัลลอฮ์และความต้องการของพระองค์นั้นเป็นสิ่งที่สมบูรณ์และไม่มีใครมีส่วนร่วมในความประสงค์ของพระองค์แม้แต่คนเดียว
การใช้ตัวอักษร "วาว(و)"
บ่งบอกถึงการมีส่วนร่วมของบุคคลนั้นกับอัลลอฮ์และเป็นการทำให้สถานะของอัลลอฮ์กับบุคคลนั้นอยู่ในระดับเดียวกัน
แต่จงกล่าวว่่า"เป็นความประสงค์ของอัลลอฮ์
หลังจากนั้นเป็นความประสงค์ของบุคคลนั้น"
ดังนั้นเขาทำให้ความประสงค์ของผู้เป็นบ่าวอยู่ภายใต้พระประสงค์ของอัลลอฮ์
โดยใช้ค่ว่า: "หลังจากนั้น" แทนที่จะเป็น "และ" เพราะค่ว่า "หลังจากนั้น"
หมายถึงหลังจากนั้นและทีหลัง ล่าช้า

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ห้ามมิให้กล่าวคำว่า:
"เป็นความประสงค์ของอัลลอฮ์และความประสงค์ของคุณ"
และสำนวนที่คล้ายกันที่เป็นการเชื่อมโยงกับอัลลอฮ์ด้วย "วาา(و)"
เพราะมันเป็นการตั้งภาคีในรูปแบบของถ้อยคำและคำพูด
2. อนุญาตให้พูดว่า: "เป็นความประสงค์ของอัลลอฮ์
จากนั้นเป็นความประสงค์ของคุณ"
และสำนวนที่คล้ายกันที่เป็นการเชื่อมโยงกับอัลลอฮ์ด้วย "ซุมมา (ثم)"
เพราะไม่มีคำเตือนใดๆ ในนั้น
3. เป็นการยืนยันถึงการมีคุณลักษณะความประสงค์สำหรับอัลลอฮ์
และยืนยันถึงการมีความประสงค์ของบ่าว
และความประสงค์ของผู้เป็นบาวนั้นอยู่ภายใต้พระประสงค์ของอัลลอฮ์
ตะอาลา
4. ห้ามไม่ให้ผู้คนเข้าไปมีหุ้นส่วนในความประสงค์ของอัลลอฮ์
แม้ว่าจะเป็นทางวาจาก็ตาม
5. หากผู้ที่กล่าวประโยคนั้นได้ศรัทธาว่าความประสงค์ของผู้เป็นบาวนั้นเทียบเท่า
เท่ากับพระประสงค์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา เทียบเท่าในความครบถ้วนสมบูรณ์
หรือเชื่อว่าผู้เป็นบาวนั้นมีความประสงค์ที่เป็นอิสระถือว่าการตั้งภาคีใหญ่
แต่ถ้าเขาเชื่อว่ามันไม่ใช่แบบนั้น ถือว่าเป็นซิริกเล็ก

(3352)

(37) - عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ لَبِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ أَخَوْفَ مَا
أَخَافُ عَلَيْكُمُ الشِّرْكَ الْأَصْعَرُ» قَالُوا: وَمَا الشِّرْكَ الْأَصْعَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الرِّيَاءُ، يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ
وَجَلَّ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِذَا جُزِيَ النَّاسُ بِأَعْمَالِهِمْ: اذْهَبُوا إِلَى الَّذِينَ كُنْتُمْ تُرَاوُونَ فِي الدُّنْيَا، فَانظُرُوا
هَلْ تَجِدُونَ عِنْدَهُمْ جَزَاءً؟». [حسن] - [رواه أحمد]

(37) - จากท่านมะหฺมัด บิน ละบีด เราะฎียัลลอฮุอันฮุ เส่าว่า :ท่านเราะซูลลลอฮ์
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า : "แท้จริง
สิ่งที้นนกล้วทีสุดทีจะเกดขึนกับพวกเจ้่า ค็ือ ภาค็ีเล็ก พวกเขากถามว่่า

"อะไรคือภาคีเล็กหรือไอ้ท่านเราะซูลลอสี่? ท่านตอบว่า: การไอ้อวด อัลลอสี่
ตะอาลา จะทรงตรัสแก่พวกเขาในวันกียามะฮ์
หลังจากที่ผู้คนได้รับการตอบแทนตามการปฏิบัติของพวกเขาแล้ว ว่า"
พวกเจ้าจงไปหาบรรดาผู้ที่พวกเจ้าได้ไอ้อวดให้พวกเขาในโลกดุนยาเกิด แล้วจงดูว่า
พวกเจ้าได้เห็นรางวัลที่เป็นการตอบแทนจากพวกเขาไหม? [หะซัน] - [รายงานโดย
อะหฺมัด]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอสี่อะลัยฮิวะสลัม ได้เล่าว่า แท้จริง
สิ่งที่ท่านกลัวที่สุดสำหรับประชาชาติของท่าน : ภาคีเล็ก คือการไอ้อวด
โดยการทำความดีเพื่อมนุษย์
จากนั้นท่านได้เล่าถึงบทลงโทษสำหรับผู้ที่ไอ้อวดว่าในวันกียามะฮ์จะมีการกล่าว
แก่พวกเขาว่า "พวกเจ้าจงไปหาบรรดาผู้ที่พวกเจ้าได้ปฏิบัติเพื่อพวกเขา
แล้วจงดูว่า
พวกเขาจะมีสิ่งที่จะตอบแทนพวกเจ้าและมอบรางวัลตามที่พวกเจ้าได้ปฏิบัติเพื่อพ
พวกเขาไหม?!

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. วาญิบต้องมีความบริสุทธิ์ใจเพื่ออัลลอสี่ อัจชะวะญ์ล
และห่างไกลจากการไอ้อวด
2. แสดงถึงความเป็นห่วงเป็นใยอย่างมากมายของท่านนบี
คือลัลลอสี่อะลัยฮิวะสลัม ที่มีต่อประชาชาติของท่าน
และแสดงถึงความทุ่มเทในการให้การชี้แนะ และตักเตือนพวกเขา
3. หากนั่นคือความกลัวของท่านนบี คือลัลลอสี่อะลัยฮิวะสลัม
ที่ได้สนทนากับบรรดาเศาะฮาบะฮ์
ซึ่งพวกเขาคือผู้มีคุณธรรมระดับแนวหน้า
แล้วความกลัวที่มีต่อผู้ที่ตามมาหลังจากพวกเขานั้นย่อมมีมากกว่าอย่างแ
นนอน.

(38) - عن أبي مَرْزِدٍ الْعَنَوِيِّ رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «لَا تَجْلِسُوا عَلَى الْقُبُورِ، وَلَا تُصَلُّوا إِلَيْهَا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(38) - จากท่านอบูมรรษัด อัลเฆาะนะวีญ์ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า:
ท่านเราะซูลลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า:
"พวกท่านอย่าได้นั่งบนหลุมฝังศพ และอย่าได้ละหมาดด้วยการหันไปทางมัน"
[เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ห้ามไม่ให้มีการนั่งบนหลุมฝังศพ
ดั่งที่ท่านห้ามไม่ให้ละหมาดหันหน้าไปทางสุสาน
โดยที่สุสานนั้นอยู่ทางกิบละฮ์ เพราะมันเป็นสื่อที่นำไปสู่การตั้งภาคี

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ห้ามละหมาดในสุสาน หรือระหว่างสุสาน หรือหันหน้าไปทางสุสาน ยกเว้นการละหมาดศพดั่งที่มีบัญญัติด้วยซุนนะฮ์
2. การห้ามไม่ให้มีการละหมาดไปทางสุสาน เพื่อเป็นการสกัดกั้นที่จะนำไปสู่การตั้งภาคี
3. อิสลามห้ามการสุตโตะงในเรื่องสุสาน และห้ามการเหยียบหยามมัน ดั่งนั้นอย่าสุตโตะงเกินไปและห้ามด้อยค่าเกินไป
4. เกียรติของมุสลิมจะยังคงอยู่ต่อไปแม้หลังจากการเสียชีวิตไปแล้วก็ตาม เนื่องจากท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า:
(การห้กกระดุกของผู้ตายก็เหมือนกับการห้กในขณะที่เขายังมีชีวิตอยู่)

(10647)

(39) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا تَصْحَبُ الْمَلَائِكَةَ رُفْقَةً فِيهَا كُؤُوبٌ وَلَا جَرَسٌ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(39) - จากอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ รายงานว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าววา:
"บรรดามะลาอิกะฮ์จะไม่ร่วมเดินทางกับกลุ่มหนึ่งที่มีสุนัขหรือกระดิ่ง" [เศาะฮิหฺ] -
[รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า
บรรดามะลาอิกะฮ์จะไม่ร่วมเดินทางกับกลุ่มหนึ่งที่มีสุนัขหรือกระดิ่งที่ใช้แขวนไว้
บนตัวสัตว์ ซึ่งมันส่งเสียงออกมาเมื่อสัตว์นั้นเคลื่อนไหว

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ห้ามมิให้ครอบครองสุนัขและอยู่ร่วมกับมัน นอกจากสุนัขที่ใช้เพื่อ
ล่าสัตว์หรือเพื่อเฝ้าดูแล
2. บรรดามะลาอิกะฮ์ที่ปฏิเสธไม่อยู่ร่วมกันนั้นคือ
บรรดามะลาอิกะฮ์แห่งความเมตตา
ส่วนบรรดามะลาอิกะฮ์ที่ทำหน้าที่ดูแลนั้น
พวกเขาจะไม่จากมนุษย์ไปอันตราย
ทั้งในที่อยู่อาศัยและการเดินทางไปมาของพวกเขา
3. ห้ามการแขวนกระดิ่ง
เพราะมันเป็นส่วนหนึ่งของขลุ่ยของชัยฎอนและมีลักษณะคล้ายกับระฆัง
ของชาวคริสต์
4. มุสลิมจะต้องพยายามออกห่างจากทุกสิ่งที่จะทำให้บรรดามะลาอิกะฮ์ออกห่าง
จากตัวเขา

(8951)

(٤٠) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَأْتِي الشَّيْطَانُ أَحَدَكُمْ فَيَقُولُ: مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ حَتَّى يَقُولَ: مَنْ خَلَقَ رَبَّكَ؟ فَإِذَا بَلَغَهُ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَلْيُنْتِهِ».

[صحيح] - [متفق عليه]

(40) - จากท่านอบูฮุรัยเราะฮ์ เราะฮิฎยัลลอฮุอันฮู ได้กล่าวว่า: ท่านเราะซูลลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "ชัยฎอนจะมาหาคนใดคนหนึ่ง ในหมู่พวกเจ้า แล้วมันกล่าวว่า "ใครสร้างสิ่งนั้น? ใครสร้างสิ่งนี้?" สุดท้ายมันก็จะถามว่า "ใครสร้างอัลลอฮ์" ดังนั้น เมื่อคนใดคนหนึ่ง ในหมู่พวกเจ้า ได้พบกับเรื่องเช่นนี้ ก็จงขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ และให้จบแค่นั้น" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรีฮ์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านเราะซูลลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกเกี่ยวกับทางออกที่ได้ผลต่อคำถามที่ชัยฎอนนั้นกระซิบกับผู้ศรัทธา ดังนั้นชัยฎอนกล่าวว่า "ใครเป็นผู้สร้างสิ่งนั้น? ใครเป็นผู้สร้างท้องฟ้า? ใครเป็นผู้สร้างแผ่นดิน? จากนั้นผู้ศรัทธาตอบมันด้วยศาสนา สัญชาติญาณและเหตุผล โดยกล่าวว่า "อัลลอฮ์" แต่ชัยฎอนไม่หยุดเพียงแค่นั้นในการกระซิบนี้ แต่มันดำเนินต่อไปจนกระทั่งมันถามว่า: "ใครเป็นผู้สร้างพระเจ้าของพวกเขา?" จากนั้นผู้ศรัทธาจะขจัดเสียงกระซิบนั้นด้วยวิธีการสามประการ:

ด้วยการศรัทธาต่ออัลลอฮ์

ด้วยการขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ให้ห่างไกลจากชัยฎอน

และด้วยการหยุดการหลงไปกับเสียงกระซิบนั้น

บทเรียนที่ได้รับจากชะดีษ:

1. เพื่อให้มีการผินหลังจากเสียงกระซิบของชัยฎอนและภัยอันตรายต่างๆ ของมัน และไม่คิดในสิ่งเหล่านั้น และหันมาพึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา เพื่อขจัดสิ่งเหล่านั้นออกไป

2. ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่ในจิตใจของมนุษย์
ส่วนที่เป็นเสียงกระซิบที่ขัดแย้งกับหลักการอิสลามนั้น
ล้วนมาจากชัยฏอนทั้งสิ้น
3. ห้ามการใคร่ครวญถึงตัวตนของอัลลอฮ์
และส่งเสริมให้ใคร่ครวญถึงสิ่งที่ถูกสร้างและสัญญาณความยิ่งใหญ่ต่างๆ
ของพระองค์

(65013)

(๔1) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَافِلِ حَتَّى أَحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ: كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيَنَّهُ، وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيذَنَّهُ، وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرَدُّدِي عَنْ نَفْسِ الْمُؤْمِنِ، يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَنَا أَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(41) - จากอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะหฺฎึยัลลอฮฺอันฮุ ได้กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม กล่าวว่า "แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงตรัสว่า: ผู้ใดที่เป็นศัตรูกับคนรักของข้า แท้จริงข้าได้ประกาศสงครามกับเขา และไม่มีสิ่งใดที่บ่าวของข้าได้ปฏิบัติเพื่อให้ใกล้ชิดกับข้าที่ข้าจะรักยิ่งไปกว่าสิ่งที่ข้าได้กำหนดเป็นศาสนบังคับ(ฟัรฎู)เหนือเขา และบ่าวของข้าจะยังคงปฏิบัติเพื่อให้ใกล้ชิดกับข้าด้วยกับสิ่งที่เขาสุนะฮ์ต่างๆ จนกระทั่งข้ารักเขา เมื่อใดที่ข้ารักเขา ข้าจะเป็นหูของเขาที่เขาใช้ฟัง เป็นดวงตาของเขาที่เขาใช้มอง เป็นมือของเขาที่เขาใช้หยิบจับ และเป็นเท้าของเขาที่เขาใช้เดิน หากเขาวิงวอนขอต่อข้า แนนอนข้าจะประทานให้แก่เขา และหากเขาขอความคุ้มครองจากข้า แนนอนข้าจะให้ความคุ้มครองแก่เขา และข้าไม่ลังเลกับสิ่งใดที่ข้าทำเหมือนที่ข้าลังเลกับการเอาชีวิตของผู้ศรัทธา

เขาไม่ยอมตายและฉันก็ไม่อยากทำในสิ่งที่เขาไม่ชอบ" [เศาะฮ์หฺ] - [รายงานโดย
อัลบุคอรี]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม เล่าในหะดีษกุดซีย์ว่า
อัลลอฮ์ได้ทรงตรัสว่า: ผู้ใดที่ทำร้ายคนรักของข้าคนหนึ่งคนใด ทำให้เขาโกรธ
และเกลียดชังเขา
แท้จริงฉันได้ประกาศให้เขารู้และแจ้งให้เขาทราบถึงความเป็นศัตรูของฉันต่อเขา
แล้ว

คนรัก(ของอัลลอฮ์)คือ ผู้ศรัทธาที่ยำเกรง
และความรักของอัลลอฮ์จะขึ้นอยู่กับความศรัทธาและความยำเกรงที่ผู้เป็นบ่าวมี
และไม่มีสิ่งใดที่มุสลิมได้ปฏิบัติเพื่อให้ใกล้ชิดกับพระเจ้าของเขาที่พระองค์ทรงรั
กยิ่งไปกว่าสิ่งที่พระองค์ได้กำหนดเป็นฟัรฎูเหนือเขา เช่น

การจงรักภักดีและละทิ้งสิ่งต้องห้าม

และมุสลิมจะยังคงปฏิบัติเพื่อให้ใกล้ชิดกับพระเจ้าของเขาด้วยกับสิ่งที่เป็นสุน
นะฮ์ต่างๆ พร้อมๆ กับสิ่งที่เป็นฟัรฎู จนกระทั่งเขาได้รับความรักจากอัลลอฮ์
เมื่อใดที่อัลลอฮ์ทรงรักเขา

อัลลอฮ์ก็จะทรงให้เขามั่นคงในหลักการในอวัยวะทั้งสิ้น

ให้เขามั่นคงในการฟัง ซึ่งเขาจะไม่ฟังสิ่งใดนอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงพอใจ

ให้เขามั่นคงในการมองเห็น

ซึ่งเขาจะไม่มองสิ่งใดนอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงชอบมองและทรงพอใจ

ให้เขามั่นคงในการกระทำด้วยมือ

ซึ่งเขาจะไม่กระทำสิ่งใดด้วยมือของเขานอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงพอใจ

และให้เขามั่นคงในการเดินด้วยเท้า

ซึ่งเขาจะไม่เดินไปยังสถานที่ใดนอกจากเป็นสถานที่ที่อัลลอฮ์ทรงพอใจ

และเขาจะไม่พยายามสิ่งใดนอกจากสิ่งที่เป็นการดี

อย่างไรก็ตาม หากเขาขอสิ่งใดจากอัลลอฮ์

แน่นอนอัลลอฮ์จะทรงประทานให้เขาในสิ่งที่เขาขอ

และการขอต่ออาฮ์ของเขาก็จะถูกตอบรับ

และหากเขาขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์และหันไปพึ่งพระองค์ในการขอความคุ้มครอง แนนอนอัลลอฮ์จะทรงคุ้มครองและปกป้องเขาจากสิ่งที่เขากลัว

จากนั้น พระองค์ตรัสว่า "ฉันไม่ลังเลในสิ่งที่ฉันทำ
เท่ากับที่ฉันลังเลที่จะดึงเอาวิญญาณของผู้ศรัทธา
เนื่องด้วยความเมตตาที่มีต่อเขา
เพราะเขาเกลียดความตายเนื่องด้วยความเจ็บปวดที่เกิดขึ้น
และอัลลอฮ์ทรงเกลียดสิ่งที่จะทำให้ผู้ศรัทธาเจ็บปวด"

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. อะดิษนี้เป็นอะดิษหนึ่งที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้รายงานจากอัลลอฮ์ มีชื่อเรียกว่าอะดิษกุดซีย์หรืออะดิษอิลาฮีย์ ซึ่งเป็นอะดิษที่ถ้อยคำและความหมายของมันมาจากอัลลอฮ์ เว้นแต่ว่ามันไม่มีคุณลักษณะเฉพาะแห่งอัลกุรอานที่โดดเด่นกว่าสิ่งอื่น เช่น การกระทำอิวาบาดะฮ์ด้วยการอ่านมัน ต้องมีน้ำละหมาด มีความท้าทาย เป็นคัมภีร์ที่มีความอัศจรรย์ และอื่นๆ
2. ห้ามทำร้ายคนรักของอัลลอฮ์ ส่งเสริมให้รักพวกเขา และยอมรับถึงความประเสริฐของพวกเขา
3. สั่งใช้ให้ต่อต้านศัตรูของอัลลอฮ์และห้ามมิให้จงรักภักดีต่อพวกเขา
4. ผู้ใดที่อ้างว่าจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์โดยที่เขามิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ แนนอนเขากำลังโกหกในสิ่งที่เขาอ้าง
5. การเป็นที่รักของอัลลอฮ์จะได้มาด้วยการปฏิบัติในหน้าที่และละทิ้งสิ่งที่ต้องห้าม
6. สาเหตุหนึ่งที่จะได้รับความรักจากอัลลอฮ์และให้ดูอาฮ์ถูกตอบรับ คือ การปฏิบัติศาสนกิจภาคส่งเสริมหลังจากที่ได้ปฏิบัติศาสนกิจภาคบังคับ และละทิ้งสิ่งที่ต้องห้าม
7. บ่งบอกถึงความมีเกียรติของบรรดาผู้จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์และสถานะอันสูงส่งของพวกเขา

(٤٢) - عن العَرْبَاضِ بن سارية رضي الله عنه قال: قام فينا رسول الله صلى الله عليه وسلم ذات يوم، فَوَعظَنَا مَوْعِظَةً بليغةً وَجِلَّتْ منها القلوبُ، وَدَرَفَتْ منها العيونُ، فقيل: يا رسول الله، وَعظتَنَا مَوْعِظَةٌ مُودِّعٌ فاعهد إلينا بعهد. فقال: «عليكم بتقوى الله، والسمع والطاعة، وإن عبداً حبشياً، وسترون من بعدي اختلافاً شديداً، فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين، عَصُوا عليهما بالنواجِذِ، وإياكم والأموْرُ المحدثاتِ، فإن كل بدعة ضلالة.»

[صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(42) - จากท่านอิรบาฎ บิน ซาริยะฮ์ ราะะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: วันหนึ่งท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ลุกขึ้นยืนในหมู่พวกเราและได้ให้คำเทศนา ซึ่งเป็นการเทศนาที่กินใจมาก ทำให้ใจเราสั่นและน้ำตาไหล แล้วมีคนกล่าวว่า: โอ้ท่านเราะซูลลลอฮ์ ท่านได้ให้คำเทศนาแก่พวกเราเหมือนเป็นการเทศนาอำลาแก่เรา แล้วตั้งนั้นโปรดมอบพันธสัญญาแก่เราด้วยเถิด ท่านกล่าวว่า: “พวกเจ้าจงยำเกรงต่ออัลลลอฮ์ จงฟังและปฏิบัติตาม แม้ทาสจากชาวเอธิโอเปียเป็นผู้นำพวกเจ้าก็ตาม และหลังจากนั้น พวกเจ้าจะได้เห็นความขัดแย้งอย่างรุนแรง ตั้งนั้นพวกเจ้าจงปฏิบัติตามซุนนะฮ์ของฉันและซุนนะฮ์ของบรรดาออสสิฟะฮ์ผู้ทรงธรรม จงกัตมันด้วยพินกรรม และจงระวังสิ่งต่างๆ ที่ประดิษฐ์ขึ้นมา(ในศาสนา) เพราะทุกสิ่งที่เป็นบิดอะฮ์ถือเ็นความหลงผิด” [เศาะฮิห]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ให้คำเทศนาแก่บรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่านด้วยคำเทศนาที่กินใจมาก ซึ่งทำให้หัวใจเกิดความหวาดกลัวและทำให้น้ำตาไหล พวกเขา กล่าวว่า: โอ้ท่านเราะซูลลลอฮ์ เหมือนกับว่าเป็นการเทศนาครั้งสุดท้ายเป็นการอำลา เนื่องจากพวกเขาได้เห็นการพูดที่ลึกซึ้งของท่าน ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ในการเทศนา ตั้งนั้น พวกเขาจึงขอคำสั่งเสียเพื่อจะได้นำเอาไปปฏิบัติในภายหลัง ท่านกล่าวว่า"ฉันขอสิ่งเสียแก่พวกเจ้าด้วยการยำเกรงต่ออัลลลอฮ์ ตะอาลา ด้วยการปฏิบัติในสิ่งที่ถูกสั่งให้ปฏิบัติ และละทิ้งในสิ่งต้องห้ามต่างๆ.

การเชื่อฟังและการปฏิบัติตามผู้นำ
 แม้ว่าจะมีผู้นำที่มาจากทาสชาวเอธิโอเปียก็ตาม
 คือเป็นบุคคลที่ต่ำต้อยที่สุดกลายเป็นผู้ปกครองเหนือพวกเจ้า
 ก็จงอย่าละเลยในการเชื่อฟังและปฏิบัติตามเขา เพราะกลัวว่าจะเกิดพิณณะ
 เพราะหาใครก็ตามในหมู่พวกเจ้าที่มีชีวิตอยู่ เขาได้จะเห็นความขัดแย้งมากมาย
 จากนั้นท่านได้อธิบายให้พวกเขาเข้าถึงทางออกจากความขัดแย้งนี้
 และนั่นก็คือด้วยการยึดมั่นในซุนนะฮ์ของท่านและซุนนะฮ์ของบรรดาคอลีฟะฮ์ผู้
 ทรงธรรมที่มาจากท่าน คือท่านอับบ์กร์ อัลคิตติก ท่านอุมร์ บิน
 อัลค็อฏฏอบ ท่านอุษมาน บิน อัฟฟาน และท่านอาลี บิน อบีฏอลิบ
 ราะฎิยัลลอฮุอันฮุม และยึดซุนนะฮ์นั้นด้วยพินแกรม ความหมายคือ
 ให้จริงจังกับซุนนะฮ์และยึดมั่นกับมัน
 และได้ตักเตือนให้ระวังจากสิ่งสร้างขึ้นมาใหม่ในศาสนา
 เพราะทุกสิ่งที่เป็นบิดอะฮ์คือความหลงผิด

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความสำคัญของการยึดมั่นในซุนนะฮ์และปฏิบัติตามมัน
2. การให้ความสำคัญกับการตักเตือนและการขัดเกลาจิตใจ
3. ใช้ให้ปฏิบัติตามบรรดาคอลีฟะฮ์ผู้ทรงธรรมทั้งสิ้นหลังจากท่าน
 นั่นคือท่านอับบ์กร์ ท่านอุมร์ ท่านอุษมาน และท่านอาลี
 ราะฎิยัลลอฮุอันฮุม
4. ห้ามสร้างสิ่งใหม่ๆ ในศาสนา เพราะทุกสิ่งที่เป็นสิ่งใหม่นั้นคือความหลงผิด
5. เชื่อฟังและการปฏิบัติตามต่อผู้นำแห่งศรัทธาชนในสิ่งที่ไม่เป็นการนรคุณ
 ต่ออัลลอฮ์.
6. ความสำคัญของการตักวา(ความยำเกรง)ต่ออัลลอฮ์ในทุกเวลาและทุกสภ
 นาการณ์
7. ความขัดแย้งนั้นเกิดขึ้นอย่างแน่นอนในประชาชาตินี้
 และเมื่อความขัดแย้งเกิดขึ้น
 จำเป็นต้องยึดมั่นในซุนนะฮ์ของท่านเราะซูลุลลอฮ์
 คีอิลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
 และซุนนะฮ์ของบรรดาคอลีฟะฮ์ผู้ทรงธรรมทั้งสิ้น

(٤٣) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال: «مَنْ حَرَجَ مِنْ الطَّاعَةِ، وَفَارَقَ الْجَمَاعَةَ فَمَاتَ، مَاتَ مَيْتَةً جَاهِلِيَّةً، وَمَنْ قَاتَلَ تَحْتَ رَايَةِ عِمِّيَّةٍ، يَغْضَبُ لِعَصْبَةٍ، أَوْ يَدْعُو إِلَى عَصْبَةٍ، أَوْ يَنْصُرُ عَصْبَةً، فَقُتِلَ، فَقِتْلُهُ جَاهِلِيَّةٌ، وَمَنْ حَرَجَ عَلَى أُمَّتِي، يَضْرِبُ بَرَّهَا وَفَاجِرَهَا، وَلَا يَتَحَاشَى مِنْ مُؤْمِنِيهَا، وَلَا يَنْفِي لِدِي عَهْدِ عَهْدَهُ، فَلَيْسَ مِنِّي وَلَسْتُ مِنْهُ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(43) - จากท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฆัยล์ลลอฮุอันฮุ เล่าว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าววา:
 “ใครก็ตามที่ละทิ้งการเชื่อฟังและแยกตัวออกจากกลุ่มมุสลิม และจากนั้นเขาก็ตาย การตายของเขานั้นคือเหมือนการตายของคนในยุคก่อนอิสลาม ใครก็ตามที่ต่อสู้ภายใต้ร่มธงของความไม่ชัดเจนระหว่างความจริงกับความเท็จ โกรธเพราะความคลั่งไคล้ในพวกพ้อง เรียกร้อง ต่อสู้เพื่อศักดิ์ศรีของพวกเขาพ้อง ให้ความช่วยเหลือเพื่อพวกเขาพ้อง แล้วเขาก็ถูกฆ่าตาย ดังนั้นการเสียชีวิตของเขาก็เหมือนกับการเสียชีวิตของคนในยุคก่อนอิสลาม และใครก็ตามที่ทำลายความจงรักภักดีของเขาต่อประชาชาติของฉันทัน (ด้วยการเป็นกบฏ) โดยฆ่าทั้งคนดีและคนไม่ดีในหมู่ประชาชาติของฉันทัน ไม่สนใจว่าจะเป็นผู้ศรัทธาหรือไม่ และไม่ปฏิบัติตามพันธสัญญากับคนที่เขาได้ทำพันธสัญญาด้วย ดังนั้นเขาผู้นั้นไม่ได้เป็นพวกของฉันทันและฉันทันไม่ได้เป็นพวกของเขา” [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อธิบายว่า
 ผู้ใดที่ละทิ้งการเชื่อฟังต่อผู้นำ
 และแยกตัวออกจากกลุ่มมุสลิมที่ต่างเห็นพ้องด้วยการให้คำมั่นสัญญาว่าจะจงรักภักดีต่อผู้นำ แล้วเขาก็เสียชีวิตไปในสภาพของการแยกออกจากกลุ่มนั้น และละทิ้งการเชื่อฟังผู้นำ
 ดังนั้นการเสียชีวิตของเขาก็เหมือนกับการเสียชีวิตของคนในยุคก่อนอิสลามที่ไม่เชื่อฟังผู้นำและไม่เข้าร่วมอยู่ในกลุ่มเดียวกัน แต่พวกเขาแตกเป็นกลุ่มๆ ต่างฝ่ายต่างต่อสู้กันเอง.

และท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวอีกว่า
ใครก็ตามที่ต่อสู้ภายใต้ธงที่ไม่มีชัดเจนระหว่างความจริงกับความเท็จ
เขาไคร่เพียงเพราะความคลั่งไคล้ในพวกพ้องและเผ่าของเขา
ไม่ใช่เพื่อช่วยเหลือศาสนาและสังคม
ดังนั้นเขาต่อสู้บนพื้นฐานของความคลั่งไคล้โดยปราศจากความเข้าใจและความ
รู้ และถ้าเขาถูกฆ่าในสภาพนั้น
การตายของเขาก็เหมือนกับการตายของคนในยุคก่อนอิสลาม
และใครก็ตามที่กบฏต่อประชาชาติของท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม โดยฆ่าทั้งคนดีและคนไม่ดีในหมู่ประชาชาติของท่าน
และไม่สนใจในสิ่งที่ทำและไม่เกรงกลัวกับการลงโทษจากการฆ่าผู้ที่ศรัทธา
และไม่ปฏิบัติตามพันธสัญญาที่มีกับบรรดาผู้ปฏิเสธ หรือที่มีต่อผู้นำ
ซึ่งพวกเขาทำลายพันธสัญญานั้น การกระทำเช่นนี้ถือว่าเป็นหนึ่งในบาปใหญ่
และใครก็ตามที่ทำเช่นนี้ แท้จริงมันเป็นสิ่งที่สมควรจะได้รับการลงโทษที่รุนแรง.

บทเรียนที่ได้รับจากหะดีษ:

1. การเชื่อฟังผู้นำเป็นสิ่งที่วาญิบในสิ่งที่ไม่เป็นการเนรคุณต่ออัลลอฮ์
2. จากหะดีษนี้เป็นการเตือนที่รุนแรงสำหรับผู้ที่จะทิ้งการเชื่อฟังผู้นำและแยกตัวออกจากกลุ่มมุสลิม เพราะหากเขาตายไปในสภาพนี้
แน่นอนเขาจะตายในสภาพของคนในยุคก่อนอิสลาม.
3. ในหะดีษนี้ห้ามไม่ให้มีการต่อสู้เพราะความคลั่งไคล้
4. วาญิบต้องรักษาสัญญา
5. ในการเชื่อฟังต่อผู้นำและยึดมั่นในกลุ่มญะมาอะฮ์นั้น
มีความดีงามมากมาย มีความปลอดภัยและความสงบสุข
และมีความเป็นอยู่ที่ดี
6. ห้ามการเลียนแบบการใช้ชีวิตของคนในยุคก่อนอิสลาม
7. ใช้ให้ยึดมั่นในญะมาอะฮ์ของมุสลิม

(๔๔) - عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ الْمُرِّيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْتَرْعِيهِ اللَّهُ رَعِيَّةً، يَمُوتُ يَوْمَ يَمُوتُ وَهُوَ غَاشٌّ لِرَعِيَّتِهِ، إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(44) - จากมะกิล บินยะซาร์ อัลมุขะนียฺ เราะฎิยัลลอฮฺอันฮุ กล่าวว่่า :
 แท้จริงฉันได้ยินท่านเราะซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า :
 “ไม่มีป่าวคนใดที่อัลลอฮฺทรงให้เขามีหน้าที่ปกครองกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง
 แล้วในวันที่เขาเสียชีวิตนั้น
 เขาเสียชีวิตในสภาพที่เขาทุจริตต่อผู้ที่อยู่ภายใต้การปกครองของเขา
 เว้นแต่อัลลอฮฺจะทรงห้ามสวรรค์สำหรับเขา” [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรียฺ
 และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม บอกว่่าทุกคนที่อัลลอฮฺ ตะอาลา
 ได้ทรงแต่งตั้งให้เป็นผู้ปกครองและเป็นผู้รับผิดชอบเหนือผู้อื่น
 ไม่ว่าจะเป็นผู้นำทั่วไป เช่น ผู้นำประเทศ หรือผู้นำเฉพาะ เช่น
 การเป็นผู้นำของผู้ชายในครอบครัวของเขาและผู้หญิงในบ้านของนาง
 แล้วเขาได้ละเลยสิทธิของผู้ที่อยู่ภายใต้การดูแลของเขา ทุจริตพวกเขา
 และไม่ชี้แนะพวกเขา จนทำให้พวกเขาต้องเสียสิทธิทางศาสนาและทางโลก
 แนนอนเขาสมควรได้รับการลงโทษอย่างรุนแรงนี้

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. การเตือนนี้ไม่เจาะจงเฉพาะผู้นำระดับผู้บริหารประเทศและคณะของเขา
 แต่เป็นการเตือนทั่วไปสำหรับทุกคนที่อัลลอฮฺทรงมอบหมายให้เขาเป็นผู้ปก
 ครอง
2. ทุกคนที่มีหน้าที่รับผิดชอบกิจการของบรรดามุสลิม
 จำเป็นจะต้องให้คำชี้แนะแก่พวกเขา มุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่
 และห่างไกลจากการบิดพลิ้ว
3. ความยิ่งใหญ่ของหน้าที่รับผิดชอบของผู้ที่เป็นผู้นำและผู้ปกครอง
 ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่

(๔๕) - عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «سَتَكُونُ أُمَرَاءُ فَتَعْرِفُونَ وَتُنْكِرُونَ، فَمَنْ عَرَفَ بَرِيءًا، وَمَنْ أَنْكَرَ سَلِيمًا، وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ» قَالُوا: أَفَلَا نُفَاتِلُهُمْ؟ قَالَ: «لَا، مَا صَلَّوْا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(45) - จากท่านอุมมีสะละมะฮ์ ราะะฎียัลลอฮุนฮา เล่าว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าววา: “จะมีบรรดาผู้นำในอนาคต พวกท่านรู้จักพวกเขาและพวกท่านปฏิเสธ (การฝ่าฝืนของพวกเขา) ผู้ใดที่รู้(และเกลียดชังการฝ่าฝืนของพวกเขา) เขาก็เป็นอิสระ (จากความรับผิดชอบของเขา) ผู้ใดปฏิเสธมัน เขาก็ปลอดภัย” และถ้าผู้ใดพอใจและปฏิบัติตามพวกเขา” บรรดาเศาะฮาบะฮ์ถามว่า “โอ้ท่านเราะซูลุลลอฮ์! เราจะสู้กับพวกเขาได้หรือไม่?” ท่านตอบว่า “ไม่ได้ トラบใดที่พวกเขายังคงละหมาดอยู่!” [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกว่า จะมีการแต่งตั้งผู้นำมาบริหารพวกเรา ซึ่งพวกเรารู้ถึงการปฏิบัติของเขาดีเพราะสอดคล้องกับสิ่งที่เรารู้กันในศาสนา และพวกเราจะปฏิเสธในบางการกระทำของพวกเขาเพราะสวนทางกับศาสนา ดังนั้นใครก็ตามที่เกลียดด้วยใจของเขา และไม่สามารถปฏิเสธมันได้ แท้จริงเขาได้พ้นจากบาปและการเป็นมุนาฟิกแล้ว ใครก็ตามที่สามารถหยุดยั้งมันด้วยมือหรือด้วยการพูดคุย และเขาก็ได้ทำการหยุดยั้งการกระทำนั้น เขาก็จะพ้นจากบาปและพ้นจากการเป็นคนที่มีส่วนร่วมในบาปนั้น แต่ใครก็ตามที่พอใจกับการกระทำของพวกเขา และปฏิบัติตามการกระทำนั้น เขาจะประสบกับความพินาศเหมือนที่พวกเขาได้พินาศ

จากนั้นพวกเขาได้ถามท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า: "พวกเราสามารถต่อสู้กับบรรดาผู้นำที่มีลักษณะอย่างนั้นได้ไหม? ท่านนบี ห้ามพวกเขากระทำในลักษณะนั้น โดยท่านกล่าวว่า "ไม่ได้ トラบใดที่พวกเขายังคงดำรงการละหมาดในหมู่พวกเขา"

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. หนึ่งในหลักฐานการเป็นศาสนทูตของท่านนบีมุฮัมมัด คือลัทธิลอลฮุอะลัยฮิวะสัลลัม คือการบอกเล่าเรื่องเร้นลับที่จะเกิดขึ้น และการเกิดขึ้นของสิ่งนั้นตามที่ท่านได้บอกเล่ามา.
2. ไม่นุญาตแสดงความพอใจกับความชั่วและการมีส่วนร่วมกับความชั่วนั้น และวาญิบต้องหยุดยั้งมัน
3. หากบรรดาผู้นำได้กระทำการที่ละเมิดต่อศาสนา ดังนั้น ไม่นุญาตให้ทำตามพวกเขาในสิ่งนั้น
4. ไม่นุญาตทำการกบฏต่อผู้นำมุสลิม เพราะจะนำไปสู่ความเสียหาย การนองเลือด และการสูญเสียมั่นคง ดังนั้นการอดทนต่อพฤติกรรมที่น่าตำหนิของผู้ที่ไม่ดี และการอดทนต่ออันตรายของพวกเขา นั้นเป็นเรื่องที่เล็กลงมาก
5. สถานะของการละหมาดนั้น ยิ่งใหญ่มาก เพราะมันคือตัวชี้ขาดระหว่างการปฏิเสธและอิสลาม.

(3481)

(46) - عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «سَتَكُونُ أُمَّرَةٌ وَأُمُورٌ تُنْكِرُونَهَا» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: «تُؤَدُّونَ الْحَقَّ الَّذِي عَلَيْكُمْ، وَتَسْأَلُونَ اللَّهَ الَّذِي لَكُمْ». [صحيح] - [متفق عليه]

(46) - จากท่านอุมม์สอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ รายงานจากท่านนบี คือลัทธิลอลฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่: “แท้จริงจะมีคนเห็นแก่ตัว(ผู้ปกครอง) และสิ่งต่างๆ ที่พวกเขาเจ้ารับไม่ได้” พวกเขาถามว่ “ไ้ท่านเราะซูลลอลฮ์ แล้วท่านจะใช้ให้พวกเราทำอย่างไร?” ท่านตอบว่ “ทำหน้าที่ที่วาญิบเหนือพวกเขา และขอต่ออัลลอลฮ์ทรงประทานสิ่งที่เป็นสิทธิของพวกเขาเจ้า” [เตาะฮิห] - [รายงานโดย อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัทธิลอลฮุอะลัยฮิวะสัลลัม บอกว่บรรดามุสลิมินจะตกออยู่ภายใต้การปกครองของผู้ที่จะผูกขาดเงินทองขอ

งมุสลิมและกิจการต่างๆ ทางโลก

โดยใช้จ่ายตามที่พวกเขาพอใจและพวกเขาจะห้ามสิทธิต่างๆ

ของมุสลิมในการใช้สิทธิของพวกเขาที่มีต่อทรัพย์สินนั้น .

จะมีเรื่องราวที่ไม่เป็นที่ยอมรับปรากฏขึ้นกับพวกเขาที่เกี่ยวกับเรื่องศาสนา

บรรดาเศาะฮาบะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮุม ได้ถามท่านว่า:

แล้วพวกเขาจะทำอะไรในสภาพที่เกิดขึ้นนั้น? ดังนั้นท่านนบี

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม บอกพวกเขาว่า

การครอบครองทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาไม่ได้เป็นการขัดขวางไม่ให้พวกเขา

ละทิ้งสิ่งที่เป็นหน้าที่ที่ต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามพวกเขา แต่จงอดทน เชื่อฟัง

และปฏิบัติตาม และไม่โต้เถียงกับพวกเขาในเรื่องนั้น และจงขอสิทธิต่างๆ

ที่เป็นของพวกเขาจากอัลลอฮ์ และขอพระองค์ทรงแก้ไขพวกเขา

และขอความคุ้มครองจากความชั่วร้ายและความอธรรมของพวกเขา

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. หะดีษนี้เป็นหนึ่งในหลักฐานของการแสดงถึงความเป็นนบี ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ดังที่ท่านเล่าถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับประชาชาติของท่าน
และมันก็เกิดขึ้นตามที่ท่านได้บอกไว้
2. อนุญาตให้ทำการประกาศแก่ผู้ประสพภัยทราบถึงภัยพิบัติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับพวกเขาได้ เพื่อให้เกิดการเตรียมตัวมีสติ และเมื่อภัยนั้นได้เข้ามา
เขาจะได้อดทนและหวังการตอบแทนจากอัลลอฮ์
3. การยึดมั่นในอัลกุรอานและซุนนะฮ์เป็นทางออกจากฟิطنะฮ์และความขัดแย้ง
4. ส่งเสริมให้เชื่อฟังและปฏิบัติตามผู้นำในสิ่งที่เป็นความดี
และไม่อนุญาตทำการกบฏต่อพวกเขา
แม้ว่าพวกเขาจะกระทำการอธรรมแก่พวกท่านก็ตาม
5. การใช้วิหยปัญญาและการปฏิบัติตามซุนนะฮ์ในเวลาที่เกิดฟิطنะฮ์
6. บุคคลต้องปฏิบัติในหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบ
แม้ว่าความอธรรมจะเกิดขึ้นกับเขาก็ตาม

7. หะดีษนี้เป็นที่มาของกฎที่ว่า: เลือกสิ่งที่เขาที่สุดจากสิ่งไม่ดีทั้งสอง หรือกฎที่ว่า เลือกที่เขาที่สุดจากภัยอันตรายทั้งสอง

(3156)

(๔๗) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «كُلُّكُمْ رَاعٍ فَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالْأَمِيرُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ بَعْلِهَا وَوَلَدِهِ وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْهُمْ، وَالْعَبْدُ رَاعٍ عَلَى مَالِ سَيِّدِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُ، أَلَا فِكُلِّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(47) - จากอัब्ดุลลอฮ์ บิน อัมร์ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮูมา ว่า ท่านเราะชะดูลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า : "พวกเจ้าทั้งหลายมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ และเขาจะถูกสอบสวนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเขา ผู้นำมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบต่อประชาชนของเขา และเขาจะถูกสอบสวนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ที่มีต่อประชาชน สามีมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบต่อสมาชิกในครอบครัวของเขา และเขาจะถูกสอบสวนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ที่มีต่อสมาชิกในครอบครัว ภรรยา มีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบต่อในบ้านของสามีและลูกๆ ของเขา และนางจะถูกสอบสวนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ที่มีต่อลูกๆ และทาสมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบต่อทรัพย์สินของนายของเขา และเขาจะถูกสอบสวนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ที่มีต่อทรัพย์สินนั้น ดังนั้นพึงทราบเถิดว่า พวกเจ้าทั้งหลายมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ และพวกเจ้าจะถูกสอบสวนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพวกเจ้า" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลดุคอรีษฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม บอกว่า มุสลิมทุกคนในสังคมมีหน้าที่ที่ต้องดูแลรับผิดชอบและต้องแบกรับ ดังนั้นผู้ที่เป็นอิหม่ามและผู้นำต้องดูแลรับผิดชอบในสิ่งที่อัลลอฮ์มอบหมายให้เขา าดูแล เขาจะต้องดูแลรักษาบทบัญญัติและกฎหมายของประชาชน ปกป้องพวกเขาจากผู้ที่กดขี่ธรรมพวกเขา ต่อสู้กับศัตรูของพวกเขา

และไม่ละเลยสิทธิของพวกเขา

สามีต้องดูแลรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัวของเขาด้วยการออกค่าใช้จ่าย

มีมิตรภาพอันดี สอนวิชาความรู้ และฝึกวินัยพวกเขา

ภรรยาต้องดูแลรับผิดชอบภายในบ้านของสามีด้วยการดูแลกิจการภายในบ้าน

อบรมสั่งสอนลูกๆ ซึ่งนางจะถูกสอบสวนในหน้าที่ดังกล่าว ผู้รับใช้ ทาส

และลูกจ้างต้องดูแลรับผิดชอบทรัพย์สินของนายของเขาด้วยการเก็บรักษาสิ่งที่

นายได้มอบหมายและให้บริการนาย

ซึ่งพวกเขาจะถูกสอบสวนในหน้าที่ดังกล่าว

ดังนั้นทุกคนต้องดูแลรับผิดชอบในสิ่งที่เขาได้รับมอบหมาย

และทุกคนจะถูกสอบสวนในสิ่งที่ได้รับมอบหมายนั้น

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. หน้าที่ความรับผิดชอบในสังคมมุสลิมจะเกี่ยวข้องกับทุกคน
ซึ่งแต่ละคนจะขึ้นอยู่กับสภาพ ความสามารถ
และหน้าที่ความรับผิดชอบของเขา
2. ความยิ่งใหญ่ในหน้าที่รับผิดชอบของสตรี
เพราะนางตอบสนองสิทธิในบ้านของสามีและทำหน้าที่ที่พึงมีต่อลูกๆ
ของนาง

(5819)

(๔๘) - عن عائشة رضي الله عنها قالت: سمعتُ من رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول في بيتي هذا: «اللَّهُمَّ مَنْ وَلِيَ مِنْ أُمَّرِئِي شَيْئًا فَسَقَّ عَلَيْهِمْ فَاشَقُّ عَلَيْهِ، وَمَنْ وَلِيَ مِنْ أُمَّرِئِي شَيْئًا فَرَفَقَ بِهِمْ فَارْفُقْ بِهِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(48) - จากอาอิชะฮ์ เราะกะฎียัลลอฮูอันฮา กล่าวว่่า : ฉันได้ยินท่านเราะซูลลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวในบ้านของฉันหลังนี้ว่่า : “โอ้อัลลอฮ์ ใครก็ตามที่ได้รับมอบหมายให้มีอำนาจดูแลกิจการของประชาชาติของฉัน แล้วสร้างความยากลำบากให้กับพวกเขา ขอพระองค์จงสร้างความยากลำบากให้กับเขา และใครก็ตามที่ได้รับมอบหมายให้มีอำนาจดูแลกิจการของประชาชาติของฉัน แล้วได้ปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยความอ่อนโยน ขอพระองค์จงมีความอ่อนโยนต่อเขา” [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านเราะซูลลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ดูอาฮ์สาบแช่งให้ทุกคนที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลกิจการต่างๆ ของมุสลิม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่ และไม่ว่าจะเป็นการปกครองทั่วไปหรือการปกครองเฉพาะกิจ แล้วเขาได้สร้างความยากลำบากแก่พวกเขาไม่มีความปรานีต่อพวกเขา ขอให้อัลลอฮ์ตอบแทนเขาตามแบบที่เขาได้กระทำไว้ โดยให้เขาได้รับความยากลำบากด้วย และผู้ใดที่อ่อนโยนต่อพวกเขาและอำนวยความสะดวกในกิจการของพวกเขา ขอให้อัลลอฮ์มีความอ่อนโยนต่อเขาและอำนวยความสะดวกในกิจการของเขา

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลกิจการใด ๆ ของบรรดามุสลิม เขาจำเป็นต้องมีความอ่อนโยนต่อพวกเขาให้มากที่สุดเท่าที่เขาจะทำได้
2. ผลตอบแทนจะขึ้นอยู่กับชนิดของการกระทำ

3. ตัวชี้วัดของความอ่อนโยนหรือรุนแรงนั้น คือสิ่งที่ไม่ขัดแย้งกับคัมภีร์อัลกุรอานและซุนนะฮ์

(5330)

(๔๙) - عن تميم الداري رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «الدِّينُ النَّصِيحَةُ» قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: «لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(49) - จากตะมิม อัลดารีย์ เราะะฎียัลลอฮุอันฮุ แท้จริง ท่านนบี ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า : "ศาสนาคือการตักเตือน" พวกเราถามว่า :เพื่อใคร? ท่านตอบว่า : เพื่ออัลลอฮ์ เพื่อคัมภีร์ของพระองค์ เพื่อเราะซูลของพระองค์ เพื่อผู้ नामุสลิม และเพื่อมุสลิมทั่วไป" [เศาะฮ์หฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอก ว่าศาสนาอิสลามตั้งอยู่บนพื้นฐานของความบริสุทธิ์ใจและความซื่อสัตย์ เพื่อให้ศาสนาได้รับการปฏิบัติตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงบัญชาไว้อย่างสมบูรณ์ปราศ จากความผิดพลาดหรือน้อฉลใด ๆ

จากนั้นก็มีการกล่าวแก่ท่านนบี ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า: การตักเตือนมีไว้เพื่อใครบ้าง ? ท่านตอบว่า:

หนึ่ง: ตักเตือนเพื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา:

ด้วยการบริสุทธิ์ใจเพื่อพระองค์ในการปฏิบัติกิจการงาน ไม่ตั้งภาคีต่อพระองค์ ศรัทธาในความเป็นผู้ทรงอภิบาล ความเป็นพระเจ้าของพระองค์ และศรัทธาในพระนามและคุณลักษณะของพระองค์ สรรเสริญให้เกียรติคำสั่งของพระองค์ และเรียกร้องสู่การศรัทธาต่อพระองค์

สอง: ตักเตือนเพื่อคัมภีร์ของพระองค์ ซึ่งก็คือคัมภีร์อัลกุรอาน:

ด้วยการศรัทธาว่าอัลกุรอานเป็นคำพูดของพระองค์

เป็นคัมภีร์เล่มสุดท้ายของพระองค์

และเป็นคัมภีร์ที่ยกเลิกบทบัญญัติที่มาก่อนหน้ามันทั้งหมด

เราต้องสรรเสริญอัลกุรอาน อ่านอัลกุรอานด้วยการอ่านอย่างที่ควร

ปฏิบัติตามโองการที่ชัดเจนเด็ดขาด มอบหมายโองการที่คลุมเครือ ปกป้องอัลกุรอานจากการตีความของผู้บิดเบือน เชื่อฟังคำตักเตือนของอัลกุรอาน เผยแพร่ศาสตร์ต่าง ๆ ของอัลกุรอาน และเรียกร้องสู่การศรัทธาต่ออัลกุรอาน

สาม: ตักเตือนเพื่อศาสนทูตของพระองค์ คือท่านนบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام :

ด้วยการที่เรานั้นศรัทธาว่าท่านคือศาสนทูตคนสุดท้าย ศรัทธาในสิ่งที่ท่านได้นำมา

ปฏิบัติตามคำสั่งของท่านและหลีกเลี่ยงข้อห้ามของท่าน เราจะไม่เคารพสักการะต่ออัลลอฮ์นอกจากด้วยสิ่งที่ท่านได้นำมาเท่านั้น เราสรรเสริญให้เกียรติท่าน กระจายการเรียกร้องของท่าน เผยแพร่บทบัญญัติของท่าน และปฏิเสธข้อกล่าวหาที่มีต่อท่าน

สี่: ตักเตือนเพื่อผู้นำของมุสลิมทั้งหลาย:

ด้วยการช่วยเหลือพวกเขาบนสัจธรรม และไม่โต้เถียงกับพวกเขา รับฟังและปฏิบัติตามพวกเขาในเรื่องที่อยู่ในกรอบของการเชื่อฟังต่ออัลลอฮ์

ห้า: ตักเตือนเพื่อบรรดามุสลิมทั่วไป : ด้วยการทำดีต่อพวกเขา เรียกร้องพวกเขาไปสู่ความดี ละเว้นจากการทำร้ายพวกเขา รักที่จะให้พวกเขาได้รับความดี และร่วมมือกับพวกเขาในสิ่งที่ดีและเกิดความยำเกรงต่ออัลลอฮ์

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ใช้ให้ทุกคนมีการตักเตือนกัน
2. การตักเตือนกันมีสถานะที่สำคัญในศาสนา
3. ศาสนา (อิสลาม) นั้นครอบคลุมถึงการศรัทธา การพูดจา และการปฏิบัติ
4. ส่วนหนึ่งจากการตักเตือนกัน คือ การทำตนให้บริสุทธิ์ไม่หลอกลวงผู้ที่ได้รับการตักเตือน และมีความปรารถนาดีต่อเขา
5. รูปแบบการสอนที่ดีของท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ด้วยการพูดถึงสิ่งหนึ่งโดยภาพรวม จากนั้นก็อธิบายรายละเอียด

6. การเริ่มด้วยสิ่งที่สำคัญที่สุด จากนั้นสิ่งสำคัญที่รองลงมา ซึ่งท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เริ่มด้วยการตักเตือนเพื่ออัลลอฮ์ จากนั้นเพื่อคัมภีร์ของพระองค์ จากนั้นเพื่อเราะซูลของพระองค์ จากนั้นเพื่อบรรดาผู้นำมุสลิม และจากนั้นเพื่อบรรดามุสลิมทั่วไป

(4309)

(๕๐) - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: تَلَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذِهِ الْآيَةَ: {هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ، وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ} [آل عمران: 7]. قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَمَى اللَّهُ، فَاحْذَرُوهُمْ».

[صحيح] - [متفق عليه]

(50) - จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฮิยัลลอฮูฮันฮา ได้กล่าวว่า : ท่านนบี

{هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ، وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ، وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا

[آل عمران: 7] {พระองค์คือผู้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาแก่ท่าน

ในนั้นมีโองการที่ชัดเจนซึ่งเป็นรากฐานของคัมภีร์ และบางโองการไม่ชัดเจน

ผู้ที่มิใช่ใจเอนเอียงออกจากความจริง เขาจะตามโองการที่มีความคลุมเครือ

เพื่อแสวงหาความขัดแย้งและแสวงหาการตีความ [ที่เป็นเท็จ] ในโองการนั้น

และไม่มีใครรู้ความหมายของโองการนั้นได้นอกจากอัลลอฮ์

และบรรดาผู้รอบรู้ในความรู้กล่าวว่า เราศรัทธาในสิ่งนี้

ทั้งหมดนี้มาจากพระผู้อภิบาลของเราทั้งสิ้น

และไม่มีใครที่จะรับคำตักเตือนนอกจากบรรดาผู้ที่มีสติปัญญาเท่านั้น} [ซูเราะฮ์

อาลิอิมรอน: 7] ท่านหญิงอาอิชะฮ์ ได้กล่าวต่อว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวหาว่า

“หากพวกเจ้าเห็นบรรดาผู้ปฏิบัติตามโองการต่างๆ ที่คลุมเครือ

ดังนั้นพวกเขาคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงตั้งชื่อให้ ดังนั้นจงระวังพวกเขาให้ดี". [เศาะฮิหฺ] -

[รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮอะลัยฮิสสลัม อ่านโองการนี้: { هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ { كِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ { آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ }

{พระองค์คือผู้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาแก่ท่าน

ในนั้นมีโองการที่ชัดเจนซึ่งเป็นรากฐานของคัมภีร์ และบางโองการไม่ชัดเจน ผู้ที่มีใจเอนเอียงออกจากความจริง เขาจะตามโองการที่มีความคลุมเครือ เพื่อแสวงหาความขัดแย้งและแสวงหาการตีความ [ที่เป็นเท็จ] ในโองการนั้น และไม่มีใครรู้ความหมายของโองการนั้นได้นอกจากอัลลอฮ์

และบรรดาผู้รอบรู้ในความรู้กล่าวว่า เราศรัทธาในสิ่งนี้

ทั้งหมดนี้มาจากพระผู้อภิบาลของเราทั้งสิ้น

และไม่มีใครที่จะรับคำตักเตือนนอกจากบรรดาผู้ที่มีสติปัญญาเท่านั้น} [ซูเราะฮ์ อาลีอิมรอน: 7] อัลลอฮ์ ตะอาลา

แจ้งว่าพระองค์เป็นผู้ทรงประทานอัลกรุอานลงมาแก่นบีของพระองค์

ซึ่งในอัลกรุอานนั้นมีโองการที่ชัดเจน มีข้อตัดสินที่เป็นที่รู้จักกัน ไม่มีข้อสงสัยใดๆ และเป็นรากฐานของคัมภีร์

เป็นที่อ้างอิงสำหรับสร้างความกระจ่างเมื่อเกิดความขัดแย้งกันในโองการอื่นๆ ที่คลุมเครืออีกด้วย และในทางกลับกัน

มีบางโองการที่คลุมเครือและความหมายไม่ชัดเจนสำหรับบางคน

หรือคิดว่ามีความย้อนแย้งระหว่างโองการอัลกรุอานด้วยกัน

จากนั้นอัลลอฮ์ทรงชี้แจงถึงจุดยืนของมนุษย์ที่มีต่อโองการเหล่านี้ ดังนั้นผู้ที่มีใจเอนเอียงออกจากสัจธรรม

พวกเขาปฏิบัติตามโองการที่คลุมเครือเพื่อชักนำผู้คนให้หลง

พวกเขายังมุ่งหมายที่จะตีความมันแบบผิด ๆ

ตามความปรารถนาที่เบี่ยงเบนของพวกเขา ส่วนบรรดาผู้ที่รอบรู้ในความรู้นั้น

พวกเขาจะรู้ถึงความหมายของโองการนั้นดี

พวกเขาจะตีความโดยนำโองการนั้นกลับไปยังโองการที่ชัดเจน

และพวกเขาศรัทธาต่อโองการนั้นว่ามันเป็นโองการจากอัลลอฮ์ และเป็นไปไม่ได้ที่โองการจะเกิดความคลุมเครือหรือย้อนแย้งกัน และไม่มีผู้ใดที่จะรับเป็นบทเรียนหรือข้อเตือนใจนอกจากบรรดาผู้มีสติปัญญาที่บริสุทธิ์เท่านั้น จากนั้น ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวแก่มารดาแห่งศรัทธาชนท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎียัลลอฮูอันฮา ว่า : หากเจ้าเห็นบรรดาผู้ปฏิบัติตามโองการที่คลุมเครือ แท้จริงพวกเขาคือผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงระบุในคำตรัสของพระองค์ { فأما الذين في بطنهم زيغ } {ผู้ที่มีจิตใจเอนเอียง} ดังนั้น จงระวังพวกเขาให้ดี และอย่าเข้าใกล้พวกเขา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. โองการชี้ขาดของอัลกุรอาน:
คือโองการที่ชัดเจนด้านความเป็นหลักฐานและชัดเจนด้านความหมายที่ปรากฏ ส่วนโองการที่คลุมเครือ: คือโองการที่มีความหมายมากกว่าหนึ่ง และต้องอาศัยการพิจารณาและความเข้าใจ
2. เตือนให้หลีกเลี่ยงการคบหาสมาคมกับผู้ที่เปี่ยงเบนศาสนาและผู้ที่อยู่ตริภังค์ทางศาสนา และผู้ที่ยกประเด็นที่คลุมเครือขึ้นโดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้คนหลงทางจากความจริง
3. ในตอนท้ายของโองการนี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า {وما يذكر إلا أولو } : {لا لئلا} และไม่มีใครที่จะรับคำตักเตือนนอกจากบรรดาผู้มีสติปัญญาเท่านั้น} เป็นการเปิดเผยคนที่เอนเอียงและเป็นการยกย่องผู้ที่มีความรอบรู้ กล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือผู้ที่ไม่สำนึกและไม่รับการตักเตือน และปฏิบัติตามตัณหาของตนเอง ย่อมไม่เป็นผู้ที่มีสติปัญญา.
4. การเชื่อฟังและทำตามความคลุมเครือเป็นเหตุทำให้หัวใจเอนเอียงจากความถูกต้อง
5. จำเป็นต้องนำโองการที่คลุมเครือที่ไม่อาจเข้าใจถึงความหมายของมันด้วยการนำเข้ากับโองการชี้ขาดที่มีความหมายชัดเจน

6. อัลลอฮ์ ตะอาลา

ทำให้อัลกุรอานบางโองการมีความหมายที่ชัดเจนเด็ดขาดและบางโองการมีความหมายที่คลุมเครือ

เพื่อเป็นการทดสอบให้เกิดการแยกแยะระหว่างผู้ศรัทธาออกจากผู้หลงผิด

7. การที่โองการของอัลกุรอานมีความคลุมเครือนั้น

เพื่อเป็นการแสดงความสำคัญของผู้ที่มีความรอบรู้นั้น พวกเขาเหนือผู้อื่นและเป็นการแสดงให้เห็นถึงความอ่อนแอของสติปัญญา

เพื่อสติปัญญานั้นจะได้ยอมจำนนต่อผู้สร้างของมันและยอมรับถึงความอ่อนแอของมัน

8. ความประเสริฐของการรอบรู้ในวิชาความรู้

และความจำเป็นในการยืนหยัดกับมัน

9. สำหรับนักอรรถาธิบายอัลกุรอานในการหยุดอ่านตรง {الله}

จากคำตรัสของพระองค์ที่ว่า { وما يعلم تأويله إلا الله والراسخون في العلم } :

มีสองทัศนะด้วยกัน ดังนั้นผู้ใดหยุดที่ {الله}

ดังนั้นความหมายการตีความคือความรู้ความเป็นจริงของสิ่งนั้นๆ

และแก่นแท้ของมัน และสิ่งที่ไม่อาจเข้าใจได้ เช่น

เรื่องของวิญญาณและวันกิยามะฮ์

ซึ่งอัลลอฮ์เก็บไว้ในความรู้ของพระองค์เพียงผู้เดียว

และบรรดาผู้ที่รอบรู้ในความรู้

พวกเขาศรัทธาในโองการเหล่านั้นและมอบข้อเท็จจริงของมันต่ออัลลอฮ์

ดังนั้นพวกเขาจึงมอบต่ออัลลอฮ์และพวกเขาจึงปลอดภัย

และผู้ที่อ่านโดยไม่หยุดที่ {الله} ดังนั้นความหมายของคำว่า {تأويله}

(การตีความ) คือ การอธิบาย การเปิดเผยและการชี้แจง

ดังนั้นความหมายของโองการก็คือ

อัลลอฮ์ทรงรู้ถึงความหมายของมันและผู้ที่มีความรอบรู้ในความรู้ด้วย

ดังนั้นพวกเขาจึงเชื่อในสิ่งนี้และนำโองการนั้นให้เข้ากับโองการที่มีความหมายชัดเจน

(๕1) - عن أبي سعيد الخُدْرِيِّ رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيَعْبِرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَوْعَفُ الْإِيْمَانِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(51) - จากท่านอบูสะอีดอัลคุดรียฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮู ได้กล่าวว่า :
 ฉันได้ยินท่านเราะซูลลลอฮ์ คือลลลลอฮุอะลยฮิวะสลลัม กล่าวว่า :
 "ใครก็ตามในหมู่พวกท่านที่พบเห็นความชั่วอันใดอันหนึ่ง
 เขาก็จะเปลี่ยนแปลงมันด้วยมือของเขา
 หากเขาไม่มีความสามารถก็จะเปลี่ยนแปลงด้วยลิ้น(ด้วยคำพูดหรือการตักเตือน)ของ
 เขา หากเขาไม่มีความสามารถก็จะเปลี่ยนแปลงด้วยใจ(ปฏิเสธด้วยใจ)ของเขา
 และนั่นคือการศรัทธาที่อ่อนแอที่สุด" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลลลลอฮุอะลยฮิวะสลลัม ได้ใช้ให้ยับยั้งความชั่ว-
 คือทุกสิ่งที้อลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ทรงห้าม-เท่าที่มีความสามารถ
 ดังนั้นเมื่อเขาเห็นความชั่ว
 ก็จำเป็นสำหรับเขาในการยับยั้งมันด้วยการใช้มือของเขา หากมีความสามารถ
 แต่ถ้าไม่มีความสามารถในการใช้มือ ก็จงยับยั้งมันด้วยการใช้คำพูด
 ด้วยการห้ามเขา ชี้แจงถึงผลร้ายของความช่วนั้นให้เขาฟัง
 และชี้แนะทางออกที่ดีกว่าให้แก่เขา และหากไม่มีความสามารถในการที่จะพูด
 ก็จงยับยั้งความช่วนั้นด้วยหัวใจ ด้วยการแสดงถึงความไม่พอใจต่อความช่วนั้น
 และตั้งเจตนาอย่างแน่วแน่ว่าหากมีความสามารถในการยับยั้ง ฉันทำแน่นอน
 การยับยั้งด้วยหัวใจนั้น
 แสดงถึงลำดับการศรัทธาที่อ่อนแอที่สุดในการยับยั้งความชั่ว

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. หะดีษนี้คือหลักในการอธิบายถึงลำดับชั้นในการยับยั้งความชั่ว
2. หะดีษนี้ใช้ให้มีหลักการ ค่อยเป็นค่อยไปในการห้ามปรามความชั่ว
 ทั้งหมดนั้นขึ้นกับความสามารถของแต่ละคน

3. การห้ามปรามความชว้นั้นเป็นเรื่องใหญ่ในศาสนา
และไม่มีผู้ใดที่จะหลุดพ้นจากมันได้
และเป็นหน้าที่เหนือทุกคนตามความสามารถที่ทุกคนมี
4. การใช้ในเรื่องคุณธรรมความดีและการห้ามปรามความชว้นั้นเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศรัทธา และการศรัทธานั้นมีการเพิ่มขึ้นและมีการลดลง
5. เงื่อนไขในการห้ามปรามความชว้นั้น คือ ความรู้
โดยรู้ว่าการกระทำที่เกิดขึ้นนั้น คือความชว้ที่แท้จริง
6. เงื่อนไขในการห้ามปรามความชว้นั้น คือ
ต้องไม่เป็นเหตุให้เกิดความชว้ที่ใหญ่กว่านั้น
7. ในการห้ามปรามความชว้นั้น มีสิ่งที่เป็นมารยาทและมีเงื่อนไขของมันอยู่
ซึ่งจำเป็นต้องทำการเรียนรู้มัน
8. การห้ามปรามความชว้
จำเป็นต้องมีความเข้าใจด้านการบริหารในทางศาสนา ต้องมีความรู้
และข้อมูลเชิงลึก
9. การไม่ห้ามปรามความชว้ด้วยหัวใจนั้น
แสดงถึงความอ่อนแอของการศรัทธา

(65001)

(๕๒) - عَنِ التُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَثَلُ الْقَائِمِ عَلَى حُدُودِ اللَّهِ وَالْوَأَقِعِ فِيهَا، كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهَمُوا عَلَى سَفِينَةٍ، فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا، فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقْفُوا مِنَ الْمَاءِ مَرُّوا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ، فَقَالُوا: لَوْ أَنَّا خَرَقْنَا فِي نَصِيبِنَا خَرْقًا وَلَمْ نُؤْذِ مَنْ فَوْقَنَا، فَإِنْ يَتْرُكُوهُمْ وَمَا أَرَادُوا هَلَكُوا جَمِيعًا، وَإِنْ أَخَذُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ نَجَّوْا، وَنَجَّوْا جَمِيعًا». [صحيح] - [رواه البخاري]

(52) - จากท่านนออีมาน บิน บะซีร ระวะฎีย์ลลอฮุอันฮูมา จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่:

“อุปมาผู้ที่อยู่ในขอบเขตของอัลลอฮ์กับผู้ที่ไม่ได้อยู่ในนั้น

ก็เปรียบเสมือนกลุ่มคนที่จับสลากบนเรือ

แล้วบางคนจับสลากได้อยู่ชั้นบนและบางคนก็จับสลากได้อยู่ชั้นล่าง

แต่ครั้นเมื่อผู้ที่อยู่ด้านล่างของเรือต้องการจะใช้น้ำ

พวกเขาก็ต้องเดินขึ้นไปชั้นบนต้องเดินผ่านบรรดาผู้ที่อยู่เหนือพวกเขา

พวกเขาจึงกล่าวว่า หากเราได้เจาะในส่วนของเรา

เราจะได้ไม่ไปรบกวนคนที่อยู่ด้านบน

ดังนั้นหากพวกเขาไม่สนใจคนกลุ่มนั้นและปล่อยให้พวกเขากระทำการที่ต้องการนั้น

พวกเขาทั้งหมดก็จะต้องพินาศ แต่ถ้าพวกเขายับยั้งการกระทำนั้นได้

พวกเขาก็จะรอดกันทุกคน” [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ได้ทำการเปรียบเทียบผู้ที่อยู่ในขอบเขตของอัลลอฮ์

ที่ยึดมั่นในพระบัญชาของพระองค์ ไซ้ในสิ่งที่ถูกต้อง ห้ามปรามในสิ่งที่ผิด

และเปรียบเทียบผู้ที่ไม่ได้อยู่ในขอบเขตของอัลลอฮ์ ผู้ที่ละทิ้งสิ่งที่ถูกต้อง

กระทำการที่ผิด และผลกระทบของสิ่งเหล่านั้นต่อความอยู่รอดของสังคม

เปรียบเสมือนกับกลุ่มคนที่ขึ้นเรือ

และพวกเขาก็หยิบสลากกันว่าใครจะนั่งบนเรือ ใครจะนั่งด้านล่าง

ดังนั้นก็ทำให้บางคนได้อยู่ด้านบนและบางคนได้อยู่ด้านล่าง

และถ้าคนที่อยู่ด้านล่างอยากตักน้ำพวกเขาต้องเดินผ่านข้ามผู้ที่อยู่เหนือพวกเขา

ขา แล้วพวกที่อยู่ด้านล่างก็กล่าวว่า ถ้าเราเจาะรูด้านล่างเพื่อเอาน้ำขึ้นมา เราจะได้ไม่ต้องไปรบกวนคนที่อยู่ด้านบน แล้วหากพวกที่อยู่ด้านบนปล่อยให้พวกเขาทำเช่นนั้น เรือก็จมนลงพร้อมกับพวกเขาทั้งหมด และหากพวกเขาทำการห้ามปรามชนกลุ่มนั้นยับยั้งการกระทำนั้น ทั้งสองกลุ่มก็จะรอดอย่างแน่นอน

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความสำคัญของการใช้ในเรื่องความดีและห้ามปรามความชั่วในการปกป้องสังคมและความอยู่รอดของสังคม
2. หนึ่งในวิธีการสอนคือการให้การเปรียบเทียบ เพื่อให้ง่ายในการสร้างความเข้าใจ ด้วยภาพที่จินตนาการได้
3. การทำความชั่วแบบเปิดเผยโดยไม่มีการยับยั้งสิ่งนั้น ถือเป็นความเสียหายที่จะก่อให้เกิดอันตรายแก่ทุกคน
4. ความหายนะของสังคมเป็นผลจากการยอมให้ผู้ทำความชั่วมาสร้างความหายนะในแผ่นดิน
5. พฤติกรรมที่ผิดกับเจตนาที่ดีนั้น มันไม่เพียงพอสำหรับการกระทำที่ดี
6. ความรับผิดชอบในสังคมมุสลิมมีการแบ่งปันกันและไม่ได้มอบความไว้วางใจให้กับบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะ
7. การลงโทษเกิดขึ้นกับส่วนรวมด้วยความผิดจากส่วนตัว หากไม่ได้ยับยั้งความชั่วนั้น
8. ผู้ที่ทำความชั่วพวกเขาจะแสดงความชั่วในทางที่ดีต่อสังคมเหมือนบรรดามุนาฟิกัน

(๕๓) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(53) - จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า: “ผู้ใดเชิญชวนไปสู่วางนำ เขาจะได้รับผลบุญเท่กับผลบุญของผู้ที่กระทำตามเขา โดยที่ผลบุญของพวกเขานั้นจะไม่ลดน้อยลงแต่ประการใด และผู้ใดที่เชิญชวนไปสู่วางหลงผิด เขาจะได้รับบ่ापเท่กับบ่ापของผู้ที่กระทำตามเขา โดยบ่ापของพวกเขานั้นจะไม่ใ้ลดน้อยลงแต่ประการใด” [เศาะฮิห์] - [รายงานโดยมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้อธิบายไว้ว่่าอย่างชัดเจนว่่า ใครก็ตามที่ชี้แนะ ชี้ทาง และตักเตือนผู้คนให้ไปสู่วางหน่วางแห่งสัจธรรมและความดี ทั้ง่วางการพูดหรือการกระทำ เขาจะได้รับผลบุญเท่กับผู้ที่ปฏิบัติตามเขา โดยไม่ลดผลบุญของผู้ตามแม้แต่น้อย และผู้ใดชี้แนะและชี้นำผู้คนให้ไปสู่วางหน่วางแห่งความเท็จและความชั่วซึ่งที่เป็นบ่ापและอธรรมหรือสิ่งที่ไม่ได้รับอนุญาต ไม่ว่าจะด้วย่วางการพูดหรือการกระทำ เขาจะได้รับบ่ापเท่กับบ่ापของผู้ที่ปฏิบัติตามเขา โดยไม่ลดบ่ापของผู้ตามแม้แต่น้อย

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความประเสริฐของการเชิญชวนผู้อื่นสู่วางหน่วางที่ถูกต้อง ไม่ว่าจะน้อยหรือมาก และสำหรับผู้ที่เชิญชวนนั้น เขาก็จะได้รับผลบุญเท่กับผู้ที่ปฏิบัติ

และนี่คือผลที่มาจากความมีพระคุณของอัลลอฮ์และความสมบูรณ์แห่งความมกรุณาของพระองค์

2. อันตรายจากการเชิญชวนผู้อื่นให้หลง ไม่ว่าจะเป็นน้อยหรือมาก และสำหรับผู้ที่เชิญชวนนั้น เขาจะได้บาปเท่ากับผู้ที่ปฏิบัติตามเขา
3. ผลการตอบแทนนั้นเป็นไปตามประเภทของการกระทำ ผู้ใดเรียกร้องสู่ความดี ย่อมได้รับรางวัลเท่ากับรางวัลของผู้กระทำ และผู้ใดเรียกร้องสู่ความชั่ว ย่อมได้รับบาปเท่ากับบาปของผู้กระทำ
4. มุสลิมควรระมัดระวังในการเลียนแบบผู้อื่นที่ทำการบางอย่างเปิดเผยต่อหน้าผู้อื่น เพราะเขาจะได้รับบาปจากผู้ที่เลียนแบบเขา แม้ว่าเขาไม่ได้เรียกร้องให้ทำตามก็ตาม

(3373)

(๕๔) - عن أبي مسعود الأنصاري رضي الله عنه قال: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنِّي أَبْدَعُ بِي فَأَحْمِلُنِي، فَقَالَ: «مَا عِنْدِي»، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنَا أَدُّهُ عَلَى مَنْ يَحْمِلُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ».

[صحیح] - [رواه مسلم]

(54) - จากอบูมัสอูด อัลอันศอริย์ ราะะฎียัลลอฮ์อันฮุ กล่าวว่า:

มีชายคนหนึ่งมาหาท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลม แล้วกล่าวว่า: แท้จริงอูฐของฉันตาย ดังนั้นโปรดมอบให้ฉันสักตัวเพื่อฉันได้ขี่มัน ท่านตอบว่า "ฉันไม่มี" แล้วมีชายคนหนึ่งกล่าวว่า "โอ้ ท่านเราะซูลลลอฮ์ ฉันจะขี่และเขาไปยังผู้ที่สามารถนำเขาไปได้ ดังนั้น ท่านเราะซูลลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลม กล่าวว่า: "ผู้ใดที่ขี่และสู่ความดี ดังนั้น เขาก็จะได้รับผลบุญเช่นเดียวกับผู้กระทำความดีนั้นด้วย » [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดยมุสลิม]

คำอธิบาย:

มีชายคนหนึ่งมาหาท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลม แล้วก็กล่าวว่า "อูฐของฉันได้ตายแล้ว ดังนั้น ฉันขออูฐไว้ขี่ตัวหนึ่งเพื่อนำฉันให้ไปถึงที่หมาย" ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลม

ได้ขอโทษเขาเพราะท่านไม่มีสิ่งที่จะให้เขาได้ซี
แล้วมีชายคนหนึ่งที่อยู่ที่นั่นด้วยกล่าวว่า โอ้ ท่านเราะซูลลลอฮ์
ฉันจะซีแนะเขาไปยังผู้ที่สามารถให้เขาซีได้ ดังนั้น ท่านนบี
คือลลลอฮ์อะลัยฮิสสลัม กล่าวว่า แท้จริงเขาเป็นหุ้นส่วนกับผู้ที่บรีจาคนั้น
เพราะเขาได้ซีแนะผู้ที่ลำบากให้กับผู้บรีจาค

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ส่งเสริมให้มีการซีแนะสู่การกระทำความดี
2. การส่งเสริมให้กระทำความดีเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความสามัคคีและการรวมตัวกันของสังคมมุสลิม
3. ความโปรดปรานของอัลลลอฮ์ที่ล้นเหลือ
4. หะดีษนี้เป็นกฎทั่วไป ดังนั้น การกระทำความดีทุกอย่างจะรวมอยู่ในหะดีษนี้
5. หากบุคคลไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ที่ขอความช่วยเหลือได้ ก็จงซีแนะเขาไปยังผู้ที่สามารถช่วยเหลือเขาได้

(5354)

(๕๕) - عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَوْمَ خَيْبَرَ: «لَأُعْطِيَنَّ هَذِهِ الرَّأْيَةَ غَدًا رَجُلًا يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَى يَدَيْهِ، يُحِبُّ اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَيُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولَهُ»، قَالَ: فَبَاتَ النَّاسُ يَدُوكُونَ لَيْلَتَهُمْ أَنَّهُمْ يُعْطَاهَا، فَلَمَّا أَصْبَحَ النَّاسُ غَدَوْا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُلُّهُمْ يَرْجُونَ أَنْ يُعْطَاهَا، فَقَالَ: «أَيْنَ عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ؟» فَقِيلَ: هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَشْتَكِي عَيْنَيْهِ، قَالَ: «فَأَرْسَلُوا إِلَيْهِ»، فَأُتِيَ بِهِ فَبَصَقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي عَيْنَيْهِ وَدَعَا لَهُ، فَبَرَأَ حَتَّى كَأَنْ لَمْ يَكُنْ بِهِ وَجَعٌ، فَأَعْطَاهُ الرَّأْيَةَ، فَقَالَ عَلِيٌّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقَاتِلُهُمْ حَتَّى يَكُونُوا مِثْلَنَا؟ فَقَالَ: «انْفُذْ عَلَى رِسْلِكَ حَتَّى تَنْزِلَ بِسَاحَتِهِمْ، ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ، وَأَخْبِرْهُمْ بِمَا يَجِبُ عَلَيْهِمْ مِنْ حَقِّ اللَّهِ فِيهِ، فَوَاللَّهِ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا، خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرُ النَّعَمِ».

[صحيح] - [متفق عليه]

(55) - จากท่านซะฮัล บิน สะอัด เราะฎิยัลล่อฮูฮันฮู จากท่านนบี
คือลลลอฮ์อะลัยฮิสสลัม ได้กล่าวในวันแห่งสงครามคือยบ์ร่า:
“ฉันจะมอบธงนี้ในวันพรุ่งนี้ให้กับชายคนหนึ่งที่อัลลลอฮ์จะทรงประทานชัยชนะด้วยสอง

มือของเขา เขาเป็นคนที่รักอัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ และเขาเป็นที่รักของอัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์” ท่านสะฮัลเล่าว่า: ผู้คนต่างก็คิดกันทั้งคืนว่าใครจะเป็นผู้ได้รับรณนั้น เมื่อรุ่งเช้ามาถึง พวกเขาต่างก็มาพบท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ทุกคนต่างก็หวังว่าเขาจะเป็นผู้ที่ได้รับรณ ท่านเราะซูลุลลอฮ์ถามว่า “อาลี บิน อิบิฏอิลิบอยู่ที่ไหน?” มีคนตอบว่า "เขาเจ็บตา โอ้ ท่านเราะซูลุลลอฮ์" ท่านเราะซูลุลลอฮ์กล่าวว่า "จงนำเขามา" จากนั้นก็ได้นำตัวเขามาหาท่าน แล้วท่านก็ถ่มน้ำลายใส่ตาทั้งสองของเขา และขอดออาห์ให้เขา จนเขาได้หายเป็นปกติราวกับว่าเขาไม่เคยเจ็บมาก่อนเลย แล้วท่านก็ยื่นธงให้แก่เขา ท่านอาลิกกล่าวว่า"โอ้ ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ให้ฉันทำสงครามกับพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะเป็นเหมือนพวกเราใช่ไหม? ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ตอบว่า “ค่อยๆ เคลื่อนทัพไปช้าๆ จนกว่าเจ้าจะไปถึงที่สถานที่ของพวกเขา จากนั้นจงเรียกพวกเขาเข้าสู่ศาสนาอิสลาม และบอกพวกเขาเกี่ยวกับสิ่งที่วาญิบที่จะต้องปฏิบัติที่เกี่ยวกับสิทธิของอัลลอฮ์ ตะอาลา ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ หากอัลลอฮ์ทรงประทานทางสว่างแก่คนใด เนื่องจากการเชิดชูชวนของเจ้า มันจะดีสำหรับเจ้ายิ่งกว่าการที่เจ้าได้ครอบครองอูฐสีแดง” [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้แจ้งแก่บรรดาเศาะฮาบะฮ์ถึงชัยชนะของบรรดามุสลิมเหนือชาวยิวแห่งค็อยบ์ร ในวันรุ่งขึ้น ด้วยน้ำมือของชายคนหนึ่งที่ท่านได้มอบธงไว้ให้แก่เขา ซึ่งเป็นธงที่กองทัพใช้เป็นสัญลักษณ์ และลักษณะของผู้ชายคนนั้นคือ เขาเป็นคนที่รักอัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ และเป็นที่รักของอัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ บรรดาเศาะฮาบะฮ์ต่างสนทนาในช่วงเวลากลางคืนว่าใครกันแน่ที่จะได้รับรณนั้น ? เพื่อหวังในเกียรติที่ยิ่งใหญ่นี้ เมื่อรุ่งเช้ามาถึง บรรดาเศาะฮาบะฮ์ต่างก็มุ่งหน้าไปหาท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ทุกคนต่างก็หวังเพื่อได้มาซึ่งเกียรตินี้

ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้ถามหาถึงท่านอาลี บิน อบีฏอลิบ
เราะฎียัลลอฮุอันฮู ว่าเขาอยู่ที่ไหน?

มีคนตอบว่า :เขาไม่สบาย เจ็บตา

ดังนั้นท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงส่งคนไปหาเขา
และพวกเขาก็พาท่านอาลีมา
แล้วท่านนบีก็ถ่มน้ำลายใส่ตาทั้งสองข้างของอาลีจากน้ำลายที่บริสุทธิ์ของท่าน
และท่านได้ขอดูอาวให้แกเขา

และเขาก็หายจากอาการป่วยของเขาราวกับว่าเขาไม่เคยป่วยมาก่อนแล้วท่านน
บี ก็ได้มอบธงให้แกเขา และสั่งให้เขาเคลื่อนทัพไปอย่างช้าๆ

จนเข้าใกล้ป้อมปราการของศัตรู

และเรียกร้องเสนอให้พวกเขาเข้าสู่การนับถือศาสนาอิสลาม

หากพวกเขาตอบรับ

ก็จะบอกพวกเขาสิ่งทีวาทูบสำหรับพวกเขาที่เกี่ยวกับศาสนบัญญัติต่างๆ

จากนั้นท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ได้อธิบายแกท่านอาลีถึงความประเสริฐของการเรียกร้องผู้คนสู่อัลลอฮ์

และหากผู้ที่เรียกร้องนั้น เป็นสาเหตุทำให้บุคคลได้รับทางสว่าง

มันจะเป็นสิ่งที่ดีสำหรับเขายิ่งกว่าการมีอูฐสีแดงเป็นที่ครอบครอง

ซึ่งมันเป็นสิ่งที่มีค่าที่สุดของชาวอาหรับ ที่จะป็นเจ้าของหรือบริจาคมัน

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความประเสริฐของท่านอาลี บิน อบีฏอลิบ เราะฎียัลลอฮุอันฮู
ซึ่งท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้ยืนยันถึงความประเสริฐนั้นแกเขา
ด้วยความรักของอัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ที่มีต่อเขา
และความรักของเขาที่มีต่ออัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์
2. บรรดาเศาะฮาบะฮ์ต่างกระตือรือร้นที่จะทำความดีและแข่งขันกันทำความดี
3. ศาสนาให้รักษามารยาทในยามทำสงคราม
และหลีกเลี่ยงความประมาทและเสียงรบกวนต่างๆ ที่ไม่จำเป็น

4. ส่วนหนึ่งจากหลักฐานที่แสดงถึงการเป็นศาสนทูตของท่านนบี มุฮัมมัด คือลัทธิลัทธิอะลียะฮ์วะสัลลัม คือการแจ้งถึงชัยชนะที่จะเกิดขึ้นเหนือชาวยิว และการรักษาดวงตาของอาลี บิน อบีฏอลิบ ด้วยตัวท่าน ตามพระประสงค์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา
5. เป้าหมายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของการญิฮาด คือเพื่อให้ผู้คนเปลี่ยนมานับถือศาสนาอิสลาม
6. การเชิญชวนผู้คนสู่ศาสนาอิสลามนั้นต้องทำเป็นขั้นตอน ขั้นแรกผู้ปฏิเสธจะถูกเชิญชวนให้มานับถือศาสนาอิสลาม โดยให้กล่าวคำปฏิญาณทั้งสอง จากนั้นเขาจะได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติสิ่งที่เป็นศาสนบัญญัติต่างๆ หลังจากนั้น
7. ความประเสริฐของการเชิญชวนสู่ศาสนาอิสลามและความดีต่างๆ ที่เกิดขึ้นสำหรับผู้ที่ถูกเชิญและผู้ที่ทำหน้าที่เชิญชวน ซึ่งผู้ที่ถูกเชิญอาจได้รับการชี้นำและผู้ที่ทำหน้าที่เชิญชวนได้รับผลบุญอันยิ่งใหญ่

(3409)

(๕6) - عن ابنِ عُمَرَ رضي اللهُ عنهما قال: قال رسولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عليه وسلم: «مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ».

[حسن] - [رواه أبو داود وأحمد]

(56) - จากอิบนุอุมร์ เราะะฎียัลลอฮุอันฮุม่า กล่าววว่า: ท่านเราะฮ์ซูลุลลอฮ์ คือลัทธิลัทธิอะลียะฮ์วะสัลลัม กล่าววว่า : "ผู้ใดที่เลียนแบบกลุ่มชนใด ดังนั้นเขาก็จะเป็นหนึ่งในกลุ่มชนนั้น" [หะซัน]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัทธิลัทธิอะลียะฮ์วะสัลลัม กล่าววว่า ใครก็ตามที่เลียนแบบกลุ่มชนใดกลุ่มชนหนึ่งที่มาจากกลุ่มผู้ปฏิเสธศรัทธา กลุ่มคนที่ผิดศีลธรรม หรือกลุ่มคนที่ดี - โดยการทำบางอย่างที่เป็นการกระทำที่เฉพาะของกลุ่มนั้น จะเป็นความเชื่อ การอวดอ้าง หรือประเพณีต่างๆ - ดังนั้น เขาผู้นั้นก็จะเป็นคนหนึ่งในกลุ่มนั้น

เพราะการเลียนแบบภายนอกจะนำไปสู่การเลียนแบบภายใน และไม่เป็นที่สงสัยใด ๆ เลยว่า แท้จริงการเลียนแบบนั้น มันคือผลที่มาจากความชื่นชม ซึ่งอาจจะนำไปสู่การรักพวกเขา เคารพพวกเขา และฟังพวกเขา และสิ่งนี้อาจทำให้คน ๆ หนึ่งเลียนแบบพวกเขาจนกระทั่งสิ่งที่อยู่ภายในและการอิบาดะฮ์ - วัลอียาซุบิลลาฮ์ -

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ตักเตือนมิให้เลียนแบบผู้ปฏิเสธศรัทธาและผู้ผิดศีลธรรม
2. ส่งเสริมให้เลียนแบบคนดีและทำตามแบบอย่างของพวกเขา
3. การเลียนแบบจากภายนอกจะนำไปสู่ความรักภายใน
4. มนุษย์จะได้รับการชุ่เชิญและบาปขึ้นอยู่กับ การเลียนแบบและประเภทของมัน
5. ห้ามเลียนแบบผู้ปฏิเสธศรัทธาในเรื่องศาสนาของพวกเขา ขนบธรรมเนียมที่เป็นเฉพาะของพวกเขา เป็นต้น ส่วนสิ่งที่ไม่เป็นเช่นนั้น เช่น การเรียนงานฝีมือต่างๆ เป็นต้น ถือว่าไม่อยู่ในข้อต้องห้าม

(5353)

(๕๗) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ». [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(57) - จากอบูฮุร็อยเราะห์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่า: “บุคคลนั้นยอมอยู่บนศาสนาของเพื่อนสนิทของเขา ดังนั้น แต่ละคนจงพิจารณาดูว่าใครคือผู้ที่เขาคบหา” [หะซัน]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ชี้แจงว่า บุคคลยอมมีความคล้ายคลึงกับเพื่อนสนิทของเขา ทั้งในด้านการดำเนินชีวิตและนิสัยของเขา และมิตรภาพมีอิทธิพลต่อจริยธรรม

พฤติกรรม และการกระทำของคน ดังนั้นท่านจึงชี้แนะให้เลือกเพื่อนที่ดี เพราะเพื่อนที่ดีจะชี้นำเพื่อนของเขาสู่ความศรัทธา ความถูกต้อง และความดีงาม และจะเป็นผู้ช่วยเหลือเพื่อนของเขา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. การสั่งใช้ให้คบหาสมาคมกับคนดีและการเลือกสรรพวกเขา และการห้ามคบหากับคนชั่ว
2. การเจาะจงเพื่อน โดยที่ไม่ได้กล่าวถึงญาติพี่น้อง เพราะเพื่อนนั้นเป็นคนที่เราสามารถเลือกได้ ส่วนพี่น้องและญาติพี่น้องนั้น เราไม่มีสิทธิ์ในการเลือก
3. การคบหามิตรต้องมาจากการคิดใคร่ครวญ
4. เพื่อนที่ดีจะทำให้ศาสนาของเขาเข้มแข็งขึ้น และเพื่อนที่ไม่ดีจะทำให้ศาสนาของเขาอ่อนแอลง

(3122)

(٥٨) - عن تميم الداري رضي الله عنه، قال: سمعتُ رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «لَيَبْلُغَنَّ هَذَا الْأَمْرُ مَا بَلَغَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ، وَلَا يَتْرُكُ اللَّهُ بَيْتَ مَدْرٍ وَلَا وَبَرَ إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ هَذَا الدِّينَ، عِزٌّ عَزِيزٌ أَوْ بَدَلٌ ذَلِيلٌ، عِزًّا يُعِزُّ اللَّهُ بِهِ الْإِسْلَامَ، وَذُلًّا يُذِلُّ اللَّهُ بِهِ الْكُفْرَ» وَكَانَ تَمِيمُ الدَّارِيُّ يَقُولُ: قَدْ عَرَفْتُ ذَلِكَ فِي أَهْلِ بَيْتِي، لَقَدْ أَصَابَ مَنْ أَسْلَمَ مِنْهُمْ الْخَيْرَ وَالشَّرْفَ وَالْعِزَّ، وَلَقَدْ أَصَابَ مَنْ كَانَ مِنْهُمْ كَافِرًا الذُّلَّ وَالصَّغَارَ وَالْحِزْبِيَّةَ. [صحيح] - [رواه أحمد]

(58) - จากท่านตะมิม อัลดารีย์ เราะฮ์ฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า
ฉันได้ยินท่านเราะฮ์ฎิลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام กล่าวว่
“แท้จริงศาสนานี้จะไปถึงทุกที่ที่กลางวันและกลางคืนไปถึง
อัลลอฮ์จะไม่ทรงทิ้งบ้านแม้แต่หลังเดียวไม่ว่าจะในเมืองหรือในชนบท
อัลลอฮ์ก็จะทรงนำศาสนาเข้าไป
จะด้วยเกียรติภูมิของผู้สูงศักดิ์หรือด้วยความอภัยของผู้ต่ำต้อย
เป็นสิ่งประเสริฐเพราะอัลลอฮ์ทรงให้เกียรติมันด้วยอิสลาม
และต่ำต้อยเพราะอัลลอฮ์ทรงทำให้มันอภัยด้วยการปฏิเสธศรัทธา” ตะมิม อัลดารีย์
กล่าวว่า “ฉันรู้สิ่งนี้ในครอบครัวของฉัน
ผู้ที่เปลี่ยนมานับถือศาสนาอิสลามได้รับความดี ความรุ่งโรจน์ และมีเกียรติ
ในขณะที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะได้รับความอภัย ความต่ำต้อย และจำญิบขะฮ์”
[เศาะฮ์หฺ] - [รายงานโดย อะหมัด]

คำอธิบาย:

ท่านเราะฮ์ฎิลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام กล่าวว่
ศาสนาอิสลามจะขยายไปทั่วแผ่นดิน ดังนั้น
สถานที่ใดที่กลางวันและกลางคืนไปถึง ศาสนานี้ก็จะไปถึงที่นั่นเช่นกัน
อัลลอฮ์จะไม่ทิ้งบ้านแม้แต่หลังเดียวไม่ว่าจะในเมืองหรือในชนบท
ไม่ว่าจะในที่ลุ่มหรือในทะเลทราย พระองค์ก็จะทรงให้ศาสนาเข้าไป
ใครก็ตามที่ยอมรับศาสนาและศรัทธาต่อมัน
เขาจะเป็นคนที่มีเกียรติด้วยเกียรติของศาสนาอิสลาม
และใครก็ตามที่ปฏิเสธมันและไม่ศรัทธาต่อมัน
เขาจะประสบกับความอภัยและต่ำต้อย

จากนั้นท่าน ตะมิม อัลดารียฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่
เขารู้ถึงสิ่งที่ท่านเราะซูลลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้
โดยเฉพาะที่เกิดขึ้นกับครอบครัวของเขาเอง
เพราะผู้ที่เข้ารับนับถือศาสนาอิสลามจากครอบครัวของเขา
เขาผู้นั้นได้รับความดี มีเกียรติ และมีศักดิ์ศรี
และผู้ที่ปฏิเสธจากครอบครัวของเขา เขาก็ได้รับความอับยศและความต่ำต้อย
และพร้อมกันนั้นเขาต้องจ่ายญิซยะฮ์ให้กับมุสลิม

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. เป็นข่าวดีสำหรับมุสลิมที่ศาสนาของพวกเขาจะแพร่กระจายไปทุกส่วนของแผ่นดิน
2. เกียรติยศมีสำหรับศาสนาอิสลาม และมุสลิมเท่านั้น
และความต่ำต้อยมีสำหรับการปฏิเสธศรัทธาและบรรดาผู้ปฏิเสธเท่านั้น
3. ในหะดีษนี้ชี้ให้เห็นถึงสัญญาณแห่งการเป็นศาสนทูตของท่านนบี มุฮัมมัด
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม โดยได้เกิดเหตุการณ์ตามที่ท่านได้กล่าวไว้

(11220)

(๕๙) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: «وَالَّذِي نَفْسِي
مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ
بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(59) - จากท่านอบูฮุรัยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้รายงานจากท่านเราะซูลลลอฮ์
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งท่านกล่าวว่า
"ขอสาบานด้วยพระองค์ผู้ซึ่งชีวิตของมุฮัมมัดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์
จะไม่มีผู้ใดที่ได้ยินเกี่ยวกับฉันจากประชาชาตินี้ ไม่ว่าจะเป็ยิวหรือคริสเตียน
แล้วเสียชีวิตไปโดยไม่ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานมาให้แก่ฉัน
เว้นแต่เขาจะเป็นคนหนึ่งจากชาวนรก" [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้สาบานต่ออัลลอฮ์ว่า จะไม่มีใครจากประชาชาตินี้ ไม่ว่าจะเป็นชาวยิว หรือคริสเตียน หรือใครอื่นก็ตามที่การเผยแพร่ของท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ถึงเขาแล้ว จากนั้นเขาได้เสียชีวิตไปในสภาพที่ไม่ศรัทธาต่อท่าน เว้นแต่เขาจะเป็นหนึ่งในหมู่ชาวนรกที่จะอยู่ในนั่นตลอดไป.

บทเรียนที่ได้รับจากชะดีษ:

1. สาส์นแห่งท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้นครอบคลุมทั่วทุกมุมโลก และจำเป็นต้องปฏิบัติตามท่าน และบทบัญญัติของท่าน ได้มายกเลิกบทบัญญัติอื่นๆ ทั้งหมด
2. ใครก็ตามที่ปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม การอ้างของเขาถึงการศรัทธาต่อบรรดานบีท่านอื่นๆ เสาะละวาทุลลอฮุอะลัยฮิม จะไม่เป็นประโยชน์ใดๆ ต่อเขา
3. ใครก็ตามที่ไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และการเผยแพร่อิสลามไม่ได้ไปถึงเขา เขาจะได้รับการยกเว้น และเรื่องราวของเขาในวันอาคิเราะฮ์นั้นขึ้นกับการตัดสินของอัลลอฮ์ ตะอาลา
4. ประโยชน์ของศาสนาอิสลามสามารถเกิดขึ้นได้แม้ในขณะที่ใกล้จะตาย แม้จะอยู่ในอาการป่วยหนักก็ตาม トラาบใดที่วิญญาณยังไม่ถึงคอ (ออกจากร่าง)
5. การยอมรับในศาสนาของผู้ปฏิเสธรวมทั้งชาวยิวและคริสเตียน ถือเป็นการปฏิเสธศาสนาอิสลาม
6. การกล่าวถึง ชาวยิวและคริสเตียน - ในหะดีษนี้นั้น - เพื่อเป็นการเตือนผู้ที่นับถือศาสนาอื่น เนื่องจากชาวยิวและคริสเตียนเป็นประชาชาติที่มีคัมภีร์ ดังนั้น หากพวกเขาเป็นได้ถึงขนาดนี้ ดังนั้นคนอื่นๆ ที่ไม่มีคัมภีร์ก็เป็นสิ่งที่ควรยิ่งกว่า

ประชาชาติรุ่นก่อนได้พินาศก็เพราะการล่าขอบเขต การเลยเถิด และการเคร่งครัดจนเกินไปในเรื่องศาสนา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิส:

1. ห้ามการเลยเถิดในเรื่องศาสนาและบอกถึงบั้นปลายที่ไม่ดีของมัน ซึ่งมันเป็นสาเหตุหนึ่งของความพินาศ
2. การเอาบทเรียนจากประชาชาติก่อนหน้าเรา เพื่อให้ห่างจากข้อผิดพลาดที่พวกเขากระทำ
3. ส่งเสริมให้ทำตามแบบอย่างของท่านนบี

(3395)

(61) - عن عبد الله بن مسعود قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «هلك المتتظعون» قالها

ثلاثاً. [صحيح] - [رواه مسلم]

(61) - จากท่านอับดุลลอฮ์ บิน มัสอูด ได้กล่าวว่: ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่: "ผู้เคร่งครัดเกินขอบเขตในเรื่องศาสนา ได้พินาศย่อยยับแล้ว" ท่านกล่าวซ้ำ 3 ครั้ง [เศาะฮีห] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ให้คำชี้แจงถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นทั้งทางศาสนาและทางโลก อันเนื่องมาจากความเคร่งครัดเกินขอบเขต ทั้งคำพูดและการกระทำ ที่เกินเลยขอบเขตที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้สอนไว้

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิส:

1. ห้ามมีความเคร่งครัดในทุกเรื่องมากจนเกินไป และสนับสนุนให้มีการหลีกเลี่ยงให้มากที่สุด โดยเฉพาะในเรื่องการทำอิบาเดาะห์และการให้เกียรติผู้ปฏิบัติดี หรือนักปราชญ์

2. การแสวงหาจุดสมบูรณในการทำอิบาดะฮ์หรือเรื่องอื่นๆ นั้นเป็นเรื่องที่ดี และมันควรอยู่ในครรลองแห่งบทบัญญัติของอิสลามที่ถูกตอง
3. สนับสนุนให้มีการย้าเตือนในสิ่งที่สำคัญ ดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ย้าเตือนด้วยการกล่าวซ้ำๆ 3 ครั้ง
4. ในหะดีษบทนี้ทำให้เราได้เห็นถึงความง่ายตายและความเรียบง่ายของอิสลาม

(3420)

(62) - عَنْ عَدِيٍّ بْنِ حَاتِمٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الْيَهُودُ مَعْصُوبٌ عَلَيْهِمْ وَالنَّصَارَى ضَلَالٌ». [صحيح] - [رواه الترمذي]

(62) - จากท่านอะดียฺ บิน ฮาติม เราะะฎียัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่: "พวกยิวคือกลุ่มคนที่ได้รับความโกรธกริ้วจากอัลลอฮ์ และพวกคริสเตียนคือกลุ่มคนที่หลงทาง" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลดริมีชัย]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่ชาวยิวเป็นกลุ่มคนที่อัลลอฮ์ทรงโกรธกริ้ว เพราะพวกเขาารู้ความจริงและไม่ปฏิบัติตาม คริสเตียนเป็นกลุ่มคนที่หลงทาง เพราะพวกเขาเป็นกลุ่มคนที่ปฏิบัติโดยปราศจากความรู้

บทเรียนที่ได้รับจากหะดีษ:

1. การรวมกันระหว่างความรู้และการปฏิบัติเป็นหนทางแห่งการรอดพ้นจากวิถึของกลุ่มคนที่ได้รับความโกรธกริ้วและกลุ่มคนที่หลงทาง
2. เป็นการเตือนให้ระวังจากแนวทางของชาวยิวและคริสเตียน และให้ยึดมั่นในแนวทางที่เที่ยงตรงนั้นคือศาสนาอิสลาม
3. ทั้งชาวยิวและคริสเตียนเป็นกลุ่มคนที่หลงทางและได้รับความโกรธกริ้ว แต่คุณลักษณะที่เฉพาะเจาะจงที่สุดของชาวยิวคือได้รับความโกรธกริ้ว และคุณลักษณะที่เฉพาะเจาะจงที่สุดของคริสเตียนคือหลงทาง

(65061)

(63) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِمِائَةِ أَلْفِ سَنَةٍ، قَالَ: وَعَرَّضَهُ عَلَى الْمَاءِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(63) - จากท่าน अबดุลลอฮ์ บิน อัมร์ บิน อัลอาศ เราะฎียัลลอฮุอันฮูมา ได้กล่าวว่า "ฉันได้ยินท่านเราะฎุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า : "อัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกกำหนดการต่างๆ ของทุกสรรพสิ่งที่ถูกสร้างไว้แล้ว ก่อนที่พระองค์จะทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินถึงห้าหมื่นปี, ท่านกล่าวว่า: "และบัลลังก์ของพระองค์อยู่เหนือน้ำ" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เล่าว่า อัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกสิ่งที่จะเกิดขึ้นจากสิ่งที่ได้กำหนดไว้ต่างๆ ของทุกสรรพสิ่งไว้อย่างละเอียด จะเป็นการมีชีวิต การตาย บัจฉัยยังชีพ และสิ่งอื่นๆ ในแผ่นดินที่เกลาหุลมะห์ฟูซ ก่อนที่พระองค์จะทรงสร้างท้องฟ้าและแผ่นดินถึงห้าหมื่นปี และมันจะเกิดขึ้นตามที่อัลลอฮ์ได้กำหนดไว้ ดังนั้นทุกสิ่งที่เกิดขึ้น มันเกิดขึ้นด้วยการกำหนดและการตัดสินของอัลลอฮ์ ดังนั้นสิ่งใดที่ได้กำหนดให้เกิดขึ้นกับเขา แนนอนมันจะไม่พลาด และสิ่งใดที่กำหนดไม่ให้เกิดขึ้นกับเขา แนนอนมันจะไม่เกิดขึ้น

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. จำเป็นต้องศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาวะการณ์
2. คำว่า อัลก็อดร์ คือ ความรอบรู้ของอัลลอฮ์ในทุกสิ่ง การบันทึกของพระองค์ ความประสงค์ของพระองค์ และการสร้างของพระองค์ ในสิ่งนั้น
3. การศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาวะการณ์ว่าได้ถูกบันทึกไว้ก่อนที่ท้องฟ้าและแผ่นดินจะถูกสร้างนั้น ทำให้เกิดความพึงพอใจต่ออัลลอฮ์และทำให้เกิดการจ่านนต่อพระองค์

4. บัลลังก์ของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาอายุเหนือน้ำก่อนที่ห้องฟ้าและแผ่นดินจะถูกสร้าง

(65038)

(٦٤) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ: «أَنَّ خَلْقَ أَحَدِكُمْ يُجْمَعُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا وَأَرْبَعِينَ لَيْلَةً، ثُمَّ يَكُونُ عَلَقَةً مِثْلَهُ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَهُ، ثُمَّ يَبْعَثُ إِلَيْهِ الْمَلَكُ، فَيُؤَدِّنُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ، فَيَكْتُبُ: رِزْقَهُ وَأَجَلَهُ وَعَمَلَهُ وَشَقِيَّ أُمِّ سَعِيدٍ، ثُمَّ يَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ، فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى لَا يَكُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُ النَّارَ، وَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ عَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(64) - จากท่าน อับดุลลอฮ์ บิน มัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่่า :
 ท่านเราะซูลลลอฮ์ คือลลลลลลลลลลลลลลลล ได้เล่าแก่พวกเรา
 และท่านเป็นคนสัตย์จริงและถูกรับรองในความสัตย์จริงนั้น โดยกล่าวว่า
 “แท้จริงการบังเกิดของพวกเจ้าแต่ละคนนั้น
 จะถูกรวบรวมอยู่ในครรภ์มารดาเป็นเวลาสี่สิบวันในรูปของน้ำอสุจิ
 หลังจากนั้นก็กลายเป็นก้อนเลือดภายในระยะเวลาเดียวกัน และหลังจากนั้น
 ก็กลายเป็นก้อนเนื้อภายในระยะเวลาเดียวกัน
 หลังจากนั้นมลาอิกะฮ์ก็ถูกส่งไปหาเขาโดยบัญชาให้บันทึกกำหนดการนั้นคือเครื่อง
 ยั่งชีพของเขา อายุขัยของเขา การงานของเขา และทุกข์หรือสุขของเขา
 หลังจากนั้นก็เป่าวิญญาณใส่ร่างของเขา
 แท้จริงคนใดคนหนึ่ง ในหมู่พวกเจ้าจะปฏิบัติกิจการงานของชาวสวรรค์
 จนกระทั่งไม่มีสิ่งใดอยู่ระหว่างเขากับสวรรค์นอกจากระยะห่างแค่ศอกเดียวเท่านั้น
 แต่กำหนดการที่ได้บันทึกไว้วันนั้นก็มานำหน้าเขา
 ดังนั้นเขาจึงปฏิบัติสิ่งที่เป็นกิจการงานของชาวนรกและในที่สุดเขาก็ตกนรก
 และแท้จริงคนใดคนหนึ่ง ในหมู่พวกท่าน จะปฏิบัติกิจการงานของชาวนรก
 จนกระทั่งไม่มีอะไรอยู่ระหว่างเขากับนรกนอกจากระยะห่างแค่หนึ่งศอกเท่านั้น
 แต่กำหนดการที่ได้บันทึกไว้วันนั้นก็มานำหน้าเขา

ดังนั้นเขาจึงปฏิบัติสิ่งที่เป็นการทำงานของชาวสวรรค์ และในที่สุดเขาก็ได้เข้าสวรรค์”
[เศาะฮ์หฺ] - [รายงานโดย อัลบคอรีษ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านอับดุลลอฮ์ บิน มัสอูด ได้กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม บอกกับเรา
และท่านเป็นคนสัตย์จริงในการพูดและได้รับการรับรองในความสัตย์จริงนั้นโดย
อัลลอฮ์ ตะอาลา ท่านกล่าวว่า:
พวกเจ้าแต่ละคนถูกรวบรวมโครงสร้างของแต่ละคนไว้
และนั่นเมื่อผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาของเขา
ดังนั้นน้ำอสุจิที่กระจัดกระจายจะถูกเก็บรวบรวมในครกที่นั่นเป็นเวลาสี่สิบวัน
จากนั้นก็เป็นก้อนเลือดที่เหนียวข้น และนี่คือในช่วงสี่สิบวันที่สอง
จากนั้นมันจะเป็นก้อนคือเป็นก้อนเนื้อชิ้นเล็กๆ และนี่คือในช่วงสี่สิบวันที่สาม
จากนั้นอัลลอฮ์ก็ส่งมลาอิกะฮ์มาหาเขา
และทำการเป่าวิญญาณเข้าไปในร่างกาย หลังจากสิ้นสุดของสี่สิบวันที่สาม
มลาอิกะฮ์ได้รับบัญชาให้บันทึกสี่ประการ: คือปัจเจกยังชีพของเขา
คือจำนวนที่เขาจะได้รับในปัจเจกยังชีพตลอดการมีชีวิตของเขา อายุขัยของเขา
คือระยะเวลาที่เขาอยู่ในโลกนี้ และการทำงานของเขาคืออะไร?
และความทุกข์หรือความสุข จากนั้นท่านนบี คือลัลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม
ได้สาบานว่าคนๆ
หนึ่งจะกระทำการงานของชาวสวรรค์และการงานของเขาจะเป็นการงานที่ชอบ
ธรรม นั่นคือการงานที่ปรากฏต่อผู้คน
และเขาจะเป็นเช่นนั้นจนกระทั่งระหว่างเขากับสวรรค์นั้นไม่มีอะไรนอกจากระยะ
ห่างเพียงหนึ่งศอกเท่านั้น นั่นคือ
สิ่งที่เหลืออยู่ระหว่างเขาและสิ่งที่จะไปถึงสวรรค์
เหมือนคนที่อยู่ระหว่างเขากับสถานที่หนึ่งบนแผ่นดินระยะห่างแค่หนึ่งช่วงแขน
เท่านั้น แต่บันทึกนั้นมีชัยเหนือเขาและสิ่งที่ถูกกำหนดไว้สำหรับเขา
และแล้วเขาจะกระทำการงานของชาวนรก และชีวิตก็สิ้นสุดด้วยการกระทำนั้น
และสุดท้ายเขาก็ตกนรกไป เพราะเงื่อนไขของการตอบรับการงานของเขา

คือเขาจะต้องตั้งมั่นอยู่กับมันและไม่เปลี่ยนแปลง
และอีกพวกหนึ่งทำกิจการงานของชาวนรกจนกระทั่งเขาได้เข้าใกล้มัน
และเสมือนระหว่างเขากับไฟนรก
คือระยะห่างแค่นี้เพียงหนึ่งศอกจากพื้นดินที่เขาอยู่เท่านั้น
แต่บันทึกมีชัยเหนือเขาและสิ่งที่เขาถูกกำหนดไว้สำหรับเขา
ดังนั้นเขาจึงทำการงานของชาวสวรรค์และสุดท้ายแล้วเขาก็เข้าสู่สวรรค์

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ทุกสิ่งจะสิ้นสุดตามที่ได้บันทึกไว้ และมันจะเป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้
2. เตือนให้ระวังจากการหลงใหลในรูปลักษณะภายนอกของการงาน เพราะแท้จริงแล้ว
คุณค่าของการกระทำทั้งหลายนั้นขึ้นกับวันสุดท้ายของมัน

(65037)

(65) - عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: «الْحِجَّتُ أَقْرَبُ إِلَيَّ أَحَدِكُمْ مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ، وَالتَّارُ مِثْلُ ذَلِكَ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(65) - จากท่านอิบนุ มัสอูด เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าววาท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าววาท่านเราะซูลุลลอฮ์
"สวรรค์อยู่ใกล้กับคนหนึ่งในหมู่พวกเจ้านั้นยิ่งกว่าสายเชือกทรงเท้าของเขา
และนรกก็อยู่ในสถานะเดียวกัน" [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกว่า
แท้จริงแล้วนรกและสวรรค์นั้นอยู่ใกล้กับมนุษย์ทุกคนเพียงแค่นายเชือกทรงเท้า
ของเขาเอง ดังนั้น หากเขาได้ทำความดีเพียงนิดเดียว
ความดีนั้นอาจทำให้เขาได้เข้าสวรรค์ได้ หรือ
หากเขาได้ทำความชั่วเพียงนิดเดียว
ความชั่วนั้นก็อาจทำให้เขาต้องตกนรกได้เช่นกัน

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. สนับสนุนให้มีการกระทำความดีแม้มันจะเล็กน้อยก็ตาม และเตือนให้ระวังการทำชั่ว แม้มันจะเล็กน้อยก็ตาม
2. มุสลิมทุกคนจำเป็นต้องมีการยึดถือโดยรวมทั้งความหวังและความเกรงกลัวในพระเจ้า และให้มีการรออนขอต่อพระเจ้าอยู่เสมอเพื่อความคงมั่นในสัจธรรมตลอดไป

(3581)

(٦٦) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ، وَحُجِبَتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(66) - จากท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า: "นรกถูกห้อมล้อมด้วยอารมณ์ใฝ่ต่ำ และสวรรค์ถูกห้อมล้อมด้วยสิ่งที้อารมณ์ไม่ชอบ" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ให้การอธิบายว่่า นรกนั้นถูกห้อมล้อมด้วยสิ่งที้อุดค้ล้องกับความต้องการของอารมณ์ใฝ่ต่ำ ทั้งการกระทำในสิ่งที้อต้องห้าม และการละเมิดในหน้าทีการงาน ดังนั้นผู้ใดที้อคล้อยตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของตนเอง เขาจึงคู้ควรกับนรก ในขณะที่สวรรค์นั้นถูกห้อมล้อมด้วยสิ่งที้อขัดแย้งกับอารมณ์ใฝ่ต่ำ เช่น ความสม่าเสมอในการปฏิบัติการทำงานที้อดี ความอดทนในการละทิ้งสิ่งที้อต้องห้าม ดังนั้น ผู้ใดที้อพยายามเอาชนะให้เหนือความต้องการของอารมณ์ใฝ่ต่ำของเขา จึงเป็นที้อคู้ควรกับสวนสวรรค์

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. หนึ่งในสาเหตุที้อทำให้คนหนึ่งตกอยู่ในตั้นหานั้นก็คือ การที้อความช้าและความเลวทรามนั้นได้ถูกประดับประดาโดยชัยฏอนให้ดูดี มีเกียรติ น่าปฏิบัติ ทำให้ผู้คนเอนเอียง และเห็นว่่าเป็นสิ่งที้อดีแล้วจึงลงมือปฏิบัติ

2. การใช้ให้หลีกเลี่ยงจากความปรารถนาในสิ่งที่ต้องห้าม
เพราะมันเป็นทางไปสู่ไฟนรก
และการใช้ให้มีความอดทนต่อความทุกข์ยาก
เพราะเป็นทางไปสู่สวนสวรรค์
3. คุณค่าของการต่อสู้กับตัวเอง
และการมุ่งมั่นในการกระทำการกัตติต่ออัลลอฮ์
และความอดทนต่อความยากลำบากในการเคารพเชื่อฟังพระองค์

(3702)

(٦٧) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْجَنَّةَ وَالنَّارَ أَرْسَلَ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَى الْجَنَّةِ، فَقَالَ: انظُرْ إِلَيْهَا وَإِلَى مَا أَعَدَدْتُ لِأَهْلِهَا فِيهَا. فَنَظَرَ إِلَيْهَا فَرَجَعَ، فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا. فَأَمَرَ بِهَا فَحُقَّتْ بِالْمَكَارِهِ، فَقَالَ: اذْهَبْ إِلَيْهَا فَانظُرْ إِلَيْهَا وَإِلَى مَا أَعَدَدْتُ لِأَهْلِهَا فِيهَا. فَنَظَرَ إِلَيْهَا، فَإِذَا هِيَ قَدْ حُقَّتْ بِالْمَكَارِهِ، فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا أَحَدٌ. قَالَ: اذْهَبْ فَانظُرْ إِلَى النَّارِ وَإِلَى مَا أَعَدَدْتُ لِأَهْلِهَا فِيهَا. فَنَظَرَ إِلَيْهَا فَإِذَا هِيَ بِرُكْبٍ بَعْضُهَا بَعْضًا، فَرَجَعَ فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَا يَدْخُلُهَا أَحَدٌ. فَأَمَرَ بِهَا فَحُقَّتْ بِالشَّهَوَاتِ، فَقَالَ: ارْجِعْ فَانظُرْ إِلَيْهَا. فَنَظَرَ إِلَيْهَا فَإِذَا هِيَ قَدْ حُقَّتْ بِالشَّهَوَاتِ، فَرَجَعَ وَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَنْجُو مِنْهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا». [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي]

(67) - จากท่านอบูฮุรัยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า : "หลังจากอัลลอฮ์สร้างสวรรค์และนรก พระองค์ได้ส่งมาลาอิกะฮ์ญิบรีล อะลัยฮิสสลาม ไปยังสวรรค์ โดยกล่าวว่า “จงดูมันและสิ่งที่เราได้เตรียมไว้สำหรับผู้ที่อยู่ในมัน” ดังนั้น เขาจึงไปและมองดูมันและดูสิ่งทีอัลลอฮ์ได้เตรียมไว้ในนั้น เขากล่าวว่า “ด้วยเกียรติของพระองค์จะไม่มีผู้ใดได้ยินเรื่องนี้เว้นแต่เขาจะเข้าไปในนั้น” จากนั้นพระองค์ทรงสั่งให้มันล้อมรอบด้วยความยากลำบาก พระองค์ตรัสว่า “จงกลับไปดูมันและพิจารณาสิ่งที่เราได้เตรียมไว้สำหรับผู้ที่อยู่ในนั้น” ดังนั้น เขาจึงกลับไปทีนั้นและพบว่ามันเต็มไปด้วยความยากลำบาก เขากลับมา และกล่าวว่า “ด้วยเกียรติของพระองค์ ฉันเกรงว่า จะไม่มีผู้ใดเข้าไปในนั้น” พระองค์ตรัสว่า

“เจ้าจงไปที่นรกและมองดูมัน และดูสิ่งที่เราได้เตรียมไว้สำหรับผู้ที่จะอยู่ในนั้น”
 ดังนั้นเมื่อเขามองดูมัน พบว่าส่วนหนึ่งกำลังซีทบบนอีกส่วน” จากนั้น
 เขากลับมาหาพระองค์ และกล่าวว่า: “ด้วยเกียรติของพระองค์
 จะไม่มีผู้ใดเข้าไปในนั้น” จากนั้นพระองค์ทรงสั่งให้มันล้อมรอบด้วยตึกหิน
 แล้วพระองค์ตรัสว่า “จงกลับไปดูมัน” เขาก็กลับไปดูมันอีกครั้ง
 และมันก็ถูกห้อมล้อมด้วยเรื่องความอยาก ตึกหิน แล้วกล่าวว่า
 “ด้วยเกียรติของพระองค์ ฉันเกรงว่าจะไม่มีผู้ใดรอดพ้นจากมัน
 เว้นแต่เขาจะเข้าไปในนั้น” [หะซัน]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เล่าว่า
 หลังจากอัลลอฮ์สร้างสวรรค์และนรก พระองค์ก็ตรัสแก่ญิบรีลว่า
 :จงไปที่สวรรค์และจงดูมัน ดังนั้นเขาจึงไปดู แล้วก็กลับมา ญิบรีลกล่าวว่า "โอ้
 พระผู้อภิบาลของฉัน ด้วยเกียรติของพระองค์
 จะไม่มีผู้ใดที่ได้ยินเรื่องราวของมัน และสิ่งที่มีอยู่ในนั้น ความสุขต่างๆ เกียรติยศ
 และความประเสริฐต่างๆ ของมัน แนนอนเขาต้องมีความอยากที่จะเข้าไปในนั้น
 และจะกระทำความดีเพื่อจะเข้าไปในนั้น
 แล้วพระองค์ก็ทรงล้อมรอบสวรรค์นั้นด้วยสิ่งที่ยากลำบาก
 ที่เป็นการกระทำตามคำสั่งใช้ต่างๆ และการละทิ้งสิ่งที่จะต้องห้ามต่างๆ
 ดังนั้นจำเป็นสำหรับผู้ที่ต้องการเข้าไปจะต้องผ่านความยากลำบากเหล่านั้น
 แล้วอัลลอฮ์ทรงตรัสว่า "โอ้ ญิบรีล! จงไป และจงดูสวรรค์"
 หลังจากที่ได้ทำการห้อมล้อมด้วยสิ่งที่ยากลำบาก ดังนั้นเขาจึงไปดูมัน
 แล้วก็กลับมา และกล่าวว่า "โอ้ พระผู้อภิบาลของฉัน ด้วยเกียรติของพระองค์
 ฉันกลัวว่าจะไม่มีผู้ใดเข้าไปในนั้นแม้แต่คนเดียว เพราะความยากลำบากต่างๆ
 ที่อยู่บนเส้นทางของมัน หลังจากอัลลอฮ์สร้างนรก พระองค์ตรัสว่า "โอ้ ญิบรีล!
 จงไป และจงดูมัน ดังนั้นเขาจึงไปและดูมัน จากนั้นก็กลับมา แล้วกล่าวว่า "โอ้
 พระผู้อภิบาลของฉัน ด้วยเกียรติของพระองค์
 จะไม่มีผู้ใดที่ได้ยินเกี่ยวกับสิ่งที่มีอยู่ในนั้น ที่มีทั้งความทรมาณ
 ความทุกข์ยากต่างๆ และการลงโทษ

เว้นแต่ว่าเขาเกลียดที่จะเข้าไปในนั้นและห่างไกลจากสาเหตุของมัน หลังจากนั้น อัลลอฮ์ทรงทำให้มันล้อมรอบด้วยความอยาก ตัณหาต่างๆ ความสุขต่างๆ แล้วพระองค์ตรัสว่า "โอ้ ญิบรีล! จงไป และจงดูมัน ดังนั้นญิบรีลจึงไปดูมัน แล้วก็กลับมา และกล่าวว่า "โอ้ พระผู้อภิบาลของฉัน ด้วยเกียรติของพระองค์ ฉันกลัวว่า จะไม่มีผู้ใดรอดพ้นจากมันแม้แต่คนเดียว เนื่องจากที่มันถูกห้อมล้อมด้วยความอยาก ตัณหาและความสุขต่างๆ

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. การศรัทธาว่า สวรรค์และนรกมีอยู่จริง ณ ตอนนี้
2. จำเป็นต้องศรัทธาต่อสิ่งเร้นลับ และต่อทุกสิ่งที่อัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ได้นำมา
3. ความสำคัญของการอดทนต่อสิ่งที่ลำบาก เพราะมันคือเส้นทางที่นำไปสู่สวรรค์
4. ความสำคัญของการหลีกเลี่ยงจากสิ่งต้องห้ามต่างๆ เพราะมันคือเส้นทางที่นำไปสู่นรก
5. สวรรค์ถูกห้อมล้อมด้วยสิ่งที่ลำบาก ส่วนนรกถูกห้อมล้อมด้วยความสุข ความสำราญ มันคือการทดสอบ ในการใช้ชีวิตในโลกนี้
6. เส้นทางสู่สรวงสวรรค์นั้นยากลำบาก จำเป็นต้องอาศัยความอดทนและทนกับความทุกข์ยากพร้อมกับการศรัทธา ส่วนนรกนั้นเต็มไปด้วยความสุขความสำราญในโลกนี้ที่นำไปสู่มัน

(65034)

(68) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «نَارُكُمْ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ» قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ كَانَتْ لِكَافِيَةٍ. قَالَ: «فُضِّلَتْ عَلَيْهِنَّ بِتِسْعَةِ وَسْتَيْنَ جُزْءًا كُلُّهُنَّ مِثْلُ حَرِّهَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(68) - จากท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮู ได้กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: “ไฟที่พวกเจ้าใช้กันอยู่นี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งจากเจ็ดสิบส่วนของความร้อนจากไฟนรก ญะฮันนัม” มีคนกล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ เท่าที่เป็นอยู่ก็ถือว่าเพียงพอแล้ว” ท่านเราะซูลุลลอฮ์ได้กล่าวว่า “แท้จริงความร้อนของมันจะถูกเพิ่มหกสิบเก้าเท่า ทุกความร้อนนั้นจะร้อนเหมือนกันหมด” [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลดุคอรีย์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม บอกเราว่าไฟของโลกนี้เป็นหนึ่งในเจ็ดสิบส่วนของไฟในนรก ดังนั้นไฟในวันอาคีเราะฮ์นั้นจะมีอุณหภูมิเหนือความร้อนแห่งไฟในโลกนี้ถึงหกสิบเก้าส่วน ซึ่งแต่ละส่วนเทียบเท่ากับความร้อนของไฟในโลกนี้ แล้วมีคนกล่าวว่า "โอ้ท่านเราะซูลุลลอฮ์ แท้จริงไฟของโลกนี้ก็เพียงพอแล้วที่จะทรมานผู้ที่เข้าไปอยู่ในมัน ท่านได้กล่าวว่า: ไฟนรกนั้นร้อนกว่าไฟในโลกนี้ถึงหกสิบเก้าส่วน และแต่ละส่วนเทียบเท่ากับความร้อนของไฟในโลกนี้"

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. เตือนให้ระวังจากไฟนรกเพื่อให้ผู้คนออกห่างจากการกระทำที่นำไปสู่มัน
2. ความยิ่งใหญ่ของไฟนรกและการลงโทษของมัน และความรุนแรงจากความร้อนของมัน

(65036)

(69) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «يَقْبِضُ اللَّهُ الْأَرْضَ، وَيَطْوِي السَّمَوَاتِ بِيَمِينِهِ، ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ، أَيْنَ مُلْكُ الْأَرْضِ».
[صحيح] - [متفق عليه]

(69) - จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า ฉันได้ยิน
ท่านเราะซูลล่อฮ์ ค็อลลัลล่อฮอะลัยฮิฮะสลัลม ได้กล่าวว่่า:
“อัลล่อฮ์จะทรงกำแผ่นดินและทรงม้วนขึ้นฟ้าทั้งหลายด้วยมือขวาของพระองค์
แล้วพระองค์จะตรัสว่่า “ฉันคือกษัตริย์ บรรดากษัตริย์ในโลกนี้อยู่ที่ไหนด?” [เศาะฮิหฺ] -
[รายงานโดย อัลบุดอรีย์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ค็อลลัลล่อฮอะลัยฮิฮะสลัลม กล่าวว่่าในวันฟื้นคืนชีพนั้น
อัลล่อฮ์จะทรงยึดแผ่นดินและรวบรวมมัน
และจะทรงม้วนขึ้นฟ้าทั้งหลายด้วยมือขวาของพระองค์
และทรงพับบางส่วนอยู่บนอีกบางส่วน แล้วนำมันออกไปและทำลายมัน
หลังจากนั้นพระองค์ตรัสว่่า: “ฉันคือกษัตริย์
บรรดากษัตริย์ในโลกนี้อยู่ที่ไหนด?!”

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. เป็นเครื่องเตือนใจว่่า
อำนาจของอัลล่อฮ์นั้นเป็นนิรันดร์และอำนาจของผู้อื่นนั้นอยู่ชั่วขณะ
2. ความยิ่งใหญ่ของอัลล่อฮ์ ตะอาลา ความยิ่งใหญ่แห่งอำนาจ
การครอบครอง
และความสมบูรณ์แห่งการเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ของพระองค์

(65028)

(٧٠) - عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَدْ سَتَرْتُ سَهْوَةً لِي بِقِرَامٍ فِيهِ تَمَائِيلٌ، فَلَمَّا رَأَاهُ هَتَكَهُ وَتَلَوْنَ وَجْهَهُ وَقَالَ: «يَا عَائِشَةُ، أَشَدُّ النَّاسِ عَذَابًا عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الَّذِينَ يُضَاهُونَ بِخُلُقِ اللَّهِ» قَالَتْ عَائِشَةُ: «فَقَطَعْنَا مِنْهُ وَسَادَةً أَوْ وَسَادَتَيْنِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(70) - จากอาอิชะฮ์ มารดาแห่งศรัทธาชน เราะะฎิยัลลอฮุอันฮา เล่าว่า: ท่านเราะฮ์ซูลุลลอฮ์ คีอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้เข้ามาหาฉันโดยที่ฉันได้คลุมตัวขนาดเล็กของฉันด้วยม่านที่มีรูปภาพ เมื่อท่านเห็นสิ่งนั้น ท่านก็เอามันออกและใบหน้าของท่านก็เปลี่ยนสีแล้วพูดว่า: “โอ้อาอิชะฮ์ กลุ่มคนที่จะได้รับโทษอย่างสาหัสที่สุด ณ อัลลอฮ์ในวันฟื้นคืนชีพคือกลุ่มคนที่ประดิษฐ์สิ่งหนึ่งที่คล้ายกับสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้าง” อาอิชะฮ์กล่าวว่า “ดังนั้นเราจะตัดมันออกแล้วทำหมอนจากมันนั้นหนึ่งใบหรือสองใบ [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คีอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้เข้ามาหาอาอิชะฮ์ในบ้านของท่าน แล้วพบว่าอาอิชะฮ์ได้คลุมตัวขนาดเล็กที่มีไว้เพื่อเก็บสิ่งของด้วยผ้าม่านที่มีรูปภาพสิ่งมีชีวิต ทำให้ใบหน้าของท่านเปลี่ยนสีด้วยอาการโกรธเพื่ออัลลอฮ์และเอามันออกแล้วพูดว่า กลุ่มคนที่จะได้รับโทษอย่างสาหัสที่สุดในวันฟื้นคืนชีพคือกลุ่มคนที่วาดรูปสิ่งหนึ่งที่คล้ายกับสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้าง อาอิชะฮ์กล่าวว่า ดังนั้นเราจะตัดมันทำหมอนหนึ่งใบหรือสองใบ

บทเรียนที่ได้รับจากชะดีษ:

1. การปฏิเสธความชั่วในขณะที่เห็นและไม่ยืดเวลาในสิ่งดังกล่าว ตราบใดที่มันไม่ส่งผลเสียหายที่มากกว่า
2. การลงโทษในวันฟื้นคืนชีพจะแตกต่างกันไปตามความรุนแรงของบาป
3. การวาดภาพสิ่งมีชีวิตถือเป็นบาปใหญ่

4. หนึ่งในวิหยาบัญญัติที่ห้ามการวาดภาพคือการเลียนแบบการสร้างของอัลลอฮ์ผู้ทรงฤทธาภาพ ไม่ว่าจะผู้วาดภาพนั้นจะตั้งใจจะเลียนแบบหรือไม่ก็ตาม
5. บทบัญญัติศาสนาอิสลามมีความพยายามที่จะรักษาทรัพย์สินด้วยการใช้ประโยชน์จากมันภายหลังจากที่สิ่งสิ่งที่จะต้องห้ามที่มีอยู่ในนั้น
6. ห้ามการวาดภาพสิ่งมีชีวิตในรูปแบบใดๆ แม้ว่าจะทำเป็นอาชีพก็ตาม

(5931)

(71) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَيُوشِكَنَّ أَنْ يَنْزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا مُقْسَطًا، فَيَكْسِرَ الصَّلِيبَ، وَيَقْتُلَ الْخَنزِيرَ، وَيَصَعَ الْجُزْيَةَ، وَيَقْيِضَ الْمَالَ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ».

[صحيح] - [متفق عليه]

(71) - จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะฮ์ซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า :

“ขอสาบานต่อพระองค์ผู้ซึ่งชีวิตฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ อีกไม่นานบุตรของมัรยัมจะลงมาหาพวกเจ้าในฐานะผู้นำที่เที่ยงธรรม ท่านจะหักไม้กางเขน ฆ่าหมู และเก็บญิสยะฮ์(ภาษีจากผู้ไม่ศรัทธา)

และจะมีเงินทองที่ท่วมท้นจนไม่มีใครรับมัน” [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้สาบานว่่าไม่นานแล้วที่อีซา บุตรมัรยัม อะลัยฮิสลาม จะลงมา เพื่อเป็นผู้นำปกครองมวลมนุษยด้วยความยุติธรรมตามบัญญัติแห่งศาสนาของนบีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และท่านจะทำการหักไม้กางเขนที่คริสเตียนเคารพบูชา และท่านนบีอีซา อะลัยฮิสลาม จะฆ่าหมู และท่านจะเก็บญิสยะฮ์และเรียกร้องให้ทุกคนมานับถือศาสนาอิสลาม และเงินทองจะท่วมท้นจนไม่มีใครรับมัน นี่เป็นเพราะความอุดมสมบูรณ์ของมัน และทุกคนรู้สึกเพียงพอกับสิ่งที่ตนมี และความจำเริญจะถูกประทานลงมาและความดีจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิส:

1. เป็นการยืนยันถึงการลงมาของนบีอีซา อะลัยฮิสสลาม ในช่วงสุดท้ายของโลก และการลงมาของท่านคือหนึ่งในสัญญาณแห่งวันอาสาน
2. บทบัญญัติชะรีอะฮ์ของท่านนบี คือลัทธิล่อลอบอะลัยฮิวะสลัม ไม่สามารถถูกแทนที่โดยบทบัญญัติชะรีอะฮ์อื่นได้
3. ความจำเริญจะเกิดขึ้นกับเงินทองในยุคสุดท้าย พร้อมกับความสะดวกของผู้คนที่มีต่อสิ่งนั้น
4. ข่าวดีคือศาสนาอิสลามจะยังคงอยู่ต่อไป ซึ่งนบีอีซา อะลัยฮิสสลามจะทำการปกครองด้วยการใช้กฎหมายอิสลามในช่วงสุดท้ายของโลก

(65025)

(72) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِعَمَّةٍ: «قُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ»، قَالَ: لَوْلَا أَنْ تُعَيِّرَنِي فُرَيْشٌ، يَقُولُونَ: إِنَّمَا حَمَلَهُ عَلَى ذَلِكَ الْجَزَعُ لَا فَرَرْتُ بِهَا عَيْنَكَ. فَأَنْزَلَ اللَّهُ: {إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ} [القصص:

56]. [صحيح] - [رواه مسلم]

(72) - จากท่านอบูฮุรัยเราะฮ์ เราะฮิฎัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัทธิล่อลอบอะลัยฮิวะสลัม กล่าวกับลุงของเขาว่า : "จงกล่าวว่า(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)

"ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์"

และฉันจะเป็นพยานให้ท่านด้วยสิ่งนี้ในวันกิยามะฮ์" เขากล่าวว่า:

"หากไม่กล่าวว่าซาวกุเรซจะตำหนิฉันโดยกล่าวว่า

"แท้จริงที่เขาทำเช่นนั้นเพราะความกลัวที่ชักนำฉันให้ทำเช่นนั้น

แน่นอนฉันคงจะยินดีทำให้ดวงตาของเจ้าสดชื่นด้วยคำๆนั้น " ดังนั้น

{إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ} [القصص:

56 {เจ้าไม่สามารถให้ทางนำแก่ใครก็ได้ตามที่เจ้าต้องการ

แต่อัลลอฮ์จะทรงให้ทางนำแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์} [ซูเราะฮ์ อัลกอคือศ : 56]

[เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ขอให้อาบู ฎอลิบ
ลูกของท่านในขณะที่เขาอยู่ในความเจ็บปวดใกล้ความตาย ให้เขากล่าว (ٱللهُ ٱلَّيْسَ بِ) "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์"
เพื่อท่านจะได้วิงวอนให้เขาในวันกียามะฮ์ และ
เพื่อเป็นพยานในการเปลี่ยนมานับถือศาสนาอิสลาม
แต่เขาปฏิเสธที่จะกล่าวคำปฎิญาณ เพราะกลัวว่าชาวกุเรซจะตำหนิเขา
และกล่าวถึงเขาว่า "แท้จริงที่เขาเข้ารับอิสลามเพราะกลัวความตายและอ่อนแอ!
ดังนั้น เขาจึงกล่าวแก่ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ว่า:
หากไม่เป็นเช่นนั้น
ฉันคงทำให้หัวใจของเจ้ามีความสุขด้วยการกล่าวคำปฎิญาณ
และทำให้ความหวังของเจ้าบรรลุละพอใจ! ดังนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้ทรงประทานโองการหนึ่งที่ประกาศว่า ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام
ไม่มีอำนาจที่จะให้ทางนำแก่ผู้คนให้เข้ารับอิสลามได้
อัลลอฮ์เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่จะประทานทางนำแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام เป็นผู้ชี้้นำบรรดาผู้คนด้วยหลักฐาน
การชี้แจง การนำทาง และการเชื่อเชิญสู่แนวทางอันเที่ยงตรง.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความจริงจะไม่ถูกละทิ้งเพราะความกลัวต่อคำพูดของผู้คน
2. ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام สามารถชี้ทางนำ
และแนะนำสู่เส้นทางที่เที่ยงตรงได้
แต่ท่านไม่สามารถมอบทางนำการเปิดใจนั้นได้
3. ศาสนาอนุญาตในการเยี่ยมเยียนผู้ป่วยที่เป็นผู้ปฏิเสธเพื่อเชิญชวนเขาสู่อิ
سلام
4. ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام
มีความกระตือรือร้นที่จะเรียกร้องเชิญชวนสู่อัลลอฮ์ในทุกสถานการณ์

(۷۳) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «حَوْضِي مَسِيرُهُ شَهْرٌ، مَاؤُهُ أَبْيَضٌ مِنَ اللَّبَنِ، وَرِيحُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ، وَكَيْرَانُهُ كَنُجُومِ السَّمَاءِ، مَنْ شَرِبَ مِنْهَا فَلَا يَظْمَأُ أَبَدًا». [صحيح] - [متفق عليه]

(73) - จากท่านอับดุลลอฮ์ บิน อัมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า ได้กล่าวว่า: "ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "อ่างเก็บน้ำของฉันนั้นกว้างเทียบเท่าการเดินทางถึงหนึ่งเดือน น้ำของมันมีสีขาวยิ่งกว่าน้ำนม มีกลิ่นหอมยิ่งกว่าชะมดเซียะ จำนวนถ้วยของมันเหมือนจำนวนดาวบนท้องฟ้า ผู้ใดที่ได้ดื่มน้ำในสระนี้ เขาจะไม่มีวันกระหายอีกเลย" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เล่าว่า
ท่านมีอ่างเก็บน้ำในวันกียามะฮ์
ซึ่งมีความยาวและความกว้างเท่ากับการเดินทางหนึ่งเดือน
และน้ำของมันขาวยิ่งกว่าน้ำนม และกลิ่นของมันหอมยิ่งกว่ากลิ่นชะมดเซียะ
ถ้วยของมันมีมากเหมือนดาวบนท้องฟ้า
ผู้ที่ดื่มน้ำจากอ่างนั้นด้วยถ้วยเหล่านั้นเขาจะไม่กระหายอีกเลย

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. อ่างเก็บน้ำของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เป็นแหล่งรวมน้ำจำนวนมากที่มีไว้บริการแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่เป็นประชาชาติของท่านในวันกียามะฮ์
2. ความสุขความสำราญจะเกิดขึ้นสำหรับผู้ดื่มน้ำจากอ่างนั้น และจะไม่กระหายอีกเลย

(65030)

(٧٤) - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يُؤْتَى بِالْمَوْتِ كَهَيْئَةِ كَبِشٍ أَمْلَحَ، فَيُنَادِي مُنَادٍ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ، فَيَشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ، فَيَقُولُ: هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، هَذَا الْمَوْتُ، وَكُلُّهُمْ قَدْ رَأَاهُ، ثُمَّ يُنَادِي: يَا أَهْلَ النَّارِ، فَيَشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ، فَيَقُولُ: هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، هَذَا الْمَوْتُ، وَكُلُّهُمْ قَدْ رَأَاهُ، فَيَدْبِحُ ثُمَّ يَقُولُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ، ثُمَّ قَرَأَ: {وَأَنْذَرْتَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ} [مريم: 9]، وَهَوَّلَاءِ فِي غَفْلَةٍ أَهْلُ الدُّنْيَا {وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} [مريم: 9].»

[صحيح] - [متفق عليه]

(74) - จากท่านนอบู สะอีด อัล-คุดรียฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮู ได้กล่าวว้่า:
 ท่านเราะฮูลลลอฮฺ คีอลลัลลลอฮฺอะลัยฮิฮิสสลัม กล่าวว้่า:
 “ความต่ายจะถูกนำมาโดยถูกจำแลงเป็นแคะฮ้วนตัวหนึ่ง
 พลันมีผู้ประกาศมาประกาศว้่า “ไอ้ชาวสวรรค์ทั้งหลาย!”
 พวกเขา ก็จะชะง่อนหน้าแล้วมอดดู แล้วผู้ประกาศนั้นก็กล่าวว้่า
 “พวกท่านรู้จักสิ่งนี้หรือไม่ ?” พวกเขาตอบว้่า “ใช่แล้ว นี่คือความต่าย”
 ซึ่งพวกเขาทุกคนจะเห็นมัน แล้วมีเสียงประกาศอีกว้่า “ไอ้ชาวรอกทั้งหลาย!”
 แล้วพวกเขาก็จะชะง่อนหน้าแล้วมอดดู แล้วผู้ประกาศนั้นก็กล่าวว้่า
 “พวกท่านรู้จักสิ่งนี้หรือไม่ ?” พวกเขาตอบว้่า “ใช่แล้ว นี่คือความต่าย”
 ซึ่งพวกเขาทุกคนจะเห็นมัน ทันใดนั้นความต่ายก็ถูกเชือด
 จากนั้นผู้ประกาศก็กล่าวว้่า “ไอ้ชาวสวรรค์ทั้งหลาย นี่คือความเป็นอมตะ
 มันจะไม่มีความต่ายอีกแล้ว ไอ้ ชาวรอกทั้งหลาย
 นี่คือความเป็นอมตะและไม่มีความต่ายอีกแล้ว” จากนั้นท่านนอบู
 คีอลลัลลลอฮฺอะลัยฮิฮิสสลัม ก็อ่านโอองการที่ว้่า {وَأَنْذَرْتَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ} [مريم: 9]
 {وَأَنْذَرْتَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ} [مريم: 9], وَهَوَّلَاءِ فِي غَفْلَةٍ أَهْلُ الدُّنْيَا {وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} [مريم: 39]
 “และเจ้าจงเตือนส้าหับพวกเขาถึงวันแห่งความเสี่ยใจ เมื่อกิจการนั้นถูกตัดตีสัน
 และพวกเขาอยู่ในการหลงลีม {39}
 (ซึ่งพวกเขาที่อยู่สภาวะที่หลงลีมคือผู้ที่หลงใหลกับดุนย้า)และพวกเขาไม่ศรัทธ้า”
 [ซูเราะฮฺมัรยัม : 39] [เศาะฮึห] - [รายงานโดย อัลบุดคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิสสลัม
อธิบายว่าความตายจะถูกนำมาในวันกิยามะฮ์
ในรูปบุคลิกของแกะตัวผู้ที่มีสีขาวและสีดำ จากนั้นก็มีเสียงเรียก "โอ้
ชาวสวรรค์เอ๋ย! พวกเขาได้ยึดคอชะเง้อและเงยหน้าขึ้นมอง
ผู้ประกาศถามพวกเขาว่า: พวกเจ้ารู้จักไซ้ใหม่นี้คืออะไร? พวกเขากล่าวว่:
"ไซ้ มันคือความตาย และพวกเขาทุกคนได้เห็นมันและรู้จักมัน
จากนั้นผู้ประกาศก็ได้ทำการประกาศต่อว่า: "โอ้ ชาวนรกเอ๋ย
พวกเขาได้ยึดคอชะเง้อและเงยหน้าขึ้นมอง ผู้ประกาศถามพวกเขาว่า:
พวกเจ้ารู้จักไซ้ใหม่นี้คืออะไร? พวกเขากล่าวว่: "ไซ้ มันคือความตาย
และพวกเขาทุกคนต่างก็เห็นมัน จากนั้น ความตายนั้นก็ถูกฆ่า
แล้วผู้ประกาศก็กล่าวขึ้นว่า: โอ้ชาวสวรรค์เอ๋ย
การมีชีวิตอยู่ตลอดไปอย่างนิรันดร์ และจะไม่มี ความตายอีกต่อไป
และโอ้ชาวนรกเอ๋ย การมีชีวิตอยู่ตลอดไปอย่างนิรันดร์
และจะไม่มี ความตายอีกต่อไป
และนี่จะเป็นการให้ความสุขความสำราญแก่บรรดาผู้ศรัทธาให้มากขึ้น
และเพื่อเป็นการลงโทษให้ทุกขุทรมานมากขึ้นแก่ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา
จากนั้นท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิสสลัม ได้อ่านโองการที่ว่า:
"และเจ้าจงเตือนส่าห์พวกเขาถึงวันแห่งความเสียใจ เมื่อกิจการนั้นถูกตัดสิน
และพวกเขาอยู่ในการหลงลืมและพวกเขาไม่ศรัทธา" ในวันกิยามะฮ์
ชาวสวรรค์และชาวนรกจะถูกแยกออกจากกัน
และแต่ละคนจะเข้าไปอยู่ในสถานที่ที่เป็นบั้นปลายของพวกเขา
ซึ่งจะอยู่ในนั้นตลอดไป
ดังนั้นผู้ละเมิดจะเสียใจและจะเสียใจเพราะเขาไม่ปรับเปลี่ยนชีวิต
และผู้ที่ยกพรองจะเสียใจ เพราะเขาไม่เพิ่มความดีให้มากกว่านี้

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. บั้นปลายของมนุษย์ในวันอาคิเราะฮ์คือสวรรค์หรือไม่ก็นรกอย่างนิรันดร์

2. การเตือนอย่างรุนแรงถึงความน่ากลัวของวันกิยามะฮ์และเป็นวันแห่งความเสียใจและทุกข์ระทม
3. อธิบายถึงความสุขตลอดกาลของชาวสวรรค์และความเศร้าโศกตลอดกาลของชาวนรก

(65035)

(۷۵) - عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: إنه سمع نبي الله صلى الله عليه وسلم يقول: «لَوْ أَنَّكُمْ تَتَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ، لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ، تَغْدُو خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا».
[صحيح] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(75) - จากอุมร์ อิบнулคือฏฏ็อบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า:
แท้จริงฉันได้ยินท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:
“หากพวกเจ้ามอบหมายต่ออัลลอฮ์อย่างแท้จริง แนนอน
พระองค์จะทรงประทานปัจจัยยังชีพให้พวกเจ้า เหมือนที่พระองค์ทรงประทานให้กับนก
โดยที่มันบินออกไปในตอนเช้าในสภาพที่ท้องว่างและกลับมาในตอนเย็นในสภาพที่ห
องอีม” [เศาะฮี้ห]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กำชับให้เรามอบหมายต่ออัลลอฮ์
ตะอาลา ในการแสวงหาประโยชน์และกำจัดภัยต่างๆ
ทั้งในเรื่องทางโลกหรือทางศาสนา เพราะแท้จริงไม่มีผู้ใดที่จะให้ หรือยับยั้ง
หรือให้โทษ หรือให้ประโยชน์ นอกจากพระองค์เท่านั้น
และยังกำชับให้เราทำในสิ่งที่ป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดประโยชน์
และกำจัดสิ่งที่จะเป็นโทษ พร้อมกับมอบหมายต่ออัลลอฮ์อย่างจริงจัง
ดังนั้นเมื่อไรที่เราได้ทำเช่นนั้น
แนนอนอัลลอฮ์จะทรงประทานปัจจัยยังชีพให้แก่เราเหมือนกับที่พระองค์ทรงประ
ทานให้แก่นกที่ออกหากินในตอนเช้าในสภาพที่ท้องหิวแล้วกลับมาในสภาพที่ห
องอีม
ซึ่งการกระทำเช่นนี้ของนกเป็นสาเหตุอย่างหนึ่งในการแสวงหาปัจจัยยังชีพ
ไม่ใช่การยอมจำนนและเกียจคร้าน

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ความประเสริฐของการมอบหมายต่ออัลลอฮ์
ซึ่งมันเป็นสาเหตุหนึ่งที่สำคัญในการได้มาซึ่งปัจจัยยังชีพ
2. การมอบหมายต่ออัลลอฮ์ไม่ได้ขัดแย้งกับการกระทำที่เป็นสาเหตุ
เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้บอกว่าการมอบหมายที่แท้จริงนั้นไม่ได้ขัดแย้งกับการออกไปในยามเช้า
และการกลับมาในยามเย็นเพื่อการแสวงหาปัจจัยยังชีพ
3. ศาสนาให้ความสำคัญกับงานของจิตใจ
เพราะการมอบหมายต่ออัลลอฮ์นั้นเป็นงานของจิตใจอย่างหนึ่ง
4. การยึดติดกับสาเหตุเพียงอย่างเดียวคือความบกพร่องในด้านศาสนา
และการไม่สนใจในสาเหตุเลยนั้นคือความบกพร่องในด้านสติปัญญา

(4721)

(76) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يُسَلِّمُ الرَّاَكِبُ عَلَى
الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(76) - จากอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฮิฎัลลอฮุอันฮุ กล่าววว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าววว่า:
"ผู้ที่ขับขี่ยานพาหนะควรให้สลามแก่ผู้ที่เดินเท้า ผู้ที่เดินเท้าควรให้สลามแก่ผู้ที่นั่ง
และกลุ่มคนทีน้อยกว่าควรให้สลามแก่กลุ่มคนที่มากกว่า" [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย
อัลบุคอรีห์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้ชี้้นำถึงมารยาทในการให้สลามระหว่างมนุษย์ด้วยกัน โดยให้กล่าวว่า
"อัสลามอะลัยกุม ะเราะหิมะตุลลอฮ์ ะบะเราะกาตุฮ์" ดังนั้น
เด็กควรให้สลามแก่ผู้ใหญ่ ผู้ที่ขับขี่ยานพาหนะควรให้สลามแก่ผู้ที่เดินเท้า
ผู้ที่เดินเท้าควรให้สลามแก่ผู้ที่นั่ง
และกลุ่มคนทีน้อยกว่าควรให้สลามแก่กลุ่มคนที่มากกว่า

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ส่งเสริมการให้سلامตามที่ปรากฏในหะดีษ และหากผู้เดินเท้าให้سلامแก่ผู้ขี่และอื่นๆ ถือว่าทำได้ แต่มันจะมีความประเสริฐน้อยกว่า
2. การกระจายسلامตามรูปแบบที่มีอยู่ในหะดีษเป็นสาเหตุหนึ่งที่จะทำให้เกิดความรักและความสามัคคี
3. หากพวกเขาอยู่ในสถานะที่เท่าเทียมกันตามที่ปรากฏให้หะดีษ ผู้ที่ดีที่สุดคือผู้ที่เริ่มให้سلامก่อน
4. ความสมบูรณ์ของศาสนาอิสลามที่แจ่มแจ้งทุกสิ่งที่มีมนุษย์ต้องการ
5. เรียนรู้มารยาทการให้ سلامและการมอบสิทธิให้แก่ทุกคนอย่างเหมาะสม

(4243)

(۷۷) - عن أبي ذر رضي الله عنه: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا رَوَى عَنِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَّهُ قَالَ: «يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي، وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا، فَلَا تَظَالَمُوا، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ صَالٍ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ، فَاسْتَهْدُونِي أَهْدِكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ، فَاسْتَطْعِمُونِي أُطْعِمْكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ، فَاسْتَكْسُونِي أَكْسُكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضُرِّي فَتَضُرُّونِي، وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتْكُمْ كَانُوا عَلَى أَتَقَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتْكُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتْكُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَسَأَلُونِي فَأَعْطَيْتُ كُلَّ إِنْسَانٍ مَسْأَلَتَهُ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمِخْيَطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ، يَا عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أَحْصِيهَا لَكُمْ ثُمَّ أَوْفِيكُمْ بِهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ.» [صحيح] - [رواه مسلم]

(77) - จากอบูซัร เราะฎียัลลอฮุอันฮู ได้กล่าวว่า: จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม ตามที่ท่านได้รายงานจากอัลลอฮ์ ตะบารอกา

วะตะอะลา ซึ่พระองค์ทรงตรัสว่า“โอ้ บ่าวของข้าทั้งหลาย
 แท้จริงข้าได้ทำให้การอธรรมเป็นที่ต้องห้ามแก่ตัวข้าเอง
 และข้าได้ทำให้มันเป็นที่ต้องห้ามระหว่างพวกเจ้าด้วย ดังนั้น
 พวกเจ้าจงอย่าได้อธรรมต่อกัน โอ้ บ่าวของข้า
 พวกเจ้าทั้งหลายล้วนเป็นผู้หลงทางนอกจากผู้ที่ข้าได้ให้ทางนำแก่เขา ดังนั้น
 พวกเจ้าจงขอทางนำจากข้า แล้วข้าจะให้ทางนำแก่พวกเจ้า โอ้ บ่าวของข้า
 พวกเจ้าทั้งหลายล้วนเป็นผู้วิโหยนอกจากผู้ที่ข้าให้อาหารแก่เขา ดังนั้น
 จงขออาหารจากข้า แล้วข้าจะให้อาหารแก่พวกเจ้า โอ้ บ่าวของข้า
 พวกเจ้าทั้งหลายล้วนเป็นผู้ไปเปลือย นอกจากผู้ที่ข้าได้ให้อาภรณ์แก่เขา ดังนั้น
 จงขออาภรณ์จากข้า แล้วข้าจะให้อาภรณ์แก่พวกเจ้า โอ้ บ่าวของข้า
 พวกเจ้าทั้งหลาย(มักจะ)กระทำผิดทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน
 และข้าเป็นผู้ให้อภัยในความผิดทั้งปวง ดังนั้น จงขออภัยโทษจากข้า
 แล้วข้าจะให้ภัยโทษแก่พวกเจ้า โอ้ บ่าวของข้า
 แท้จริงพวกเจ้าไม่อาจบรรลุถึงชั้นให้โทษข้า แล้วจะมาให้โทษข้าได้
 และพวกเจ้าก็ไม่อาจบรรลุถึงชั้นให้คุณแก่ข้า แล้วจะมาให้คุณแก่ข้าได้ โอ้
 บ่าวของข้า แม้นว่าจากคนแรกของพวกเจ้าจนถึงคนสุดท้ายของพวกเจ้า
 ทั้งมนุษย์ทั้งญินของพวกเจ้า
 พวกเขา(ทุกคนมีหัวใจ)เหมือนกับคนที่มีหัวใจยาเเกรงที่สุดในหมู่พวกเจ้า
 ก็ไม่อาจเพิ่มใดๆ ในอำนาจของข้าได้ โอ้ บ่าวของข้า
 แม้นว่าคนแรกของพวกเจ้าจนถึงคนสุดท้ายของพวกเจ้า ทั้งมนุษย์ทั้งญินของพวกเจ้า
 พวกเขา(ทุกคนมีหัวใจ)เหมือนกับคนที่มีหัวใจชั่วช้าที่สุดในหมู่พวกเจ้า
 ก็ไม่อาจลดทอนใดๆ ในอำนาจของข้าได้ โอ้ บ่าวของข้า
 แม้นว่าคนแรกของพวกเจ้าจนถึงคนสุดท้ายของพวกเจ้า ทั้งมนุษย์ทั้งญินของพวกเจ้า
 ได้รวมตัวกันบนผืนแผ่นดินเดียวกันแล้วต่างวิงวอนขอจากข้า
 แล้วข้าก็ให้ทุกคนตามคำขอของพวกเขา มันก็ไม่ได้ลดทอนสิ่งที่มิอยู่ ณ ที่ข้าได้
 นอกจากเพียงเท่าเข็มที่จุ่มลงไปในมหาสมุทรเท่านั้น โอ้ บ่าวของข้า
 แท้จริงการงานของพวกเจ้าเองนั่นแหละ ที่เราจะนำมาคำนวณนับมันแก่พวกเจ้า
 แล้วเราก็จะตอบแทนมันแก่พวกเจ้าอย่างครบถ้วน ดังนั้น
 ผู้ใดพบว่ามีนเป็นการงานที่ดีก็จงสรรเสริญอัลลอฮ์เถิด
 แต่หากเขาพบว่ามันเป็นเป็นอย่างอื่น ก็จงอย่าได้ตำหนิผู้ใดนอกจากตัวเขาเอง” [เศาะฮิห]

- [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้อธิบายว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงตรัสว่า พระองค์ทรงได้กำหนดให้การอธรรมเป็นที่ต้องห้ามสำหรับพระองค์ และพระองค์ได้ทรงกำหนดให้การอธรรมนั้นเป็นที่ต้องห้ามระหว่างสิ่งถูกสร้างของพระองค์ด้วย ดังนั้น อย่าได้มีคนหนึ่งคนใดทำการอธรรมต่ออีกคนหนึ่ง และมนุษย์ทุกคนล้วนหลงทางออกจากหนทางแห่งสัจธรรม เว้นแต่ด้วยการชี้นำและการคัดเลือกจากอัลลอฮ์ และใครก็ตามที่ขอสัจธรรมจากอัลลอฮ์ แนนอนอัลลอฮ์ก็จะทรงเลือกเขาและให้ทางนำแก่เขา และมนุษย์ทุกคนต่างเป็นผู้ที่ต้องการอัลลอฮ์และต้องการพระองค์ในทุกกิจการของพวกเขາ และผู้ใดก็ตามที่ขอต่ออัลลอฮ์ แนนอนพระองค์จะตอบสนองความต้องการของเขาและทำให้เขาเพียงพอ และพวกเขาทำบาปทั้งกลางวันและกลางคืน และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงปกปิดและมองข้ามความผิดเหล่านั้นเมื่อบ่าวของพระองค์ได้ขอการอภัยโทษ และพวกเขาไม่สามารถให้โทษต่ออัลลอฮ์หรือให้ประโยชน์อะไรแก่พระองค์ได้ และถ้าพวกเขามีความยำเกรงอย่างแท้จริงเหมือนหัวใจของชายคนเดียว ความยำเกรงของพวกเขานั้นก็ไม่สามารถทำให้อำนาจของอัลลอฮ์เพิ่มขึ้นได้ และถ้าพวกเขามีความชั่วที่สุดเหมือนหัวใจของชายคนเดียว ความชั่วของพวกเขานั้นก็ไม่สามารถทำให้อำนาจของอัลลอฮ์ลดทอนลงได้ เพราะพวกเขาอ่อนแอและมีความต้องการอัลลอฮ์เสมอ ต้องการพระองค์ในทุกสถานการณ์ ทุกเวลาและทุกสถานที่ และพระองค์เป็นผู้ทรงมั่งมี มหาบริสุทธิ์จึงมีแต่พระองค์ และหากพวกเขาขึ้นอยู่กับที่เดียวกัน รวมทั้งมนุษย์และญิน ตั้งแต่คนแรกของพวกเขาจนคนสุดท้ายของพวกเขา ต่างขอต่ออัลลอฮ์ แล้วพระองค์ทรงประทานสิ่งที่พวกเขาขอให้แก่ทุกคนตามที่ขอไว้ มันจะไม่ทำให้สิ่งที่พระองค์ทรงครอบครองนั้นลดลงเลยแม้แต่น้อย เปรียบเสมือนเข็มที่จุ่มลงในมหาสมุทรแล้วเอาออกมา

มหาสมุทรนั้นไม่ลดเลยแม้แต่หยด

และนี่คือความบริบูรณ์แห่งความมั่งคั่งของพระองค์ผู้ทรงบริสุทธิ์

และอัลลอฮ์ทรงรักษาการทำงานของปวงบ่าวของพระองค์และทรงบันทึกมันไว้แก่พวกเขา แล้วพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาอย่างครบถ้วนในวันกิยามะฮ์ ดังนั้นผู้ใดพบว่าผลตอบแทนการทำงานของเขาคือสิ่งที่ดี เขาก็จงสรรเสริญอัลลอฮ์ที่ทรงให้ทางนำแก่เขาในการเชื่อฟังพระองค์ และผู้ใดพบว่าผลตอบแทนการทำงานของเขาคือเป็นอย่างอื่น เขาก็อย่าได้โทษใครนอกจากอารมณ์ไฟต่ำของเขาเองที่ชักชวนตัวเขาให้กระทำในสิ่งที่ไม่ดี และสุดท้ายก็นำสู่ความสูญเสีย

บทเรียนที่ได้รับจากหะดีษ:

1. หะดีษนี้เป็นหะดีษที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้รายงานจากอัลลอฮ์ และเรียกมันว่าหะดีษกุดซีย์หรือหะดีษอิลาฮีย์ ซึ่งมันคือหะดีษที่ถ้อยคำและความหมายมาจากอัลลอฮ์ เว้นแต่ว่ามันไม่มีคุณลักษณะเฉพาะแห่งอัลกุรอานที่จะจำแนกกับสิ่งอื่น เช่น การทำอิบาดะฮ์ด้วยการอ่านมัน ต้องมีน้ำละหมาด มีความท้าทาย เป็นคัมภีร์ที่มีความอัศจรรย์ และอื่นๆ
2. อะไรก็ตามที่ปวงบ่าวได้รับทั้งความรู้และทางนำ ล้วนได้มาจากการชี้นำจากอัลลอฮ์และการสอนของพระองค์
3. ความดีต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับบ่าว แน่นอนมันย่อมมาจากความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และความชั่วต่างๆ ที่เกิดกับเขา มันมาจากตัวและอารมณ์ของเขาเอง
4. ผู้ใดที่ประกอบคุณงามความดี แน่นอนมันย่อมมาจากการชี้นำของอัลลอฮ์ และผลตอบแทนของเขาคือความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ ดังนั้น เขาจงสรรเสริญต่อพระองค์ และผู้ใดที่กระทำความชั่ว ดังนั้น เขาอย่าได้โทษใครนอกจากตัวเขาเอง

(78) - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «اتَّقُوا الظُّلْمَ، فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلَمَاتُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَاتَّقُوا الشُّحَّ، فَإِنَّ الشُّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، حَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ وَاسْتَحَلُّوا حَرَامَهُمْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(78) - จากญาบิร บิน अबดุลลอฮ์ ราชะฎียัลลอฮูฮันฮุมมา ท่านราชะซุลลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม กล่าววา: "พวกเจ้าพึงระวังการอธรรม เพราะการอธรรมนั้นเป็นความมืดมนในวันกยามะฮ์ และพวกเจ้าพึงระวังความโลภ เพราะความโลภได้ทำให้ชนรุ่นก่อนหน้าพวกเจ้าประสบความวิบัติมาแล้ว โดยได้นำพาพวกเขาไปสู่การนองเลือดและได้ให้พวกเขาอนุมัตในสิ่งที่จะต้องห้ามต่างๆ ของพวกเขา" [เศาะฮึหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม ได้เตือนให้ระวังการอธรรม เช่น การอธรรมต่อคนอื่น การอธรรมต่อตนเอง และการอธรรมต่อสิทธิของอัลลอฮ์ นั่นก็คือ การละทิ้งการให้สิทธิแก่ผู้ที่ควรได้รับสิทธิ และการอธรรมนั้นจะให้ความมืดมนแก่ผู้ที่อธรรมในวันกยามะฮ์โดยจะได้รับความยากลำบากและความสยดสยอง และท่านนบีได้ห้ามการโลภ ซึ่งมันคือความตระหนืออย่างที่สุดพร้อมกับอยากจะได้เพิ่ม เช่น การทะเลาะในการดำเนินสิทธิทางการเงิน และโลภมากที่จะได้ในสิ่งที่เป็นอนุญา การอธรรมรูปแบบนี้ได้เคยสร้างความวิบัติแก่ประชาชาติก่อนหน้าเราแล้ว โดยได้นำพาพวกเขาไปสู่การนองเลือดซึ่งกันและกันและได้อนุมัตในสิ่งที่จะต้องห้ามต่างๆ ที่อัลลอฮ์ได้ทรงห้าม

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. การให้เงินทองและปลอบใจพี่น้องเป็นสาเหตุหนึ่งที่จะทำให้เกิดความรักและการเชื่อมสัมพันธ์
2. ความตระหนือและความโลภจะนำไปสู่การฝ่าฝืน การผิดศีลธรรม และการกระทำบาป
3. การเอาข้อคิดและบทเรียนจากสภาพการเป็นอยู่ของประชาชาติก่อนๆ มาใคร่ครวญ

(79) - عن أبي موسى رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ اللَّهَ لَيَمْلِي لِلظَّالِمِ، حَتَّى إِذَا أَخَذَهُ لَمْ يُفْلِتْهُ» قَالَ: ثُمَّ قَرَأَ: «وَوَكَّدَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ» [هود: 02] [صحيح] - [متفق عليه]

(79) - จากท่านอบูมุรริยะเราะฮ์เราะฮ์ฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะฮ์สุลลอลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า: "แท้จริงอัลลอฮ์จะประวิงเวลาให้กับผู้ที่อธรรม จนเมื่อพระองค์จัดการกับเขา พระองค์จะไม่ให้เขาเล็ดลอดไปได้"

จากนั้นท่านนบีได้อ่านโองการที่ว่่า :

{และเช่นนี้แหละคือการลงโทษของพระผู้อภิบาลของเจ้า

เมื่อพระองค์ทรงลงโทษหมู่บ้านซึ่งเป็นหมู่บ้านที่อธรรม

แท้จริงการลงโทษของพระองค์นั้นเจ็บแสบสาหัส} [ซูเราะฮ์ฮูด : 102] [เตาะฮีห] -

[รายงานโดย อัลดุคอรีย์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ได้เตือนให้ห่างไกลจากการคงอยู่กับความอธรรม ด้วยการทำบาป ตั้งภาคี กัดขี้ผู้คนในสิทธิของพวกเขา

เพราะแท้จริงแล้วอัลลอฮ์จะทรงผ่อนปรนแก่ผู้ที่อธรรม ประวิงเวลาให้แก่เขา

จะยึดชีวิตของเขาให้ยืนยาวและให้เงินทองกับเขา

ดังนั้นพระองค์จะไม่รับลงโทษเขา ถ้าเขาไม่กลับใจเตาบะฮ์

พระองค์ก็จะลงโทษเขา จะไม่ให้อิสระแก่เขา

และจะไม่ปล่อยเขาเพราะความอธรรมที่มากมายของเขา

จากนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้อ่านโองการที่ว่่า :

{และเช่นนี้แหละคือการลงโทษของพระผู้อภิบาลของเจ้า

เมื่อพระองค์ทรงลงโทษหมู่บ้านซึ่งเป็นหมู่บ้านที่อธรรม

แท้จริงการลงโทษของพระองค์นั้นเจ็บแสบสาหัส} [ซูเราะฮ์ฮูด : 102]

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. สำหรับผู้ที่มีสติปัญญาจะรีบเร่งสู่การกลับตัวเตาบะฮ์ และจะไม่รู้สึกปลอดภัยจากแผนของอัลลอฮ์ หากยังคงอยู่ในความอธรรม
2. อัลลอฮ์จะทรงประวิงเวลาให้แก่ผู้ที่อธรรมทั้งหลาย และจะไม่รีบลงโทษพวกเขา เพื่อเป็นการหลอกล่อพวกเขา และเพื่อเพิ่มการลงโทษเป็นทวีคูณสำหรับพวกเขา หากพวกเขาไม่กลับตัวเตาบะฮ์
3. ความอธรรมคือสาเหตุแห่งการลงโทษจากอัลลอฮ์ที่มีต่อประชาชาติต่างๆ
4. ถ้าอัลลอฮ์ทรงทำลายหมู่บ้านใด ซึ่งอาจมีบรรดาคนดีอยู่ในนั้น ดังนั้นพวกเขาจะฟื้นคืนชีพในวันกียามะฮ์ บนฐานความดีของเขาที่เขาเป็น และจะไม่เป็นอันตรายใดๆ ต่อพวกเขาหากการลงโทษนั้นได้รวมพวกเขาอยู่ในนั้นด้วย

(5811)

(80) - عن ابن عباس رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم فيما يروي عن ربه عز وجل قال: قال: «إن الله كتب الحسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ، ثُمَّ بَيَّنَّ ذَلِكَ، فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ، إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللهُ لَهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً». [صحيح] - [متفق عليه]

(80) - จากอิบนุอับบาส เราะฎียัลลอฮุอันฮุม่า รายงานว่า : จากท่านนบี

คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام รายงานจากพระผู้อภิบาลของท่าน

ผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงเกรียงไกรว่า พระองค์ทรงตรัสว่า

“อัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกความดีและความชั่ว แล้วพระองค์ได้ทรงอธิบายสิ่งดังกล่าว

ดังนั้นผู้ใดที่ตั้งใจจะทำความดี แต่ไม่ได้ลงมือทำความดีนั้น

อัลลอฮ์จะทรงบันทึกมันไว้ที่พระองค์เป็นหนึ่งความดีเต็มๆ

และหากเขาตั้งใจจะทำความดี แล้วได้ลงมือทำความดีนั้น

อัลลอฮ์จะทรงบันทึกมันไว้ที่พระองค์เป็นความดีสิบเท่าถึงเจ็ดร้อยเท่า หรืออีกหลายๆ

เท่า และผู้ใดที่ตั้งใจจะทำความชั่ว แต่ไม่ได้ลงมือทำความชื่อนั้น

อัลลอฮ์จะทรงบันทึกมันไว้ที่พระองค์เป็นหนึ่งความดีเต็มๆ

และหากเขาตั้งใจจะทำความชั่ว แล้วได้ลงมือทำความชั่วนั้น อัลลอฮ์จะทรงบันทึกมันไว้เป็นหนึ่งในความชั่ว" [เศาะฮ์หฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม อธิบายว่า แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดความดีและความชั่วไว้ จากนั้นพระองค์ได้ทรงอธิบายให้มลาอิกะฮ์ทั้งสองทราบถึงวิธีการจดบันทึกสิ่งนั้น:

ดังนั้น ผู้ใดที่ต้องการ ตั้งใจ และมุ่งมั่นที่จะทำความดี ก็จะมีการบันทึกความดีให้แก่เขาหนึ่งความดี แม้ว่าเขาจะไม่ได้ลงมือทำก็ตาม และถ้าเขาได้ลงมือทำความดีนั้น ก็จะมีการบันทึกความดีให้แก่เขาเป็นสิบเท่าถึงเจ็ดร้อยเท่าและเพิ่มทวีคูณกว่านั้นอีกหลายเท่า และการเพิ่มพูนนั้นจะขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ใจที่มีอยู่ในใจ และการขยายประโยชน์ของความดีที่ได้กระทำไป เป็นต้น

และผู้ใดที่ต้องการ ตั้งใจ และมุ่งมั่นที่จะทำความชั่ว แล้วเขาได้ละทิ้งมันเพื่ออัลลอฮ์ ก็จะมีการบันทึกความดีให้แก่เขาหนึ่งความดี ถ้าเขาได้ละทิ้งมันเพราะยังอยู่กับสิ่งอื่นพร้อมกับยังไม่ได้ลงมือทำสาเหตุของความชั่วนั้น ก็จะไม่มีการบันทึกใดๆ สำหรับเขา และถ้าเขาได้ละทิ้งมันเพราะเขาความอ่อนแอไม่สามารถจะทำความชั่วนั้นได้ ก็จะมีการบันทึกตามความตั้งใจของเขา และถ้าเขาได้ลงมือกระทำความชั่วนั้น ก็จะมีการบันทึกความชั่วสำหรับเขาหนึ่งความชั่ว

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. อธิบายถึงความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ที่มีต่อประชาชาตินี้ในกา รตอบแทนความดีเป็นทวีคูณและมีการบันทึกไว้ที่พระองค์ และไม่ตอบแทนความชั่วเป็นทวีคูณ
2. ความสำคัญของการตั้งเจตนาในการปฏิบัติกิจการงานต่างๆ และผลที่ตามมาของมัน

3. อธิบายถึงความโปรดปราน ความเมตตา และความกรุณาของอัลลอฮ์ คือ ผู้ใดที่ตั้งใจจะทำความดี แม้จะไม่ได้ทำก็ตาม อัลลอฮ์จะทรงบันทึกลงไว้เป็นหนึ่งความดี

(4322)

(81) - عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أُوْأَخَذُ بِمَا عَمِلْنَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ؟ قَالَ: «مَنْ أَحْسَنَ فِي الْإِسْلَامِ لَمْ يُؤْأَخَذْ بِمَا عَمِلَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَمَنْ أَسَاءَ فِي الْإِسْلَامِ أُخِذَ بِالْأَوَّلِ وَالْآخِرِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(81) - จากท่านอับนุ มัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า : มีชายคนหนึ่งถามท่านเราะซูลว่า "โอ้ท่านเราะซูลลลอฮ์ เราจะถูกลงโทษจากการกระทำของเราในยุคสมัยก่อนอิสลามหรือไม่?" ท่านตอบว่า "ผู้ใดทำความดีในยุคสมัยอิสลาม เขาจะไม่ถูกลงโทษสำหรับการกระทำของเขาในยุคสมัยก่อนอิสลาม หากแต่ผู้ใดทำความชั่วในยุคสมัยอิสลาม เขาจะถูกลงโทษทั้งการกระทำในยุคสมัยก่อนอิสลามและยุคสมัยหลังอิสลาม" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้อธิบายถึงความประเสริฐของการเข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม และผู้ใดที่เข้ารับอิสลาม และรักษาอิสลามของเขาเป็นอย่างดี มีความบริสุทธิ์ใจจริงใจ เขาจะไม่ถูกสอบสวนจากความชั่วที่พวกเขาได้กระทำไปในช่วงก่อนอิสลาม และผู้ใดที่ทำความชั่วในช่วงหลังการเข้ารับอิสลาม โดยเขาเป็นคนกลับกลอกหรือทิ้งศาสนา เขาจะถูกสอบสวนจากความชั่วที่เขาได้กระทำไปทั้งในช่วงก่อนรับอิสลามและหลังการรับอิสลาม

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. บรรดาเศาะฮาบะฮ์ได้ให้ความสำคัญกับชีวิตของพวกเขา และพวกเขาต่างก็กลัวถึงการกระทำต่าง ๆ ของพวกเขาที่เกิดขึ้นในช่วงก่อนเข้ารับอิสลาม
2. ส่งเสริมให้มีการยืนหยัดบนศาสนาอิสลาม
3. อะดีษนี้บอกถึงความประเสริฐของการเข้ารับอิสลาม เพราะมันจะลบล้างความชั่วต่าง ๆ ที่เคยกระทำไว้ก่อนหน้านี้
4. คนที่ตักศาสนาและคนกลับกลอก เขาจะถูกสอบสวนถึงการกระทำต่าง ๆ ของพวกเขาทั้งที่เป็นการกระทำในช่วงก่อนการเข้ารับอิสลาม และบาปทุกอย่างที่เขาได้กระทำในช่วงหลังการเข้ารับอิสลาม

(65002)

(82) - عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ نَاسًا مِنْ أَهْلِ الشَّرْكِ، كَانُوا قَدْ قَتَلُوا وَأَكْثَرُوا، وَزَنَوْا وَأَكْثَرُوا، فَأَتَوْا مُحَمَّدًا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا: إِنَّ الَّذِي تَقُولُ وَتَدْعُو إِلَيْهِ لِحَسَنٍ، لَوْ تَخَيَّرْنَا أَنَّ لِمَا عَمِلْنَا كَفَّارَةً، فَتَزَلْ {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ} [الفرقان: 8]، وَنَزَلَتْ: {قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ} [الزمر: 3]. [صحيح] - [متفق عليه]

(82) - จากท่านอับบาสเราะฎียัลลอฮุอันฮูมา รายงานว่า :
 แท้จริงมีผู้ปฏิเสธศรัทธากลุ่มหนึ่ง ซึ่งพวกเขาผ่านชีวิตมาด้วยการฆ่าคนนามากมาย และผ่านการผิดประเวณีมาอย่างมากมาย แล้วพวกเขาก็มาหามุฮัมมัด คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล แล้วกล่าวว่า
 "แท้จริงสิ่งที่ท่านพูดถึงและทำการเรียกร้องผู้คนนั้นมันเป็นสิ่งที่ดี หากท่านบอกเราว่า ต้องมีการชดใช้ในสิ่งที่เราได้กระทำไว้ จากนั้นก็มีโองการถูกประทานลงมาว่า {และบรรดาผู้ที่ไม่วิงวอนขอต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ และไม่ฆ่าชีวิตใดที่อัลลอฮ์ทรงห้ามเว้นแต่ด้วยความชอบธรรมและไม่ผิดประเวณี} [ซูเราะฮ์ อัลฟุรคอน: 68] และได้มีโองการถูกประทานลงมาอีกว่า : {จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า: "โอ้บ่าวของฉันที่ได้ละเมิดต่อตนเอง อย่าได้สิ้นหวังในความเมตตาของอัลลอฮ์"} [ซูเราะฮ์ อัซซุมร์ : 53]. [เศาะฮีห] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

มีกลุ่มผู้ปฏิเสธศรัทธากลุ่มหนึ่งได้มาหาท่านนบี คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ซึ่งพวกเขาได้ผ่านชีวิตมาด้วยการฆ่าผู้คนและผิดประเวณีมาอย่างมากมาย แล้วพวกเขาก็กล่าวกับท่านนบีว่า:
 แท้จริงสิ่งที่ท่านได้เรียกร้องมาเกี่ยวกับศาสนาอิสลามและคำสอนต่างๆในนั้นเป็นสิ่งที่ดี แต่ท่านจะว่าอย่างไรเกี่ยวกับสถานะของพวกเรา กับสิ่งที่พวกเราได้กระทำกันมา ไม่ว่าจะเป็นการตั้งภาคี และบาปใหญ่ต่างๆ สิ่งเหล่านี้จะถูกลบล้างหรือไม่?

จากนั้นสองโองการก็ถูกประทานลงมา โดยอัลลอฮ์ทรงยอมรับการกลับตัวกลับใจจากผู้คนแม้ว่าบาปของพวกเขาจะมี

ากมายและใหญ่หลวงเพียงใดก็ตาม และหากไม่เป็นเช่นนั้น พวกเขาก็จะยังคงอยู่กับการปฏิเสธศรัทธาและละเมิดต่อไป และพวกเขาจะไม่เข้าสู่ศาสนานี้.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ความประเสริฐและความยิ่งใหญ่ของศาสนาอิสลาม โดยมันจะทำการลบล้างบาปต่างๆ ที่มาก่อนนั้น.
2. กล่าวถึงความเมตตาของอัลลอฮ์ การยกโทษ และการให้อภัยอย่างล้นเหลือที่มีต่อบรรดาบ่าวของพระองค์.
3. ห้ามการตั้งภาคี ห้ามฆ่าชีวิตโดยไม่ชอบธรรม และห้ามผิดประเวณี และมีสัญญาณการลงโทษรุนแรงสำหรับผู้ที่ทำบาปเหล่านี้
4. การกลับตัวที่จริงใจพร้อมใจบริสุทธิ์และการประกอบคุณงามความดีนั้น จะช่วยลบล้างบาปใหญ่ทั้งหมด ซึ่งรวมถึงการปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ด้วย
5. ห้ามท้อแท้และสิ้นหวังในความเมตตาของอัลลอฮ์ สُبْحَانَ عِزَّةِ تَعَالَى

(65071)

(۸۳) - عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ أَشْيَاءَ كُنْتُ أَتَحَنَّنُ بِهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ مِنْ صَدَقَةٍ أَوْ عَتَاقَةٍ، وَصَلَةِ رَحِمٍ، فَهَلْ فِيهَا مِنْ أَجْرٍ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَسَلَّمْتَ عَلَيَّ مَا سَلَفَ مِنْ خَيْرٍ». [صحيح] - [متفق عليه]

(83) - จากท่านฮะกีม บิน ฮิซาม เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า: ฉันกล่าวว่า: "โอ้ท่านเราะซูลลลอฮ์ ท่านเห็นอย่างไรกับสิ่งที่ฉันเคยทำไว้ในยุคก่อนอิสลาม เช่น การให้ทานหรือการปลดปล่อยทาส การรักษาสายสัมพันธ์ทางเครือญาติ ดังนั้น ในการกระทำนั้นจะมีรางวัลการตอบแทนหรือไม่? ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า "เจ้าเข้ารับอิสลามบนฐานแห่งการตอบรับในความดีต่างๆ ที่ผ่านไปแล้วก่อนหน้านี้" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้อธิบายว่า หากผู้ปฏิเสธเข้ารับอิสลาม เขาจะได้รับรางวัลสำหรับการกระทำอันชอบธรรมที่เขาเคยทำในช่วงญาฮิลียะห์ ก่อนที่เขาจะเข้ารับอิสลาม ที่เป็นความดีต่างๆ ที่มาจากการบริจาค หรือ ปลดปล่อยทาส หรือการสานความสัมพันธ์ทางเครือญาติ

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความดีของผู้ปฏิเสธศรัทธาในโลกนี้จะไม่ได้รับการตอบแทนในวันอาคีเราะฮ์หากเขาเสียชีวิตไปกับการปฏิเสธศรัทธา

(65016)

(۸۴) - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مُؤْمِنًا حَسَنَةً، يُعْطِي بِهَا فِي الدُّنْيَا وَيُجْزِي بِهَا فِي الْآخِرَةِ، وَأَمَّا الْكَافِرُ فَيُطْعَمُ بِحَسَنَاتِ مَا عَمِلَ بِهَا لِلَّهِ فِي الدُّنْيَا، حَتَّى إِذَا أَفْضَى إِلَى الْآخِرَةِ، لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَةٌ يُجْزَى بِهَا.» [صحيح] - [رواه مسلم]

(84) - จากท่านอนัส เราะฎียัลลอฮุอันฮู ได้กล่าวว่า : ท่านเราะฎียัลลอฮุฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า : "แท้จริง อัลลอฮ์จะไม่อธรรมต่อผู้ศรัทธาแม้จะเป็นความดีแค่หนึ่งเดียว โดยพระองค์จะตอบแทนให้บนโลกนี้ และให้การตอบแทนในวันอาคีเราะฮ์ ส่วนผู้ปฏิเสธนั้น อัลลอฮ์จะตอบแทนให้เขาในโลกนี้ตามความดีที่เขาได้กระทำกันมา จนกระทั่งเขาเข้าสู่วันอาคีเราะฮ์ โดยไม่มีความดีใดๆ เหลือไว้เพื่อรับการตอบแทน” [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อธิบายถึงความยิ่งใหญ่แห่งความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อผู้ศรัทธา และความยุติธรรมของพระองค์ที่มีต่อผู้ปฏิเสธศรัทธา ส่วนผู้ศรัทธานั้น ผลแห่งความดีของเขามีได้ลดน้อยลง ยิ่งกว่านั้น เขาจะได้รับผลบุญในโลกนี้ตามการเชื่อฟังของเขา พร้อมทั้งสิ่งตอบแทนที่ได้เก็บสะสมไว้สำหรับเขาในวันอาคีเราะฮ์ และได้มีการเก็บรางวัลการตอบแทนทั้งหมดของเขาในวันอาคีเราะฮ์ ส่วนผู้ปฏิเสธศรัทธา อัลลอฮ์จะให้การตอบแทนแก่เขาตามความดีที่ได้กระทำไป ด้วยความดีต่างๆ บนโลกนี้ จนกระทั่งเมื่อถึงวันอาคีเราะฮ์ก็ไม่มีความดีใดๆ เหลือไว้เพื่อการตอบแทนอีก เพราะความดีที่เป็นประโยชน์ทั้งในโลกนี้และวันอาคีเราะฮ์นั้น ขึ้นกับผู้นั้นต้องเป็นผู้ศรัทธา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ผู้ใดที่เสียชีวิตด้วยการปฏิเสธศรัทธา เขาจะไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ จากการทำงานของเขา

(٨٥) - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي عَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ فِيكَ وَلَا أَبَايَ، يَا ابْنَ آدَمَ لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ عَنَانَ السَّمَاءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي عَفَرْتُ لَكَ، وَلَا أَبَايَ، يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطَايَا ثُمَّ لَقَيْتَنِي لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا لَأَتَيْتُكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً».

[حسن] - [رواه الترمذي]

(85) - จากอนัส บิน มาลิก เราะฎียัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า : ฉันได้ยินท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: “อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า 'โอ้ ลูกหลานอาดัมเอ๋ย! ตราบใดที่เจ้ายังคงวิงวอนและคาดหวังจากข้า ข้าจะอภัยให้เจ้าในสิ่งที่มีอยู่ในตัวเจ้า และข้าไม่ถือสาอะไรเลย โอ้ ลูกหลานอาดัมเอ๋ย! ถึงแม้ว่าบาปของเจ้าจะสูงถึงฟากฟ้า แต่หากเจ้าขออภัยโทษจากข้า ข้าจะอภัยให้เจ้า และข้าไม่ถือสาอะไรเลย โอ้ ลูกหลานอาดัมเอ๋ย หากเจ้ามาพร้อมกับความผิดมากมายจนเต็มแผ่นดิน และพบกับข้าโดยไม่ตั้งภาคต่อข้า ข้าจะมอบการอภัยให้เจ้าจนเต็มแผ่นดินเช่นกัน”

[หะซัน] - [รายงานโดย อัลดริมีซีย]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสในหะดีษอัลกุฎซีย ว่า: โอ้ ลูกหลานอาดัมเอ๋ย ตราบเท่าที่เจ้าวิงวอนต่อข้าและหวังในความเมตตาของข้า และอย่าสิ้นหวัง ข้าจะปกปิดบาปของเจ้าและลบมันออกไปโดยไม่สนใจมัน แม้ว่าบาปและการไม่เชื่อฟังนี้จะเป็นบาปใหญ่ก็ตาม โอ้ ลูกหลานอาดัมเอ๋ย หากความผิดของพวกเจ้ามีมากมายจนมันครอบคลุมช่องว่างระหว่างชั้นฟ้าและแผ่นดิน จนมันแผ่กว้างจนครอบคลุมขอบของมัน แล้วพวกเจ้าก็ขออภัยโทษจากข้า ข้าจะลบและยกโทษให้เจ้าทั้งหมด ไม่ว่าจะมากขนาดไหนก็ตาม

โอ้บุตรแห่งอาดัม!

ถ้าหากเจ้ามาหาฉันหลังความตายด้วยบาปและความผิดทั้งหมดที่เต็มไปด้วยแผ่นดิน และเจ้าก็เสียชีวิตไปในสภาพที่มีความเชื่อในเอกภาพไม่มีการตั้งภาคใด ๆ กับฉัน

นั่นก็จะตอบแทนบาปและความผิดเหล่านั้นด้วยการให้อภัยที่เต็มไปด้วยแผ่นดิน เพราะฉันคือผู้ที่มีความกว้างขวางในการให้อภัย และฉันให้อภัยบาปทุกชนิด ยกเว้นการตั้งภาคี

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ความกว้างขวางแห่งพระเมตตา การให้อภัย และพระคุณของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ
2. ความยิ่งใหญ่ของการให้อภัยต่ออัลลอฮ์ และพระองค์ทรงให้อภัยในบาปและความผิดต่างๆ
3. อันตรายของการตั้งภาคีและแท้จริงพระเจ้าไม่ทรงให้อภัยผู้ที่ตั้งภาคี
4. อิบน์ รอฎิบ กล่าววว่า
อะดีษบทนี้ประกอบด้วยเหตุผลสามประการที่ทำให้บาปได้รับการอภัย
ประการแรก: การวิงวอนด้วยความหวัง ประการที่สอง:
การแสวงหาการให้อภัยและการกลับใจ ประการที่สาม:
ความตายในสภาวะของการนับถือพระเจ้าองค์เดียว
5. อะดีษบทนี้ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
รายงานถึงคำตรัสของพระเจ้าของเขาโดยตรง
หะดีษประเภทนี้ถูกเรียกว่าอะดีษกุดสียฺ หรือ อะดีษอิลาฮียฺ
มันคือหะดีษที่มีถ้อยคำและความหมายจากพระเจ้า
แต่มันไม่มีลักษณะพิเศษเช่นดังอัลกุรอานที่แยกแยะอัลกุรอานจากสิ่งอื่น
เช่น การละหมาดผ่านการอ่านอัลกุรอาน ให้มีความสะอาด การทำทาย
ปาฎิหารียฺ และอื่นๆ
6. บาปมีสามประเภท: ประการแรก: การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์;
สิ่งนี้ไม่ได้รับการอภัยจากพระเจ้า อัลลอฮ์ ทรงตรัสว่า
{แท้จริงผู้ใดตั้งภาคีกับอัลลอฮ์แล้ว อัลลอฮ์ก็จะทรงห้ามสวรรค์สำหรับเขา}
ประการที่สอง:
บ่าวได้อธรรมต่อตนเองในบาปและการละเมิดระหว่างเขากับพระเจ้าของเขา
ฯ แท้จริงแล้วพระเจ้าผู้ทรงอำนาจทรงอภัยสิ่งนั้น
และทรงอภัยให้หากพระองค์ทรงประสงค์ ประการที่สาม:

บาบซึ่งพระเจ้าไม่ทรงหึงสิ่งใดไว้ข้างหลัง มันคือการอธรรมของบ่าวต่อกัน
ตั้งนั้นจำเป็นต้องทำการตายตามกันไป (กิคือศ)

(5456)

(٨٦) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فِيمَا يَخْبِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ، قَالَ: «أَذْنَبَ عَبْدٌ ذَنْبًا، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ، فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، أَعْمَلَ مَا شِئْتَ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(86) - จากอบุฮุรัยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่: จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม ตามที่ท่านรายงานจากอัลลอฮ์ ตะอาลา ซึ่งพระองค์ทรงตรัสว่ “เมื่อบ่าวคนหนึ่งได้ทำบาปอย่างหนึ่ง แล้วเขากล่าวว่ โอ้อัลลอฮ์ ขอพระองค์โปรดอภัยโทษต่อความผิดของฉันทด้วยเถิด อัลลอฮ์ ตะบารอกะวะตะอาลา ก็ตรัสว่ บ่าวของฉันททำบาปอย่างหนึ่ง และเขารู้ว่เขามีพระเจ้าที่จะอภัยโทษให้หรือจะเอาโทษ แล้วเขาก็กลับไปทำบาปอีก แล้วกล่วว่ โอ้อัลลอฮ์ขอพระองค์โปรดอภัยโทษต่อความผิดของฉันทด้วยเถิด อัลลอฮ์ ตะบารอกะวะตะอาลา ตรัสว่ บ่าวของฉันททำบาปอย่างหนึ่งและเขารู้ว่เขามีพระเจ้าที่จะอภัยโทษให้หรือจะเอาโทษ หลังจากนั้น เขาก็กลับไปทำบาปอีก แล้วกล่วว่ โอ้อัลลอฮ์ขอพระองค์โปรดอภัยโทษต่อความผิดของฉันทด้วยเถิด อัลลอฮ์ ตะบารอกะวะตะอาลา ตรัสว่ บ่าวของฉันททำบาปอย่างหนึ่งและเขารู้ว่เขามีพระเจ้าที่จะอภัยโทษให้หรือจะเอาโทษ เจ้าจงทำในสิ่งทีเจ้าต้องการ ข้าก็จ้อภัยโทษให้แก่เจ้า” [เศาะฮีห] - [รายงานโดย อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม รายงานจากพระผู้อภิบาลของท่านว่ แท้จริง หากบ่าวของพระองค์ทำบาปแล้วกล่วว่: ข้าแต่อัลลอฮ์

โปรดอภัยโทษต่อบาปของข้าด้วยเถิด อัลลอฮ์ ตะอาลา ก็ตรัสว่า:
บ่าวของข้าได้ทำบาป และเขารู้ว่า เขามีพระเจ้าที่จะทรงให้อภัยโทษบาปนั้น
แล้วทรงปกปิดมันไว้ และทรงมองข้ามมันไป หรือจะทรงลงโทษเพราะบาปนั้น
แท้จริงข้าได้อภัยโทษให้เขาแล้ว จากนั้นบ่าวคนนั้นก็ได้ทำบาปอีกครั้ง
และกล่าวว่า ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้า

ขอพระองค์โปรดอภัยโทษบาปของข้าด้วยเถิด อัลลอฮ์ ก็ตรัสว่า :
บ่าวของข้าได้ทำบาป และเขารู้ว่า เขามีพระเจ้าที่จะทรงให้อภัยโทษบาปนั้น
แล้วทรงปกปิดมันไว้ และทรงมองข้ามมันไป หรือจะทรงลงโทษเพราะบาปนั้น
แท้จริงข้าได้อภัยโทษให้เขาแล้ว หลังจากนั้นบ่าวคนนั้นก็ได้ทำบาปอีกครั้ง
และกล่าวว่า ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้า

ขอพระองค์โปรดอภัยโทษบาปของข้าด้วยเถิด อัลลอฮ์ ก็ตรัสว่า :
บ่าวของข้าได้ทำบาป และเขารู้ว่า เขามีพระเจ้าที่จะทรงให้อภัยโทษบาปนั้น
แล้วทรงปกปิดมันไว้ และทรงมองข้ามมันไป หรือจะทรงลงโทษเพราะบาปนั้น
แท้จริงข้าได้อภัยโทษให้เขาแล้ว

ดังนั้นเขาจงกระทำตามที่เขาต้องการเถิดตราบใดที่เขากระทำบาป
แล้วเขาก็ละทิ้งบาปนั้น เสียใจกับมัน และตั้งใจที่จะไม่กลับไปกระทำบาปซ้ำอีก
แต่จิตของเขา กลับเอาชนะตัวเขา เลยเขาต้องตกสู่การกระทำบาปอีกครั้ง
ตราบใดที่เขากระทำบาปและกลับใจ ข้าก็จะให้อภัยแก่เขา
เพราะการกลับใจนั้นจะลบล้างบาปต่างๆ ที่ได้กระทำขึ้นก่อนหน้านั้น

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีต่อบ่าวของพระองค์อย่างล้นเหลือ
เพราะไม่ว่าบ่าวจะทำบาปอะไร และไม่ว่าเขาจะทำอะไร
เมื่อเขากลับใจและหันกลับมาหาพระองค์
อัลลอฮ์ก็จะทรงตอบรับการกลับมาหาของเขา
2. ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์จะหวังการอภัยโทษของพระผู้อภิบาลของเขา
และกล่าวการลงโทษของพระองค์
ดังนั้นเขาจึงรีบกลับใจและไม่ฝ่าฝืนอีกต่อไป

3. เงื่อนไขของการกลับใจที่ถูกต้องคือ: เลิกกระทำบาป รู้สึกเสียใจ และตั้งใจที่จะไม่กลับไปกระทำความบาปซ้ำอีก และหากการกลับใจเกิดจากการอธรรมต่อบ่าวด้วยกันในเรื่องทรัพย์สิน เกียรติยศ หรือชีวิต ก็จะมีเงื่อนไขเพิ่มอีกข้อหนึ่งเป็นข้อที่สี่ ซึ่งก็คือ: ขอร้องจากเจ้าของสิทธิ์ หรือคืนสิทธิ์แก่เจ้าของ
4. ความสำคัญของความรู้ที่เกี่ยวกับอัลลอฮ์ที่จะทำให้บ่าวรู้เรื่องราวของตน ซึ่งทำให้เขาสำนึกผิดทุกครั้งที่กระทำผิด ดังนั้น เขาอย่าได้สิ้นหวังและไม่ยึดเยื่อกระทำบาปอีกต่อไป

(4817)

(87) - عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: إِنِّي كُنْتُ رَجُلًا إِذَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثًا نَفَعَنِي اللَّهُ مِنْهُ بِمَا شَاءَ أَنْ يَنْفَعَنِي بِهِ، وَإِذَا حَدَّثَنِي رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ اسْتَحْلَفْتُهُ، فَإِذَا حَلَفَ لِي صَدَّقْتُهُ، وَإِنَّهُ حَدَّثَنِي أَبُو بَكْرٍ، وَصَدَقَ أَبُو بَكْرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَا مِنْ رَجُلٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا، ثُمَّ يَقُومُ فَيَتَطَهَّرُ، ثُمَّ يَصَلِّي، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، إِلَّا عَفَرَ اللَّهُ لَهُ»، ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: {وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ} [آل عمران:

35]. [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي في الكبرى وابن ماجه وأحمد]

(87) - จากท่านอะลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า “ฉันเป็นคนหนึ่ง เมื่อฉันได้ยินหะดีษหนึ่งจากท่านนบี คือลัทธิลอบช้อดลับช้อดลับ อัลลอฮ์จะทรงให้ประโยชน์แก่ฉันตามที่พระองค์ทรงประสงค์ที่จะให้ประโยชน์แก่ฉัน และเมื่อมีคนหนึ่งจากเศาะฮาบะฮ์ของท่านได้เล่าให้ฉันฟัง ฉันจะขอให้เขาทำการสาบานก่อน และเมื่อเขาได้ทำการสาบานแล้ว ฉันก็จะเชื่อเขา และออบูบักร์ได้บอกฉัน และออบูบักร์ก็เล่าความจริง เขากล่าวว่า ฉันได้ยินท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัทธิลอบช้อดลับช้อดลับ กล่าวว่า: “ไม่มีใครที่ทำความบาป จากนั้นเขาก็ลุกขึ้นอาบน้ำละหมาด แล้วทำการละหมาด จากนั้นก็ขอการอภัยโทษจากอัลลอฮ์ นอกจากอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่เขา” หลังจากนั้นท่านก็อ่านโองการที่ว่า {وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ} [آل عمران: 35]. [ความว่า] {และบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขาทำความผิดหรืออธรรมต่อตนเองแล้ว

พวกเขาที่รำลึกถึงอัลลอฮ์ และขออภัยโทษต่อความผิดของพวกเขา}"(อาลา-อิมรอน:135) [เศาะฮีห]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام กล่าวว่
ไม่มีป่าวของอัลลอฮ์คนใดที่ทำบาป แล้วทำการอาบน้ำละหมาดอย่างดี
จากนั้นลุกขึ้นละหมาดสองหรือกะฮ์ด้วยเจตนาการเตาบะฮ์จากบาปนั้นของเขา
จากนั้นเขาขอการอภัยโทษจากอัลลอฮ์ แน่อน อัลลอฮ์จะอภัยให้แก่เขา
จากนั้นท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ก็อ่านโองการของอัลลอฮ์ที่ว่า:
{และบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขากระทำความผิดหรืออธรรมต่อตนเองแล้ว
พวกเขาก็รำลึกถึงอัลลอฮ์ และขออภัยโทษต่อความผิดของพวกเขา
และใครเล่าที่จะให้อภัยต่อบรรดาบาปเหล่านั้นได้ เว้นแต่อัลลอฮ์เท่านั้น
และพวกเขาจะไม่คงกระทำในความผิดนั้นอีกต่อไปโดยที่พวกเขารู้ดี} (อาลา
อิมรอน : 135)

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ส่งเสริมให้ทำการละหมาด
จากนั้นให้ทำการขออภัยโทษหลังจากการทำบาป
2. ความกว้างขวางแห่งการให้อภัยของอัลลอฮ์ ตะอาลา
และการตอบรับการเตาบะฮ์และการขออภัยโทษ

(65063)

(88) - عَنْ أَبِي مُوسَىٰ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَبْسُطُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ النَّهَارِ، وَيَبْسُطُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ اللَّيْلِ، حَتَّىٰ تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(88) - จากท่านอุมมุซา อัลอัซอะรียี เราะฎิยัลลอฮ์อันฮุ รายงานว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: “แท้จริง อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ในเวลากลางคืน เพื่อรับการสำนึกผิดของผู้กระทำความผิดในตอนกลางวัน และทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ในตอนกลางวันเพื่อรับการสำนึกผิดของผู้กระทำความผิดในตอนกลางวัน จนกระทั่ง ดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันตก" [เศาะฮีห] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: แท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตอบรับการเตาบะฮ์ (การสำนึกผิด) จากปวงบ่าวของพระองค์ ดังนั้น หากบ่าวทำบาปในตอนกลางวันและสำนึกผิดในตอนกลางคืน อัลลอฮ์จะทรงยอมรับการสำนึกผิดของเขา และหากเขาทำบาปในเวลากลางคืนและสำนึกผิดในตอนกลางวัน อัลลอฮ์จะทรงยอมรับการสำนึกผิดของเขา และอัลลอฮ์จะทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์เพื่อยอมรับการสำนึกผิด แสดงถึงความชื่นชมยินดีและยอมรับมัน และประตูแห่งการสำนึกผิดยังคงเปิดอยู่จนกว่าดวงอาทิตย์จะขึ้นจากทิศตะวันตก เป็นการส่งสัญญาณถึงการสิ้นสุดของโลกนี้ เพราะหากดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันตกแล้วเมื่อไร ประตูแห่งการกลับใจก็ถูกปิดลงเมื่อนั้น

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. การตอบรับการสำนึกผิดยังคงมีต่อไปตราบเท่าที่ประตูของมันยังเปิดอยู่ และประตูของการตอบรับการสำนึกผิดนั้นจะปิดลงเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นจากทิศตะวันตก และมนุษย์ต้องสำนึกผิดก่อนวินาทีแห่งความตายมาถึง นั่นคือ ก่อนที่วิญญาณถึงคอหอย

2. อย่าสิ้นหวังหรือท้อแท้เพราะกระทำความบาป

เพราะแท้จริงแล้วการอภัยโทษและความเมตตาของอัลลอฮ์นั้นกว้างขวางเสมอ และประตูแห่งการสำนึกผิดก็เปิดอยู่ตลอดเวลา

3. เงื่อนไขสำหรับการสำนึกผิด: ประการแรก: ละทิ้งบาป ประการที่สอง:

รู้สึกเสียใจกับการกระทำความผิดนั้น และประการที่สาม:

ตั้งปณิธานที่จะไม่กลับไปทำบาปนั้นอีกต่อไป

เงื่อนไขนี้ถ้าบาปนั้นเกี่ยวกับสิทธิของอัลลอฮ์

แต่หากเกี่ยวข้องกับสิทธิของบ่าวด้วยกันแล้ว

เพื่อให้การสำนึกผิดนั้นสมบูรณ์จำเป็นต้องคืนสิทธินั้นแก่เจ้าของหรือได้รับการอภัยจากเจ้าของสิทธิ

(4318)

(89) - عن أبي هريرة رضي الله عنه: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، يَقُولُ: «مَنْ يَدْعُونِي فَاسْتَجِبْ لَهُ؟ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأَعْطِيهِ؟ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ؟» [صحيح] - [متفق عليه]

(89) - จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ ะเราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะฮะซูลุลลอฮ์

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า: "พระผู้อภิบาลของเรา

จะเสด็จลงมาสู่ชั้นฟ้าดุนยา ในช่วงเวลา หนึ่งส่วนสามสุดท้ายของกลางคืน

แล้วพระองค์จะดำรัสว่่า : ใครที่วิงวอนต่อข้า ข้าจะตอบรับแก่เขา ใครที่ขอต่อข้า

ข้าจะให้แก่เขา ใครที่ขออภัยโทษจากข้า ข้าจะอภัยให้แก่เขา" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดยอัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อธิบายว่่า แท้จริงอัลลอฮ์

ผู้ทรงจำเริญและสูงส่ง เสด็จลงมาทุกคืนสู่ห้องฟ้าดุนยา

ในช่วงหนึ่งส่วนสามสุดท้ายของกลางคืน

และพระองค์ทรงปรารภนาให้ผู้เป็นบ่าวของพระองค์วิงวอนขอต่อพระองค์

เพราะพระองค์จะตอบรับผู้ที่วิงวอนขอต่อพระองค์

และเร่งเร้าให้พวกเขาขอต่อพระองค์ซึ่งสิ่งทีพวกเขาต้องการ

เพราะพระองค์ทรงประทานให้แก่บรรดาผู้ที่ขอต่อพระองค์
และพระองค์ทรงวิงวอนพวกเขาให้ขอกฎโทษต่อบาปของพวกเขา
เพราะพระองค์ทรงกัณฑ์โทษให้กับปวงปาวของพระองค์ที่ศรัทธา.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความประเสริฐของหนึ่งสามสุดท้ายของกลางคืน การละหมาด
การวิงวอนขอ และการขอกฎโทษในเวลานั้น
2. จำเป็นสำหรับผู้ที่ได้ยินหะดิษนี้
จงเป็นผู้ที่จริงจังที่จะใช้ประโยชน์กับเวลาแห่งการตอบรับการขอดุอาอ์

(10412)

(90) - عن التُّعْمَانِ بْنِ بَشِيْرٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ - وَأَهْوَى التُّعْمَانُ بِإِضْبَاعِهِ إِلَى أُذُنَيْهِ -: «إِنَّ الْخَلَالَ بَيْنَ وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرِضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمَى، أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللهِ مَحَارِمُهُ، أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً، إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(90) - จากนุอ์มาน บิน บะชีร เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า :
ฉันได้ยินท่านเราะซูลลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า -
โดยที่นุอ์มานได้เอาสองนิ้วขึ้นไปทู่ทั้งสองของเขา (เพื่อบ่งบอกว่่าได้ยินจริง)- :
แท้จริงสิ่งที้อนุมัติ (หะลาล) นั้นชัดเจนและสิ่งที้อต้องห้าม (หะรอม) ก็ชัดเจนเช่นกัน
และในระหว่างทั้งสองนั้นมีสิ่งที้อคลุมเครือ (ไม่ชัดเจน) ซึ่งผู้คนส่วนมากไม่รู้
ตั้งนั้นผู้ใดรักษาตนจากสิ่งที้อคลุมเครือได้ เขาก็รักษาศาสนาและเกียรติยศของเขาได้
และผู้ใดที้อตกอยู่ในสิ่งที้อคลุมเครือ ก็เสมือนกับว่่าเขาได้ตกอยู่ในสิ่งที้อต้องห้าม
เปรียบดังเช่นผู้ที่เลี้ยงปศุสัตว์อยู่รอบ ๆ บริเวณเขตหวงห้าม
ซึ่งกล่วว่่ามันอาจลี้ดลอดเข้าไปกินในนั้น พึงทราบเกิดว่่า
กษัตริย์ทุ่กคนย่อมมีเขตหวงห้าม และพึงทราบเกิดว่่า
แท้จริงเขตหวงห้ามของอัลลลอฮ์คือสิ่งต้องห้ามต่าง ๆ ของพระองค์ พึงทราบเกิดว่่า

ในร่างกายมนุษย์มีก้อนเนื้ออยู่ก้อนหนึ่ง หากเนื้อก้อนนั้นดี ร่างกายก็จะดีตาม และหากเนื้อก้อนนั้นเสีย ร่างกายก็จะเสียตามไปด้วย ฟิงทราบเถิดว่า เนื้อก้อนนั้นคือ หัวใจ" [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรีห์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลลลลอฮุอะลัยฮิอะสลลัม ได้ชี้แจงกฎทั่วไปเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ และในศาสนามันถูกแบ่งออกเป็นสามประเภท : สิ่งที่ได้รับอนุมัติชัดเจน สิ่งต้องห้ามชัดเจน และสิ่งที่คลุมเครือไม่ชัดเจนว่ามันเป็นสิ่งที่ได้รับอนุมัติหรือเป็นสิ่งต้องห้ามซึ่งคนจำนวนมากไม่รู้

ดังนั้นผู้ใดที่ละทิ้งสิ่งที่คลุมเครือนั้น

แน่นอนศาสนาของเขาก็จะปลอดภัยโดยการไม่ตกอยู่ในสิ่งต้องห้าม และเกียรติยศของเขาก็จะปลอดภัยจากคำพูดของผู้คนที่ตำหนิเขาด้วยเหตุที่เขากระทำในสิ่งที่คลุมเครือ และผู้ใดที่ไม่ปลื้มตัวออกจากสิ่งคลุมเครือแน่นอนเขากำลังนำตัวเองไปสู่การกระทำที่เป็นสิ่งต้องห้าม หรือทำให้ผู้คนลดเกียรติของเขา และท่านเราะซูลลลอฮ์ คือลลลลอฮุอะลัยฮิอะสลลัม

ได้ยกตัวอย่างให้เห็นถึงสภาพของผู้ที่กระทำการสิ่งคลุมเครือ โดยเปรียบเทียบผู้นั้นเป็นเสมือนผู้เลี้ยงแกะที่เลี้ยงแกะของเขาใกล้บริเวณเขตต้องห้าม แล้วแกะของเขาอาจจะรุกล้ำเข้าไปกินในเขตต้องห้ามนั้น เนื่องด้วยใกล้เคียงกัน และเช่นเดียวกัน ผู้ใดที่กระทำการที่มีความคลุมเครือแน่นอนเขาผู้นั้นจะเข้าใกล้สิ่งต้องห้ามและเขาอาจจะตกสู่การกระทำในสิ่งต้องห้ามนั้นได้ จากนั้น ท่านนบี คือลลลลอฮุอะลัยฮิอะสลลัม ได้บอกว่า ในร่างกายนั้นมีเนื้ออยู่ก้อนหนึ่ง (ซึ่งก็คือหัวใจ) ร่างกายจะดีหากเนื้อก้อนนั้นดี และร่างกายจะเสียหากเนื้อก้อนนั้นเสีย

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. สร้างแรงจูงใจให้ละทิ้งสิ่งที่คลุมเครือที่หุก่ม (ข้อตัดสิน) ของมันยังไม่ชัดเจน

(91) - عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: كُنْتُ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا، فَقَالَ: «يَا غُلَامُ، إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ، أَحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، أَحْفَظِ اللَّهَ تَحْدِهِ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعْنَتْ فَاسْتَعِينِ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ، لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ، لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ» . [صحيح] - [رواه الترمذي]

(91) - จากอิบนุอับบาส เราะฎิยัลลอฮุมา ได้กล่าวว่า : วันหนึ่งฉันได้(ขี่พาหนะ)อยู่ข้างหลังท่านเราะซูลลอส คือลัลลอสอะลียฮิอะสลัลัมแล้วท่านกล่าวว่า "โอ้เด็กน้อยเอ๋ย ฉันจะสอนบางคำให้แก่เจ้า คือเจ้าจงปกป้องอัลลอฮ์ แล้วอัลลอฮ์จะปกป้องเจ้า จงปกป้องอัลลอฮ์ แล้วเจ้าจะพบว่าพระองค์นั้นอยู่ต่อหน้าเจ้า เมื่อเจ้าจะขอก็จงขอต่ออัลลอฮ์ เมื่อเจ้าจะขอความช่วยเหลือ ก็จงขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ เจ้าพึงรู้ไว้เถิดว่ามนุษย์นั้นหากพวกเขาร่วมมือกัน เพื่อให้ประโยชน์ใดๆ แก่เจ้า พวกเขายอมไม่อาจให้ประโยชน์ใดๆ แก่เจ้าได้ นอกจากสิ่งนั้นอัลลอฮ์ได้บันทึกไว้ให้เจ้ามาก่อนหน้านั้นแล้ว และหากพวกเขาร่วมมือกันเพื่อที่จะให้โทษใดๆ แก่เจ้า พวกเขายอมไม่อาจ ให้โทษใดๆ แก่เจ้าได้ นอกจากสิ่งนั้นอัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกไว้ก่อนหน้านั้นแล้ว ปากกาได้ถูกยกขึ้นแล้ว และแผ่นบันทึกก็ได้เหือดแห้งแล้ว" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อดดิมชีย]

คำอธิบาย:

อิบนุอับบาส เราะฎิยัลลอฮุมา เล่าว่า ตอนที่เขายังเป็นเด็กเขาได้ขี่สัตว์พาหนะพร้อมกับท่านนบี คือลัลลอสอะลียฮิอะสลัลัมซึ่งเขาอยู่ข้างหลังท่าน และท่านได้พูดกับเขาว่า:

ฉันจะสอนอะไรบางอย่างให้แก่เจ้า

เพื่ออัลลอฮ์จะทรงให้ประโยชน์แก่เจ้าด้วยกับคำสอนเหล่านี้:

เจ้าจงปกป้องอัลลอฮ์ด้วยการปฏิบัติคำสั่งใช้ของพระองค์และหลีกเลี่ยงข้อห้ามของพระองค์

เพื่อที่พระองค์จะเห็นเจ้าในสภาพของการเชื่อฟังและการเคารพภักดี และจะไม่เห็นเจ้าในสภาพของการเนรคุณและทำบาป

หากเจ้ากระทำอย่างนั้นแล้ว

รางวัลของเจ้าก็คืออัลลอฮ์จะทรงปกป้องเจ้าจากสิ่งไม่ดีต่างๆ
ของโลกนี้และโลกอาคิเราะฮ์ และพระองค์จะทรงช่วยเหลือเจ้าในภารกิจต่างๆ
ของเจ้าไม่ว่าเจ้าจะมุ่งไปทางทิศใด

และหากเจ้าต้องการขออะไรบางอย่าง

ก็จงอย่าขออนอกจากขอต่ออัลลอฮ์เท่านั้น

เพราะพระองค์เท่านั้นที่จะตอบรับการขอจากทุกคน

และหากเจ้าต้องการความช่วยเหลือ

ก็จงอย่าขออนอกจากขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์เท่านั้น

และขอให้เจ้าจงมั่นใจเถิดว่า เจ้าจะไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ

แม้ว่าคนทั้งโลกจะรวมตัวกันเพื่อให้ประโยชน์แก่เจ้า

เว้นแต่สิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดไว้แก่เจ้าเท่านั้น และจะไม่มีอันตรายใดๆ

เกิดขึ้นกับเจ้า แม้ว่าคุณทั้งโลกจะรวมตัวกันเพื่อทำร้ายเจ้า

เว้นแต่สิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดไว้แก่เจ้าเท่านั้น

เรื่องนี้

อัลลอฮ์ได้ทรงทำการบันทึกและกำหนดตามพระปรีชาและความรอบรู้ของพระองค์แล้ว และจะไม่มี การเปลี่ยนแปลงใดๆ ในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกไว้

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความสำคัญของการให้ความรู้แก่เด็กๆ เกี่ยวกับเรื่องศาสนา ตั้งแต่เรื่องเตาฮีด มารยาท และอื่นๆ
2. ผลตอบแทนจะขึ้นอยู่กับชนิดของการกระทำ
3. สิ่งใช้ให้ยึดมั่นต่ออัลลอฮ์และมอบหมายต่อพระองค์เพียงผู้เดียว และพระองค์คือผู้ทรงจัดการที่ดีที่สุด
4. การศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาวะการณ์และพอใจกับมัน และอัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดทุกสิ่งไว้แล้ว
5. ผู้ใดที่ละเลยคำสั่งของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงละเลยเขาและจะไม่ปกป้องเขา

(92) - عَنْ سُفْيَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْثَّقَفِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ، قَالَ: «قُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ، ثُمَّ اسْتَقِيمَ». [صحيح] - [رواه مسلم وأحمد]

(92) - จากท่านซุฟยาน บิน อับดุลลอฮ์ อัชชะกอฟียะ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่: ฉันได้กล่าวว่า: “โอ้ท่านเราะฮูลุลลอฮ์ ได้โปรดบอกถ้อยคำหนึ่งให้แก่ฉันที่เกี่ยวกับอิสลามที่เป็นถ้อยคำที่ฉันไม่ต้องถามผู้อื่นนอกจากท่านด้วยเถิด” ท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลยฮิวะสลัม จึงกล่าวว่า: “ท่านจงกล่าวเถิดว่า ฉันได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว หลังจากนั้นก็จะยืนยันหยุดอยู่บนความถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ” [เศาะฮิห]

คำอธิบาย:

ท่านซุฟยาน บิน อับดุลลอฮ์ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้ขอให้ท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลยฮิวะสลัม สอนถ้อยคำที่ครอบคลุมความหมายของศาสนาอิสลามเพื่อที่เขาจะยึดมั่นกับถ้อยคำนั้นและไม่ถามใครอื่นอีก เกี่ยวกับสิ่งนั้น? ดังนั้น ท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลยฮิวะสลัม จึงกล่าวว่า : เจ้าจงกล่าวเถิด “ฉันได้ยึดมั่นในความเป็นเอกะของอัลลอฮ์ และฉันศรัทธาว่าพระองค์คือพระผู้อภิบาลของฉัน คือพระเจ้าของฉัน ผู้สร้างฉัน และพระองค์คือพระเจ้าของฉันที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงของฉัน ผู้ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ จากนั้นก็ให้เชื่อฟังอัลลอฮ์โดยปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของอัลลอฮ์ที่เป็นฟัรฎูต่างๆ และละทิ้งข้อห้ามต่างๆ และยืนยันหยุดตามนั้นตลอดไป

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. รากฐานของศาสนาคือการศรัทธาต่ออัลลอฮ์
ในด้านความเป็นพระผู้อภิบาล
ความเป็นพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพสักการะที่แท้จริง
และด้านพระนามและคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์
2. ความสำคัญของการยืนยันหยุดหลังจากการศรัทธาแล้ว
และการทำอิบาดะฮ์อย่างสม่ำเสมอ และยืนยันหยุดอยู่กับสิ่งนั้นตลอดไป

3. การศรัทธาคือเงื่อนไขสำหรับการตอบรับทุกการงาน

4. การศรัทธาต่ออัลลอฮ์

ครอบคลุมทุกสิ่งทีวาทญิบต่อการยึดมั่นที่เกี่ยวกับหลักศรัทธาและรากฐานต่าง ๆ ของมัน และตามด้วยสิ่งทีวาทญิบเกี่ยวกับการภาคปฏิบัติของหัวใจ และการเชื่อฟังและการยอมจำนนต่ออัลลอฮ์ทั้งภายในและภายนอก

5. การยืนหยัดคือสิ่งจำเป็นสำหรับแนวทางแห่งความสำเร็จของชีวิต

นั่นคือด้วยการปฏิบัติในสิ่งทีวาทญิบให้ทำ และละทิ้งสิ่งทีวาทญิบห้าม

(65018)

(93) - عَنِ التُّعْمَانِ بْنِ بَشِيْرٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ، إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى». [صحيح] - [متفق عليه]

(93) - จากอันนุอ์มาน บิน บะชีร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลลัม กล่าวว่า: "เปรียบเทียบบรรดาผู้ศรัทธาในด้านความรัก ความเอ็นดูเมตตา และการให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลของพวกเขาที่มีต่อกันนั้น เปรียบเสมือนกับเรือนร่างเดียวกัน เมื่ออวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งเจ็บปวด จะส่งผลให้อวัยวะทั่วร่างกายต้องอดหลับอดนอนและเจ็บป่วยตามไปด้วย" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลลัม ได้อธิบายว่า ความเป็นอยู่ของพี่น้องมุสลิมในด้านความรัก ความเอ็นดูเมตตา การช่วยเหลือ และการสนับสนุนซึ่งกันและกัน และรู้สึกเจ็บป่วยหากพี่น้องเขาได้รับความเดือนร้อนนั้น จำเป็นจะต้องให้เหมือนกับเรือนร่างเดียวกัน เมื่ออวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งเจ็บป่วย จะส่งผลให้อวัยวะทั่วร่างกายต้องอดหลับอดนอนและเจ็บป่วยตามไปด้วย

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. สิทธิของชาวมุสลิมควรได้รับการคุ้มครองสูงสุด และควรส่งเสริมความร่วมมือและความเมตตาต่อกัน
2. ควรมีความรักและการช่วยเหลือกันในหมู่ผู้ศรัทธา

(4969)

(94) - عن عثمان بن عفان رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ تَوَصَّأَ فَأَحْسَنَ التَّوَصُّوءَ خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِهِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(94) - จากท่านอุษมาน บิน อัฟฟาน เราะฎียัลลอฮุอันฮู ได้กล่าวว่:

ท่านเราะสุลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่:

"ผู้ใดที่อาบน้ำละหมาดอย่างสมบูรณ์ ความผิดต่างๆ

ของเขาจะหลุดออกไปจากร่างกายของเขา จะหลุดออกจนกระทั่งจากใต้เล็บของเขา"

[เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ได้กล่าวว่าใครก็ตามที่ทำการอาบน้ำละหมาดพร้อมกับรักษาสิ่งที่เป็นซุนนะฮ์และมารยาทต่างๆ ของการมัน

เป็นสาเหตุหนึ่งในการลบล้างความชั่วและลบล้างบาป "จนกระทั่งบาปต่างๆ

ของเขาจะออกมา" จากใต้ เล็บมือและเล็บเท้าของเขา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ส่งเสริมให้ใส่ใจกับการเรียนรู้การอาบน้ำละหมาด และสิ่งต่างๆที่เป็นซุนนะฮ์และมารยาทของมัน และนำมาปฏิบัติ
2. ความประเสริฐของการอาบน้ำละหมาดนั้น เป็นการลบล้างบาปเล็กต่างๆ ส่วนบาปใหญ่นั้นจำเป็นต้องมีการเตาบะฮ์สำนึกผิด
3. เงื่อนไขสำหรับบาปที่จะหลุดออกมานั้น คือการอาบน้ำละหมาดให้เสร็จสิ้นสมบูรณ์และทำอย่างถูกต้องไม่มีบกพร่องใดๆ เหมือนที่ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้อธิบายไว้.

4. การลบล้างบาปที่กล่าวในหะดีษนี้เน้นมีเงื่อนไขด้วยการหลีกเลี่ยงบาปใหญ่และมีการกลับตัวกลับใจจากบาปเหล่านั้น อัลลอฮฺ ตะอาลา ตรัสว่า (إِنْ) :
 .[النساء:31] .[النساء:31] :
 (หากพวกเจ้าหลีกเลี่ยงจากบาปใหญ่ที่พวกเจ้าถูกห้ามไว้
 เราจะลบล้างความชั่วของพวกเจ้า).[อัน-นิสาอ์ : 31]

(6263)

(95) - عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا أَتَيْتُمُ
 الْغَائِظَ فَلَا تَسْتَقْبِلُوا الْقِبْلَةَ، وَلَا تَسْتَدْبِرُوهَا وَلَكِنْ شَرُّوْهُا أَوْ غَرَّبُوهَا» قَالَ أَبُو أَيُّوبَ: فَقَدِمْنَا الشَّامَ
 فَوَجَدْنَا مَرَا حِيصَ بُيَيْتِ قِبَلِ الْقِبْلَةِ فَنَنْحَرِفُ، وَنَسْتَغْفِرُ اللَّهَ تَعَالَى. [صحيح] - [متفق عليه]

(95) - จากอบูอัยยิบ อัลอันศอริยฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์
 ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า: “เมื่อพวกเจ้าต้องการถ่ายหนักหรือถ่ายเบา
 ก็จงอย่าหันหน้าไปทางกิบละฮ์ และอย่าหันหลังให้กับมัน
 แต่ให้หันหน้าไปทางทิศตะวันออกหรือทิศตะวันตก” อบูอัยยิบ กล่าวว่่า
 "เมื่อเรามาถึงซีเรียเราพบห้องน้ำที่สร้างขึ้นนั้นหันหน้าไปทางกิบละฮ์
 เราก้เห็นร่างกายของเราไปทางทิศอื่น และเราก้ขอภัยโทษจากอัลลอฮ์ ตะอาลา "
 [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี มุฮัมหมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
 ห้ามทุกคนที่ต้องการถ่ายเบาหรือถ่ายหนัก โดยหันหน้าไปทางกิบละฮ์
 คือทิศทางของกะอ์บะฮ์ และอย่าหันหลังให้กับกิบละฮ์
 แต่ให้หันหน้าไปทางทิศตะวันออกหรือทิศตะวันตกหากกิบละฮ์ของเขาเป็นทิศทาง
 เดียวกันกับขามะดีนะฮ์ จากนั้น อบูอัยยิบ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ
 เล่าว่่าเมื่อพวกเขามาถึงแผ่นดินซีเรียพวกเขาพบว่าห้องน้ำสำหรับถ่ายทุกชั้นนั้น
 ถูกสร้างขึ้นโดยหันหน้าไปทางกะอ์บะฮ์
 ดังนั้นพวกเขาจึงหันร่างกายของพวกเขาออกไปจากทิศทางของกิบละฮ์
 พร้อมกับขอการอภัยโทษจากอัลลอฮ์ ตะอาลา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิส:

1. วิทยปัญญาที่เกี่ยวกับเรื่องนี้
คือเพื่อเป็นการให้ความสำคัญและเป็นการให้เกียรติต่อกะอ์บะฮ์
2. พุดถึงการขออภัยโทษจากอัลลอฮ์หลังจากออกจากห้องน้ำ
3. บอกถึงวิธีการที่ดีในการถ่ายทอดวิชาความรู้ของท่านนบี
คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล เพราะเมื่อท่านพุดถึงสิ่งต้องห้าม
จากนั้นท่านก็แนะนำในสิ่งที่อนุญาต

(3078)

(๙๖) - عَنْ أَبِي فَتَّادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا يُمْسِكَنَّ أَحَدُكُمْ ذِكْرَهُ بِيَمِينِهِ وَهُوَ يُبُولُ، وَلَا يَتَمَسَّحُ مِنَ الْخَلَاءِ بِيَمِينِهِ، وَلَا يَنْتَفِسُ فِي الْإِنَاءِ».
[صحيح] - [متفق عليه]

(96) - จากอบูเกาะตาดะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮู กล่าววา: ท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล กล่าววา :
"คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านจงอย่าสัมผัสอวัยวะเพศของตัวเองด้วยมือขวาขณะปัส
สาวะ และอย่าทำความสะอาดอวัยวะด้วยมือขวา และอย่าหายใจเข้าไปในภาชนะ"
[เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล อธิบายมารยาทบางประการ:
ห้ามมิให้ผู้ชายสัมผัสอวัยวะเพศของตนเองด้วยมือขวา
และขจัดสิ่งสกปรกออกจากอวัยวะเพศหรือทวารหนักด้วยมือขวา
เพราะมือขวานั้นมีไว้เพื่อใช้กับสิ่งที่ดี และเช่นเดียวกัน ท่านนบี
คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ยังห้ามไม่ให้บุคคลหายใจเข้าไปในภาชนะที่เขาดื่ม

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิส:

1. หะดีษนี้ได้อธิบายถึงการให้ความสำคัญของศาสนาอิสลามในด้านจริยธรรม
และความสะอาด

2. ให้ออกห่างจากสิ่งสกปรกทุกชนิด แต่ถ้าจำเป็นต้องสัมผัสสิ่งสกปรกนั้น ก็จงสัมผัสมันด้วยมือซ้าย
3. อธิบายถึงคุณค่าของมือขวาและความประเสริฐของมันเหนือมือซ้าย
4. ความสมบูรณ์แบบของบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม และความครอบคลุมของคำสอนของอิสลาม

(3079)

(97) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةَ أَحَدِكُمْ إِذَا أَحْدَثَ حَتَّى يَتَوَضَّأَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(97) - จากท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คืออลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:
"อัลลอฮ์จะไม่ทรงตอบรับการละหมาดของคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้า ในขณะที่เขามีหะดัษ จนกว่า เขาจะอาบน้ำละหมาด" [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลดุคอรีย์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คืออลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้อธิบายถึงเงื่อนไขประการหนึ่งสำหรับการละหมาดที่ถูกต้องคือความสะอาด ดังนั้นใครก็ตามที่ต้องการละหมาด เขาจะต้องทำการอาบน้ำละหมาดเสียก่อน หากเขาได้มีการกระทำสิ่งที่ทำให้น้ำละหมาดเสีย เช่น การถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะ การนอนหลับ เป็นต้น

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. การละหมาดของผู้ที่มีหะดัษ จะไม่ได้รับการตอบรับ จนกว่าเขาจะทำการชำระด้วยการอาบน้ำ หากหะดัษนั้นเป็นหะดัษใหญ่ และอาบน้ำละหมาดหากเป็นหะดัษเล็ก
2. การอาบน้ำละหมาด คือ ตักน้ำ กลั้วปาก แล้วบ้วนออกมา แล้วสูดน้ำเข้าจมูก ด้วยการสูดให้เข้าถึงข้างในจมูกแล้วสูดออกมา

จากนั้นล้างหน้า 3 ครั้ง แล้วล้างมือถึงข้อศอก 3 ครั้ง
แล้วเช็ดให้ทั่วศีรษะหนึ่งครั้ง แล้วล้างเท้าพร้อมกับข้อเท้า 3 ครั้ง.

(3534)

(98) - عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: أَنَّ رَجُلًا تَوَضَّأَ فَتَرَكَ مَوْضِعَ ظُفْرِ عَلَى قَدَمِهِ فَأَبْصَرَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: «ارْجِعْ فَأَحْسِنِ وُضُوءَكَ» فَرَجَعَ، ثُمَّ صَلَّى.

[صحيح بشواهده] - [رواه مسلم]

(98) - จากญาบิร เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ กเล่าว่า: อุมัร บิน อัลค็อฎฏอบ บอกกับฉันว่า: มีชายคนหนึ่งทำการอาบน้ำละหมาด แต่เขาละส่วนหนึ่งจากเท้าของเขาเท้าปลายเล็บที่ไม่โดนน้ำ แล้วท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ก็ได้เห็นสิ่งนี้และกล่าวว่า: "จงกลับไปและทำการอาบน้ำละหมาดใหม่ให้ดีขึ้น" เขาจึงกลับไปและทำการอาบน้ำละหมาดใหม่ จากนั้นเขาก็ได้ทำการละหมาด [เศาะฮิห์ ด้วยอะดิษบออื่นๆ ที่มาสำหรับ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

อุมัร เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม เห็นชายคนหนึ่งทำการอาบน้ำละหมาดเสร็จแล้ว แต่เขาละล้างเท้าของเขาส่วนหนึ่งเท้าปลายเล็บที่ไม่โดนน้ำจากการอาบน้ำละหมาด แล้วท่านนบีก็กล่าวกับเขา โดยชี้ไปที่จุดที่ยังไม่โดนน้ำ ว่า: จงกลับไปและทำการอาบน้ำละหมาดใหม่ให้ดีขึ้นและทำให้สมบูรณ์ และให้แต่ละส่วนของร่างกายได้โดนน้ำอย่างสมบูรณ์ แล้วชายคนนั้นก็กลับไปทำการอาบน้ำละหมาดใหม่ให้สมบูรณ์ จากนั้นเขาก็ทำการละหมาด

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. จำเป็นต้องเร่งรีบในการเรียกร้องให้กระทำความดี และชี้แนะผู้ที่ไม่รู้และผู้หลงลืม

โดยเฉพาะเมื่อการกระทำที่ผิดนั้นส่งผลให้การกระทำอิบาดะฮ์ของเขาเสียหาย

2. จำเป็นในการชำระอวัยวะของการอาบน้ำละหมาดด้วยน้ำและผู้ใดละทิ้งไม่ว่าส่วนหนึ่งของอวัยวะดังกล่าว (แม้จะเล็กน้อย) จะทำให้การอาบน้ำละหมาดไม่ถูกต้อง และจำเป็นต้องทำการอาบน้ำละหมาดใหม่
3. บัญญัติให้มี การอาบน้ำละหมาดที่ดี โดยการทำให้มันครบถ้วนสมบูรณ์ตามหลักศาสนา
4. สองเท่าคือหนึ่งในอวัยวะที่ต้องล้างในระหว่างการทำอาบน้ำละหมาด ซึ่งการเช็ดเท้าเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ แต่ต้องล้างด้วย
5. การอาบน้ำละหมาดควรกระทำอย่างต่อเนื่องกันระหว่างอวัยวะต่างๆ โดยให้ล้างแต่ละอวัยวะก่อนที่อวัยวะก่อนหน้าจะแห้ง
6. ความไม่รู้และการหลงลืมไม่ได้ทำให้ข้อบังคับต้องตกไป แต่ทั้งสองจะทำให้ไม่ต้องรับบาปเพียงเท่านั้น ดังนั้น ชายคนนี้ที่ทำการอาบน้ำละหมาดไม่สมบูรณ์เนื่องจากความไม่รู้ ท่านนบีคือลัลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม ไม่ได้อนุมัติข้อบังคับดังกล่าว นั่นก็คือการอาบน้ำละหมาด แต่ท่านกลับสั่งให้เขาอาบน้ำละหมาดใหม่อีกครั้ง

(8386)

(๙๙) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَجَعْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ مَكَّةَ إِلَى الْمَدِينَةِ حَتَّى إِذَا كُنَّا بِمَاءٍ بِالطَّرِيقِ تَعَجَّلَ قَوْمٌ عِنْدَ الْعَصْرِ، فَتَوَضَّؤُوا وَهُمْ عَجَالٌ، فَأَنْتَهَيْنَا إِلَيْهِمْ وَأَعْقَابُهُمْ تَلُوحٌ لَمْ يَمَسَّهَا الْمَاءُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ أَسْبِعُوا الْوُضُوءَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(99) - จากท่าน अबดุลลอฮ์ บิน อัมรฺ เราะฎียัลลอฮันฮูมา กล่าวว่่า:
เรากลับจากมักกะฮ์ยังมะดีนะฮ์มาพร้อมกับท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ขณะที่เรากำลังเดินทางอยู่บนถนนที่มีน้ำอยู่ด้วย
ก็มีบางคนรีบเร่งจะทำการละหมาดอัศริ แล้วพวกเขา ก็รีบอาบน้ำละหมาด
ตั้งนั้นเมื่อเรา ได้ไปถึงพวกเขา
ปรากฏว่่า ส้นเท้าของพวกเข า โบกสะบัดโดยไม่ถูกน้ำแตะเลย ท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงได้กล่าวว่า: "หายนะแห่งนรก จะประสพกับส้นเท้า
จงอาบน้ำละหมาดให้สมบูรณ์เกิด" [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลดุคอรีย์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้เดินทางจากมักกะฮ์ไปยังมะดีนะฮ์พร้อมกับบรรดาสาวกของท่าน
และระหว่างการเดินทางพวกเขาก็พบน้ำสาวกบางคนรีบไปอาบน้ำละหมาดในช
วงเวลาละหมาดอัศริ จนบางคน ส้นเท้าของพวกเข า
ปรากฏว่่า ยังแห้งอยู่เพราะไม่ได้โดนน้ำ ท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงกล่าวว่า:
การลงโทษและความเสียหายในนรกจะเกิดขึ้นสำหรับผู้ที่ไม่ชำระล้างส้นเท้าให้สม
บูรณ์เวลาอาบน้ำละหมาด
แล้วท่านก็ได้สั่งให้พวกเขาทำการอาบน้ำละหมาดอย่างสมบูรณ์

บทเรียนที่ได้รับจากชะดีษ:

1. จำเป็นต้องล้างเท้าระหว่างการอาบน้ำละหมาด
เพราะถ้าการเช็ดเท้าเป็นสิ่งที่อนุญาตได้
ก็คงไม่ถูกเตือนด้วยการลงโทษด้วยไฟสำหรับผู้ที่ไม่ล้างส้นเท้า

2. จำเป็นต้องทำการล้างให้ทั่วทุกส่วน และผู้ใดก็ตามที่จงใจละเว้นส่วนเล็กๆ ที่ต้องชำระ การละหมาดของเขาก็จะไม่ถูกต้อง
3. ความสำคัญของการสอนและการชี้แนะผู้คนให้รู้เรื่องนั้นๆ
4. ผู้รู้ควรปฏิเสธสิ่งๆ ที่เห็นว่าเป็นการละเลยภาระหน้าที่ที่เป็นวาญิบและซุนนะฮ์ ด้วยวิธีการที่เหมาะสม
5. มุฮัมมัด อิซฮาก อัล-ดะฮ์ลวี ยี่ กล่าวไว้ว่า การชำระให้ทั่วถึงมีสามประเภท ได้แก่ ฟิร์ฎ คือ การล้างให้ครอบคลุมบริเวณหนึ่งครั้ง, ซุนนะฮ์ คือ การล้างสามครั้ง, และมุสตะฮับ คือ การทำให้ยาวนานขึ้นพร้อมกับการล้างสามครั้ง

(66392)

(100) - عن عمرو بن عامرٍ عن أنس بن مالك قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم يتوضأ عند كل صلاة، قلت: كيف كنتم تصنعون؟ قال: يُجزي أحدنا الوضوء ما لم يُجدث.

[صحيح] - [رواه البخاري]

(100) - จากท่านอัมร์ บิน อามिर รายงานจากท่านอนัส บิน มาลิก กล่าวว่า: “ท่านนบี คือลสลลลอฮุอะลลัยฮิวะสลลลัม จะทำการอาบน้ำละหมาดทุกครั้งที่จะมีการละหมาด ฉันทถามว่า: "พวกท่านทำอะไรหรือ" ท่านกล่าวว่า: "น้ำละหมาดจะยังคงใช้ได้สำหรับคนใดคนหนึ่ง ในหมู่พวกเรา ตราบใดที่เขาไม่ทำให้มันเสีย" [เศาะฮ์] - [รายงานโดย อัลบุคอรี]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลสลลลอฮุอะลลัยฮิวะสลลลัม จะทำการอาบน้ำละหมาดทุกครั้งที่จะมีการละหมาดฟิร์ฎ แม้ว่าน้ำละหมาดของท่านจะยังไม่เสียก็ตาม เพื่อหวังในผลบุญและความโปรดปราน.

เป็นท่อนุญาตสำหรับเขาที่จะละหมาดมากกว่าหนึ่งฟิร์ฎ ด้วยน้ำละหมาดหนึ่งครั้ง ตราบใดที่เขายังอยู่ในน้ำละหมาดนั้น

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. การกระทำที่พบบ่อยที่สุดของนบี คือ ล้อลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม คือ การอาบน้ำละหมาดทุกครั้งสำหรับการละหมาด เพื่อหวังในความสมบูรณ์
2. ส่งเสริมให้มีการอาบน้ำละหมาดทุกครั้งที่จะมีการละหมาด.
3. อนุญาตให้ทำการละหมาดมากกว่าหนึ่งครั้ง ด้วยการอาบน้ำละหมาดต่อหนึ่งครั้ง

(65080)

(101) - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: تَوَضَّأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّةً مَرَّةً.

[صحيح] - [رواه البخاري]

(101) - จากท่านอับบาสเราะฎียัลลอฮุอันฮูมา ได้กล่าวว่า : ท่านนบี ล้อลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะทำการอาบน้ำละหมาด ด้วยการชำระทีละครั้ง ทีละครั้ง. [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ล้อลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ในบางเวลาของท่าน เมื่อท่านทำการอาบน้ำละหมาด ท่านจะล้างทุกส่วนของอวัยวะที่ต้องอาบน้ำละหมาด ด้วยการล้างครั้งเดียว ท่านจะล้างหน้า - รวมทั้งบ้วนปากและสูดน้ำเข้าจมูก - ล้างมือและเท้าหนึ่งครั้ง และนี่คือจำนวนที่วาญิบ.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. จำนวนครั้งที่วาญิบในการล้างเวลาอาบน้ำละหมาดคือหนึ่งครั้งเท่านั้น และจำนวนที่เพิ่มนั้นถือเป็นสุนนะฮ์
2. การอาบน้ำละหมาดด้วยการล้างครั้งเดียวนั้น เป็นที่อนุญาตในบางเวลา
3. ที่ศาสนาใช้คือเช็ดหัวหนึ่งครั้งเท่านั้น

(65081)

(102) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ.
[صحيح] - [رواه البخاري]

(102) - จากท่าน อับดุลลอฮ์ บิน เซด เราะฎียัลลอฮุอันฮู รายงานว่า : ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะทำการอาบน้ำละหมาด ด้วยการชำระที่ละสองครั้งที่ละสองครั้ง. [เศาะฮีห] - [รายงานโดย อัลบุคอรี]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ในบางเวลาเมื่อท่านทำการอาบน้ำละหมาด
ท่านจะล้างทุกส่วนของอวัยวะที่ต้องอาบน้ำละหมาด ด้วยการล้างสองครั้ง
ท่านจะล้างหน้า - รวมทั้งบ้วนปากและสูดน้ำเข้าจมูก - ล้างมือและเท้าสองครั้ง.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. จำนวนครั้งที่วาญิบในการล้างเวลาอาบน้ำละหมาดคือหนึ่งครั้งเท่านั้น และจำนวนที่เพิ่มนั้นถือเป็นสุนนะฮ์
2. การอาบน้ำละหมาดด้วยการล้างสองครั้งนั้น เป็นที่อนุญาตในบางเวลา
3. ที่ศาสนาใช้ให้เช็ดศีรษะนั้นคือเช็ดหนึ่งครั้งเท่านั้น

(65082)

(103) - عَنْ مُحَمَّدَانَ مَوْلَى عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ أَنَّهُ رَأَى عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ دَعَا بِوُضُوءٍ، فَأَفْرَعَّ عَلَى يَدَيْهِ مِنْ إِنَائِهِ، فَغَسَلَهُمَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ أَدْخَلَ يَمِينَهُ فِي الْوُضُوءِ، ثُمَّ تَمَضَّمَصَّ وَاسْتَنْشَقَّ وَاسْتَنْتَرَّ، ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا، وَيَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ ثَلَاثًا، ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ، ثُمَّ غَسَلَ كُلَّ رِجْلٍ ثَلَاثًا، ثُمَّ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ حَوْ وَضُوءِي هَذَا، وَقَالَ: «مَنْ تَوَضَّأَ حَوْ وَضُوءِي هَذَا ثُمَّ صَلَّى رُكْعَتَيْنِ لَا يُحَدِّثُ فِيهِمَا نَفْسَهُ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(103) - จากท่านหุรอน คนรับใช้ของท่านอุษมาน อิบน์ อัฟฟาน เล่าว่า เขาได้เห็นอุษมาน อิบน์อัฟฟาน ขอน้ำเพื่ออาบน้ำละหมาด แล้วท่านได้เอาน้ำในภาชนะของท่านเทใส่ในมือ จากนั้นก็ล้างมือทั้งสอง 3 ครั้ง จากนั้นท่านเอามือขวาของท่านจุ่มลงในน้ำละหมาด จากนั้นท่านก็บ้วนปากและสูดน้ำเข้าจมูกแล้วส่งออกมา ต่อมาท่านก็ล้างหน้า 3 ครั้ง และล้างมือถึงข้อศอก 3 ครั้ง จากนั้นก็เช็ดศีรษะแล้วล้างเท้าทั้งสองข้าง 3 ครั้ง จากนั้นท่านก็กล่าวว่า "ฉันเห็นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อาบน้ำละหมาดเหมือนการอาบน้ำละหมาดของฉันนี้ จากนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า "ผู้ใดอาบน้ำละหมาดอย่างนั้น แล้วละหมาด 2 ร็อกอะฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ อัลลอฮ์จะอภัยโทษให้แก่เขาในบาปที่เขาได้กระทำความ" [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรีฮฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านอุษมาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้สอนวิธีการอาบน้ำละหมาดของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ด้วยวิธีการที่เป็นภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน ท่านได้ขอน้ำมาในภาชนะที่หนึ่ง แล้วได้เทน้ำลงในมือทั้งสองของท่าน 3 ครั้ง และหลังจากนั้นท่านก็จุ่มมือขวาลงในภาชนะ แล้วเอาน้ำมาบ้วนปาก แล้วเอาน้ำส่วนหนึ่งสูดเข้าจมูกแล้วส่งออกมา จากนั้นก็ล้างหน้า 3 ครั้ง แล้วล้างมือถึงข้อศอก 3 ครั้ง แล้วท่านก็ลูบหัวของท่านด้วยมือที่เปียกน้ำ 1 ครั้ง แล้วล้างเท้าทั้งสองถึงตาตุ่ม 3 ครั้ง.

เมื่อท่านอุษมาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เสร็จจากการอาบน้ำละหมาดแล้ว ท่านกล่าวว่า ท่านได้เห็นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ได้ทำการอาบน้ำละหมาดแบบนี้ และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็แจ้งข่าวดีแก่พวกเขาว่า

ใครก็ตามที่ทำการอาบน้ำละหมาดเช่นเดียวกับการอาบน้ำละหมาดของท่าน แล้วละหมาดสองร็อกอะฮ์ด้วยความนอบน้อมนำหัวใจของเขาไปยังอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์จะตอบแทนเขาสำหรับการอาบน้ำละหมาดที่สมบูรณ์นี้และการละหมาดที่บริสุทธิ์ใจนี้ด้วยการอภัยโทษสำหรับบาปที่ผ่านมา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ส่งเสริมให้ล้างมือก่อนจุ่มลงในภาชนะก่อนเริ่มอาบน้ำละหมาด แม้ว่าเขาจะไม่ได้ลุกจากการนอนหลับก็ตาม แต่หากเป็นการตื่นขึ้นจากการนอนหลับในเวลากลางคืน ก็วาญิบต้องล้างมือทั้งสอง
2. ครูควรใช้แนวทางที่ส่งผลมากที่สุดในการทำความเข้าใจและสร้างความรู้ สำหรับผู้เรียน ซึ่งรวมถึงการสอนด้วยการปฏิบัติ
3. จำเป็นสำหรับผู้ที่จะหมาดต้องขจัดความคิดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางโลก เพราะความสมบูรณ์แบบของการละหมาดนั้นอยู่ที่การสำนึกของหัวใจว่าอยู่ในนั้น มิฉะนั้นความคิดต่างๆ ก็จะไม่ปลอดภัยจากมัน ดังนั้นเขาจึงต้องพยายามต่อสู้กับตัวเองและไม่หลงไปกับสิ่งนั้น
4. ส่งเสริมให้เริ่มด้วยมือขวาในการอาบน้ำละหมาด
5. ได้มีบทบัญญัติให้มีการเรียงลำดับระหว่างการบ้วนปาก การสูดน้ำเข้าจมูก และการส่งน้ำออกมา
6. ซุนนะฮ์ให้ล้างหน้า มือ และเท้า 3 ครั้ง แต่วาญิบที่ต้องให้ล้างคือ 1 ครั้ง
7. การอภัยโทษจากอัลลอฮ์สำหรับบาปที่ผ่านมานั้น ขึ้นกับการกระทำทั้งสองสิ่งรวมกัน: คือการอาบน้ำละหมาดและการละหมาดสองร็อกอะฮ์ ตามวิธีการที่กล่าวไว้ในอะดิษ
8. แต่ละส่วนของอวัยวะในการอาบน้ำละหมาดนั้นมีขอบเขตที่จำกัด: ขอบเขตของใบหน้า: เริ่มจากรากของเส้นผมปกติของศีรษะลงไปถึงเคราและคาง

และความกว้างจากหูข้างหนึ่งถึงหูอีกข้างหนึ่ง ขอบเขตของมือ:
เริ่มจากปลายนิ้วมือถึงข้อศอกซึ่งเป็นรอยต่อระหว่างปลายแขนและต้นแขน
ส่วนขอบเขตของหัว:
เริ่มจากรากของเส้นผมปกติจากด้านข้างของใบหน้าถึงด้านบนของคอ
และการเช็ดหูคือส่วนหนึ่งจากหัว ส่วนขอบเขตของเท้า:
คือเท้าทั้งหมดที่รวมถึงข้อต่อระหว่างเท้ากับลำแข้ง(ตาตุ่ม)

(3313)

(104) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَلْيَجْعَلْ فِي أَنْفِهِ ثَمًّا لِيَنْتُرْ، وَمَنْ اسْتَجَمَرَ فَلْيُتْرَ، وَإِذَا اسْتَيْقِظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلْيَغْسِلْ يَدَهُ قَبْلَ أَنْ يُدْخِلَهَا فِي وَضُوئِهِ، فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَا يَدْرِي أَيَّنَ بَاتَتْ يَدُهُ».

ولفظ مسلم: «إِذَا اسْتَيْقِظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلَا يَغْمِسُ يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ حَتَّى يَغْسِلَهَا ثَلَاثًا، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي أَيَّنَ بَاتَتْ يَدُهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(104) - จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า:
“เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้าอาบน้ำละหมาด ก็จงให้เขาสูดน้ำเข้าจมูกแล้วสั่งออกมา และผู้ใดทำความสะอาดด้วยหิน ก็ให้เขาใช้หินเป็นจำนวนคี่ เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้าตื่นขึ้นจากที่นอนของเขา ก็ให้เขาล้างมือสามครั้ง ก่อนเอามือลงในภาชนะน้ำละหมาด เพราะพวกเจ้าไม่รู้ว่่ามืออยู่ที่ไหนขณะที่กำลังนอน”
ในอีกรายงานหนึ่งที่บันทึกโดยมุสลิม กล่าวว่่า
"เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้าตื่นขึ้นจากที่นอนของเขา อย่าเอามือจุ่มลงไปใ้ในภาชนะ จนกว่าจะล้างมันทั้งสองสามครั้งก่อน เพราะเขาไม่รู้ว่่ามืออยู่ที่ไหนขณะที่กำลังนอน" [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อธิบายกฎบางประการที่เกี่ยวกับการอาบน้ำละหมาด คือ: หนึ่ง:

ใครก็ตามที่อาบน้ำละหมาด จำเป็นสำหรับเขาทำการสูดน้ำเข้าจมูก จากนั้นให้ส่งออกมา สอง:

ใครก็ตามที่ต้องการทำความสะอาดสิ่งที่ถ่ายออกมาแล้วชำระมันด้วยอย่างอื่นที่ไม่ใช่ น้ำ เช่น หินหรือสิ่งอื่นๆ ก็ให้ทำความสะอาดด้วยจำนวนคี่ ขั้นต่ำสุดคือสาม และสูงสุดคือ

ปริมาณที่สามารถขจัดสิ่งที่ออกมาได้และสามารถทำให้บริเวณที่ออกนั้นสะอาดได้. สาม: ใครก็ตามที่ตื่นจากการนอนหลับกลางคืน

เขาอย่าได้เอามือจุ่มลงในภาชนะเพื่ออาบน้ำละหมาดจนกว่าเขาจะล้างมือนอกภาชนะนั้น 3 ครั้งเสียก่อน เพราะไม่รู้ว่าคืนนั้นมือของเขาไปอยู่ที่ไหน จึงไม่ปลอดภัยจากการปนเปื้อนด้วยสิ่งที่เป็นนะญิส

และช่วยถอนอาจเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับมันหรือนำสิ่งที่เป็นอันตรายต่อมนุษย์หรือสิ่งที่ทำให้น้ำเสียก็ได้

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. วาญิบต้องทำการอิสตินซาคเวลาอาบน้ำละหมาด คือการเอาน้ำเข้าจมูกด้วยการสูดเข้า และวาญิบต้องทำการอิสตินซาคคือการทำให้มันออกมาด้วยการส่งออกมา
2. ส่งเสริมให้ทำความสะอาดด้วยก้อนหิน(หรือสิ่งอื่นๆ หากไม่มีน้ำ)ด้วยจำนวนคี่
3. ศาสนาใช้ให้ทำการล้างมือสามครั้งหลังการตื่นนอน

(3033)

(105) - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَبْرَيْنِ، فَقَالَ: «إِنَّهُمَا لِيُعَذَّبَانِ، وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنَ الْبَوْلِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ» ثُمَّ أَخَذَ جَرِيْدَةً رَطْبَةً، فَشَقَّهَا نِصْفَيْنِ، فَعَرَزَ فِي كُلِّ قَبْرٍ وَاحِدَةً، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ لِمَ فَعَلْتَ هَذَا؟ قَالَ: «لَعَلَّهُ يُخَفَّفُ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَبْسَسَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(105) - จากท่านอับนุอับบาส ราะعهฎียัลลอฮุอันฮูมา ได้กล่าวว่่า : “ท่านนบี ศ็็็ลลัลลอฮุอะลยัยฮิวะสลลัม เดินผ่านหลุมศพสองหลุม แล้วท่านก็กล่าวว่่า "แท้จริง ทั้งสองคนที่อยู่ในหลุมสองหลุมนี้กำลังถูกทรมาน และทั้งสองคนไม่ได้ถูกทรมานเพราะสิ่งใหญ่โตอะไร" หนึ่งในสองคนนั้่มักจะไม่ระวังตัวเองจากการปัสสาวะ ส่วนอีกคนมักเดินใส่ร้ายผู้อื่น"จากนั้นท่านก็หยิบกิ่งไม้ที่ขึ้นแล้วฉีกออกเป็นสองซีก จากนั้นท่านก็ปักไว้ในแต่ละหลุม พวกเขา กล่าวว่า: โอ้ท่านเราะชะดูลลอฮ์ ทำไมท่านถึงทำเช่นนี้? ท่านกล่าวว่า “บางทีมันอาจช่วยบรรเทาให้เขาทั้งสองได้ ทรายใดที่กิ่งทั้งสองนั้นยังไม่แห้ง” [เศาะฮั๊ห] - [รายงานโดย อัลดุคอรั๊ย และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็็ลลัลลอฮุอะลยัยฮิวะสลลัม เดินผ่านหลุมศพสองหลุม แล้วท่านก็กล่าวว่่า: แท้จริงเจ้าของหลุมศพทั้งสองนี้กำลังถูกทรมาน และเขาทั้งสองก็ไม่ได้รับการลงโทษในเรื่องที่ใหญ่โตอะไรในสายตาของพวกเขา แม้ว่าจะเป็นเรื่องที่ใหญ่ในสายพระเนตรของอัลลอฮ์ก็ตาม สำหรับหนึ่งในนั้น เขาไม่สนใจที่จะระวังร่างกายและเสื้อผ้าของเขาจากการเปื้อนปัสสาวะ เมื่อทำการปลดทุกข์ ส่วนอีกคนก็เดินสายนินทาผู้อื่น นำคำพูดของผู้อื่นด้วยเจตนาก่อความเสียหาย ก่อให้เกิดความขัดแย้งและความแตกแยกระหว่างบุคคล

บทเรียนที่ได้รับจากชะดีษ:

1. การนินทาและการไม่รักษาความสะอาดจากการปัสสาวะเป็นบาปใหญ่และเป็นสาเหตุของการถูกทรมานในหลุมศพ

2. อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเปิดเผยบางสิ่งที่เป็นสิ่งเร้นลับ เช่น การทรมานในหลุมศพ เพื่อเป็นสัญญาณที่แสดงถึงการเป็นนบีของท่านนบีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม.
3. การกระทำเช่นนั้นด้วยการตัดกิ่งไม้แล้วฉีกออกเป็นสองซีกแล้วปักบนหลุมศพนี้เป็นการกระทำที่เป็นลักษณะเฉพาะของท่านนบิ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เพราะอัลลอฮ์ ทรงให้ท่านรับรู้ถึงสภาพของผู้ที่อยู่ในหลุมศพทั้งสองนั้น ดังนั้นจึงไม่อนุญาตที่คนอื่นมาเปรียบเทียบกับท่านได้ เพราะไม่มีใครรู้ถึงสภาพของคนที่อยู่ในหลุมศพได้.

(3010)

(106) - عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(106) - จากท่านอนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านนบิ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เมื่อท่านจะเข้าห้องน้ำ ท่านจะกล่าวว่า «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ».)
แท้จริงฉันขอการปกป้องต่อพระองค์จากความชั่วร้ายของชัยฏอนเพศชายและเพศหญิง ([เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม])

คำอธิบาย:

เมื่อใดก็ตามที่ท่านนบิ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ต้องการเข้าไปในสถานที่ที่ท่านต้องการถ่ายทุกซัไม่ว่าจะปัสสาวะหรือถ่ายอุจจาระ ท่านก็จะขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์และขอความคุ้มครองต่อพระองค์เพื่อให้ปกป้องท่านจากความชั่วร้ายของชัยฏอน ทั้งชัยฏอนเพศชายและเพศหญิง และคำว่า (อัลคฺบุษ และ อัลเคาะบาอิษ) มีการให้ความหมายว่า ความชั่วและสิ่งสกปรกต่างๆ ที่เป็นนาญิส.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ส่งเสริมให้กล่าวดูอาอ์บหนี่ เมื่อต้องการเข้าห้องน้ำ
2. ทุกสิ่งต่างก็ต้องการพึ่งพระผู้อภิบาลของพวกเขา เพื่อปกป้องพวกเขาจากสิ่งที่ทำร้ายพวกเขาหรือสิ่งที่กระทบกับพวกเขาในทุกสถานการณ์ของพวกเขา

(3150)

(107) - عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «السَّوَاكُ مَطَهْرَةٌ لِلْفَمِّ، مَرْضَاةٌ لِلرَّبِّ». [صحيح] - [رواه النسائي وأحمد]

(107) - จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะอะฎัยลลอฮุอันฮา กล่าวว่า : ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า : "อัสสิวานั้น เป็นที่ทำความสะอาดช่องปาก และเป็นที่ยังพพอใจสำหรับผู้อภิบาล" [เศาะฮี้หฺ]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกแก่เราว่า การทำความสะอาดช่องปากด้วยไม้สิวาก หรือ ไม้ชนิดอื่นที่ใกล้เคียงกันนั้น จะทำให้ช่องปากสะอาดและลดกลิ่นปากได้ และยังเป็นสาเหตุในการได้รับความพึงพอใจของเอกองศ์อัลลอฮ์ ทั้งนี้เพราะการทำความสะอาดช่องปากนั้น เป็นการน้อมรับคำสั่งของอัลลอฮ์ และเป็นการทำให้เกิดขึ้นซึ่งความสะอาดอันเป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงชอบยิ่ง

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. อะดีษนี้พูดถึงคุณค่าของการทำความสะอาดช่องปาก ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กำชับให้กระทำกันบ่อยๆ
2. การทำความสะอาดในช่องปากที่ดีที่สุด คือ ให้ใช้ไม้้อละรอก (ไม้แปรงสีฟันชนิดหนึ่ง) และการใช้แปรงสีฟันและยาสีฟันก็จะอยู่ในสถานะที่ทำแทนกันได้

(3588)

(108) - عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ يَشُوعُ

فَأَهَّ بِالسَّوَاكِ. [صحيح] - [متفق عليه]

(108) - จากฮุซัยฟะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ตื่นขึ้นในเวลากลางคืน เขาจะบ้วน (ทำความสะอาด) ปากด้วยสิวาก [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ มักจะแปรงฟันบ่อยครั้งและท่านยังสั่งให้คนอื่นทำเช่นนั้นด้วย เป็นบัญญัติที่ถูกเน้นให้ปฏิบัติในบางช่วงเวลา เช่น การแปรงฟันเมื่อตื่นขึ้นจากการนอนกลางคืน ซึ่งท่านนบี ﷺ จะถูและทำความสะอาดช่องปากของท่านด้วยไม้ก้านแปรง (สิวาก) เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ตื่นขึ้นในเวลากลางคืนท่านจะชำระล้างปากด้วยสิวาก

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ยืนยันถึงการบัญญัติการใช้สิวากหลังการตื่นจากการนอนหลับในเวลากลางคืน เพราะการนอนหลับเป็นสิ่งที่จะทำให้มีกลิ่นปาก และสิวากเป็นอุปกรณ์ในการทำความสะอาดมัน
2. เน้นย้ำถึงการบัญญัติในการใช้สิวากทุกครั้งเมื่อเกิดการมีกลิ่นอันไม่พึงประสงค์ในปาก โดยยึดจากความหมายที่กล่าวมาก่อนหน้า
3. บัญญัติในเรื่องความสะอาดโดยรวม และเป็นส่วนหนึ่งจากแบบอย่างของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และถือเป็นมารยาทอันประเสริฐ
4. การทำความสะอาดอวัยวะทกส่วนในปาก อันได้แก่ ฟัน เหงือก และลิ้น
5. สิวากเป็นไม้ที่ตัดจากต้นอาร์กซ์หรือต้นอื่น ใช้ทำความสะอาดปากและฟัน ทำให้ปากสดชื่น และขจัดกลิ่นอันไม่พึงประสงค์

(109) - عن أبي هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «حَقَّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ أَنْ يَغْتَسِلَ فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ يَوْمًا، يَغْسِلُ فِيهِ رَأْسَهُ وَجَسَدَهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(109) - จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะฮฺลุลลอฮ์ ค็็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า: “มุสลิมทุกคนต้องอาบน้ำในทุก ๆ เจ็ดวัน โดยเขาจะต้องชำระร่างกายและศีระะของเขา” [เศาะฮึหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านเราะฮฺลุลลอฮ์ ค็็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า แท้จริงแล้วถือเป็นสิ่งที่จะต้องจำเป็นสำหรับมุสลิมที่บรรลุศาสนภาวะ ที่มีสติสัมปชัญญะทุกคน ต้องอาบน้ำหนึ่งครั้งในทุกๆ เจ็ดวันของสัปดาห์ โดยให้ทำการล้างศีระะและชำระร่างกาย เพื่อให้เกิดความบริสุทธิ์และความสะอาด และวันที่ดีที่สุดคือวันศุกร์ ตามที่เข้าใจจากหลักฐานบางรายงาน และการอาบน้ำในวันศุกร์ก่อนการละหมาदनั้น ถือเป็นสิ่งที่เป็นสุนนะฮ์ที่ควรทำเป็นอย่างยิ่ง แม้ว่าเขาได้อาบน้ำในวันพฤหัสบดีมาแล้วก็ตาม และฮุกุมที่ไม่ถือว่าเป็นวาญิบนั้น (คือสุนนะฮ์) เนื่องจากคำกล่าวของท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮฺอันฮา ทึ่วว่่า: “ผู้คนมีอาชีวะเป็นของตัวเอง และเมื่อพวกเขาไปละหมาदनวันศุกร์ พวกเขาจะไปในรูปแบบลักษณะของพวกเขา แล้วมีคำกล่าวแก่พวกเขาว่า "ถ้าหากพวกท่านได้อาบน้ำ" บันติกโดยอัลบุคอรียฺ และในบางรายงานของท่าน: “สำหรับพวกเขานั้นมีกลิ่น” หมายถึงกลิ่นเหลืองและกลิ่นอื่นๆ และพร้อมกันนั้น ก็มีคนกล่าวแก่พวกเขาว่า “ถ้าหากพวกท่านได้อาบน้ำ” ดังนั้นคนอื่นที่ไม่ใช่เศาะฮาบะฮ์ ก็ยิ่งกว่า.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. การให้ความสำคัญและเอาใจใส่ของอิสลามในด้านความสะอาดและความบริสุทธิ์

2. การอาบน้ำในวันศุกร์เป็นสุนนะฮ์ที่ควรทำอย่างยิ่งเพื่อการละหมาด
3. การกล่าวถึงศรีษะ แม้จะกล่าวถึงร่างกายซึ่งครอบคลุมศรีษะแล้วก็ตาม
ทั้งนี้เพื่อเป็นการให้ความสำคัญต่อมัน.
4. การอาบน้ำเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้ที่มีการกลืนเหม็นที่ทำให้ผู้อื่นไม่พอใจกับกลิ่นนั้น
5. วันที่ควรอาบน้ำที่สุดคือวันศุกร์ เนื่องด้วยความสำเร็จของมัน

(65084)

(110) - عن أبي هريرة رضي الله عنه: سمعتُ النبيَّ صلى الله عليه وسلم يقول: «الفِطْرَةُ خَمْسٌ: الخِتَانُ والاستِحْدَادُ وقُصُّ الشَّارِبِ وتَقْلِيمُ الأظْفَارِ وَنَتْفُ الأَبَاطِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(110) - จากอบูฮุรัยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ฉันได้ยินท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "สิ่งที่เป็นธรรมชาติ 5 ประการคือ การขลิบ การโกนขนลับ การขลิบหนวด การตัดเล็บและการถอนขนรักแร้" [เศาะฮีห] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม

ได้อธิบายถึงห้าประการที่เป็นส่วนหนึ่งของศาสนาอิสลามและเป็นสุนนะฮ์ของบรรดาเราะซูล:

-1 การขลิบ เป็นการตัดหนังส่วนเกินของเพศชายเหนือหัวสังค์ และการตัดส่วนหัวของหนิงที่อวัยวะเพศของผู้หญิง

-2 การโกนขน คือการโกนขนสิ่งพึงสงวน

-3 การตัดหนวด คือการตัดขนที่ขึ้นบริเวณริมฝีปากส่วนบน โดยให้ริมฝีปากปรากฏ

-4 การตัดเล็บ

-5 การถอนขนรักแร้

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ชุมนนะฮ์ต่างๆ ของบรรดาเราะชะฮูลที่อัลลอฮ์ทรงรัก และเป็นที่พักพิงพระทัยสำหรับพระองค์ และทรงใช้ให้ปฏิบัติตาม เป็นสิ่งที่การเรียกร้องสู่ความสมบูรณ์ ความบริสุทธิ์สะอาดและความสวยงาม
2. ศาสนาให้มีการยึดมั่นเป็นพันธสัญญาเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ และไม่ละเลยเป็นอันขาด
3. สำหรับสิ่งเหล่านี้มีประโยชน์มากมายทั้งทางศาสนาและทางโลก ส่วนหนึ่งคือ ทำให้รูปลักษณะนั้นดูดี ให้ร่างกายสะอาด ระมัดระวังในเรื่องความสะอาด แตกต่างกับคนต่างศาสนา และการปฏิบัติตามคำสั่งของพระเจ้า
4. มีการกล่าวเพิ่มเติมในอะดิษบทอื่นถึงสิ่งที่เป็นธรรมชาติที่นอกจากห้าประการข้างต้น เช่น การไว้เครา การแปรงฟัน และอื่น ๆ

(3144)

(111) - عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ رَجُلًا مَدَاءً وَكُنْتُ أَسْتَحِي أَنْ أَسْأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِمَكَانِ ابْنَتِهِ فَأَمَرْتُ الْمُقْدَادَ بْنَ الْأَسْوَدِ فَسَأَلَهُ فَقَالَ: «يَغْسِلُ ذَكَرَهُ وَيَتَوَضَّأُ». وَلِلْبُخَارِيِّ: فَقَالَ: «تَوَضَّأُ وَاغْسِلُ ذَكَرَكَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(111) - จากท่านอาลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า:

ฉันเป็นชายที่มักจะมีน้ำมะซีย้ออกบ่อย และฉันรู้สึกอายที่จะถามท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เพราะรักษาเกียรติของลูกสาวของท่าน ดังนั้นฉันจึงใช้ให้อัลมิกดาด บิน อัลอัสวัต ถามท่าน และท่านก็กล่าวว่า: "ให้เขาล้างอวัยวะเพศของเขาจากนั้นให้ทำการอาบน้ำละหมาด" และที่บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ท่านกล่าวว่า:

“จงอาบน้ำละหมาดและล้างอวัยวะเพศของคุณ” [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรีย์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านอาลี บิน อบี ฏอลิบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ รายงานว่า เขามักจะมีน้ำมะซีย้อออกมามาก-เป็นน้ำเหนียวสีขาวใสๆ ที่ออกมาจากอวัยวะเพศในระหว่างที่มีอารมณ์ทางเพศหรือก่อนมีเพศสัมพันธ์- ท่านไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรกับการออกมาของมัน และท่านก็อายุที่จะถามท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เนื่องจากท่านเป็นสามีของฟาติมะฮ์ ลูกสาวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ดังนั้นท่านจึงขอให้ท่านอัล-มิกดาด บิน อัล-อัซวัต ช่วยถามท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เกี่ยวกับเรื่องนั้น ดังนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงตอบว่า:"ให้เขาล้างอวัยวะเพศของเขา จากนั้นก็ให้ทำการอาบน้ำละหมาด

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความประเสริฐของท่านอาลี บิน อบี ฏอลิบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เนื่องจากความเขินอายไม่สามารถทำให้ท่านหึงการถามโดยผ่านผู้อื่นได้
2. อนุญาตให้ใช้ตัวแทนในการขอคำพิตวา(ขอคำตอบททางศาสนา)
3. อนุญาตให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งเล่าในสิ่งที่เขารู้สึกเขินอายเพื่อประโยชน์สำหรับเขา
4. ความเป็นนะฎิสของน้ำมะซีย์ และวาญิบต้องล้างมันออกจากร่างกายและเสื้อผ้า
5. การออกมาของน้ำมะซีย์ทำให้น้ำละหมาดเสีย
6. วาญิบต้องล้างอวัยวะเพศและลูกอัณฑะ เพราะมีรายงานที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ในหะดีษอื่นๆ

(3348)

(112) - عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ، غَسَلَ يَدَيْهِ، وَتَوَضَّأَ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ اغْتَسَلَ، ثُمَّ يُخَلِّلُ بِيَدِهِ شَعْرَهُ، حَتَّى إِذَا ظَنَّ أَنَّهُ قَدْ أَرَوَى بَشْرَتَهُ، أَفَاضَ عَلَيْهِ الْمَاءَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ غَسَلَ سَائِرَ جَسَدِهِ، وَقَالَتْ: كُنْتُ أَغْتَسِلُ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ، نَعْرِفُ مِنْهُ جَمِيعًا.

[صحيح] - [رواه البخاري]

(112) - จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ มารดาแห่งศรัทธาชน เราะฎิยัลลอฮุอันฮา เล่าว่า:
 "เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะอาบน้ำจากการมีญะนาบะฮ์
 ท่านจะเริ่มด้วยการล้างมือทั้งสอง แล้วท่านจะทำการอาบน้ำละหมาด
 จากนั้นท่านก็จะอาบน้ำ แล้วใช้นิ้วมือสอดเข้าไปในเส้นผมจนถึงผิวท่าน
 จนท่านรู้สึกว่ามีน้ำได้ทั่วศีรษะแล้ว แล้วท่านเทน้ำลงบนศีรษะสามครั้ง
 แล้วทำการอาบน้ำทั่วร่างกาย ท่านหญิงอาอิชะฮ์
 กล่าวว่า"ฉันเคยอาบน้ำพร้อมกับท่านนบี
 ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมจากภาชนะเดียวกัน
 เราต่างก็ตักน้ำจากภาชนะนั้นด้วยกัน". [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลดุคอรีย์]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
 เมื่อท่านต้องการจะอาบน้ำจากการมีญะนาบะฮ์
 ท่านจะเริ่มด้วยการล้างมือทั้งสองก่อน
 จากนั้นท่านก็จะทำการอาบน้ำละหมาดเหมือนกับที่อาบน้ำละหมาดเวลาจะละหมาด
 แล้วท่านเอาน้ำราดศีรษะแล้วใช้นิ้วมือขยี้ผมบนศีรษะจนรู้สึกว่ามีน้ำไปถึงโคนผมแล้ว
 าวทำให้ผิวหนังเย็นลง แล้วท่านก็ราดน้ำลงบนศีรษะของท่านสามครั้ง
 จากนั้นท่านจะทำการอาบน้ำทั่วร่างกายของท่าน ท่านหญิงอาอิชะฮ์
 เราะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวว่า: ฉันได้อาบน้ำพร้อมกับท่านเราะฎุลลอฮ์
 ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จากภาชนะเดียวกัน
 และเราต่างก็จะตักจากภาชนะนั้นด้วยกัน

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. การอาบน้ำมีสองประเภท: แบบที่ทำได้และแบบที่สมบูรณ์
สำหรับแบบที่ทำได้นั้น
คือการที่บุคคลได้ตั้งเจตนาที่จะทำการอาบน้ำชำระร่างกาย
จากนั้นก็ทำการราดน้ำให้ทั่วร่างกาย
พร้อมด้วยการบ้วนปากและสูดน้ำเข้าจมูก
ส่วนการอาบน้ำแบบสมบูรณ์นั้น คือการอาบน้ำในแบบที่ท่านนบี
คือลัลลอลฮุอะลัยฮิอะซัลลัม ได้กระทำไว้ในหะดิษบทนี้
2. คำว่า ญะนาบะฮ์ ใช้กับทุกคนที่หลังน้ำอสุจิกออกมา หรือมีเพศสัมพันธ์
แม้ไม่ได้หลังอสุจิกก็ตาม
3. อนุญาตให้คู่สามีภรรยาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมองดูส่วนที่ลับของอีกฝ่ายและอาบน้ำ
จากภาชนะใบเดียวกันได้

(3316)

(113) - عَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَاجَةٍ، فَأَجَبْتُ فَلَمْ أَجِدِ الْمَاءَ، فَتَمَرَّغْتُ فِي الصَّعِيدِ كَمَا تَمَرَّغُ الدَّابَّةُ ثُمَّ أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ: «إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيكَ أَنْ تَقُولَ بِيَدَيْكَ هَكَذَا» ثُمَّ صَرَبَ بِيَدَيْهِ الْأَرْضَ صَرْبَةً وَاحِدَةً، ثُمَّ مَسَحَ الشَّمَالَ عَلَى الْيَمِينِ، وَظَاهَرَ كَفَيْهِ وَوَجْهَهُ. [صحيح] - [متفق عليه]

(113) - จากอัมมาร์ บิน ยาซ็ิร ระอะฎ็ยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะชะฎ็ลลอฮุฮ์ คือลัลลอลฮุอะลัยฮิอะซัลลัม ได้ส่งฉันไปปฏิบัติภารกิจหนึ่ง แล้วฉันเกิดมีญุนุขขึ้นมาและไม่พบแหล่งน้ำ(ที่จะใช้อาบน้ำยกหะดิษใหญ่) ฉันจึงไปนอนกลิ้งบนพื้นดินเหมือนสัตว์ที่กลิ้งตัวไปมา หลังจากนั้นฉันไปหาท่านนบี คือลัลลอลฮุอะลัยฮิอะซัลลัม และบอกท่านถึงสิ่งที่ฉันได้ทำ ท่านกล่าวว่า "จริงๆ แล้วที่เจ้าต้องทำคือเพียงแค่อำมือทั้งสองข้างของเจ้าแบบนี้" จากนั้นท่านก็อำมือทั้งสองของท่านตีพื้นดินหนึ่งครั้ง แล้วท่านก็เช็ดมือซ้ายบนมือขวา โดยเช็ดหลังมือและใบหน้าของท่าน [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลดุคอรีษฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ได้ส่งอัมมาร์ บิน ยาซิด

เราะฎียัลลอฮูอันฮู เดินทางไปเพื่อปฏิบัติภารกิจบางอย่าง

และในระหว่างเดินทางนั้น

เขาได้มีญนุบเนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์หรือมีการหลั่งสุจิด้วยความใคร่

แต่เขาไม่พบแหล่งน้ำเพื่อที่จะใช้อาบน้ำยกหะดัษใหญ่

และเขาก็ยังไม่ทราบถึงบทบัญญัติของการทำตะยัมมุมเพื่อชำระล้างญนุบ

(การชำระล้างยกหะดัษใหญ่)

แต่ทราบเพียงบทบัญญัติของการทำตะยัมมุมเพื่อชำระล้างหะดัษเล็ก

ดังนั้นเขาจึงวินิจฉัยและคิดไปเองว่า

มันเหมือนกับการทำตะยัมมุมที่เช็ดบางส่วนของร่างกายด้วยฝุ่นดินเพื่อชำระล้าง

หะดัษเล็ก ซึ่งต้องทำตะยัมมุมเช่นเดียวกันเพื่อชำระล้างหะดัษใหญ่ (ญนุบ)

โดยการใช้ฝุ่นดินเช็ดให้ทั่วทั้งร่างกายเหมือนการใช้น้ำ

จากนั้นเขาจึงนอนกลิ้งบนฝุ่นดินเพื่อให้ทั่วร่างกายและทำการละหมาด

และเมื่อเขากลับมาหาท่านนบี คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล

เขาได้บอกถึงสิ่งที่เกิดขึ้นนี้แก่ท่านนบีเพื่อจะทราบว่าเขาได้ทำถูกหรือไม่?

ท่านนบี คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล

จึงได้อธิบายถึงวิธีการชำระล้างจากทั้งหะดัษเล็ก เช่น การปัสสาวะ

และหะดัษใหญ่ เช่น สภาพญนุบ ซึ่งก็คือ

การใช้มือทั้งสองตลบบนหน้าดินหนึ่งครั้ง แล้วท่านก็เช็ดมือซ้ายบนมือขวา

โดยเช็ดหลังมือและใบหน้าของท่าน

บทเรียนที่ได้รับจากหะดีษ:

1. จำเป็นต้องแสวงหาน้ำ (เพื่ออาบน้ำละหมาด) ก่อนที่จะทำการตะยัมมุม
2. อนุญาตให้ผู้ที่มิญนะบาเฮธ (หะดัษใหญ่) ทำการตะยัมมุมได้ หากเขาไม่มีน้ำ (เพื่ออาบน้ำยกหะดัษใหญ่)
3. การตะยัมมุมสำหรับหะดัษใหญ่เหมือนกับการตะยัมมุมสำหรับหะดัษเล็ก

(۱۱۴) - عَنْ الْمُغِيرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ، فَأُهْوِئْتُ لِأَنْزَعِ حُقْمِيهِ، فَقَالَ: «دَعُهُمَا، فَإِنِّي أَدْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ» فَمَسَحَ عَلَيْهِمَا. [صحيح] - [متفق عليه]

(114) - จากท่านอัลมุฮัมมัดเราะฮ์ เราะฮ์ฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ครั่งหนั่งฉนอยู่กับท่านนบปี คีอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลม ในการเดินทง แล้วฉนก็โนมต้วลงเพือถอดรองเท้คัพของท่นออก และท่นกล่วว่่า: “ปลอยมันไ่ว้(ไม่ต้องถอด) เพราะฉนได้ใส่มันท้งสองในสภทที่ท้งสองนั้สะอาด”จากนั้ท่นก็เช็ดบนรองเท้ท่น ท้งสองข้าง. [เศาะฮี้ห] - [รยงนโดย อัลนบคอรีย์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ครั่งหนั่งท่นนบปี คีอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลม อยู่ระหว่งการเดินทง และท่นได้ออบน้าละหมาด เมือถึงตอนจะล้างเท้ ท่นอัลมุฮัมมัดเราะฮ์ บิน ซุบะฮ์ เราะฮ์ฎียัลลอฮุอันฮุ ได้ยี่นมือเพือถอดรองเท้คัพของท่นนบปี คีอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลม ออกเพือต้องการล้างเท้ท้งสองของท่น! ท่นนบปี คีอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลม กล่วว่่า: จงปลอยมันไ่ว้ไม่ต้องถอด เพราะฉนได้ใส่เท้ท้งสองของฉนในรองเท้ท่น ในขณะทีฉนสะอาด(มีน้าละหมาด) จากนั้ท่นนบปี คีอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลม ท่การเช็ดบนรองเท้คัพท้งสองนั้แทนการล้างเท้

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. อนุญาตให้เช็ดรองเท้คัพได้ คีอ เมือมีการออบน้าละหมาดจากการเสียน้าละหมาดทีเกิดจากฮาดัษเล็ก ส่วนการออบน้านั้สำหรับชำระฮาดัษใหญ่ จำเป็นต้องล้างเท้ท้งสอง
2. การเช็ดนั้ทำแค่ครั่งเดียวด่วยการลูบผ่านบนรองเท้คัพด่วยมือทีเปียกซึ่งไม่ต้องเช็ดเปือ่งล่งของมัน
3. เงือ่นไขสำหรับกรเช็ดบนรองเท้คัพนั้ คีอก่อนทีจะใส่มันนั้ ต้องใส่หลังจกการออบน้าละหมาดแล้วอย่างสมบูรณ์ กล่วว่่าคีอ มีกรล้างเท้ด่วยน้า และถงเท้ท่นต้องสะอาด ปกปิดบริเวณทีวถือบของเท้

และการเข็ดนั้นต้องเป็นการเข็ดสำหรับฮาดัษเล็กเท่านั้น

ไม่ใช่สำหรับฮาดัษใหญ่หรือสิ่งที่ทำให้วาญิบอบน่า

และควรเข็ดตามเวลาที่กำหนดไว้ตามหลักที่ศาสนาได้กำหนดไว้

คือหนึ่งวันและหนึ่งคืนสำหรับผู้ที่ไม่เดินทาง และ 3 วัน 3

คืนสำหรับผู้เดินทาง

4. สามารถเปรียบเทียบเข้ากับทุกสิ่งที่ปิดเท้าได้ เช่น ญะฮัและอื่น ๆ ดังนั้นจึงอนุญาตเข็ดบนญะฮัได้
5. อุปนิสัยและการสอนที่ดีของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม คือไม่ให้ท่านอัลมุฮิเราะฮ์ถอดรองเท้าของท่านออก และได้อธิบายให้เขารู้ถึงเหตุผลว่า: ท่านใส่มันโดยที่มันทั้งสองนั้นสะอาด เพื่อให้เขาสบายใจและรู้ถึงฮุกุม.

(3014)

(110) - عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ أَبِي حُبَيْشٍ سَأَلَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: إِنِّي أُسْتَحَاضُ فَلَا أَظْهَرُ، أَفَأَدْعُ الصَّلَاةَ؟ فَقَالَ: «لَا، إِنَّ ذَلِكَ عِرْقٌ، وَلَكِنْ دَعِيَ الصَّلَاةَ قَدَرُ الْأَيَّامِ الَّتِي كُنْتَ تَحِيضِينَ فِيهَا، ثُمَّ اغْتَسِلِي وَصَلِّي». [صحيح] - [متفق عليه]

(115) - จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ มารดาแห่งศรัทธาชน เราะฎิยัลลอฮุอันฮา เล่าว่า ท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ บินติ อับดุลฮุซัยฟัฮ์ ถามท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า: แท้จริงฉันมีประจำเดือนมาโดยไม่หยุด ฉันควรหยุดละหมาดหรือไม่? ท่านกล่าวว่า: “ไม่ได้ นั่นเป็นเลือดอิสติฮาญะฮ์เหมือนหนึ่ง แต่จงหยุดละหมาดตามจำนวนวันที่คุณมีประจำเดือน จากนั้นจงอาบน้ำและทำการละหมาด” [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ฟาฏิมะฮ์ บินติ ฮุซัยฟัฮ์ ได้ถามท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งนางกล่าวว่า:

แท้จริงเลือดไม่หยุดและมันจะออกมาแม้ในเวลาที่ไม่ใช่เวลาประจำเดือน สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นถือเป็นฮุกุมประจำเดือนหรือไม่ ฉันควรหยุดละหมาดหรือไม่?

ท่านนบี คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวแกนางว่า:

มันเป็นเลือดอิสติฮาฎะฮ์ มันคือเลือดเสียที่เกิดจากหยุดของเหงื่อ ในมดลูก และมันไม่ใช่เลือดประจำเดือน

หากถึงเวลาที่ประจำเดือนมาในช่วงที่เจ้ามีประจำเดือนตามปกตินั้นก่อนที่จะมีเลือดอิสติฮาฎะฮ์ ก็ให้ละทิ้งการละหมาด และการถือศีลอด และสิ่งอื่น ๆ

ที่ผู้หญิงมีประจำเดือนถูกห้ามไม่ให้ทำในเวลาที่มีประจำเดือน

เมื่อสิ้นสุดช่วงเวลานั้นแล้ว ถือว่าเจ้าได้บริสุทธิ์จากประจำเดือนแล้ว

จากนั้นก็จงล้างบริเวณที่มีเลือดนั้น

แล้วก็ล้างตัวด้วยการอาบน้ำให้ทั่วทั้งตัวเพื่อเป็นการยกฮาดัษ

และหลังจากนั้นก็จงทำการละหมาด

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. วาญิบสำหรับผู้หญิงให้ทำการอาบน้ำหลังการสิ้นสุดของประจำเดือน

2. การละหมาดเป็นสิ่งวาญิบสำหรับผู้หญิงที่มีเลือดอิสติฮาฎะฮ์

3. เลือดประจำเดือน

คือเลือดปกติที่ออกมาจากมดลูกผ่านทางช่องคลอดของผู้หญิงที่บรรลุนิติภาวะ ซึ่งจะเกิดขึ้นเฉพาะในวันที่รูกัน

4. เลือดอิสติฮาฎะฮ์

คือเลือดที่ออกมาที่ไม่ใช่เวลาของมันซึ่งออกจากไต่มดลูกไม่ใช่จากข้างในของมัน

5. ความแตกต่างระหว่างเลือดประจำเดือนกับเลือดอิสติฮาฎะฮ์:

เลือดประจำเดือนจะมีสีดำ สีเข้ม และมีกลิ่นเหม็น

ในขณะที่เลือดอิสติฮาฎะฮ์จะมีสีแดงอ่อนๆ และกลิ่นไม่เหม็น

(116) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا وَجَدَ أَحَدُكُمْ فِي بَطْنِهِ شَيْئًا، فَأَشْكَلَ عَلَيْهِ أَخْرَجَ مِنْهُ شَيْءٌ أَمْ لَا، فَلَا يَخْرُجَنَّ مِنَ الْمَسْجِدِ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا، أَوْ يَجِدَ رِيحًا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(116) - จากท่านอบูฮุรัยเราะฮ์ เราะฎียัลลอฮุนฮู ได้กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "ถ้าคนใดคนหนึ่งในกลุ่มพวกเจ้ารู้สึกมีอะไรบางอย่างในท้องของเขา และสงสัยว่าเขาปล่อยลมออกมาหรือไม่ เขาไม่ควรออกจากมัสยิดเว้นแต่เขาจะได้ยินเสียงหรือได้กลิ่น." [เศาะฮีห] - [รายงานโดยมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อธิบายว่าหากมีความสงสัยใดๆ ที่เกิดขึ้นในท้องของผู้ละหมาด และทำให้เกิดความสับสนว่ามีสิ่งใดออกมาจากท้องหรือเปล่า? ดังนั้นเขาจึงไม่ต้องออกจากการละหมาดก่อนและทิ้งการละหมาดนั้นเพื่อทำการอาบน้ำละหมาดใหม่ จนกว่าเขาจะแน่ใจว่ามีสิ่งที่ทำให้น้ำละหมาดของเขานั้นเสียจริงๆ ด้วยการได้ยินเสียงลมหรือได้สัมผัสกลิ่น เพราะสิ่งที่มันใจมันจะไม่ถูกทำลายโดยสิ่งที่สงสัย และผู้ละหมาดได้มั่นใจว่ามีน้ำละหมาด และสิ่งที่ทำให้เสียน้ำละหมาดนั้นเป็นสิ่งที่สงสัย

บทเรียนที่ได้รับจากหะดีษ:

1. หะดีษนี้เป็นหลักหนึ่งจากหลักต่างๆ ของศาสนาอิสลาม และเป็นกฎหนึ่งจากกฎต่างๆ ของหลักนิติศาสตร์อิสลาม ซึ่งก็คือ: ความมั่นใจจะไม่หายไปด้วยความสงสัย และหลักเดิมของทุกสิ่งนั้นจะคงอยู่บนหลักนั้นตราบนานเท่านาน จนกว่าจะมีความมั่นใจเป็นอย่างอื่น.

2. ความสงสัยไม่ส่งผลใดๆ ต่อการมีน้ำละหมาด และผู้ละหมาดยังคงอยู่ในน้ำละหมาดของเขา ตราบใดที่เขายังมั่นใจว่าไม่มีสิ่งใดที่ทำให้น้ำละหมาดเสีย.

(65083)

(117) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا شَرِبَ الْكَلْبُ فِي إِنَاءٍ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْسِلْهُ سَبْعًا». ولمسلم: «أَوْ لَاهُنَّ بِالْتُّرَابِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(117) - จากอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: “ถ้าสุนัขตัวหนึ่งดื่มจากขามใบหนึ่งของเจ้า ก็ให้เขาล้างมันเจ็ดครั้ง” [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้มีการสั่งใช้ให้ทำความสะอาดภาชนะที่สุนัขใช้กิน เลีย โดยต้องล้างภาชนะนั้นเจ็ดครั้ง โดยครั้งแรกจะต้องใช้ดินถูรวมกับน้ำ เพื่อให้น้ำที่ตามมาในครั้งต่อ ๆ ไปสามารถชำระล้างความสกปรกและสิ่งที่เป็นอันตรายจากน้ำลายของสุนัขได้อย่างสมบูรณ์

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. น้ำลายของสุนัขถือเป็นสิ่งสกปรก (นะญิส) ในระดับที่รุนแรง
2. สุนัขเลียภาชนะทำให้ภาชนะไม่สะอาด เช่นเดียวกับน้ำในภาชนะ
3. การทำความสะอาดด้วยดิน และทำซ้ำเจ็ดครั้งเป็นการทำความสะอาดจากน้ำลายสุนัขโดยเฉพาะ ไม่ใช่การทำความสะอาดปัสสาวะของมัน และขี้ของมัน และทุกสิ่งที่เป็นเพื่อนมากับสุนัข
4. วิธีล้างภาชนะที่มีดินผสมอยู่ด้วย: ใส่น้ำลงในภาชนะแล้วเติมดินลงไป จากนั้นจึงล้างภาชนะด้วยส่วนผสมนี้

5. ความหมายของอะดิษบงชี้ว่า เป็นสุนัขทั่วไปทุกชนิด

แม้แต่สุนัขที่บพบัญญัตอนุญาตให้เลี้ยงไว้ เช่น สุนัขล่าสัตว์ สุนัขเฝ้าบ้าน และสุนัขเลี้ยงสัตว์ ก็เช่นกัน

6. สบู่และอชันนาน (สารสกัดจากธรรมชาติที่ใช้ทำความสะอาด)

ไม่สามารถทดแทนดิน (หรือทราย) ได้ เพราะท่านนบี คือลลลลลชอะลัยฮิอะสลัลม ได้กำหนดให้ใช้ดิน

(3143)

(۱۱۸) - عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِذَا قَالَ الْمُؤَدَّنُ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، فَقَالَ أَحَدُكُمْ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنْ قَلْبِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(118) - จากท่านอุมัร บิน อัลค็อฎฎ็อบ ราะะฎ็ยัลลชอฮันฮุ กกล่าวว่า:

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลลลลชอะลัยฮิอะสลัลม กกล่าวว่า: “เมื่อมุอฮซซน

(ผู้ประกาศเมื่อถึงเวลาละหมาด) กกล่าวว่า "อัลลชอฮกบัร

อัลลชอฮกบัร"(อัลลชฮผู้ยิ่งใหญ่) ดังนั้นคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้าก็กล่าวตามว่า

"อัลลชอฮกบัร อัลลชอฮกบัร" จากนั้นเขากล่าวว่า 'อฮชฮตุ อันลา อิลาฮะอิลลลลลชฮ'

(ข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลชฮ) และเขาก็กล่าวตามว่า

"อฮชฮตุอันลา อิลาฮะอิลลลลลชฮ" และจากนั้นเขากล่าวว่า "อฮชฮตุ อันนา

มุฮัมมะดร์เราะซูลุลลชฮ" (ข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่ามุฮัมมัดเป็นเราะซูลของอัลลชฮ)

และเขาก็กล่าวตามว่า "อฮชฮตุ อันนา มุฮัมมะดร์เราะซูลุลลชฮ" จากนั้นเขากล่าวว่า

"หัยยา อาลัสเศาะลาฮ" (จงมาละหมาดกันเถิด) และเขาก็กล่าวตามว่า "ลาเฮาลา

วาลา กุวาตา อิลลา บิลลาฮ" (ไม่มีอำนาจหรือกำลังใดๆ

เว้นแต่ด้วยการอนุมัติจากอัลลชฮ) แล้วเขากล่าวว่า "หัยยา อะลล ฟะลาห์"

(จงมาสู่ความสำเร็จกันเถิด) และเขาก็กล่าวตามว่า 'ลาเฮาลา วาลา กุวาตา อิลลา

บิลลาฮ' และ จากนั้นเขากล่าวว่า "อัลลชอฮกบัร อัลลชอฮกบัร"

แล้วเขาก็กล่าวตามว่า 'อัลลอฮ์อัคร อัลลอฮ์อัคร' แล้วเขากล่าวว่า "ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์" และเขาก็กล่าวตามว่า "ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์" จากใจของเขา เขาจะได้เข้าสวรรค์อย่างแน่นอน” [เศาะฮ์ฟ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

การอะซาน

คือการประกาศให้ผู้คนทราบถึงเวลาสำหรับการละหมาดนั้นได้มาถึงแล้ว และถ้อยคำของการอะซานนั้นเป็นถ้อยคำที่ครอบคลุมถึงหลักแห่งการศรัทธา

และในหะดีษนี้ ท่านนบี คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام

ได้อธิบายถึงสิ่งที่ควรปฏิบัติเมื่อได้ยินเสียงอะซาน นั่นคือให้ผู้ที่ได้ยิน

กล่าวเหมือนอย่างที่ได้ประกาศได้ทำการประกาศไว้

เมื่อผู้ประกาศกล่าวว่า "อัลลอฮ์อัคร" ผู้ที่ได้ยินก็กล่าวว่า "อัลลอฮ์อัคร"

และให้กล่าวตามเช่นนี้ ยกเว้น ตอนที่ผู้ประกาศกล่าวว่า "หัยยา

อาล์ศเศาะลาฮ์" และ "หัยยา อาล์ศฟาละฮ์" ก็ให้ผู้ที่ได้ยินกล่าวว่า "ลาเฮาลา วาลา กุววาตา อิลลา บิลลาฮ์"

และท่านนบี คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام ได้อธิบายว่า

ใครก็ตามที่กล่าวตามผู้ประกาศด้วยความบริสุทธิ์จากใจของเขา

เขาจะได้เข้าสวรรค์อย่างแน่นอน.

ความหมายของถ้อยคำต่างๆ ของอะซาน: อัลลอฮ์อัคร :

พระองค์คือผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงเกียรติเหนือสิ่งอื่นใด

"อัชชะตุ อันลา อิลลาฮะอิลลัลลอฮ์"

คือไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น.

"อัชฮาตุ อันนา มุฮัมมัดเราะซะซุลลอฮ์" คือข้าพเจ้าขอยอมรับ

และปฏิญาณด้วยปากและด้วยใจว่ามุฮัมมัดเป็นเราะซูลของอัลลอฮ์

ที่อัลลอฮ์ทรงส่งท่านมา และวาญิบต้องเชื่อฟังท่าน.

"หัยยะ อาล์ศ เศาะลาฮ์" คือจงมาละหมาดกันเถิด และผู้ที่ได้ยินกล่าวว่า

"ลาเฮาลา วะลา กุววาตา อิลลา บิลลาฮ์"

คือไม่มีอำนาจใดที่จะทำให้หลุดพ้นจากการขวางกั้นสู่การปฏิบัติตามคำสั่งของ

อัลลอฮ์ได้ และไม่มีพลังกำลังใดที่จะทำสิ่งนั้น และไม่มีความสามารถเหนือสิ่งใดๆ นอกจากด้วยการอนุมัติจากอัลลอฮ์ ตะอาลา.

"หัยยา อะลัล พะลาห์" คือจงมาสู่สาเหตุแห่งความสำเร็จกันเถิด นั่นคือความสำเร็จด้วยการเข้าสวรรค์ และรอดพ้นจากไฟนรก.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. คุณค่าของการตอบรับการประกาศของมุอ์ซซิน ด้วยการกล่าวเหมือนอย่างที่เขากล่าว ยกเว้นถ้อยคำ "หัยยา อาลัล สะอะลาฮ์" กับ "หัยยา อะลัล พะลาห์" สองประการนี้ ให้กล่าวว่า: "ลาเฮลา วะลา กุวาตา อิลลา บิลลาฮ์"

(65086)

(119) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ، ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا، ثُمَّ سَلُوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ، فَإِنَّهَا مَنْزِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ، لَا تَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ، وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ، فَمَنْ سَأَلَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ لَهُ الشَّفَاعَةُ.» [صحيح] - [رواه مسلم]

(119) - จากอับดุลลอฮ์ บิน อัมร์ บิน อัลอาศ เราะฎียัลลอฮุอันฮุม่า เล่าว่า เขาได้ยินท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลยฮิวะสัลลิม กล่าวว่ : “เมื่อพวกเขาได้ยินผู้ที่ประกาศเรียกสู่การละหมาด ก็จงกล่าวตามอย่างที่เขา กล่าว แล้วจงทำการเศาะละวาตต่อฉัน เพราะผู้ใดทำการเศาะละวาตต่อฉันหนึ่งครั้ง อัลลอฮ์จะทำการเศาะละวาตแก่เขาสิบครั้ง จากนั้นก็จงขอต่ออัลลอฮ์ซึ่งสถานะหนึ่งให้แก่นั้น แท้จริงมันเป็นตำแหน่งหนึ่งในสวรรค์ที่ไม่คู่ควรกับใครนอกจากผู้เป็นบ่าวคนหนึ่งจาก บ่าวของอัลลอฮ์เท่านั้น และฉันหวังว่าบ่าวคนนั้นจะเป็นฉัน ดังนั้นใครก็ตามที่ขอสถานะนั้นให้แก่นั้น การชะฟาอะฮ์จะเป็นที่อนุญาตสำหรับเขา” [เศาะฮ์] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ชี้แนะว่า ใครก็ตามที่ได้ยินผู้ที่ประกาศเรียกสู่การละหมาด ก็ให้กล่าวตามหลังเขาและให้กล่าวเหมือนอย่างที่เขากล่าว ยกเว้นสองประโยค "หัยยะละตัยน์" (หมายถึง หัยยะอะลัสเศาะลาห์ และ หัยยะอะลัลพะลาฮ์) เพราะให้กล่าวตามหลังสองประโยคนี้ด้วยคำกล่าวว่า "ลาเฮอะละ ะลา กุวะอะตะ อิลลา บิลลาฮ์" แล้วตามด้วยการเศาะละวาตต่อท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม หลังจบจากการประกาศเรียกนั้น เพราะใครก็ตามทำการเศาะละวาตต่อท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม หนึ่งครั้ง อัลลอฮ์ก็จะทำการเศาะละวาตให้เขาสิบครั้ง และความหมายของการเศาะละวาตที่มีต่อป่าวของพระองค์นั้นคือ: การสรรเสริญของอัลลอฮ์ที่มีต่อป่าวของพระองค์ต่อหน้าบรรดามลาอิกะฮ์.

จากนั้นท่านไซให้ทำการขอสถานะต่ออัลลอฮ์ให้แก่ท่าน คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งมันคือสถานะหนึ่งที่อยู่ในสวรรค์และเป็นสถานะที่สูงที่สุด สถานะนั้นไม่เหมาะหรือเป็นสถานะที่ไม่ได้ถูกเตรียมไว้ให้แก่ใคร นอกจากป่าวคนเดียวของอัลลอฮ์จากบรรดาป่าวทั้งหมด และฉันหวังว่าป่าวคนนั้นคือฉัน แท้จริงที่ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวเช่นนั้น เป็นการอ่อนน้อมถ่อมตนของท่าน เพราะหากสถานะอันสูงส่งนั้นมีไว้สำหรับป่าวคนเดียวเท่านั้น ดังนั้นเป็นที่แน่นอนอยู่แล้วว่า สถานะนั้นมีไว้สำหรับท่านเท่านั้น คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เพราะท่านคือสิ่งถูกสร้างที่ประเสริฐที่สุด.

จากนั้นท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อธิบายว่าใครก็ตามที่วิงวอนขอสถานะให้แก่ท่าน คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เขาผู้นั้นจะได้รับการชะฟาอะฮ์จากท่าน คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อย่างแน่นอน.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ส่งเสริมให้มีการตอบรับเสียงอาซาน
2. คุณค่าของการเศาะละวาต (ดูอาอ์) ต่อท่านนบี
คือลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม หลังการตอบรับเสียงอาซาน
3. ส่งเสริมให้มีการดูอาอ์ขอสถานะที่สูงศักดิ์ให้แก่ท่านนบี
คือลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม หลังการเศาะละวาตต่อท่าน
4. อธิบายถึงความหมายของคำว่า "อัลวะซีละฮ์" และสถานะที่สูงส่งของมัน
ซึ่งมันไม่เหมาะสำหรับใครนอกจากสำหรับบ่าวคนเดียวเท่านั้น
5. อธิบายถึงความประเสริฐของท่านนบี คือลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม
โดยได้กำหนดสถานะอันสูงศักดิ์นี้ไว้ให้แก่ท่านเป็นการเฉพาะ
6. ผู้ใดดูอาอ์ขอสถานะอันสูงศักดิ์ไว้ให้แก่ท่านนบี
คือลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม เขาจะได้รับการชะฟาอะฮ์อย่างแน่นอน
7. อธิบายถึงความถ่อมตนของท่านนบี คือลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม
โดยท่านได้ขอให้ประชาชาติของท่านดูอาอ์ขอสถานะอันสูงศักดิ์ไว้ให้ท่าน
ทั้งที่มันต้องเป็นของท่านอยู่แล้ว
8. อธิบายถึงความกว้างขวางแห่งความเมตตาและความกรุณาของอัลลอฮ์
เพราะความดีหนึ่งความดีมีค่าเท่ากับสิบเท่าของมัน

(65087)

(120) - عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ الْمُؤَدَّنَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، غُفِرَ لَهُ ذَنْبُهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(120) - จากชะฮัด บิน อับวักก็อศ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ จากท่านเราะชะฮูลลอฮ์ คีอิลลัลลอฮุอะลยฮิอะซัลลัม กล่าวว่: "ผู้ใดที่กล่าวในตอนที่เขาได้ยีนผู้อาขาน ว่ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِمُحَمَّدٍ (رَسُولًا) เขาจะได้รับการอภัยโทษ [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คีอิลลัลลอฮุอะลยฮิอะซัลลัม กล่าวว่
ผู้ใดที่กล่าวในตอนที่เขาได้ยีนผู้อาขาน ว่ "أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له" หมายถึง
ฉันยืนยันและยอมรับว่ไม่มีผู้ที่สมควรได้รับการเคารพภักดีอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์ และทุกสิ่งที่ได้รับการเคารพภักดีนอกจากพระองค์นั้นเป็นเท็จ " وأن " หมายถึง
มุฮัมมัดเป็นเพียงแค่บ่าวที่ไม่สามารถเคารพสักการะเขาได้ และเป็นศาสนทูตที่ไม่มดเท็จ "رضيت بالله رباً" หมายถึง
ฉันยอมรับพอใจกับอัลลอฮ์ ทั้งในด้านการอภิบาล การเคารพสักการะ พระนาม และคุณลักษณะของพระองค์ "وبمحمد رسولاً" หมายถึง
ยอมรับพอใจกับสิ่งที่ท่านได้นำมาและสิ่งที่ท่านได้เผยแพร่ให้กับเรา "وبالإسلام" หมายถึง
ยอมรับพอใจกับบทบัญญัติอิสลามทั้งหมดทั้งคำสั่งใช้และข้อห้าม "بدين" หมายถึง ทั้งความเชื่อและการยอมจำนน "غفر له ذنبه" หมายถึง
เขาจะได้รับการอภัยโทษในบาปเล็ก

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. การกล่าวด้ออันนี้ซ้ำๆ

เมื่อได้ยีนเสียงอาขานเป็นสิ่งหนึ่งี่ช่วยลบล้างบาปได้

(121) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: أتى النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ أَعْمَى، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّهُ لَيْسَ لِي قَائِدٌ يَقُوْدُنِي إِلَى الْمَسْجِدِ، فَسَأَلَ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُرَخِّصَ لَهُ فَيُصَلِّيَ فِي بَيْتِهِ، فَرَخَّصَ لَهُ، فَلَمَّا وُلَّى دَعَا، فَقَالَ: «هَلْ تَسْمَعُ النَّدَاءَ بِالصَّلَاةِ؟» فَقَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَأَجِبْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(121) - จากท่านอบูฮุรัยเราะฮ์ เราะหิฎยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า:

“มีชายตาบอดคนหนึ่งได้มาหาท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แล้วกล่าวว่า โอ้ท่านเราะสุลุลลอฮุ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แท้จริงฉันไม่มีผู้ช่วยปกครองฉันเวลาฉันจะไปไปมัสญิด หลังจากนั้น เขาจึงขอท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อนุโลมให้เขาละหมาดที่บ้าน แล้วท่านก็อนุโลมให้ แต่พอชายคนนั้นหันหลังไปเพื่อจะกลับบ้าน ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็เรียกเขามาอีกครั้งแล้วถามว่า “ท่านได้ยินเสียงอะซานเรียกมาละหมาดหรือไม่?” ชายคนนั้นตอบว่า ใช่ ได้ยิน ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็กล่าวว่า “ถ้าเช่นนั้นท่านจำเป็นต้องตอบรับเสียงอะซาน” [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ชายตาบอดคนหนึ่งมาหาท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และกล่าวว่า โอ้ท่านเราะสุลุลลอฮุ ฉันไม่มีใครที่จะช่วยฉันและจูงมือฉันไปที่มัสยิดเพื่อละหมาดห้าเวลาทุกวัน เขาต้องการขอการอนุโลมจากท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เพื่อให้เขาไม่ต้องละหมาดญะมาอะฮ์ ดังนั้นท่านก็อนุญาตให้เขา และเมื่อเขาได้หันหลังไป ท่านนบีเรียกชายผู้นั้นและถามว่า: เจ้าได้ยินเสียงอะซานที่เรียกให้ทำการละหมาดหรือไม่? เขากล่าวว่า ใช่ ท่านนบีกล่าวว่า "ดังนั้นจึงตอบรับผู้ที่อะซานเรียกร้องไปสู่การละหมาดเถิด."

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. จำเป็น (วาญิบ) ต้องละหมาดญะมาอะฮ์ เนื่องจากการอนุโลมนั้นจะไม่ใช่ที่อนุญาตนอกจากสิ่งจำเป็นและวาญิบเท่านั้น

2. คำกล่าวที่ว่า "ดังนั้น ก็จงตอบรับมัน" สำหรับผู้ที่ได้ยินเสียงอะซาน เป็นการบ่งบอกว่าการละหมาดอะซานนั้น เป็นสิ่งที่วาญิบ เพราะหลักของคำสั่งนั้น เป็นการแสดงถึงวาญิบ

(11287)

(112) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «رَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا بِبَابِ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ فِيهِ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسًا، مَا تَقُولُ ذَلِكَ يُبْقِي مِنْ دَرْنِهِ؟» قَالُوا: لَا يُبْقِي مِنْ دَرْنِهِ شَيْئًا، قَالَ: «فَدَلِكِ مِثْلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ، يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(122) - จากอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ว่า เขาได้ยิน ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่: "พวกเจ้าไม่เห็นหรือหรือว่า หากมีลำธารไหลผ่านหน้าบ้านของพวกเจ้าคนหนึ่ง โดยที่เขาอาบน้ำชำระร่างกายในลำธารนั้นห้าครั้งต่อวัน เจ้าจะคิดอย่างไร จะมีสิ่งสกปรกติดอยู่อีกไหม?" พวกเขากล่าวว่ จะไม่มีสิ่งสกปรกติดอยู่อีกเลย ท่านนบีกล่าวว่า "เช่นเดียวกับการละหมาดห้าเวลา ที่อัลลอฮ์จะทรงลบล้างบาป" [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบะคอรีษฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เปรียบเทียบการละหมาดห้าเวลาในแต่ละวันในการขจัดและลบล้างบาปเล็ก เปรียบเสมือนลำธารที่ไหลผ่านหน้าบ้านของคนหนึ่ง โดยที่เขาอาบน้ำชำระร่างกายจากลำธารนั้นห้าครั้งต่อวัน ซึ่งมันจะไม่มีสิ่งสกปรกและสิ่งเปราะเปื้อนให้หลงเหลืออีกเลย

บทเรียนที่ได้รับจากอะติษะ:

1. ความประเสริฐนี้มีเฉพาะสำหรับลบล้างบาปเล็กเท่านั้น ส่วนบาปใหญ่จำเป็นต้องเตาบะฮ์
2. ความประเสริฐของการละหมาดห้าเวลาและการรักษามันตามเงื่อนไของค์ประกอบ สิ่งจำเป็นที่ต้องกระทำ และสิ่งส่งเสริมให้กระทำ

(4968)

(123) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ: «الصَّلَاةُ عَلَى وَفْتِهَا»، قَالَ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «ثُمَّ بُرُّ الْوَالِدَيْنِ» قَالَ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ» قَالَ: حَدَّثَنِي بِهِنَّ، وَلَوْ اسْتَرَدُّهُ لَزَادَنِي. [صحيح] - [متفق عليه]

(123) - จากท่าน อับดุลลอฮ์ บิน มัสอูด เราะฎียัลลอฮุอันฮู ได้กล่าวว่า :
ฉันถามท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า: งานใดที่อัลลอฮ์รักมากที่สุด?
ท่านตอบว่า “การละหมาดตามเวลาของมันที่กำหนดไว้” เขากล่าวว่า แล้วอะไรอีก?
ท่านตอบว่า: “จากนั้นคือการทำความดีต่อพ่อแม่” เขากล่าวว่า: แล้วอะไรอีก?
ท่านตอบว่า “การญิฮาดในหนทางของอัลลอฮ์” เขากล่าวว่า
เขาเล่าให้ฉันฟังเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น และหากฉันถามอีก แนนอน
ท่านต้องกล่าวเพิ่มให้แก่ฉันอีก .[เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลดุอริยฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ถูกถามว่า:
การงานใดที่อัลลอฮ์รักมากที่สุด? ท่านกล่าวว่า:
การละหมาดที่เป็นภาคบังคับในเวลาที่เขาหนดไว้
จากนั้นคือการเคารพพ่อแม่ด้วยการทำดีต่อท่านทั้งสอง ช่วยเหลือท่านทั้งสอง
และห่างไกลจากการเนรคุณต่อท่านทั้งสอง
จากนั้นการญิฮาดในหนทางของอัลลอฮ์ เพื่อให้ถ้อยคำของอัลลอฮ์นั้นสูงส่ง
ปกป้องศาสนาอิสลามและมุสลิม และแสดงสัญลักษณ์ต่างๆ ของอิสลามออกมา
ซึ่งมันเกิดขึ้นด้วยชีวิตและเงินทอง

ท่านอิบนุ มัสอูด เราะฎียัลลอฮุอันฮู กล่าวว่า
ท่านได้บอกแก่ฉันเกี่ยวกับการกระทำเหล่านี้ และถ้าฉันกล่าวแก่ท่านว่า:
แล้วอะไรอีก? แนนอน ท่านต้องกล่าวเพิ่มให้แก่ฉันอีก.

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. ความประเสริฐของการกระทำนั้นจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับความรักที่อัลลอฮ์ทรงมีต่อการทำงานนั้นๆ
2. ส่งเสริมให้มุสลิมมุ่งมั่นทำความดีที่ประเสริฐที่สุดตามลำดับ

3. คำตอบของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เกี่ยวกับการกระทำที่ดีที่สุดนั้นแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของแต่ละบุคคล และสถานการณ์ของพวกเขา และสิ่งที่เป็นประโยชน์มากที่สุดสำหรับพวกเขาแต่ละคน

(3365)

(۱۲۴) - عَنْ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَا مِنْ أَمْرٍ مُسْلِمٍ تَخَضَّرُهُ صَلَاةٌ مَكْتُوبَةٌ فَيُحْسِنُ وُضُوءَهَا وَخُشُوعَهَا وَرُكُوعَهَا، إِلَّا كَانَتْ كَفَّارَةً لِمَا قَبْلَهَا مِنَ الذُّنُوبِ، مَا لَمْ يُؤْتِ كَبِيرَةً، وَذَلِكَ الدَّهْرُ كُلُّهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(124) - จากอุษมาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า: ฉันได้ยินท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "ไม่มีมุสลิมคนใดที่เมื่อเข้าเวลาละหมาดฟริฎ แล้วเขาอาบน้ำละหมาดอย่างดี แล้วละหมาดอย่างมีสมาธิและรุกู้ออย่างดี เว้นแต่การละหมาดนั้นจะลบล้างบาปที่ผ่านมา トラบใดที่เขาไม่กระทำบาปใหญ่ ซึ่งความประเสริฐนี้จะมีอยู่ตลอดเวลา" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกว่า ไม่มีมุสลิมคนใดที่เมื่อเข้าเวลาละหมาดฟริฎ แล้วเขาอาบน้ำละหมาดอย่างดีสมบูรณ์ จากนั้นเขามีสมาธิในการละหมาดโดยที่จิตใจและอวัยวะทั้งหมดของเขามุ่งเข้า ฝ้าอัลลอฮ์และระลึกถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และปฏิบัติอิริยาบถของการละหมาดอย่างสมบูรณ์ เช่น รุกูอ์ ซุญูด และอื่นๆ เว้นแต่การละหมาดนั้นจะลบล้างบาปเล็กต่างๆ ที่ผ่านมา トラบใดที่เขาไม่กระทำบาปใหญ่ ซึ่งความประเสริฐนี้จะคงอยู่ตลอดเวลาและจะมีในทุกๆ การละหมาด

บทเรียนที่ได้รับจากชะดีษ:

1. การละหมาดที่จะลบล้างบาปนั้น คือ การละหมาดที่ผู้เป็นปาวเริ่มด้วยการอาบน้ำละหมาดอย่างดีและดำรงการละหมาดอย่างมีสมาธิเพื่ออัลลอฮ์
2. ความประเสริฐของการกระทำอิบาดะฮ์อย่างต่อเนื่อง เพราะมันเป็นสาเหตุหนึ่งที่จะลบล้างบาปเล็กต่างๆ
3. ความประเสริฐของการอาบน้ำละหมาดและละหมาดอย่างดีพร้อมกับมีสมาธิในการละหมาด
4. ความสำคัญของการหลีกเลี่ยงบาปใหญ่เพื่อที่จะได้รับการอภัยในบาปเล็กๆ
5. บาปใหญ่จะไม่ได้รับการอภัยโทษ เว้นแต่ด้วยการเตาบะฮ์

(6254)

(۱۲۵) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يقول: «الصلوات الخمس، والجمعة إلى الجمعة، ورمضان إلى رمضان، مكفرات ما بينهن إذا اجتنب الكبائر».
[صحيح] - [رواه مسلم]

(125) - จากท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "การละหมาดห้าเวลา และระหว่างวันศุกร์หนึ่งไปยังอีกวันศุกร์หนึ่ง และระหว่างเราะมะฎอนหนึ่งไปยังอีกเราะมะฎอนหนึ่ง จะลบล้างความผิดในช่วงระยะเวลาเหล่านั้น หากว่าเขาออกห่างจากการทำบาปใหญ่" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกไว้ แท้จริงแล้วการละหมาดฟัรฎูห้าเวลาในคืนและวันหนึ่งนั้น การละหมาดวันศุกร์ทุกสัปดาห์ และการถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนของทุกปี จะลบล้างบาปเล็กในช่วงระยะเวลาเหล่านั้น โดยเงื่อนไขสำคัญ คือ การออกห่างจากการกระทำบาปใหญ่ ส่วนสิ่งที่เป็นบาปใหญ่ เช่น

การผิดประเวณี และการตีแม่เหล้า

ซึ่งจะไม่ถูกลบล้างยกเว้นด้วยการกลับเนื้อกลับตัวอย่างแท้จริง

บทเรียนที่ได้รับจากชะดีษ:

1. บาบนั้นมีทั้งบาปเล็กและบาปใหญ่
2. การที่บาปเล็กจะถูกลบล้างนั้นเกิดขึ้นในกรณีที่อยู่ห่างจากการกระทำความผิดใหญ่
3. คำว่าบาปใหญ่นั้น คือ บาปที่มีการระบุไว้ถึงบทลงโทษบนโลกนี้ หรือมีหลักฐานกำหนดบทลงโทษในโลกหน้า
ไม่ว่าจะเป็นการลงโทษหรือความกริ้วจากพระองค์ การประณาม หรือ การสาปแช่งต่อผู้กระทำความผิด เช่น การผิดประเวณีและการตีแม่เหล้า

(3591)

(126) - عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مُرُوا أولادكم بالصلاة وهم أبناء سبع سنين، واضربوهم عليها وهم أبناء عشر، وفرقوا بينهم في المضاجع». [حسن] - [رواه أبو داود]

(126) - จากอัมรฺ บิน ซุัยบฺ จากพ่อของเขา จากปู่ของเขา กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลลลลลลลลลลลลลลล ได้กล่าวว่า: "พวกเจ้าจงใช้บรรดาลูกๆ ของพวกเจ้าให้ละหมาด เมื่อพวกเขามีอายุเจ็ดขวบ และพวกเจ้าจงตีพวกเขาหากพวกเขาไม่ละหมาด เมื่อพวกเขามีอายุสิบขวบและจงแยกห้องนอนระหว่างพวกเขา" [หะซัน] - [รายงานโดยอุมูดาวูด]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลลลลลลลลลลลล ได้บอกว่า ผู้ที่เป็นพ่อจำเป็นต้องสั่งใช้บรรดาลูกๆ ของเขา(ทั้งชายและหญิง)ให้ละหมาดและสอนสิ่งต่างๆ ที่จำเป็นเพื่อให้พวกเขาได้ทำการละหมาด เมื่อพวกเขามีอายุเจ็ดขวบ

และเมื่อพวกเขามีอายุสิบขวบการสั่งใช้(ให้ละหมาดก็หนักขึ้น)
โดยให้ตีหากบรรดาลูกๆ ละเลยไม่ละหมาดและให้แยกห้องนอนระหว่างพวกเขา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. การสอนเรื่องศาสนาให้แก่เด็กเล็กก่อนบรรลุนิติภาวะ
ซึ่งที่สำคัญที่สุดคือ การสอนเรื่องการละหมาด
2. การเขียนตั้นมีไว้เพื่อวินัย มิใช่การลงโทษทรมาน ดังนั้น
ควรเขียนตีให้เหมาะสมกับสภาพของเด็ก
3. ศาสนาอิสลามให้ความใส่ใจในการรักษาเกียรติและปกป้องมันจากทุกสิ่ง
ที่อาจนำไปสู่ความเสียหาย

(5272)

(127) - عن أبي هريرة رضي الله عنه: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: فَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نَضْفَيْنِ، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ الْعَبْدُ: {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ}، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: مُحَمَّدِنِي عَبْدِي، وَإِذَا قَالَ: {الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ}، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَنْتَنِي عَائِي عَبْدِي، وَإِذَا قَالَ: {مَالِكِ يَوْمَ الدِّينِ}، قَالَ: مُحَمَّدِنِي عَبْدِي، - وَقَالَ مَرَّةً: فَوَضَّ إِلَيَّ عَبْدِي، - فَإِذَا قَالَ: {إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ}، قَالَ: هَذَا بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ: {اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ، صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ}، قَالَ: هَذَا لِعَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(127) - จากท่านอบูฮุรัยเราะฮ์เราะฮ์ฎัยลลอฮุอันฮุ กล่าวว่:

ฉันได้ยินท่านเราะซูลลลอฮ์ คือลลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม กล่าวว่ : “อัลลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่: ฉันได้แบ่งการละหมาดระหว่างฉันและบ่าวของฉันออกเป็นสองส่วน และบ่าวของฉันจะได้รับตามที่เขาขอ” ดังนั้นเมื่อบ่าวกล่าวว่ {อัลฮัมดุลิลลาฮิริอบบิลอาละมิน} อัลลลอฮ์ตรัสว่ “บ่าวของฉันได้สรรเสริญฉัน” และเมื่อเขากล่าว {อ้อเราะหฺมานิเราะหีม} อัลลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่ “บ่าวของฉันได้ชมเชยฉัน” แล้วเมื่อเขากล่าวว่ {มาลิกียามิตดิน} พระองค์ทรงตรัสว่ “บ่าวของฉันได้เทิดทูนฉัน” -และครั้งหนึ่งพระองค์ ตรัสว่: บ่าวของฉันได้มอบหมายต่อฉัน- แล้วเมื่อเขากล่าวว่

{อียากะนะอับดูวะอียากะนัสตะอีน} พระองค์ทรงตรัสว่า
 “สิ่งนี้เป็นเรื่องระหว่างฉันกับบ่าวของฉัน และบ่าวของฉันจะได้รับตามที่เขาขอ”
 และเมื่อเขากล่าวว่า {อิฮ์ดีนัศศิรอฎฎือลมุสตะกีม ศิรอฎฎือลละซึนะอันอัมตะอะลัยฮิม
 ฮ์อัยริลมัฆฎูบิอะลัยฮิม วะลัฎฎูอลลีน} พระองค์ทรงตรัสว่า
 “สิ่งนี้เป็นของบ่าวของฉันและบ่าวของฉันจะได้รับตามที่เขาขอ” [เศาะฮิหฺ] -
 [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลลลลลอะลัยฮิวะสลลัม ได้แจ้งว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา
 ตรัสไว้ในหะดีษอัลกุดซีย่า:
 ฉันแบ่งซูเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์ในละหมาดระหว่างฉันกับบ่าวของฉันออกเป็นสองส่วน
 หนึ่งครึ่งสำหรับฉัน และอีกครึ่งหนึ่งสำหรับเขา

ครึ่งแรก: เป็นการสรรเสริญ การเชิดชู และเกิดหนุนแต่อัลลอฮ์
 ฉันจะตอบแทนให้แก่เขาด้วยการตอบแทนที่ดีที่สุด

ครึ่งหลัง: การยอมจำนนและขออ้อฉันตอบรับให้แก่เขา
 และจะประทานให้ในสิ่งที่เขาขอ.

ดังนั้นเมื่อผู้ที่ละหมาดกล่าวว่า {อัลหัมดูลิลลาฮิร็อบบิลอาละมีน} อัลลอฮ์
 ตรัสว่า “บ่าวของฉันได้สรรเสริญฉัน” และเมื่อเขากล่าว
 {ฮัรเราะหฺมานิรเราะหีม} อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า “บ่าวของฉันได้ชมเชยฉัน
 เขาได้เชิดชูฉัน และสำนึกในความกรุณาของฉันที่มีต่อบ่าวของฉัน”
 แล้วเมื่อเขากล่าวว่า {มาลิกิเยามิดดิน} พระองค์ทรงตรัสว่า
 “บ่าวของฉันได้เทิดทูนฉัน” ซึ่งนับว่าเป็นเกียรติอย่างใหญ่หลวง.

{อียากะนะอับดู ะอียากะนัสตะอีน} พระองค์ทรงตรัสว่า
 “สิ่งนี้เป็นเรื่องระหว่างฉันกับบ่าวของฉัน.

ดังนั้นครึ่งแรกของโองการนี้เป็นของอัลลอฮ์ และมันคือ: (อียากะนะบุด)
 คือการยอมรับในความเป็นพระผู้ควรแก่การเคารพภักดีของอัลลอฮ์
 และตอบสนองต่อการอิดาตะฮ์
 และด้วยส่วนนี้เป็นการจบลงของครึ่งหนึ่งที่เป็นของอัลลอฮ์.

และครึ่งหลังของโองการนี้เป็นของบ่าวของฉัน คือ: (อียากะนัสตะฮีน)
ขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ และพระองค์ทรงสัญญาว่าจะให้การช่วยเหลือ
และเมื่อเขากล่าวว่า {อิฮ์ดีนัศศิรอกุฮ์อิลมุสตะกิม
ศิรอกุฮ์อิลละฮ์นีฮันอันอัมตะอะลัยฮิม ฮ์อัยริลมัฆฎูบิอะลัยฮิม วะลัฎฎออลลิน}
พระองค์ทรงตรัสว่า
“นี่เป็นการจําแนกและขอความช่วยเหลือจากบ่าวของฉันและบ่าวของฉันจะได้รับตามที่เขา
ขอ และฉันได้ตอบรับการขอของเขาแล้ว”

บทเรียนที่ได้รับจากอะติษะ:

1. พุดถึงความยิ่งใหญ่ของซูเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงเรียกซูเราะฮ์นี้ว่า (อัศเศาะลาฮ์)
2. อธิบายเกี่ยวกับการดูแลของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่มีต่อบ่าวของพระองค์ โดยยกย่องเขา เนื่องจากการสรรเสริญ การเชิดชู และการเทิดทูนที่มีต่อพระองค์ และพระองค์ทรงสัญญาว่าจะให้การตอบรับตามที่เขาขอ.
3. ซูเราะฮ์ที่ยิ่งใหญ่นี้ครอบคลุมถึงการสรรเสริญอัลลอฮ์ การกล่าวถึงการฟื้นคืนชีพ การวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ ความบริสุทธิ์ในการเคารพภักดีต่อพระองค์ การขอการชี้แนะจากพระองค์สู่แนวทางอันเที่ยงตรง และขอให้ห่างไกลจากแนวทางแห่งความเท็จ
4. ทำให้ผู้ละหมาดได้รู้นึกถึงหะดีษนี้ - เมื่อเขาอ่านซูเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์ - ทำให้เกิดการใคร่ครวญมากขึ้นในเวลาละหมาด.

(65099)

(۱۲۸) - عن بريدة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ الْعَهْدَ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ، فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ». [صحيح] - [رواه الترمذي والنسائي وابن ماجه وأحمد]

(128) - จากท่านบุรียัดะฮ์ เราะฮ์ฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะฮ์ฎุลลอฮ์ ค็็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลม์ กล่าวว่่า:
"แท้จริงพันธสัญญาระหว่างเรากับพวกเขาคือการละหมาด ดังนั้นใครก็ตามที่ละทิ้งมัน
แท้จริงเขาได้ปฏิเสธศรัทธา" [เศาะฮี้ห]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ค็็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลม์
อธิบายว่าพันธสัญญาและข้อตกลงระหว่างมุสลิมกับผู้ปฏิเสธศรัทธา
และมุนาฟิกีนั้น คือการละหมาด ดังนั้นใครก็ตามที่ละทิ้งมัน
แท้จริงเขาได้ปฏิเสธศรัทธา.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. สถานะของการละหมาดนั้นยิ่งใหญ่
และมันเป็นข้อชี้ขาดในการตัดสินระหว่างผู้ศรัทธาและไม่ศรัทธา
2. การยืนยันในการตัดสินต่างๆ ตามบทบัญญัติของอิสลามนั้น
ให้ยึดจากที่ปรากฏภายนอกจากสภาพของบุคคล
โดยจะไม่ตัดสินจากภายในของเขา

(65094)

(129) - عن جابر رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: «إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشَّرْكِ وَالْكُفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(129) - จากท่านญาบิร เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า: ฉันได้ยินท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "แท้จริงสิ่งที่ทำให้บุคคลหนึ่งเข้าสู่การตั้งภาคีและการปฏิเสธศรัทธานั้นคือการละทิ้งละหมาด" [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เตือนไม่ให้ละทิ้งการละหมาดที่เป็นฟัรฎู และท่านได้กล่าวว่าสิ่งที่ทำให้บุคคลหนึ่งตกสู่การตั้งภาคีและการปฏิเสธศรัทธานั้น คือการละทิ้งการละหมาด เพราะการละหมาดนั้นเป็นเสาหลักที่สองของอิสลาม และสถานะของมันยิ่งใหญ่มากในอิสลาม ดังนั้นใครก็ตามที่ทิ้งมันด้วยการปฏิเสธถึงความจำเป็นฟัรฎูของมัน เขาได้ตกศาสนาแล้วด้วยมติของบรรดาผู้รู้ และหากเขาได้ทิ้งมันอย่างสมบูรณ์ด้วยสาเหตุละเลยไม่ให้ความสำคัญและความเกียจคร้าน ถือว่าเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา และมีการรายงานที่เป็นมติจากบรรดาเศาะฮาบะฮฺในเรื่องนี้ และหากเขาทิ้งละหมาดเป็นบางครั้งและได้ทำการละหมาดอีกบางครั้ง เขาจะต้องเผชิญกับสัญญาณที่รุนแรงนี้

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความสำคัญของการละหมาดและการดำรงรักษามันไว้ เพราะมันคือตัวชี้ขาดระหว่างการปฏิเสธศรัทธาและการศรัทธา
2. เป็นการเตือนที่รุนแรงเพื่อไม่ให้มีการละทิ้งการละหมาดและการไม่ให้ความสำคัญกับมัน

(130) - عن سالم بن أبي الجعد قال: قال رجل: ليتني صَلَّى فاسترحْتُ، فكأْتهم عابُوا ذلك عليه، فقال: سمعتُ رسولَ الله صلى الله عليه وسلم يقول: «يا بلالُ، أقيمِ الصَّلَاةَ، أَرِحْنَا بِهَا».
[صحيح] - [رواه أبو داود]

(130) - จากท่าน ซาลิม บิน อบี อัลญะอ์ดี กล่าวว่า: มีชายคนหนึ่งกล่าวว่า: "ฉันหวังว่าฉันจะได้ละหมาดและได้พักผ่อน" แต่เหมือนผู้คนจะไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวของเขา เขาจึงกล่าวว่า: "ฉันได้ยื่นท่านเราะซูลลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: 'โอ้ บิลาล เอ๋ย จงอิกอมะฮ์เพื่อทำการละหมาด และเราได้พักผ่อนไปกับมัน'" [เศาะฮ์] - [รายงานโดย อุมดาดูด]

คำอธิบาย:

ชายคนหนึ่งจากเศาะฮาบะฮ์ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: ฉันหวังว่าฉันจะได้ละหมาดและได้พักผ่อน แต่เหมือนกับว่าผู้คนที่อยู่รอบข้างนั้นไม่พอใจเขาเกี่ยวกับคำกล่าวนั้น เขากล่าวว่า: ฉันได้ยื่นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: โอ้บิลาล! จงทำการประกาศเพื่อเรียกลูกการละหมาด และจงทำการละหมาด เพื่อเราจะได้พักผ่อนไปกับการละหมาดนั้น นี่เป็นเพราะในการละหมาดมีการติดต่อแบบใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ ตะอาลา และเป็นการปลอบประโลมจิตวิญญาณและหัวใจ.

บทเรียนที่ได้รับจากหะดีษ:

1. หะดีษนี้ได้กล่าวถึงการปลอบประโลมของหัวใจ ว่าเกิดขึ้นด้วยการละหมาด เพราะการละหมาดเป็นการติดต่อแบบใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ ตะอาลา
2. รับประทานกับบรรดาผู้ที่รู้สึกลำบากกับการทำอิบาดะฮ์
3. ใครก็ตามที่ได้ทำในสิ่งที่เป็นวาญิบที่ติดขัดสำหรับเขา และได้พ้นจากหน้าที่นั้นไปแล้ว เขาก็จะได้รับความสะดวกสบายใจและอุ่นใจ

(65095)

(۱۳۱) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِذَا كَبَّرَ فِي الصَّلَاةِ، سَكَتَ هُنَيْئَةً قَبْلَ أَنْ يَقْرَأَ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ بِأَيِّ آتٍ وَأُجِي أَرَأَيْتَ سُكُوتَكَ بَيْنَ التَّكْبِيرِ وَالْقِرَاءَةِ، مَا تَقُولُ؟ قَالَ «أَقُولُ: اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقِّي الثَّوْبَ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنَ خَطَايَايَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْمَاءِ وَالْبَرْدِ».

[صحيح] - [متفق عليه]

(131) - จากท่านอบูฮุรัยเราะฮ์เราะฮ์ฎียัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า: "ท่านเราะฮ์ซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะนั่งเฝ้ายามอยู่ครู่หนึ่งหลังจากตักบิรในเวลาละหมาด ก่อนที่จะอ่าน (อัล-ฟาติหะฮ์) จากนั้นฉันก็ถามว่า "โอ้ ท่านเราะฮ์ซูลุลลอฮ์ ด้วยบิดาและมารดาของฉันเป็นค่าไถ่สำหรับท่าน

ท่านคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการนั่งเฝ้ายามของท่านระหว่างการตักบิรและการอ่าน

(อัลฟาติหะฮ์) ท่านกำลังอ่านอะไรหรือเปล่า?" ท่านตอบว่า "ฉันกล่าวว่า"

«اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقِّي الثَّوْبَ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنَ خَطَايَايَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْمَاءِ وَالْبَرْدِ»

ความว่า "โอ้อัลลอฮ์

โปรดทำให้ระหว่างฉันกับความผิดพลาดของฉันได้ห่างออกจากกัน

ดังเช่นที่พระองค์ทรงทำให้ระยะห่างระหว่างตะวันออกกับตะวันตก โอ้อัลลอฮ์

โปรดทรงชำระฉันให้พ้นจากความผิดของฉัน

ดังเช่นผ้าขาวที่ถูกขจัดคราบสกปรกออกไป โอ้อัลลอฮ์

โปรดทรงชำระล้างฉันจากความผิดของฉันด้วยน้ำ หิมะ และลูกเห็บ ด้วยเถิด "

[เศาะฮีห] - [รายงานโดย अबูดอริบ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

เมื่อท่านนบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ทำการตักบิร “อัลลอฮุอักบัร”

เพื่อเริ่มทำการละหมาด ท่านจะนั่งเฝ้ายามสักครู่หนึ่ง

ก่อนที่จะอ่านซูเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์

ซึ่งท่านจะเริ่มการละหมาดของท่านด้วยการกล่าวบทอดอาฮ์ (วิงวอน) บางบท

และบทหนึ่งจากบทอดอาฮ์ คือ บทที่ท่านกล่าว: ความว่า "โอ้อัลลอฮ์

โปรดทำให้ระหว่างฉันกับความผิดพลาดของฉันได้ห่างออกจากกัน

ดังเช่นที่พระองค์ทรงทำให้ระยะห่างระหว่างตะวันออกกับตะวันตก โอ้อัลลอฮ์

โปรดทรงชำระฉันจากความผิดของฉัน
ดังเช่นผ้าขาวที่ถูกขจัดคราบสกปรกออกไป โอ้อัลลอฮ์
โปรดทรงชำระล้างฉันจากความผิดของฉันด้วยน้ำ หิมะ และลูกเห็บ ด้วยเถิด"
ท่านขอวิงวอนต่ออัลลอฮ์ ทำให้ท่านได้ห่างไกลจากความผิดต่างๆ
เพื่อจะได้ไม่กระทำความผิดเหล่านั้น ซึ่งเป็นการห่างไกลที่ไม่สามารถพบกันเลย
เหมือนที่ไม่มีการพบกันระหว่างตะวันออกและตะวันตก
และหากมีการกระทำความผิดนั้นขึ้นมาก็ขอให้พระองค์โปรดชำระท่านให้บริสุทธิ์
จากความผิดเหล่านั้น เหมือนคราบสกปรกที่ขจัดออกจากผ้าขาว
และชำระล้างความผิดของท่าน
และทำให้เปลวไฟและความร้อนของความผิดเหล่านั้นเย็นลงด้วยสิ่งขจัดความผิด
ต่างๆ ด้วย น้ำ หิมะ และลูกเห็บ

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ให้อ่านบทดุอาอ์อิสติฟตาห์ด้วยเสียงค่อย
แม้จะเป็นการละหมาดที่อ่านเสียงดังก็ตาม
2. บรรดาเศาะฮาบะฮ์ เราะฎียัลลอฮูอันฮุม
มีความจริงใจในการเรียนรู้ถึงเรื่องราวของท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ทุกการเคลื่อนไหวและการสงบนิ่งของท่าน
3. นอกจากนี้ยังมีบทดุอาอ์อิสติฟตาห์อีกหลายบท
และที่ดีที่สุดควรปฏิบัติตามบทดุอาอ์อิสติฟตาห์ที่ได้รับการรับรองและพิสูจน์
จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ดังนั้น
บุคคลควรอ่านบทดุอาอ์หนึ่งในบางเวลา และด้วยอีกบทหนึ่งในบางเวลา

(132) - عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ حَذْوَ مَنْكَبَيْهِ إِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ، وَإِذَا كَبَّرَ لِلرُّكُوعِ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ، رَفَعَهُمَا كَذَلِكَ أَيْضًا، وَقَالَ: «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ»، وَكَانَ لَا يَفْعَلُ ذَلِكَ فِي السُّجُودِ.

[صحيح] - [متفق عليه]

(132) - จากท่านอับนุอุมัร เราะฎียัลลอฮุอันฮูมา เล่าว่า: ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ท่านจะยกมือทั้งสองของท่านเสมอป่าเมื่อท่านเริ่มทำการละหมาด และตอนกล่าวตักบิร (อัลลอฮุอักบาร) เมื่อท่านต้องการรูกัวฮ์ และท่าน(จะยกมือเหมือนตอนตักบิร) เช่นกันเมื่อท่านเงยขึ้นจากรูกัวฮ์ และท่านจะกล่าว "ชะมิอัลลอฮู ลิมันหะมิตะฮ์ ร็อบบะนา วะละกะล်หัมด" และท่านจะไม่ทำเช่นนั้น(ไม่ยกมือ)เวลาสุญูด. [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรีฮ์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะยกมือขึ้นสามเวลาระหว่างการละหมาด ด้วยการยกมือเสมอป่า ซึ่งมันก็คือ จุดรวมระหว่างกระดูกไหล่และกระดูกต้นแขน

จุดที่หนึ่งคือ เมื่อเริ่มทำการละหมาดขณะกล่าวตักบิรเราะตุลอิห์รอม

จุดที่สองคือ เมื่อกล่าวตักบิรเพื่อทำการรูกัวฮ์

จุดที่สามคือ เมื่อเงยขึ้นจากรูกัวฮ์ และกล่าวว่า "ชะมิอัลลอฮู ลิมันหะมิตะฮ์ ร็อบบะนา วะละกะล်หัมด"

และท่านจะไม่ยกมือเวลาสุญูด และเวลาลุกจากสุญูด

บทเรียนที่ได้รับจากอะติษะ:

1. ส่วนหนึ่งจากวิทัยบัญญัติของการยกมือในละหมาด คือความสวยงามของการละหมาด และเป็นการเชิดชูอัลลอฮ์ ตะอาลา
2. มีหลักฐานจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่าท่านยกมือทั้งสองในจุดที่สี่ ดังที่รายงานโดยอบูฮุหมัยด์ อัชชาอิตดียฺ ตามบันทึกของอบูดาวูด และท่านอื่นๆ จุดนั้นคือ

เมื่อลุกขึ้นยืนจากตะชะฮุดแรก

ในการละหมาดที่มีสามรอกะอะฮ์และสี่รอกะอะฮ์

3. และมีหลักฐานบันทึกด้วยว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ยกมือของเขาให้อยู่ในระดับเดียวกับหูของเขาโดยไม่แตะสัมผัสกับหูตั้งในบันทึกของท่านมาลิก บิน อัลหุวัยริษ ในบันทึกของเศาะฮิห์บุคอรีห์และมุสลิม ว่า: "เมื่อท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เมื่อท่านกล่าวตักบิร ท่านจะยกมือทั้งสองในระดับหูทั้งสองของท่าน"
4. การกล่าวรวมกันระหว่าง "ชะมิอัลลอฮู ลิมัน หะมิตะฮ์" และ "ร็อบบะนา วะละกัลหัมด" นั้น เป็นการเฉพาะสำหรับผู้เป็นอิหม่ามและผู้ทีละหมาดเพียงลำพัง ส่วนผู้ที่ละหมาดในฐานะมะฮ์มุม (ผู้ละหมาดตาม) ก็ให้กล่าวว่า: "ร็อบบะนา วะละกัลหัมด"
5. การกล่าวว่า: "ร็อบบะนา วะละกัลหัมด" หลังจากการรูกัวฮ์ (โค้งคำนับ) นั้น มีรายงานที่เศาะฮิห์จากนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม มีสี่สำนวนด้วยกัน และสำนวนนี้คือหนึ่งในนั้น และที่ดีที่สุดในการปฏิบัติสำหรับบุคคลคือให้ทำทั้งสี่สำนวน โดยใช้สำนวนนี้ครั้งหนึ่งและใช้สำนวนอื่นอีกครั้งหนึ่ง

(3095)

(133) - عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(133) - จากอุบาต๊ะฮ์ บิน อัศศอมิต ะเราะฎัยลลอฮุอันฮุ เล่าว่า : ท่านเราะซูลลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลลัม กล่าววา:
"การละหมาดนั้นใช้ไม่ได้สำหรับผู้ที่ไม้อ่านอัลฟาติหะฮ์" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย
อัลบุคอรีฮ์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลลัม ได้แจ้งว่า การละหมาดนั้นใช้ไม่ได้
เว้นแต่ด้วยการอ่านซูเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์
เพราะมันเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการละหมาดในทุกหรือกอะฮ์

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. การอ่านซูเราะฮ์อื่นจะทดแทนการอ่านซูเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์ไม่ได้
หากสามารถอ่านซูเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์ได้
2. ร็อกอะฮ์ที่ไม่ได้อ่านอัลฟาติหะฮ์ถือว่าใช้ไม่ได้ ไม่ว่าจะโดยตั้งใจ หรือไม่รู้
หรือลืมไปก็ตาม เพราะมันเป็นองค์ประกอบหนึ่ง(ของการละหมาด)
ซึ่งองค์ประกอบนั้นจะต้องไม่บกพร่องโดยเด็ดขาด
3. การอ่านอัลฟาติหะฮ์เป็นอันตกไปสำหรับมะมุหม์ที่ทันร็อกอะฮ์ในสภาพที่อิห
มามรุกอ์

(5378)

(134) - عن أبي هريرة رضي الله عنه: أنه كان يكبر في كل صلاة من المكتوبة وغيرها، في رمضان وغيره، فيكبر حين يقوم، ثم يكبر حين يركع، ثم يقول: سمع الله لمن حمده، ثم يقول: ربنا ولك الحمد، قبل أن يسجد، ثم يقول: الله أكبر حين يهوي ساجداً، ثم يكبر حين يرفع رأسه من السجود، ثم يكبر حين يسجد، ثم يكبر حين يرفع رأسه من السجود، ثم يكبر حين يقوم من الجلوس في الاثنتين، ويفعل ذلك في كل ركعة، حتى يفرغ من الصلاة، ثم يقول حين ينصرف: والذي نفسي بيده، إني لأقربكم شبيهاً بصلاة رسول الله صلى الله عليه وسلم، إن كانت هذه لصلاته حتى فارق الدنيا. [صحيح] - [متفق عليه]

(134) - จากท่านอบูฮุรัยเราะฮ์ เราะหะฎียัลลอฮุอันฮุ รายงานว่า:

ท่านนบีจะกล่าวตักบิรทุกครั้งในการละหมาดฟิรฎุและละหมาดอื่น ๆ

ไม่ว่าจะในช่วงเดือนรอมฎอนและนอกเดือนรอมฎอน

ท่านจะกล่าวตักบิรเมื่อลุกขึ้นและกล่าวตักบิรเมื่อทำการรุกูอะ แล้วท่านจะกล่าวว่

"สميعัลลอฮุ ลิมัน หะมิดะฮุ" (อัลลอฮ์ทรงฟังผู้ที่สรรเสริญพระองค์)

จากนั้นท่านจะกล่าวว่"รอบบะนา วะละกัลหัม" (ข้าแต่พระเจ้าของเรา

การสรรเสริญจะมีแต่พระองค์) ก่อนที่จะสujud จากนั้นท่านจะกล่าว "อัลลอฮุ อักบัร"

ขณะที่ลงไปสujud จากนั้นจะกล่าวตักบิรเมื่อเงยศีรษะขึ้นจากการสujud

แล้วกล่าวตักบิรเมื่อสujud และจากนั้นกล่าวตักบิรเมื่อลุกขึ้นจากการสujud

แล้วกล่าวตักบิรเมื่อลุกขึ้นจากท่านั่งทั้งสองครั้ง ท่านจะทำเช่นนั้นในทุกๆ ร็อกอะฮ์

จนกว่าจะเสร็จสิ้นการละหมาด จากนั้นท่านก็กล่าวขณะที่กำลังจะจากไปว่:

"ขอสาบานต่อผู้ซึ่งชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์

แท้จริงฉันเป็นผู้ที่ใกล้เคียงที่สุดในหมู่พวกท่านด้านความคล้ายกับการละหมาดของท่าน

ท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام นี่เป็นการละหมาดของท่านจนท่านจากโลกนี้ไป"

[เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย अबูดอริยฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านอบูฮุรัยเราะฮ์ เราะหะฎียัลลอฮุอันฮุ

ได้รายงานส่วนหนึ่งเกี่ยวกับวิธีละหมาดของท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام

โดยท่านเล่าว่ เมื่อท่านยืนเพื่อทำละหมาด ท่านจะกล่าวตักบิรเราะตุลอิห์รอม

ท่านจะกล่าวตักบิรเมื่อทำการรุกูอะ

และขณะที่ลงไปสูญุด จากนั้นจะกล่าวตักบิรเมื่อเงยศีรษะขึ้นจากการสูญุด แล้วกล่าวตักบิรเมื่อสูญุดครั้งที่สอง

และจากนั้นกล่าวตักบิรเมื่อลุกขึ้นจากการสูญุด

แล้วกล่าวตักบิรเมื่อลุกขึ้นจากท่านั่งจากร็อกอะฮ์สองหลังการนั่งอ่านตะชะฮ์ฮุด ครั้งที่หนึ่ง ในละหมาดที่มีสามหรือสี่ร็อกอะฮ์ ท่านจะทำเช่นนั้นในทุกๆ ร็อกอะฮ์ จนกว่าจะเสร็จสิ้นการละหมาด และท่านจะกล่าวหลังจากการรูกู๊วะว่า

"สะมีอัลลอฮุ ลีมัน หะมิดะฮ์" (อัลลอฮ์ทรงฟังผู้ที่สรรเสริญพระองค์)

จากนั้นท่านจะกล่าวหลังการยืนตรงว่า "ร็อบบะนา วะละกัลหัม"

(ข้าแต่พระเจ้าของเรา การสรรเสริญจงมีแต่พระองค์)

จากนั้นท่านอบูฮุรัยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

กล่าวหลังจากเสร็จสิ้นจากการละหมาดว่า"

ขอสาบานต่อผู้ซึ่งชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์

แท้จริงฉันเป็นผู้ที่ไกลเคียดที่สุดในหมู่พวกท่านด้านความคล้ายกับการละหมาดของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

นี่เป็นการละหมาดของท่านจนท่านจากโลกนี้ไป.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. จะมีการกล่าวตักบิรทุกครั้งที่มีการขยับตัวลงหรือการลุกขึ้น นอกจากตอนลุกขึ้นจากการรูกู๊วะ โดยท่านจะกล่าวว่า "สะมีอัลลอฮุ ลีมัน หะมิดะฮ์"
2. บรรดาเศาะฮาบะฮ์ มีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติตามแบบอย่างของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และรักษาซุนนะฮ์ของท่าน

(65098)

(135) - عن ابنِ عَبَّاسٍ رضي اللهُ عنهما عن النبيِّ صلى اللهُ عليه وسلم قال: «أُمِرْتُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظُمٍ: عَلَى الْجَبْهَةِ وَأَشَارَ بِيَدِهِ عَلَى أَنْفِهِ، وَالْيَدَيْنِ، وَالرُّكْبَتَيْنِ، وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ، وَلَا نَكَفَتِ الْغِيَابَ وَالشَّعَرَ.» [صحيح] - [متفق عليه]

(135) - จากท่านอับดุลอฮับบาส เราะฎียัลลอฮูอันฮูมา จากท่านนบี ค็อลลัลลอฮูอะลัยฮิอะสลลัม กล่าววา: “ฉันได้รับบัญชาให้สujudบนกระดูกเจ็ดชิ้น บนหน้าผาก แล้วท่านก็ชี้ด้วยมือของท่านไปที่จมูกของท่าน มือทั้งสอง เข้าทั้งสอง และปลายนิ้วของเท้าทั้งสอง และเราจะไม่จัดให้เสื่อผ้าและผมของเราเข้าด้วยกัน” [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลดอคอริย์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ค็อลลัลลอฮูอะลัยฮิอะสลลัม อธิบายว่า อัลลอฮ์ทรงใช้ท่านสujudเมื่อท่านละหมาดด้วยการสujudด้วยอวัยวะของร่างกาย ทั้งเจ็ด คือ:

อวัยวะที่หนึ่ง คือ หน้าผาก
คือส่วนหนึ่งของใบหน้าที่อยู่เหนือจมูกและตาทั้งสอง ท่านนบี ค็อลลัลลอฮูอะลัยฮิอะสลลัม ได้ใช้มือชี้ไปที่จมูกของท่าน เพื่ออธิบายว่าหน้าผากกับจมูกถือเป็นอวัยวะเดียวกันจากอวัยวะทั้งเจ็ด และเป็นกาารเน้นให้ผู้ที่สujudใช้จมูกแต่ะพื้นเวลาสujudด้วย อวัยวะที่สองและสาม คือ มือทั้งสองข้าง อวัยวะที่สี่และห้า คือ หัวเข่าทั้งสองข้าง อวัยวะที่หกและเจ็ด คือ นิ้วเท้าทั้งสองข้าง และท่านได้ใช้เราไม่ให้มัดผมหรือรวบเสื่อผ้าเข้าด้วยกันเวลาลงสูการสujud เพื่อเป็นการดูแลรักษามัน แต่ให้เราปล่อยมันจนมันลงสู่พื้นและได้สujudพร้อมกับอวัยวะอื่นๆ

บทเรียนที่ได้รับจากอะติษะ:

1. วาญิบที่จะต้องทำการสujudในละหมาดด้วยอวัยวะทั้งเจ็ด
2. ไม่สงเสริมให้มัดผมหรือรวบเสื่อผ้าเข้าด้วยกันในละหมาด

3. จำเป็นสำหรับผู้ละหมาดต้องมีสมาธิในการละหมาดของเขา โดยการวางอวัยวะในการสujudทั้งเจ็ดไว้บนพื้น และให้เขาคงอยู่ในสภาพนั้นจนกว่าจะอ่านบทรำลึกที่กำหนดไว้
4. ห้ามไม่ให้มีการมัดผมเฉพาะกับผู้ชาย ไม่ใช่ผู้หญิง เพราะผู้หญิงถูกใช้ปกปิดตัวเองในเวลาละหมาด

(10925)

(136) - عَنْ أَبِي أُمَامَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي عَمْرُو بْنُ عَبْسَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنَ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الْآخِرِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي]

(136) - จากอบูอามะห์ กล่าวว่า: อัมร์ บิน อะบะชะฮ์ ราะะฎียัลลอฮูอันฮู บอกฉันว่าเขาได้ยินท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสลัม กล่าวว่า: “พระผู้อภิบาลจะทรงอยู่ใกล้บ่าวมากที่สุดคือตอนท้ายของกลางคืน ดังนั้นหากเจ้าสามารถอยู่ในหมู่ผู้ที่ระลึกถึงพระเจ้าในเวลานั้นได้ ก็จงเป็นเสียเถิด” [เศาะฮีห]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสลัม ได้บอกว่า แท้จริงอัลลอฮ์ผู้ทรงอำนาจสูงสุดนั้นอยู่ใกล้บ่าวที่สุดในช่วงหนึ่งในสามสุดท้ายของกลางคืน ดังนั้นหากท่าน (โอ้ผู้ศรัทธา) ได้รับทางนำและมีความสามารถที่จะเป็นหนึ่งในผู้ที่สละเวลาเพื่ออิบาดะห์ (การนมาสการ) การละหมาด การรำลึกถึงอัลลอฮ์ และการกลับใจในช่วงเวลานี้ ก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ควรค่าแก่การฉวยโอกาสและพยายามปฏิบัติอย่างขยันขันแข็ง

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. สนับสนุนให้มุสลิมซิกรุลลอฮ (รำลึกถึงอัลลอฮ์) ในตอนท้ายของกลางคืน
2. ช่วงเวลาต่าง ๆ มีความประเสริฐที่แตกต่างกันในการรำลึกถึงอัลลอฮ์ (ซิกร) การขอดุอาฮ์ และการละหมาด

3. มีร็อก กล่าวว่่า: เกี่ยวกั้กับความแตกต่างระหว่่างค่่ากล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่ว่่า: “พระเจ้าจะอยู่ใกล้บ่่าวมมากที่สุด” และค่่ากล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่ว่่า: “บ่่าที่อยู่ใกล้บ่่ามากที่สุดกับพระเจ้าของเขา คือ ในขณะที้เขาสุญูด”: สื่งที่ห่่ามยถึงในหะดีษแรกคือ การซื่้แจงเวลาที่พระเจ้าทรงอยู่ใกล้บ่่าวมมากที่สุดซึ่งเป็่นช่วงห่่ายของกลาง ดื่ก และห่่ามยในหะดีษที่สองคือเพื่้ออธิบายความ ใกล้ซื่ดของสภ่่าพผู้เป็่น บ่่าวมจากพระเจ้าขณะสุญูด

(3236)

(137) - عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَتَنَظَرَ إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةً - يَعْنِي الْبَدْرَ - فَقَالَ: «إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبِّكُمْ كَمَا تَرُونَ هَذَا الْقَمَرَ، لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيِيهِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُغْلِبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا فَافْعَلُوا» ثُمَّ قَرَأَ: «{وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ}» [صحيح] - [متفق عليه]

(137) - จากท่านญะร็ร บิน อับดุลลอฮ์ ราะเราะฎ็ยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: เร่อยู่กั้บท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และคื่่นหนึ่งท่านมองดูดวงจันทร์—ห่่ามยถึงคื่่นพระจันทร์เต็มดวง- แล้วท่านก็กล่าวว่่า “แท้จริง พวกเจ้าจะเห็นพระเจ้าของพวกเขาเหมือนที้พวกเขาเห็นดวงจันทร์ดวงนี้ ซึ่งไม่ห่่ามีความล่่าบ่่ากใด ๆ กั้บพวกเขาในการมองเห็นพระองค์ “ดั่งนั้น ห่่ากพวกเขาห่่ามีความสามารถที้จะไม่พล่่าดการละห่่ามอดก่อนดวงอาทิตย์ซื่้นและก่อนดวงอาทิตย์ตกได้ ก็จงห่่าเกิด!”

จากนั้นท่านก็อ่านโองการของอัลลอฮ์ที่ว่่า :

{ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ } “

ความว่่า:

"และจงสรรเสริญพระเจ้าก่อนดวงอาทิตย์ซื่้นและก่อนดวงอาทิตย์ตก "

[เศาะฮึห] - [รายงานโดย อัลนุคอร็ย และมุสลิม]

คำอธิบาย:

บรรดาเศาะฮาบะฮ์ได้อยู่กับท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ในคืนหนึ่ง -ในคืนที่สิบสี่- จากนั้นท่านก็มองไปยังดวงจันทร์ แล้วกล่าวว่า:

แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาจะได้เห็นพระเจ้าของพวกเขาด้วยตาอย่างแท้จริง

โดยปราศจากความคลุมเครือใดๆ และพวกเขาจะไม่รู้สึกอึดอัด

ไม่ประสบกับความเหนื่อยล้าหรือความยากลำบากใดๆ ขณะมองดูพระองค์

จากนั้นท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

หากพวกเขาสามารถตัดสิ่งต่างๆ

ที่ทำให้พวกเขาเสียสมาธิจากการละหมาดฟัจรและละหมาดอัศรได้ ก็จงทำเถิด

และจงละหมาดทั้งสองเวลานั้นอย่างสมบูรณ์ในเวลาของมันและเป็นญะมาอะฮ์

เพราะการกระทำในลักษณะนั้นเป็นสาเหตุหนึ่งที่จะได้มองเห็นพระพักตร์ของอัล

ลอฮ์ จากนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อ่านโองการที่ว่า:

"และจงสรรเสริญพระผู้อภิบาลของเจ้าก่อนดวงอาทิตย์ขึ้นและก่อนดวงอาทิตย์ตก"

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ขาวดีสำหรับผู้ศรัทธาด้วยการมองเห็นอัลลอฮ์ ตะอาลา ในสวรรค์
2. วิธีการบางประการในการเผยแพร่ คือ การเน้นย้ำ การให้เกิดกำลังใจ และการยกตัวอย่าง

(5657)

(138) - عن أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «مَنْ صَلَّى الْبُرْدَيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ» [صحيح] - [متفق عليه]

(138) - จากท่านอบูมุซา อัลอัชอะรียฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "ผู้ใดที่ละหมาดในสองช่วงเวลาที่ยือกเย็น ย่อมได้เข้าสวนสวรรค์" [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมส่งเสริมให้รักษาละหมาดอย่างขยันขันแข็งในสองเวลาที่มีอากาศเย็น ทั้งสองเวลานั้นคือ การละหมาดฟัจรฺและการละหมาดอัศรฺ และท่านได้แจ้งข่าวดีแก่ใครก็ตามที่ปฏิบัติทั้งสองเวลาอย่างสมบูรณ์ ด้วยการรักษาเวลา รักษาญะมาอะฮ์ และอื่นๆทั้งสองเวลานั้นเป็นสาเหตุนำเขาสู่อสวนสวรรค์

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. ความประเสริฐของการรักษาการละหมาดฟัจรฺและละหมาดอัศรฺ เพราะเวลารุ่งเช้าเป็นเวลาที่มีความสุขกับการหลับนอน และช่วงบ่ายเป็นเวลาที่คุณคณกำลังหมกมุ่นการทำงาน ดังนั้นใครก็ตามที่รักษาการละหมาดทั้งสองเวลานั้น พวกเขาจะมีความเคร่งครัดในการรักษาเวลาละหมาดอื่นๆ อย่างแน่นอน
2. การเรียกการละหมาดฟัจรฺและอัศรฺด้วยคำว่า บอร์ดัยน์ (สองเวลาที่มีอากาศเย็น) เพราะในการละหมาดฟัจรฺจะมีความเย็นของกลางคืน และการละหมาดอัศรฺจะมีความเย็นของกลางวัน แม้จะอยู่ในเวลาร้อนแต่ความร้อนของเวลานั้นจะเบากว่าเวลาก่อนหน้านั้น หรือเป็นชื่อที่เรียกกันตามหลักภาษาอาหรับ เช่นการเรียก อัลกอมะร็อน (ดวงจันทร์ทั้งสอง) เป็นชื่อเรียกสำหรับดวงอาทิตย์และดวงจันทร์

(139) - عن جُنْدَب بن عبد الله القَسْرِي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ صَلَّى صَلَاةَ الصُّبْحِ فَهُوَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ، فَلَا يَطْلُبُنَّكُمُ اللَّهُ مِنْ ذِمَّتِهِ بِشَيْءٍ، فَإِنَّهُ مَنْ يَطْلُبُهُ مِنْ ذِمَّتِهِ بِشَيْءٍ يُدْرِكُهُ، ثُمَّ يَكْبَهُ عَلَى وَجْهِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(139) - จากญุนดับ บิน อับดุลลอฮ์ เราะหฺฎัยลลอฮฺอ์นุ กล่าวว่่า : ท่านเราะฮฺฎุลลอฮ์ ค็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสลลัม กล่าวว่่า :
 “ผู้ใดที่ละหมาดศุบหฺ์เขาจะอยู่ภายใต้การคุ้มครองของอัลลอฮ์ ดังนั้น พวกเจ้าอย่าได้ให้อัลลอฮ์ตามหาผู้ที่ฝ่าฝืนการคุ้มครองของพระองค์ (ด้วยการละเลยในการละหมาดศุบหฺ์หรือละเมิดทำร้ายผู้ที่ละหมาดศุบหฺ์) เพราะผู้ใดที่พระองค์ตามหาผู้ที่ฝ่าฝืนการคุ้มครองของพระองค์แล้ว แนนอนอัลลอฮ์จะทรงพบเจอเขา จากนั้นพระองค์ก็จะทรงคว่ำไบหน้าของเขาลงในนรกญะฮันนัม” [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ค็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสลลัม กล่าวว่่า ผู้ใดที่ทำการละหมาดศุบหฺ์ เขาจะได้อยู่ภายใต้การคุ้มครอง การอารักขา และการพิทักษ์ของอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงปกป้องเขาและให้เขาได้รับชัยชนะ

จากนั้น ท่านนบี ค็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสลลัม ได้เตือนให้ระวังอย่าทำลายพันธสัญญานี้และทำให้เป็นโมฆะ ไม่ว่าจะด้วยการละทิ้งละหมาดศุบหฺ์ หรือด้วยการสร้างความเดือดร้อนและทำร้ายผู้ที่ละหมาดศุบหฺ์ เพราะผู้ใดที่กระทำเช่นนั้น แท้จริงเขาได้ละเมิดข้อตกลงนี้ และเขาสมควรได้รับการขมขู่อย่างรุนแรง โดยที่อัลลอฮ์จะทรงตามหาเขาในสิ่งที่เขาละเลยในสิทธิของพระองค์ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ตามหาเขา แนนอนพระองค์จะทรงพบเจอเขา จากนั้นพระองค์ก็จะทรงโยนไบหน้าของเขาลงในไฟนรก

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. อธิบายถึงความสำคัญของการละหมาดศุบหฺ์และความประเสริฐของมัน

2. เป็นการเตือนที่เข้มงวดมิให้สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้ที่ละหมาดศุบหฺ
3. การลงโทษแก่แค้นของอัลลอฮ์
สำหรับผู้ที่สร้างความเดือดร้อนแก่ป่าวที่ดีของพระองค์

(5435)

(140) - عن بريدة بن الحبيب رضي الله عنه أنه قال: بَكَّرُوا بِصَلَاةِ الْعَصْرِ، فَإِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ تَرَكَ صَلَاةَ الْعَصْرِ فَقَدْ حَيَّطَ عَمَلُهُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(140) - จากท่านบุรียดะฮฺ บิน อัลหะศิบ เราะฎียัลลอฮุนฮู ได้กล่าวว่า:
จงเร่งรีบสู่การละหมาดอัศร เพราะแท้จริงท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ได้กล่าวว่า "ผู้ใดทิ้งละหมาดอัศร
แน่นอนการทำงานของเขา ก็จะเป็นโมฆะ" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรีย]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล
ได้เตือนถึงการเลื่อนเวลาละหมาดอัศรออกไปจากช่วงเวลาของมันโดยเจตนา
และใครก็ตามที่ทำเช่นนั้นจะทำให้การทำงานของเขาเสียหายเป็นโมฆะและสูญเปล่า
า

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ส่งเสริมให้รักษาการละหมาดอัศรตั้งแต่เริ่มต้นของเวลาและให้รีบเร่งสู่การละหมาดนั้น
2. คำเตือนที่อันตรายสำหรับผู้ทิ้งการละหมาดอัศรและละเลยมันจากเวลาของมันนั้นยิ่งใหญ่กว่าการละเลยเวลาของการละหมาดอื่น เพราะมันเป็นการละหมาดอัลลุศตอ(ละหมาดที่อยู่ตรงกลาง)ที่มีการสั่งเป็นการเจาะจงในพระดำรัสของอัลลอฮฺ ตะอาลา عَلَى الصَّلَوَاتِ الْيُسْرَى : [البقرة: 238] وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى] : [البقرة: 238] :
หมายความว่า:(ผู้เจ้าจงรักษาการละหมาดทั้งหลายและการละหมาดที่อยู่ตรงกลาง) [อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 238].

(6261)

(141) - عن أنس بن مالك رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلْيُصَلِّ إِذَا ذَكَرَهَا، لَا كَفَّارَةَ لَهَا إِلَّا ذَلِكَ: {وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي} [طه: 4]». [صحيح] - [متفق عليه]

(141) - จากท่านอนัส บิน มาลิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ รายงานว่า จากท่านนบี คือลลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "ใครก็ตามที่ลืมละหมาดใดละหมาดหนึ่ง ดังนั้นเขาจงละหมาดเมื่อนึกขึ้นได้ ไม่มี การลบล้างบาปสำหรับการทิ้งละหมาดนอกจากด้วยการละหมาด อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า "และจงละหมาดเพื่อรำลึกถึงข้า" [ซูเราะฮ์ ฆอฮา : 14] [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อธิบายว่า แท้จริงผู้ใดที่ลืมละหมาดใดละหมาดหนึ่งจนเวลาของมันได้ล่วงเลยไป ดังนั้นจำเป็นสำหรับเขาต้องรีบเร่งละหมาดชดเมื่อมีการนึกขึ้นได้ เพราะไม่มีการลบล้างและไม่มีการปกปิดสำหรับบาปที่เกิดจากการทิ้งละหมาดน ออกจากด้วยการละหมาดเมื่อมีการนึกขึ้นได้ อัลลอฮ์ ทรงตรัสในคัมภีร์ของพระองค์ว่า "وأقم الصلاة لذكري" [ซูเราะฮ์ ฆอฮา: 14] คือเจ้าจงละหมาดที่ลืมไปเมื่อมีการนึกขึ้นมาได้.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. อธิบายถึงความสำคัญของการละหมาดและอย่ามองข้ามในการปฏิบัติและการชดใช้มัน
2. ไม่อนุญาตให้ตั้งใจละเลยการละหมาดจนล่วงเวลาโดยไม่มีเหตุผลใด ๆ
3. จำเป็นต้องทำการละหมาดชดสำหรับผู้ที่ยืมเมื่อเขานึกขึ้นได้ และสำหรับผู้นอนหลับเมื่อเขาตื่นขึ้นมา
4. จำเป็นต้องทำการละหมาดชดทันที แม้ในเวลาต้องห้ามก็ตาม.

(142) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ أَثْقَلَ صَلَاةٍ عَلَى الْمُنَافِقِينَ صَلَاةُ الْعِشَاءِ وَصَلَاةُ الْفَجْرِ، وَوَيْعَلْمُونَ مَا فِيهِمَا لَا تَوْهُمَا وَوَيْ حَبْوًا، وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَّ بِالصَّلَاةِ فَتُقَامَ، ثُمَّ أَمُرَّ رَجُلًا فَيَصَلِّيَ بِالنَّاسِ، ثُمَّ أَنْظِلِقَ مَعِيَ بِرِجَالٍ مَعَهُمْ حُزْمٌ مِنْ حَطَبٍ إِلَى قَوْمٍ لَا يَشْهَدُونَ الصَّلَاةَ، فَأُحَرِّقَ عَلَيْهِمْ بَيْوتَهُمْ بِالنَّارِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(142) - จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะฮ์ซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลยฮิวะสลลัม กล่าวว่่า :
 “แท้จริงการละหมาดที่เป็นภาระหนักที่สุดสำหรับผู้กลับกลอกคือการละหมาดอิซอฮ์และละหมาดฟัจร์ และหากพวกเขาารู้ถึงคุณค่าที่มีอยู่ในละหมาดทั้งสองเวลานั้นแน่นอนพวกเขาจะมาทำการละหมาดเวลาทั้งสองนั้น แม้ว่าจะต้องคลานมาก็ตาม และบางครั้งฉันก็คิดที่จะสั่งให้มีการละหมาดแล้วฉันก็จะแต่งตั้งชายคนหนึ่งให้นำผู้คนในการละหมาดแล้วฉันจะไปพร้อมกับกลุ่มชายกลุ่มหนึ่งซึ่งมีไม้ฟืนพร้อมกับพวกเขาไปหาคนที่ไม่ได้เข้าร่วมการละหมาด แล้วเผาบ้านของพวกเขาด้วยไฟ” [เศาะฮิฮ์] - [รายงานโดย อัลดอริยฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลยฮิวะสลลัม ได้บอกเกี่ยวกับพวกมุนาฟิกและความเกียจคร้านของพวกเขาในการเข้าร่วมละหมาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาละหมาดอิซอฮ์และละหมาดฟัจร์ และหากพวกเขาารู้ถึงความยิ่งใหญ่ของรางวัลการตอบแทนสำหรับการเข้าร่วมละหมาดกับสองเวลานี้พร้อมกับบรรดามุสลิมิน พวกเขาจะมาร่วมละหมาดทั้งสองอย่างแน่นอน แม้ว่าพวกเขาจะต้องคลานเหมือนเด็กที่คลานด้วยมือและเข่ามาก็ตาม และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลยฮิวะสลลัม ได้ตั้งใจจะสั่งให้จัดละหมาดและให้ชายคนหนึ่งนำละหมาดแทน แล้วท่านจะไปพร้อมกับคนที่ถือไม้ฟืนไปยังผู้ที่ไม่ได้ร่วมละหมาดญะมาอะฮ์ และทำการเผาบ้านของพวกเขาด้วยไฟ เนื่องจากความร้ายแรงของบาปที่พวกเขาทำ - แต่ท่านไม่ได้ทำ -

เพราะมีผู้หญิงและเด็กที่บริสุทธิ์อยู่ในบ้านและคนอื่นๆ ที่ได้รับการผ่อนปรนให้ ซึ่งพวกเขาไม่มีความผิดอะไร.

บทเรียนที่ได้รับจากอะต๊ะ:

1. อันตรายจากการไม่เข้าร่วมละหมาตญะมาอะฮ์ที่มีสยิด
2. บรรดาผู้ก่อกบฏไม่ได้มีเจตนาใดๆ
ในการอิวาตะฮ์ของพวกเขานอกจากเพื่อโอ้อวดและหวังในชื่อเสียงเท่านั้น
ดังนั้นพวกเขาจะไม่มาละหมาตวันแต่เมื่อมีผู้คนที่ต้องการเห็นพวกเขา
3. ความยิ่งใหญ่ของรางวัลการตอบแทนสำหรับการละหมาตอิชาฮ์และการละหมาตฟัจรพร้อมญะมาอะฮ์
และการละหมาตทั้งสองนั้นเป็นสิ่งที่สมควรอย่างยิ่งที่จะต้องมา
แม้จะต้องคลานมาก็ตาม
4. การดำรงไว้ซึ่งการละหมาตอิชาฮ์และการละหมาตฟัจญ์นั้นปลอดภัยจากค
วามเป็นมุนาฟิก
และการทิ้งละหมาตทั้งสองเวลานั้นถือเป็นคุณลักษณะหนึ่งของคนมุนาฟิก

(3366)

(143) - عَنِ ابْنِ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَفَعَ ظَهْرَهُ مِنَ الرُّكُوعِ قَالَ: «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ، مِلءَ السَّمَاوَاتِ وَمِلءَ الْأَرْضِ وَمِلءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(143) - จากท่านอบีเอาฟา เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: เมื่อท่านเราะซูลล่อฮ์คือลสลล่อฮุอะลยฮิวะสลลัม ขึ้นมาจากรุกฎะ ท่านจะกล่าวว่า : "สละมัลล่อฮุ ลิมันหามิดะฮุ อัลล่อฮุมมา ร็อบบานา ลากาฮัมดุ มิลอัสมะมาวาติ วะมิลอัลอัฎฎิ วะมิลอะมาฮ์ฮ์ตา มิน ชัยอิน บะฮ์ดุ" (ความว่า อัลล่อฮ์ได้ยินผู้ที่สรรเสริญพระองค์ โอ้อัลล่อฮ์ พระเจ้าของเรา การสรรเสริญเป็นของพระองค์ ให้เต็มฟ้า ให้เต็มแผ่นดิน ให้เต็มเท่าที่พระองค์จะทรงประสงค์ในภายหลัง) [เศาะฮ์หฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

(144) - عن حُدَيْفَةَ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ: «رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي». [صحيح] - [رواه أبو داود والنسائي وابن ماجه وأحمد]

(144) - จากท่านอุซัยฟะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ รายงานว่า: ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะกล่าวระหว่างสองสujud ว่า: " ร็อบบิฆฟิรลีย์ ร็อบบิฆฟิรลีย์" (ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้า โปรดอภัยโทษให้ข้าด้วยเถิด ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้า โปรดอภัยโทษให้ข้าด้วยเถิด) [เศาะฮิหฺ]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะกล่าวขณะนั่งระหว่างสองสujud ว่า: " ร็อบบิฆฟิรลีย์ ร็อบบิฆฟิรลีย์" และท่านจะกล่าวซ้ำๆ และความหมาย "ร็อบบิฆฟิรลีย์" คือ: การขอของผู้เป็นบ่าวต่อพระผู้อภิบาลของเขาเพื่อให้ลบล้างบาปของเขาและปกปิดความผิดของเขา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ให้กล่าวบทดุอาอ์นี้ขณะนั่งระหว่างสองสujudทั้งในละหมาดฟัรฎูและละหมาดสุนนะฮ์.
2. ส่งเสริมให้กล่าว " ร็อบบิฆฟิรลีย์" หลายๆ ครั้ง แต่ที่จำเป็นให้กล่าวครั้งเดียว

(65104)

(145) - عن ابن عباس رضي الله عنهما: كان النبي صلى الله عليه وسلم يقول بين السجدين:
«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وارْحَمْنِي، وعافِنِي، واهْدِنِي، وارزُقْنِي».

[حسن بشواهد] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(145) - จากท่านอิบนุอับบาส เราะฮ์ฎียัลลอฮุฮันฮุมมา รายงานว่า : ท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะกล่าวในระหว่างสองสัจูดว่า "อัลลอฮุมมัฆฟิรลี วัลหัมมณี
วะอาฟินี วะฮดีนยี วัลรฎูกันยี" ความว่า "โอ้อัลลอฮุ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่ฉัน
ทรงเมตตาต่อฉัน ทรงทำให้ฉันมีสุขภาพแข็งแรง ทรงให้ทางนำแก่ฉัน
และทรงโปรดประทานปัจจัยยังชีพให้แก่ฉันด้วยเถิด "

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
จะกล่าวคำдуаระหว่างสองสัจูดในละหมาดของท่าน
โดยการขอห้ประการที่มุสลิมทุกคนมีความต้องการอย่างยิ่ง
และมันเป็นบทдуаที่รวมถึงสิ่งที่ดีทั้งดุนยาและอาคิเราะฮ์ด้วย เช่น
การขออภัยโทษ การปกปิดบาปและการมองข้ามบาป การให้ความเมตตา
ความปลอดภัยจากความคลุมเครือและค้นหาความอยาก โรคภัยไข้เจ็บ
และการขอทางนำจากอัลลอฮุสู่ความจริงและยึดหยัดบนความจริงนั้น
และขอปัจจัยที่อยู่ในรูปของการศรัทธา ความรู้
และการกระทำที่เป็นคุณงามความดี และทรัพย์สินเงินทองที่หะลาลที่ดี

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. อนุญาตให้มีการขอдуаด้วยบทдуаอันนี้ในระหว่างการสัจูดทั้งสอง
2. คุณค่าของบทдуаอันนี้
เพราะเป็นบทдуаที่ประกอบด้วยความดีงามทั้งดุนยาและอาคิเราะฮ์

(10930)

(146) - عَنْ حِطَّانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الرَّقَاشِيِّ قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ صَلَاةً، فَلَمَّا كَانَ عِنْدَ الْقَعْدَةِ قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: أُفِرَّتِ الصَّلَاةُ بِالْبُرِّ وَالرَّكَاتِ، قَالَ: فَلَمَّا قَضَى أَبُو مُوسَى الصَّلَاةَ وَسَلَّمْ أَنْصَرَفَ فَقَالَ: أَيُّكُمْ الْقَائِلُ كَلِمَةً كَذَا وَكَذَا؟ قَالَ: فَأَرَمَ الْقَوْمُ، ثُمَّ قَالَ: أَيُّكُمْ الْقَائِلُ كَلِمَةً كَذَا وَكَذَا؟ فَأَرَمَ الْقَوْمُ، فَقَالَ: لَعَلَّكَ يَا حِطَّانُ قُلْتَهَا؟ قَالَ: مَا قُلْتُهَا، وَلَقَدْ رَهَيْتُ أَنْ تَبْكَعَنِي بِهَا، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: أَنَا قُلْتُهَا، وَلَمْ أُرِدْ بِهَا إِلَّا الْخَيْرَ، فَقَالَ أَبُو مُوسَى: أَمَا تَعْلَمُونَ كَيْفَ تَقُولُونَ فِي صَلَاتِكُمْ؟ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَنَا فَبَيَّنَ لَنَا سُنَّتَنَا وَعَلَّمَنَا صَلَاتَنَا، فَقَالَ: «إِذَا صَلَّيْتُمْ فَأَقِيمُوا صُفُوفَكُمْ، ثُمَّ لِيُؤَمِّمَكُمْ أَحَدُكُمْ فَإِذَا كَبَّرَ فَكَبِّرُوا، وَإِذْ قَالَ: {غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ} [الفاتحة: ٤]، فَقُولُوا: آمِينَ، يُجِبْكُمْ اللَّهُ، فَإِذَا كَبَّرَ وَرَكَعَ فَكَبِّرُوا وَارْكَعُوا، فَإِنَّ الْإِمَامَ يَرَكَعُ قَبْلَكُمْ، وَيَرْفَعُ قَبْلَكُمْ»، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فَتِلْكَ بِتِلْكَ، وَإِذَا قَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، فَقُولُوا: اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ، يَسْمَعُ اللَّهُ لَكُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، وَإِذَا كَبَّرَ وَسَجَدَ فَكَبِّرُوا وَاسْجُدُوا، فَإِنَّ الْإِمَامَ يَسْجُدُ قَبْلَكُمْ وَيَرْفَعُ قَبْلَكُمْ»، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فَتِلْكَ بِتِلْكَ، وَإِذَا كَانَ عِنْدَ الْقَعْدَةِ فَلْيَكُنْ مِنْ أَوَّلِ قَوْلِ أَحَدِكُمْ: التَّحِيَّاتُ الطَّيِّبَاتُ الصَّلَوَاتُ لِلَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(146) - จากท่านหิฏฏอน บิน อับดุลลอฮ์ อัรเราะกอซีย์ กล่าวว่า: ครั้งหนึ่งฉันได้ทำการละหมาดกับท่านอบูมูซา อัลอซฮารีย์ และเมื่อเขาอยู่ในขณะตะชะฮุด มีชายคนหนึ่งจากชาวบ้าน กล่าวว่า “การละหมาดเชื่อมโยงกับการทำความดีและชะกาต” เมื่ออบูมูซา เสร็จสิ้นการละหมาดและทำการให้สลาม เขาก็หันไปยังผู้คน และกล่าวว่า "ใครในหมู่พวกเจ้าที่พูดเช่นนั้น" ผู้คนเหล่านั้นต่างก็เสียบ จากนั้นเขากล่าวอีกว่า "ใครในหมู่พวกเจ้าที่พูดด้วยถ้อยคำเช่นนั้น" ผู้คนเหล่านั้นก็เสียบ ดังนั้นเขาจึงกล่าวว่า “โอ้ หิฏฏอน บางทีอาจเป็นเจ้า เป็นคนที่พูดมันขึ้นมา หิฏฏอนกล่าวว่า: "ไม่ ฉันไม่ได้พูด ฉันกล่าวว่าท่านจะรำคาญฉันในเรื่องนี้ จากนั้นมีคนหนึ่งในกลุ่มนั้น กล่าวว่า “ฉันเป็นคนที่พูดสิ่งนี้ และในการนี้ ฉันไม่ได้มุ่งหมายสิ่งใดนอกจากความดีเท่านั้น อบูมูซากล่าวว่า: "เจ้าไม่รู้หรือว่า

เจ้าต้องกล่าวอะไรในการละหมาดของเจ้า แท้จริงแล้วท่านเราะซูลลลอฮ์
คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ได้ทำการบรรยายให้แก่เรา
ได้อธิบายให้แก่เราถึงแนวทางของเรา และสอนเราถึงวิธีการละหมาด
โดยท่านกล่าวว่า “เมื่อพวกเจ้าต้องการละหมาด ก็จงจัดแถวให้ตรง
และให้คนหนึ่งนำพวกเจ้าละหมาด และเมื่อเขากล่าวตักบิร
พวกเจ้าก็จงกล่าวตักบิรตาม เมื่อเขาอ่าน {ซอฮฺริล มัฆฎูบิอะลัยฮิม วะลัฎฎอลลิโน} [ซูเราะฮ์ อัลฟาติฮะฮ์ : 7] พวกเจ้าจงกล่าว “อามีน” และอัลลลอฮ์จะตอบรับพวกเจ้า
และเมื่อเขากล่าว ตักบิรและทำการรุกัวะ พวกเจ้าก็จง ตักบิรและทำการรุกัวะ
เพราะแท้จริงผู้เป็นอิหม่ามนั้นจะทำการรุกัวะก่อนพวกเจ้า และลุกขึ้นก่อนพวกเจ้า”
จากนั้น ท่านเราะซูลลลอฮ์ คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล กล่าวว่า “สิ่งนี้ตามด้วยสิ่งนั้น
และเมื่อเขากล่าวว่า “สะมิอัลลลอฮู ลีมัน หะมิตะฮ์”
(อัลลลอฮ์ทรงฟังผู้ที่สรรเสริญพระองค์) พวกเจ้าก็จงกล่าวว่า “อัลลอฮุม มะร็อบบะนา
วะลาอ์ลฮัมด” (โอ้อัลลลอฮ์ พระเจ้าของเรา การสรรเสริญจงมีแด่พระองค์) และอัลลลอฮ์
จะได้ยินพวกเจ้า เพราะอัลลลอฮ์ผู้ทรงอำนาจ ทรงตรัสผ่านการกล่าวของท่านนบี
คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ว่า “อัลลลอฮ์ทรงฟังผู้ที่สรรเสริญพระองค์”
และเมื่อเขากล่าวตักบิรและทำการสญูด พวกเจ้าจงกล่าวตักบิรและทำการสญูดด้วย
เพราะแท้จริงผู้เป็นอิหม่ามนั้นจะสญูดก่อนพวกเจ้า และลุกขึ้นก่อนพวกเจ้า” จากนั้น
ท่านเราะซูลลลอฮ์ คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล กล่าวว่า “สิ่งนี้ตามด้วยสิ่งนั้น”
และเมื่อเขานั่งเพื่อตะชะฮะฮ์ฮุด คำพูดแรกของทุกคนในหมู่พวกท่านคือ:
“อັตตะฮียยาตุตุ ต็อยยิบาตุศ สะอะละวาตุ ลิลลาฮิ อัสสลามุ อะลัยกะ อัยยูฮันนาบียู
วะเราะหิ มะตุลลอฮิ วะบะรอกาตุฮิ อัสสลามุ อะลัยนา วะอะลา อิบาติลลาฮิศศอลิฮีน
อັชชะดุ อันลา อิลาฮะ อัลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ะอັชชะดุอันนะมุฮัมมะดั้น อับดุลฮุ วะเราะซูลุฮุ
(การทักทายที่ดี การละหมาด ทั้งหมดเป็นสิทธิ์ของอัลลลอฮ์ ขอความสันติจงมีแด่ท่าน
โอ้อ่านนบี ขอความเมตตาและความจำเริญจากอัลลลอฮ์
ขอความสันติจงมีแด่เราและบ่าวผู้ที่ศอลิหฺของอัลลลอฮ์ทุกท่าน
ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจาก
อัลลลอฮ์ และฉันขอปฏิญาณตนว่ามุฮัมมัดเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์) [เศาะฮิหฺ]
- [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ครั้งหนึ่งท่านอบูมุซา อัลอัซซารีย์ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ ได้ทำการละหมาด และเมื่อเขาอยู่ในขณะตะชะฮุด

มีชายที่ร่วมละหมาดคนหนึ่งที่อยู่ด้านหลังเขากล่าวว่า

“การละหมาดถูกกล่าวถึงในอัลกุรอานควบกับการทำความดีและชะกาต”

เมื่ออบูมุซา เสร็จสิ้นการละหมาด เขาก็หันไปยังมะฆุม และถามพวกเขาว่า

“ใครในหมู่พวกเจ้าที่พูดว่า“การละหมาดถูกกล่าวถึงในอัลกุรอานควบกับการ

ทำความดีและชะกาต?!” ผู้คนเหล่านั้นต่างก็เงิบ ไม่มีใครพูดแม้คนเดียว

จากนั้นเขาถามอีกครั้ง เมื่อไม่มีใครออกมายอมรับ อบูมุซา เราะฎียัลลอฮุอันฮุ

จึงกล่าวว่า “หรือว่าเป็นเจ้า โอ้ หิฎฎอน ที่เป็นคนพูดประโยคนั้น

เพราะความใจกล้า ความใกล้ชิด และการสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับเขา

เป็นบุคคลที่ไม่อาจเกิดผลกระทบอะไรกับการกล่าวหา

เพื่อให้ผู้ที่ป็นตัวจริงออกมายอมรับ แล้วท่าน หิฎฎอนก็ได้ปฏิเสธไป

และกล่าวว่า

“ฉันกลัวว่าท่านจะตำหนิฉัน โดยเกิดจากการคิดไปเองของท่านว่าฉันเป็นคนพูด”

จากนั้นมีคนหนึ่งในกลุ่มนั้น กล่าวว่า “ฉันเป็นคนที่ถูกพูดประโยคนั้นเอง

และในการนี้ ฉันไม่ได้มุ่งหมายสิ่งใดจากคำพูดนั้นนอกจากความดีเท่านั้น

ท่านอบูมุซาจึงกล่าวเพื่อเป็นการสอนเขาว่า:

“เจ้าไม่รู้หรือว่าเจ้าต้องกล่าวอะไรในละหมาดของเจ้า?!

เป็นคำพูดที่แสดงถึงการไม่เห็นด้วยจากท่าน จากนั้นท่านอบูมุซา

ได้เล่าว่าแท้จริงแล้วท่านเราะซูลลอส คือลัลลอสอะลัยฮิวะสลัม

ได้ทำการบรรยายให้แก่พวกเขา

ได้อธิบายให้แก่พวกเขาถึงหลักปฏิบัติตามศาสนาของพวกเขา

และสอนพวกเขาถึงวิธีการละหมาดของพวกเขา โดยท่านนบี

คือลัลลอสอะลัยฮิวะสลัม กล่าวว่า:

“เมื่อพวกเจ้าต้องการละหมาด ก็จงจัดแถวให้ตรง

และให้คนหนึ่งนำพวกเจ้าละหมาด

และเมื่อผู้เป็นอิหม่ามกล่าวตักบีเราะตุลอิหฺรอม พวกเจ้าก็จงตักบีรตามเขา

เมื่อเขาอ่านฟาติหะฮ์ และถึงโองการที่ว่า {ซอຍຣີລ ມັຊູບີອະລັຍຮີມ ວະລັຊູລລິນ} [ซูเราะฮ์ อัลฟาຕີອະຫໍ : 7] พวกเจ้าจงกล่าว “อามິน” หากพวกเจ้าได้กระทำอย่างนั้นแล้ว

แน่นอนอัลลอฮ์จะตอบรับการดออาฮ์ของพวกเจ้า

และเมื่อเขากล่าวตักบิรและทำการรุกฎะ พวกเจ้าก็จงตักบิรและทำการรุกฎะ เพราะแท้จริงผู้เป็นอิหม่ามนั้นต้องทำการรุกฎะก่อนพวกเจ้าและลุกขึ้นก่อนพวกเจ้า ดังนั้นจงอย่าล้าหน้าเขา”

เนื่องจากขณะที่อิหม่ามนำหน้าพวกเจ้าในการรุกฎะนั้น

จะถูกบังคับให้พวกเจ้าทำการรุกฎะหลังจากที่เขาช่วงเวลาหนึ่ง

ดังนั้นช่วงเวลาขณะนั้นตามด้วยเวลานั้น

และมันทำความยาวของการรุกฎะของมะมูมจึงเท่ากับความยาวของการทำการรุกฎะของอิหม่าม และเมื่ออิหม่ามกล่าวว่า “สะมิอัลลอฮุ ลิมัน หะมิตะฮ์”

(อัลลอฮ์ทรงฟังผู้ที่สรรเสริญพระองค์) พวกเจ้าก็จงกล่าวว่า “อัลลอฮุมมะ

ร็อบบะนา ะລากัลฮັມດ” (โอ้อัลลอฮ์ พระเจ้าของเรา

การสรรเสริญจงมีแด่พระองค์) เมื่อผู้ละหมาดได้กล่าวดออาฮ์นั้นแล้ว

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงได้ยินดออาฮ์ของพวกเขา เพราะอัลลอฮ์ผู้ทรงอำนาจ

ทรงตรัสผ่านการกล่าวของท่านนบี คือลลลลลลลลลลลลลลลล ว่า

“อัลลอฮ์ทรงฟังผู้ที่สรรเสริญพระองค์” และเมื่อเขากล่าวตักบิรและทำการสุญูด

ก็จำเป็นสำหรับผู้เป็นมะมูมกล่าวตักบิรและทำการสุญูดตาม

เพราะแท้จริงผู้เป็นอิหม่ามนั้นจะสุญูดก่อนพวกเขา และลุกขึ้นก่อนพวกเขา”

ดังนั้นช่วงเวลาขณะนั้นตามด้วยเวลานั้น

และมันทำความยาวของการสุญูดของมะมูมจึงเท่ากับความยาวของการสุญูดของอิหม่าม

และเมื่อเขานั่งเพื่อตะชะฮ์ฮุด คำกล่าวแรกของผู้ละหมาดคือ:

“อັตตะหียยาตุตุ ตอยยิบาตุศ เสาะละวาตุ ลิลลาฮิ” ดังนั้นการครอบครอง

ความเป็นถาวร และความยิ่งใหญ่ทั้งหมดนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์

และการละหมาดห้าเวลา ก็เพื่ออัลลอฮ์ "อัสสลามุ อะลัยกะ อัยยูฮันนาบีย

วะเราะหฺ มะตุลลอฮิ ะบะรอกาตุฮฺ อัสสลามุ อะลัยนา ะอะลา

อิบาติลลาฮิสศอลิหีน" จงขอดออาฮ์ต่ออัลลอฮ์ซึ่งความปลอดภัยจากทุกสิ่งที่ไม่ดี

ข้อบกพร่องต่างๆ โรคภัยต่างๆ

และเราเจอะจงแต่ท่านนบีของเราเป็นการเฉพาะในการขอسلام

จากนั้นขอแต่ตัวเราและตามด้วยขอแต่บรรดาบ่าวของอัลลอฮ์ที่ศอลิห์ทั้งหลาย
ที่พวกเขาดำรงไว้ในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงใช้พวกเขาในเรื่องสิทธิของอัลลอฮ์และสิทธิ
ของมนุษย์

จากนั้นเราขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริง
นอกจากอัลลอฮ์

และเราขอปฏิญาณตนว่ามุฮัมมัดเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. อธิบายถึงสำนวนบางสำนวนของบทตะชะฮ์ฮุด
2. อธิบายถึงการกระทำและคำพูดในการการละหมาดนั้นต้องมีแหล่งที่มาอย่าง
ถูกต้องจากท่านนบีคือลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام
ดังนั้นจึงไม่อนุญาตให้ใครสร้างคำพูดหรือการกระทำในละหมาดที่ไม่มีบันทึก
ในซุนนะฮ์ของท่านนบี คือลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَامอย่างถูกต้อง
3. ไม่อนุญาตให้ทำก่อนอิหม่ามหรือช้ากว่า และที่ควรทำคือ
ให้มะมูมทำตามอิหม่ามในอิริยาบถต่างๆ
4. เป็นการกล่าวถึงการให้ความสำคัญของท่านนบี
คือลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَامในการเผยแผ่ศาสนาและสอนประชาชาติของท่าน
เกี่ยวกับหลักการต่างๆ ทางศาสนา
5. ผู้เป็นอิหม่ามคือต้นแบบสำหรับผู้เป็นมะมูม
ดังนั้นไม่อนุญาตทำสิ่งใดก่อนอิหม่ามในการละหมาด
และไม่อนุญาตทำพร้อมกัน หรือช้ากว่าอิหม่ามมาก
แต่ให้ตามหลังจากที่มั่นใจว่าอิหม่ามได้เข้าสู่การกระทำที่ต้องทำแล้ว
และที่เป็นซุนนะฮ์คือการทำตามอิหม่ามในทุกการกระทำของการละหมาด
6. บัญญัติให้มีการตั้งแถวในการละหมาด

(65097)

(147) - عَنِ ابْنِ مَسْعُوْدٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: عَلَّمَنِي رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَفَى بَيْنَ كَفَيْهِ، التَّشَهُدَ، كَمَا يُعَلِّمُنِي السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ: «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ».

وفي لفظ لهما: «إِنَّ اللهُ هُوَ السَّلَامُ، فَإِذَا قَعَدَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَقُلْ: التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ، فَإِذَا قَالَهَا أَصَابَتْ كُلَّ عَبْدٍ لِلَّهِ صَالِحٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ، ثُمَّ يَتَخَيَّرُ مِنَ الْمَسْأَلَةِ مَا شَاءَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(147) - จากท่านอิบนุหมัสอูด เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ เส่าว่า: ท่านเราะะซูลุลลอฮ์

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้สอนฉันเกี่ยวกับการตะชะฮะฮ์ฮุด

ในขณะที่มือทั้งสองของฉันอยู่ในมือทั้งสองของท่าน

เหมือนดังท่านได้สอนซูเราะฮ์อัลกุรอาน:

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ [

และในบางประโยคท่านนบี กล่าวว่ "แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงสันติ

ดังนั้นเมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้าได้นั่งในละหมาด ดังนั้นก็จงกล่าวว่า "التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ،

เมื่อเขาได้กล่าวประโยคนั้นแล้วแน่นอนก็จะถึงบรรดาบ่าวของอัลลอฮ์ที่ศอลิห์ทุกคนทั้งที่อยู่เ็นฟากฟ้าและในแผ่นดิน จากนั้นก็กล่าว مُحَمَّدًا أَنْ مُحَمَّدًا اللهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ" [เศาะฮิห์] - [รายงานโดยอัลนคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้สอนท่านอิบนุหมัสอูด

เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ เรื่องการกล่าวตะชะฮะฮ์ฮุดในละหมาด

ซึ่งท่านได้จับมือของอิบนุหมัสอูดทั้งสองข้างไว้ในมือของท่าน

เพื่อถึงความสนใจของอิบนุหมัสอูดมายังท่าน

ตั้งที่ท่านสอนซูเราะฮ์จากอัลกุรอาน ซึ่งบ่งชี้ว่าท่านนบี

คือลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام

ได้ให้ความสำคัญกับบทตะชะฮุดนี้ทั้งในด้านตัวบทและความหมาย

ท่านกล่าวว่า: (อัสซะลามุอะลัยกะอัยยูฮ์นบี)

:บรรดาชนิดแห่งการเทิดทูนเป็นสิทธิของพระองค์

"คือทุกคำพูดหรือทุกการกระทำที่แสดงถึงการให้ความเคารพเทิดทูน

ทั้งหมดนั้นล้วนเป็นสิทธิของพระองค์" (อัสเศาะลาawat) :การละหมาดต่างๆ

คือการละหมาดต่างๆ

ที่เป็นฟิรฎุ(ภาคบังคับ)และสุนนะฮ์(ภาคส่งเสริมให้ทำ)ทั้งหมดนั้นเพื่ออัลลอฮ์

ตะอาลา (อัญญาฮ์ยิบาต): บรรดาการงานที่ดี คือ การพูด การกระทำ

และคุณลักษณะที่ดีต่างๆ ที่แสดงถึงความสมบูรณ์แบบ

ทั้งหมดนั้นคู่ควรสำหรับอัลลอฮ์ ตะอาลา ทั้งสิ้น (อัสสะลามุอะลัยกะอัยยูฮ์นบี

วะเราะหฺมะตุลลอฮิ วะบารอกาตุฮฺ) เป็นการขอวิงวอนให้แก่ท่าน

เพื่อให้ท่านปลอดภัยจากทุกสิ่งที่อันตราย และน่ารังเกียจ

และขอให้ได้รับความดีงามที่มากมาย (อัสสะลามุ อะลัยนา วะอะลา

อิบาติลลาฮิศ ศอลิฮีน)

เป็นการขอวิงวอนให้แก่ผู้ที่ละหมาดและบรรดาบ่าวของอัลลอฮ์ที่ศอลิห์ทุกคน

ทั้งที่มีอยู่ในฟากฟ้าและแผ่นดิน

เพื่อให้พวกเขาปลอดภัยจากทุกสิ่งที่อันตรายและน่ารังเกียจ (อัสซะลามุ อัลลา

อิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ) คือฉันขอปฏิญาณตนอย่างแน่วแน่ว่า

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์

(วะอันนะ มุฮัมมัดัน अबดุลฮฺ วะเราะฮูลฮฺ) คือฉันขอปฏิญาณตน

ถึงความเป็นบ่าวและความเป็นเราะฮูลท่านสุดท้ายของท่าน

จากนั้นท่านนบี คือลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام

ได้ส่งเสริมให้ผู้ละหมาดทำการขอวิงวอนขอตามที่ต้องการ

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮอะลัยฮิวะสัลลัม มักจะขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้ห่างไกลจากสี่ประการ หลังจากกล่าวตะชะฮุดครั้งสุดท้ายเสร็จ ก่อนการให้سلام และท่านได้ใช้ให้เราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้ห่างไกลจากสี่ประการนี้ด้วย

หนึ่ง: จากการลงโทษในหลุมฝังศพ

สอง: จากการลงโทษในนรกในวันกิยามะฮ์

สาม: พิณนะฮ์แห่งการมีชีวิต จากความอยากต่างๆ

ในทางดุนยาที่เป็นสิ่งต้องห้าม และทุกสิ่งที่เป็นความคลุมเครือที่ทำให้หลงทาง และจากพิณนะฮ์แห่งความตาย คือขณะใกล้ตาย

คือให้ได้รับความคุ้มครองจากการหันเหออกจากศาสนาอิสลามหรือการปฏิบัติตามซุนนะฮ์ หรือพิณนะฮ์ในหลุมฝังศพ เช่นการถามของมลาอิกะฮ์ทั้งสอง

สี่: พิณนะฮ์ของดัจญาล คือผู้ที่ออกมาในช่วงสุดท้ายของโลก

ซึ่งมันจะเป็นสิ่งที่อัลลอฮ์จะทดสอบบรรดาบ่าวของพระองค์

และการกล่าวเจาะจงถึงพิณนะฮ์ดัจญาลเป็นการเฉพาะนั้น

เพราะความน่าสะพรึงกลัวของพิณนะฮ์ของมัน และการลอกให้หลงของมัน

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. การขอความคุ้มครองนี้เป็นหนึ่งในคำวิงวอนที่สำคัญและครอบคลุมที่สุด เพราะมันเป็นบทดุอาอ์ที่รวมการขอความคุ้มครองจากความชั่วร้ายของโลกนี้และวันอาคิเราะฮ์ด้วยกัน
2. ยืนยันถึงการเป็นจริงของการลงโทษในหลุมฝังศพ
3. อันตรายของพิณนะฮ์ และความสำคัญของการขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ และขอดุอาอ์ให้รอดพ้นจากมัน
4. ยืนยันถึงการออกมาของดัจญาลนั้นมีจริง และพิณนะฮ์ที่น่าสะพรึงกลัวของมัน
5. ส่งเสริมให้กล่าวบทดุอาอ์นี้หลังการกล่าวตะชะฮุดในร็อกอะฮ์สุดท้าย

6. ส่งเสริมให้ขอดาว์หลังจากที่มีการทำความดี

(3103)

(149) - عَنْ مَعْدَانَ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ الْيَعْمَرِيِّ قَالَ: لَقِيتُ ثَوْبَانَ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ: أَخِيرَنِي بِعَمَلٍ أَعْمَلُهُ يُدْخِلُنِي اللَّهُ بِهِ الْجَنَّةَ؟ أَوْ قَالَ قُلْتُ: بِأَحَبِّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ، فَسَكَتَ. ثُمَّ سَأَلْتُهُ فَسَكَتَ. ثُمَّ سَأَلْتُهُ الثَّلَاثَةَ فَقَالَ: سَأَلْتُ عَنْ ذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: «عَلَيْكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ لِلَّهِ فَإِنَّكَ لَا تَسْجُدُ لِلَّهِ سَجْدَةً، إِلَّا رَفَعَكَ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً، وَحَطَّ عَنْكَ بِهَا حَطِيئَةٌ» قَالَ مَعْدَانُ: ثُمَّ لَقِيتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ فَسَأَلْتُهُ فَقَالَ لِي: مِثْلَ مَا قَالَ لِي: ثَوْبَانُ.
[صحيح] - [رواه مسلم]

(149) - จากท่านมะฮ์दान บิน อบิดุลหะษั อัลยะฮ์มะรีย์ กล่าวว่:
ฉันได้พบกับท่านเชาบัน คนรับใช้ของเราะซูลุลลอฮ์ ล้อลลลอฮุอะลยฮิวะสลลัม แล้วฉันก็กล่าวว่: โปรดบอกฉันเกี่ยวกับการงานใดสักอย่างหนึ่งที่ฉันทำแล้ว อัลลอฮ์จะทำให้ฉันเข้าสวรรค์? หรือเขากล่าวว่: ฉันกล่าวว่:
การกระทำที่อัลลอฮ์รักมากที่สุด จากนั้น เขาก็นิ่งเงียบ ฉันถามเขาต่อ แต่เขาก็นิ่งเงียบ จากนั้นฉันก็ถามเขาเป็นครั้งที่สาม และเขาก็กล่าวว่: ฉันถามท่านเราะซูลุลลอฮ์ ล้อลลลอฮุอะลยฮิวะสลลัม เกี่ยวกับเรื่องนั้น และท่านเราะซูลุลลอฮ์กล่าวว่: “เจ้าต้องสญูดต่ออัลลอฮ์มากๆ เพราะแท้จรงเจ้าไม่สญูดต่ออัลลอฮ์ครั้งใด นอกจากอัลลอฮ์จะทรงยกสถานะของเจ้าด้วยการสญูดนั้นหนึ่งชั้น และทรงลบสิ่งบาปออกจากเจ้าด้วยเช่นกัน” มะฮ์दानกล่าวว่:
จากนั้นฉันก็ได้พบกับท่านอบูดรดาอ์ และฉันได้ถามเขา แล้วเขากล่าวแก่ฉันเหมือนที่ท่านเชาบันได้กล่าวไว้ [เศาะฮ์] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ล้อลลลอฮุอะลยฮิวะสลลัม ถูกถามเกี่ยวกับการกระทำที่เป็นสาเหตุทำให้เข้าสวรรค์ หรือการกระทำที่อัลลอฮ์ทรงรักที่สุด?

ดังนั้น ท่านนบี ล้อลลลอฮุอะลยฮิวะสลลัม ตอบแก่ผู้ถามว่ :จงยึดมั่นกับการสญูดในละหมาดให้มากๆ เพราะแท้จรง

เจ้าจะไม่สญูดต่ออัลลอฮ์ครั้งใด
นอกจากว่าพระองค์จะทรงยกสถานะของเจ้าเมื่อนั้น
และทรงลบล้างบาปของเจ้าด้วยการสญูดนั้น

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. สนับสนุนให้มุสลิมมีความทุ่มเทในการละหมาดทั้งที่เป็นภาคบังคับ และสมัครใจ เพราะการละหมาดนั้นครอบคลุมถึงการสญูด
2. อธิบายถึงความเข้าใจและความรู้ของบรรดาเศาะฮาบะฮ์ว่า แท้จริงสวรรค์เป็นสิ่งที่ไม่สามารถที่จะไขว่คว้ามันได้ - อื่นจากความเมตตาของอัลลอฮ์- นอกจากการปฏิบัติ
3. การสญูดในละหมาดเป็นสาเหตุหนึ่งที่สำคัญยิ่งในการยกระดับสถานะและการให้อภัยบาป

(3732)

(150) - عن عائشة رضي الله عنها قالت: إني سمعتُ رسولَ الله صلى الله عليه وسلم يقول: «لَا صَلَاةَ بِمَحْضَرَةِ الطَّعَامِ، وَلَا هُوَ يُدْأَفَعُهُ الْأَخْبَانِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(150) - จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวว่า :
ฉันได้ยินท่านเราะซูลุลลอฮ์ ซีอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :
“ไม่มีการละหมาดเมื่ออาหารถูกเสิร์ฟ
และในสภาพที่กำลังอดกลั้นสิ่งไม่ดีทั้งสอง(คือปัสสาวะและอุจจาระ)” . [เศาะฮีห] -
[รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ซีอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ห้ามการละหมาดต่อหน้าอาหารที่ถูกจัดขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ละหมาดโหยหา
และหัวใจของเขาผูกพันกับอาหารนั้น
และในท่านองเดียวกัน
ท่านก็ได้ห้ามการละหมาดในขณะที่กำลังอดกลั้นสิ่งไม่ดีทั้งสอง
คือปัสสาวะและอุจจาระ เพราะเป็นการหมกมุ่นของเขาที่มีต่อการอดกลั้นนั้น

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ผู้ละหมาดควรขจัดทุกสิ่งที่ทำให้เขาหมกมุ่นในยามที่เขาละหมาด ก่อนที่จะทำการละหมาด.

(3088)

(101) - عَنْ عُثْمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ آتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَ صَلَاتِي وَقِرَاءَتِي يَلْبِسُهَا عَلَيَّ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «ذَلِكَ شَيْطَانٌ يُقَالُ لَهُ خِزْبٌ، فَإِذَا أَحْسَسْتَهُ فَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْهُ، وَاتَّقِ عَلَى يَسَارِكَ ثَلَاثًا»، قَالَ: فَفَعَلْتُ ذَلِكَ فَأَذْهَبَهُ اللَّهُ عَنِّي. [صحيح] - [رواه مسلم]

(151) - จากท่านอุษมาน บิน อบิลอาศ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ รายงานว่า: เขาได้มาพบท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แล้วกล่าวว่า "โอ้ท่านเราะซูลุลลอฮ์ แท้จริงชัยฎอนได้ขวางระหว่างฉันกับการละหมาดของฉัน และการอ่านอัลกุรอานของฉันทำให้ฉันสับสน" ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า "นั่นคือชัยฎอนที่มีชื่อเรียกว่า คินซิบ/คินซิบ หากท่านรู้สึกลักษณะนั้น จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากมัน และถ่มน้ำลายไปทางซ้ายของเจ้า 3 ครั้ง" เขากล่าวว่า: ฉันทำอย่างนั้นและอัลลอฮ์ก็ทำให้มันหายจากฉันไป. [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านอุษมาน บิน อบิลอาศ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้มาพบท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แล้วกล่าวว่า "โอ้ท่านเราะซูลุลลอฮ์ แท้จริงชัยฎอนได้ขวางระหว่างฉันกับการละหมาดของฉัน และขัดขวางฉันจนทำให้ฉันไม่มีสมาธิในการละหมาดได้ และทำให้ฉันเกิดความสับสนในการอ่าน และทำให้ฉันเกิดความสงสัยขึ้นในละหมาด" ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวแก่เขาว่า: นั่นคือชัยฎอน ที่มีชื่อว่า คินซิบ หากเจ้ารู้สึกลักษณะนั้น ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากมัน และจงถ่มน้ำลายไปทางซ้าย 3 ครั้ง ท่านอุษมาน กล่าวว่า: ดังนั้น

ฉันจึงทำตามที่ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ใช้ จากนั้น อัลลอฮ์ทำให้มันหายจากฉันไป.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. กล่าวถึงความสำคัญของการมีสมาธิและการมีอยู่ของความตั้งใจในการละหมาด และชัยฏอนจะพยายามสร้างความสับสนและสงสัยในละหมาด
2. ส่งเสริมให้ขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้ห่างไกลจากชัยฏอนเมื่อมันทำการกระชิบกระชาบในละหมาด พร้อมกับถ่มน้ำลายทางซ้ายสามครั้ง
3. อธิบายเกี่ยวกับการกระทำของบรรดาเศาะฮาบะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม ด้วยการกลับไปปรึกษาท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับพวกเขา จนได้รับการแก้ไขให้พวกเขา
4. บ่งบอกถึงการมีชีวิตของหัวใจของบรรดาเศาะฮาบะฮ์ และความต้องการของพวกเขาอย่างแรงกล้า นั่นคือวันอาคิเราะฮ์

(65105)

(102) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَسْوَأُ النَّاسِ سَرَفَةً الَّذِي يَسْرِقُ صَلَاتَهُ» قَالَ: وَكَيْفَ يَسْرِقُ صَلَاتَهُ؟ قَالَ: «لَا يَتِمُّ رُكُوعَهَا، وَلَا سُجُودَهَا».

[صحيح] - [رواه ابن حبان]

(152) - จากท่านอบูฮุรัยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า:

ท่านเราะซูลุลลอฮ์คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

"ขโมยที่เลวร้ายที่สุดคือผู้ที่ขโมยการละหมาดของเขา" ฉันกล่าวว่า

เขาขโมยละหมาดของเขาได้อย่างไร? ท่านตอบว่า:

"เขาไม่ทำให้การรุกัวะและการสุญูดเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อิบน์ฮิบบาน]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

อธิบายว่าคนที่น่าเกลียดที่สุดในเรื่องการขโมยคือคนที่ขโมยจากการละหมาดของเขา เนื่องจากการเอาเงินของคนอื่นอาจใช้ประโยชน์จากมันในโลกนี้

ซึ่งแตกต่างจากขโมยคนนี้ที่ขโมยสิทธิในการรับการตอบแทนและผลบุญของตนเอง พวกเขา กล่าวว่า โอ้ท่านเราะซูลุลลอฮ์ เขาขโมยการละหมาดของเขาไปได้อย่างไร? ท่านกล่าวว่า เขาไม่ทำให้การรูก์วะหรือการสญูดของการละหมาดนั้นเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ เนื่องจากการรีบในการรูก์วะ และสญูด จึงทำให้เขาไม่สามารถทำให้ทั้งสองนั้นเกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์.

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. ความสำคัญของการละหมาดอย่างถูกต้อง และทำสิ่งที่เป็นองค์ประกอบต่างๆ ของมัน เป็นขั้นเป็นตอน มีสมาธิและมีความสำรวม.
2. การให้ลักษณะผู้ที่ไม่ทำการรูก์วะและสญูดอย่างถูกต้องว่าเป็นขโมยนั้น เพื่อเป็นการตักเตือนให้ห่างไกลจากการกระทำนั้น และเป็นการเตือนว่าการกระทำนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม.
3. วาญิบต้องทำการรูก์วะและสญูดอย่างสมบูรณ์ในเวลาละหมาด และให้อยู่ในกรอบที่พอดี

(65100)

(153) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «أَمَا يَخْشَى أَحَدَكُمْ - أَوْ: لَا يَخْشَى أَحَدَكُمْ - إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ قَبْلَ الْإِمَامِ، أَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ رَأْسَهُ رَأْسَ حِمَارٍ، أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ صُورَتَهُ صُورَةَ حِمَارٍ». [صحيح] - [متفق عليه]

(153) - จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะกะฎียัลลอฮุอันฮู เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าววา: “คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้าไม่เกรงกลัว หรือ: ไม่มีใครในหมู่พวกเจ้ากลัวหรือ? เมื่อเขาเงยหน้าขึ้นก่อนอิหม่าม อัลลอฮ์จะทรงทำให้หัวของเขาเป็นหัวลา หรือให้รูปร่างของเขาเป็นรูปร่างของลา” [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลดุคอร็อย์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้อธิบายถึงภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับผู้ที่เงยหน้าขึ้นก่อนอิหม่ามของเขา คือด้วยการที่อัลลอฮ์จะทรงทำให้หัวของเขาเป็นหัวลา หรือทำให้รูปร่างของเขาเป็นรูปร่างของลา

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. สิ่งที่สำคัญสำหรับผู้เป็นมะมูมมีความเกี่ยวข้องกับผู้เป็นอิหม่ามมีสี่ประการ สามประการในนั้นเป็นสิ่งที่ไม่อนุญาต คือ แข่งขันกับอิหม่าม ทำพร้อมกับอิหม่าม และล่าช้ากว่าอิหม่าม และหนึ่งประการที่อนุญาต คือการทำตามอิหม่าม
2. วาญิบสำหรับผู้เป็นมะมูมต้องทำตามอิหม่ามในการละหมาด
3. ภัยการลงโทษด้วยการเปลี่ยนภาพลักษณ์ของคนที่ยกหน้าขึ้นก่อนอิหม่าม เป็นรูปลา นั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ และมันเป็นเรื่องการเปลี่ยนรูปหนึ่งสู่อีกรูปหนึ่งที่เลวร้ายกว่า

(3086)

(104) - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ، فَلَمْ يَدْرِكْكُمْ صَلَّى ثَلَاثًا أَمْ أَرْبَعًا، فَلْيَطْرَحِ الشَّكَّ، وَلْيَبْنِ عَلَى مَا اسْتَيْقَنَ، ثُمَّ يَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يُسَلَّمَ، فَإِنْ كَانَ صَلَّى خَمْسًا شَفَعَنَ لَهُ صَلَاتُهُ، وَإِنْ كَانَ صَلَّى إِثْمَامًا لِأَرْبَعٍ كَانَتْ تَرْغِيمًا لِلشَّيْطَانِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(154) - จากท่านอบูสะอีด อัลคุดรียฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮู กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:
 "หากคนใดคนหนึ่ง ในหมู่พวกเจ้าเกิดสงสัยในการละหมาดของเขา และเขาไม่รู้ว่าเขาได้ละหมาดไปกี่รอกะอะฮ์แล้ว สามหรือสี่ ก็จงละทิ้งสิ่งที่สงสัยนั้น และจงยึดสิ่งที่เขามั่นใจ แล้วจงสujudสองครั้ง ก่อนการให้สลาม หากปรากฏว่าเขาได้ละหมาดห้ารอกะอะฮ์ การสujudสองครั้งนั้นถือว่าการละหมาดนั้นเป็นคู่(เป็นหก) ก็อยู่ในสถานะเป็นการละหมาดครบสี่ แต่เพิ่มขุนนะฮ์ไปอีกสองรอกะอะฮ์ และหากเขาละหมาดสี่รอกะอะฮ์จริงๆ การสujudสองครั้งนั้นถือเป็นการหยามต่อชัยฏอน" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อธิบายว่าหากใครก็ตามที่ละหมาดแล้วเกิดการสงสัยในละหมาดนั้น และไม่รู้ว่าเขาละหมาดกี่รอกะอะฮ์ สามหรือสี่? ให้เขาตัดเลขสงสัยที่เพิ่มนั้นออกไป และไม่ยึดกับเลขที่เพิ่มขึ้นนั้น ดังนั้นเลขสามคือเลขที่มั่นใจ ดังนั้นจำเป็นสำหรับเขาต้องละหมาดรอกะอะฮ์ที่สี่ จากนั้นจึงสujudสองครั้งก่อนที่จะให้สลาม

ถ้าการละหมาดของเขานั้นสี่รอกะอะฮ์จริงๆ มันจะกลายเป็นห้ารอกะอะฮ์เมื่อบวกกับหนึ่งรอกะอะฮ์ที่เพิ่มขึ้น และการสujudชะฮิรียฺนั้นเท่ากับหนึ่งรอกะอะฮ์ ทำให้จำนวนรอกะอะฮ์กลายเป็นจำนวนคู่ไม่ใช่จำนวนคี่ และหากการละหมาดของเขาที่รวมกับอีกหนึ่งรอกะอะฮ์เป็นสี่รอกะอะฮ์ ดังนั้นก็ทำให้เขาได้ละหมาดที่สมบูรณ์โดยไม่มีการเพิ่มหรือขาดแต่อย่างใด

การสญูดชะฮิรียสองครั้งนั้นถือเป็นการทำให้ชยญอนต่ำต้อยและเป็นการเอ
าชนะมัน และทำให้มันท้อและห่างไกลจากเป้าหมายที่มันต้องการ
เพราะมันทำให้การละหมาดของผู้อื่นเกิดความสับสน
และพยายามทำให้การละหมาดนั้นเกิดความเสียหาย
และการละหมาดของคุณจะสมบูรณ์ได้เมื่อเขาปฏิบัติตามคำสั่งของอัลลอฮ์
ตะอาลา ด้วยการสญูด ซึ่งเป็นสิ่งที่อบลิสได้ฝ่าฝืน
เมื่อครั้งที่มีนปฏิเสทที่จะเชื่อฟังอัลลอฮ์ในการสญูดต่ออาดัม

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ผู้ที่ละหมาดเมื่อเกิดความสงสัยในขณะละหมาด
และไม่สามารถให้น้ำหนักในสิ่งที่สงสัยได้
ดังนั้นจำเป็นสำหรับเขาต้องทิ้งสิ่งที่สงสัยและเลือกปฏิบัติสิ่งที่มั่นใจ
นั่นคือเลือกจำนวนที่น้อย
จากนั้นก็ละหมาดให้เสร็จสมบูรณ์และตามด้วยการสญูดชะฮิรียก่อนให้สล
าม และตามด้วยการให้สลาม
2. การสญูดชะฮิรียนี้เป็นวิธีในการแก้ไขในการละหมาด
และเป็นการทำให้ชยญอนตกในสภาพที่อภัยศต่ำต้อยและออกห่างจากเป้า
หมายที่มันต้องการ
3. คำว่า สงสัย ในตัวบทหะดิษ ความหมายคือ
สงสัยโดยไม่สามารถให้น้ำหนักไปทางใด
ดังนั้นหากมีการสงสัยและสามารถให้น้ำหนักได้ก็ให้เลือกปฏิบัติที่มีน้ำหนัก
นั้น
4. ส่งเสริมให้ต่อสู้กับการกระซิบกระซาบและหยุดมันด้วยการปฏิบัติตามคำสั่ง
ของศาสนา

(11231)

(100) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، وَفِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا، وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(155) - จากท่านอบูฮุรัยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "วันที่ดีที่สุดที่ดวงอาทิตย์ขึ้นคือวันศุกร์ ในวันนั้นอาดัมถูกสร้างขึ้น ถูกนำเข้าสู่สวรรค์ และในวันศุกร์เขาถูกขับออกจากสวรรค์ และวันกิยามะฮ์จะไม่เกิดขึ้น นอกจากในวันศุกร์" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม บอกว่า แท้จริงวันที่ดีที่สุดที่ดวงอาทิตย์ขึ้นคือ วันศุกร์ ลักษณะพิเศษของวันศุกร์คือ อัลลอฮ์ทรงสร้างอาดัม อะลัยฮิสสลาม ในวันนั้น และในวันนั้นพระองค์ทรงให้เขาเข้าสู่สวรรค์ และในวันนั้นพระองค์ทรงขับเขาออกจากสวรรค์ และส่งเขาลงมายังแผ่นดิน และวันกิยามะฮ์จะไม่มาถึงเว้นแต่ในวันศุกร์

บทเรียนที่ได้รับจากหะดีษ:

1. วันศุกร์มีความประเสริฐเหนือวันอื่นๆ ทั้งหมดในสัปดาห์
2. ส่งเสริมให้ประกอบความดีให้มากๆ ในวันศุกร์ และเตรียมตัวเพื่อรับความเมตตาของอัลลอฮ์ ตะอาลา และขจัดความพิโรธของพระองค์
3. ลักษณะเฉพาะของวันศุกร์ตามที่ได้กล่าวไว้ในหะดีษนี้ มีการกล่าวกันว่า: หะดีษนี้ไม่ได้กล่าวถึงความประเสริฐของวันศุกร์แต่อย่างใด เพราะการขับอาดัมออกจากสวรรค์และการเกิดขึ้นของวันกิยามะฮ์ในวันศุกร์นั้น ไม่ถือเป็นความประเสริฐ และมีการกล่าวกันอีกว่า: ทั้งหมดนั้น ถือเป็นความประเสริฐ การขับอาดัมออกจากสวรรค์เป็นสาเหตุให้เกิดบรรดาเราะซูล

และบรรดานบี เหล่าผู้มีคุณธรรมในหมู่ลูกหลานของท่าน
และการเกิดวันกิยามะฮ์ในวันศุกร์ถือเป็นเหตุให้มีการเร่งการตอบแทนสำหรับ
รับผู้มีคุณธรรมทั้งหลาย
และเพื่อให้พวกเขาได้รับรางวัลการตอบแทนที่ดีที่อัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้สำหรับ
รับพวกเขา

4. มีการกล่าวถึงลักษณะเฉพาะอื่นๆ ของวันศุกร์
นอกเหนือจากที่กล่าวไว้ในรายงานนี้
ได้มีการกล่าวถึงการตอบรับการกลับใจของอาดัม
ในวันนั้นเขาถูกเอาชีวิตไป
และในวันนั้นมีเวลาหนึ่งซึ่งไม่มีบ่าวผู้ศรัทธาคนใดโดยเขาทำการละหมาด
และได้ขอวิงวอนสิ่งใดๆ จากอัลลอฮ์
เว้นแต่พระองค์จะทรงประทานให้เขาซึ่งสิ่งที่เขาขอไว้
5. วันที่ประเสริฐที่สุดในรอบปีคือวันอะรอฟะฮ์ กล่าวกันว่า: เป็นวันนะหฺร์
และวันที่ประเสริฐที่สุดในรอบสัปดาห์คือวันศุกร์
และกลางคืนที่ประเสริฐที่สุดคือคืนลัยละตุลกอเดร์

(3711)

(106) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ
الْجُمُعَةِ غُسْلَ الْجَنَابَةِ ثُمَّ رَاحَ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَدَنَهُ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَقَرَةً،
وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّالِثَةِ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ كَبْشًا أَقْرَنَ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ
دَجَاجَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْخَامِسَةِ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَيْضَةً، فَإِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ حَضَرَتِ الْمَلَائِكَةُ
يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(156) - จากอบู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าววา:
“ผู้ใดทำการอาบน้ำชำระล้างในวันศุกร์แล้วออกเดินทาง(ไปละหมาดวันศุกร์)
ประหนึ่งว่าเขาได้บริจาคอูฐและผู้ใดไปในชั่วโมงที่สองก็เหมือนกับว่าเขาบริจาควัว
และผู้ใดไปในชั่วโมงที่สาม เปรียบเสมือนได้บริจาคแกะมีเขาตัวหนึ่ง
และผู้ใดไปในเวลาที่สี่ก็เปรียบเสมือนได้บริจาคไก่อัวเมียหนึ่งตัว

และผู้ใดออกเดินทางในชั่วโมงที่ห้า ประหนึ่งว่าเขาได้บริจาคไซ
และเมื่ออิหม่ามออกมา

บรรดามลาอิกะฮ์ก็จะมานั่งฟังการรำลึกถึงอัลลอฮ์(การเทศนา)” [เศาะฮิหฺ] -

[รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮอะลัยฮิวะสَّلَام

บอกเล่าถึงความประเสริฐของการไปมัสยิดเพื่อทำการละหมาดวันศุกร์แต่เช้า" การไปมัสยิดแต่เช้าสำหรับวันศุกร์เริ่มตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นจนถึงการมาถึงของ อิหม่าม ซึ่งใช้ห้าชั่วโมง

และแบ่งเวลาเหล่านี้ออกเป็นห้าส่วนตามระยะเวลาจากพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงการ ที่อิหม่ามขึ้นบนแท่นกล่าวสุนทรพจน์ (คุตบะ)

ประการแรก ผู้ใดอาบน้ำชำระล้างแบบสมบูรณ์ ดังเช่น การอาบน้ำยกอะดีษ แล้วไปมัสยิดเพื่อละหมาดวันศุกร์ในชั่วโมงแรก

ประหนึ่งว่าเขาได้บริจาคทานด้วยอูฐ

ประการที่สอง ผู้ใดไปในชั่วโมงที่สอง ประหนึ่งว่าเขาได้บริจาคทานด้วยวัว

ประการที่สาม: ผู้ใดไปในชั่วโมงที่สาม

ประหนึ่งว่าเขาได้บริจาคทานด้วยแกะผู้ตัวหนึ่งซึ่งมีเขา

ประการที่สี่: ผู้ใดไปในชั่วโมงที่สี่ ประหนึ่งว่าเขาได้บริจาคทานด้วยไก่อ

ประการที่ห้า: ผู้ใดไปในชั่วโมงที่ห้า ประหนึ่งว่าเขาได้บริจาคทานด้วยไซ

เมื่ออิหม่ามขึ้นคุฏบะห์ (เทศนา)

มลาอิกะฮ์ที่นั่งอยู่ที่ประตูก็จะหยุดเขียนถึงผู้ที่เข้ามาในมัสยิดก่อนเวลาคุฏบะห์ และพวกเขาก็มาฟังการรำลึกถึงอัลลอฮ์และการเทศนา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. สนับสนุนให้อาบน้ำวันศุกร์ก่อนไปละหมาดวันศุกร์
2. ความประเสริฐของการมาละหมาดตั้งแต่ชั่วโมงแรกของวัน
3. ส่งเสริมให้มีการรีบเร่งในการทำความดี
4. บรรดามลาอิกะฮ์จะมาร่วมละหมาดวันศุกร์และฟังการเทศนาด้วย

5. บรรดามลาอิกะฮ์อยู่ที่ประตุมัสยิด

เขียนบันทึกผู้ที่มาละหมาดวันศุกร์ก่อนเวลาคุฏบะห์ ตามลำดับ

6. อิบน์ รอฎบ์ กล่าวว่า: คำกล่าวของท่านนบี คือลลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ที่ว่า: “ผู้ใดอาบน้ำในวันศุกร์แล้วออกเดินทาง”

บ่งชี้ว่าการอาบน้ำที่แนะนำสำหรับวันศุกร์เริ่มต้นด้วยรุ่งเช้า

และสิ้นสุดด้วยการออกเดินทางไปละหมาดวันศุกร์

(5393)

(107) - عَنْ تُوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا انْصَرَفَ مِنْ صَلَاتِهِ اسْتَعْفَرَ ثَلَاثًا، وَقَالَ: «اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ»، قَالَ الْوَلِيدُ: فَقُلْتُ لِأَوْزَاعِي: كَيْفَ الْأَسْتِغْفَارُ؟ قَالَ: تَقُولُ: أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ.

[صحيح] - [رواه مسلم]

(157) - จากท่านเชาบาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: เมื่อท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ละหมาดเสร็จ ท่านจะกล่าวอิสติฆฟาร(อภัยโทษ)สามครั้ง จากนั้นท่านจะกล่าว “اللهم أنت السلام، ومنك السلام، تباركت يا ذا الجلال والإكرام” ความว่า “โอ้ พระผู้อภิบาลของข้า พระองค์คือผู้ทรงเปี่ยมด้วยสันติ จากพระองค์นั้นคือที่มาของสันติ ความจำเริญยิ่งแด่พระองค์ โอ้ผู้เปี่ยมด้วยความยิ่งใหญ่และเกียรติยศ” ท่านะลีด กล่าวว่า “ตั้งนั้นฉันกล่าวแก่ท่านเอาฮาอียว่า : การอิสติฆฟารนั้นเป็นอย่างไร? ท่านตอบว่า: คือการที่ท่านกล่าว " อัซตัฆฟิรุลลอฮ์ อัซตัฆฟิรุลลอฮ์". [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

จะกล่าวเมื่อท่านเสร็จจากการละหมาดของท่านว่า: อัซตัฆฟิรุลลอฮุ อัซตัฆฟิรุลลอฮุ อัซตัฆฟิรุลลอฮุ.

จากนั้นท่านก็จะกล่าวคำเชิดชูพระผู้อภิบาลของท่าน ด้วยการกล่าว "اللَّهُمَّ " أنتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ " อัลลอฮ์คือผู้ทรงปลอดภัยและสมบูรณ์ในคุณลักษณะของพระองค์ ปราศจากข้อบกพร่องและความไม่สมบูรณ์ทุกประการ

และเจ้าจะขอความปลอดภัยจากพระองค์ให้พ้นจากความชั่วร้ายทั้งปวงในโลกนี้ และอาคิเราะฮ์ไม่ใช่ขอจากผู้อื่น

และพระองค์ผู้ทรงมีคุณงามความดีมากมายทั้งในโลกนี้และอาคิเราะฮ์ ทรงเป็นเจ้าของความยิ่งใหญ่และความดีงาม.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ส่งเสริมให้กล่าวอิสติฆฟารหลังจากละหมาด และให้ทำเป็นประจำ
2. ส่งเสริมให้กล่าวอิสติฆฟาร(ขอภัยโทษ)เพื่อเติมเต็มข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นจากการทำอิบาตะฮ์และเพื่อเป็นการปรับปรุงสู่การทำความดีและข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น.

(10947)

(108) - عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ قَالَ: كَانَ ابْنُ الزُّبَيْرِ يَقُولُ فِي دُبْرِ كُلِّ صَلَاةٍ حِينَ يُسَلِّمُ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ» وَقَالَ: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَهْلُلُ بَيْنَ دُبْرِ كُلِّ صَلَاةٍ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(158) - จากท่านอับี อัสซุบัยรฺ กล่าวว่า: ท่านอับินุซซุบัยรฺ

จะกล่าวทุกครั้งหลังการละหมาด เมื่อให้สลามเสร็จ " « لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ " "

ความว่า

(ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การกราบไหว้อย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว

ไม่มีสิ่งใดเป็นภาคีเทียบเคียงกับพระองค์ อำนาจทั้งหมดเป็นของพระองค์

มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของพระองค์

และพระองค์คือผู้ทรงสามารถเหนือทุกสรรพสิ่ง

ไม่มีความสามารถและพลังใดที่เกิดขึ้นเว้นแต่ด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์ไม่มีพระ

เจ้าอื่นใดที่ควรแก่การกราบไหว้อย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์

และเราไม่เคารพสักการะสิ่งอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น

เป็นสิทธิแห่งพระองค์ซึ่งการประทานนิอัมต(ความโปรดปราน)
 ความประเสริฐและการสรรเสริญทั้งดงาม
 ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การกราบไหว้นอกจากอัลลอฮ์
 โดยที่เรามอบความบริสุทธิ์ใจแห่งการยึดมั่นในศาสนาแด่พระองค์
 แม้ว่าเหล่าผู้ปฏิเสธจะเกลียดชังก็ตาม) และท่านได้กล่าวว่า "ท่านเราะซูลุลลอฮ์
 คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสัลลัม จะกล่าวประโยคนี้นี้ทุกครั้งหลังการละหมาด" [เศาะฮี้หฺ] -
 [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสัลลัม
 จะกล่าวตะฮ์ลีลด้วยบทตะฮ์ลีลนี้หลังการให้สลามทุกครั้งของการละหมาด
 และความหมายของมันคือ:

" لا إله إلا الله " ความหมายคือ

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์

" وحده لا شريك له " ความหมายคือ ไม่มีสิ่งใดเป็นภาคีสำหรับพระองค์

ทั้งในด้านอูลูฮียะฮ์(ความเป็นพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพสักการะ) ด้านรูบียะฮ์
 (ความเป็นพระเจ้าผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงอภิบาล) และด้านอัสมาอ์วัตศิฟาต
 (พระนามและคุณลักษณะของพระองค์ที่สมบูรณ์)

" لا الملك " ความหมายคือ อำนาจที่สมบูรณ์

ที่ครอบคลุมและกว้างขวางเป็นของพระองค์อย่างแท้จริง ทั้งในบรรดาชั้นฟ้า
 และแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง

" لا الحمد " ความหมายคือ พระองค์ทรงมีคุณลักษณะที่สมบูรณ์อย่างแท้จริง

ผู้ที่ได้รับการสรรเสริญที่สมบูรณ์ ด้วยความรัก

และให้ความยิ่งใหญ่ในทุกสภาพการ ทั้งในยามที่มีความสุข

และในยามที่มีความทุกข์.

" هو على كل شيء قدير " ความหมายคือ

พระองค์ทรงอำนาจที่สมบูรณ์ในทุกด้าน ไม่มีสิ่งใดทำให้พระองค์อ่อนแอได้
 และไม่มีสิ่งใดมาขัดขวางพระองค์ได้

" لا حول ولا قوة إلا بالله " ความหมายคือ

ไม่มี การเปลี่ยนจากสภาพหนึ่งสู่อีกสภาพหนึ่ง

จากการเนรคุณต่ออัลลอฮ์ผู้สร้างการภักดีต่อพระองค์
และไม่มีพลังอำนาจใดนอกจากด้วยการอนุมัติจากอัลลอฮ์เท่านั้น
เพราะพระองค์คือผู้ทรงให้การช่วยเหลือ และผู้ทรงเป็นที่พึ่ง.

" لا إله إلا الله، ولا نعبد إلا إياه "

เป็นการเน้นย้ำถึงความเป็นพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพสักการะของพระองค์และ
ปฏิบัติเสถียรภาคี

และไม่มีผู้ใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากพระองค์เท่านั้น

"พระองค์คือผู้ทรงสร้างปัจจัยต่างๆ

และทรงครอบครองมัน

และทรงประทานสิ่งเหล่านั้นแก่บ่าวของพระองค์ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

"และการสรรเสริญที่ดีมีไว้สำหรับพระองค์

ทั้งต่อตัวตนของพระองค์ คุณลักษณะ การกระทำ การประทานปัจจัยต่างๆ
และสำหรับทุกสภาพการ.

" لا إله إلا الله مخلصين له الدين "

เป็นผู้ที่บริสุทธิ์ใจในความเป็นเอกะของพระองค์ โดยไม่ต้องการการโอ้อวด
ชื่อเสียงใดๆ ในการเชื่อฟังอัลลอฮ์

"คือ ยืนหยัดบนหลักแห่งการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์

และทำการเคารพสักการะต่อพระองค์ แม้เหล่าผู้ปฏิเสธจะเกลียดชังก็ตาม

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. สงเสริมให้มีการกล่าวบทรำลึกนี้ทุกครั้งหลังละหมาดฟิรฎุ
2. ผู้ที่เป็นมุสลิมจะรู้สึกถึงการมีเกียรติกับศาสนาของเขา
และจะแสดงสัญลักษณ์ของศาสนาออกมา
แม้เหล่าผู้ปฏิเสธจะเกลียดชังก็ตาม
3. หากมีกล่าวคำว่า "ท้ายสุดของการละหมาด" ในหะดีษใดก็ตาม
ถ้าในหะดีษนั้นกล่าวเป็นบทรำลึก ก็ให้กล่าวหลังการให้สลาม
แต่ถ้าเป็นบทดุอาอ์ก็ให้กล่าวก่อนการให้สลาม

(109) - عَنْ وَرَادٍ كَاتِبِ الْمُغَيَّرَةِ بْنِ شُعْبَةَ قَالَ: أَمَلَى عَيِّي الْمُغَيَّرَةُ بْنُ شُعْبَةَ فِي كِتَابٍ إِلَى مُعَاوِيَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجُدِّ مِنْكَ الْجُدُّ». [صحيح] - [متفق عليه]

(159) - จากท่านวีรรอด เลขาของท่านอัลมุฆีเราะฮ์ บิน ซุอ์บะฮ์ กล่าวว่า :

ครั้งหนึ่งท่านอัลมุฆีเราะฮ์ บิน ซุอ์บะฮ์

ได้ให้ฉันบันทึกคำกล่าวของท่านเป็นจดหมายถึงท่านมุอาวิยะฮ์ ว่า: ท่านนบี

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะกล่าวทุกครั้งหลังการละหมาดฟัรฎุเสร็จว่า "ลาอิลลาฮะ

อิลลัลลอฮุ วะหฺ์ดาฮฺ ลาซาริเกลาฮฺ ลาฮุลมุลกฺวาลาฮุลฮัมดฺ วาฮฺวาลา กุลลิซียอิน

เกาะดีร์ อัลลอฮุมมา ลามานีอา ลีมา อะฎูยตา วาลามุตียา ลีมามานะตา

วาลายันฟาอฺ ซัลญุดดี มันกัลญุดดู" (ความว่า

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เพียงองค์เดียว ไม่มีภาคใด ๆ กับพระองค์

อำนาจทั้งหมดเป็นของพระองค์และมวลการสรรเสริญเป็นของพระองค์

และพระองค์ทรงสามารถเห็นทุกอย่าง โอ้อัลลอฮ์

ไม่มีใครสามารถยับยั้งสิ่งที่พระองค์มอบให้ได้

และไม่มีใครสามารถมอบให้ในสิ่งที่พระองค์ทรงยับยั้งได้

และความร่ำรวยไม่สามารถให้ประโยชน์กับคนมั่งคั่งได้) [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย

อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

จะกล่าวทุกครั้งหลังการละหมาดฟัรฎุเสร็จว่า "ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮุ วะหฺ์ดาฮฺ

ลาซาริเกลาฮฺ ลาฮุลมุลกฺวาลาฮุลฮัมดฺ วาฮฺวาลา กุลลิซียอิน เกาะดีร์

อัลลอฮุมมา ลามานีอา ลีมา อะฎูยตา วาลามุตียา ลีมามานะตา วาลายันฟาอฺ

ซัลญุดดี มันกัลญุดดู"

คือ: ข้าขอยินยั้นและยอมรับถึงถ้อยคำแห่งเตาฮีด

การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ (ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮุ)

เพราะการเคารพสักการะที่แท้จริงนั้น ข้าทำไว้เพื่ออัลลอฮ์

และปฏิเสธเพื่อสิ่งอื่นทั้งหมด

ดังนั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และยอมรับว่าอำนาจที่แท้จริงและสมบูรณ์เป็นของอัลลอฮ์และมวลการสรรเสริญของผู้ที่อยู่ในฟากฟ้าและในแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ เนื่องจากพระองค์ทรงสามารถเห็นทุกสิ่ง และสิ่งใดที่อัลลอฮ์กำหนดไว้แล้วไม่ว่าจะเป็นการให้หรือยึดไว้ก็จะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ และสำหรับพระองค์ ทรัพย์สินสมบัติของคนมั่งมีจะไม่อำนวยการประโยชน์ใดๆ แก่เขา แต่การงานที่ดีของเขาต่างหากที่จะเป็นประโยชน์แก่เขา.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ส่งเสริมให้กล่าวบทดุอาอ์นี้หลังการละหมาด เพราะเป็นคำที่ประกอบด้วยถ้อยคำแห่งเอกภาพและการสรรเสริญ.
2. การรับแรงสู่การปฏิบัติตามสุนนะฮ์และเผยแพร่มัน

(65102)

(160) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ سَبَّحَ اللَّهَ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَحَمِدَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَكَبَّرَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَتَلِكَ تِسْعَةً وَتِسْعُونَ، وَقَالَ: تَمَامَ الْمَاءَةِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ غُفِرَتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(160) - จากท่านอบูฮุรัยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ รายงานจากท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า: “ใครก็ตามที่กล่าวตัสบีหฺ (สُبْحَانَ اللَّهِ) หลังจากการละหมาดทุกเวลาสามสิบสามครั้ง และกล่าวตะห്മีด (อัลหัมดูลิลลาฮ์) สามสิบสามครั้ง และกล่าวตักบิร (อัลลอฮุอักบับ) สามสิบสามครั้ง ซึ่งทั้งหมดนั้นรวมเป็นเก้าสิบเก้าครั้ง และครบหนึ่งร้อยด้วยการที่เขากล่าวว่: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ คำอ่าน: "ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮุ วะหฺดะฮฺ ลา ชะรีกะละฮฺ, ละฮฺมุลมุลกุ วะละฮฺมุลมุหฺมัด วะฮฺฮุ อะลา กุลลิลชัยอัน เกาะดีร์ "

เขาจะได้รับการอภัยโทษจากความผิดทั้งหลาย

แม้มันจะมีมากเท่าฟองน้ำในห้องทะเลก็ตาม”[เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮอะลัยฮิวะสัลลัม

อธิบายว่าใครก็ตามที่กล่าวหลังจากการละหมาดฟริฎ ว่า:

"สุหานัลลอฮ์" สามสิบสามครั้ง ความหมายคือ

เป็นการให้ความบริสุทธิ์แด่อัลลอฮ์ปราศจากข้อบกพร่อง

"อัลหัมดุลิลลาฮ์" สามสิบสามครั้ง ความหมายคือ

เป็นการสรรเสริญอัลลอฮ์

ด้วยคุณลักษณะที่สมบูรณ์แบบพร้อมทั้งรักพระองค์และเทิดทูนพระองค์

"อัลลอฮูอักบร" สามสิบสามครั้ง ความหมายคือ

เป็นการแสดงถึงความยิ่งใหญ่และทรงเกียรติยิ่งของอัลลอฮ์

และเต็มร้อยด้วยการกล่าวว่า: "ลาอิลาฮะ อิลัลลลอฮ์ วะหัดะฮู

ลาชะรีกะละฮ์, ละฮุลมุลกุ วะละฮุลหัมด์, วะฮูวะ อะลา กุลลิซัยอิน กอดีร์ "

ความว่า :

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น

ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงสูงส่ง

ผู้ทรงครอบครองโดยสมบูรณ์

พระองค์ผู้สมควรได้รับการสรรเสริญด้วยความรักและการให้ความยิ่งใหญ่แก่พระองค์

โดยไม่มีผู้ใดเทียบเท่า

และพระองค์ผู้ทรงสามารถซึ่งไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้พระองค์อ่อนแอได้

ดังนั้น ใครก็ตามที่กล่าวเช่นนั้น

บาปของเขาจะถูกลบล้างและได้รับการอภัยโทษ

แม้ว่าจะมีมากเหมือนกับฟองน้ำสีขาวที่ลอยขึ้นเหนือทะเลเมื่อมันกระเพื่อมและโ

หมกระหน่ำมา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ส่งเสริมให้อ่านบทรำลึกนี้หลังการละหมาดฟริฎ(ละหมาดภาคบังคับ)
2. บทรำลึกนี้เป็นสาเหตุสู่การได้รับการอภัยโทษ

3. ความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ตะอาลา

ความเมตตาและการอภัยโทษของพระองค์นั้นยิ่งใหญ่มาก

4. บทรำลึกนี้เป็นสาเหตุสู่การได้รับการอภัยโทษ ความหมายคือ

ลบล้างบาปเล็ก

ส่วนบาปใหญ่นั้นจะไม่ได้รับการลบล้างนอกจากด้วยการเตาบะฮ์เท่านั้น

(10948)

(161) - عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا أَنْ يَمُوتَ».

[صحيح] - [رواه النسائي في الكبرى]

(161) - จากอบูอามะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :

"ใครก็ตามที่อ่านอายะฮ์กุรซีย์ทุกครั้งหลังละหมาดฟิรฎุห่าเวลา ไม่มีอุปสรรคใดๆ

สำหรับเขาที่จะได้เข้าสวรรค์ เว้นแต่ความตายเท่านั้น" [เศาะฮิห]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

"ใครก็ตามที่อ่านอายะฮ์กุรซีย์หลังจากเสร็จสิ้นการละหมาดฟิรฎุ

จะไม่มีสิ่งใดขัดขวางเขาจากการเข้าสู่สวรรค์ยกเว้นความตายเท่านั้น

ซึ่งมันเป็นอายะฮ์หนึ่งในซูเราะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

"อัลลอฮ์

คือไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะนอกจากพระองค์เท่านั้น

ผู้ทรงพระชนม์อยู่ ผู้ทรงดำรงอยู่ในรันดร์

ผู้ซึ่งการง่วงและการนอนไม่เกิดขึ้นกับพระองค์

ผู้ทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน

ไม่มีใครสามารถอ่อนวอนขอช่วยเหลือให้แก่ผู้อื่นได้

เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพระองค์

ผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขาและสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา

และพวกเขาไม่สามารถที่จะรอบรู้สิ่งใดๆ จากความรู้ของพระองค์ได้

เว้นแต่สิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์เท่านั้น
 แก้อื้อของพระองค์นั้นกว้างขวางครอบคลุมชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
 และไม่เป็นภาระใดๆ ต่อพระองค์ในการดูแลรักษาทั้งสองนั้น
 และพระองค์คือผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่" (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 255)

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความประเสริฐของอาเยฮ์ที่ยิ่งใหญ่นี้
 เพราะในอาเยฮ์นี้ประกอบด้วยพระนามที่สวยงาม และคุณลักษณะที่สูงส่ง
2. ส่งเสริมให้อ่านอาเยฮ์ที่ยิ่งใหญ่นี้ทุกครั้งหลังการละหมาดฟัรฎุ
3. การประกอบคุณงามความดีเป็นสาเหตุที่นำไปสู่การเข้าสวนสวรรค์

(10950)

(162) - عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: حَفِظْتُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ رَكَعَاتٍ: رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَهَا، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ المَغْرِبِ فِي بَيْتِهِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ العِشَاءِ فِي بَيْتِهِ، وَرَكَعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ، وَكَانَتْ سَاعَةً لَا يَدْخُلُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهَا، حَدَّثَنِي حَفْصَةُ أَنَّهُ كَانَ إِذَا أَدَّى المَوْدُنَ وَطَلَعَ الفَجْرُ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ، وَفِي لَفْظٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي بَعْدَ الجُمُعَةِ رَكَعَتَيْنِ. [صحيح] - [متفق عليه بجميع رواياته]

(162) - ท่านอิบน์อุมัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า เล่าว่า: ฉันได้จำมาจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เกี่ยวกับสิบร็อกอะฮ์ สองร็อกอะฮ์ก่อนซุฮรฺ สองร็อกอะฮ์หลังจากนั้น สองร็อกอะฮ์หลังละหมาดมัฆริบในบ้านของท่าน และสองร็อกอะฮ์หลังละหมาดอิซาว์ในบ้านของท่าน และสองร็อกอะฮ์ก่อนละหมาดศุบฮ์ ซึ่งเป็นเวลาที่ไม่มีใครเข้ามาหาท่าน ท่านหญิงฮัฟเศาะฮ์ได้บอกฉันว่า: เมื่อมุฮัซซิบได้ทำการประกาศให้มาละหมาดและเวลาฟัจรฺได้มาถึง ท่านก็จะทำการละหมาดสองร็อกอะฮ์ และในบางรายงาน ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะละหมาดสองร็อกอะฮ์หลังละหมาดวันศุกร์. [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม ด้วยสายรายงานทั้งหมดของฉัน]

คำอธิบาย:

ท่านอับดุลลอฮ์ บิน อุมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา ได้อธิบายถึงการละหมาดสุนนะฮ์ต่างๆ ที่ท่านได้จำมาจากท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งมีทั้งหมดสิบร็อกอะฮ์และเรียกการละหมาดนี้ว่าสุนนะฮ์เราะวาติบ สองร็อกอะฮ์ก่อนละหมาดซุฮร์ และสองร็อกอะฮ์หลังจากนั้น สองร็อกอะฮ์หลังมัฆริบซึ่งท่านจะทำในบ้านของท่าน และสองร็อกอะฮ์หลังละหมาดอีซาอ์ซึ่งท่านจะทำในบ้านของท่าน และก่อนละหมาดศุบฮ์สองร็อกอะฮ์ ครบสิบร็อกอะฮ์ ส่วนการละหมาดวันศุกร์นั้น ท่านจะละหมาดหลังจากนั้นสองร็อกอะฮ์

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ส่งเสริมให้ทำการละหมาดสุนนะฮ์เราะวาติบเหล่านี้ และรักษามันไว้
2. มีบทบัญญัติให้ทำการละหมาดสุนนะฮ์เหล่านี้ในบ้าน

(3062)

(163) - عَنْ أَبِي قَتَادَةَ السَّلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ فَلْيَرْكَعْ رُكْعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(163) - จากท่านอบูเกาะตาดะฮ์ อัซสุละมีย์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวไว้ว่า: "หากคนใดคนหนึ่งจากพวกท่านเข้าไปในมัสยิด เขาควรละหมาดสองร็อกอะฮ์ก่อนที่จะนั่งลง" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรีฮ์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กำชับใครก็ตามที่มามัสยิด และเข้าไป จะเป็นเวลาใดหรือด้วยจุดประสงค์ใดก็ตาม ให้ละหมาดสองร็อกอะฮ์ก่อนที่จะนั่งลง และการละหมาดสองร็อกอะฮ์นั้นเป็นการละหมาดตะหียะตุลมัสยิด

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. สุนนะฮ์ให้ละหมาดตะหิยะตุลมัสยิดสองร็อกอะฮ์ก่อนที่จะนั่งลง
2. คำสั่งใช้ให้ละหมาดนี้มีไว้สำหรับผู้ที่ต้องการจะนั่งเท่านั้น ส่วนผู้ที่เข้ามัสยิดและออกก่อนที่จะนั่ง ถือว่าไม่ได้เข้าในคำสั่งนี้
3. หากผู้ที่มาละหมาดเข้ามัสยิดในขณะที่ผู้คนกำลังละหมาดอยู่ ก็จงเข้าละหมาดพร้อมกับพวกเขาได้เลย เพราะการละหมาดนั้นทำให้ไม่จำเป็นต้องละหมาดตะหิยะตุลมัสยิดอีก

(65091)

(164) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «إِذَا قُذِّتَ لِصَاحِبِكَ: أَنْصِتْ، يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَالْإِمَامُ يُخْطَبُ، فَقَدْ لَعْنَتْ». [صحيح] - [متفق عليه]

(164) - จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม กล่าวว่า: หากคุณกล่าวแก่เพื่อนของคุณว่า "จงเงียบ" ในวันศุกร์ ขณะที่อิหม่ามกำลังอ่านคุฎบะฮ์ แสดงว่าคุณได้ทำให้ผลบุญของการละหมาดวันสุคร์นั้นเป็นโมฆะ" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม กล่าวว่าหนึ่งในมารยาทที่จำเป็นสำหรับผู้ที่มาละหมาดวันสุคร์คือ: การตั้งใจฟังเนื้อหาคุตบะฮ์ เพื่อใคร่ครวญคำสอน และใคร่ก็ตามที่พูด - แม้ว่าจะเป็นเรื่องเล็กน้อยก็ตาม - ในขณะที่อิหม่ามกำลังให้การคุตบะฮ์อยู่ แล้วเขาผู้นั้นได้พูดกับคนอื่นว่า "จงเงียบ" หรือ "จงฟัง" ถือว่าเขาได้พลาดคุณค่าของการละหมาดวันสุคร์แล้ว.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ห้ามพูดคุยในขณะที่กำลังฟังคุตบะฮ์ แม้จะเป็นการห้ามทำความชั่ว หรือจะเป็นการทอรับสลามหรือการดูอาอ์ให้แก่ผู้ที่จามก็ตาม
2. จากกรณีดังกล่าวนี้มีข้อยกเว้นสำหรับผู้พูดคุยกับอิหม่ามหรืออิหม่ามพูดกับเขา.

3. อนุญาตพูดระหว่างสองคุตบะฮ์ เมื่อจำเป็น
4. เมื่อมีการกล่าวถึงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
 ในขณะที่อิหม่ามกำลังอ่านคุตบะฮ์ ดั่งนั้นท่านควรทำการเศาะละวาต
 และให้สลามแก่ท่านแบบเงียบๆ และเช่นเดียวกันกับการกล่าว "อามีน"
 เมื่อมีการขอดุอาอ์.

(3107)

(165) - عن عمران بن حصين رضي الله عنه قال: كَانَتْ بِي بَوَاسِيرُ، فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الصَّلَاةِ، فَقَالَ: «صَلِّ قَائِمًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ».

[صحيح] - [رواه البخاري]

(165) - จากท่านอิรอน บินหุศ็อยน์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า:
 ครั้งหนึ่งฉันเป็นโรคริดสีดวงทวาร ฉันจึงถามท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
 เกี่ยวกับการละหมาด ท่านกล่าวว่า: “เจ้าจงละหมาดในสภาพที่ยืน
 หากไม่สามารถยืนได้ก็ให้นั่ง หากไม่สามารถนั่งได้ก็ให้นอนตะแคง” [เศาะฮิหฺ] -
 [รายงานโดย อัลบุคอรี]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
 ได้ชี้แจงถึงหลักการพื้นฐานในการละหมาดคือการยืน
 ยกเว้นในกรณีที่ไม่สามารถยืน ก็จงละหมาดแบบนั่งได้
 และหากไม่สามารถละหมาดแบบนั่งได้ ก็จงละหมาดบนสี่ข้าง(นอนตะแคง).

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. การละหมาดจะไม่เสียตราบใดที่ยังมีสติปัญญา
 ดั่งนั้นการเปลี่ยนจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งจึงเป็นไปตามความสาม
 ารถ
2. ความสง่างามและความสะดวกสบายของศาสนาอิสลามคือการทำผู้เป็นบ่าว
 ทำอิบาดะฮ์เท่าที่สามารถทำได้

(10951)

(166) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(166) - จากท่านอบูฮุรัยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :

“การละหมาดในมัสยิดของฉันนี้ดีกว่าการละหมาดหนึ่งพันครั้งในที่อื่น ยกเว้นมัสยิดอัลหะรอม” [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรีห์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อธิบายถึงคุณค่าของการละหมาดในมัสยิดของท่าน โดยประเสริฐกว่าละหมาดในมัสยิดอื่นๆ บนหน้าแผ่นดินนี้ถึงหนึ่งพันครั้ง ยกเว้นมัสยิดอัลหะรอมในมักกะฮ์ ซึ่งดีกว่าการละหมาดในมัสยิดของท่าน คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ผลบุญการตอบแทนจะทำทวีคูณสำหรับการละหมาดในมัสยิดอัลหะรอมและมัสยิดของท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
2. การละหมาดในมัสยิดอัลหะรอมดีกว่าการละหมาดในมัสยิดอื่นหนึ่งแสนครั้ง

(65090)

(167) - عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ لَيْبِدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ أَرَادَ بِنَاءَ الْمَسْجِدِ فَكَّرَهُ النَّاسُ ذَلِكَ، وَأَحْبَبُوا أَنْ يَدْعُهُ عَلَى هَيْئَتِهِ، فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ بَنَى مَسْجِدًا لِلَّهِ بَنَى اللَّهُ لَهُ فِي الْجَنَّةِ مِثْلَهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(167) - จากท่านมะหฺมัด บิน ละบิบ เราะะฎียัลลอฮฺอันฮฺ : ท่านอุษมาน บิน อัฟฟาน ต้องการสร้างมัสยิด แต่ผู้คนต่างไม่เห็นด้วย และพวกเขาต้องการให้ปล่อยทิ้งไว้อยู่ในสภาพนั้น ท่านจึงกล่าวว่า: ฉันได้ยินท่านเราะฮฺลุลลอฮฺ คือลลลลอฮฺอะลัยฮิอะสลลัม กล่าวว่ "ผู้ใดทำการสร้างมัสยิดหลังหนึ่งเพื่ออัลลอฮฺ อัลลอฮฺจะสร้างให้แก่เขาหลังหนึ่งเท่ามัสยิดนั้นในสวรรค์". [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านอุษมาน บิน อัฟฟาน เราะะฎียัลลอฮฺอันฮฺ ต้องการปรับปรุงมัสยิดของท่านนบี คือลลลลอฮฺอะลัยฮิอะสลลัม ขึ้นใหม่ เพื่อให้ดีกว่าก่อนหน้านั้น แต่ผู้คนไม่เห็นด้วย เพราะจะเป็นการทำให้เปลี่ยนไปจากที่สร้างไว้ในสมัยของท่านนบี คือลลลลอฮฺอะลัยฮิอะสลลัม มัสยิดที่สร้างด้วยอิฐ และมีหลังคาที่ทำด้วยใบอินทผลัม แต่ท่านอุษมาน ต้องการสร้างด้วยหินและปูนปลาสเตอร์ ดังนั้น ท่านอุษมาน บิน อัฟฟาน เราะะฎียัลลอฮฺอันฮฺ จึงบอกพวกเขาว่า เขาได้ยินท่านนบี คือลลลลอฮฺอะลัยฮิอะสลลัม กล่าวว่ "ใครก็ตามที่สร้างมัสยิดเพื่อแสวงหาความพอพระทัยของอัลลอฮฺ ผู้ทรงสูงส่ง โดยไม่โอ้อวดหรือไม่หวังในชื่อเสียง อัลลอฮฺจะตอบแทนเขาด้วยรางวัลที่ดีที่สุดจากชนิดงานที่เขาทำไว้ และรางวัลนี้ คือการสร้างของอัลลอฮฺให้แก่เขาในสวรรค์เท่ากับที่เขาได้สร้างไว้"

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ส่งเสริมให้มีการสร้างมัสยิดและความประเสริฐของการสร้างมัน

2. การขยายมัสยิดและการบูรณะขึ้นมาใหม่นั้น
ถือว่าเข้าในความประเสริฐของการสร้าง
3. ความสำคัญของความบริสุทธิ์ใจเพื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ในทุกการทำงาน

(65089)

(168) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ، وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا، وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ.»
[صحيح] - [رواه مسلم]

(168) - จากท่านอบูฮุรัยเราะฮ์เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะซูลลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า :
"การบริจาคทานนั้นมิได้ทำให้ทรัพย์สินลดน้อยลง และอัลลอฮ์จะไม่ทรงเพิ่มพูนสิ่งใดให้แก่บ่าวคนหนึ่งทีให้อภัยต่อผู้อื่น นอกจากเกียรติยศ และจะไม่มีผู้ใดทีนอบน้อมถ่อมตนต่ออัลลอฮ์ นอกจากอัลลอฮ์จะทรงยกเขา" [เศาะฮีห] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อธิบายว่่า การเศาะตะตะเกาะฮ์ (การบริจาคทาน) นั้นไม่ได้ทำให้ทรัพย์สมบัติลดน้อยลง แต่เป็นการขจัดสิ่งทีเป็นภัยต่างๆ และอัลลอฮ์จะทรงตอบแทนให้แก่ผู้บริจาคด้วยความดีอย่างมากมาย ดังนั้นมันจึงเป็นการเพิ่มพูน ไม่ใช่การลดลง

การให้อภัยทีมีความสามารถในการแก้แค้นหรือเอาโทษ จะไม่ทำให้ผู้ที่ให้อภัยนั้นได้รับอะไร นอกจากได้รับความแข็งแกร่งและเกียรติยศ และไม่มีผู้ใดทีถ่อมตนหรืออ่อนน้อมเพื่ออัลลอฮ์ โดยไม่กลัวใคร ไม่ประจบประแจง และไม่แสวงหาผลประโยชน์ เว้นแต่ผลตอบแทนของเขาคือ ความสูงส่งและเกียรติยศ

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความดีและความสำเร็จอยู่ที่การปฏิบัติตามหลักศาสนาและการกระทำความดี แม้ว่าบางคนจะมองว่าเป็นอย่างอื่นก็ตาม

(5512)

(169) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «قَالَ اللَّهُ: أَنْفِقْ يَا ابْنَ آدَمَ أَنْفِقْ عَلَيَّ». [صحيح] - [متفق عليه]

(169) - จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า : ท่านเราะซูลลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า : อัลลอฮฺ ตะอาลาตรัสว่า:"โอ้ลูกหลานอาดัมเอ๋ย จงใช้จ่ายในหนทางของฉันเถิด แท้จริงฉันเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่เจ้า" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรีห์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮฺ ตะอาลา ตรัสว่า "โอ้ลูกหลานอาดัมเอ๋ย จงใช้จ่ายเถิด - ที่เป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็น(วาญิบ)และที่สมควรใจ- ข้ำจะเพิ่มพูนปัจจัยยังชีพให้แก่เจ้าและข้ำจะชดเชยในสิ่งที่เจ้าได้ใช้จ่ายไป และข้ำจะทำให้เกิดความบารอกะฮ์ (ความจำเริญ) เกิดขึ้นในสิ่งนั้น

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ส่งเสริมให้มีการทำการเศาะตะเกาะฮ์ (บริจาคทาน) และการใช้จ่ายในหนทางของอัลลอฮฺ
2. การใช้จ่ายเพื่อการกุศลเป็นสาเหตุที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในการได้มาซึ่งความจำเริญ ในปัจจัยยังชีพและการเพิ่มพูนมัน และอัลลอฮฺจะทดแทนให้แก่บ่าวในสิ่งที่เขาใช้จ่ายไป
3. หะดิษนี้เป็นหะดิษที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้รายงานจากอัลลอฮฺ และเรียกว่าหะดิษกุดซีย์หรือหะดิษอิลาฮีย์ และมันคือหะดิษที่ถ้อยคำและความหมายมาจากอัลลอฮฺ เว้นแต่ว่ามันไม่มีคุณลักษณะเฉพาะที่เป็นของอัลกุรอาน

ซึ่งอัลกุรอานนั้นจะแตกต่างจากสิ่งอื่น เช่น การทำอิบาดะฮ์ด้วยการอ่าน และต้องมีน้ำละหมาดเวลาอ่าน มีการทำทหาย เป็นคัมภีร์ที่มีความอัศจรรย์ และอื่นๆ

(5805)

(170) - عن أبي مسعود رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «إِذَا أَنْفَقَ الرَّجُلُ عَلَى أَهْلِهِ يَحْتَسِبُهَا فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(170) - จากท่านอุมัรฺสูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ รายงานจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:
"เมื่อชายคนหนึ่งใช้จ่ายให้แก่ครอบครัวของเขาเพื่อหวังในผลบุญ ดังนั้นการกระทำของเขานั้นถือเป็นการให้ทานอย่างหนึ่ง" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ท่านกล่าวว่าหากชายคนหนึ่งใช้จ่ายเพื่อคนในครอบครัวซึ่งเป็นหน้าที่ของเขาที่
ต้องใช้จ่าย เช่น ภรรยา พ่อแม่ ลูกของเขา และคนอื่นๆ
โดยเขาได้หวังเพื่อแสวงหาความใกล้ชิดอัลลอฮฺ ตะอาลา
และหวังการตอบแทนจากพระองค์สำหรับสิ่งที่เขาใช้จ่ายนั้น
ดังนั้นสำหรับเขาแล้ว จะได้รับผลบุญเหมือนการเศาะตะเกาะฮ์

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. ได้รับผลบุญและการตอบแทนจากการใช้จ่ายให้กับครอบครัว
2. ผู้ศรัทธาจะหวังพระพักตร์ของอัลลอฮฺในการทำความดีของเขา และหวังรางวัลและการตอบแทนจากพระองค์
3. จำเป็นต้องตั้งเจตนาที่ดีในทุกๆ การกระทำ และหนึ่งในนั้นคือการใช้จ่ายให้กับครอบครัว.

(6460)

(171) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ: إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ».
[صحيح] - [رواه مسلم]

(171) - จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฮ์ฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะฮ์ฎูลลอฮ์ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า: “เมื่อลูกหลานของอาดัมได้เสียชีวิต การงานของเขาจะถูกตัดขาดลงยกเว้นเพียงสามประการคือ การบริจาคทานที่ถาวร ความรู้ที่ยังประโยชน์ หรือบุตรที่ดีขออดอาว้ให้กับเขา” [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม บอกว่่างานของผู้ตายสิ้นสุดลงเมื่อเขาเสียชีวิต ดังนั้นเขาจะไม่ได้รับความดีหลังจากการตายของเขา เว้นแต่ในสามสิ่งนี้:

ประการแรก:

การกุศลซึ่งมีรางวัลตอบแทนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนโดยไม่มีกำหนดชะงัก เช่น การบริจาคสิ่งถาวร การสร้างมัสยิด การขุดบ่อน้ำ และอื่นๆ

ประการที่สอง: ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคล เช่น การเรียบเรียงหนังสือความรู้ หรือการสอนผู้อื่น แล้วผู้นั้นก็เผยแพร่ความรู้นั้นหลังจากเขาเสียชีวิต

ประการที่สาม: ลูกที่ดีและมีศรัทธาที่ขออดอาว้แก่พ่อแม่ของเขา

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. บรรดานักวิชาการมีมติเป็นเอกฉันท์ว่่า ในบรรดาผลบุญที่จะเกิดขึ้นแก่บุคคลหลังจากการตายของเขานั้นได้แก่ การทำทาน ความรู้ที่เป็นประโยชน์ และการวิงวอน และถูกกล่าวถึงในหะดีษอื่นๆ ด้วย นั่นคือ :การทำหัจญ์
2. ทั้งสามสิ่งนี้ถูกกล่าวถึงโดยเฉพาะในหะดีษนี้: เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นรากฐานแห่งความดี และสิ่งที่มีคุณธรรมตั้งใจส่วนใหญ่อยังคงอยู่ภายหลังจากพวกเขา

3. ความรู้ทุกอย่างที่เป็นประโยชน์จะได้รับรางวัล แต่ที่สำคัญและจุดสูงสุดคือความรู้เกี่ยวกับบทบัญญัติและศาสตร์ที่สนับสนุนความรู้นั้น
4. ความรู้เป็นประโยชน์มากที่สุดด้วยกันสามประการนี้ คือ
เนื่องจากความรู้เป็นประโยชน์ต่อบุคคลที่เรียนรู้
ความรู้เป็นการรักษาบทบัญญัติไว้และเป็นประโยชน์ต่อผู้คนโดยทั่วไป
โดยมีความครอบคลุมและเป็นทั่วไปมากขึ้น
เนื่องจากเรียนรู้จากความรู้ของคุณที่มีอยู่ระหว่างชีวิตของคุณและมีอยู่หลังจากที่คุณเสียชีวิต
5. ส่งเสริมการอบรมเลี้ยงดูลูกให้เป็นคนมีคุณธรรม
เพราะพวกเขาคือคนที่ทำประโยชน์ให้กับพ่อแม่ในชีวิตหลังความตาย
และข้อดีอย่างหนึ่งของพวกเขาก็คือการขอดูอาห์แก่พวกเขา
6. การส่งเสริมการทำดีต่อบิดามารดาภายหลังการเสียชีวิตของท่านทั้งสอง
อันเป็นความดีรูปแบบหนึ่งที่ลูกก็จะได้รับประโยชน์ด้วย
7. การดูอาห์ให้ประโยชน์แก่ผู้ตายถึงแม้เขาจะไม่ใช้ลูก แต่ก็มีการกล่าวถึงลูก
เพราะเขาคือผู้ที่มักจะขอดูอาห์เพื่อบุคคลนั้นจนกว่าตัวเขาเองจะตาย

(65566)

(172) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ انْحَقَلَ النَّاسُ قِبَلَهُ، وَقِيلَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ثَلَاثًا، فَجِئْتُ فِي النَّاسِ لِأَنْظُرَ، فَلَمَّا تَبَيَّنْتُ وَجْهَهُ، عَرَفْتُ أَنَّ وَجْهَهُ لَيْسَ بِوَجْهِ كَذَّابٍ، فَكَانَ أَوَّلَ شَيْءٍ سَمِعْتُهُ تَكَلَّمَ بِهِ أَنْ قَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أَفْشُوا السَّلَامَ، وَأَطْعِمُوا الصَّعَامَ، وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ، وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ».

[صحيح] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(172) - จากอับดุลลอฮ์ บิน สลาม เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม มายังเมืองมะดีนะฮ์ ผู้คนก็มารวมตัวกันต่อหน้าท่าน และมีเสียงกล่าวว่า: ท่านเราะซูลลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้มาแล้ว ท่านเราะซูลลลอฮ์ ได้มาแล้ว ท่านเราะซูลลลอฮ์ ได้มาแล้ว สามครั้ง ฉันทจึงเข้าไปดูท่ามกลางผู้คน และเมื่อฉันเห็นหน้าท่านก็รู้ว่าหน้าของท่านไม่ใช่หน้าของคนโกหก สิ่งแรกที่ฉันได้ยินท่านพูด คือท่านพูดว่่า: “โอ้มนุษย์ชาติ จงเผยแพร่อسلام จงให้อาหารแก่ผู้คน จงเชื่อมสัมพันธ์กับเครือญาติ และจงละหมาดในยามค่ำคืนขณะที่ผู้คนกำลังนอนหลับ แล้วพวกท่านจะเข้าสวรรค์อย่างสันติ” [เศาะฮิหฺ]

คำอธิบาย:

เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม มาถึงเมืองมะดีนะฮ์และผู้คนเห็นเขา พวกเขา ก็หันไปหาเขาอย่างรวดเร็ว ในบรรดาผู้ที่หันมาหาเขา คืออับดุลลอฮ์ บิน สลาม เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ซึ่งเป็นชาวยิว เมื่อเห็นก็รู้ว่าใบหน้าของเขาไม่ใช่หน้าคนโกหก เพราะแสงสว่าง ความงดงาม และความสัตย์จริงที่ปรากฏ สิ่งแรกที่เขาได้ยินจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็คือเขากระตุ้นให้ผู้คนทำสิ่งที่จะนำไปสู่สวรรค์ ได้แก่ :

ประการแรก: การเผยแพร่อคำทักทายด้วยสลาม การแสดงออก และการกล่าวสลามให้มาก ไม่ว่าจะกับคนที่ท่านรู้จักหรือไม่รู้จักก็ตาม

ประการที่สอง: การให้อาหารด้วยการกุศล เป็นของขวัญ และเป็นการต้อนรับแขก

ประการที่สาม:

การเชื่อมสัมพันธ์กับเครือญาติคือการรักษาความสัมพันธ์กับผู้ที่มีสายสัมพันธ์ทางเครือญาติหรือความเกี่ยวข้องทางสายเลือด ไม่ว่าจะมาจากทางฝั่งพ่อหรือแม่ก็ตาม

ประการที่สี่: การละหมาดซุนนะฮุกียามุลลัยสในยามค่ำคืน ขณะที่ผู้คนกำลังนอนหลับ

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. สนับสนุนให้มีการเผยแพร่การให้سلامในหมู่ชาวมุสลิม สำหรับผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม เขาไม่ควรเริ่มต้นด้วยการให้سلام และหากเขาทำทักทายเขาด้วยการกล่าวว่า อัซสลามอะลัยกุม เขาควรจะตอบเขาด้วยการกล่าวว่า วะอะลัยกุม

(5520)

(173) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ أَنْظَرَ مُعْجِرًا، أَوْ وَضَعَ لَهُ، أَظْلَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَحْتَ ظِلِّ عَرْشِهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ».

[صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد]

(173) - จากอบู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮู กล่าวว่: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่ :

"ผู้ใดที่ประวิงเวลาให้กับลูกหนี้ที่ขัดสนหรือยกหนี้ให้แก่เขา อัลลอฮ์จะทรงให้เขาอยู่ใต้ร่มเงาบัลลังก์ของพระองค์ในวันฟื้นคืนชีพ ซึ่งเป็นวันที่ไม่มีร่มเงาใดนอกจากร่มเงาของพระองค์"[เศาะฮ์]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกว่ ผู้ใดที่ประวิงเวลาให้กับลูกหนี้หรือยกหนี้ให้แก่เขา ผลตอบแทนของมันคือ อัลลอฮ์จะทรงให้เขาอยู่ใต้ร่มเงาบัลลังก์ของพระองค์ในวันฟื้นคืนชีพ ซึ่งเป็นวันที่ดวงอาทิตย์จะเข้าใกล้ศีรษะของบรรดาบ่าวทุกคน และทำให้พวกเขาต้องได้รับความร้อนอย่างรุนแรง

ดังนั้นไม่มีผู้ใดที่จะได้รับรมเงา
นอกจากผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้รมเงาแก่เขาเท่านั้น

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิส:

1. ความประเสริฐของการอำนวยการความสะดวกแก่บ่าวของอัลลอฮ์
ซึ่งมันเป็นเหตุผลหนึ่งที่จะช่วยเขาให้รอดพ้นจากความสะพรั่งกลัวในวันกิยามะฮ์
2. ผลตอบแทนจะขึ้นอยู่กับชนิดของการกระทำ

(4186)

(174) - عن جابر رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «رَحِمَ اللهُ رَجُلًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ، وَإِذَا اشْتَرَى، وَإِذَا اقْتَضَى». [صحيح] - [رواه البخاري]

(174) - จากท่านอบู จุร็อยเราะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:
"อัลลอฮ์ทรงเมตตาแก่ผู้ที่ใจกว้างเมื่อเขาได้ขาย เมื่อเขาได้ซื้อ และเมื่อเขาได้ถูกทวงถามในสิทธิ์" [เศาะฮ์หฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ขอความเมตตาจากเอกองค์อัลลอฮ์จึงประสบแต่ทุกคนที่ทำการค้าขายอย่างเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเรียบง่าย ดังนั้นจงปฏิบัติตนอย่างมีมารยาทอันดีงามต่อผู้ซื้อ และจงอย่าได้ทำให้เกิดความยากลำบากแก่ผู้ซื้อ จงให้มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเรียบง่ายเวลาซื้อ ดังนั้นจงอย่าตู่ถูกและลดมูลค่าของสินค้า จงให้มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเรียบง่ายเวลาที่มีการทวงถามหนี้สิน ดังนั้นจงอย่ากดดันให้เกิดความหนักหน่วงต่อผู้ยากไร้และคนขัดสน แต่ปฏิบัติตนอย่างอ่อนโยนและมีความกรุณาต่อพวกเขา และจงพิจารณาในกรณีผู้มีหนี้สินส่วนตัว

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. การรักษาความสัมพันธ์อันดีงามระหว่างเพื่อนมนุษย์ด้วยกันนั้น ถือเป็นหนึ่งในเจตนารมณ์อันสำคัญของศาสนาอิสลาม
2. สนับสนุนให้มีมารยาทอันดีงามในการปฏิบัติตนต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันทั้งในการซื้อ และการขาย เป็นต้น

(3716)

(175) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «كان رجلٌ يُدائِنُ الناسَ، فكان يقول لفتاه: إذا أتيت مُعسِرًا فتجاوز عنه، لعل الله يتجاوزُ عناءَ، فلقى الله فتجاوز عنه». [صحيح] - [متفق عليه]

(175) - จากท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮู กล่าวว่่า: ท่านเราะสูลลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า: "ชายคนหนึ่งได้ให้ผู้อื่นกู้หนี้ยืมสิน แล้วกล่าวกับคนของเขาว่า หากมีคนที่ลำบากมา ก็จงยกโทษให้พวกเขาไป หวังว่่าอัลลลอฮ์จะทรงยกโทษพวกเขา ดังนั้นเมื่อเขาก็ได้กลับไปหาอัลลลอฮ์ อัลลลอฮ์ก็ทรงยกโทษเขา" [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวถึงคนที่ช่วยเหลือคนด้วยการบริการให้ยืมเงิน หรือ ทำการค้าขายในแบบผ่อนชำระ เขาได้กล่าวกับคนที่เขาใช้ในการทวงหนี้สินของเขาว่า หากเจ้าไปหาคนที่เป็่นหนี้ซึ่งกำลังลำบากอันไม่อาจใช้หนี้ได้ ก็จงปล่อยเลยพวกเขาเถิด ด้วยการผ่อนปรน และอย่าได้กดดันพวกเขา หรือรับตามสภาพกำลังที่เขามี แม้จะใช้หนี้ได้ไม่หมดก็ตาม โดยหวังว่่าอัลลลอฮ์จะทรงปล่อยเลยพวกเขา และจะทรงยกโทษให้กับเรา ดังนั้น เมื่อเขาก็ได้กลับไปหาอัลลลอฮ์ อัลลลอฮ์ก็ทรงยกโทษให้เขาและปล่อยเลยเขาจากความผิดของเขา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ความกรุณาในการปฏิบัติต่อผู้คน การให้อภัย และการมองข้ามความยากลำบากของพวกเขาเป็นเหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้บ่าวคนหนึ่งนั้นได้รับความปลอดภัยในวันกียามะฮ์
2. ความเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ ด้วยความจริงใจต่ออัลลอฮ์ และหวังในความเมตตาของพระองค์เป็นเหตุผลสำคัญที่จะได้รับการอภัยโทษ

(3753)

(176) - عَنْ خَوْلَةَ الْأَنْصَارِيَّةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِنَّ رَجُلًا يَتَخَوَّضُونَ فِي مَالِ اللَّهِ بِغَيْرِ حَقِّ، فَلَهُمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). [صحيح] - [رواه البخاري]

(176) - จากเคาะละฮ์ อัลอันศอริยะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮา กล่าวว่า : ฉันได้ยินท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :

“แท้จริงมีคนจำนวนมากที่ใช้ทรัพย์สินสมบัติของอัลลอฮ์ในทางที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้นสำหรับพวกเขาคือไฟนรกในวันกียามะฮ์” [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกถึงบุคคลที่ใช้ทรัพย์สินของบรรดามุสลิมอย่างไม่เป็นธรรม และพวกเขาเอาทรัพย์สินนั้นไปอย่างไม่ถูกต้อง ซึ่งนี่เป็นความหมายทั่วไปที่เกี่ยวกับการใช้ทรัพย์สิน ไม่ว่าจะเป็นการรวบรวมสะสม การชวนขวยหามาโดยไม่ถูกต้อง และการใช้จ่ายมันไปในทางที่ไม่ถูกต้อง รวมถึงการกินทรัพย์สินของเด็กกำพร้าและเงินบริจาคเพื่อการกุศล ปฏิเสธของที่รับฝาก และการเอาทรัพย์สินสาธารณะไปโดยมิชอบ

จากนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกว่า รางวัลของพวกเขาคือไฟนรกในวันกียามะฮ์

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ทรัพย์สินที่อยู่ในมือของผู้คนถือเป็นทรัพย์สินของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์แต่งตั้งพวกเขาเป็นผู้ดูแลเพื่อที่พวกเขาจะได้ใช้จ่ายอย่างถูกหลักศาสนา และหลีกเลี่ยงการใช้มันในทางที่ผิด และนี่เป็นเรื่องปกติทั่วไปสำหรับผู้ที่เป็นผู้นำและคนอื่นๆ
2. ความเคร่งครัดของศาสนาในเรื่องทรัพย์สินสาธารณะ และผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลทรัพย์สินนั้น เขาจะถูกสอบสวนในวันกิยามะฮ์ในสิ่งที่เขาเก็บรวบรวมและใช้จ่ายมัน
3. คำเตือนนี้จะรวมถึงผู้ที่ใช้จ่ายอย่างไม่ถูกต้องตามหลักศาสนา ไม่ว่าจะเงินนั้นจะเป็นของเขาเองหรือเป็นของผู้อื่นก็ตาม

(5331)

(177) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ صَامَ رَمَضَانَ

إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ» [صحيح] - [متفق عليه]

(177) - จากอบู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า :

"ผู้ใดที่ถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนด้วยความศรัทธามั่นและหวังในผลบุญ

เขาจะได้รับการอภัยโทษจากบาปของเขาที่ผ่านมา" [เศาะฮีห] - [รายงานโดย อัลบุคอรีห์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกว่่า

ผู้ใดที่ถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนด้วยความศรัทธามั่นต่ออัลลอฮ์

เชื่อมั่นในความเป็นฟิรฎู (จำเป็น) ของการถือศีลอด

และเชื่อมั่นในสิ่งทีอัลลอฮ์ได้เตรียมไว้แก่บรรดาผู้ที่ถือศีลอดทั้งหลายที่เป็นรางวัล

การตอบแทนต่าง ๆ ด้วยเจตนาที่บริสุทธิ์ต่ออัลลอฮ์ไม่โอ้อวด ไม่หวังชื่อเสียง

เขาผู้นั้นจะได้รับการอภัยโทษบาปต่าง ๆ ของเขาที่ผ่านมา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ความประเสริฐของความบริสุทธิ์ใจและความสำคัญของมันในการถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนและการกระทำที่ดีอื่น ๆ

(4196)

(178) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ يَقُمْ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ» [صحيح] - [متفق عليه]

(178) - จากอบู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮู กล่าวว่า: ท่านเราะซูลลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :
 “ผู้ใดที่ลุกขึ้น(ละหมาดและประกอบอิบาดะฮ์)ในคืนลัยละตุลก็อดร์ ด้วยความศรัทธามั่นและหวังในผลบุญ เขาจะได้รับการอภัยโทษจากบาปของเขาที่ผ่านมา” [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรีห์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกถึงความประเสริฐของการลุกขึ้นละหมาดในคืนลัยละตุลก็อดร์ ซึ่งเป็นคืนที่อยู่ในช่วงสิบวันสุดท้ายของเดือนเราะมะฎอน และผู้ใดที่หุ่มเทในคืนนั้นด้วยการละหมาด ขอดุอาอ์ อ่านอัลกุรอาน และการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ด้วยการศรัทธาต่อสิ่งนั้นและศรัทธาในความประเสริฐของมัน และหวังการตอบแทนจากอัลลอฮ์ โดยไม่โอ้อวด ไม่หวังในชื่อเสียง แท้จริงเขาผู้นั้นจะได้รับการอภัยโทษจากบาปต่าง ๆ ของเขาที่ผ่านมา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ความประเสริฐของคืนลัยละตุลก็อดร์ และส่งเสริมให้กระทำอิบาดะฮ์ในคืนนั้น
2. การงานต่าง ๆ ที่ดีนั้นจะไม่ถูกตอบรับ นอกจากต้องมีการตั้งเจตนาที่บริสุทธิ์ใจ

3. ความโปรดปรานและความเมตตาของอัลลอฮ์นั้นยิ่งใหญ่ เพราะแท้จริง
ผู้ใดที่ถูกลงโทษและหมัดในคืนลัยละตุลก็อดร์
ด้วยความศรัทธาและหวังในผลบุญ
เขาจะได้รับการอภัยโทษจากบาปของเขาที่ผ่านมา

(4202)

(179) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: «مَنْ حَجَّ لِلَّهِ فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(179) - จากอบูฮุรัยเราะฮ์ เราะฮิฎฮัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า: ฉันได้ยืนท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม กล่าววา:
“ผู้ใดที่ประกอบพิธีหัจญ์โดยที่เขาดการมีเพศสัมพันธ์ และไม่กระทำสิ่งชั่วช้าใดๆ
เขาผู้นั้นจะกลับมาเสมือนวันที่มารดาของเขาได้คลอดเขาออกมา” [เศาะฮีห] -
[รายงานโดย อัลบุคอรีห์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม ได้ชี้แจงว่า
แท้จริงผู้ใดที่ประกอบพิธีหัจญ์โดยที่เขาดการมีเพศสัมพันธ์
รวมถึงการกระทำต่างๆ ที่เป็นการกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ เช่น
การกอดจูบก้น และมีความหมายถึงการพุดจาที่หยาบคาย ลามก
และงดสิ่งชั่วช้าต่างๆ
และถือเป็นสิ่งชั่วช้าประการหนึ่งคือการละเมิดสิ่งที่ต้องห้ามสำหรับผู้ที่ครองอิห์
อมแล้ว (คือ
การตั้งเจตนาว่าจะทำพิธีหัจญ์ซึ่งต้องตั้งมั่นที่จะรักษากฎของการทำหัจญ์)
เขาผู้นั้นจะกลับจากการทำหัจญ์โดยที่เขาจะได้รับการอภัยโทษเสมือนเด็กที่เพิ่ง
เกิดใหม่ที่บริสุทธิ์จากบาปทั้งปวง

บทเรียนที่ได้รับจากอะดီးษ:

1. การกระทำความชั่วช้าเป็นสิ่งที่ต้องห้ามตลอดเวลาอยู่แล้ว แต่การห้ามในช่วงประกอบพิธีหัจญ์เพื่อเป็นการตอกย้ำเพื่อเป็นการเคารพ ให้เกียรติต่อพิธีหัจญ์
2. มนุษย์เกิดมาโดยปราศจากความผิด บริสุทธิไร้บาปติดตัว ดังนั้นเขาไม่ต้องไปรับบาปแทนใครทั้งนั้น

(2758)

(180) - عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «ما مِنْ أَيَّامٍ الْعَمَلُ الصَّالِحُ فِيهَا أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ» يَعْنِي أَيَّامَ الْعَشْرِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: «وَالجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، إِلَّا رَجُلٌ خَرَجَ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ فَلَمْ يَرْجِعْ مِنْ ذَلِكَ بِشَيْءٍ».

[صحيح] - [رواه البخاري وأبو داود، واللفظ له]

(180) - จากท่านอิบนุอับบาส เราะฎียัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวว่่า: ท่านเราะซูลลลอฮฺ ค็็็็ลลลอฮฺอะลลียฮิวะสลัล์ม กล่าวว่่า: "ไม่มีวันใดๆ ที่การงานที่ดีจะเป็นที่ชื่นชอบที่สุดสำหรับอัลลอฮฺมากกว่าในวันเหล่านี้ (หมายถึงสิบวันแรกของเดือนซุลหิจญะฮฺ)" เหล่าบรรดาเศาะฮาบะฮฺได้ถามท่านว่่า "แม้กระทั่งการญิฮาดในหนทางของอัลลอฮฺกระนั้นหรือ?" ท่านตอบว่่า "ใช่ แม้กระทั่งการญิฮาดในหนทางของอัลลอฮฺ เว้นแต่ผู้ที่ออกไปรบด้วยตัวเขาและทรัพย์สินของเขา โดยที่เขาไม่กลับมาอีกเลย (เสียชีวิตในสมรภูมิ)" [เศาะฮิห]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ค็็็ลลลอฮฺอะลลียฮิวะสลัล์ม ได้อธิบายว่่าการงานที่ดีที่ทำได้ทำในช่วงสิบวันแรกของเดือนซุลหิจญะฮฺนั้น มีความประเสริฐมากกว่าวันอื่นๆ ทั้งปี และบรรดาเศาะฮาบะฮฺได้ถามท่านนบี ค็็็ลลลอฮฺอะลลียฮิวะสลัล์ม เกี่ยวกับการญิฮาดในช่วงอื่นจากสิบวันนี้ ว่่ามันจะมีความประเสริฐกว่าหรือการงานที่ดีที่ทำได้ทำในช่วงสิบวันนี้จะดีกว่า? เพราะเป็นที่รับรู้ในหมู่พวกเขาว่า การญิฮาดเป็นหนึ่งในการงานที่ดีที่สุด.

ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ตอบว่า
 การงานที่ดีที่ทำในช่วงสัปดาห์นี้ดีกว่าการญิฮาดในช่วงเวลาอื่น
 ยกเว้นชายคนหนึ่งที่ยออกไปญิฮาดและได้เสียสละชีวิตและทรัพย์สินของเขาในหน
 ทางของอัลลอฮ์
 แล้วเขาก็ได้สูญเสียทรัพย์สินนั้นและชีวิตของเขาในหนทางของอัลลอฮ์
 ด้วยเหตุนี้จึงจะถือว่าเป็นสิ่งที่ประเสริฐกว่าการทำความดีในช่วงสัปดาห์ที่ประเสริฐ
 นี้

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความประเสริฐของการทำความดีในสัปดาห์แรกของเดือนซุลฮิจญะฮ์ ดังนั้น
 มุสลิมจึงควรถือโอกาสจากวันเหล่านี้และทำการอิบาดะฮ์ให้มาก
 ด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์ผู้ทรงอำนาจ การอ่านอัลกุรอาน การตักบีร
 ตะห์ลีลและการสรรเสริญ การละหมาด การบริจาค การถือศีลอด
 และการงานที่ดีทั้งหลาย

(6255)

(181) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ
 إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(181) - จากอบู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะฮ์ซูลุลลอฮ์
 คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า :
 "แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงมองที่รูปร่างหน้าตาหรือความมั่งคั่งของพวกเจ้า
 แต่พระองค์จะทรงมองที่จิตใจและการกระทำของพวกเจ้า" [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย
 มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อธิบายว่่า แท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา
 จะไม่ทรงมองที่รูปลักษณ์ของผู้ที่เป็นบ่าวและร่างกายของพวกเขา
 ว่ารูปลักษณ์เหล่านั้นสวยงามหรือน่าตำหนิหรือไม่? รูปร่างใหญ่หรือเล็ก?
 มีสุขภาพดีหรือป่วยเป็นโรค?

และพระองค์จะไม่ทรงมองที่ความมั่งคั่งของพวกเขาว่ามีมากหรือน้อย?

เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา

จะไม่ทรงถือและไม่ทรงคิดบัญชีกับบ่าวของพระองค์ในเรื่องเหล่านี้และความแตกต่างกันของพวกเขาในเรื่องนี้

แต่พระองค์จะทรงมองเข้าไปในจิตใจของพวกเขาและสิ่งที่มีอยู่ในจิตใจนั้น เช่น ความยำเกรงและความเชื่อมั่น ความซื่อสัตย์และความบริสุทธิ์ใจ

หรือมีเจตนาที่จะโอบอวดและหวังในชื่อเสียง

และพระองค์จะทรงมองที่การกระทำของพวกเขาว่าดีหรือชั่ว

แล้วพระองค์จะทรงตอบแทนตามความดีและความชั่วที่พวกเขาได้กระทำไว้

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ให้ความสำคัญกับการดูแลจิตใจให้ดีขึ้น
และขัดเกลาให้สะอาดบริสุทธิ์จากสิ่งไม่ดีทั้งปวง
2. หัวใจที่ดีมาจากความบริสุทธิ์ใจ
และการกระทำที่ดีเกิดจากการปฏิบัติตามท่านนบี
คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม ซึ่งทั้งสองประการนี้เท่านั้น
เป็นสิ่งที่อัลลอฮ์จะทรงมองและให้ความสำคัญ
3. มนุษย์ไม่ควรจมลงกับความมั่งคั่ง ความสวยงาม ร่างกายที่ดีของเขา
และไม่ควรจมลงกับสิ่งใดๆ ในโลกนี้
4. ระมัดระวังมิให้ยึดติดกับภาพลักษณ์ภายนอก โดยไม่ดูแลจิตใจภายในให้ดี

(4555)

(182) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ يَعَارُ، وَإِنَّ الْمُؤْمِنَ يَعَارُ، وَعَيْرُهُ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ الْمُؤْمِنَ مَا حَرَّمَ عَلَيْهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(182) - จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านเราะซูลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: “แท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงหึงหวง และแท้จริงผู้ศรัทธาก็อหังหวง และความหึงหวงของอัลลอฮ์ ตะอาลา จะเกิดขึ้นเมื่อผู้ศรัทธากระทำการที่พระองค์ทรงห้ามเขา” [เศาะฮีห] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เล่าว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงหึงหวง ทรงโกรธ และไม่พอใจ ดังเช่นผู้ศรัทธาหึงหวง โกรธและไม่พอใจ และการหึงหวงของอัลลอฮ์เกิดขึ้นจากการที่ผู้ศรัทธาได้กระทำในสิ่งที่พระองค์ทรงห้ามไว้ เช่นการผิดประเวณี รกร่วมเพศ ขโมย ดื่มของมึนเมา และอื่นๆ ที่เป็นสิ่งต้องห้ามต่างๆ

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ให้ระวังจากความโกรธเกรี้ยวของอัลลอฮ์ และการลงโทษของพระองค์ เมื่อมีการละเมิดสิ่งต้องห้ามของพระองค์

(3354)

(183) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوْبِقَاتِ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: «الشِّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسَّحْرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الرَّحْفِ، وَقَدْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْعَافِيَاتِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(183) - จากท่านอบูฮุรัยเราะฮ์เราะฮ์ฎียัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านเราะสุลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :
 "พวกเจ้าจงออกห่างจากเจ็ดสิ่งอันตรายที่จะนำมาซึ่งความพินาศ"
 บรรดาเศาะฮาบะฮ์ถามว่า: โอ้ท่านเราะสุลุลลอฮ์ สิ่งเหล่านั้นคืออะไร?
 ท่านนบีมุฮัมมัดกล่าวว่า: "การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ การทำไสยศาสตร์
 การฆ่าชีวิตที่อัลลอฮ์ทรงห้ามยกเว้นการฆ่าที่เป็นที่อนุมัติ การกินดอกเบี้ย
 การกินทรัพย์สินเด็กกำพร้า การหนีจากสนามรบ
 และการใส่ร้ายหญิงบริสุทธิ์ว่าผิดประเวณี". [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านเราะสุลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้สั่งห้ามประชาชาติของท่าน ให้ออกห่างจากเจ็ดสิ่งที่เป็นความชั่วและความเลวทรามที่จะนำมาซึ่งความพินาศ และเมื่อท่านถูกถามถึงสิ่งเหล่านั้นว่ามันคืออะไร? ท่านชี้แจงว่า มันคือ:

:1การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์

โดยยึดว่ามีสิ่งอื่นเหมือนหรือใกล้เคียงกับอัลลอฮ์จะในลักษณะใดก็ตาม และการเคารพบูชาต่อสิ่งอื่นจากพระองค์ และการเริ่มที่การตั้งภาคีนั้น เพราะการตั้งภาคีเป็นบาปที่ใหญ่ที่สุด

:2การทำไสยศาสตร์ คือ การผูกมัด การปักเป่า ยารักษาโรค

และการทำให้เกิดควีน ที่ส่งผลต่อร่างกายของผู้ที่ถูกกระทำ อาจถึงแก่ชีวิต หรือความเจ็บป่วย หรือเกิดการหย่าร้างระหว่างคู่สามีภรรยา มันคือการกระทำของชัยฏอน

และมันจะไม่เกิดขึ้นได้นอกจากด้วยการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์

และการบูชาต่อวิญญูณชั่วเหล่านั้นด้วยการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่พวกมันชอบ

:3การฆ่าชีวิตที่อัลลอฮ์ทรงห้าม

ยกเว้นการฆ่าที่เป็นที่อนุมัติโดยบทบัญญัติแห่งอิสลามซึ่งดำเนินการโดยอำนาจรัฐ

:4การกินดอกเบี๋ย

ทั้งการเอาไปกินโดยตรงหรือในรูปของการเอาไปใช้ประโยชน์

:5

การละเมิดในทรัพย์สินของเด็กที่บิดาของเขาเสียชีวิตในขณะที่เขายังไม่บรรลุนิติภาวะ

ุ6: การหนีจากสงครามที่เกิดขึ้นกับผู้ปฏิเสธศรัทธา

:7การใส่ร้ายหญิงอิสระ (ไม่ใช่ทาส) ที่บริสุทธิ์ หรือ ชายอิสระ (ไม่ใช่ทาส) ที่บริสุทธิ์ ว่าผิดประเวณี

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. สิ่งที่เป็นบาปใหญ่ไม่ได้มีเพียงเจ็ดสิ่งนี้เท่านั้น แต่ที่เจาะจงเจ็ดสิ่งนี้ เพราะความยิ่งใหญ่และอันตรายของมัน
2. การฆ่าที่อิสลามอนุมัตินั้น จะต้องเป็นการฆ่าด้วยความชอบธรรม และรัฐเป็นผู้ดำเนินการ เช่น การประหารชีวิตฐานความผิดการฆ่าคน การตกศาสนา และการผิดประเวณีของชายหญิงที่แต่งงานมาแล้ว

(3331)

(184) - عن أبي بكرة رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: «أَلَا أُنبئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكَبَائِرِ؟» ثَلَاثًا، قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوْقُ الْوَالِدَيْنِ» وَجَلَسَ وَكَانَ مُمَّتَكِّئًا، فَقَالَ: «أَلَا وَقَوْلُ الزُّوْرِ»، قَالَ: فَمَا زَالَ يُكْرِّرُهَا حَتَّى قُلْنَا: لَيْتَهُ سَكَتَ. [صحيح] - [متفق عليه]

(184) - จากท่านอบุบักเราะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านเราะซูลลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "เอาไหมฉันจะบอกแก่พวกเจ้าถึงสิ่งที่เป็นบาปใหญ่ที่สุดในบรรดาบาปใหญ่ทั้งหลาย? " ท่านพูดซ้ำสามครั้ง พวกเขาบอกว่า: แนอน ไอ้ท่านเราะซูลลลอฮ์ แล้วท่านก็กล่าวว่า: "คือการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ การเนรคุณต่อพ่อแม่" แล้วท่านก็ลุกขึ้นนั่งจากที่ท่านเอนกาย แล้วกล่าวว่า "พึงรู้เถิด และการกล่าวเท็จ ท่านได้กล่าวคำกล่าวนี้ซ้ำหลายครั้ง จนเราหวังอยากให้คุณเสียบ [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ได้อธิบายถึงบาปที่ใหญ่ที่สุดให้แก่บรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่าน

แล้วท่านก็ได้กล่าวมาสามประการ:

-1 การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ คือ

การทำอิบาดะฮ์ใดอิบาดะฮ์หนึ่งเพื่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์

และทำให้สิ่งอื่นจากอัลลอฮ์มีฐานะเท่าเทียมกับพระองค์ในด้านความเป็นพระผู้ถูกสักการะ ความเป็นพระผู้อภิบาล ด้านพระนาม และคุณลักษณะของพระองค์

-2 การเนรคุณต่อบิดามารดา : คือทุกสิ่งที่เป็นการทำร้ายท่านทั้งสอง

ไม่ว่าจะเป็นการพูด การกระทำ และการละทิ้งการทำความดีต่อท่านทั้งสอง

-3 การกล่าวเท็จ เช่นการเป็นพยานเท็จ :

คือทุกคำพูดที่ปลอมแปลงและเป็นเท็จ

มีจุดประสงค์เพื่อเอาเปรียบผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ ด้วยการเอาทรัพย์สินจากเขา ทำร้ายเกียรติของเขา หรืออื่นๆที่คล้ายกัน

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ย้ำเตือนไม่ให้พูดเท็จ

เตือนถึงความน่าตำหนิและผลกระทบที่เลวร้ายของมันต่อสังคม

จนกระทั่งเสาะหาบะฮ์กล่าวว่า: ฉันหวังว่าท่านจะเยียบ เพราะสงสารท่าน และเกลียดต่อสิ่งที่รบกวนท่าน

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. บาปที่ใหญ่ที่สุดคือการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
เพราะพระองค์ได้ทรงกำหนดมันเป็นบาปแรกจากบาปใหญ่ทั้งหลายและเป็นบาปที่ใหญ่ที่สุด และนี่เป็นการยืนยันโดยคำตรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า {แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงอภัยบาปที่เป็น การตั้งภาคีต่อพระองค์ และพระองค์จะทรงอภัยบาปอื่น ๆ แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์}
2. ความยิ่งใหญ่ของสิทธิของบิดามารดา
โดยพระองค์ได้กล่าวถึงสิทธิของท่านทั้งสองหลังจากกล่าวถึงสิทธิของอัลลอฮ์ ตะอาลา
3. บาปแบ่งออกเป็นบาปใหญ่และบาปเล็ก บาปใหญ่นั้นคือ:
บาปทุกชนิดที่ถูกกำหนดโทษในโลกนี้ เช่น การลงโทษตามกฎหมายอาญา และการลงโทษด้วยการสาปแช่ง หรือจะมีการลงโทษในวันอาคีเราะฮ์ เช่น การชู้ด้วยการตกรอก และบาปใหญ่นั้นมีหลายระดับ ซึ่งบางชนิดนั้นร้ายแรงกว่าชนิดอื่นๆ ในการห้าม ส่วนบาปเล็กคือบาปอื่นจากบาปใหญ่

(2941)

(185) - عن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «الْكِبَائِرُ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَقَتْلُ النَّفْسِ، وَالْيَمِينُ الْعَمُوسُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(185) - จากท่านอับดุลลอฮ์ อิบน์ อัมร์ อิบน์ อัลอาศ เราะฎียัลลอฮุอันฮุมารายงานว่า: แท้จริงท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام กล่าวว่: "บาปใหญ่ คือ การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ การเนรคุณต่อบิดามารดา การฆ่าชีวิตที่บริสุทธิ์และการสาบานเท็จ" [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮอะลัยฮิสสลัม ได้อธิบายถึงบาปใหญ่ นั้นคือบาปที่ผู้กระทำได้รับการลงโทษที่รุนแรงทั้งในโลกนี้และวันอาคิเราะฮ์

-1 การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ คือ

การทำอิบาดะฮ์ใดอิบาดะฮ์หนึ่งเพื่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์

และทำให้สิ่งอื่นจากอัลลอฮ์มีฐานะเท่าเทียมกับพระองค์ในด้านความเป็นพระผู้ถูกเคารพภักดี ความเป็นพระผู้อภิบาล ด้านพระนาม และคุณลักษณะของพระองค์

-2 การเนรคุณต่อบิดามารดา : คือทุกสิ่งที่เป็นการทำร้ายท่านทั้งสอง ไม่ว่าจะเป็นการพูด การกระทำ และการละทิ้งการทำความดีต่อท่านทั้งสอง

-3 การฆ่าคนโดยไม่เป็นธรรม เช่น ฆ่าอย่างอธรรมและอุกอาจ

-4 การสาบานเท็จ

คือการสาบานที่เป็นการโกหกโดยรู้ว่ามันเป็นการสาบานเท็จ การที่มีชื่อเรียกเช่นนั้น

เพราะมันทำให้ผู้ที่ทำเช่นนั้นต้องจมอยู่ในบาปหรือไฟนรก

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. การสาบานเท็จจะไม่มีกัฟฟะเราะฮ์เพื่อลบล้างบาป เนื่องจากอันตรายและความผิดของมันรุนแรงมาก แต่ในการสาบานเท็จนั้นต้องเตาบะฮ์กลับตัวเท่านั้น
2. การจำกัดการกล่าวถึงบาปใหญ่ทั้งสี่ในหะดีษนี้นั้น เพราะความใหญ่หลวงในบาปของมัน ไม่ใช่เพื่อต้องการจำกัดเฉพาะสี่ประการนี้เท่านั้น
3. บาปแบ่งออกเป็นบาปใหญ่และบาปเล็ก บาปใหญ่นั้นคือ: บาปทุกชนิดที่มีการกำหนดโทษในโลกนี้ เช่น การลงโทษตามกฎหมายอาญาและการสาปแช่ง หรือจะมีการลงโทษในวันอาคิเราะฮ์ เช่น การชู้ด้วยการตกนรก และบาปใหญ่นั้นมีหลายระดับ ซึ่งบางชนิดนั้นร้ายแรงกว่าชนิดอื่นๆ ในการห้าม ส่วนบาปเล็กคือบาปอื่นจากบาปใหญ่

(۱۸۶) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَوَّلُ مَا يُفْضَى بَيْنَ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدَّمَاءِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(186) - จากท่านอับดุลลอฮ์ บินมัซอูด เราะะฎียัลลอฮูอันฮุ กล่าวว่่า :
ท่านเราะะฮูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام กล่าวว่่า :
“สิ่งแรกที่จะถูกตัดสินในหมู่ผู้คนในวันกียามะฮ์คือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการนองเลือด”
[เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลบคอรีษ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام
ได้กล่าวว่าสิ่งแรกที่จะถูกตัดสินในวันกียามะฮ์ระหว่างผู้คนนั้นคือเรื่องที่เกี่ยวข้อง
ความอยุติธรรมที่พวกเขาได้กระทำระหว่างกันคือเกี่ยวข้องกับการนองเลือด เช่น
การฆ่าและการทำให้เกิดแผล

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. อันตรายเกี่ยวข้องกับการนองเลือด เพราะการเริ่มต้นนั้น
จะต้องเริ่มด้วยกับสิ่งที่สำคัญที่สุด
2. บาปจะใหญ่ขึ้นตามความยิ่งใหญ่ของความเสียหายที่เกิดขึ้น
และการปลิดชีวิตผู้บริสุทธิ์เป็นความเสียหายหนึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
และไม่มีสิ่งใดจะยิ่งใหญ่ไปกว่านั้นนอกจากการปฏิเสธและการตั้งภาคีต่ออัล
ลอฮ์ ตะออลา

(2962)

(187) - عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا لَمْ يَرِحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ، وَإِنَّ رِيحَهَا تُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا». [صحيح] - [رواه البخاري]

(187) - จากท่านอับดุลลอฮ์ บิน อัมร์เราะหะฎียัลลอฮุอันฮุมมา รายงานว่า:
แท้จริงท่านเราะฮูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام กล่าวว่:
"ผู้ใดที่ฆ่าผู้ปฏิเสธศรัทธาที่อยู่ในฐานะผู้มีพันธสัญญา (มูอาฮัด)
เขาจะไม่ได้สัมผัสความหอมของสวรรค์ และแท้จริงความหอมของสวรรค์นั้น
จะแผ่กระจายถึงระยะทาง 40 ปีของการเดินทาง" [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام
ได้อธิบายถึงสัญญาที่อันตรายนั้นคือใครก็ตามที่ฆ่าผู้ปฏิเสธศรัทธาที่อยู่ในฐานะผู้มีพันธสัญญา (มูอาฮัด) เขาผู้นั้นจะไม่ได้สัมผัสถึงกลิ่นหอมของสวรรค์ และกลิ่นของมันนั้นจะกระจายไปไกลถึงสี่สิบปีของการเดินทาง

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ห้ามฆ่าผู้ปฏิเสธศรัทธาที่เป็นมูอาฮัด ซิมมียฺ และมุสตะมัน เพราะการกระทำเช่นนั้นถือเป็นบาปใหญ่
2. มูอาฮัด
คือผู้ปฏิเสธศรัทธาที่มีพันธสัญญาและเขาได้อาศัยอยู่ในประเทศของเขาที่ไม่ได้ทำสงครามกับมุสลิม และบรรดามุสลิมก็ไม่ได้ทำสงครามกับเขา ส่วนซิมมียฺ คือผู้อาศัยในแผ่นดินอิสลามและจ่ายภาษี ส่วนมุสตะมัน คือผู้ที่เข้ามาอาศัยในแผ่นดินของมุสลิมด้วยพันธสัญญาและความปลอดภัยภายใต้เวลาที่จำกัด
3. เตือนให้ระวังเรื่องการไม่รักษาพันธสัญญาที่ทำไว้กับผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม

(64637)

(188) - عن جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «لَا يَدْخُلُ

الْجَنَّةَ قَاطِعٌ رَحِمٍ». [صحيح] - [متفق عليه]

(188) - จากญุเบร บินมุฏอิม เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ ซึ่งเขาได้ยืนทานนบี
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่ :

"ผู้ที่ตัดสัมพันธ์กับเครือญาติเขาจะไม่ได้เข้าสวรรค์" [เศาะฮิห์] - [รายงานโดย อัลบุคอรีย
และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ทานนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
บอกว่าผู้ใดที่ตัดสิทธิ์ที่เครือญาติของเขาสมควรจะได้รับ
หรือทำร้ายและปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างไม่เหมาะสม
ดังนั้นเขาสมควรที่จะไม่ได้เข้าสวรรค์

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. การตัดสายสัมพันธ์ทางเครือญาติถือเป็นบาปใหญ่
2. ความสัมพันธ์ทางเครือญาติจะเป็นไปตามประเพณีที่ได้ยึดถือกันไว้
ดังนั้นมันจะแตกต่างกันตามสถานที่ เวลา และบุคคล
3. การรักษาสายสัมพันธ์ทางเครือญาติจะเกิดขึ้นได้ด้วยการเยี่ยมเยียนกัน
การให้ทาน การทำดีระหว่างกัน การเยี่ยมเยียนในยามป่วย
การชี้แนะให้ทำความดี และห้ามมิให้ทำความชั่ว เป็นต้น
4. การตัดสัมพันธ์กับเครือญาติที่มีความใกล้ชิดยิ่งมากเท่าไร
บาปก็จะยิ่งใหญ่มากเท่านั้น

(5367)

(189) - عن أنس بن مالك رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، وَيُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ، فَلْيَصِلْ رَحْمَتَهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(189) - จากอนัส เราะฮ์ฎัยลลอฮุฮันฮุ เล่าว่า : ท่านเราะฮ์ฎูลลอฮ์ ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัม กล่าวว่่า : “ผู้ใดที่อยากใ้บัจลัยยังชีพของเขาเพิ่มพูนและอายุขัยของเขายืนยาว ดังนั้น เขาจงรักษาสายสัมพันธ์ทางเครือญาติไว้” [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรีห์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัม ได้กำชับให้สร้างความสัมพันธ์ทางเครือญาติด้วยการเยี่ยมเยียนพวกเขา ให้เกียรติทางกาย ทางบัจลัย และอื่นๆ และมันเป็นสาเหตุหนึ่งที่จะทำให้มีบัจลัยยังชีพที่กว้างขวางและมีอายุที่ยืนยาว

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. เครือญาติคือญาติที่ใกล้ชิดที่มีสายสัมพันธ์ทางฝ่ายบิดาและฝ่ายมารดา ยังมีสายสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดเท่าไร ก็ยิ่งต้องสร้างความผูกพันมากขึ้น
2. ผลการตอบแทนนั้นจะได้รับตามชนิดของงานนั้น ดังนั้นผู้ใดที่เชื่อมสัมพันธ์กับเครือญาติด้วยการทำดีและเมตตา อัลลอฮ์จะทำให้เขามีอายุที่ยืนยาว และมีบัจลัยที่เพิ่มพูน
3. การเชื่อมสัมพันธ์กับเครือญาติเป็นสาเหตุหนึ่งที่จะได้รับการเพิ่มพูนของบัจลัยยังชีพและทำให้อายุยืนยาว แม้ว่าอายุและบัจลัยยังชีพได้ถูกกำหนดไว้แล้ว แต่มันอาจจะทำให้บัจลัยยังชีพและการใช้ชีวิตมีความจำริญ ซึ่งทำให้เขาได้ใช้ชีวิตด้วยการทำประโยชน์มากกว่าคนอื่น และบางคนกล่าวว่า มันจะทำให้บัจลัยยังชีพและอายุขัยเพิ่มพูนจริง และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่ง

(190) - عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «لَيْسَ الْوَأْصِلُ بِالْمُكَافِي، وَلَكِنَّ الْوَأْصِلَ الَّذِي إِذَا قُطِعَتْ رَحْمَةُ وَصَلَهَا». [صحيح] - [رواه البخاري]

(190) - จากท่านอับดุลลอฮ์ อิบน์อุมร์ ราะอะฎียัลลอฮุฮันฮุมมา รายงานว่า:
 แท้จริงท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม กล่าวว่:
 "ไม่นับว่าเป็นผู้ที่เชื่อมสัมพันธ์
 สำหรับผู้ที่ถือปฏิบัติกรเชื่อมสัมพันธ์เฉพาะผู้ที่เชื่อมต่อกับเขา
 แต่ผู้ที่ทำการเชื่อมสัมพันธ์ที่แท้จริงนั้นคือเมื่อมีการตัดการเชื่อมสัมพันธ์กับเขา
 เขาก็เชื่อมสัมพันธ์นั้น" [เศาะฮี้ห] - [รายงานโดย อัลบุคอรีย]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม กล่าวว่
 บุคคลที่สมบูรณ์ในการเชื่อมสัมพันธ์และเมตตาต่อเครือญาตินั้น
 ไม่ใช่ผู้ทำความดีเพื่อตอบแทนความดี
 แต่ผู้ที่ทำการเชื่อมสัมพันธ์กับเครือญาติที่สมบูรณ์ที่แท้จริงนั้นคือผู้เชื่อมสัมพันธ์
 รักับผู้ที่ตัดขาดกับเขา แม้พวกเขาจะทำไม่ดีกับเขาก็ตาม
 แต่เขาก็มุ่งหน้าทำดีต่อพวกเขา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความสัมพันธ์ทางเครือญาติที่ถูกต้องตามหลักการอิสลามนั้นคือการที่คุณเชื่อมสัมพันธ์กับผู้ที่ตัดขาดจากคุณ และการที่คุณให้อภัยแก่ผู้ที่ทำผิดต่อคุณ และให้การช่วยเหลือแก่ผู้ที่ไม่ใส่ใจคุณ และไม่ถือเป็นการเชื่อมสัมพันธ์ด้วยการตอบแทนในความดีที่ทำระหว่างกัน
2. การเชื่อมสัมพันธ์ทางเครือญาตินี้เกิดขึ้นด้วยการส่งความดีแก่พวกเขาเท่าที่จะทำได้ จะเป็นการช่วยเหลือทางทรัพย์สินเงินทอง การขอดุอาอ์ให้กัน การใช้ให้ทำความดี และการห้ามทำความชั่ว เป็นต้น และการปกป้องพวกเขาจากสิ่งชั่วร้ายต่างๆ

(191) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «أَتَدْرُونَ مَا الْغَيْبَةُ؟» قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ»، قِيلَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ؟ قَالَ: «إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبْتَهُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهْتَهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(191) - จากอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า : ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า : “พวกเจ้ารู้หรือไม่ว่่า การนินทาคืออะไร?” พวกเขา (บรรดาเศาะฮาบะฮ์) กล่าวว่่า “อัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ร้ดีที่สุด” ท่านกล่าวว่า “คือ การที่เจ้ากล่าวถึงพี่น้องของเจ้าในสิ่งที่เขาไม่ชอบ” มีผู้กล่าวว่า “ท่านคิดอย่างไรหากสิ่งที่คุณกล่าวเกี่ยวกับพี่น้องของคุณนั้น มันเป็นความจริง?” ท่านกล่าวว่า “หากสิ่งที่คุณกล่าวถึงเขาเป็นความจริง แท้จริงเจ้าได้นินทาเขา และถ้าไม่เป็นเช่นนั้น แท้จริงแล้วเจ้าได้ใส่ร้ายเขา” [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

อธิบายถึงข้อเท็จจริงของการนินทาที่ต้องห้าม ซึ่งก็คือ:

การกล่าวถึงมุสลิมที่ไม่อยู่ต่อหน้าด้วยสิ่งที่เขาเกลียด

ไม่ว่่าสิ่งนั้นจะเป็นคุณลักษณะทางร่างกายหรือทางจรรยา มารยาท เช่น

เป็นคนตาบอดข้างหนึ่ง คนหลอกลวง คนโกหก และอื่นๆ

ที่เป็นลักษณะการใส่ร้าย แม้ว่าลักษณะนั้นจะมีอยู่จริงในตัวเขาก็ตาม

แต่ถ้าเขาไม่มีคุณลักษณะที่กล่าวไว้ นั้น ก็จะยิ่งกว่าการนินทาเสียอีก

ซึ่งมันคือการใส่ร้ายนั่นเอง คือ ใส่ร้ายบุคคลด้วยสิ่งที่เขาไม่มี

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. วิธีการสอนที่ดีของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

โดยท่านจะตั้งประเด็นในรูปแบบการตั้งคำถาม

2. การมีมารยาทที่ดีของบรรดาเศาะฮาบะฮ์ที่มีต่อท่านนบี

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ตอนที่พวกเขา กล่าวว่า:

อัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ร้ดีที่สุด

3. คำกล่าวของผู้ที่ถูกถามในสิ่งที่เขาไม่รู้: คือ อัลลอฮ์ทรงร้ดีที่สุด

4. ศาสนาปกป้องสังคมด้วยการรักษาสิทธิและความเป็นพี่น้องระหว่างกัน
5. การนินทาเป็นสิ่งต้องห้าม ยกเว้นในบางกรณีที่เป็นประโยชน์ เช่น การป้องกันการอธรรม

โดยที่ผู้ถูกอธรรมบอกเรื่องผู้ที่อธรรมเขาต่อหน้าผู้ที่สามารถคืนสิทธิ์ของเขาได้ เช่น เขากล่าวว่า: เขาคนนั้นได้อธรรมต่อฉัน หรือเขาได้กระทำกับฉันอย่างนั้นอย่างนี้ และเช่นเดียวกัน การให้คำปรึกษาในเรื่องการแต่งงาน หุ่นส่วน หรือการจะเป็นเพื่อนบ้าน เป็นต้น

(5326)

(192) - عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «كل مُسْكِرٍ حَرْمٌ، وكل مُسْكِرٍ حرام، ومن شرب الخمر في الدنيا فمات وهو يُدْمِنُهَا لَمْ يَتَّبْ، لَمْ يَشْرَبْهَا فِي الآخِرَةِ».
[صحيح] - [رواه مسلم وأخرج البخاري الجملة الأخيرة منه]

(192) - จากท่านอับบูนุอ์มัร เราะฎียัลลอฮุอันฮูมา กล่าวว่่า : ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า: "ทุกสิ่งที่ทำให้มีนเมา คือ สุรา และทุกสิ่งที่ทำให้มีนเมาเป็นสิ่งที่หะรอม และใครก็ตามที่ดื่มสุราในโลกนี้และเสียชีวิตไปโดยที่เขาเป็นคนติดสุราและไม่กลับใจเตาบะฮ์ เขาจะไม่ได้ดื่มสุราในวันอาคีเราะฮ์" [เศาะฮี้ห]

คำอธิบาย:

ท่านนบีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า ทุกสิ่งที่ทำให้สติขุ่นมัวไปและทำให้มันหายไป สิ่งนั้นคือเหล้า ที่ทำให้มีนเมาไม่ว่าจะดื่ม กิน สูดดม หรืออื่นๆ และทุกสิ่งที่ทำให้มีนเมาและทำให้สติหายไป แท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงห้ามและให้ออกห่างจากมันไม่ว่าจะน้อยนิดหรือจะมากก็ตาม และทุกคนที่ดื่มเครื่องดื่มใดๆ ที่เป็นของมีนเมา และดื่มจนติดและไม่กลับใจเตาบะฮ์จนเสียชีวิต เขาสมควรได้รับการลงโทษจากอัลลอฮ์โดยพระองค์จะห้ามเขาไม่ให้ดื่มมันในสวรรค์

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. เหตุผลที่ห้ามเครื่องตีมีแอลกอฮอล์คือ การมีนเมา
จะนั้นทุกสิ่งที่ทำให้เมาไม่ว่าจะชนิดใดก็ตาม สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่หะรอม
2. อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงห้ามเครื่องตีมีแอลกอฮอล์
เพราะมันแฝงด้วยอันตรายและความชั่วร้ายต่างๆ มากมายที่มีอยู่ในนั้น
3. การตีมีเหล้าในสวรรค์เป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์แห่งความสุขและความ
สมบูรณ์แห่งความโปรดปราน
4. ใครก็ตามที่ไม่ระงับตัวเองจากการตีมีเหล้าในโลกนี้
อัลลอฮ์จะทรงห้ามไม่ให้เขาตีมีเหล้าในสวรรค์
เพราะผลแห่งการตอบแทนเป็นไปตามสิ่งที่ได้กระทำไว้
5. สงเสริมให้รีบเร่งสู่การกลับใจเตาบะฮ์จากบาปต่างๆ ก่อนความตายจะมาถึง

(58259)

(193) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: لعن رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّائِيَّ وَالْمُرْتَشِيَّ

فِي الْحُكْمِ. [صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد]

(193) - จากท่านอบูฮุรัยเราะฮ์ เราะฎียัลลอฮูอันฮู กล่าวว่: ท่านเราะซูลุลลอฮ์
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้สาปแช่งผู้ที่ให้สินบน และผู้ที่รับมันในการตัดสินคดี.
[เศาะฮี้หฺ]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้ดูอาหฺซึบไล้และซึบออกจากความเมตตาของอัลลอฮ์ สำหรับผู้จ่ายสินบน
ผู้ที่รับ และผู้ที่ได้รับ

และสินบนนั้นคือสิ่งที่จ่ายให้กับผู้พิพากษา
เพื่อให้พวกเขาสร้างความไม่ชอบธรรมในการพิจารณาคดี
เพื่อทำให้ผู้ให้สินบนนั้นได้รับในสิ่งที่ต้องการโดยไม่ชอบธรรม.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ห้ามการให้สินบน ห้ามรับ และห้ามเป็นสื่อกลาง และการให้ความช่วยเหลือ เพราะถือเป็นการสนับสนุนในเรื่องความชั่ว.
2. สินบนเป็นบาปใหญ่ เพราะท่านเราะซูลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้สาปแช่งทั้งผู้รับและผู้ให้มัน
3. การให้สินบนในกระบวนการยุติธรรมและการพิพากษานั้น ถือเป็นการชั่วที่ร้ายแรงที่สุด และเป็นบาปที่ใหญ่ที่สุด เพราะผลที่เกิดจากสินบนนั้น คือความไม่ยุติธรรมและการตัดสินที่ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติที่อัลลอฮ์ประทานลงมา

(64689)

(194) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ؛ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ، وَلَا تَحَسَّسُوا، وَلَا تَجَسَّسُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا». [صحيح] - [متفق عليه]

(194) - จากท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะซูล็อลลอฮ์อันฮุ เล่าว่า: ท่านเราะซูลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวหาว่า: "จงห่างไกลจากการสงสัย เพราะแท้จริงแล้ว การสงสัยเป็นคำพูดที่โกหกที่สุด และอย่าสอดรู้สอดเห็น อย่าสอดแนม อย่าอิจฉากัน และอย่าหันหลังให้แก่กัน และอย่าเกลียดชังกัน และจงเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ด้วยความเป็นพี่น้องกัน" [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรีษ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ห้ามและเตือนให้ระวังจากสิ่งที่ทำให้เกิดความแตกแยก ความเป็นศัตรูระหว่างมุสลิมด้วยกัน และสิ่งเหล่านั้นคือ:

(ความสงสัย/คิดในทางที่ไม่ดี)

คือการกล่าวหาที่เกิดขึ้นอยู่ในใจโดยไม่มีหลักฐาน และท่านได้อธิบายว่าเป็นการโกหกที่สุดประการหนึ่ง

(การสอดรู้สอดเห็น)

คือการค้นหาสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นด้วยสายตาที่แอบมองและหูที่แอบฟัง

(การสอดแนม) คือการค้นหาเรื่องที่ถูกซ่อนไว้

และส่วนใหญ่มักใช้ในทางที่ไม่ดี

(การอิจฉา) คือความเกลียดชังกับความทุกข์ที่เกิดขึ้นกับผู้อื่น

(การหันหลังให้กัน/การไม่สนใจกัน) คือการไม่สนใจระหว่างกัน ไม่ให้سلام ไม่เยี่ยมเยียนพี่น้องของเขาที่เป็นมุสลิม

(การเกลียดชังกัน) และการบาดหมางกันและการปลีกตัวออกจากกัน เช่น การทำร้ายผู้อื่น การทำหน้าบึ้งขมวดคิ้ว และการสนทนาที่ไม่ดีจากนั้น

ท่านก็ได้กล่าวคำที่ครอบคลุมเพื่อการปรับปรุงแก้ไขเรื่องราวของมุสลิมด้วยกัน ด้วยคำว่า: (จงเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ด้วยการเป็นพี่น้องกัน)

เพราะความเป็นพี่น้องกันคือความผูกพันที่พินิจความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนและเพิ่มความรักและความใกล้ชิดระหว่างพวกเขา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ความคิดที่ไม่ดีจะไม่เป็นผลกระทบบใดๆ
ถ้าความคิดนั้นเกิดขึ้นกับบุคคลที่มีสัญญาณปรากฏแห่งการเป็นคนที่ไม่ดีและผู้ศรัทธาต้องมีสติปัญญาและต้องชาญฉลาด
ไม่ถูกหลอกโดยคนชั่วและผิดศีลธรรม
2. ความหมายคือการตัดเตือนต่อข้อกล่าวหาที่มีต่อผู้อื่นที่ฝังแน่นอยู่ในจิตใจและที่ยังคงยืนกรานต่อสิ่งนั้น ส่วนสิ่งที่ปรากฏอยู่ในใจและไม่คงอยู่นั้นกรณีเช่นนี้ถือว่าเป็นเรื่องเกินความสามารถ.
3. ห้ามทุกสิ่งที่เป็นสาเหตุนำไปสู่การแตกแยก
การตัดขาดระหว่างกันในสังคมมุสลิม เช่นการสอดแนม การอิจฉากันและอื่นๆ
4. สิ่งเสียให้ปฏิบัติต่อมุสลิมด้วยการปฏิบัติในฐานะพี่น้อง
ด้วยการให้คำแนะนำและความเห็นอกเห็นใจกัน

(195) - عن حذيفة رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ

قَتَّاتٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(195) - จากหุซัยฟะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า: ฉันได้ยินท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "ผู้ที่ทำการนินทาเขาจะไม่ได้เข้าสวนสวรรค์" [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรีฮ์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า
แท้จริงผู้ที่ใส่ร้ายผู้อื่นด้วยการกระจายคำพูดระหว่างมนุษย์เพื่อหวังสร้างความเสียหายระหว่างกัน
เขาผู้นั้นสมควรได้รับการลงโทษด้วยการถูกห้ามมิให้เข้าสวนสวรรค์

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. การนินทาเป็นหนึ่งในบาปใหญ่
2. ห้ามการนินทา เพราะในการนินทานั้น
เป็นการสร้างความเสียหายและให้โทษระหว่างบุคคลและกลุ่มต่าง ๆ

(5368)

(196) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «كُلُّ أُمَّتِي مُعَاذِي إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ، وَإِنَّ مِنَ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا، ثُمَّ يُصْبِحُ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، فَيَقُولُ: يَا فَلَانُ، عَمِلْتُ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا، وَقَدْ بَاتَ يَسْتُرُهُ رَبُّهُ، وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ» . [صحيح] - [متفق عليه]

(196) - จากอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฮ์ฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า ฉั่นได้ยัีน ท่านเราะฮ์ซูลลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า: "ประชาชาติของฉั่นทุกคนจะถูกรั้ให้อภัย เว้นแต่ผู้ที่กระทำบาปอย่างเปิดเผย และแท้จริง ส่วนหนึ่งของการเปิดเผย(บาป)นั้นก็คือ การที่ชายคนหนึ่งกระทำการงาน(บาป)หนึ่งในเวลากลางคืน หลังจากนั้น เขาตื่นเช้าขึ้นมาในสภาพที่อัลลอฮ์ได้ทรงปกปิดบาปนั้นให้แก่เขา แล้วเขา(ผู้กระทำบาปนั้น)ก็กล่าวว่่า โอ้ท่าน ฉั่นได้กระทำ(บาป)อย่างนั้น อย่างนี้ เมื่อคืนที่ผ่านม่ว ซึ่งแน่นอนว่่า เขาได้ใช้เวล่วทั้งหมดในสภาพที่อัลลอฮ์ทรงปกปิดบาปของเขา และเขาตื่นเช้าขึ้นมาเปิดเผยความลับที่อัลลอฮ์ทรงปกปิดให้แก่เขา" [เศาะฮ์ห] - [รายงานโดย อัลดุคอรีษ์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกว่่า คนมุสลิมที่กระทำบาป เขายังมีหวังที่จะได้รับการยกโทษและอภัยโทษจากอัลลอฮ์ เว้นแต่ผู้ที่กระทำบาปอย่างเปิดเผยเพื่อโอ้อวดและอวดดี ซึ่งเขาไม่สมควรได้รับการอภัยโทษ เพราะเขากระทำบาปในเวลากลางคืน หลังจากนั้น เขาตื่นเช้าขึ้นมาในสภาพที่อัลลอฮ์ได้ทรงปกปิดบาปนั้นให้แก่เขา แล้วเขาก็ไปเล่าต่อให้กับคนอื่นว่่าเขาได้กระทำบาปในเมื่อคืนที่ผ่านม่ว ซึ่งแน่นอนว่่า เขาได้ใช้เวล่วทั้งหมดในสภาพที่อัลลอฮ์ทรงปกปิดบาปของเขา และเขาตื่นเช้าขึ้นมาเปิดเผยความลับที่อัลลอฮ์ทรงปกปิดให้แก่เขา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. การเปิดเผยการกระทำบาปหลังจากที่อัลลอฮ์ได้ทรงปกปิดมันไว้เป็นสิ่งที่น่าเกลียด

2. การเปิดเผยการกระทำบาปเป็นการกระจายสิ่งไม่ดีในหมู่ผู้ศรัทธา
3. ผู้ใดที่อัลลอฮ์ได้ทรงปกปิด(สิ่งไม่ดีของเขา)ในโลกนี้
พระองค์จะทรงปกปิด(สิ่งไม่ดีนั้น)ในโลกหน้า
ซึ่งมันเป็นส่วนหนึ่งของความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อปวงบ่าวของพระองค์
4. ผู้ใดที่ถูกทดสอบให้กระทำบาป
เขาจะต้องปกปิดบาปนั้นและกลับเนื้อกลับตัวเข้าหาอัลลอฮ์
5. บาปอันใหญ่หลวงของผู้ที่เจตนาเปิดเผยการกระทำบาป
และปิดกั้นตนเองไม่ให้ได้รับการอภัยโทษ

(3756)

(197) - عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَ النَّاسَ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ، فَقَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمْ عُبَيْتَةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَتَعَاظَمَهَا بِآبَائِهَا، فَالْتَّاسُ رَجُلَانِ: بَرِّتَقِي كَرِيمٍ عَلَى اللَّهِ، وَفَاجِرٍ شَقِيٍّ هَيِّنٍ عَلَى اللَّهِ، وَالنَّاسُ بَنُو آدَمَ، وَخَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مِنْ تُرَابٍ، قَالَ اللَّهُ: { يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ } [الحجرات: 3]».

[صحيح] - [رواه الترمذي وابن حبان]

(197) - จากท่านอับนุอุมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮูมา รายงานว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวคุฏบะฮ์ในวันพิชิตมักกะฮ์ ท่านกล่าวว่า "โอ้มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงขจัดความเยอหยิ่งของพวกญาฮิลียะฮ์ออกจากพวกเจ้า และความอวดดีของพวกเขาเกี่ยวกับบรรพบุรุษของพวกเขา ดังนั้น มนุษย์มีอยู่สองประเภท คือ คนดี ผู้ที่ยำเกรง และผู้ที่มีเกียรติสำหรับอัลลอฮ์ และคนชั่วน่าสมเพช และไม่มีค่าสำหรับอัลลอฮ์ มนุษย์คือลูกหลานของอาดัม และอัลลอฮ์ทรงสร้างอาดัมจากดิน อัลลอฮ์ตรัสว่า {มนุษย์เอ๋ย เราได้สร้างเจ้าจากชายและหญิง และเราได้ให้เจ้าเป็น ประชาชาติและเผ่าต่างๆ เพื่อที่พวกเจ้าจะได้รู้จักกัน แท้จริงแล้ว ผู้ที่มีเกียรติที่สุดในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ยำเกรงที่สุดในหมู่พวกเจ้า แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงตระหนก} [ซูเราะฮ์ อัลหุญรอต : 13]" [เศาะฮิห]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮอะลัยฮะสลัม ได้กล่าวคุณะฮ์ให้แก่ผู้คนในวันพิชิตมักกะฮ์ โดยท่านกล่าวว่า "โอ้มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงขจัดและทรงสลายความเยอหยิ่งของพวกญาฮิลียะฮ์ออกจากพวกเจ้า และความอวดดีของพวกเขาเกี่ยวกับบรรพบุรุษของพวกเขา แท้จริงแล้วมนุษย์นั้นมีอยู่สองประเภท คือ:

-1 ผู้ศรัทธา เป็นคนดี ผู้ที่ยำเกรง เป็นคนที่เชื่อฟังและทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีเกียรติสำหรับอัลลอฮ์ แม้ว่าเขาจะไม่มีเชื้อสายหรือตระกูลที่ดีในสายตาของมนุษย์ก็ตาม

-2 ผู้ปฏิเสธศรัทธา คนชั่วที่น่าสมเพช และกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่อัปยศที่สุดสำหรับอัลลอฮ์ ไม่มีค่าใดๆ แม้ว่าเขาจะเป็นคนที่มีเชื้อสาย มีหน้ามีตาและมีอำนาจก็ตาม

และมนุษย์ทุกคนเป็นลูกหลานของอาดัม และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสร้างอาดัมจากดิน ดังนั้น จึงไม่เหมาะสำหรับผู้ที่กำเนิดจากดินที่จะหยิ่งยโสและชื่นชมตนเอง และเป็นที่ยืนยันเรื่องนี้ได้คือคำตรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า {มนุษย์เอ๋ย เราได้สร้างเจ้าจากชายและหญิง และเราได้ให้เจ้าเป็น ประชาชาติและเผ่าต่างๆ เพื่อที่พวกเจ้าจะได้รู้จักกัน แท้จริงแล้ว ผู้ที่มีเกียรติที่สุดในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ยำเกรงที่สุดในหมู่พวกเจ้า แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงตระหนักรู้} [ซูเราะฮ์ อัลหุญรอต : 13]

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ห้ามการยกยอด้วยการมีเชื้อสายและมีตระกูล

(65074)

(198) - عن عائشة رضي الله عنها عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «إِنَّ أَبْعَصَ الرَّجَالِ إِلَى اللَّهِ

الْأَلَدُ الْحَصِمُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(198) - จากอาอีชะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮา กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: “แท้จริงบุคคลที่อัลลอฮ์ทรงกริ้วที่สุดคือผู้ที่ชอบโต้เถียงกันอย่างรุนแรง” [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลดุคอรีย์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเกลียดผู้ที่ชอบและ दौरान ในการโต้เถียงกัน ซึ่งเขาจะไม่ยอมรับความจริงและพยายามผลักไสด้วยการโต้แย้ง หรือผู้ที่โต้เถียงกันด้วยสีจรรยาแต่เขาเลยเกิดออกนอกกรอบของคุณธรรม และโต้เถียงกันโดยปราศจากความรู้

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. การเรียกร้องสิทธิ์ของผู้ที่ได้รับความยุติธรรมตามกระบวนการทางกฎหมาย ไม่ถือว่าเป็นการโต้เถียงที่ไม่ดีน่ารังเกียจ
2. การโต้เถียงกันและการชิงดีชิงเด่นกันนั้นเป็นความหายนะประการหนึ่งที่เกิดจากการใช้คำพูดที่ก่อให้เกิดความไม่ลงรอยกันและการแตกแยกในหมู่ชาวมุสลิม
3. การพิพาทกันเป็นสิ่งที่ดีน่ายกย่อง หากมันเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสีจรรยาและใช้รูปแบบที่ดี และการพิพาทกันจะเป็นเรื่องที่ไม่ดีน่าตำหนิ หากมันเป็นการปฏิเสธสีจรรยาและยืนยันัดความเท็จ หรือการพิพาทที่ไม่มีหลักฐานหรือข้อพิสูจน์ใด ๆ

(5474)

(199) - عن أبي بكر رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «إِذَا التَّقَى الْمُسْلِمَانِ بِسَيْفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا الْقَاتِلُ، فَمَا بَأَلُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ: «إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(199) - จากอบู บักรเราะฮ์ เราะหะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ฉัันได้ยัินท่่านเราะหุฎลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลยฮิวะสลลัม กล่าวว่่า :
 “เมื่อมุสลิมสองคนต่อสู้กันเองด้วยดาบของทั้งสอง
 ดั่งนั้นห้ังผู้ท่่าและผู้ท่่าถูกท่่าจะถูกลงโทษในนรก” ฉัันกล่าวว่่า "โอ้ท่่านเราะหุฎลลอฮ์
 ส่่าหรับผู้ท่่านั้นเป็นเรื่งที่เข้่าใจได้ แล้วผู้ท่่าถูกท่่าละ?" ท่่านตอบว่่า:
 "แท้จริงเข้่าก็พยายามท่่าจะท่่าคู่ต่อสู้ของเข้่า" [เศาะฮี้ห] - [ร่่ายงานโดย อัลดนคอรีย
 และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลยฮิวะสลลัม ได้บอกว่่า
 หากมุสลิมสองคนใช้ดาบเพช็ญหน้าต่อสู้กัน
 ต่างฝ่ายต่างตั้งใจท่่าจะท่่าอีกฝ่ายหนึ่ง
 ดั่งนั้นผู้ท่่าจะต้องเข้่านรกเพราะเข้่าเป็นคนลงมือท่่าเพื่อนของเข้่าโดยตรง
 และบรรดาเศาะหาบะฮ์เกิดข้อสงสัยเก้่ยวกับผู้ท่่าถูกท่่า จึงถามว่่า:
 เข้่าจะต้องเข้่านรกได้ย่่าไร? ท่่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลยฮิวะสลลัม จึงตอบว่่า
 แท้จริงเข้่าเองก็ต้องเข้่านรกเช่นกัน
 เนื่องจกความพยายามของเข้่าท่่าจะท่่าเพื่อนของเข้่าเช่นกัน
 และไม่มีสิ่งใดขัดขวางเข้่าจกการท่่าคู่ต่อสู้ได้
 นอกจกผู้ท่่านั้นได้ชิงท่่าเข้่าก่อน

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ผู้ท่่าตั้งใจกระทำบาปและลงมือก่อเหตุบาปนั้น
 เข้่าสมควรต้องได้รับการลงโทษ
2. เป็นการเตือนอย่่าข้่านแข็งไม่ให้เกิดการต่อสู้ระหว่างมุสลิมด้วยกัน
 และข้่มชู้การกระทำนั้นด้วยไฟนรก

4. ห้ามข่มขู่มุสลิมด้วยอาวุธหรือสิ่งอื่นใด - แม้จะเป็นการล้อเล่นก็ตาม-

(2997)

(201) - عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال النبي صلى الله عليه وسلم: «لَا تَسُبُّوا الْأَمْوَاتَ، فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَى مَا قَدَّمُوا». [صحيح] - [رواه البخاري]

(201) - จากอาอิชะฮ์ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวว่า : ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า : “พวกเจ้าอย่าได้ดาทอคนที่เสียชีวิตไปแล้ว เพราะพวกเขาได้ไปถึงสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้แล้ว” [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อธิบายถึงข้อห้ามการดาทอและการดูหมิ่นเกียรติของคนที่ตายไปแล้ว ซึ่งการกระทำแบบนี้เป็นส่วนหนึ่งของมารยาทที่ไม่ดี เพราะพวกเขาได้ไปถึงสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้แล้ว ไม่ว่าจะดีหรือชั่ว และการดาทอนี้ก็จะไม่ถึงพวกเขา มันมีแต่จะทำร้ายคนที่ยังมีชีวิตอยู่เท่านั้น

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. หะดีษนี้เป็นหลักฐานต้องห้ามในการดูถูกสาปแช่งคนที่ตายไปแล้ว
2. การไม่สาปแช่งคนตายนั้นจะเป็นการคำนึงถึงประโยชน์ของคนที่ยังมีชีวิตอยู่และรักษาความปลอดภัยของสังคมจากการทะเลาะกันและความเกลียดชังระหว่างกัน
3. เหตุผลที่ห้ามการสาปแช่งนั้น เพราะพวกเขาได้ไปถึงสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้แล้ว ดังนั้น การสาปแช่งพวกเขาจึงไม่มีประโยชน์ และมันจะเป็นการทำร้ายความรู้สึกของญาติของเขาที่ยังมีชีวิตอยู่
4. แท้จริงแล้วคนๆ หนึ่งไม่ควรพูดในสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์

(5364)

(203) - عن سهل بن سعد رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لِحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(203) - จากท่านชะฮัด บิน สะอ์ดี เราะฎียัลลอฮุอันฮู จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่: "ผู้ใดที่ประกันตนว่าจะรักษาลิ้นและอวัยวะเพศของตนจากการละเมิดได้ ฉันจะรับประกันสวรรค์ให้แก่เขาเอง" [เศาะฮีห] - [รายงานโดย อัลบุคอรี]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวถึง 2 ประการ ซึ่งหากมุสลิมคนไหนปกป้องมันจากการละเมิดได้ เขาจะได้เข้าสวรรค์ ประการแรก คือ การรักษาลิ้นจากการพูดในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงโกรธ ประการที่สอง คือ การรักษาอวัยวะเพศจากการล่วงละเมิดในสิ่งที่ต้องห้าม เพราะอวัยวะทั้งสองอย่างนี้ เป็นเหตุทำให้เกิดการเนรคุณเป็นอย่างมาก

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. การรักษาลิ้นและอวัยวะเพศนั้นถือเป็นเส้นทางสู่สวรรค์
2. การเจาะจงลิ้นและอวัยวะเพศเป็นการเฉพาะนั้น เพราะทั้งสองถือเป็นบ่อเกิดของความพินาศต่อมนุษย์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

(3475)

(٢٠٤) - عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - وَكَانَ غَزَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتَنَبَّيْ عَشْرَةَ غَزَوَةً - قَالَ: سَمِعْتُ أَرْبَعًا مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَعْجَبَنِي، قَالَ: «لَا تُسَافِرِ الْمَرْأَةُ مَسِيرَةَ يَوْمَيْنِ إِلَّا وَمَعَهَا زَوْجُهَا أَوْ ذُو مُحْرَمٍ، وَلَا صَوْمَ فِي يَوْمَيْنِ: الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى، وَلَا صَلَاةَ بَعْدَ الصُّبْحِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، وَلَا بَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ، وَلَا تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: مَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى، وَمَسْجِدِي هَذَا».

[صحيح] - [متفق عليه]

(204) - จากอบุชะฮีด อัลคุดรียฺ เราะฮฺฎียัลลอฮฺอันฮฺ -

ซึ่งเขาได้เคยร่วมสงครามกับท่านนบี 12 ครั้ง- เขากล่าวว่า

"ฉันได้ยินสี่ประการซึ่งทำให้ฉันประทับใจจากท่านนบี คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม

ท่านนบีกล่าวว่า: "ผู้หญิงอย่าได้เดินทางเป็นระยะทางสองวัน

เว้นแต่จะมีสามีของเธอหรือมะหฺร็อมของเธออยู่ด้วย อย่าได้ถือศีลอดในสองวัน:

อัลฟิฏริ และอัลอฎฮา อย่าได้ละหมาดหลังจากละหมาดศุบฮฺ จนกระทั่งดวงอาทิตย์ขึ้น

และอย่าได้ละหมาดหลังจากละหมาดอัศร์ จนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า

และอย่าได้ออกเดินทางยกเว้นไปยังมัสยิดสามแห่ง ได้แก่ มัสยิดหะรอม (มักกะฮฺ)

มัสยิดอัลอักศอ และมัสยิดของฉัน"

[เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ห้ามสี่ประการ

ประการที่หนึ่ง ห้ามมิให้ผู้หญิงเดินทางเป็นระยะเวลาสองวัน

โดยไม่มีสามีของเธอหรือมะหฺร็อมของเธอร่วมอยู่ด้วย มะหฺร็อม คือ

บุคคลที่ห้ามแต่งงานกับเธออย่างถาวร เช่น ลูกชาย พ่อ

หลานชายฝั่งพี่น้องชาย หลานชายฝั่งพี่น้องหญิง ลุงฝั่งพ่อ ลุงฝั่งแม่ เป็นต้น

ประการที่สอง ห้ามถือศีลอดในวันอีดอัลฟิฏริ และวันอีดอัลอฎฮา

ไม่ว่าจะถือศีลอดตามค่านับาน หรือสมัครใจ หรือการไถ่บาป

ประการที่สาม ห้ามละหมาดซุนนะฮฺ (ละหมาดโดยสมัครใจ)

หลังจากละหมาดอัศร์ จนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า

และหลังจากละหมาดศุบฮฺ จนกระทั่งดวงอาทิตย์ขึ้น

ประการที่สี่ ห้ามเดินทางไปยังสถานที่ใดๆ

โดยเชื่อว่าสถานที่นั้นมีความประเสริฐและมีผลบุญทวีคูณ ยกเว้นมัสยิดสามแห่ง

ดังนั้น อย่าได้เดินทางไปยังมัสยิดอื่นเพื่อทำการละหมาด เพราะผลบุญมิได้ให้คุณ ณ มัสยิดใดๆ นอกจากสามมัสยิดเท่านั้น ได้แก่ มัสยิดหะรออม (มักกะฮ์) มัสยิดนบี (มะดีนะฮ์) และมัสยิดอัลอักศอบ

บทเรียนที่ได้รับจากชะดีษ:

1. ไม่อนุญาตให้ผู้หญิงเดินทางโดยไม่มีมะหฺร็อม
2. ผู้หญิงมิใช่มะหฺร็อมสำหรับผู้หญิงด้วยกันในการเดินทาง ดังคำกล่าวของท่านนบีที่ว่า “สามีของเธอหรือผู้ที่เป็นมะหฺร็อม”
3. ทุกสิ่งที่เรียกว่าการเดินทางถือเป็นสิ่งต้องห้ามสำหรับผู้หญิงที่ไม่มีสามีหรือมะหฺร็อมไปด้วย และชะดีษนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของผู้ถามและถิ่นที่อยู่ของเขา
4. มะหฺร็อมของผู้หญิง คือ สามีของเธอ หรือผู้ที่ห้ามแต่งงานกับเธออย่างถาวร เนื่องจากมีความสัมพันธ์เป็นเครือญาติกัน เช่น พ่อ ลูก หลุทางฝ่ายพ่อและแม่ หรือมีความสัมพันธ์ทางสายนม เช่น พ่อทางสายนม และลูกทางสายนม หรือมีความสัมพันธ์ด้วยการแต่งงาน เช่น พ่อของสามี และมะหฺร็อมต้องมีเงื่อนไขเป็นมุสลิม บรรลุศาสนบัญญัติ มีสติสัมปชัญญะ มีความน่าเชื่อถือ และได้รับความไว้วางใจ เพราะจุดประสงค์ของการมีมะหฺร็อมคือเพื่อปกป้องผู้หญิง ดูแลเธอ และช่วยในกิจการของเธอ
5. กฎหมายอิสลามเอาใจใส่ต่อสตรี ปกป้องและรักษาพวกเธอ
6. การละหมาดซุนนะฮ์ทั่วไป (ละหมาดโดยสมัครใจ) หลังจากละหมาดศุบฮ์และละหมาดอัศรถือว่าใช้ไม่ได้ นอกจากเป็นการขัดเชยละหมาดฟิรฎู และละหมาดที่มีเหตุเฉพาะ เช่น ละหมาดตอนเข้ามัสยิด เป็นต้น
7. ห้ามละหมาดหลังดวงอาทิตย์ขึ้นทันที แต่ต้องรอให้ดวงอาทิตย์ขึ้นสูงประมาณเท่ากับหอก ประมาณสิบนาทีกถึงสิบห้านาที
8. เวลาละหมาดอัศรขยายไปจนถึงดวงอาทิตย์ตก

9. อนุญาตให้เดินทางไปมัสยิดทั้งสามแห่งดังกล่าวได้
10. ความประเสริฐของมัสยิดทั้งสามแห่งและมีคุณลักษณะเด่นเหนือมัสยิดอื่น
11. ไม่อนุญาตให้เดินทางไปเยี่ยมสุสาน แม้ว่าจะเป็นสุสานของท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ตาม
แต่อนุญาตให้เยี่ยมได้สำหรับผู้ที่อาศัยอยู่ในเมืองมะดีนะฮ์
หรือผู้ที่มาเยี่ยมเมืองมะดีนะฮ์ด้วยวัตถุประสงค์ที่เป็นที่อนุญาตตามหลักกา
รศาสนา

(10603)

(205) - عن أسامة بن زيد رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَا تَرَكْتُ بَعْدِي
فِتْنَةً أَضْرَّ عَلَى الرَّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(205) - จากท่านอูซามะฮ์ บิน ซัยด์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮูมา จากท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า : "ฉันไม่ทิ้งสิ่งใดหลังจากฉัน (เสียชีวิตไปแล้ว)
ที่เป็นอันตรายต่อผู้ชายมากไปกว่าผู้หญิง" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
กล่าวว่าท่านไม่ได้ทิ้งสิ่งใดที่เป็นปัญหาและเป็นการทดสอบที่อันตรายยิ่งสำหรับ
ผู้ชายมากกว่าผู้หญิง เพราะท่านนางเป็นคนในครอบครัวของเขา
เขาก็อาจจะตามนางในการละเมิดศาสนา และถ้าไม่ใช่คนในครอบครัว
ก็ด้วยการปะปนและอยู่ตามลำพังกับนาง และผลที่ตามมาคือการเสื่อมเสีย

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. มุสลิมควรระวังจากฟิตนะฮ์ของผู้หญิง
และควรปิดกั้นทุกเส้นทางที่นำไปสู่ฟิตนะฮ์นั้น
2. ผู้ศรัทธาควรยึดมั่นต่ออัลลอฮ์
และควรยึดพระองค์เป็นที่พึ่งในการแสวงความปลอดภัยจากการทดสอบต่าง
ๆ

(5830)

(206) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: «مَنْ اسْتَطَاعَ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَعْضُ لِلْبَصْرِ، وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ» . [صحيح] - [متفق عليه]

(206) - จาก अबดุลลอฮ์ บิน มัสฮูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: เราอยู่กับท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และท่านกล่าวว่า: “ ผู้ใดที่สามารถมีความพร้อมในการแต่งงานได้ก็จงแต่งงานเถิด เพราะมันช่วยลดสายตา (จากการมองสิ่งที่ต้องห้าม) และปกป้องอวัยวะเพศได้ดี และผู้ใดที่ไม่สามารถก็ให้ถือศีลอด เพราะการถือศีลอดจะเป็นเกราะป้องกันสำหรับเขา” [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้สนับสนุนให้ผู้ที่มีความสามารถในการมีเพศสัมพันธ์และมีความพร้อมในการแต่งงานให้แต่งงาน เพราะมันจะช่วยรักษาสายตาให้ห่างไกลจากสิ่งต้องห้าม และช่วยปกป้องอวัยวะเพศจากการล่วงละเมิด และป้องกันไม่ให้เกิดอยู่ในความผิดอันน่าละอาย และผู้ใดที่ไม่สามารถมีความพร้อมในการแต่งงาน แต่สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ให้เขาถือศีลอด เพราะมันจะช่วยลดความปรารถนาทางเพศและป้องกันความเสื่อมเสีย

บทเรียนที่ได้รับจากชะดีษ:

1. ศาสนาอิสลามให้ความสำคัญกับสาเหตุของความบริสุทธิ์ทางเพศและความปลอดภัยจากการผิดศีลธรรม
2. กำชับให้ผู้ที่ไม่สามารถแต่งงานให้ถือศีลอด เพราะมันทำให้ความใคร่ลดลง
3. การถือศีลอดเปรียบเสมือนโล่กำบัง
เนื่องจากการอดอาหารจะทำให้เส้นเลือดของลูกอัณฑะอ่อนแอ ดังนั้นความปรารถนาที่จะมีเพศสัมพันธ์จึงอ่อนลง

และการถือศีลอดก็เช่นเดียวกัน
เพราะมันทำให้ความปรารถนาทางเพศลดน้อยลง"

(5863)

(۲۰۷) - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ الدُّنْيَا حُلْوَةٌ خَضِرَةٌ، وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا، فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ، فَاتَّقُوا الدُّنْيَا وَاتَّقُوا النَّسَاءَ، فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَانَتْ فِي النِّسَاءِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(207) - จากท่านอับิซะอีด อัลคุดริยฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮู เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: “แท้จริง โลกนี้ช่างหอมหวานและเขียวขจี และแท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงแต่งตั้งพวกเจ้าให้เป็นคอลีฟะฮ์เพื่อจัดการสิ่งที่อยู่ในนั้น แล้วพระองค์จะทรงดูว่าพวกเจ้ากระทำเช่นไร ดังนั้น จงระวังโลกนี้และระวังผู้หญิง เพราะแท้จริง พิณนะฮ์แรกที่เกิดขึ้นกับวงศวานอิสรออิลก็เนื่องมาจากผู้หญิง” [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อธิบายว่าโลกนี้มีความหอมหวานในรสชาติและมีสีเขียวที่สดชื่นในการมองเห็น ดังนั้นบุคคลจึงถูกหลอกโดยมัน และหมกมุ่นอยู่กับมัน และทำให้มันเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับเขา และแท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทำให้พวกเราเป็นผู้ที่สับสนอดกันไปมาในโลกนี้ เพื่อพระองค์จะได้ดูว่าเราจะทำอย่างไร เราจะเชื่อฟังพระองค์ หรือเนรคุณต่อพระองค์? จากนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: จงระวังอย่าให้ความสุข ความสวยงามของดุนยานั้นหลอกหลวงพวกเจ้า เพราะมันจะนำพวกเจ้าไปสู่การละทิ้งสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบัญชาให้ทำ และกระทำในสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม. และสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ต้องระวังจากพิณนะฮ์ของดุนยาคือพิณนะฮ์ผู้หญิง และมันคือพิณนะฮ์แรกที่เกิดขึ้นกับวงศวานอิสรออิล

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ส่งเสริมให้คงอยู่กับความยำเกรง และไม่หมกมุ่นอยู่กับรูปลักษณ์ภายนอกของดูนยาและความสวยงามของมัน
2. ให้ระวังฟิตนะฮ์จากผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็นการมองดู หรือมก่่าง่ายกับการปะปนกับชายอื่น หรือในรูปแบบอื่นๆ
3. ฟิตนะฮ์ผู้หญิงถือเป็นฟิตนะฮ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกนี้
4. เก็บรับบทเรียนจากสิ่งที่เกิดขึ้นกับประชาชาติต่างๆ ในอดีต ฉะนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นกับวงศ์วานอิสรออ์ลอาจเกิดขึ้นกับประชาชาติอื่นได้เช่นกัน
5. ฟิตนะฮ์ของผู้หญิงนั้น ถ้านางเป็นภรรยา นางอาจสั่งให้ฝ่ายชายหาค่าเสียดูที่เกินความสามารถ ทำให้เขาออกต้องห่างจากเรื่องศาสนา และทำให้เขาต้องเผชิญกับความทุกข์ยากในการแสวงหาปัจจัยทางโลก และถ้านางเป็นหญิงอื่น ฟิตนะฮ์ของนางก็คือการล่อลวงผู้ชายและทำให้ผู้ชายเกิดการหันเหออกจากความถูกต้อง หากพวกนางออกจากบ้านแล้วปะปนกับพวกเขาโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากพวกนางเดินทางโดยไม่ปกปิดเอารัดตัวเองให้ดี และนี่อาจเป็นเหตุที่นำไปสู่การล่วงประเวณีในระดับต่างๆ ดังนั้นผู้ศรัทธาจะต้องยึดมั่นต่ออัลลอฮ์และต้องปรารถนาให้พระองค์ปกป้องให้พ้นจากฟิตนะฮ์ของพวกนาง

(3053)

(٢٠٨) - عن أبي موسى رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيِّ».
[صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(208) - จากท่านอบูมูซา เราะฎียัลลอฮ์อันฮู รายงานว่า ท่านนบี
คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "ไม่มีการแต่งงาน นอกจากด้วยผู้ปกครอง"
[เศาะฮีห]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสัลลัม
ได้อธิบายว่าการแต่งงานของผู้หญิงจะไม่ถูกต้องเว้นแต่มีผู้ปกครองที่ทำสัญญา
ในการแต่งงานนั้น

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ผู้ปกครองเป็นเงื่อนไขสำหรับความถูกต้องของการแต่งงาน
และหากเกิดขึ้นโดยไม่มีผู้ปกครองหรือผู้หญิงทำการแต่งงานด้วยตัวเอง
ถือว่าการแต่งงานนั้นไม่ถูกต้อง
2. ผู้ปกครองคือผู้ชายที่ใกล้ชิดกับผู้หญิงมากที่สุด
ดังนั้นผู้ปกครองที่อยู่ในฐานะที่ห่างไกลจึงไม่สามารถทำการแต่งงานให้กับ
นางได้ หากมีผู้ปกครองที่ใกล้ชิดมากกว่าเขา
3. เงื่อนไขสำหรับผู้เป็นผู้ปกครองมีดังนี้: บรรลุศาสนภาวะ ต้องเป็นเพศชาย
มีวุฒิภาวะในการรู้ผลประโยชน์ของการแต่งงาน
และมีศาสนาเดียวกันระหว่างผู้ปกครองกับผู้ที่อยู่ใต้การปกครอง
ดังนั้นใครก็ตามที่ไม่มีคุณลักษณะเหล่านี้
จะไม่มีคุณสมบัติในการเป็นผู้ปกครองในการทำสัญญาการแต่งงาน

(58066)

(209) - عن عقبه بن عامر رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «أَحَقُّ الشُّرُوطِ أَنْ تُوفُوا بِهِ مَا اسْتَحَلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(209) - จากท่านอุกบะฮ์ บิน อามิร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า:
 ท่านเราะซูลลอลอย คือลัลลอลออะลัยฮิวะสลัม กล่าวว่:
 "เงื่อนไขที่คุณต้องยึดปฏิบัติมากที่สุด
 คือสิ่งที่ทำให้การมีเพศสัมพันธ์นั้นเป็นที่ยอมรับ" [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลดอริยฺ
 และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอลออะลัยฮิวะสลัม
 กล่าวว่าเงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติมากที่สุดคือสิ่งที่ป็นสาเหตุทำให้การร่วมสุขกับสตรี
 ีเป็นที่ยอมรับ
 ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่ยอมรับซึ่งภรรยาเป็นผู้ร้องขอไว้ในสัญญาการแต่งงาน

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. จำเป็น (วาญิบ)
 ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกระทำต่ออีกฝ่ายหนึ่ง
 เว้นแต่เงื่อนไขที่ทำให้สิ่งอนุญาตเป็นสิ่งต้องห้าม
 หรือทำให้สิ่งที่ต้องห้ามเป็นสิ่งที่ยอมรับ"
2. การรักษาเงื่อนไขการแต่งงานนั้น ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญมากกว่าเงื่อนไขใดๆ
 เพราะเป็นเงื่อนไขที่แตกต่างกับการอนุญาตในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์.
3. ความยิ่งใหญ่ของสถานะของการแต่งงานในอิสลาม
 ซึ่งได้เน้นย้ำให้มีการรักษาเงื่อนไขต่างๆ ของมัน

(6021)

(210) - عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «الدُّنْيَا مَتَاعٌ، وَخَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(210) - จากท่านอับดุลลอฮ์ บิน อัมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวว่
แท้จริงท่านเราะสูลลลอฮ์ คือลัลลลอฮอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่ :
"โลกนี้ล้วนเป็นสิ่งที่ให้ความสุข และสิ่งที่ให้ความสุขที่ดีที่สุดในโลกนี้ คือผู้หญิงที่ดี"
[เศาะฮีห] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่
แท้จริงโลกดุนยาและทุกสิ่งที่มีอยู่ในนั้นเป็นเพียงสิ่งที่ให้ความสุขชั่วขณะหนึ่งเท่านั้น แล้วมันก็จะสูญสลายไป และความสุขที่ดีที่สุดของโลกดุนยาคือภรรยาที่ดี เมื่อสามีได้มองย้งนางนางก็จะเกิดความสุข และเมื่อสามีสังนางก็จะเชื่อฟัง และหากสามีไม่ย้งนางก็ปกป้องเขาด้วยการดูแลตัวเองและเงินทองของเขา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. อนุญาตให้มีความสุขกับสิ่งดี ๆ ของโลกดุนยาที่อัลลลอฮทรงบัญญัติไว้สำหรับบ่าวของพระองค์โดยไม่ต้องฟุ่มเฟือยหรือเพ้อฝัน
2. สงเสริมให้เลือภรรยาที่ดี เพราะนางจะเป็นตัวช่วยสำหรับสามีในการเชื่อฟังพระเจ้าของเขา.
3. ความสุขที่ดีที่สุดของโลกนี้คือสิ่งที่อย้งในการเชื่อฟังอัลลลอฮหรือสิ่งที่ช่วยในการเชื่อฟังพระองค์

(5794)

(211) - عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى أَنَّهُمْ كَانُوا عِنْدَ حُدَيْفَةَ، فَاسْتَسْقَى فَسَقَاهُ مُجُوسِيٌّ، فَلَمَّا وَضَعَ الْقَدَحَ فِي يَدِهِ رَمَاهُ بِهِ، وَقَالَ: لَوْلَا أَنِّي نَهَيْتُهُ غَيْرَ مَرَّةٍ وَلَا مَرَّتَيْنِ - كَأَنَّهُ يَقُولُ: لَمْ أَفْعَلْ هَذَا، وَلَكِنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «لَا تَلْبَسُوا الْحَرِيرَ وَلَا الدَّبِيَّاجَ، وَلَا تَشْرَبُوا فِي آنِيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، وَلَا تَأْكُلُوا فِي صِحَافِهَا، فَإِنَّهَا لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَنَا فِي الْآخِرَةِ».

[صحيح] - [متفق عليه]

(211) - จากท่านอับดุลเราะหฺมาน บิน อบีลัยลา เล่าว่า

พวกเขาได้อยู่กับท่านฮุซัยฟะฮ์

แล้วท่านก็ขอน้ำดื่มและชายมะยูซัยยฺ(ผู้นับถือศาสนาบูชาไฟ)ก็ยกน้ำให้ท่าน

เมื่อเขาวางถ้วยไว้ในมือ เขาก็โยนมันทิ้ง แล้วกล่าวว่า:

หากไม่ใช่เพราะฉันได้ห้ามเขาแล้วครั้งหนึ่งหรือสองครั้ง -

ราวกับว่าเขากำลังจะบอกว่า: ฉันจะไม่ทำแบบนี้ - แต่ฉันได้ยินท่านนบี

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: “พวกเจ้าอย่าสวมผ้าไหมและผ้ายก

(เสื้อผ้าที่มาจากผ้าไหมที่ดีที่สุด) อย่าดื่มจากภาชนะที่เป็นทองและเงิน

อย่ากินอาหารจากภาชนะที่เป็นทองและเงิน

แท้จริงสิ่งเหล่านี้มีไว้สำหรับพวกเขา(ผู้ปฏิเสธศรัทธา)ในโลกนี้และสำหรับพวกเราในโลกหน้า”[เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ห้ามไม่ให้ผู้ชายสวมเสื้อผ้าที่มาจากผ้าไหมทุกชนิด

ห้ามไม่ให้ชายและหญิงกินและดื่มจากภาชนะที่เป็นทองและเงิน

และท่านกล่าวว่า มันจะเป็นภาชนะสำหรับผู้ศรัทธาในวันกียามะฮ์

เพราะพวกเขาได้ออกห่างจากมันในโลกดุนยาเพื่อแสดงถึงการเชื่อฟังอัลลอฮ์

ส่วนผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ได้ใช้มันในโลกหน้า เพราะพวกเขาเร่งรีบในสิ่งที่ดีๆ

ในโลกนี้ด้วยการใช้สิ่งเหล่านั้น และเป็นการเนรคุณต่อพระบัญชาของอัลลอฮ์

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ห้ามผู้ชายสวมผ้าไหมและผ้ายก

และได้เตือนถึงอันตรายที่ร้ายแรงสำหรับผู้สวมมัน

2. อนุญาตให้ผู้หญิงสวมผ้าไหมและผ้ายกได้
3. ห้ามไม่ให้ชายและหญิงกินและดื่มในงานที่เป็นทองและเงิน และห้ามใช้ภาชนะที่มาจากทองและเงิน
4. ท่านอุซัยษะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เข้มงวดมากในการยับยั้งความชั่ว และเขาได้อธิบายเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า เขาห้ามไม่ให้ชายคนนั้นใช้ภาชนะทองและเงินมาแล้วหลายครั้ง แต่เขาก็ไม่หยุดสักที

(2985)

(212) - عن ابن عمر رضي الله عنهما: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْقَرَعِ.

[صحيح] - [متفق عليه]

(212) - จากท่านอับนุอมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา เล่าว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ห้ามการตัดผมบางส่วนและให้เหลือไว้บางส่วน.

[เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ห้ามการโกนศีรษะบางส่วนแล้วเหลือบางส่วนไว้.

ข้อห้ามนี้ครอบคลุมผู้ชายทั้งเด็กและผู้ใหญ่

ส่วนผู้หญิงไม่ได้รับอนุญาตให้นางทำการโกนผม.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ศาสนาอิสลามให้ความสำคัญเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตาของมนุษย์

(8914)

(๒๑๓) - عن ابن عمر رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «أَحْفُوا الشَّوَارِبَ وَأَعْفُوا اللَّحَى». [صحيح] - [متفق عليه]

(213) - จากท่านอับนุอุมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮูมา กล่าวว่า : ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า : "พวกท่านจงเล็มหนวดและจงไว้เครา" [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรีห์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม สั่งให้ดูแลหนวดอย่าปล่อยทิ้งไว้ แต่ให้เล็มออก และท่านได้เอาจริงเอาจริงอย่างยิ่งในเรื่องนั้น และในทางกลับกัน ท่านใช้ให้ไว้เคราและปล่อยให้มันงอกออกมา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ไม่นอญูตให้โกนเครา

(3279)

(๒๑๔) - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا يَنْظُرُ الرَّجُلُ إِلَى عَوْرَةِ الرَّجُلِ، وَلَا الْمَرْأَةُ إِلَى عَوْرَةِ الْمَرْأَةِ، وَلَا يُفْضِي الرَّجُلُ إِلَى الرَّجُلِ فِي تَوْبٍ وَاحِدٍ، وَلَا تُفْضِي الْمَرْأَةُ إِلَى الْمَرْأَةِ فِي التَّوْبِ الْوَاحِدِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(214) - จากอบูชะฮีด อัลคุดรีห์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮู รายงานว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "ผู้ชายห้ามมองดูเอวเราะฮ์ (อวัยวะพिंगสงวน) ของผู้ชายด้วยกัน และผู้หญิงก็ห้ามมองดูเอวเราะฮ์ (อวัยวะพिंगสงวน) ของผู้หญิงด้วยกัน และผู้ชายห้ามนอนเปลือยกายร่วมกับผู้ชายในผ้าห่มผืนเดียวกัน และผู้หญิงก็ห้ามนอนเปลือยกายร่วมกับผู้หญิงในผ้าห่มผืนเดียวกัน" [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ห้ามมิให้ผู้ชายมองดูเอวเราะฮ์ (อวัยวะพिंगสงวน) ของผู้ชายด้วยกัน หรือผู้หญิงมองดูเอวเราะฮ์ (อวัยวะพिंगสงวน) ของผู้หญิงด้วยกัน

เอาเราะฮ์ หมายถึง

ทุกส่วนของร่างกายที่ทำให้รู้สึกละอายใจเมื่อมันได้เปิดเผยออกมา

เอาเราะฮ์ของผู้ชายคือ สิ่งที่อยู่ระหว่างสะดือและหัวเข่าของเขา

สำหรับผู้หญิงทุกส่วนของร่างกายของนางเป็นเอาเราะฮ์สำหรับผู้ชายที่มีไซมะห์หรือ

อม ส่วนผู้หญิงด้วยกันเองและผู้ชายที่เป็นมะห์หรืออมของนาง

นางสามารถเปิดเผยในสิ่งที่เปิดเผยกันโดยปกติเมื่ออยู่ในบ้าน

และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ได้ห้ามมิให้ผู้ชายอยู่เปลือยกายร่วมกับผู้ชายในผืนผ้าหรือผ้าคลุมผืนเดียวกัน

และห้ามมิให้ผู้หญิงอยู่เปลือยกายร่วมกับหญิงในผืนผ้าหรือผ้าคลุมผืนเดียวกัน

เพราะสิ่งดังกล่าวอาจทำให้แต่ละคนสัมผัสกับเอาเราะฮ์ (อวัยวะพึงสงวน)

ของอีกฝ่าย ซึ่งการสัมผัสเช่นนั้นเป็นสิ่งต้องห้ามเหมือนกับการมองดูมัน

ยิ่งไปกว่านั้นการสัมผัสเป็นสิ่งต้องห้ามที่เข้มงวดกว่า

เพราะมันจะนำไปสู่ความเสียหายที่รุนแรงมากขึ้น

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ห้ามมองดูเอาเราะฮ์ (อวัยวะพึงสงวน) นอกจากสามีและภรรยาของเขา
2. ศาสนาอิสลามให้ความสำคัญกับความบริสุทธิ์ทางสังคมและการปิดช่องทางที่นำไปสู่การผิดศีลธรรม
3. อนุญาตให้มองดูเอาเราะฮ์ (อวัยวะพึงสงวน) หากมีความจำเป็นเกิดขึ้น เช่น เพื่อการรักษา เป็นต้น โดยมีเงื่อนไขว่าต้องกระทำโดยปราศจากความใคร่
4. มุสลิมได้ถูกบัญชาให้ปกปิดเอาเราะฮ์ (อวัยวะพึงสงวน) ของเขา และลดสายตาของเขาจากเอาเราะฮ์ (อวัยวะพึงสงวน) ของผู้อื่น
5. การเจาะจงข้อห้ามสำหรับผู้ชายกับชายและหญิงกับผู้หญิง ก็เพราะโอกาสในการมองดูและการเปิดเผยเอาเราะฮ์(ระหว่างกัน)มันมีมากกว่า

(8904)

(๒1๕) - عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما قال: لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاحِشًا وَلَا مُتَّفَحِّشًا، وَكَانَ يَقُولُ: «إِنَّ مِنْ خِيَارِكُمْ أَحْسَنَكُمْ أَخْلَاقًا». [صحيح] - [متفق عليه]

(215) - จากท่านอับดุลลอฮฺ บินอัมร์ เราะฎิยัลลอฮูมา กล่าวว่่า:
ท่านนบีไม่เคยเป็นคนหยาบช้ำและไม่เคยเป็นคนที่พูดจาหยาบคาย
และท่านก็เคยพูดว่่า “แท้จริง ผู้ที่ดีที่สุดในหมู่สุ่เจ้า คือ ผู้ที่มีอุปนิสัยดีที่สดุ” [เศาะฮิหฺ] -
[รายงานโดย อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

การพูดที่ไม่ดี และการกระทำที่ไม่ดีนั้น ไม่ใช่มารยาทของท่านนบี
คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิอะสลัลม
และท่านไม่เคยมีความตั้งใจอย่างนั้นและไม่เคยมีเจตนาอย่างนั้นเลย เพราะท่าน
คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิอะสลัลม เป็นผู้ที่มีมารยาทที่ดียิ่ง.

และท่านนบี คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิอะสลัลม กล่าวว่่า
คนที่ดีที่สุดในหมู่พวกเจ้าสำหรับอัลลอฮฺ คือ ผู้ที่มีมารยาทที่ดีที่สดุ
ด้วยทำความดี มีใบหน้าที่ยิ้มแย้ม ยับยั้งความชั่วและอดทนกับมัน
และการคลุกคลีกับผู้คนด้วยดี

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. สำหรับผู้ศรัทธาแล้วควรหลีกเลี่ยงคำหยาบคายและการกระทำที่นารังเกียจ
2. ความสมบูรณ์แบบของมารยาทของท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิอะสลัลม
คือจะไม่มีสิ่งใดออกมาจากท่านนอกจากการกระทำที่ดีและคำพูดที่สวยาม
เท่านั้น.
3. มารยาทที่ดีเป็นสนามสำหรับการแข่งขัน
ดังนั้น ใครก็ตามที่สามารถบรรลุได้ก็อยู่ในหมู่ผู้ศรัทธาที่ดีที่สดุและมีอีมาน
ที่สมบูรณ์ที่สดุ

(216) - عن عائشة رضي الله عنها قالت: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيُدْرِكُ بِحُسْنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ الصَّائِمِ الْقَائِمِ». [صحيح بشواهده] - [رواه أبو داود وأحمد]

(216) - จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวว่่า :
 นั้นได้ยึนท่านเราะะสุลลลอฮุ คืออลลลลอฮุอะลยฮิวะสลลัม กล่าวว่่า :
 “แท้จรงมูอึมนที่ม่คณลัษณะนึสยที่ตึนั้นยอม่บรลฤถึงระดับขัันของผูที่ถึอคือลอดและลुकขัันทำอึบาคะฮุในยามค้าคึนอยางแนอน” [เศาะฮึฟ ด้วยอะดิษบหอื่น ๆ ที่มาสำหรับ]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คืออลลลลอฮุอะลยฮิวะสลลัม ได้อธิบายว่่า
 การม่มารยาทที่ตึนั้นสามารถยกระดบบุคคลผู้นัันให้อยู่ในระดับผูที่ถึอคือลอดในต
 อกกลางวันและละหมาดในตอกกลางคึนเป็นประจ้่า และมารยาทที่ตึนั้น ได้แก
 การทำคณประโยชน์ การพูดจาไพเราะ การม่ไบหน้าที่ยั้มแย้ม
 การยับยั้งสิ่งที่ไม่ดีและอดทนสิ่งที่ไม่ดีจากผูคณ

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ศาสนาอิสลามให้ความสำคัญในการขัดเกลามารยาท และสร้างวามสมบูรณแบบให้มั่น
2. พูดถึงวามประเสริฐของกรม่มารยาทที่ดี ถึงขัันสามารถทำให้คณฯ หนึ่งบรลฤถึงระดับผูที่ถึอคือลอดที่ไม่ละมันเลยและผูที่ยึนละหมาดที่ไม่เหน็ดเหนื่อ
3. การถึอคือลอดในตอกกลางวันและการละหมาดในตอกกลางคึนนั้น ถึอว่่าเป็นการทำอึบาคะฮุที่ยัังใหญ่ ซึ่งหังสองสิ่งนี้ถึอว่่าเป็นอึบาคะฮุที่หนักสำหรับร่างกาย คณที่มีมารยาทดีสามารถบรลฤถึงระดับขัันของหังสองสิ่งนี้ได้เพราะวามพยายามของเขา การตอสูกับตัวเองด้วยการปฏิบัติที่ดี

(5799)

(۲۱۷) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيْمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا، وَخَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِنِسَائِهِمْ». [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(217) - จากท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะซูลล่อฮ์ ค็็อลลล่อฮุอะลัยฮิวะสลัลม์ กล่าวว่่า : "บรรดาผู้ศรัทธาที่มีอีมานสมบูรณ์ที่สุด ค็็็ผู้ที่มีมารยาทที่ดีที่สุดในหมู่พวกเขาและคนที่ดีที่สุดในหมู่พวกเขา ค็็็ผู้ที่ปฏิบัติอย่างดีที่สุด ต่อบรรดาสตรีของเขา" [หะซัน]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ค็็็อลลล่อฮุอะลัยฮิวะสลัลม์ กล่าวว่่า
แท้จริงมนุษย์ที่มีอีมานที่สมบูรณ์ที่สุด ค็็็ผู้ที่มีมารยาทที่ดี
ค็็็ด้วยการมีไบหน้ายัมแย้ม และส่งเสริมการทำดี พุดจาไฟเราะะ ยับยั้งสิ่งที่ไม่ดี.

และบรรดาผู้ศรัทธาที่ดีที่สุดค็็็ผู้ที่ปฏิบัติอย่างดีที่สุด
ต่อบรรดาสตรีของเขา เช่น ภรรยาของเขา บุตรสาว พี่สาวน้องสาว
และญาติผู้หญิง เพราะพวกเขาเป็นผู้ที่สมควรได้รับมารยาทที่ดีงามมากที่สุด

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความประเสริฐของการมีมารยาทดี และเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธา
2. การปฏิบัติการทำงานเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธา
และการศรัทธานั้นมีการเพิ่มขึ้นและลดลง
3. ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่ทำให้เกียรติแก่สตรี
และส่งเสริมให้กระทำดีต่อพวกนาง

(5792)

(218) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سئِلَ رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ الْجَنَّةَ، فَقَالَ: «تَقْوَى اللهِ وَحُسْنُ الْخُلُقِ»، وَسئِلَ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ النَّارَ فَقَالَ: «الْفَمُّ وَالْفَرْجُ». [حسن صحيح] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(218) - จากอบุฮุรัยเราะฮ์ เราะฮ์ฎียัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่: ท่านเราะซูลลลอฮ์ ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ถูกถามถึงสิ่งที่ทำให้ผู้คนได้เข้าสวรรค์มากที่สุดคืออะไร ท่านตอบว่ "การยำเกรงต่ออัลลลอฮ์ และการมีมารยาทที่ดี" และท่านได้ถูกถามถึงสิ่งที่ทำให้ผู้คนตกนรกมากที่สุดคืออะไร ท่านตอบว่ "ปากและอวัยวะเพศ" [หะซันเศาะฮี้ห]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวถึงสาเหตุที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้ได้เข้าสวรรค์ ซึ่งมี 2 ประการ คือ การยำเกรงต่ออัลลลอฮ์และการมีมารยาทที่ดี การยำเกรงต่ออัลลลอฮ์ คือ การปกป้องตัวเจ้าจากการลงโทษของอัลลลอฮ์ ด้วยการปฏิบัติตามคำสั่งต่าง ๆ ของพระองค์และหลีกเลี่ยงข้อห้ามต่าง ๆ ของพระองค์ และการมีมารยาทที่ดี คือ การแสดงออกด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม เอื้อเฟื้อ และยับยั้งความชั่ว และสาเหตุที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่จะทำให้เข้านรก มี 2 ประการ คือ ลิ่นและอวัยวะเพศ ดังนั้น ส่วนหนึ่งจากบาปของลิ่น คือ การโกหก การนินทาลับหลัง การใส่ร้ายผู้อื่น และอื่น ๆ และส่วนหนึ่งจากบาปของอวัยวะเพศคือ การผิดประเวณี การรักร่วมเพศกับเพศเดียวกัน และอื่น ๆ

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. การเข้าสวรรค์นั้น มีสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับอัลลอฮ์ ตะอาลา เช่น การยำเกรงต่อพระองค์ และมีสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ เช่น การมีมารยาทที่ดี
2. อันตรายของลิ้นที่มีต่อเจ้าของของมัน และมันเป็นสาเหตุหนึ่งที่จะทำให้เข้านรก
3. อันตรายของตักหาและความลามกอนาจารที่เกิดขึ้นระหว่างมนุษย์ เพราะมันเป็นสาเหตุที่ใหญ่ที่สุดที่ทำให้เข้านรก

(5476)

(219) - عن أنس بن مالك رضي الله عنه قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْسَنَ النَّاسِ

خُلُقًا. [صحيح] - [متفق عليه]

(219) - จากท่านอนัส บิน มาลิก เราะฎียัลลอฮุอันฮู ได้กล่าวว่า : ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เป็นบุคคลที่มีมารยาทที่ดีที่สุด" [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เป็นผู้ที่สมบูรณ์ที่สุดในด้านมารยาท เป็นผู้นำในด้านมารยาทและความดีต่างๆ เช่น คำพูดที่สวยงาม การทำดี มีใบหน้าที่ยิ้มแย้ม ยับยั้งความชั่วและอดทนต่อผู้อื่น

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความสมบูรณ์แบบในมารยาทของท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
2. ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม คือต้นแบบที่สมบูรณ์แบบที่สุดในด้านจรรยา มารยาท
3. ส่งเสริมให้ปฏิบัติตามแบบอย่างของท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ในด้านมารยาทที่ดีงามของท่าน.

(6180)

(۲۲۰) - قال سعد بن هشام بن عامر - عندما دخل على عائشة رضي الله عنها: - يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنبَيْتَنِي عَنْ خُلُقِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَتْ: أَلَسْتَ تَقْرَأُ الْقُرْآنَ؟ قُلْتُ: بَلَى، قَالَتْ: فَإِنَّ خُلُقَ نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ الْقُرْآنَ. [صحيح] - [رواه مسلم في جملة حديث طويل]

(220) - จากท่านสะอัด บินฮิชาม บินอามิร

ได้กล่าวขณะที่เขาได้เข้าไปหาท่านหญิงอาอิชะฮ์ ราะเราะฎียัลลอฮุอันฮา ว่า:
โอ้มารดาของผู้ศรัทธา จงบอกแก่ฉันหน่อยเกี่ยวกับมารยาทของท่านเราะฆุลลอฮ์
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ท่านหญิงกล่าวว่า: เจ้าไม่อ่านอัลกุรอานหรือหรือ?
ฉันตอบว่า : แนนอน ฉันได้อ่าน ท่านหญิงกล่าวว่า : แท้จริงมารยาทของท่านนี่
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมนั้นก็คืออัลกุรอาน. [เศาะฮิห]

คำอธิบาย:

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ ราะเราะฎียัลลอฮุอันฮา มารดาแห่งผู้ศรัทธา
ถูกถามเกี่ยวกับมารยาทของท่านนี่ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ท่านหญิงจึงตอบด้วยคำพูดที่ครอบคลุม
และท่านหญิงได้แนะนำผู้ถามถึงอัลกุรอานซึ่งเป็นคัมภีร์ที่รวมคุณลักษณะที่สม
บูรณ์ทั้งหมด และท่านหญิงกล่าวว่า: ท่านนี่ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
เป็นผู้ที่มีมารยาทด้วยมารยาทของอัลกุรอาน สิ่งใดที่อัลกุรอานสั่งให้ทำ
ท่านก็ทำ และสิ่งใดที่อัลกุรอานห้าม ท่านก็หลีกเลี่ยงมัน ดังนั้น
มารยาทของท่านนั้นคือการปฏิบัติตามอัลกุรอาน ยืนหยัดในขอบเขตของมัน
ปฏิบัติตามมารยาทของมัน และรับเรื่องราวที่เป็นอนุทาหรณ์และเรื่องราวต่างๆ
ที่มีในอัลกุรอานเป็นบทเรียน

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ส่งเสริมให้ปฏิบัติตามแบบอย่างของท่านนี่ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ในด้านมารยาทของท่าน ด้วยการปลูกฝังด้วยมารยาทของอัลกุรอาน
2. ยกย่องมารยาทของท่านนี่ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
และมันคือผลของอัลกุรอาน
3. อัลกุรอานเป็นบ่อเกิดแห่งมารยาทอันดีงามทั้งหมด

4. มารยาทในอิสลามนั้นครอบคลุมศาสนาในทุกด้าน ด้วยการปฏิบัติตามคำสั่งใช้และหลีกเลี่ยงข้อห้าม

(8265)

(۲۲۱) - عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعْجِبُهُ التَّيْمُنُ، فِي تَعْلُغِهِ، وَتَرْجُلِهِ، وَطُحُورِهِ، وَفِي شَأْنِهِ كُلِّهِ. [صحيح] - [متفق عليه]

(221) - จากท่านหญิงอาอิชะหฺ ผู้เป็นมารดาของผู้ศรัทธา เราะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวว่: ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ขึ้นชอบการเริ่มทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยด้านขวา ไม่ว่าจะเป็นการสวมรองเท้า การหวีผม การชำระล้าง และในการกระทำทุกอย่างของท่าน [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลดุคอรีย์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ฟังพอใจและชอบที่จะเริ่มต้นด้วยทางด้านขวาในเรื่องที่สมควรได้รับเกียรติ อาทิเช่น : เริ่มจากเท้าขวาในการสวมรองเท้า เริ่มจากทางขวาในการหวีผม แต่งผม และทาน้ำมันบนศีรษะ และหนวดเครา และในการอาบน้ำละหมาด โดยเริ่มจากด้านขวาก่อนด้านซ้าย ทั้งมือและเท้า

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. อิหม่ามอัล-นะวารีย์ (เราะฮิมาฮุลลอฮฺ) กล่าวว่ นี่เป็นกฎที่ถูกใช้กันนในอิสลามซึ่งในเรื่องของเกียรติและการยกย่อง เช่น การสวมเสื้อผ้า สวมกางเกง สวมรองเท้า เข้ามัสยิด แปรงฟัน การเขียนขอบตา เล็มเล็บ หนวด การหวีผม ถอนขนรักแร้ โกนศีรษะ การให้สละมตอนละหมาด การล้างแขนขวา และออกจากห้องน้ำ การกินดื่ม การจับมือ การสัมผัสหีนด่า และสิ่งของอื่น ๆ ในความหมายที่ฟังปรารถนาให้กระทำด้วยด้านขวา และสิ่งที่ตรงกันข้าม เช่น เข้าห้องน้ำ ออกจากมัสยิด ปัสสาวะ และการชำระ การถอดเสื้อผ้า ถอดกางเกง ถอดรองเท้า เป็นต้น

เป็นที่พึงปรารถนาให้กระทำด้วยด้านซ้าย

และทั้งหมดนี้กระทำด้วยการให้เกียรติและการยกย่องด้านขวา

2. “เขาชอบด้านขวา” ได้แก่ การเริ่มกระทำด้วยมือขวา ขาขวา ด้านขวา และการจัดการบางสิ่งด้วยมือขวา

3. อิหม่ามอัล-นะวารีย์ (เราะฮิมาฮุลลอฮ์) กล่าวว่า
 จงรู้เถิดว่าในบรรดาอวัยวะบางส่วนของร่างกาย
 การชำระล้างนั้นไม่จำเป็นต้องเริ่มด้วยข้างขวาก่อน คือ หู ฝ่ามือ และแก้ม
 แต่ให้ชำระในคราวเดียวกัน หากจำเป็น เช่น ในกรณีของบุคคลถูกตัด
 หรือ พิการ ก็ให้เริ่มทางด้านขวาก่อน

(3018)

(๒๒๒) - عن شداد بن أوس رضي الله عنه قال: ثِنْتَانِ حَفِظْتُهُمَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ، وَلِيُحَدِّدَ أَحَدَكُمْ شَفْرَتَهُ، فَلْيُرِخْ ذَيْبِحَتَهُ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(222) - จากซัดดาด บิน เอาส์ เราะฮิยัลลอฮูอันฮุ กล่าวว่า :

สองสิ่งที่คุณได้จำแนกมาจากท่านเราะฮูลุลลอฮ์ คืออลลัลลอฮุอะลยฮิวะสลัลัม
 ซึ่งท่านกล่าวว่า : "แท้จริงอัลลลอฮ์ได้ทรงบัญญัติให้กระทำความดีต่อทุก ๆ สิ่ง
 ดังนั้นเมื่อพวกเจ้าจะฆ่า ก็จงฆ่าด้วยวิธีการที่ดี และเมื่อพวกเจ้าจะเชือด(สัตว์)
 ก็จงเชือดด้วยวิธีการที่ดี และคนใดคนหนึ่ง ในหมู่พวกเจ้าจงลบล้มคอของเขาให้คม
 และจงให้สัตว์เชือดของเขาได้ผ่อนคลายเป็น" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คืออลลัลลอฮุอะลยฮิวะสลัลัม บอกว่า แท้จริงอัลลลอฮ์ ตะอาลา
 ได้ทรงบังคับให้เราทำดีต่อทุกสิ่ง ซึ่งการทำดีนี้
 คือการรู้สึกถึงการเฝ้าดูของอัลลลอฮ์อยู่เสมอ ทั้งในการทำอิบาดะฮ์ต่อพระองค์
 การทำดีต่าง ๆ และการละเว้นจากการทำร้ายผู้อื่น
 และส่วนหนึ่งของการทำดีดังกล่าว คือการฆ่าและการเชือดด้วยวิธีที่ดี

ดังนั้น การทำดีในการฆ่าลงโทษประหารชีวิต คือ เลือกริษที่ง่ายและเบาที่สุด และให้ผู้ถูกฆ่าเสียชีวิตเร็วที่สุด

และการทำดีในการเชือด คือ มีเมตตาต่อสัตว์ด้วยการลับมิดให้คม ไม่ทำการลับมิดต่อหน้าสัตว์ที่จะเชือด โดยที่มันกำลังมองดูอยู่ และไม่เชือดสัตว์ในขณะที่มีสัตว์ตัวอื่นมองดูอยู่

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความเมตตาของอัลลอฮ์ ตะอาลา และความอ่อนโยนของพระองค์ที่มีต่อทุกสิ่งทีพระองค์ทรงสร้างมา
2. การทำดีในการฆ่าและการเชือดสัตว์นั้นต้องให้ถูกตามหลักที่ศาสนากำหนดไว้
3. ความสมบูรณ์แบบของบทบัญญัติศาสนาและความครอบคลุมของมันเหนือทุกความดี ซึ่งส่วนหนึ่ง คือการมีเมตตาและกรุณาต่อสัตว์
4. ห้ามมิให้ทำลายศพของผู้ตายหลังจากที่ฆ่าเขาแล้ว
5. ไม่อนุญาตกระทำการทุกสิ่งทีเป็นการทรมานสัตว์

(4319)

(223) - عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ الْمُسْلِمِينَ عِنْدَ اللَّهِ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ، عَنْ يَمِينِ الرَّحْمَنِ عَزَّ وَجَلَّ، وَكَلَّمْنَا يَدَيْهِ يَمِينُ، الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَمَا وَلَوْ» . [صحيح] - [رواه مسلم]

(223) - จาก अबดุลลอฮ์ บิน อัมร์ เราะฎียัลลอฮุอันฮุม่า ได้กล่าวว่า :

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะสลลัม กล่าวว่ :

“แท้จริงบรรดาผู้ที่เที่ยงธรรม ณ ที่อัลลอฮ์นั้น พวกเขาจะอยู่บนมิมบรที่ท่าจากรัศมี

ซึ่งจะอยู่ทางพระหัตถ์ด้านขวาของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

และพระหัตถ์ทั้งสองของพระองค์ทรงมีความดีงาม

พวกเขาคือบรรดาผู้ที่มีความยุติธรรมในการตัดสิน

การดูแลครอบครัวและผู้ที่อยู่ภายใต้การปกครอง” [เศาะฮีห] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮอะลัยฮิวะสَّلَام บอกว่า บรรดาผู้ที่ตัดสินใจด้วยความยุติธรรมและสัจธรรมระหว่างผู้คนที่อยู่ภายใต้การดูแลและการปกครองของเขา และครอบครัวของเขา พวกเขาจะได้นั่งบนที่นั่งสูงตระหง่านที่สร้างมาจากแร่ศมี เพื่อเป็นเกียรติแก่พวกเขาในวันกิยามะฮ์ ซึ่งที่นั่งเหล่านี้อยู่ทางพระหัตถ์ด้านขวาของผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้สูงส่ง และพระหัตถ์ทั้งสองของพระองค์นั้นทรงมีความดั่งงามเสมอ

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ความประเสริฐของความยุติธรรมและส่งเสริมให้มีความยุติธรรม
2. ความยุติธรรมเป็นเรื่องทั่วไปที่ครอบคลุมทุกประเภทของการปกครองและการตัดสินระหว่างผู้คน แม้แต่ความยุติธรรมระหว่างบรรดาภรรยาและลูกๆ ด้วยกัน เป็นต้น
3. อธิบายถึงสถานะของผู้ที่มีความยุติธรรมในวันกิยามะฮ์
4. การมีสถานะที่แตกต่างกันระหว่างบรรดาผู้ศรัทธาในวันกิยามะฮ์ ซึ่งแต่ละคนจะขึ้นอยู่กับการทำงานของเข
5. วิธีการส่งเสริมให้เกิดความปรารถนาอย่างแรงกล้า นั่นถือเป็นวิธีการหนึ่งเพื่อเรียกร้องผู้คนสู่การเชื่อฟัง

(4935)

(๒๒๔) - عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «لَا ضَرَّ رَ وَلَا ضِرَّارَ، مَنْ ضَارَّ ضَرَّهُ اللهُ وَمَنْ شَاقَّ شَقَّ اللهُ عَلَيْهِ». [صحيح بشواهده] - [رواه الدارقطني]

(224) - จากอบูสะอีด อัลคุดรียฺ เราะฎียัลลอฮฺอันฮุ กล่าวว่่า ท่านเราะซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า: "อย่าได้ทำอันตรายต่อตนเองและผู้อื่น ผู้ใดทำอันตราย อัลลอฮฺจะทรงทำอันตรายต่อเขา และผู้ใดสร้างความลำบาก อัลลอฮฺจะสร้างความลำบากแก่เขา" [เศาะฮีหฺ ด้วยอะดิษบทอ์นีนะฮ์ ที่มาสาห์บ] - [รายงานโดย อัลดารุกุตนีย]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม ได้อธิบายถึงความจำเป็นต้องยับยั้งอันตรายทุกชนิดและทุกรูปแบบจากตนเองและจากผู้อื่น ดังนั้นจึงไม่อนุญาตให้ผู้ใดทำอันตรายต่อตนเองหรือผู้อื่น และไม่อนุญาตให้เผชิญหน้าอันตรายด้วยอันตราย เพราะสิ่งอันตรายจะไม่ถูกลบล้างด้วยอันตราย เว้นแต่เป็นเรื่องการลงโทษอย่างเท่าเทียมกัน โดยปราศจากการละเมิด จากนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม ได้อธิบายถึงผลร้ายที่เกิดขึ้นกับผู้ที่ทำร้ายผู้คน และความยากลำบากที่เกิดขึ้นกับผู้ที่ยังกร้าวต่อผู้คน

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ไม่อนุญาตให้ลงโทษเกินกรอบที่เท่าเทียมกัน
2. อัลลอฮฺจะไม่ทรงสิ่งใช้บรรดาบ่าวของพระองค์ด้วยสิ่งหนึ่งที่เป็นอันตรายต่อพวกเขา
3. ห้ามทำร้ายตัวเองและทำร้ายผู้อื่น ด้วยคำพูดหรือการกระทำหรือการละทิ้ง
4. ผลแห่งการตอบแทนจะเป็นไปตามการกระทำ ดังนั้นผู้ใดที่ทำอันตราย อัลลอฮฺก็จะให้เขาได้รับอันตรายเช่นกัน และผู้ใดที่สร้างความลำบาก อัลลอฮฺก็จะให้เขาได้รับความลำบากเช่นกัน

5. กฎข้อหนึ่งของกฎหมายชารีอะห์คือ “สิ่งอันตรายต้องได้รับการลบล้าง” ดังนั้นหลักชารีอะห์จะไม่เห็นด้วยกับสิ่งที่เป็นอันตรายและจะปฏิเสธอันตรายนั้น

(4711)

(۲۲۵) - عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّمَا مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السَّوِّءِ كَمَثَلِ الْمِسْكِ وَنَافِخِ الْكَبِيرِ، فَحَامِلُ الْمِسْكِ: إِمَّا أَنْ يُجْذِبَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِخُ الْكَبِيرِ: إِمَّا أَنْ يُجْرِقَ ثِيَابَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً.»
[صحيح] - [متفق عليه]

(225) - จากท่านอบูมูซา อัลอัซอะรียี เราะฎียัลลอฮ์อันฮู รายงานว่า: ท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัม กล่าวว่: "อุปมาเพื่อนที่ดีกับเพื่อนที่ไม่ดีนั้น อุปมาดังคนที่มีน้ำหอม กับช่างตีเหล็ก กล่าวคือคนที่มีน้ำหอมนั้น เขาอาจจะมอบน้ำหอมให้แก่ท่าน หรือไม่ ท่านอาจจะซื้อน้ำหอมจากเขา หรืออย่างน้อยท่านก็ได้รับกลิ่นหอมจากเขาบ้าง ส่วนช่างตีเหล็กนั้น เขาอาจทำให้เสื้อผ้าของท่านถูกไฟเผาไหม้ หรือไม่ ก็อาจทำให้ท่านได้รับกลิ่นอันน่ารังเกียจ" [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรีห์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัม ได้ยกตัวอย่างถึงมนุษย์สองประเภท: ประเภทที่หนึ่ง:

สหายและมิตรที่ดีที่คอยชี้แนะสู่อัลลอฮ์และสู่สิ่งที่พระองค์พอพระทัย และคอยสนับสนุนในการเชื่อฟังพระองค์ อุปมาเพื่อนที่ดีนี้ อุปมาดังคนขายน้ำหอม เขาอาจให้น้ำหอมแก่คุณหรือคุณจะซื้อมันจากเขา หรือคุณได้สัมผัสหรือได้รับกลิ่นหอมจากเขา

ประเภทที่สอง: สหายและมิตรที่ไม่ดี ที่คอยขวางทางสู่อัลลอฮ์ คอยสนับสนุนให้ทำความชั่ว จะเห็นการกระทำที่ไม่ดีจากเขา และคุณจะกล่าวในทางที่ไม่ดี อันเนื่องจากคุณเป็นสหายและเป็นมิตรกับคนเช่นเขา อุปมาเพื่อนที่ไม่ดีนี้ อุปมาเหมือนช่างตีเหล็กที่กำลังฟันไฟ

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ความประเสริฐของการอดกลั้นและการควบคุมตนเองในยามโกรธ และถือว่ามันเป็นความดีอย่างหนึ่งที่อิสลามส่งเสริมให้กระทำ
2. การต่อสู้กับตนเองในยามโกรธ ยากยิ่งกว่าการต่อสู้กับศัตรูเสียอีก
3. อิสลามได้ได้รับความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของความแข็งแกร่งในยุคนก่อนหน้าอิสลามให้กลายเป็นศีลธรรมอันดีงาม ดังนั้น ผู้ที่แข็งแกร่งที่สุดคือผู้ที่สามารถควบคุมตนเองได้
4. หลีกห่างจากความโกรธ เพราะมันเป็นสาเหตุในการสร้างความเสียหายแก่บุคคลและสังคม

(5351)

(228) - عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما قال: سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا يَعْظُ أَخَاهُ فِي الْحَيَاءِ، فَقَالَ: «الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيْمَانِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(228) - จาก अबดุลลอฮ์ บิน อุมัร เราะฎียัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวว่า: ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ยินชายคนหนึ่งที่กำลังให้คำชี้แนะแก่พี่น้องของเขาถึงเรื่องความละอาย ดังนั้น ท่านจึงกล่าวว่า: "ความละอายเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธา" [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย अबดุลคอรีษฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ยินชายคนหนึ่งซึ่งกำลังให้คำชี้แนะแก่พี่น้องของเขาเพื่อให้เลิกขี้อาย! ดังนั้น ท่านจึงอธิบายให้เขาฟังว่าความละอายนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธาและมันจะไม่นำสิ่งใดมานอกจากความดีเท่านั้น

ความละอายเป็นมารยาทที่นำไปสู่การกระทำสิ่งที่ดีสวยงามและละทิ้งสิ่งที่น่ารังเกียจ

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. สิ่งที่ขัดขวางมิให้ท่านกระทำความดี มันไม่ได้เรียกว่าละอาย แต่จะเรียกว่า เกรงกลัว ไร้ความสามารถ อ่อนแอ และซี้ซลาด
2. ความละอายที่มีต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา คือการปฏิบัติในสิ่งที่ถูกสั่งใช้ และละทิ้งในสิ่งที่เป็นการห้ามต่างๆ
3. การละอายที่มีต่อผู้คน คือการให้ความเคารพพวกเขา ให้เกียรติพวกเขาตามสถานะของพวกเขา และหลีกเลี่ยงสิ่งที่น่ารังเกียจ

(5478)

(229) - عن المقدم بن معدي كرب رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «إِدَا أَحَبَّ الرَّجُلُ أَحَاهُ فَلْيُخْبِرْهُ أَنَّهُ يُحِبُّهُ».

[صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي في السنن الكبرى وأحمد]

(229) - จากอัลมิกดาม บิน มะอดียกะริบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า: "เมื่อคนๆ หนึ่งรักพี่น้องของเขา ก็จงบอกให้เขารู้ว่ารักเขา" [เศาะฮีห]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม ได้ชี้แจงว่า อีกหนึ่งงานที่ทำแล้วจะทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องได้เหนียวแน่นมากขึ้น คือ เมื่อคนๆ หนึ่งรักพี่น้องของเขา ก็จงบอกเขาให้รู้ว่ารักเขา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ความประเสริฐของการรักกันฉันท์พี่น้องเพื่ออัลลอฮ์ ไม่ใช่เพื่อผลประโยชน์ทางโลกดุนยา
2. สนับสนุนให้มีการบอกรักให้กับพี่น้องที่เรารักในหนทางของอัลลอฮ์ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความรักความผูกพันได้แน่นแฟ้นมากขึ้น
3. เมื่อความรักความผูกพันเกิดขึ้นระหว่างพี่น้องผู้ศรัทธา สายใยแห่งการเป็นพี่น้องร่วมอีหม่านก็จะเหนียวแน่นมากขึ้น และจะปกป้องสังคมไม่ให้เกิดการสั่นคลอนและการแตกแยกกัน

(3017)

(230) - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ». [صحيح] - [رواه البخاري من حديث جابر، ورواه مسلم من حديث حذيفة]

(230) - จากญาบิร บิน อับดุลลอฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮูมา ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าววา: "ทุก ๆ ความดีคือการเสาะตะเกาะฮ์ (การบริจาคทาน) " [เสาะฮ์ห]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม บอกวา การกระทำความดีทุกอย่างและการทำประโยชน์ต่อผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นการพูดหรือการกระทำ ล้วนเป็นการเสาะตะเกาะฮ์ (การบริจาคทาน) และมีรางวัลตอบแทน

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. การเสาะตะเกาะฮ์ (การบริจาคทาน)
ไม่จำกัดเฉพาะสิ่งที่มีมนุษย์ทำการบริจาคที่เป็นเงินอย่างเดียว แต่รวมถึงความดีทุกอย่างที่มีมนุษย์ทำหรือพูด แล้วส่งความดีนั้นแก่ผู้อื่น
2. ส่งเสริมให้ทุ่มเทในการกระทำความดีและทุกสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น
3. ไม่ควรด้อยค่าความดีใดๆ แม้วามันจะน้อยนิดก็ตาม

(5346)

(231) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «كُلُّ سُلَامَى مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ، كُلُّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ يَعْدِلُ بَيْنَ الْإِنْتَيْنِ صَدَقَةٌ، وَيُعِينُ الرَّجُلَ عَلَى ذَاتَيْهِ فَيَحْمِلُ عَلَيْهَا أَوْ يَرْفَعُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةٌ، وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ خُطْوَةٍ يَخْطُوهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ، وَيُمِيطُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(231) - จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะะฮุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า: "ทุกข้อต่อของกระดูกจากผู้คนทั้งหลายนั้นจำเป็นต้องทำการเศาะตะเกาะฮ์ทุกวันทีดว งอาทิตยัขึ้น การสร้างความเป็นธรรมระหว่างคนสองคนเป็นการเศาะตะเกาะฮ์ การช่วยเหลือผู้อื่นให้ขึ้นพาหนะของเขา หรือช่วยยกสิ่งของขึ้นบนพาหนะของเขาเป็นการเศาะตะเกาะฮ์ คำพูดทีดีเป็นการเศาะตะเกาะฮ์ ทุกก้าวทีเดินไปสูการละหมาดเป็นการเศาะตะเกาะฮ์ และการขจัดอันตรรายออกจากทางเดินเป็นการเศาะตะเกาะฮ์" [เศาะฮิห] - [รายงานโดย อัลบุคอรียั และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อธิบายว่่า มุสลิมทุกคนมีหน้าทีที่ต้องทำการเศาะตะเกาะฮ์ทุกวันตามจำนวนข้อต่อของกระดูกของเขาเป็นการเศาะตะเกาะฮ์แบบสมัครใจเพื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา เพื่อเป็นการขอบคุณพระองค์ทีพระองค์ได้มอบความสุขสบายให้ และพระองค์ทรงทำให้ข้อต่อกระดูกของเขาสามารถใช้ในการหดตัวและยืดออกได้ และแท้จริงแล้ว การเศาะตะเกาะฮ์นั้นเกี่ยวกับการทำความดีทั้งหมดและไม่ได้ขึ้นอยู่กับการเศาะตะเกาะฮ์เงินทองเท่านั้น เช่น: ความเป็นธรรมของเจ้าและการสร้างความปลอดภัยระหว่างคนสองคนถือเป็นการเศาะตะเกาะฮ์ การทีคุณให้การช่วยเหลือคนทีไม่สามารถจัดการสัตว์ของเขา ดังนั้นคุณช่วยยกเขาขึ้นบนสัตว์ หรือช่วยยกของให้เขาถือเป็นการเศาะตะเกาะฮ์ คำพูดทีดีไม่ว่าจะเป็นการรำลึกถึงอัลลอฮ์ การขอดุอาฮ์ การให้สลาม และอื่น ๆ

ทั้งหมดนั้น ถือเป็นการเสาะตะเกาะห์ ทุกย่างก้าวที่ก้าวเดินไปยังมัสยิด
ถือเป็นการเสาะตะเกาะห์ การขจัดสิ่งอันตรายบนทางเดิน
ถือเป็นการเสาะตะเกาะห์

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. การจัดโครงสร้างและความสมบูรณ์ของกระดูกมนุษย์นั้นถือเป็นความโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดประการหนึ่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ประทานแก่เขา ดังนั้นจำเป็นให้มีการเสาะตะเกาะห์สำหรับทุกข้อต่อนั้นเป็นการเฉพาะ เพื่อเป็นการขอบคุณที่มีต่อความโปรดปรานนั้น
2. ส่งเสริมให้มีการขอบคุณต่ออัลลอฮ์อยู่เสมอทุกวัน เพื่อให้ความโปรดปรานนั้นให้คงอยู่ต่อไป
3. ส่งเสริมให้ทำสิ่งที่เป็นของสุนนะฮ์ต่างๆ และทำการเสาะตะเกาะห์อย่างต่อเนื่องในทุกวัน
4. ความประเสริฐของการสร้างความปรองดองระหว่างผู้คน
5. ส่งเสริมให้บุคคลให้การช่วยเหลือพี่น้องของเขา เพราะการช่วยเหลือพี่น้องนั้น เป็นการเสาะตะเกาะห์
6. ส่งเสริมให้ละหมาดญะมาอะฮ์และส่งเสริมให้เดินไป และสร้างชีวิตชีวาให้แก่มัสยิดด้วยสิ่งนั้น
7. จำเป็นต้องให้เกียรติทางเดินของมุสลิม ด้วยการขจัดสิ่งที่เป็นอันตรายและสิ่งทีกระทบต่อพวกเขา

(4568)

(۲۳۲) - عَنْ أَبِي بَرزَةَ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تَزُولُ قَدَمَا عَبْدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ عُمُرِهِ فِيمَا أَفْنَاهُ، وَعَنْ عِلْمِهِ فِيمَا فَعَلَ، وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَا أَنْفَقَهُ، وَعَنْ جِسْمِهِ فِيمَا أَبْلَاهُ». [صحيح] - [رواه الترمذي]

(232) - จากอบูบรซะฮ์ อัลอัสละมียะ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่:

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่:

"ในวันกิยามะฮ์สองเท้าของบ่าวแต่ละคนจะไม่เคลื่อนจนกว่าเขาจะถูกสอบสวนเกี่ยวกับบออายุของเขาว่าเขาใช้หมดไปในทางใด ความรู้ของเขาว่าเขา นามันไปปฏิบัติอย่างไร ทรัพย์สินของเขาว่าเขาได้มาอย่างไรและใช้จ่ายไปในทางใด และร่างกายของเขาว่าเขาใช้งานไปอย่างไร" [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อดดีร์มีซีย]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่

ในวันกิยามะฮ์มนุษย์ทุกคนจะไม่ขยับผ่านสถานที่สอบสวนไปยังสวนสวรรค์หรือนรก จนกระทั่งเขาจะถูกสอบสวนเกี่ยวกับบางประการ:

หนึ่ง: เกี่ยวกับการใช้ชีวิตของเขาว่าเขาใช้ไปในทางใด

สอง: เกี่ยวกับความรู้ของเขา เขาแสวงหาความรู้เพื่ออัลลอฮ์หรือไม่ ได้ปฏิบัติกับความรู้นั้นหรือเปล่า และได้เผยแพร่ความรู้ให้กับคนอื่นหรือเปล่า

สาม: เกี่ยวกับทรัพย์สินของเขาว่าเขาได้มาอย่างไร มาจากแหล่งที่หะลาลหรือหะรอม และใช้จ่ายไปในทางใด ใช้จ่ายไปในทางที่อัลลอฮ์ทรงพอพระทัยหรือทรงกริ้ว

สี่: เกี่ยวกับร่างกาย พละกำลัง สุขภาพดี

และวัยหนุ่มของเขาว่าเขาใช้งานไปอย่างไร

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ส่งเสริมให้คว่ำโอกาสในช่วงที่มีชีวิตอยู่กระทำในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงพอพระทัย
2. ความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อบ่าวที่มีมากมาย และพระองค์จะสอบถามถึงความโปรดปรานที่เขาได้รับ ดังนั้น เขาจงใช้ความโปรดปรานของอัลลอฮ์ตามที่พระองค์ทรงพอพระทัย

(۲۳۳) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «السَّاعِي عَلَى الْأَرْزَمَةِ وَالْمِسْكِينِ، كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللهِ أَوْ الْقَائِمِ اللَّيْلِ الصَّائِمِ النَّهَارَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(233) - จากท่านอบูฮุรัยเราะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: "ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า: “ผู้ที่ดูแลหญิงม่ายและคนขัดสน เสมือนกับผู้ที่ต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์หรือเหมือนผู้ที่ยืนละหมาดในตอนกลางคืน และผู้ที่ถือศีลอดในตอนกลางวัน” [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกว่่า ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นธรรตต่าง ๆ ให้แก่หญิงม่ายที่สามีเสียชีวิต และไม่มีผู้ใดที่คอยดูแลกิจการให้แก่งนาง และคนยากจนและขัดสน และคอยดูแลเรื่องค่าใช้จ่ายให้แก่งนางเขาเพื่อหวังการตอบแทนจากอัลลอฮ์ ตะออลา ดังนั้น ผลบุญสำหรับเขาเหมือนผู้ที่ออกสงครามในหนทางของอัลลอฮ์ หรือเหมือนผู้ที่ละหมาดตะฮัจญุดในตอนกลางคืนที่ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย และผู้ที่ถือศีลอดทุกวันไม่ลดละ

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ส่งเสริมให้มีการร่วมมือกันและดูแลซึ่งกันและกัน และคอยเติมเต็มความต้องการต่างๆ ของผู้ที่อ่อนแอ
2. คำว่่าอิบาดะฮ์นั้น ครอบคลุมการทำความดีทุกชนิด และหนึ่งในสิ่งทีเรียกว่่าอิบาดะฮ์นั้น คือการดูแลหญิงม่ายและคนยากจน
3. ท่านอิบนุฮุบัยเราะฮ์

กล่าวว่่า: "การที่อัลลอฮ์ทรงรวมผลบุญสำหรับผู้ดูแลหญิงม่ายและผู้ยากไร้เอาไว้ ทั้งผลบุญผู้ถือศีลอด ผู้ที่ละหมาดตะฮัจญุด และผู้ที่ออกสงครามนั้น เพราะเขาได้ทำงานให้หญิงม่ายแทนสามีของนาง และทำหน้าที่ช่วยเหลือคนจนที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เขาได้บริจาคทรัพย์สินของตนและทุ่มเทความเหน็ดเหนื่อยของเขา ดังนั้น ประโยชน์ของเขาเทียบเท่ากับการถือศีลอด การละหมาดตะฮัจญุด และการญิฮาดในหนทางของอัลลอฮ์."

(234) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكَلِّمْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ صَيْفَهُ» . [صحيح] - [متفق عليه]

(234) - จากอบูฮุรัยเราะฮ์ เราะหะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะฮูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า : "ผู้ใดที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์ เขาก็จงพูดแต่ในสิ่งที่ดีหรือไม่ก็นิ่งเงียบเสีย และผู้ใดที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์ เขาก็จงให้เกียรติเพื่อนบ้านของเขา และผู้ใดที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์ เขาก็จงให้เกียรติแขกของเขา" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลดุคอรีฮ์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อธิบายว่่าแท้จริงบ่่าว่่าที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์ที่เข่าจะต้องกลับไปและจะได้รับการตอบแทนตามการกระทำของเขา การศรัทธาของเขาจะกระตุ้นให้เขาปฏิบัติความดีเหล่านี้:

ประการแรก: คำพูดที่ดี เช่น การกล่าวตัสบีหฺ์ กล่าวตะฮ์ลีลสิ่งใช้กันในเรื่องที่ถูกต้อง ห้ามปรามในเรื่องที่ผิดและสร้างความปรองดองระหว่างผู้คน และหากเขาไม่สามารถกระทำเช่นนั้นได้ ก็จงเงียบเสีย ไม่สร้างความเดือดร้อน และรักษาการพูดให้ดี

ประการที่สอง: ให้เกียรติเพื่อนบ้าน ด้วยการกระทำดีต่อเขาและไม่ทำร้ายเขา

ประการที่สาม: ให้เกียรติแขกที่มาเยี่ยมเจ้า พูดจาอย่างสุภาพ จัดเตรียมอาหารให้ และอื่น ๆ

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. การศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์เป็นรากฐานของความดีทั้งหมด ซึ่งมันจะผลักดันให้กระทำในสิ่งที่ดี
2. เตือนให้ระวังจากภัยที่เกิดจากการพูด
3. ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาแห่งความใกล้ชิดและความเอื้ออาทร

4. คุณสมบัติเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธาและมารยาทที่นำสรรเสริญ
5. การพูดมากอาจนำไปสู่สิ่งที่น่ารังเกียจหรือสิ่งต้องห้าม และความปลอดภัยจะอยู่ที่การนิ่งเงียบ ยกเว้นการพูดในสิ่งที่ดี

(5437)

(۲۳۵) - عن أبي ذر رضي الله عنه قال: قال لي النبي صلى الله عليه وسلم: «لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا، وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(235) - จากอบูซัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า : ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวแก่ฉันว่า : “เจ้าอย่าได้ด้อยค่าความดีใดๆ แม้ว่าเจ้าจะพบปะกับพี่น้องของเจ้าด้วยสีหน้าที่ยิ้มแย้มก็ตาม” [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดยมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ส่งเสริมให้ทำความดีและไม่ด้อยค่าความดีใดๆ แม้ว่ามันจะเพียงเล็กน้อยก็ตาม และส่วนหนึ่งจากความดีนั้นคือการแสดงออกด้วยสีหน้าที่ยิ้มแย้มเมื่อพบกัน ดังนั้นมุสลิมควรแสดงออกด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มต่อกัน เนื่องจากการยิ้มให้กันนั้นทำให้เกิดความคุ้นเคยและสร้างความสุขต่อกัน

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความประเสริฐของความรักที่ผู้ศรัทธามีระหว่างกัน และความประเสริฐของการยิ้มแย้มและการรำเริงเมื่อพบกัน
2. ความสมบูรณ์แบบและความครอบคลุมของศาสนานี้ และแท้จริงมันได้นำมาซึ่งทุกสิ่งที่เป็นสิ่งที่ดีต่อมุสลิมและสร้างความรักความ เป็นหนึ่งเดียวของพวกเขา
3. ส่งเสริมให้ทำความดีแม้ว่ามันจะน้อยนิดก็ตาม
4. ส่งเสริมให้มีการสร้างความสุขแก่มุสลิมิน เพราะมันจะทำให้เกิดความสนิทสนมระหว่างกัน

(5348)

(236) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «عَلَيْكُمْ بِالصَّدَقِ، فَإِنَّ الصَّدَقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصَّدَقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدْقًا، وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ، فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا». [صحيح] - [متفق عليه]

(236) - จากท่าน अबดุลลอฮ์ บิน มัสอูด เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า:

ท่านเราะซูลลลอฮ์ คือลลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า:

"จำเป็นแก่พวกเจ้าที่จะต้องมีความสัตย์จริง เพราะว่าความสัตย์จริงจะนำไปสู่สิ่งที่ดี และความดีจะนำไปสู่สวรรค์ และชายคนหนึ่งยังคงเป็นผู้ซื่อสัตย์ และดำเนินไปในสิ่งที่เป็นความจริง จนกระทั่งอัลลอฮ์ ทรงบันทึกให้เป็นคนสัตย์จริง พวกเจ้าพึงระวังเรื่องการโกหกเพราะว่าการโกหกมันจะนำไปสู่ความชั่วต่างๆ และความช่วนั้นจะนำสู่นรกและชายคนหนึ่งที่ยังถือการโกหกและยังมีพฤติกรรมโกหก อยู่ จนกระทั่งอัลลอฮ์ได้บันทึก ณ ที่เขาว่าเป็นคนโกหก [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม สั่งให้มีความซื่อสัตย์ และแจ้งว่่า การปฏิบัติตามความซื่อสัตย์จะนำไปสู่การทำดีอย่างต่อเนื่อง และผู้ที่ทำความดีอย่างสม่ำเสมอจะนำพาเขาไปสู่สวรรค์ และเขาจะมีความซื่อสัตย์ทั้งในที่ลับและที่แจ้ง และสมควรได้รับชื่อว่า 'ซิดดีก' ซึ่งหมายถึงความซื่อสัตย์ในระดับสูงสุด จากนั้นท่านนบี คือลลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เตือนไม่ให้โกหกและพูดเท็จ เพราะมันยุยงให้ผู้คนหันหนีจากความสัตย์จริงและทำความชั่ว การทุจริตและบาป จากนั้นจึงนำพวกเขาไปสู่นรก และพวกเขายังคงโกหกอยู่มากต่อไปจนกระทั่งพวกเขาถูกบันทึกไว้กับอัลลอฮ์ว่่า เป็นผู้โกหก

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ความซื่อสัตย์เป็นคุณธรรมที่สูงส่ง
ซึ่งสามารถได้รับผ่านการฝึกฝนและการต่อสู้ภายในตัวเอง
เพราะเมื่อคนเรายังคงพูดความจริงและมุ่งมั่นในการซื่อสัตย์อยู่เสมอ
ความซื่อสัตย์จะกลายเป็นนิสัยและธรรมชาติของเขา
จนกระทั่งเขาจะถูกบันทึกในฐานะผู้ซื่อสัตย์และผู้มีคุณธรรมในสายตาของ
พระเจ้า
2. การโกหกเป็นคุณลักษณะที่น่ารังเกียจ
ซึ่งผู้ที่มีลักษณะนี้จะได้รับมันจากการฝึกฝนและปฏิบัติโดยตลอด
ไม่ว่าจะเป็นคำพูดหรือการกระทำ
จนกระทั่งมันกลายเป็นนิสัยและธรรมชาติของเขา
แล้วเขาจะถูกบันทึกในสายตาของพระเจ้าในฐานะผู้โกหก
3. ความซื่อสัตย์นั้นหมายถึงความซื่อสัตย์ทางวาจา ซึ่งตรงข้ามกับการโกหก
และความซื่อสัตย์ในเจตนา ซึ่งหมายถึงความจริงใจ
รวมถึงความซื่อสัตย์ในความตั้งใจที่จะทำความดี
ความซื่อสัตย์ในการกระทำ
ซึ่งอย่างน้อยที่สุดคือการที่จิตใจภายในและภายนอกของเขาเท่าเทียมกัน
และความซื่อสัตย์ในสภาวะต่าง ๆ เช่น
ความซื่อสัตย์ในความกลัวและความหวัง เป็นต้น
ใครก็ตามที่มีคุณลักษณะเหล่านี้ทั้งหมดจะถูกเรียกว่า 'ซิดดีก'
และหากมีบางประการก็จะถูกเรียกว่า 'ซอเต็ด"

(5504)

(۲۳۷) - عن جرير بن عبد الله رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ لَا يَرْحَمَ النَّاسَ لَا يَرْحَمُهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ». [صحيح] - [متفق عليه]

(237) - จากญะรียร์ บิน อับดุลลอฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า : ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า : “ผู้ใดไม่ปรานีต่อผู้อื่น อัลลอฮ์ อัชชะวะญัล ก็จะไม่ทรงปรานีต่อเขาด้วย” [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลดุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่าผู้ที่ไม่มีความเมตตาต่อผู้อื่น เขาก็จะไม่ได้รับความเมตตาจากอัลลอฮ์ ตะอาลา ดังนั้น ความเมตตาของบ่าวที่มีต่อผู้อื่นนั้นเป็นสาเหตุหนึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่จะทำให้เขาได้รับ ความเมตตาจากอัลลอฮ์ ตะอาลา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความเมตตาเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับทุกสรรพสิ่ง แต่การเจาะจงที่มนุษย์นั้นเพื่อเป็นการให้ความสำคัญต่อพวกเขา
2. อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเมตตาและพระองค์จะทรงเมตตาต่อบ่าวของพระองค์ที่มีใจเมตตา ดังนั้น ผลการตอบแทนนั้นจะขึ้นอยู่กับชนิดของการทำงาน
3. ความเมตตาต่อผู้คนนั้นจะครอบคลุมถึงการกระทำความดีต่อพวกเขา การยับยั้งความชั่วที่อาจเกิดกับพวกเขา และการปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยความดี

(5439)

(238) - عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ، اِرْحَمُوا أَهْلَ الْأَرْضِ يَرْحَمَكُم مِّنَ السَّمَاءِ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(238) - จากท่านอับดุลลอฮ์ บิน อัมร์ เราะฎี๊ยลลอฮุอันฮูมา กล่าวว่่า: แท้จ้ริงท่านนบี ค็ือลล้ลลอฮุอะล้ยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า: “บรรดาผู้ม้ีความเมตตาคจะไ้รับความเมตตาคจากพระผู้ทรงเมตตาคจเมตตาคต่อผู้ท็ืออยู่ในแผ่นดิน ผู้ท็ืออยู่บนท็ือ่งฟ้าจะเมตตาคพวกเจ้า” [เศาะฮั๊ห]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ค็ือลล้ลลอฮุอะล้ยฮิวะสัลลัม ไ้ได้อธิบายว่่าผู้ท็ือให้ความเมตตาคต่อผู้อื่นจะไ้รับความเมตตาคจากพระผู้ทรงเมตตาคดว้วยพระเมตตาคของพระองค์ท็ือครอบคลุมท็ือ่กสิ่ง เพ็ือเป็นคาคตอบแทนท็ือ่สวดคล็้องกัน.

แล้วท่านนบี ค็ือลล้ลลอฮุอะล้ยฮิวะสัลลัม ไ้ได้อธิบายว่่าผู้ท็ือให้ความเมตตาคต่อผู้ท็ืออยู่ในแผ่นดินน้ี ไม่ว่่าจะเป็็นมนุษย์ สั๊ตว์ นก และอื่น ๆ ท็ือเป็นสิ่งถูกสร้่างต่าง ๆ และรางวัลสำหรับสิ่งน้ันก็ค็ือ อัลลอฮั๊จะทรงเมตตาคท่านคาคกจากเหนืือฟ้าของพระองค์

บทเรียนท็ือ่ไ้รับคาคกะดีษ:

- 1. ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาแห่งความเมตตาค และมันเป็็นศาสนาท็ือ่ตั้งอยู่บนหลักแห่งคาคเชื่อฟังอัลลอฮั๊และความเมตตาคต่อสิ่งถูกสร้่างของอัลลอฮั๊
- 2. อัลลอฮั๊ ผู้ทรงเก็ยรติ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ น้ัน ทรงมีลักษณะพิเศษค็ือความเมตตาค และพระองค์ค็ือผู้ทรงเมตตาค ผู้ทรงกรุณาปรานีท็ือ่สุด เป็นผู้เชื่อมความเมตตาคต่อปวงบวาคของพระองค์
- 3. ผลตอบแทนจะเป็็นไปตามสิ่งท็ือ่ได้กระท�ำ ดังนั้น บรรดาผู้ม้ีความเมตตาค อัลลอฮั๊จะเมตตาคต่อพวกเขาค

(۲۳۹) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا كَهَى اللَّهُ عَنْهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(239) - จาก अबดุลลอฮ์ บิน อัมร์ เราะะฎิยัลลอฮุฮันฮุมมา จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่: "มุสลิม(ที่แท้จริง) คือ ผู้ที่บรรดาชาวมุสลิมปลอดภัยจากลิ้นและมือของเขา และมุฮาญิร(ผู้อพยพ) คือ ผู้ที่ละทิ้งสิ่งที้อัลลอฮ์ได้ทรงห้ามไว้" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกรว่ มุสลิมที่สมบูรณ์ คือ ผู้ที่บรรดาชาวมุสลิมปลอดภัยจากลิ้นของเขา โดยเขาจะไม่ด่าทอ ไม่สาปแช่ง ไม่นินทาบรรดาชาวมุสลิม และไม่สร้างความเสียหายใดๆ ในหมู่พวกเขาด้วยลิ้นของเขา และพวกเขาปลอดภัยจากมือของเขา โดยเขาจะไม่ทำร้าย ไม่เอาทรัพย์สินของพวกเขาโดยไม่เป็นธรรม และอื่นๆ เป็นต้น และมุฮาญิร(ผู้อพยพ) คือ ผู้ที่ละทิ้งสิ่งที้อัลลอฮ์ได้ทรงห้ามไว้

บทเรียนทีได้รับจากอะดิษ:

1. ความสมบูรณ์ของศาสนาอิสลาม(ของบุคคลหนึ่ง)จะไม่เกิดขึ้น นอกจากด้วยการไม่ทำร้ายผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นทางวัตถุหรือทางศีลธรรม
2. การกล่าวเจาะจงเฉพาะลิ้นและมือนั้น เพราะความผิดและอันตรายของทั้งสองมีมาก เนื่องจากความชั่วส่วนใหญ่จะมาจากอวัยวะทั้งสองนี้
3. ส่งเสริมให้ละทิ้งการกระทำบาปและยึดมั่นในสิ่งที้อัลลอฮ์สั่งใช้
4. มุสลิมทีประเสริฐ คือ ผู้ทีรักษาสิทธิของอัลลอฮ์และสิทธิของบรรดามุสลิมด้วยกัน
5. การทำร้ายนั้นอาจจะเป็นด้วยวาจาหรือการกระทำ
6. การฮิจเราะฮ์ (การอพยพ) ทีสมบูรณ์ คือ การละทิ้งสิ่งที้อัลลอฮ์ได้ทรงห้ามไว้

(240) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ: رَدُّ السَّلَامِ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ، وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(240) - จากท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฮ์ฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า ท่านเราะฮ์สุลลอลฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า: "หน้าที่ของมุสลิมที่พึงมีต่อมุสลิมด้วยกันนั้น 5 ประการ คือ การตอบรับสละม การเยี่ยมเวลาเจ็บไข้ได้ป่วย การส่งศพไปยังหลุมฝังศพ การตอบรับคำเชิญ และการกล่าวดูอาอ์ให้แก่ผู้จาม" [เศาะฮ์หฺ] - [รายงานโดย อัลดุคอรีฮ์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ได้อธิบายหน้าที่บางประการที่มุสลิมพึงมีต่อมุสลิมด้วยกัน ประการแรก คือ การตอบรับสละม เมื่อมีผู้คนได้กล่าวสละมให้

ประการที่สอง คือ การเยี่ยมเยียนและการให้ความช่วยเหลือ เพื่อแบ่งเบาภาระของพี่น้องมุสลิมที่เจ็บป่วย

ประการที่สาม คือ

การนำผู้ตายจากที่อยู่อาศัยของผู้ตายไปยังมัสยิดเพื่อทำการละหมาด และนำส่งไปยังสุสานจนกระทั่งฝัง

ประการที่สี่ คือ การตอบรับคำเชิญ เช่น การเชิญไปงานแต่งงาน เป็นต้น

ประการที่ห้า คือ การดูอาอ์ให้เมื่อมีการจาม คือ การกล่าวว่่า " یرحمک الله "

หมายถึง ขออัลลอลฮ์ทรงเมตตาเจ้า เมื่อเขากล่าวว่่า " الحمد لله "

จากนั้นให้ผู้จามกล่าวตอบอีกครั้งว่่า " یرحمکم الله ویصلح بالکم " หมายถึง ขออัลลอลฮ์ทรงชี้้้นำทางแก่เจ้าและทรงปรึบปรึงเจ้า

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความยิ่งใหญ่ของคำสอนแห่งอิสลามในการตระหนักถึงสิทธิของมุสลิมที่พึงมีต่อกันเพื่อกระชับความเป็นพี่น้องกัน และสร้างความรักให้มึ่ต่อกัน

(241) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوْ لَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(241) - จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :
 «พวกท่านจะไม่ได้เข้าสวนสวรรค์จนกว่าพวกท่านจะศรัทธา และพวกท่านยังไม่มีศรัทธา (ที่แท้จริง) จนกว่าพวกท่านจะรักใคร่ปรองดองกัน พวกท่านต้องการไหม ถ้านั้นจะชี้แนะพวกท่านถึงบางสิ่งเมื่อพวกท่านปฏิบัติดีแล้วจะทำให้พวกท่านเกิดความรักใคร่ต่อกัน?(นั่นคือ) พวกท่านจงเผยแผ่سلامให้แก่กันในหมู่พวกท่าน» [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อธิบายให้เห็นชัดเจนว่าไม่มีผู้ใดจะได้เข้าสวรรค์นอกจากผู้ศรัทธาเท่านั้น และความศรัทธายังไม่สมบูรณ์ และสภาพของสังคมมุสลิมจะยังไม่ดีขึ้นจนกว่าพวกเขาจะรักกัน จากนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ชี้แนะเราไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดที่จะทำให้เกิดความรัก นั่นคือการให้سلامระหว่างมุสลิมด้วยกัน ซึ่งอัลลอฮ์ทรงกำหนดให้มันเป็นคำหุกทายสำหรับบ่าวของพระองค์

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. การเข้าสวรรค์จะไม่เกิดขึ้นนอกจากด้วยการศรัทธา
2. ความสมบูรณ์ของการศรัทธานั้นคือการที่มุสลิมคนหนึ่งรักพี่น้องของเขาเหมือนรักตัวเอง
3. ส่งเสริมให้มี การให้ سلامและแผ่เมตตาให้เกิดขึ้นกับบรรดามุสลิม เพราะมันเป็นการเผยแพร่อารมณ์รักและความปลอดภัยให้กับผู้คน
4. การให้ سلامนั้นจะไม่กล่าวให้ใครนอกจากมุสลิมเท่านั้น เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า : "ในหมู่พวกท่าน"

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ความปรารถนาของเสาะหาบะฮ์ที่จะทราบถึงคุณสมบัตินี้ที่เป็นประโยชน์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า
2. การให้สลามและการให้อาหารเป็นการทำงานที่ประเสริฐอย่างหนึ่งในอิสลาม เนื่องด้วยความประเสริฐของมันและความต้องการของผู้คนอยู่ตลอดเวลา
3. ด้วยกับคุณสมบัตินี้สองประการนี้ มันสามารถรวมหลักศีลธรรมทั้งการกระทำและคำพูด ซึ่งมันเป็นหลักศีลธรรมที่สมบูรณ์ที่สุด
4. คุณสมบัตินี้เหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับวิธีปฏิบัติของบรรดามุสลิมที่มีต่อกัน และจะมีคุณสมบัตินี้ที่เกี่ยวข้องกับวิธีปฏิบัติของบ่าวที่มีต่อพระเจ้าของเขา
5. การเริ่มให้สลามก่อนจะมีเฉพาะในหมู่มุสลิมด้วยกัน ดังนั้น อย่าได้เริ่มให้สลามแก่คนกาฟิรก่อน

(5808)

(۲۴۳) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا، وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ؟» قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «إِسْبَاحُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ، وَكَثْرَةُ الْخُطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ، وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَذَلِكُمْ الرَّبَاطُ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(243) - จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะเกะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า: “พวกเจ้าต้องการให้ฉันแนะนำให้พวกเจ้ารู้ถึงการกระทำที่สามารถลบล้างบาปและยก ระดับสถานะของพวกเจ้าหรือไม่?” พวกเขาคตอบว่่า “แน่นอน โอ้ ท่านเราะซูลุลลอฮ์” ท่านกล่าวว่า “การอาบน้ำละหมาดให้สมบูรณ์ในเวลาที่ไม่พึงประสงค์ และการเพิ่มจำนวนรอยเท้าไปสู่มัสยิดและการรอละหมาดหลังจากละหมาดแล้ว นั่นคืออรริบาด (การเฝ้าระวังในหนทางของอัลลอฮ์)” [เศาะฮ์หฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ถามบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่านว่่า พวกเขาคต้องการหรือไม่ที่จะให้ท่านแนะนำถึงการกระทำที่สามารถลบล้างบาปได้ และสามารถลบบาปเหล่านั้นนอกจากบันทึกของมลาอิกะฮ์ที่บันทึกได้ และได้รับสถานะที่สูงส่งในสวรรค์ได้?

บรรดาเศาะฮาบะฮ์ตอบว่่า: แน่นอน พวกเราคต้องการทราบ แล้วท่านก็กล่าวว่า:

ประการที่หนึ่ง: การอาบน้ำละหมาดให้สมบูรณ์ให้ทั่วถึง ในเวลาที่ยากลำบาก เช่น อากาศหนาว มีน้ำที่ไม่เพียงพอ ปวดเมื่อยตามร่างกาย และน้ำที่ร้อนจัด

ประการที่สอง: ก้าวเท้าหลายๆ ก้าว ซึ่งก็คือการก้าวระหว่างขาทั้งสอง ไปยังมัสยิดที่อยู่ไกลจากบ้าน และการก้าวซ้่าๆ หลายๆ ครั้ง

ประการที่สาม: รอเวลาละหมาด

และความผูกพันของหัวใจที่มีต่อการละหมาด

เตรียมพร้อมสำหรับการละหมาดเสมอ และนั่งรอละหมาดญะมาอะฮ์ในมัสยิด

และเมื่อได้ทำการละหมาดแล้วเขาก็จะอยู่ในที่ละหมาดของเขาเพื่อรอละหมาดเว
ลาต่อไป

จากนั้นท่านนบี คือลลลลลลลลลลลลลลลล ได้อธิบายว่า สิ่งเหล่านี้คือ
อริบาฏอย่างแท้จริง (การเฝ้าระวังในหนทางของอัลลอฮ์)
เพราะมันคือการปิดกั้นเส้นทางของชัยฏอนสู่อารมณ์ เอาชนะความอยากต่างๆ
ของอารมณ์ และป้องกันไม่ให้อารมณ์นั้นยอมรับการกระชับกระชาบ
ดังนั้นทหารของอัลลอฮ์จึงเอาชนะทหารของชัยฏอนผ่านการกระทำเหล่านั้น
และมันคือการญihadที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
และมันก็เหมือนกับกองกำลังที่คอยเฝ้าระวังอยู่ตามชายแดน

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความสำคัญของการรักษาการละหมาดญะมาอะฮ์ที่มีสยิด
และการใส่ใจกับการละหมาด และมีสมาธิกับมัน
2. แสดงถึงการนำเสนอที่ดีของท่านนบี คือลลลลลลลลลลลลลลลล
และทำให้บรรดาเศาะฮาบะฮ์รู้สึกถึงความอยากรู้
ซึ่งท่านได้เริ่มพูดกับพวกเขาด้วยการกล่าวถึงรางวัลที่ยิ่งใหญ่ในรูปแบบกา
รตั้งคำถาม และเป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ในการสอน
3. ประโยชน์ของการนำเสนอประเด็นในรูปแบบคำถามและคำตอบนั้น :
ทำให้คำพูดมีอิทธิพลต่อความรู้สึก
หลังจากผ่านกระบวนการสร้างความคลุมเคลือและสร้างความกระฉ่างในคว
ามคลุมเคลือนั้น
4. ท่านอิหม่ามอัน-นะวารีย์ เราะหิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า: คำว่า
"และนั่นคืออริบาฏ" ความหมายคือ: การเฝ้าระวังสิ่งที่ส่งเสริมให้กระทำ
และคำว่าริบาฏนั้นคือ การกักขังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด
ราวกับว่าบุคคลได้กักขังตัวเองเพื่อการปฏิบัติศาสนกิจนี้
และมีการกล่าวว่า: การปฏิบัติศาสนกิจนี้ ถือเป็นเฝ้าระวังที่ดีที่สุด
ดังที่มีการกล่าวไว้ว่า: การญihadที่แท้จริงคือการญihadตัวเอง
และบางทีมันอาจเป็นการริบาฏที่ง่ายและเป็นไปได้ กล่าวคือ
การปฏิบัติศาสนกิจในลักษณะดังกล่าวนี้ถือเป็นการริบาฏประเภทหนึ่ง

5. คำว่า "ริบาฎ" ถูกกล่าวซ้ำและถูกกล่าวด้วย (อะลิฟ ลาม)

เพื่อแสดงถึงการเป็นที่รู้จักกัน

เพื่อเป็นการให้เกิดยติและการให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติศาสนกิจเหล่านี้

(3574)

(٢٤٤) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ، خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، أَحْرَصٌ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ، وَأَسْتَعِينُ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجَزُ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ، فَلَا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنَّ (لَوْ) تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(244) - จากอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: "ผู้ศรัทธาที่เข้มแข็งยอมดีและเป็นที่รัก ณ อัลลอฮ์มากกว่าผู้ศรัทธาที่อ่อนแอ ซึ่งทั้งหมดนั้นก็มีความดีงามอยู่ จงมุ่งมั่นในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตัวตัวเอง และจงขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์และอย่าได้รู้สึกอ่อนแอ และเมื่อเจ้าประสบกับปัญหาใด ก็อย่าได้กล่าวว่า หากฉันกระทำเช่นนั้น มันก็จะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ แต่จงกล่าวว่า (นี่มันเป็น)พระกำหนดของอัลลอฮ์และสิ่งใดที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงทำ เพราะคำว่า ‘ถ้า’ นั้นจะเป็นการเปิดช่องทางให้ชัยฏอนทำงาน" [เศาะฮีห] - [รายงานโดยมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้แจ้งว่า ผู้ศรัทธาทั้งหมดนั้นจะมีความดีงามอยู่ แต่ผู้ศรัทธาที่เข้มแข็งในด้านความศรัทธา ความมุ่งมั่น ฐานะทางการเงิน และความเข้มแข็งในด้านอื่นๆ ยอมดีกว่าและเป็นที่รัก ณ อัลลอฮ์มากกว่าผู้ศรัทธาที่อ่อนแอ จากนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้แนะนำให้ผู้ศรัทธาหาเหตุอันเป็นประโยชน์แก่เขาทั้งในเรื่องโลกนี้และโลกหน้า พร้อมกับพึงพาอัลลอฮ์ ขอความช่วยเหลือจากพระองค์ และมอบหมายต่อพระองค์ จากนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

ได้ห้ามมิให้อ่อนแอ เกียจคร้าน

และเฉื่อยชาในการกระทำสิ่งที่เป็ประโยชน์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ดังนั้น

เมื่อผู้ศรัทธาได้มุ่งมั่นกระทำอย่างจริงจัง มีเหตุผลประกอบ

พร้อมกับขอช่วยเหลือจากอัลลอฮ์และขอความดีจากพระองค์แล้ว

เขาก็ไม่ต้องกังวลใจอะไรอีกนอกจากการมอบหมายกิจการของเขาทั้งหมดให้กับ

อัลลอฮ์ และพึงทราบเถิดว่าการคัสตสรรของอัลลอฮ์นั้นดีเสมอ

หลังจากนั้นเมื่อเขาประสบกับความทุกข์ยาก เขาอย่าได้พูดว่า

"หากฉันกระทำ(สิ่งนี้)แล้ว มันก็จะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้" เพราะคำว่า "ถ้า หรือ หาก"

จะเป็นการเปิดช่องทางให้ชัยฏอนทำงานในการโต้แย้งคัดค้านการกำหนดของอัลลอฮ์และเสียใจกับสิ่งที่ได้ผ่านไป แต่ให้พูดด้วยความนอบน้อมและยินยอมว่า

"นี่เป็นการกำหนดของอัลลอฮ์ และสิ่งใดที่พระองค์ทรงประสงค์

พระองค์ก็จะทำสิ่งนั้น" ดังนั้น สิ่งที่เกิดขึ้นมันเป็นพระประสงค์ของอัลลอฮ์

เพราะพระองค์เป็นผู้กระทำอย่างเด็ดขาดในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์

ไม่มีผู้ใดกีดกันการกำหนดของพระองค์และไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจของพระองค์ได้

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. มนุษย์จะมีความศรัทธาที่แตกต่างกัน
2. ส่งเสริมให้มีความแข็งแรงในการทำงาน
เพราะมันจะให้ประโยชน์มากมายที่ความอ่อนแอจะให้ไม่ได้
3. มนุษย์ควรพยายามหาสิ่งที่เป็ประโยชน์และละทิ้งสิ่งที่ไม่เป็ประโยชน์แก่ตัวเขา
4. ผู้ศรัทธาจำเป็จะต้องขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ในทุกกิจการของเขา
และอย่าได้ยึดตนเองเป็นหลัก
5. ยืนหยัดถึงการมีกฏลิตของอัลลอฮ์
ซึ่งมันจะไม่แย้งกับการทุ่มเทหาปัจจัยและพยายามแสวงหาความดี

6. ห้ามใช้คำว่า "ถ้าว่า,หากว่า"

ด้วยอาการโกรธเคืองไม่พอใจในตอนที่ประสบความทุกข์ยาก
และห้ามการโต้แย้งกฏลิขิตของอัลลอฮ์

(5493)

(٢٤٥) - عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَا زَالَ يُوصِيَنِي جِبْرِيلُ بِالْجَارِ، حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورُّهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(245) - จากอิบนุอุมัร เราะฎียัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวว่่า : ท่านเราะฎียัลลอฮ์
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า:
“มลาอิกะฮ์ญิบรีลสั่งเสียฉันอย่างต่อนื่องให้ปฏิบัติดีต่อเพื่อนบ้าน จนฉันคิดว่า
เขาจะได้รับมรดกของเพื่อนบ้านเขาด้วย” [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า
มลาอิกะฮ์ญิบรีลคอยย้ำเตือนท่านและกำชับท่านให้ดูแลเพื่อนบ้าน
ไม่ว่าจะเป็นมุสลิมหรือไม่ก็ตาม จะเป็นญาติหรือไม่ก็ตาม
ด้วยการรักษาสิทธิและไม่สร้างความเดือดร้อนแก่เขา
เมตตาต่อเขาและอดทนกับสิ่งที่ไม่ดีจากเขา จนท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
นึกคิดจากการให้ความสำคัญต่อสิทธิของเพื่อนบ้าน
และการเน้นย้ำของมลาอิกะฮ์ญิบรีลเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า
จะมีโองการลงมาเพื่อให้มอบทรัพย์สินบางส่วนเป็นมรดกแก่เพื่อนบ้านหลังจาก
เขาเสียชีวิต

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความสำคัญของสิทธิเพื่อนบ้าน และจำเป็นต้องใส่ใจในเรื่องนี้
2. การเน้นย้ำถึงสิทธิของเพื่อนบ้านด้วยการสั่งเสียนั้น
เป็นการบ่งบอกว่าจำเป็นต้องให้เกียรติต่อเพื่อนบ้าน
ให้ความรักความเมตตาต่อเขา ป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับเขา

ไปเยี่ยมเขาเมื่อเขาป่วย

แสดงความยินดีเมื่อเขาประสบความสำเร็จมีความสุข

และปลอบโยนเขาเมื่อเขาประสบภัย

3. ยิ่งประตูของเพื่อนบ้านอยู่ใกล้มากเท่าไร

สิทธิของเขาก็ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น

4. ความสมบูรณ์แบบของศาสนาอิสลามในสิ่งที่มันได้นำมาเพื่อให้เกิดสังคมที่

ดี ด้วยการทำดีต่อเพื่อนบ้าน และป้องกันอันตรายที่เกิดกับพวกเขา

(4965)

(246) - عن أبي الدرداء رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ رَدَّ عَنْ عَرِيضِ

أَخِيهِ رَدَّ اللَّهُ عَنْ وَجْهِهِ النَّارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». [صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد]

(246) - จากอบูดร์ดาด์ เราะฎีอ์ลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านนบี

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: “

ผู้ใดที่ปกป้องเกียรติยศศักดิ์ศรีของพี่น้องของเขา

แน่นอนอัลลอฮ์จะทรงปกป้องใบหน้าของเขาจากไฟนรกในวันกิยามะฮ์” [เศาะฮิห]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

ผู้ใดที่ปกป้องเกียรติของพี่น้องมุสลิมของเขาจากการนินทาหลังโดยไม่ใส่ร้าย

หรือทำร้ายเขา

แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงปกป้องเขาจากการถูกลงโทษในวันกิยามะฮ์

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ไม่อนุญาตให้พูดลดเกียรติของพี่น้องมุสลิม

2. ผลตอบแทนจะขึ้นอยู่กับชนิดของการกระทำ ดังนั้น

ผู้ใดที่ปกป้องเกียรติยศศักดิ์ศรีของพี่น้องของเขา

อัลลอฮ์จะทรงปกป้องเขาจากไฟนรก

3. ศาสนาอิสลามคือศาสนาแห่งความเป็นพี่น้องและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

(5514)

(๒๔๗) - عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ، حَتَّىٰ

مُحِبِّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(247) - จากอนัส บิน มาลิก เราะฎียัลลอฮุอันฮุ รายงานว่า จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "ผู้ใดผู้หนึ่งในหมู่พวกเจ้าจะยังไม่ศรัทธา (โดยสมบูรณ์) จนกว่าเขาจะรักพี่น้องของเขาเสมือนกับที่เขารักตัวของเขาเอง" [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แสดงให้เห็นชัดเจนว่าความศรัทธาที่สมบูรณ์ของมุสลิมคนใดจะไม่บรรลุผลจนกว่าจะมีความรักต่อพี่น้องเหมือนที่เขารักตัวเองในเรื่องของการปฏิบัติตามคำสั่งของอัลลอฮ์ และการทำความดีทั้งในด้านศาสนาและชีวิตประจำวัน รวมถึงความเกลียดสิ่งที่เขาเกลียดให้แก่ตัวเอง หากพบข้อบกพร่องในด้านศาสนาในตัวพี่น้อง เขาจะพยายามแก้ไข และหากพบสิ่งดีในตัวพี่น้อง เขาจะสนับสนุนและช่วยเหลือ พร้อมทั้งให้คำแนะนำในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและชีวิตประจำวัน

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. จำเป็นที่บุคคลต้องรักพี่น้องของเขาในสิ่งที่เขารักให้แก่ตนเอง เพราะการปฏิเสธความศรัทธาของผู้ที่ไม่รักพี่น้องในสิ่งที่เขารักให้แก่ตัวเอง เป็นข้อบ่งชี้ถึงความจำเป็นในเรื่องนี้
2. ความเป็นพี่น้องในพระเจ้าอยู่เหนือการเป็นพี่น้องทางสายเลือด ดังนั้นสิทธิของการเป็นพี่น้องในพระเจ้าจึงเป็นข้อบังคับมากกว่า
3. การห้ามทุกสิ่งที่ยึดแย้งกับความรักนี้ ไม่ว่าจะเป็นคำพูดหรือการกระทำ เช่น การหลอกลวง การนินทา ความอิจฉาริษยา และการละเมิดต่อชีวิตทรัพย์สิน หรือเกียรติของพี่น้องมุสลิม
4. การใช้ถ้อยคำที่กระตุ้นให้เกิดการกระทำ ดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมกล่าวว่า "เพื่อพี่น้องของเขา"

5. ท่านอัล-คิรฺมานี เราะหิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า: ส่วนหนึ่งของอิมาน (ความศรัทธา) คือ

การที่คนหนึ่งเกลียดสิ่งที่เขาเกลียดสำหรับตัวเองให้แก่พี่น้องของเขาจากความชั่วร้าย และท่านนบีไม่ได้กล่าวถึงความเกลียดนี้โดยตรง เพราะการรักในสิ่งหนึ่งย่อมบังคับให้เกลียดสิ่งที่ตรงข้ามกับมัน ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องระบุไว้อย่างชัดเจน

(4717)

(248) - عن عائشة رضي الله عنها زوج النبي صلى الله عليه وسلم عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «إِنَّ الرَّفْقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ، وَلَا يُنْزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا سَانَهُ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(248) - จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะหิมะฮุลลอฮ์อันฮา ภรรยาของท่านนบี ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "แท้จริงความอ่อนโยนจะไม่ปรากฏอยู่ในสิ่งใด เว้นแต่จะทำให้สิ่งนั้นงดงามขึ้น และจะไม่ถูกดึงออกจากสิ่งใด เว้นแต่จะทำให้สิ่งนั้นมีตำหนิ" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้อธิบายว่า ความอ่อนโยน ความนุ่มนวล ความสุภาพเรียบร้อยในการคำพูดและการกระทำนั้น ทำให้สิ่งต่างๆ เกิดความสวยงาม ความสมบูรณ์แบบ และความดีงาม และจะทำให้ง่ายสำหรับคนๆ หนึ่งในการบรรลุสิ่งที่เขาต้องการ

การขาดความอ่อนโยนทำให้เกิดสิ่งที่ไม่ดีและทำให้ดูน่าเกลียด และทำให้คนผู้นั้นไม่บรรลุถึงความต้องการของเขา และถ้าจะประสพกับความต้องการนั้นก็ต้องเผชิญกับความยากลำบาก

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ส่งเสริมให้มีการยาที่อ่อนโยน
2. ความสุภาพอ่อนโยนเป็นสิ่งประดับประดามนุษย์ และเป็นป่อเกิดแห่งความดีทั้งหลายทั้งในเรื่องศาสนาและทางโลก

(5796)

(๒๔๙) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ، وَلَنْ يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا عَلَبَهُ، فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا، وَأَبْشِرُوا، وَاسْتَعِينُوا بِالْعَدْوَةِ وَالرَّوْحَةِ وَشَيْءٍ مِنَ الدَّلْجَةِ».

[صحيح] - [رواه البخاري]

(249) - จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮู เล่าว่า ท่านนบี

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่:

“แท้จริงศาสนาอิสลามนั้นง่ายและไม่มีใครทำให้กิจการของศาสนานั้นเป็นเรื่องยาก เว้นแต่จะต้องยอมจำนนไม่เอาในที่สุด แต่พวกเจ้าจงปฏิบัติให้ถูกต้องและให้ใกล้เคียงกับความสมบูรณ์มากที่สุด จงรับข่าวดีของผลบุญที่มากมาย

และจงฉวยโอกาสในช่วงเช้า ช่วงเย็นและส่วนหนึ่งของเวลากลางคืน” [เศาะฮิหฺ] -

[รายงานโดย อัลบุคอรี]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ได้ชี้แจงอย่างชัดเจนว่าศาสนาอิสลามนั้นตั้งอยู่บนความง่ายตายและความสะดวกสบายในทุกด้าน

และการผ่อนปรนนั้นจะยิ่งถูกเน้นย้ำเมื่อมีเหตุของความอ่อนแอหรือความจำเป็น เพราะการยึดถืออย่างเข้มงวดในภารกิจทางศาสนาและการละทิ้งความเมตตา จะนำไปสู่ความเหนื่อยล้าและการหยุดปฏิบัติ ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตาม จากนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ได้สนับสนุนให้ยึดมั่นในทางสายกลางโดยไม่เกินเลยเกินควร

เพื่อไม่ให้บวละเลยสิ่งที่ถูกสั่งใช้ และไม่แบกรับสิ่งที่เกินความสามารถของตน หากไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างสมบูรณ์ ก็ให้ปฏิบัติตามสิ่งที่ใกล้เคียงที่สุด

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ได้ให้ข่าวดีเกี่ยวกับรางวัลอันยิ่งใหญ่สำหรับการทำงานอย่างต่อเนื่อง

แม้ว่าจะน้อย สำหรับผู้ที่ไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างสมบูรณ์

เพราะหากความอ่อนแอเกิดจากสาเหตุที่ไม่ใช่ความผิดของเขา

จะไม่ทำให้รางวัลของเขาลดน้อยลง

เนื่องจากโลกนี้แท้จริงแล้วเป็นที่พักชั่วคราวและการเดินทางสู่ชีวิตหลังความตาย ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงได้สั่งให้ขอความช่วยเหลือในการปฏิบัติภารกิจศาสนากะโดยการทำในช่วงเวลาสามช่วงที่กระชับกระเฉง

เวลาที่หนึ่ง: อัลฮือดวะฮ์: คือ ตอนเริ่มต้นของวัน; ระหว่างละหมาดยามรุ่งสางและพระอาทิตย์ขึ้น

เวลาที่สอง อัล-ราวฮะห์ : คือ หลังเที่ยง

เวลาที่สาม อัล-ดลฎะห์: ตลอดทั้งคืนหรือบางส่วน และเนื่องจากการทำงานในตอนกลางคืนนั้นยากลำบากกว่าตอนกลางวัน ท่านนบีจึงสั่งให้ปฏิบัติบางส่วนของมัน โดยกล่าวว่า: และบางส่วนของการทำงานในตอนกลางคืน

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความง่ายตายและความเมตตาของบทบัญญัติอิสลาม และการดำเนินไปในทางสายกลางระหว่างความเกินพอดีและความละเลย
2. บ่าวของพระเจ้าควรปฏิบัติตามคำสั่งใช้ตามความสามารถของตน โดยไม่ฟอนปรนหรือเข้มงวดจนเกินไป
3. บ่าวของพระเจ้าควรเลือกช่วงเวลาที่ร่างกายกระปรี้กระเปร่าสำหรับการทำอิบาดะฮ์ (การเคารพสักการะ) และช่วงเวลาสามช่วงนี้โดยเฉพาะเป็นช่วงที่ร่างกายรู้สึกสบายที่สุดสำหรับการปฏิบัติอิบาดะฮ์
4. อิบน์ ฮาญญ์ อัล-อัศกอลานีย์ กล่าวว่า: เปรียบเสมือนว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวแก่ผู้เดินทางไปยังจุดหมาย และช่วงเวลาทั้งสามนี้เป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดสำหรับผู้เดินทาง ท่านจึงได้ชี้แนะเขาเกี่ยวกับช่วงเวลาที่เขาที่กำลัง เพราะหากผู้เดินทางเดินทางทั้งกลางวันและกลางคืน เขาจะเหนื่อยล้าและหยดลง แต่หากเขาเลือกที่จะเดินทางในช่วงเวลาที่กระปรี้กระเปร่าเหล่านี้ เขาก็จะสามารถเดินทางต่อไปได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่ลำบาก

5. อิบน์ ฮาญญ์ กล่าวว่า:

อะดิษบทนี้ชี้ให้เลือกใช้สิ่งที่เป็นข้อผ่อนปรนในทางหลักของอิสลาม เพราะการยึดเน้นในสิ่งที่เป็นที่บังคับในสถานการณ์ที่ผ่อนปรนได้นั้นเป็นการละเมิด เช่นเดียวกับคนที่ละทิ้งตะยัมมูมเมื่อเขาไม่สามารถใช้น้ำได้ และถ้าเขาอยากใช้น้ำ แล้วจะทำให้เกิดอันตรายได้

6. อิบน์ อัล-มุญีร กล่าวว่า: ในหะดีษนี้มีหนึ่งในเครื่องหมายของการเป็นนบี เพราะเราและคนก่อนหน้าเราได้เห็นว่าทุกคนที่ทำเกินพอดีในศาสนาจะล้มเลิกไป

และไม่ได้หมายถึงการห้ามการแสวงหาความสมบูรณ์ในการอิบาดะฮ์ (การเคารพสักการะ) เพราะนั่นเป็นสิ่งที่ได้รับการยกย่อง แต่เป็นการห้ามการทำเกินพอดีที่นำไปสู่ความเหนื่อยล้า หรือการมุ่งเน้นในชุนนะฮ์จนละทิ้งสิ่งที่ดียิ่งกว่า เช่น คนที่ละหมาดกลางคืนทั้งคืนจนหลับไปและพลาดการละหมาดศุบฮ์ในญะมาอะฮ์ หรือพลาดจนกระทั่งดวงอาทิตย์ขึ้นและเลยเวลาละหมาดฟรฎูไป

(5795)

(۲۵۰) - عن أنس بن مالك رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «يَسْرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا»

[صحیح] - [متفق عليه]

(250) - จากท่านอนัส บินมาลิก เราะฎียัลลอฮูอันฮู จากท่านนบี

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: “จงทำให้เป็นเรื่องง่าย

และอย่าทำให้เป็นเรื่องยาก และจงแจ้งข่าวดีแก่ผู้คน

และอย่าทำให้คนต้องปลื้มตัวออกห่าง” [เศาะฮีห] - [รายงานโดย อัลบุคอรีห์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ชี้ให้เกิดความสะดวก ความง่ายดายแก่ผู้คน และไม่ทำให้เกิดความยุ่งยากลำบากแก่พวกเขา

ในทุกเรื่องทั้งทางด้านศาสนาและทางโลก

และทั้งหมดนั้นต้องอยู่ในขอบเขตที่อัลลอฮ์อนุญาต.

และส่งเสริมให้แจ้งข่าวดีแก่พวกเขา
และไม่ทำให้พวกเขาทะเล็ดหนีห่างจากมัน

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. หน้าที่ของผู้ศรัทธาคือ
การทำให้ผู้คนนั้นรักอัลลอฮ์และส่งเสริมให้พวกเขาทำความดี
2. จำเป็นสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง
ให้พิจารณาอย่างชาญฉลาดถึงวิธีการเผยแพร่เรียกร้องผู้คนไปยังอิสลาม
3. การแจ้งข่าวดีจะทำให้เกิดความสุข
การยอมรับและความสงบสุขสำหรับผู้ทำการเชิญชวน
และต่อสิ่งที่เขาได้นำเสนอให้แก่บรรดาผู้คน.
4. การทำให้เกิดความยากลำบากจะสร้างความบาดหมาง
การหันหลังให้กันและทำให้เกิดความสงสัยในคำพูดของผู้ทำการเผยแพร่
5. ความเมตตาอันกว้างขวางของอัลลอฮ์ที่มีต่อปวงบ่าวของพระองค์
และพระองค์ทรงพอพระทัยสำหรับศาสนาของพวกเขาที่อดกลั้นและบற்பัญญัตติที่ง่าย ๆ สำหรับพวกเขา
6. ความสะดวกง่ายดายที่ถูกใช้นั้นคือสิ่งที่ศาสนาได้นำมา.

(5866)

(251) - عن أنس رضي الله عنه قال: كُنَّا عِنْدَ عُمَرَ فَقَالَ: «نُهِينَا عَنِ التَّكْلِيفِ».

[صحيح] - [رواه البخاري]

(251) - จากท่านอนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า :

ครั้งหนึ่งพวกเรายู่กับท่านอุมร์ แล้วท่านกล่าวว่า "พวกเราถูกห้ามจากการเสแสร้ง"
[เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี]

คำอธิบาย:

ท่านอุมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลอฮุอะลัยฮิสะลัม
ห้ามมิให้พวกเขาทำสิ่งที่ทำให้เกิดความลำบากโดยไม่จำเป็น
ไม่ว่าจะเป็นคำพูดหรือการกระทำ

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. และส่วนหนึ่งของเสแสร้งที่ต้องห้าม คือ การถามมากเกินไป หรือแสร้งว่าตัวเองไม่มีความรู้ หรือทำให้มันยุ่งยากในสิ่งที่อัลลอฮ์เปิดกว้าง
2. มุสลิมควรสร้างความคุ้นเคยกับการอดกลั้น และไม่เป็นผู้มักมากในการพูดและการกระทำ ทั้งในเรื่องการกิน การดื่ม และในทุกสภาพของเขา
3. อิสลามคือศาสนาที่ง่ายตาย

(8945)

(๒๐๒) - عن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَأْكُلْ كُلَّ بَيْمِينِهِ، وَإِذَا شَرِبَ فَلْيَشْرَبْ بِيَمِينِهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ بِشِمَالِهِ، وَيَشْرَبُ بِشِمَالِهِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(252) - จากท่านอิบนุอุมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮูมา เล่าว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่: “เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่าน จะรับประทาน จรรับประทานด้วยมือขวาของเขาเกิด และเมื่อเขาจะดื่ม ก็จงดื่มด้วยมือขวาของเขาเกิด เพราะแท้จริงชัยฎอน จะกินด้วยมือซ้าย และดื่มด้วยมือซ้าย” [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ใช้ให้มุสลิมกินและดื่มน้ำด้วยมือขวา และห้ามไม่ให้กินและดื่มด้วยมือซ้าย นั้นเป็นเพราะ ชัยฎอนกินและดื่มด้วยมือซ้าย.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ห้ามเลียนแบบชัยฎอนด้วยการกินหรือดื่มด้วยมือซ้าย.

(58122)

4. มารยาทอย่างหนึ่งในการรับประทานอาหารคือ การรับประทานสิ่งที่ใกล้มือ เว้นแต่จะเป็นอาหารหลากหลายเมนู
ในกรณีนี้เป็นที่อนุญาตสำหรับเขาที่จะหยิบอาหารนั้นได้
5. ความมุ่งมั่นของบรรดาเศาะฮาบะฮ์ที่มีต่อสิ่งที่ท่านนบี
คือลัลลอลอฮอะลัยฮิวะสัลลัม สอนพวกเขา
และนี่คือบทเรียนที่ได้จากคำกล่าวของท่านอุมร์ ที่ว่า :
ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาฉันก็กินแบบนั้นตลอดมา.

(58120)

(254) - عن أنس بن مالك رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا، أَوْ يَشْرَبَ الشَّرْبَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(254) - จากท่านอะนัส บินมาลิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า : ท่านเราะสูลุลลอฮ์
คือลัลลอลอฮอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า : “แท้จริงอัลลอลอฮ์ ย่อมพอพระทัยกับป่าว
เมื่อเขากินครั้งหนึ่ง ก็สรรเสริญพระองค์ที่ให้มันมา หรือดื่มน้ำครั้งหนึ่ง
ก็สรรเสริญพระองค์ที่ให้มันมา ” [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอลอฮอะลัยฮิวะสัลลัม
อธิบายว่าการสรรเสริญต่อพระองค์ในความโปรดปราน
และความกรุณาของพระองค์ต่อป่าวของพระองค์นั้น
เป็นสิ่งที่ทำให้ได้รับความพอพระทัยจากอัลลอลอฮ์
ดังนั้นเมื่อเขากินอาหารแล้ว เขาจะกล่าวว่่า:
อัลหัมดุลิลลาฮ์(มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอลอฮ์)
และเมื่อเขาดื่มเครื่องดื่ม เขาก็จะกล่าวว่่า: อัลหัมดุลิลลาฮ์.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของอัลลอลอฮ์ แท้จริงพระองค์ทรงประทานปัจจัยยังชีพ
และทรงพอพระทัยด้วยการสรรเสริญต่อพระองค์

2. ความพึงพอใจของอัลลอฮ์สามารถเกิดขึ้นได้ด้วยสาเหตุต่างๆ เช่นการสรรเสริญต่อพระองค์หลังจากรับประทานอาหารและดื่มน้ำ
3. ส่วนหนึ่งของมารยาทในการรับประทานอาหารหรือดื่มน้ำคือ การกล่าว อัลหัมดุลิลลาฮ์ หลังจากรับประทานอาหารและหลังการดื่มเสร็จ

(5798)

(۲۵۵) - عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا أَكَلَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشِمَالِهِ، فَقَالَ: «كُلْ بِيَمِينِكَ»، قَالَ: لَا أَسْتَطِيعُ، قَالَ: «لَا اسْتَطَعْتَ»، مَا مَنَعَهُ إِلَّا الْكِبْرُ، قَالَ: فَمَا رَفَعَهَا إِلَى فِيهِ. [صحيح] - [رواه مسلم]

(255) - จากท่านสะละมะฮ์ บิน อัลอักวะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า:

มีชายคนหนึ่งร่วมรับประทานอาหารกับท่านเราะซูลลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ด้วยมือซ้าย ดังนั้นท่านจึงกล่าวว่า "จงกินด้วยมือขวาของท่าน" เขากล่าวว่า "ฉันทำไม่ได้" ท่านกล่าวว่า "ท่านทำไม่ได้เช่นนั้นหรือ" ไม่มีสิ่งใดที่ขัดขวางเขานอกจากความเยโสเท่านั้น เขา(ผู้รายงาน)เล่าว่า "จากนั้นเขาก็ไม่สามารถยกมันถึงปากของเขาได้อีกเลย" [เศาะฮ์หฺ] - [รายงานโดยมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เห็นชายคนหนึ่งกำลังรับประทานอาหารด้วยมือซ้าย จึงสั่งให้เขารับประทานอาหารด้วยมือขวา ชายคนนั้นตอบอย่างหยิ่งเยโสและโกหกว่า เขาทำไม่ได้! ดังนั้นท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ดุอาอ์ไม่ให้เขาได้รับประทานอาหารด้วยมือขวา ดังนั้นอัลลอฮ์ ทรงตอบรับดุอาอ์ของท่านด้วยการทำให้มือขวาของเขาเป็นอัมพาต ดังนั้นเขาจึงไม่สามารถยกมันขึ้นถึงปากของเขาอีกเลยตั้งแต่นั้นมาจะด้วยอาหารหรือเครื่องดื่ม

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิส:

1. วาญิบที่จะต้องรับประทานอาหารด้วยมือขวา และห้ามรับประทานด้วยมือซ้าย
2. ความยิ่งใหญ่โสในการปฏิบัติตามบทบัญญัติของศาสนา เขาผู้นั้นสมควรได้รับการลงโทษ
3. อัลลอฮ์ทรงให้เกียรติแก่ท่านนบีมุฮัมหมัด คือลัลลอลออะลัยฮิอะสลัลัม ผู้ซึ่งเป็นนบีของพระองค์ ด้วยการตอบรับดุอาอ์ของท่าน
4. ศาสนาบัญญัติสิ่งใช้กันให้ทำความดีและห้ามปรามความชั่วในทุกสถานการณณ์แม้ในขณะที่รับประทานอาหาร

(3372)

(256) - عَنْ سَهْلِ بْنِ مُعَاذِ بْنِ أَنَسٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ أَكَلَ طَعَامًا فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ». [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(256) - จากสะหฺลุ บิน มุอาซ บิน อนัส จากบิดาของเขา กล่าวว่า : ท่านนบี คือลัลลอลออะลัยฮิอะสลัลัม กล่าวว่า: “ผู้ใดกินอาหารแล้วกล่าวว่า ” الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ ” : 8 ความว่า: "มวลการสรรเสริญที่สมบูรณียงเป็นของอัลลอฮ์ผู้ทรงให้อาหารนี้แก่ฉันและทรงประทานอาหารนี้แก่ฉันโดยปราศจากอำนาจหรือกำลังใดๆ จากฉัน" ดังนั้น ความผิดบาปก่อนหน้านี้ของเขาจะได้รับการอภัย” [หะซัน]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอลออะลัยฮิอะสลัลัม เรียกร้องให้ใครก็ตามที่ได้กินอาหาร ให้ขอบคุณอัลลอฮ์ เนื่องจากเราไม่สามารถนำอาหารมาหรือกินได้ เว้นแต่ด้วยอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจและความช่วยเหลือจากพระองค์ จากนั้น ท่านนบี คือลัลลอลออะลัยฮิอะสลัลัม ได้ให้ข่าวดีแก่ใครก็ตามที่กล่าวขอบคุณอัลลอฮ์ ว่าเขาสมควรได้รับการอภัยจากอัลลอฮ์สำหรับบาปเล็กๆ น้อยๆ ในอดีตของเขา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. แนะนำให้สรรเสริญ ขอขอบคุณอัลลอฮ์ ผู้ทรงฤทธานุภาพในตอนท้ายของมื้ออาหาร
2. อธิบายถึงความยิ่งใหญ่ในความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ผู้ทรงฤทธานุภาพที่มีต่อบ่าวของพระองค์ โดยที่พระองค์ทรงจัดเตรียมปัจจัยยังชีพให้พวกเขา อำนวยความสะดวกแก่พวกเขา และทรงลบล้างบาปในการนั้น
3. กิจการของปวงบ่าวล้วนมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงฤทธานุภาพ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับอำนาจหรือความสามารถของมนุษย์ แต่พวกเขา มีหน้าที่ที่จะต้องทำสิ่งทีนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ

(5431)

(257) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا عَطَسَ وَضَعَ يَدَهُ - أو ثوبَهُ - على فيه، وَخَفَضَ - أو غَضَّ - بها صوتَهُ. [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(257) - จากท่านอบูฮุรัยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า: เมื่อใดก็ตามที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จาม ท่านจะวางมือหรือเสื่อผ้าของท่านวางปิดปากไว้ และท่านก็จะลดเสียงของท่านลง [เศาะฮิห]

คำอธิบาย:

เมื่อใดก็ตามที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จาม:

หนึ่ง: ท่านจะวางมือหรือเสื่อผ้าปิดปากไว้

เพื่อไม่ให้สิ่งใดออกจากปากหรือจมูกของท่านแล้วเป็นอันตรายต่อผู้ที่อยู่ด้วยกับ

สอง: ท่านจะลดเสียงของท่านลง และจะไม่ยกเสียงให้ดัง

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. อธิบายถึงแบบอย่างของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่เป็นมารยาทในการจามและการปฏิบัติตามท่านในเรื่องดังกล่าว

2. สงเสริมให้วางเสื้อผ้าหรือผ้าเช็ดหน้าหรือสิ่งอื่นๆ ที่คล้ายกันบนปากหรือจมูกเมื่อเกิดการจามขึ้นมา เพื่อไม่ให้สิ่งใดออกมาเป็นอันตรายต่อผู้ที่อยู่ด้วยกัน
3. การลดเสียงในเวลาจามนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็น ถือเป็นความสมบูรณ์ในด้านมารยาท และถือเป็นส่วนหนึ่งของการมีมารยาทที่ดี

(3317)

(258) - عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى رُخْصَةً، كَمَا يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى عَزَائِمُهُ». [صحيح] - [رواه ابن حبان]

(258) - จากท่านอิบนุอับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า ได้กล่าวว่า: "ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

"แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักการอนุโลมของพระองค์ถูกนำไปปฏิบัติ เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงรักความต้งมั่นของพระองค์ถูกนำไปปฏิบัติ" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อิบนุฮิบบาน]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้อธิบายว่า: อัลลอฮ์ทรงรักที่จะให้การอนุโลมของพระองค์ที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้ นั้นได้รับการนำไปปฏิบัติ จากการผ่อนปรนต่างๆ ในเรื่องกฎเกณฑ์ และการอิตาอะฮ์ต่างๆ และการกำหนดความสะอาดแก่ผู้ศรัทธา อันเนื่องจากเหตุจำเป็น เช่นการละหมาดย่อและการละหมาดรวมในขณะที่เดินทาง ดังที่พระองค์ทรงรักความต้งมั่นของพระองค์ถูกนำไปปฏิบัติ ในสิ่งต่างๆ ที่อัลลอฮ์ทรงบัญญัติไว้เป็นวาญิบ เนื่องจากคำสั่งของพระเจ้าในเรื่องที่อนุโลมและความมุ่งมั่นนั้นเป็นเรื่องเดียวกัน

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. อธิบายถึงความเมตตาของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่มีต่อผู้เป็นป่าวของพระองค์ และพระองค์ทรงรักที่จะให้การอนุโลมของพระองค์ได้รับการปฏิบัติ ตามที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้
2. ความสมบูรณ์แบบของศาสนานี้ และการกำจัดความลำบากรำคาญใจออกจากมุสลิม

(65017)

(259) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ

خَيْرًا يُصِبْ مِنْهُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(259) - จากอบู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า : "ผู้ใดที่อัลลอฮ์ประสงค์ให้เขาได้รับความดี พระองค์ก็จะมีทรงทดสอบเขา" [เศาะฮ์หฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกรว่่า แท้จริงหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะให้ความดีแก่คนหนึ่งคนใดหมูป่าวของพระองค์ที่ศรัทธา แนนอนพระองค์จะมีทรงทดสอบเขาในเรื่องชีวิต ทรัพย์สิน และคนในครอบครัวของเขา เพราะในการทดสอบนั้นจะทำให้ผู้ศรัทธากลับเข้าหาอัลลอฮ์ ตะอาลา ด้วยการขออว้ การลบล้างความชั่ว และการยกระดับให้สูงขึ้น

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ผู้ศรัทธาที่แท้จริงต้องเผชิญกับการทดสอบที่หลากหลาย
2. การทดสอบจากความทุกข์ยากอาจเป็นสัญญาณหนึ่งทีแสดงถึงความรักที่อัลลอฮ์ทรงมีต่อป่าวของพระองค์ เพื่อที่พระองค์จะมีทรงยกระดับของเขาให้สูงขึ้น ยกฐานะของเขาให้สูงส่ง และลบล้างบาปของเขา

3. สงเสริมให้มีความอดทนเมื่อต้องเผชิญกับการทดสอบต่าง ๆ
และไม่กระวนกระวาย

(4204)

(260) - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا حُزْنٍ وَلَا أَذَى وَلَا غَمٍّ حَتَّى الشَّوْكَةِ يُشَاكُّهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(260) - จากท่านอบูสะอีด อัลคุดรียฺ และท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎียัลลอฮุนฮุมมา เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:
“ไม่ว่าจะมีสิ่งใดประสบกับมุสลิมจากความเหนื่อยล้า ความเจ็บปวด ความกังวล ความโศกเศร้า ภัยอันตราย และความทุกข์ยาก แม้กระทั่งหนามที่ตำเขา นอกจากอัลลอฮ์จะทรงลบล้างบาปของเขาด้วยเหตุผลนั้น” [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุดคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้อธิบายว่า
ไม่ว่าจะมีสิ่งใดมาประสบกับชีวิตของมุสลิม จะเป็นโรคร้ายต่างๆ ความกังวล ความโศกเศร้า ความเจ็บปวด ปัญหา ความทุกข์ยาก ความวิตก และความหิวโหย แม้กระทั่งหนามตำเขาแล้วทำให้เขาเจ็บ
สิ่งนั้นจะเป็นการไถ่บาปให้แก่เขาและลบล้างบาปให้เขา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. อธิบายถึงความกรุณาของอัลลอฮ์และความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อบรรดาบ่าวของพระองค์ที่ศรัทธาด้วยการลบล้างบาปเพียงเพราะอันตรายที่น้อยนิดที่เกิดขึ้นกับพวกเขา
2. จำเป็นสำหรับมุสลิมทุกคนต้องหวังการตอบแทนจากอัลลอฮ์กับสิ่งที่ประสบกับเขา และอดทนกับทุกสิ่งทั้งเล็กและใหญ่ เพื่อเป็นการยกฐานะนัศรสำหรับเขาให้สูงขึ้นและเป็นการไถ่บาปให้แก่เขา

(3701)

(261) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةِ فِي نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَمَالِهِ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَمَا عَلَيْهِ حَاطِيَةٌ».

[حسن] - [رواه الترمذي وأحمد]

(261) - จากอบู ฮุรัยเราะห์ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า: “การทดสอบจะดำเนินต่อไปสำหรับผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิงในชีวิตของเขา ลูกๆ ของเขา และทรัพย์สินของเขา จนกว่าเขาจะพบกับอัลลอฮ์ โดยไม่มีบาปใดๆ เกิดขึ้นกับเขา” [หะซัน]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า การทดสอบและความยากลำบากไม่ห่างไกลจากผู้ศรัทธา ทั้งในเรื่องสุขภาพและร่างกายของเขา รวมถึงลูกหลานที่อาจเผชิญกับโรคภัยหรือการตาย การกระทำผิดหรือสิ่งอื่น ๆ และในทรัพย์สิน เช่น การขาดแคลน การสูญเสียธุรกิจ การโจรกรรม การขาดแคลนทรัพย์สิน และการขาดแคลนรายได้ ความทุกข์เหล่านี้จะช่วยชำระบาปและความผิดพลาดทั้งหมดของเขา จนกระทั่งเมื่อเขาเผชิญหน้ากับอัลลอฮ์ เขาจะเป็นผู้บริสุทธิ์จากบาปและความผิดทั้งปวงที่เขาเคยกระทำ

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. จากความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีต่อปาวผู้ศรัทธาคือ การชำระบาปของพวกเขาในชีวิตนี้ด้วยความทุกข์และภัยพิบัติต่าง ๆ ของโลกนี้
2. การทดสอบเพียงแคตัวมันเองสามารถขดเชยบาปได้หากมีความศรัทธา แต่ถ้าผู้ศรัทธาอดทนและไม่รู้สึกไม่พอใจ จะได้รับรางวัลเพิ่มขึ้น
3. การกระตุ้นให้มีความอดทนในทุกเรื่อง ทั้งในสิ่งที่ชอบและสิ่งที่ไม่ชอบ คือการอดทนในการปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์บัญญัติ

และการหลีกเลี่ยงสิ่งที่พระองค์ห้าม

เพื่อหวังในรางวัลจากพระองค์และกลัวการลงโทษ

4. คำว่า "ผู้ศรัทธาชายและผู้ศรัทธาหญิง" การใช้คำว่า "ผู้ศรัทธาหญิง" เพิ่มเติมในที่นี้เป็นการเน้นย้ำถึงผู้หญิงโดยเฉพาะ แม้ว่าคำว่า "ผู้ศรัทธาชาย" จะรวมถึงผู้หญิงด้วย แต่การกล่าวถึง "ผู้ศรัทธาหญิง" แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงได้รับการเน้นย้ำเป็นพิเศษในเรื่องนี้ เมื่อเผชิญกับความทุกข์ เธอจะได้รับรางวัลเหมือนกันในการชดเชยบาปและความผิดอย่างที่ชายได้รับ
5. สิ่งที่ยังช่วยให้บ่าวรู้สึกเบาลงต่อความเจ็บปวดที่ต้องเผชิญซ้ำแล้วซ้ำเล่าคือรางวัลที่ได้รับจากความทุกข์นั้น

(3159)

(262) - عَنْ صُهَيْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ سَرَاءٌ شَكَرَ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبْرًا، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(262) - จากท่านศุฮัยบ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่:
 “ช่างเป็นสิ่งที่แปลกยิ่งสำหรับสถานการณ์ของผู้ศรัทธา
 ทุกสถานการณ์ของเขาล้วนเป็นสิ่งที่ดีสำหรับเขา
 และสิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นกับใครนอกจากกับผู้ศรัทธาเท่านั้น
 หากเขาได้รับความดีเขาก็สำนึกในความกรุณาของอัลลอฮ์
 และนั่นถือเป็นสิ่งที่ดีสำหรับเขา และหากเขาประสบความยากลำบากเขาก็อดทน
 และการอดทนนั้นก็เป็นสิ่งที่ดีสำหรับเขาเช่นกัน” [เศาะฮีห] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
 รู้สึกแปลกใจถึงสถานการณ์และสภาพของผู้ศรัทธาด้วยความรู้สึกที่ชื่นชม
 ทั้งนี้เพราะทุกสถานการณ์ของเขาล้วนเป็นสิ่งที่ดีสำหรับเขา

และสิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นกับใครนอกจากผู้ศรัทธาเท่านั้น หากเขาได้รับความดี
 เขาสำนึกในความกรุณาของอัลลอฮ์ ดังนั้น
 เขาก็จะได้รับผลบุญสำหรับการสำนึกนั้น และหากเขาประสบความยากลำบาก
 เขาก็อดทนและหวังการตอบแทนจากอัลลอฮ์ ดังนั้น
 เขาก็จะได้รับผลบุญจากการอดทนนั้น
 ดังนั้นเขาจะได้รับผลบุญในทุกสถานการณ์ของชีวิต

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. ความประเสริฐของการสำนึกในความกรุณาในยามที่ได้รับความสุข
 และอดทนในยามที่ได้รับความสุข ดังนั้น ใครก็ตามที่กระทำสิ่งนี้ได้
 เขาจะได้รับความดีทั้งในโลกนี้และโลกหน้า
 และใครก็ตามที่ไม่สำนึกในความกรุณาและไม่อดทนต่อผลกระทบที่เกิดขึ้น
 ผู้นั้นย่อมเสียผลบุญไป และเขาจะได้รับบาปแทน
2. ความประเสริฐของการศรัทธา และผลบุญจะเกิดขึ้นในทุกสถานการณ์นั้น
 มันจะไม่เกิดขึ้นนอกจากกับผู้ศรัทธาเท่านั้น
3. การสำนึกในความกรุณาของอัลลอฮ์เมื่อได้รับความดี
 และอดทนยามทุกข์ยากนั้น เป็นคุณลักษณะของผู้ศรัทธา
4. การศรัทธาต่อการตัดสินและการกำหนดของอัลลอฮ์นั้น
 ทำให้ผู้ศรัทธารู้สึกพึงพอใจกับทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับเขา
 ตรงกันข้ามกับผู้ปฏิเสธศรัทธาจะอยู่ในความโกรธอยู่ตลอดเวลาเมื่อความ
 ทุกข์ยากได้ประสบกับเขา และหากเขาได้รับความโปรดปรานจากอัลลอฮ์
 เขาก็จะใช้ความโปรดปรานนั้นออกห่างจากการเชื่อฟังอัลลอฮ์ ยิ่งกว่านั้น
 เขาจะใช้มันในการฝ่าฝืนพระองค์

(3298)

(263) - عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِذَا مَرِضَ الْعَبْدُ أَوْ سَافَرَ كُتِبَ لَهُ مِثْلُ مَا كَانَ يَعْمَلُ مُقِيمًا صَحِيحًا». [صحيح] - [رواه البخاري]

(263) - จากท่านอบูมูซา อัลอัสหะรียฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า: "เมื่อป่วยคนหนึ่งได้เจ็บป่วยหรือเดินทาง จะมีการบันทึกผลบุญให้แก่เขา เหมือนกับที่เขาเคยปฏิบัติกรำนงนั้นในตอนที่ไม่ได้เดินทางและมีสุขภาพดีอยู่" [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรียฺ]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกกล่าวถึงความโปรดปรานและความเมตตาของอัลลอฮ์ โดยหากมุสลิมคนหนึ่งใช้ชีวิตปกติของเขามักจะกระทำความดีอยู่เสมอในขณะที่เขามีสุขภาพดี และไม่ได้เดินทาง จากนั้นหากเขาล้มป่วยและไม่สามารถกระทำในสิ่งที่ตนเคยทำในยามสบาย หรืออยู่ในระหว่างการเดินทาง ดังนั้น เขาจะได้รับการบันทึกผลบุญเต็มจำนวนเหมือนกับว่าเขาได้กระทำในยามที่เขาสบายและอยู่กับบ้าน.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ความโปรดปรานของอัลลอฮ์ทรงกว้างขวางเสมอสำหรับปวงบ่าวของพระองค์
2. สนับสนุนให้มีความพยายามและจริงจังในการประกอบความดีงามในยามสุขสบาย และยามว่าง

(3553)

(264) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ، يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُؤْمِنِي كَافِرًا، أَوْ يُؤْمِنِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا، يَبِيعُ دِينَهُ بِعَرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(264) - จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฆิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะฆูลลอฮ์ ค็อลลัลลอฮุอะลยฮิวะสลัม กล่าวว่่า: “พวกท่านจงรีบเร่งปฏิบัติความดี ก่อนที่ความวุ่นวาย ดังกลางคืนที่มีมืดมืด กระทั่งว่่าบางคนตื่นเข้ามาในสภาพที่เป็่นผู้ศรัทธา แต่เมื่อตกเข็่นกลับกลายเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา หรือบางคนในตอนเข็่นยังเป็่นผู้ศรัทธา แต่เมื่อตื่นขึ้นมามีก็กลับกลายเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา เขาจะขายศาสนาของเขาเพื่อแลกกับความสุขที่น้อยนิดในโลกดุนยา” [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบีมุฮัมมัด ค็อลลัลลอฮุอะลยฮิวะสลัม ได้เรียกร้องให้บรรดาผู้ศรัทธารีบเร่งและทำความดีให้มากก่อนที่มันจะเป็่นเรื่องที่ยาก และละเลยมันไป เนื่องด้วยฟิตนะฮ์(การล่อลวงต่างๆ)และความคลุมเครือที่เข้ามาที่คอยขัดขวางและปิดกั้นจากการทำความดีเหล่านั้น ซึ่งฟิตนะฮ์ (การล่อลวง)นั้น มันมีดมนราวกับกลางคืนที่มีมืดมืด ซึ่งความจริงและความเท็จจะปะปนกัน ทำให้ยากแก่มนุษย์ในการแยกแยะระหว่างสิ่งทั้งสอง และด้วยฟิตนะฮ์ที่รุนแรงนี้ ทำให้คนสับสน จนทำให้คนกลายเป็นผู้ศรัทธาในเวลาเช้า และเป็นผู้ปฏิเสธในเวลาเข็่น เป็นผู้ศรัทธาในเวลาเข็่น และพอรุ่งเช้าเขากลายเป็่นผู้ปฏิเสธ เขาจะละทิ้งศาสนาของเขา เพื่อแลกกับความสุขชั่วขณะในโลกนี้

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. จำเป็นต้องยึดมั่นในศาสนา และรีบเร่งในการทำความดีก่อนที่จะมีอุปสรรคเข้ามาขวางกั้น

2. หะดีษนี้ชี้ให้เห็นถึงฟิตนะฮ์ต่างๆ
ที่ทำให้หลงนั้นจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในยุคสุดท้าย
และทุกครั้งที่มีฟิตนะฮ์หนึ่งหายไป ฟิตนะฮ์อื่นก็จะตามมา
3. หากศาสนาของบุคคลใดอ่อนแอและละทิ้งมันไปเพื่อแลกกับบางสิ่งทางโลก
นี้ เช่น เงินทอง หรือสิ่งของอื่นๆ ก็เป็นเหตุให้เขาหลงทาง ทิ้งศาสนา
และตกอยู่ในฟิตนะฮ์
4. หะดีษนี้เป็นหลักฐานแสดงให้เห็นว่า การทำความดีนั้น
เป็นสาเหตุทำให้ปลอดภัยจากฟิตนะฮ์ต่างๆ
5. ฟิตนะฮ์แบ่งออกเป็นสองประเภท: ฟิตนะฮ์ที่เกิดจากความคลุมเครือ
และทางออกของมันคือความรู้ และฟิตนะฮ์ที่เกิดจากความอยาก
และทางออกของมันคืออิหฺมาน(การศรัทธา) และความอดทน
6. หะดีษนี้ชี้ให้เห็นว่า ผู้ใดที่ประกอบความดีน้อย
ฟิตนะฮ์จะเกิดขึ้นกับเขาเร็วกว่าคนอื่น และผู้ใดที่ประกอบความดีมาก
ก็อย่าได้หลงกับการกระทำนั้น แต่จงทำให้มากขึ้น

(3138)

(265) - عن معاوية رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: «مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ، وَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ، وَاللَّهُ يُعْطِي، وَلَنْ تَزَالَ هَذِهِ الْأُمَّةُ قَائِمَةً عَلَى أَمْرِ اللَّهِ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ، حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ.» [صحيح] - [متفق عليه]

(265) - จากท่านมุอาวิยะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่: ฉันได้ยินท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่: ความว่ “บุคคลใดที่อัลลอฮฺทรงประสงค์ที่จะให้เกิดความดีแก่เขา อัลลอฮฺจะทรงให้เขาเข้าใจในศาสนา แท้จริงฉันนี่เป็นผู้จัดแบ่งส่วน โดยที่อัลลอฮฺทรงประทานมา และประชาชาตินี้จะยังคงยืนหยัดบนแนวทางของอัลลอฮฺ ไม่มีผู้ใดที่ขัดแย้งกับพวกเขาจะทำอันตรายแก่พวกเขาเหล่านั้นได้จนกระทั่งวันกียามะฮฺได้มาถึง” [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรีห์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮฺอะลัยฮิอะสลัม กล่าวว่า
 ใครก็ตามที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์จะให้เขาได้รับความดี
 พระองค์จะประทานความเข้าใจในเรื่องศาสนาแก่เขา และท่านนบี
 อะลัยฮิอะลาตุวัสสลาม เป็นเพียงผู้แบ่งปัน
 แบ่งปันและแจกจ่ายสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ประทานที่เป็นปัจจัยยังชีพ ความรู้ และสิ่งอื่นๆ
 และผู้ให้ที่แท้จริงคืออัลลอฮฺ และส่วนผู้อื่นนั้นเป็นเพียงสาเหตุ
 ซึ่งไม่สามารถให้ประโยชน์ใดๆ ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากอัลลอฮฺเท่านั้น
 และประชาชาตินี้จะยังคงยืนหยัดตามคำสั่งของอัลลอฮฺต่อไป
 และบรรดาผู้ที่ต่อต้านพวกเขาจะไม่ทำอันตรายต่อพวกเขา
 จนกว่าวันกิยามะห์จะมาถึง.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความยิ่งใหญ่และความประเสริฐของความรู้ศาสนา
 การเรียนรู้และการส่งเสริมในการเรียนรู้ศาสนา
2. การยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้องจะต้องมีอยู่ในประชาชาตินี้
 หากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งละทิ้งไป อีกกลุ่มหนึ่งก็จะทำเช่นนั้น
3. การแสวงหาความเข้าใจในศาสนาเป็นส่วนหนึ่งของพระประสงค์ที่ดีของอัล
 ลอฮฺที่มีต่อบ่าวของพระองค์
4. แท้จริงท่านนบี คือลัลลอฮฺอะลัยฮิอะสลัม
 เป็นผู้ให้ตามคำบัญชาและพระประสงค์ของอัลลอฮฺเท่านั้น
 และแท้จริงแล้วท่านไม่ได้ครอบครองสิ่งใดเลย

(5518)

(266) - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا تَعْلَمُوا الْعِلْمَ لِيُبَاهُوا بِهِ الْعُلَمَاءُ، وَلَا لِيُتَمَارَوْا بِهِ السُّفَهَاءُ، وَلَا تَخَيَّرُوا بِهِ الْمَجَالِسَ، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ، فَالْتَأَرْ التَّارُ». [صحيح] - [رواه ابن ماجه]

(266) - จากท่านญาบิร บิน अबดุลลอฮ์ ราะอะฎียัลลอฮฺอันฮุม่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า:
"อย่าแสวงหาความรู้เพื่อโอ้อวดต่อหน้าบรรดาผู้รู้ หรือโต้เถียงกับคนโง่เขลา",
และอย่าเลือกที่นั่งที่ดีที่สุดในที่ชุมนุม และใครก็ตามที่กระทำเช่นนั้น ดังนั้นผลคือ นรก นรก" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อิบน์มาญะฮ์]

คำอธิบาย:

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เตือนให้ระวัง
อย่าแสวงหาความรู้เพื่อโอ้อวดต่อหน้าบรรดาผู้รู้ และแสดงตนว่่า
"ฉันก็เป็นผู้รู้เหมือนท่าน" เพื่อหาเรื่องโต้เถียงกับคนโง่เขลา คนเบาปัญญา
หรือเพื่อสร้างความโดดเด่นและอยู่เหนือกว่าผู้อื่นในที่ชุมนุม
ดังนั้นผู้ใดที่กระทำเช่นนั้น
แท้จริงเขาสมควรตกนรกเพราะความโอ้อวดของเขาและไม่มีควมบริสุทธิ์ใจใน
การแสวงหาความรู้เพื่ออัลลอฮ์

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. การชมชู้ด้วยไฟนรกสำหรับผู้ศึกษาหาความรู้ เพื่อความเหยอหยิ่ง หรือเพื่อการโต้เถียง หรือเพื่อความโดดเด่นในที่ชุมนุม และอื่น ๆ
2. ความสำคัญของควมบริสุทธิ์ใจสำหรับผู้ศึกษาหาความรู้และผู้ให้ความรู้
3. เจตนาคือฐานของทุกการปฏิบัติ และผลการตอบแทนขึ้นกับเจตนา

(65047)

(267) - عن عثمان رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ

وَعَلَّمَهُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(267) - จากท่านอุษมาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านเราะสูลุลลอฮุ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "ผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่พวกท่าน คือผู้ที่เรียนอัลกุรอานและสอนมัน" [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลดุคอรีย์]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
กล่าวว่ามุสลิมที่ดีที่สุดและอยู่ในสถานะที่สูงที่สุด ณ ที่อัลลอฮุ :
ผู้ที่เรียนรู้อัลกุรอาน ด้วยการอ่าน ท่องจำ สาธยาย ทำความเข้าใจในหุค่ม
และอรรถาธิบาย และสอนผู้อื่นในสิ่งที่ตนรู้จากความรู้ต่างๆ
ที่เกี่ยวกับอัลกุรอานพร้อมกับปฏิบัติในความรู้นั้น

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. อธิบายถึงความประเสริฐของอัลกุรอาน
โดยอัลกุรอานนั้นเป็นถ้อยคำที่ประเสริฐที่สุด เพราะเป็นคำพูดของอัลลอฮุ
2. ผู้ที่เรียนรู้ที่ดีที่สุดคือผู้ที่สอนผู้อื่น ไม่ใช่ผู้ที่เก็บความรู้ไว้สำหรับตัวเอง
3. การศึกษาและการสอนอัลกุรอาน ประกอบด้วย การอ่าน
อธิบายความหมาย และหุค่มต่างๆ.

(5913)

(268) - عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: حَدَّثَنَا مَنْ كَانَ يُفَرِّئُنَا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُمْ كَانُوا يَقْتَرُونَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ آيَاتٍ، فَلَا يَأْخُذُونَ فِي الْعَشْرِ الْأُخْرَى حَتَّى يَعْلَمُوا مَا فِي هَذِهِ مِنَ الْعِلْمِ وَالْعَمَلِ، قَالُوا: فَعَلِمْنَا الْعِلْمَ وَالْعَمَلَ.
[احسن] - [رواه أحمد]

(268) - จากท่าน อบีอับดุลเราะหฺมาน อัศสุลามียี ได้กล่าวว่า:
ผู้ที่เคยอ่านอัลกุรอานให้เราฟังจากเศาะฮาบะฮ์ของท่านนบี
คือลลลลลลลลลลลลลลลล ได้เล่าให้เราฟังว่า
พวกเขาจะรับฟังสิบโองการจากท่านนบี คือลลลลลลลลลลลลลลลล
และจะยังไม่เลื่อนไปยังสิบโองการถัดไป จนกว่าพวกเขาจะเรียนรู้
ความรู้และการประยุกต์ใช้จากมัน พวกเขา กล่าวว่า ดังนั้นเราจึงได้เรียนรู้
ความรู้และการประยุกต์ใช้ [หะซัน] - [รายงานโดย อะหมัด]

คำอธิบาย:

บรรดาเศาะฮาบะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม
จะรับฟังอัลกุรอานจากท่านเราะฎุลลอฮ์ คือลลลลลลลลลลลลลลลล
สิบโองการ
และพวกเขาจะยังไม่เลื่อนไปยังโองการอื่นจนกว่าพวกเขาจะได้เรียนรู้สิ่งที่มีในสิ
บโองการนั้น จากความรู้ และการนำไปปฏิบัติ
ดังนั้นพวกเขาได้ทั้งความรู้และการปฏิบัติไปพร้อมกัน.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ความประเสริฐของบรรดาเศาะฮาบะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม
และความกระตือรือร้นของพวกเขาในการเรียนรู้อัลกุรอาน.
2. การเรียนรู้อัลกุรอาน
เกิดขึ้นด้วยการรู้เนื้อหาของอัลกุรอานและการนำไปปฏิบัติให้เกิดขึ้นในชีวิตจริง ไม่ใช่แค่การอ่านและท่องจำเท่านั้น.
3. ความรู้มาก่อนการพูดและการกระทำ

(269) - عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ {الم} حَرْفٌ، وَلَكِنْ {ألف} حَرْفٌ، وَ{لامٌ} حَرْفٌ، وَ{ميمٌ} حَرْفٌ». [حسن] - [رواه الترمذي]

(269) - จากท่าน अबดุลลอฮฺ บินมัศอูด เราะะฎียัลลอฮูอันฮฺ กล่าวว่่า :
ท่านเราะซูลลลอฮฺ คี้อลลัลลอฮฺอะลยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า :
“ผู้ใดที่อ่านหนึ่งตัวอักษรจากคัมภีร์ของอัลลลอฮฺ(อัลกุรอาน)เขาจะได้รับหนึ่งความดี และหนึ่งความดีนั้นจะเพิ่มทวีคูณเป็นสิบเท่า ฉ้นไม่ได้บอกว่่า อะลฟลาม มีม เป็นหนึ่งตัวอักษร แต่อะลฟเป็นหนึ่งตัวอักษร ลามเป็นหนึ่งตัวอักษร และมีมก็เป็นอีกหนึ่งอักษร” [หะซัน] - [รายงานโดย ฮัดดีรมีชัย]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คี้อลลัลลอฮฺอะลยฮิวะสัลลัม
กล่าวว่่ามุสลิมทุกคนที่อ่านหนึ่งอักษรจากคัมภีร์ของอัลลลอฮฺ
ดั่งนั้นสำหรับเขาจะได้รับหนึ่งความดี
และความดีนั้นจะเพิ่มทวีคูณให้แก่เขาสิบเท่า.

จากนั้นท่านนบี คี้อลลัลลอฮฺอะลยฮิวะสัลลัม อธิบายต่อว่่า:
(ฉ้นไม่ได้กล่าวว่่า "อะลฟ ลาม มีม" เป็นหนึ่งตัวอักษร แต่ อลฟ
เป็นหนึ่งตัวอักษร ลาม เป็นหนึ่งตัวอักษร และมีม เป็นหนึ่งตัวอักษร)
ดั่งนั้นทั้งหมดคี้อสามตัวอักษรจึงมีค่าเท่ากับสามสิบความดี.

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. สงเสริมให้มีการอ่านอัลกุรอานให้มาก.
2. สำหรับผู้ที่อ่านอัลกุรอาน
ทุกหนึ่งตัวอักษรจากทุกคำที่เขาอ่านนั้นจะได้หนึ่งความดีที่ทวีคูณถึงสิบความดี
3. ความสิ้นเหลือแห่งความเมตตาและความเอื้อเฟื้อแผ่ของอัลลลอฮฺ
โดยพระองค์ทรงเพิ่มความดีให้กับปวงบ่าวของพระองค์
ซึ่งเป็ความโปรดปรานและความเอื้ออาทรจากพระองค์.

4. ความประเสริฐของอัลกุรอานเหนือคำกล่าวอื่นใด
และเป็นการทำอิบาดะฮ์ด้วยการอ่านมัน
เพราะว่ามันเป็นพระวจนะของอัลลอฮ์ ตะอาลา.

(6275)

(۲۷۰) - عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «يقال لصاحب القرآن: اقرأ وارتقي، ورتل كما كنت ترتل في الدنيا، فإن منزلتك عند آخر آية تقرؤها».
[حسن] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي في الكبرى وأحمد]

(270) - จากท่านอับดุลลอฮ์ บิน อัมร์ บิน อัลอาศ เราะฎียัลลอฮุอันฮูมา ได้กล่าวว่า :
ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :
"จะมีการกล่าวแก่ผู้ที่อุทิศตนเพื่ออัลกุรอาน ว่า: จงอ่าน จงเลื่อนขึ้น
และจงอ่านด้วยความใคร่ครวญอย่างที่เจ้าเคยอ่านในโลกนี้
เพราะแท้จริงสถานะของเจ้าขึ้นอยู่กับโองการสุดท้ายที่เจ้าอ่าน" [หะซัน]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้อธิบายว่า
จะมีการกล่าวแก่ผู้ที่อุทิศให้กับอัลกุรอาน
ซึ่งเป็นคนที่ยึดมั่นในอัลกุรอานโดยการอ่าน ท่อง และนำไปปฏิบัติ
จะมีการบอกกล่าวแก่เขาเมื่อเขาเข้าสวรรค์ว่า : จงอ่าน จงขึ้นไปสู่ชั้นต่างๆ
ของสวรรค์
และจงอ่านด้วยความใคร่ครวญอย่างที่เจ้าเคยอ่านในโลกดุนยาในลักษณะที่ตั้ง
จิตตั้งใจและสงบ
เพราะสถานะของเจ้าในวันอาคีเราะฮ์นั้นจะขึ้นอยู่กับโองการสุดท้ายที่เจ้าอ่าน.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ผลการตอบแทนเป็นไปตามปริมาณและคุณภาพของการกระทำ.
2. ส่งเสริมให้มีการอ่านอัลกุรอานและสร้างความเชี่ยวชาญในการอ่านมัน
ท่องจำ ใคร่ครวญ และปฏิบัติตาม.

3. สวรรค์มีหลายระดับและหลายชั้นซึ่งผู้ที่อุทิศตนให้กับอัลกุรอานจะเป็นผู้ที่จะได้ยกระดับสูงสุด.

(65054)

(271) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَيُّ حُبِّ أَحَدِكُمْ إِذَا رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ أَنْ يَجِدَ فِيهِ ثَلَاثَ خَلِفَاتٍ عِظَامٍ سِمَانٍ؟» قُلْنَا: نَعَمْ. قَالَ: «فَثَلَاثُ آيَاتٍ يَقْرَأُ بِهِنَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلَاثِ خَلِفَاتٍ عِظَامٍ سِمَانٍ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(271) - จากท่านอบู ฮุรัยเราะฮ์ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า:

ท่านเราะซูลุลลอฮ์คือลัลลอฮุอะลัยฮิซซาลัม กล่าวว่า:

"มีคนใดในหมู่พวกท่านต้องการอรรถัวเมียตั้งห้องตัวใหญ่อ้วนสามตัวเมื่อเขากลับไปหาครอบครัวของเขาบ้าง?" เรากล่าวว่า "ใช่" ท่านกล่าวว่า

"สามโองการที่คนหนึ่งในหมู่พวกท่านอ่านในละหมาดของเขาในดีสำหรับเขามากกว่าอรรถัวใหญ่อ้วนตั้งห้องสามตัว". [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิซซาลัม

อธิบายว่าผลบุญสำหรับการอ่านสามโองการในการละหมาดนั้นดีกว่าการที่คนใดคนหนึ่งพบอรรถัวตั้งห้องสามตัวทั้งใหญ่และอ้วนในบ้านของเขา

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. อธิบายถึงความประเสริฐของการอ่านอัลกุรอานในละหมาด
2. การทำความดีนั้นดีกว่าและยั่งยืนกว่าความสุขในโลกนี้ที่ไม่ยั่งยืน
3. ความประเสริฐนี้ไม่ได้จำกัดการอ่านเพียงสามโองการ
ยิ่งผู้ละหมาดอ่านโองการต่างๆ ในละหมาดของเขาเท่าไร
ผลตอบแทนก็จะดีกว่าจำนวนอรรถัวเหล่านั้น.

(65053)

(۲۷۲) - عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «تَعَاهَدُوا هَذَا الْقُرْآنَ، فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَهَوَّ أَشَدُّ تَفَلُّتًا مِنَ الْإِبِلِ فِي عُقْلِهَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(272) - จากท่านอบูมูซา อัลอัชอะรีย์ เราะะฎียัลลอฮ์อันฮุ กล่าวว่่า: ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า: “พวกท่านจงทวน(เอาใจใส่)กับอัลกุรอานให้มาก ขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ผู้ซึ่งชีวิตของมูหัมหมัดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ อัลกุรอานนั้นเปรียบยิ่งกว่าอูฐที่ถูกผูกไว้เสียอีก” [เศาะฮี้หฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ใช้ให้หมั่นทบทวนอัลกุรอานและหมั่นอ่านมัน เพื่อจะได้ไม่ลืมหลังจากที่ได้ท่องจำในใจแล้ว และท่านได้ย้ำในเรื่องนี้ด้วยคำสาบานของท่าน ว่าอัลกุรอานนั้นจะหลุดออกจากหัวใจเร็วยิ่งกว่าอูฐที่ถูกผูกไว้เสียอีกทั้งที่มันถูกผูกไว้อย่างแน่นอนด้วยเชือกที่ตรงกลางขาของมัน หากหมั่นตรวจสอบมันแน่นอนมันก็จะได้รับการรักษาไว้ และหากไม่สนใจมันแน่นอนมันก็จะจากไปและหายไปในที่สุด.

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ถ้าผู้ที่ท่องจำอัลกุรอานยังคงอ่านอัลกุรอานซ้ำแล้วซ้ำอีก อัลกุรอานจะยังคงอยู่ในใจของเขา หากไม่กระทำเช่นนั้นอัลกุรอานก็จะหายไปจากเขาและจะลืมมันในที่สุด
2. ส่วนหนึ่งของประโยชน์จากการทบทวนอัลกุรอาน คือรางวัลและผลบุญ และการได้รับสถานะที่สูงส่งในวันกียามะฮ์

(5907)

(273) - عن أبي هريرة رضي الله عنه: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ، إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(273) - จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านเราะซูลลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: “พวกท่านจงอย่าทำให้บ้านของพวกท่านเป็นดังสุสาน แท้จริงชัยฎอนจะหนีออกจากบ้านที่มีการอ่านซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์” [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ห้ามไม่ให้บ้านเป็นที่ปราศจากการละหมาดใดๆ เพราะจะทำให้บ้านเป็นเหมือนสุสานซึ่งไม่มีการละหมาดที่นั่น จากนั้น ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า แท้จริงชัยฎอนจะหนีออกจากบ้านที่มีการอ่านซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ส่งเสริมให้มีการทำอิบาดะฮ์ให้มากๆ และละหมาดสุนนะฮ์ในบ้าน
2. ไม่อนุญาตทำการละหมาดที่สุสาน เพราะมันเป็นสิ่งที่จะนำไปสู่การทำภาคีต่ออัลลอฮ์ และเป็นการแสดงออกที่สุดโต่งที่มีต่อคนที่ตายไปแล้ว ยกเว้นการละหมาดญะนาซะฮ์เท่านั้น
3. ห้ามทำการละหมาดที่สุสาน แท้จริงบรรดาสาวกได้ตัดสินไปแล้ว ดังนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงได้ห้ามการทำบ้านหรือที่อยู่อาศัยเป็นเสมือนสุสาน ที่ไม่มีการละหมาดใดๆ ในนั้น.

(6208)

(๒๗๕) - عن أبي مسعود رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: «مَنْ قَرَأَ بِالْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةِ كَفْتَاهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(275) - จากท่านอบูมัสعود เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "ผู้ใดอ่านสองโองการสุดท้ายของซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ในตอนกลางคืน เป็นที่เพียงพอแล้วสำหรับเขา" [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรีห์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า ใครก็ตามที่อ่านสองโองการสุดท้ายของซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ ในตอนกลางคืน แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงให้เขาพ้นจากความชั่วร้ายและสิ่งที่ไม่เป็นที่พอใจ มีคนกล่าวว่า: มันเพียงพอสำหรับการละหมาดตอนกลางคืน และบางคนก็กล่าวว่า: มันเพียงพอสำหรับการกล่าวบทรำลึกด้วยบทอื่นๆ และบางคนก็กล่าวว่า: ทั้งสองโองการนั้นถือเป็นส่วนน้อยที่สุดของการอ่านอัลกุรอานในการละหมาดตอนกลางคืน และบางคนก็กล่าวด้วยความหมายอื่น และหวังว่าทุกความหมายที่กล่าวมานั้นถูกต้องและรวมอยู่ในความหมายของถ้อยคำนั้น

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. คำอธิบายความประเสริฐของโองการท้ายๆ ของซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ ซึ่งเริ่มจาก คำตรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า : (أمن الرسول...) จนจบซูเราะฮ์
2. โองการท้ายๆ ของซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ จะช่วยปกป้องให้พ้นจากสิ่งที่ไม่ดี ความชั่วร้าย และชัยฏอน หากอ่านมันในตอนกลางคืน.
3. กลางคืนจะเริ่มจากที่ดวงอาทิตย์ตกดินและจะสิ้นสุดด้วยรุ่งอรุณ.

(276) - عن النعمان بن بشير رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: «الدَّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ»، ثُمَّ قَرَأَ: «{وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ} [غافر: 60]». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(276) - จากนุมาน บิน บะชีร เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า : ฉันได้ยิน ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า : "การขอต่ออาวคืออิบาตะฮ์"
จากนั้นท่านได้อ่าน : " {وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي} [غافر: 60] " และพระผู้อภิบาลของพวกเขาเจ้าได้ตรัสไว้ว่า พวกเขาจงวิงวอนขอต่อข้า และข้าจะตอบรับให้พวกเขา
แท้จริงบรรดาผู้ที่พวกเขามีความหยิ่งยะโสจากการเคารพภักดีต่อข้า พวกเขาจะเข้าสู่นรกในสภาพที่ต่ำต้อย" [เศาะฮี้ห]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า การขอต่ออาวคืออิบาตะฮ์
ดังนั้น จำเป็นจะต้องขอด้วยความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์
ไม่ว่าจะเป็นการขอต่ออาวในรูปแบบของการวิงวอนขอ
โดยการขอต่ออัลลอฮ์ซึ่งสิ่งที่เป็นประโยชน์
และขอให้ปลอดภัยจากสิ่งอันตรายในโลกนี้และวันอาคิเราะฮ์
หรือจะเป็นการขออาวในรูปแบบของการทำอิบาตะฮ์
คือการกระทำทุกสิ่งทีอัลลอฮ์ทรงรักและทรงพอพระทัย ทั้งคำพูดและการกระทำ
ทั้งภายนอกและภายใน และทั้งอิบาตะฮ์ของหัวใจหรือของร่างกาย
หรือทรัพย์สินเงินทอง

จากนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้ยกหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยกล่าวว่า: อัลลอฮ์ตรัสว่า:
"พวกเขาจงวิงวอนขอต่อข้า ข้าจะตอบรับให้พวกเขา
แท้จริงบรรดาผู้ที่พวกเขามีความหยิ่งยะโสจากการเคารพภักดีต่อข้า
พวกเขาจะเข้าสู่นรกในสภาพที่ต่ำต้อย"

3. สงเสริมให้มีการรำลึกถึงอัลลอฮฺ ตะอาลา ให้มากๆ ตลอดเวลา เพื่อตามแบบอย่างของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ยกเว้นในกรณีที่ห้ามการรำลึก เช่น เวลาอยู่ในห้องน้ำ

(8402)

(278) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنَ الدُّعَاءِ». [حسن] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(278) - จากอบูฮุรัยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :

"ไม่มีสิ่งใดที่มีเกียรติยิ่งสำหรับอัลลอฮ์มากกว่าการขออ้อ" [หะซัน]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า ไม่มีสิ่งใดในอิบาเดฮ์ที่ประเสริฐยิ่งกว่าการขออ้อต่ออัลลอฮ์ เพราะในการขออ้อนั้นเป็นการยอมรับถึงความมั่งมีของอัลลอฮ์และการยอมรับถึงความอ่อนแอของผู้เป็นบ่าวที่ต้องพึ่งพระองค์

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ความประเสริฐของการขออ้อ และผู้ใดที่ขออ้อต่ออัลลอฮ์ก็แสดงว่าเขาได้ให้ความยิ่งใหญ่ต่อพระองค์ และยอมรับถึงความมั่งมีของพระองค์ เพราะผู้ที่ไม่มั่งมีจะวิงวอนขอจากเขาไม่ได้ ยอมรับว่าพระองค์ทรงไยยืน เพราะผู้ที่หุนหวนจะวิงวอนขอจากเขาไม่ได้ ยอมรับว่าพระองค์ทรงเอื้อเพื่อแผ้ว เพราะผู้ตระหนี่จะวิงวอนขอจากเขาไม่ได้ ยอมรับว่าพระองค์ทรงเมตตา เพราะผู้แข็งกร้าวจะวิงวอนขอจากเขาไม่ได้ ยอมรับว่าพระองค์ทรงมีความสามารถ เพราะผู้อ่อนแอจะวิงวอนขอจากเขาไม่ได้ ยอมรับว่าพระองค์ทรงอยู่ใกล้ เพราะผู้ที่อยู่ไกลจะไม่ได้ยิน

และคุณลักษณะอื่นอีกมากมายที่เป็นคุณลักษณะแห่งความมีเกียรติและค
ามงดงามของอัลลอฮ์ผู้ทรงบริสุทธิผู้ทรงสูงส่ง

(5509)

(279) - عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُكْثِرُ أَنْ يَقُولَ: «يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَمَّا بِكَ وَبِمَا جِئْتَ بِهِ فَهَلْ تَخَافُ عَلَيْنَا؟ قَالَ: «نَعَمْ، إِنَّ الْقُلُوبَ بَيْنَ أَصْبُعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ اللَّهِ يُقَلِّبُهَا كَيْفَ يَشَاءُ».

[صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد]

(279) - จากอนัส ะเราะฎียัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า : ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม มักจะกล่าวว่า “ข้าแต่ผู้พลิกใจ ขอทรงให้จิตใจของข้าพระองค์มั่นคงในศาสนาของพระองค์เถิด” ฉะนั้นจึงกล่าวว่า โอ้ ท่านศาสนทูตแห่งพระเจ้า เราศรัทธาในตัวท่านและในสิ่งที่ท่านนำมา ดังนั้นท่านกลัวอะไรต่อพวกเรามากหรือ? เขากล่าวว่า: “ใช่แล้ว เพราะหัวใจนั้น อยู่ในระหว่างสองนิ้วของพระเจ้า พระองค์จะทรงพลิกมันเมื่อไหร่ก็ได้ [เราะฮิ]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะใส่ใจหมั่นเพียรขอมากที่สุด คือการขอความแน่วแนจากพระเจ้าในเรื่องศาสนาและการเชื่อฟัง และให้ห่างไกลจากการเบี่ยงเบนและการหลงผิด อนัส บิน มาลิก ะเราะฎียัลลอฮุอันฮุ ประหลาดใจที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม วิงวอนเช่นนี้บ่อยครั้ง ดังนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม บอกเขาว่าหัวใจนั้น อยู่ในระหว่างสองนิ้วของพระเจ้า และพระองค์จะทรงพลิกมันตามที่พระองค์ทรงประสงค์ หัวใจเป็นสถานที่แห่งการศรัทธา และปฏิเสธศรัทธา และหัวใจถูกเรียกว่าหัวใจเพราะมันผันผวนบ่อยครั้ง มันจะพลิกกลับได้มากกว่าน้ำเดือดในหม้อเสียอีก ผู้ใดก็ตามที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของพระองค์ ก็จะตั้งหัวใจของเขาอยู่ในทางนำและแน่วแนในศาสนา

และผู้ใดก็ตามที่อัลลอฮ์ประสงค์

ก็จะหันหัวใจของเขาออกจากทางนำไปสู่ความเป็ยงเบนและการหลงทาง

บทเรียนที่ได้รับจากชะดีษ:

1. การยอมจำนนของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ต่อพระผู้อภิบาลของพระองค์ และการวิงวอนต่อพระองค์ พร้อมทั้งการชี้แนะประชาชาติให้ขอสิ่งดังกล่าวจากพระองค์
2. ความสำคัญของการยืนหยัดมั่นคง และการรักษาความแน่วแน่ในศาสนา โดยที่ผลสำคัญอยู่ที่การสิ้นสุดชีวิตในสภาพดีตามหลักการศาสนา
3. บ่าวคนหนึ่งต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ในการรักษาศรัทธาและความมั่นคงในความเชื่อของตนอย่างต่อเนื่อง ไม่สามารถถือว่าตนเองมั่นคงได้โดยไม่ต้องพึ่งพาพระองค์เลยแม้แต่น้อย
4. กระตุ้นให้หมั่นขอด้วยดุอาอ์บนี้ให้มากเพื่อตามแบบอย่างของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม
5. การยึดมั่นในศาสนาอิสลามเป็นความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ที่ผู้ศรัทธาควรพยายามรักษาและแสดงความขอบคุณต่อพระเจ้า

(3142)

(281) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(281) - จากอบู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: “ป่าวคนหนึ่งจะอยู่ใกล้ชิดกับพระผู้อภิบาลของเขามากที่สุด คือขณะที่เขาสุญูด ดังนั้นจงขอดุอาอ์ให้มากเถิด” [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า ป่าวคนหนึ่งจะใกล้ชิดกับพระผู้อภิบาลของเขามากที่สุด คือเมื่อเขาสุญูด ทั้งนี้เพราะผู้(เป็นป่าว)ที่ละหมาดจะวางอวัยวะที่สูงที่สุดและประเสริฐที่สุดของตน ลงบนพื้นเพื่อแสดงถึงการนอบน้อมและถ่อมตนต่ออัลลอฮ์ผู้เกรียงไกรผู้ยิ่งใหญ่ ในขณะที่สุญูด

และแท้จริงท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ใช้ให้มีการขอดุอาอ์ให้มาก ๆ ในขณะสุญูด เพราะเป็นการแสดงถึงการอ่อนน้อมถ่อมตนต่ออัลลอฮ์ที่ออกมาทั้งการพูดและการกระทำ

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. การเชื่อฟังจะทำให้ผู้เป็นป่าวได้ใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ สุกฮานะฮุ วะตะอาลา มากขึ้น
2. ส่งเสริมให้มีการขอดุอาอ์ให้มากในขณะสุญูด เพราะมันเป็นสภาพที่อัลลอฮ์จะตอบรับดุอาอ์

(282) - عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ أَكْثَرُ دُعَاءِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا

فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(282) - จากอนัส เราะฎียัลลอฮุอันฮู ได้กล่าวว่า: ดุอาอ์ที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ขอมากที่สุด คือ "โอ้พระผู้อภิบาลของเรา ได้โปรดประทานให้แก่พวกเราซึ่งสิ่งดีงามในโลกนี้ และสิ่งดีงามในโลกหน้า และโปรดคุ้มครองพวกเราให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรกด้วยเถิด" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรีห์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ชอบที่จะขอดุอาอ์ด้วยบทดุอาอ์ที่รัดกุมและครอบคลุม เช่น "โอ้พระผู้อภิบาลของเรา ได้โปรดประทานให้แก่พวกเราซึ่งสิ่งดีงามในโลกนี้ และสิ่งดีงามในโลกหน้า และโปรดคุ้มครองพวกเราให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรกด้วยเถิด" เพราะมันครอบคลุมทั้งความดีแห่งโลกนี้ เช่น มีปัจจัยยังชีพที่ดี กว้างขวาง เป็นที่อนุญาติ มีภรรยาที่ดี มีลูกที่ซื่อสัตย์ใจและสบายใจได้ มีความรู้ที่ยังประโยชน์ มีการทำงานที่เป็นคุณธรรม และอื่นๆ และครอบคลุมความดีแห่งโลกหน้า เช่น ปลอดภัยจากการถูกลงโทษในหลุมฝังศพ วันรอสอบสวน และนรก ได้รับความพอพระทัยจากอัลลอฮ์ ได้รับความสุขอันเป็นนิรันดร์ และได้อยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้าผู้ทรงโปรดปรานและทรงเมตตา

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. ส่งเสริมให้ดุอาอ์ด้วยบทดุอาอ์ที่รัดกุมและครอบคลุมตามแบบฉบับของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม
2. การขอดุอาอ์ที่สมบูรณ์ที่สุดคือให้ขอรวมทั้งความดีแห่งโลกดุนยาและความดีแห่งโลกอาคีเราะฮ์

(283) - عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَلَا أُنبئُكُمْ بِمُحَيَّرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعَهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ وَخَيْرٌ لَكُمْ مِنْ إِنْقَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرَقِ، وَخَيْرٌ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟» قَالُوا: بَلَى. قَالَ: «ذِكْرُ اللهِ تَعَالَى». [صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد وابن ماجه]

(283) - จากท่านอบูดร์ดาด้า ราะعهฎียัลล่อฮุอันฮู กล่าวว่่า: ท่านเราะะฮูลล่อฮ์ ค็็อลลล่อฮุอะลัยฮิอะสลลัม กล่าวว่่า: “เอาไ้หม? ฉัันจะแ่จ้งแก่พวกท่านถึงอะมัล(การงาน)ที่ด็ีที่สุดของพวกท่าน เป็นอะมัล(การงาน)ที่บร็ิสูท็ีที่สุด ฅน พระผู้่อภิบาลของพวกท่าน เป็นอะมัลที่สูงส่งยั้่งสำหรับการยกระดับชั้นของพวกท่าน ด็ีกว่าการจ่ายทานทองค้ำและเงิน และด็ีกว่าการที่พวกท่านต้องเจอเหล่าศ็็็็ตรูแล้วพวกท่านต้องพัันค่อพวกเขาและพวก เขาก็พัันค่อพวกท่าน ” พวกเขา(เหล่าเศาะฮาบะฮ์)กล่าวตอบว่่า “แน่นอน(เราทุกคนอยากทราบ)” ท่านนบ็ี ค็็อลลล่อฮุอะลัยฮิอะสลลัม กล่าวว่่า “นั่นค็็็็คือการรำลึกถึงอัลล่อฮ์ ตะอาลา” [เศาะฮั๊ห]

คำอธิบาย:

ท่านนบ็ี ค็็อลลล่อฮุอะลัยฮิอะสลลัม ถาามบรรดาศะฮาบะฮ์ของท่านว่่า: พวกเจ้าต้องการให้ฉัันเล่าและแ่จ้งให้พวกเจ้าทราบเก็ยว่่ากับการงานที่ด็ีที่สุด ประเสริฐที่สุด ก้ำวหน้าที่สุด สะอาดและบร็ิสูท็ีที่สุด ฅน ที่อัลล่อฮ์ พระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าของ หรือไม่ ?

เป็นการงานที่สูงส่งยั้่งสำหรับการยกระดับชั้นของพวกท่านในสวรรค์?

ด็ีกว่าการที่ท่านห้่งหลายจ่ายทานด้วยทองค้ำและเงิน?

และด็ีกว่าการที่พวกท่านต้องเจอเหล่าศ็็็็ตรูแล้วพวกท่านต้องพัันค่อพวกเขา และพวกเขาก็พัันค่อพวกท่าน?

เศาะฮาบะฮ์ตอบว่่า : ไ้ใช่ พวกเราต้องการทราบ

ท่านนบ็ี ค็็อลลล่อฮุอะลัยฮิอะสลลัม กล่าวว่่า:

ค็็็็คือการรำลึกถึงอัลล่อฮ์ทุกเวลาและทุกรูปแบบและทุกสถานการณ็็

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. การรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างต่อเนื่องทั้งทางกายภายนอกและจิตใจภายใน เป็นการงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในการใกล้ชิดอัลลอฮ์ และเป็นการทำงานที่มีประโยชน์มากที่สุด ณ อัลลอฮ์ ตะอาลา
2. การพิธีกรรมทั้งหมดถูกบัญญัติไว้เพื่อการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ตะอาลา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรีศว่า (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي) : ความว่า “และจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาดเพื่อรำลึกถึงฉัน” และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม กล่าวไว้ว่า: แท้จริงการเวียนรอบกะอ์บะฮ์ การชะแอะระหว่างเสาฟ้าและมัจรอะฮ์ และการขว้างเสาหินนั้น มีไว้เพื่อการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ตะอาลา เท่านั้น รายงานโดยอบูดาอูด และติรมิซีย์
3. ท่าน อิหม่าม อัล-อิซซ บิน अब್ದุสลาม กล่าวในตำรา อัลกอวาอิด ของท่านว่า:
ฮาดิษนี้แสดงให้เห็นว่าจำนวนผลบุญไม่ได้เกิดจากระดับความเหนื่อยยากของการประกอบศาสนกิจทั้งหมด แต่บางที่อัลลอฮ์ ตะอาลา อาจทรงตอบแทนจากการกระทำเล็กๆ น้อยๆ มากกว่าการกระทำที่มากมาย ดังนั้น รางวัลการตอบแทนที่แท้จริงนั้น เป็นผลมาจากความแตกต่างของระดับเกียรติของงานนั้น
4. ท่านอิหม่าม อัล-มุนาวีญ์ กล่าวในตำราของท่าน พัยฎุลเกาะดีร์ ว่า:
ฮาดิษนี้ถูกตีความว่า ซิกิร ที่ดีที่สุดนั้นขึ้นกับบุคคลที่ถูกกล่าวถึงกับสิ่งนั้น หากกล่าวถึงบุคคลที่กล้าหาญซึ่งสามารถให้คุณประโยชน์ต่อศาสนาอิสลามในการทำสงคราม ดังนั้นการซิกิรที่ดีที่สุดสำหรับเขาคือการญิฮาด หรือคนรวยซึ่งเงินทองของเขาสามารถทำประโยชน์แก่คนยากคนจนได้ การซิกิรที่ดีสำหรับเขาคือการทำทาน และคนที่มีความสามารถไปทำฮัจญ์ การทำฮัจญ์คือการซิกิรที่ดีที่สุดสำหรับเขา หรือผู้ที่มีพ่อแม่ การทำดีต่อท่านทั้งสองคือซิกิรที่ดีที่สุดสำหรับเขา และการตีความด้วยความหมายนี้ นั้น ทำให้เกิดการปฏิบัติกับทุกฮาดิษ

5. การซิกิริที่สมบูรณ์ที่สุด

คือการกล่าวบทรำลึกด้วยลิ้นพร้อมกับการใคร่ครวญของหัวใจ
จากนั้นเป็นการรำลึกด้วยหัวใจอย่างเดียว เช่น การใคร่ครวญ
จากนั้นเป็นการรำลึกด้วยลิ้นอย่างเดียวและแต่ละการกระทำของอวัยวะนั้น
ล้วนมีรางวัลตอบแทน หากอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประสงค์

6. ความมุ่งมั่นของมุสลิมต่อการซิกิริที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ต่างๆ เช่น
การซิกิริในยามเช้าและยามเย็น การเข้าและออกจากมัสยิด
การเข้าและออกจากบ้าน ห้องน้ำ และสิ่งอื่นๆ
ทำให้เขาเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่รำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากมาย

(3575)

(284) - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ كُلِّ لَيْلَةٍ جَمَعَ كَفْيَيْهِ، ثُمَّ نَفَثَ فِيهِمَا فَقَرَأَ فِيهِمَا: {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ}، {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ}، {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ}، ثُمَّ يَمْسُحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ، يَبْدَأُ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ، يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. [صحيح] - [رواه البخاري]

(284) - จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ได้กล่าวว่า : เมื่อท่านนบี
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เข้านอนทุกคืน
ท่านจะประสานมือเข้าด้วยกันและเป่าเข้าไปแล้วอ่านซูเราะฮ์อัลอิคลาศ อัลฟะลัก
และอันนาส จากนั้นท่านก็จะใช้มือลูบตามส่วนต่าง ๆ
ของร่างกายให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เริ่มจากศีรษะ ใบหน้า และส่วนหน้าของร่างกาย
ท่านจะทำแบบนี้ถึงสามครั้ง. [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี]

คำอธิบาย:

แบบอย่างประการหนึ่งของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
คือเมื่อท่านต้องการจะนอน และได้ไปที่เตียงนอน
ท่านจะเอามือประสานกันและยกขึ้น- หน้าที่ผู้ขออ้อทำกัน -
และท่านก็เป่าเบาๆ
จากปากของท่านพร้อมน้ำลายเล็กน้อยและอ่านสามซูเราะฮ์: คือ

ซูเราะฮ์อัลอิคลาศ อัลฟะลัก และอันนาส จากนั้นท่านก็จะใช้มือลูบตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเริ่มจากศีรษะ ไบหน่า และส่วนหน้าของร่างกาย ท่านจะทำแบบนี้ถึงสามครั้ง

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. สงเสริมให้อ่านซูเราะฮ์อัลอิคลาศ อัลฟะลัก และอันนาส ก่อนนอนและการเป่าด้วยสามสูเราะฮ์ และทำการลูบตามร่างกายให้ทั่วถึงมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

(65060)

(285) - عَنْ شَدَادِ بْنِ أُوَيْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «سَيِّدُ الْإِسْتِعْقَارِ أَنْ تَقُولَ: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوؤُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُؤُ لَكَ بِدُنْيِي فَاعْفُرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الدُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ» قَالَ: «وَمَنْ قَالَهَا مِنَ النَّهَارِ مُوقِنًا بِهَا، فَمَاتَ مِنْ يَوْمِهِ قَبْلَ أَنْ يُمْسِيَ، فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَمَنْ قَالَهَا مِنَ اللَّيْلِ وَهُوَ مُوقِنٌ بِهَا، فَمَاتَ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ، فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ».

[صحیح] - [رواه البخاري]

(285) - จากขัตตาด บิน เอส เราะฎิยัลลอฮุอันฮู จากท่านนบี คือลลลลอฮูอะลัยฮิอะซัลลิม ว่า: "สำนวนการขอภัยโทษที่ประเสริฐที่สุดคือให้เจ้ากล่าวว่ «อัลลอฮุมมะ อันตะร็อบบี ลาอิลาฮะ อิลลาอันตะ เคาะลักตะนิ วะอะนา อับดุกะ วะอะนา อาลา อะฮดีกะ วะวะอดีกะ มัสตะฆะวะอตุ อะอูซูกะ มินชรรِّมาเศาะนะตุ อะบูอละกะ บินอัมตะติกะ อะลัยยะ วะอะบูอละกะ บิซม์บี ฟิฆฟิรลี ฝะอินนะฮู ลายัฆฟิรชุนุวะ อิลลาอันตะ»" (ความว่า: โอ้อัลลอฮ์ พระองค์คือผู้อภิบาลของฉัน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพกักดินนอกจากพระองค์ พระองค์ได้ทรงสร้างฉัน ฉันคือบ่าวของพระองค์

ฉันอยู่บนข้อตกลงและสนธิสัญญาของพระองค์จนสุดความสามารถของฉัน และฉันขอความคุ้มครองจากพระองค์ให้พ้นจากความชั่วร้ายที่ฉันได้กระทำมา ฉันขอกลับไปหาพระองค์ด้วยการยอมรับในความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อตัวฉัน และฉันขอกลับไปหาพระองค์ด้วยการยอมรับในความผิดบาปของฉัน ดังนั้น

เพราะผู้เป็นบ่าวถึงแม้ว่าเขาจะพยายามเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงใด เขาก็ไม่สามารถกระทำทุกอย่างที่อัลลอฮ์สั่งใช้และไม่สามารถที่จะขอบคุณต่อความโปรดปรานของพระองค์ได้อย่างที่ควร และเขาหันไปพึ่งอัลลอฮ์และยึดมั่นต่อพระองค์ เพราะพระองค์เป็นที่พึ่งในการขอความคุ้มครองให้พ้นจากความชั่วที่ผู้เป็นบ่าวได้กระทำไว้

(ประการต่อมา) ยอมรับและสารภาพในความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อเขา และกลับไปหาพระองค์ด้วยการยอมรับและสารภาพในความผิดบาปของเขา หลังจากที่ได้อ่านอัลลอฮ์ด้วยการยอมรับและสารภาพนี้แล้ว เขาก็ขออภัยจากพระองค์ให้ทรงโปรดอภัยโทษแก่เขาด้วยการปกปิดความผิดต่างๆ ของเขา และปกป้องเขาจากบาปต่างๆ ของมันด้วยการประทานอภัยโทษ ความกรุณา และความเมตตาของพระองค์

เพราะแท้จริงไม่มีใครใดสามารถอภัยโทษบาปต่างๆ ได้้นอกจากพระองค์ หลังจากนั้น ท่านนบี คือลลลลลลลลลลลลลลลล ได้บอกว่า มันยังเป็นส่วนหนึ่งของบทดุอาอ์ในยามเช้าและยามเย็น ดังนั้น ผู้ใดที่กล่าวบทขออภัยโทษดังกล่าวด้วยความมั่นใจ เข้าใจความหมายของมัน และศรัทธากับมันตั้งแต่เริ่มวันใหม่ระหว่างดวงอาทิตย์ขึ้นไปจนถึงตะวันตกล้อยซึ่งเป็นช่วงเวลากลางวัน แล้วเขาเสียชีวิต(ในวันนั้น) เขาจะได้เข้าสวรรค์ และผู้ใดที่กล่าวในช่วงเวลากลางคืนตั้งแต่ดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้าไปจนรุ่งอรุณ แล้วเขาเสียชีวิตก่อนรุ่งเช้า เขาจะได้เข้าสวรรค์

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. สำนวนการขออภัยโทษมีหลากหลาย ซึ่งบางสำนวนจะดีกว่าบางสำนวน
2. ผู้เป็นบ่าวควรพยายามขออภัยจากอัลลอฮ์ด้วยบทดุอาอ์นี้ เพราะมันคือนายแห่งการขออภัยโทษ

(286) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُبَيْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: حَرَجْنَا فِي لَيْلَةِ مَطِيرَةٍ وَظُلْمَةٍ شَدِيدَةٍ، نَطْلُبُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؛ يُصَلِّيَ لَنَا، قَالَ: فَأَذْرَكُنَّهُ، فَقَالَ: «قُلْ»، فَلَمْ أَقُلْ شَيْئًا، ثُمَّ قَالَ: «قُلْ»، فَلَمْ أَقُلْ شَيْئًا، قَالَ: «قُلْ»، فَقُلْتُ: مَا أَقُولُ؟ قَالَ: «{قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} وَالْمُعَوَّذَتَيْنِ حِينَ تُمَسِّي وَتُصْبِحُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، تَكْفِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ».

[صحیح] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي]

(286) - จาก अबดุลลอฮ์ บิน คุบัยบ์ ระวะฎียัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า:

ในคำคืนที่ฝนตกหนักและมีมืดมิดพวกเราได้ออกไปหาท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เพื่อให้ท่านนำละหมาดพวกเราได้ अबดุลลอฮ์ บิน คุบัยบ์ กล่าวไว้ว่า แล้วฉันก็เจอกับท่าน ท่านกล่าวว่า "จงกล่าว" ฉันก็ไม่กล่าวใดๆ เลย จากนั้นท่านกล่าวอีกว่า "จงกล่าว" ฉันก็ยังไม่กล่าวใดๆ เลย ท่านกล่าวต่ออีกว่า "จงกล่าว" ฉันเลยกล่าวว่า แล้วฉันจะกล่าวอะไร? ท่านกล่าวว่า "{قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ}" และอีกสองซุเราะฮ์ที่ให้การคุ้มครองในตอนเย็นและตอนเช้า 3 ครั้ง ซึ่งมันจะเพียงพอแล้วสำหรับเจ้า" [เศาะฮ์หฺ]

คำอธิบาย:

เศาะหาบะฮ์ผู้มึ่เกียรติดคนหนึ่งชื่อ अबดุลลอฮ์ บิน คุบัยบ์ ระวะฎียัลลอฮุอันฮุ เขาได้เล่าว่า
 ในคำคืนที่ฝนตกหนักและมีมืดมิดพวกเขาได้ออกไปหาท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เพื่อให้ท่านนำละหมาดพวกเขา
 จนพวกเขาได้เจอกับท่าน แล้วท่านนบียก็กล่าวว่า "จงกล่าว" หมายถึงว่า จงอ่าน แล้วเขาก็ไม่ได้อ่านสิ่งใดเลย จากนั้นท่านนบียกล่าวคำดังกล่าวซ้ำอีก
 अबดุลลอฮ์เลยถามไปว่า ฉันจะอ่านอะไร โอ้ท่านเราะซูลุลลอฮ์? ท่านนบีย
 ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ก็ตอบว่า จงอ่านซุเราะฮ์อัลอิคลาศ {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} และอีกสองซุเราะฮ์ที่ให้การคุ้มครอง {قل أعوذ برب الفلق} และ {قل أعوذ برب {الناس} ในตอนเย็นและตอนเช้า 3 ครั้ง
 ซึ่งมันจะคุ้มครองเจ้าจากความชั่วร้ายทั้งหมดและปกป้องเจ้าจากสิ่งไม่ดีทั้งหมด

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ส่งเสริมให้อ่านซูเราะฮ์อัลอิคลาศ {قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ} และอีกสองซูเราะฮ์ที่ให้การคุ้มครอง {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ} และ {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ} ในตอนเช้าและตอนเย็น เพราะมันเป็นเกราะป้องกันความชั่วร้ายทั้งหมด
2. ความประเสริฐของการอ่านซูเราะฮ์อัลอิคลาศ {قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ} และอีกสองซูเราะฮ์ที่ให้การคุ้มครอง {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ} และ {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ}

(6082)

(287) - عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جَنْدَبٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللهِ أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا يَضُرُّكَ بِأَيِّهِنَّ بَدَأْتَ.» [صحيح] - [رواه مسلم]

(287) - จากสมุเราะฮ์ บิน ญุนดับ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

“ถ้อยคำอันเป็นที่รักยิ่งสำหรับอัลลอฮ์มีสี่ถ้อยคำ คือ ซุบหานัลลอฮ์ (มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด้อัลลอฮ์) วัลหัมดุลิลลาฮ์ (การสรรเสริญเป็นเอกสิทธิ์ของอัลลอฮ์) ะลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮ์ (ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์แต่เพียงพระองค์เดียว) วัลล่อฮุอักบร (อัลลอฮ์ทรงยิ่งใหญ่ที่สุด) ซึ่งจะไม่มีปัญหาใดๆ ที่เจ้าจะเริ่มกล่าวถ้อยคำใดก่อน” [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อธิบายว่า ถ้อยคำอันเป็นที่รักยิ่งสำหรับอัลลอฮ์ ตะอาลา มีสี่ถ้อยคำด้วยกัน คือ ซุบหานัลลอฮ์ หมายถึง การให้ความบริสุทธิ์แด้อัลลอฮ์ ตะอาลา จากทุกข้อบกพร่อง

อัลหัมดุลิลลาฮ์ หมายถึง การสรรเสริญว่าอัลลอฮ์ทรงมีคุณลักษณะที่สมบูรณ์พร้อมทั้งรักและให้ความยิ่งใหญ่แก่พระองค์

ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ หมายถึง

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว

อัลลอฮ์อัคร หมายถึง ผู้ทรงเกียรติ ผู้ทรงยิ่งใหญ่
ผู้ทรงเกรียงไกรเหนือทุกสิ่ง

คุณค่าของถ้อยคำเหล่านั้นและการได้รับผลบุญของมันไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับในตอนที่กำลังมัน

บทเรียนที่ได้รับจากอะติษะ:

1. ศาสนาเป็นเรื่องง่าย เพราะมันไม่มีผลกระทบใด ๆ
ที่ท่านจะกล่าวถ้อยคำไหนขึ้นก่อน

(5475)

(288) - عن أبي أيوب رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، عَشْرَ مَرَّاتٍ كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَةَ أَنْفُسٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(288) - จากท่านอบู อัยยูบ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "ผู้ใดที่กล่าวว่า ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ วะหัดะฮฺ ลาชะรีกะละฮฺ, ละฮฺลุมลุกุ วะละฮฺลหัมด์, วะฮฺวะ อะลา กุลลิชัยอิน กอดีร์ (ความว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ สำหรับพระองค์คืออำนาจการครอบครองและมวลการสรรเสริญ และพระองค์ทรงมีเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง) จำนวนสิบครั้ง เขาจะได้รับผลบุญประหนึ่งไท่ทาสสี่คนจากลูกหลานของอิสมาอีล" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรี และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่าใครก็ตามที่กล่าว: "ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ วะหัดะฮฺ ลาชะรีกะละฮฺ, ละฮฺลุมลุกุ วะละฮฺลหัมด์, วะฮฺวะ อะลา กุลลิชัยอิน กอดีร์ " ความว่า :

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น
ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์

และพระองค์คือผู้ทรงสูงส่งผู้ทรงครอบครองโดยสมบูรณ์

พระองค์ผู้สมควรได้รับการสรรเสริญด้วยความรักและการให้ความยิ่งใหญ่แก่พระองค์ โดยไม่มีผู้ใดเทียบเท่า

และพระองค์ผู้ทรงสามารถซึ่งไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้พระองค์อ่อนแอได้ ดังนั้น

ผู้ใดที่กล่าวคำรำลึกที่ยิ่งใหญ่นี้ในวันสิบครั้ง

เขาจะได้รับผลบุญเสมือนกับผู้ที่ไถ่ทาสสี่คนจากลูกหลานของอิสมาอีล บิน

อิบรอฮีม อะลียฮิมัสเศาะลาตุ วัสสลาม

และการเจาะจงลูกหลานของนบีอิสมาอีลนั้น

เพราะพวกเขาเหล่านั้นมีเกียรติมากกว่าผู้อื่น

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. คุณค่าของบทรำลึกนี้ที่ครอบคลุมทั้งการศรัทธาในเอกภาพของอัลลอฮ์
2. ผู้ทรงครอบครอง การสรรเสริญ และอำนาจที่สมบูรณ์
3. ผลการตอบแทนของการรำลึกนี้มีไว้สำหรับผู้ใดก็ตามที่กล่าวติดต่อกันหรือแยกกันก็ได้

(289) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ».
[صحيح] - [متفق عليه]

(289) - จากอบุฮุร็ยเราะฮ์ เราะฮ์ฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า ท่านเราะฮ์ฎุลลอฮ์ ค็ือลล้ลลอฮุอะล้ยฮิวะส้ลลัม กล่าวว่่า : "สองถ้อยค้่าที่เบาสำหรับล้ินแต่หน้กบนตาข้ัง ทั้งย้ังเป็นที่รักร้ียงแต่ฮ์ร-เราะห้มาณ น้ันค็ือ: ซุบห้านัลลอฮิละอะซิม (มหาบร็สุทรีย้ิงแต่ฮ์ลลอฮ์ผู้ทรงย้ิงใหญ่) และซุบห้านัลลอฮิวะบิฮัมดิฮิ (มหาบร็สุทรีย้ิงแต่ฮ์ลลอฮ์ และด้้วยการสรรเสริญแต่พระองค์)" [เศาะฮี้ห] - [รายงานด้้วยฮ์ลบุคอรีย์ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบ็ี ค็ือลล้ลลอฮุอะล้ยฮิวะส้ลลัม ได้กล่าวเก็ยวักกับสองถ้อยค้่าที่คนหน้ิงสามารถที่จะกล่าวมันได้ด้้วยไม่ยากและไ ม่ว่าจะอยู่ใน่สภาพใดก็ตาม ซ้ิงถ้อยค้่าทั้งสองน้ันมีผลบุญที่ย้ิงใหญ่บนตาข้ัง และพระผู้อภิบาลของเรา ผู้ทรงเมตตา ทรงรักร้ถ้อยค้่าทั้งสองน้ัน:

ซุบห้านัลลอฮิละอะซิม และซุบห้านัลลอฮิวะบิฮัมดิฮิ ถ้อยค้่าทั้งสองน้ันเป็นถ้อยค้่าที่มีความหมายที่อธิบายถึงคุณลักษณะของฮ์ลลอฮ์ ด้้วยความย้ิงใหญ่และความสมบูรณ์แบบ และเป็นสองถ้อยค้่าที่แสดงถึงความบร็สุทรีและความสมบูรณ์ของพระองค์จ้ากคุณลักษณะที่บกพร่องทุกประการ

บทเรียนที่ได้รับจากฮะดีษ:

1. การระลึกถึงฮ์ลลอฮ์ที่ย้ิงใหญ่ที่สุดค็ือการระลึกที่ประกอบด้วยการแสดงถึงความบร็สุทรีของฮ์ลลอฮ์และการสรรเสริญต่อพระองค์
2. เป็นการอธิบายถึงความเมตตาของฮ์ลลอฮ์ที่ล้้นเหลือที่มีต่อบรรดาบ้่าวของพระองค์
เพราะพระองค์จะทรงตอบแทนการกระทำที่เล็กน้อยด้้วยรางวัลอันย้ิงใหญ่

(๒๙๐) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ، حُطَّتْ حَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(290) - จากท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎีกัยลลอฮุอันฮู รายงานว่า ท่านเราะซูลลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าววา: "ผู้ใดที่กล่าว : "ซุบฮานัลลอฮิวะบิฮัมดิฮ์" (มหาบริสูทธิยั้งแต่อัลลอฮ์ และด้วยการสรรเสริญแด่พระองค์) ในหนึ่งวันจำนวนหนึ่งร้อยครั้ง ความผิดต่างๆ ของเขาจะถูกทำให้ร่วงหล่นลงไปแม้มันจะมากมายเช่นฟองน้ำในทะเลก็ตาม" [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย อัลบุคอรียฺ และมุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าววาใครก็ตามที่กล่าวหนึ่งร้อยครั้งในหนึ่งวัน: "ซุบฮานัลลอฮิวะบิฮัมดิฮ์" (มหาบริสูทธิยั้งแต่อัลลอฮ์ และด้วยการสรรเสริญแด่พระองค์); บาปของเขาถูกลบล้างและได้รับการอภัยโทษ แม้ว่าบาปเหล่านั้นจะมากเท่ากับฟองสีขาวที่ผุดขึ้นเหนือทะเลในตอนที่เกิดคลื่น และตอนที่เกิดความปั่นป่วนก็ตาม

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ผลการตอบแทนนี้มีไว้สำหรับผู้ที่กล่าวในวันนั้น ติดต่อกันหรือกล่าวเป็นระยะๆ
2. การตัสบีหฺ (การกล่าว ซุบฮานัลลอฮ์): คือ ศรัทธาวาอัลลอฮ์ทรงบริสูทธิจากคุณลักษณะที่บกพร่อง และการสรรเสริญ (การกล่าว อัลหัมดูลิลลาฮ์): คือ การศรัทธาวาอัลลอฮ์ทรงมีคุณลักษณะที่สมบูรณ์พร้อมทั้งรักและให้ความยิ่งใหญ่แก่พระองค์
3. ความหมายของการอภัยโทษในหะดิษนี้คือการลบล้างบาปเล็กๆน้อยๆ ส่วนบาปใหญ่ๆนั้นจำเป็นต้องอาศัยการเตาบะฮ์ (สำนึกผิด กลับตัวกลับใจ)

(๒๙๑) - عن أبي مالك الأشعري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «الظُّهُورُ شَطْرُ الْإِيْمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيْرَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأَانِ - أَوْ تَمْلَأُ - مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو، فَبَايَعُ نَفْسَهُ فَمُعْتَقُهَا أَوْ مُؤَبِّقُهَا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(291) - จากท่านอบูมาลิก อัล-อัชอะรียี เราะะฎียัลลอฮุอันฮู ได้กล่าวว่า :

ท่านเราะฮะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :

"ความสะอาดเป็นครั้งหนึ่งของการศรัทธา และการกล่าว "อัลหัมดุลิลลาฮ์" ผลบุญของมันจะเต็มตาซังในวันกิยามะฮ์ การกล่าว "สุบหานัลลอฮ์และอัลหัมดุลิลลาฮ์"

ผลบุญของทั้งสองประโยคหรือผลบุญของแต่ละประโยคนั้นจะเต็มระหว่างบรรดาฟ้าฟาดและแผ่นดิน การละหมาดนั้นคือรัศมี

การจ่ายซะกาตคือหลักฐานยืนยันของการศรัทธา การอดทนคือแสงสว่าง

และอัลกุรอานคือหลักฐานยืนยันที่ดีเลิศสำหรับเจ้า หรือ

หลักฐานยืนยันที่ร้ายกาจต่อตัวเจ้า มนุษย์ทุกคนยอมชวนชวายเป็นตัวเอง ดังนั้นผู้ใดที่มอบหมายชีวิตต่ออัลลอฮ์

เขาก็จะได้รับการปลดปล่อยจากไฟนรกและผู้ใดที่มอบหมายชีวิตต่อชัยฏอนและตัณหาของเขา ดังนั้นเขาคือผู้ทำลายตัวเองให้พินาศ" [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้อธิบายว่า

การทำความสะอาดภายนอกนั้น ทำได้ด้วยการอาบน้ำละหมาดและการอาบน้ำซังถือเป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการละหมาด และการกล่าว

"อัลหัมดุลิลลาฮ์ทำให้ตาซังเต็ม" คือการสรรเสริญต่ออัลลอฮ์

สุบฮานะฮฺวะตาอาลา และเป็นที่ยืนยันถึงคุณลักษณะที่สมบูรณ์ของพระองค์ จะถูกวางบนตาซังในวันกิยามะฮ์ ดังนั้นมันจะทำให้ตาซังนั้นเต็ม และการกล่าว

"สุบหานัลลอฮ์และอัลหัมดุลิลลาฮ์"

คือการยืนยันถึงความบริสุทธิ์ของพระองค์จากทุกสิ่งที่บกพร่อง

และยืนยันถึงคุณลักษณะที่สมบูรณ์ที่ควรกับความยิ่งใหญ่พร้อมกับความรักและ

เทิดทูนที่มีต่อพระองค์

ซึ่งผลของมันนั้นจะทำให้ระหว่างท้องฟ้าและแผ่นดินนั้นเต็ม และการ "ละหมาดนั้นคือรัศมี" สำหรับบ่าวของพระองค์ ทั้งในจิตใจของเขา ใบหน้าของเขา ในหลุมฝังศพของเขา และในวันฟื้นคืนชีพของเขา และการ "การจ่ายชะกาตคือหลักฐานยืนยัน"

และเป็นหลักฐานที่แสดงถึงความสัตย์จริงของผู้ศรัทธา และแสดงถึงความแตกต่างระหว่างผู้ศรัทธากับผู้กลับกลอกที่ปฏิเสธต่อการจ่าย มั่นเพราะเขาไม่ศรัทธาต่อสัญญาอันชั่วร้ายที่จะเกิดขึ้นกับผู้ที่ไม่จ่ายมัน และการ "อดทนนั้นคือแสงสว่าง" -

คือการควบคุมตัวเองจากการตื่นตระหนกและไม่พอใจ- เป็นรัศมีที่เกิดขึ้นจากความร้อนและการเผาผลาญ เสมือนแสงสว่างของดวงอาทิตย์ เพราะมันเป็นเรื่องที่หนัก ต้องอาศัยการต่อสู้กับตัวเอง และควบคุมตัณหา ด้วยความอดทนทำให้เขาได้รับแสงสว่าง ได้รับทางนำอย่างสม่ำเสมอ เขาจะอดทนกับการเชื่อฟังในคำสอนของอัลลอฮ์ อดทนในการละทิ้งสิ่งที่เป็นการเนรคุณต่อพระองค์ และอดทนกับความทุกข์ยากและความไม่พึงประสงค์ทุกชนิดในการใช้ชีวิตบนโลกนี้ และ "อัลกุรอานคือหลักฐานยืนยันที่ดีเลิศสำหรับเจ้า" ด้วยการอ่านและปฏิบัติตามมัน หรือ "หลักฐานยืนยันที่ร้ายกาจต่อตัวเจ้า" ด้วยการไม่สนใจมัน ไม่ปฏิบัติตาม หรือไม่อ่านมัน จากนั้นท่านนบี คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ได้กล่าวถึงสภาพของมนุษย์ว่า มนุษย์นั้นดิ้นรนแสวงหาโดยการลุกขึ้นจากที่นอนของพวกเขา ออกจากบ้านเพื่อการทำงานของพวกเขาที่แตกต่างกัน ดังนั้น บางคนในหมู่พวกเขาเป็นคนที่ยืนหยัดต่อการเชื่อฟังในอัลลอฮ์ ดังนั้นเขาได้ปลดปล่อยตนเองออกจากไฟนรก และในหมู่พวกเขานั้นมีผู้หลงผิด และหมกมุ่นอยู่กับการฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์ ดังนั้นมันจึงเป็นเหตุแห่งการทำร้ายตนเองด้วยการเข้าไปในไฟนรก

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ความสะอาดมีสองชนิด : คือ สะอาดภายนอก ด้วยการอาบน้ำละหมาดและอาบน้ำ และสะอาดภายใน ด้วยการยึดมั่นในความเป็นเอกะของอัลลอฮ์ ด้วยการศรัทธา และการปฏิบัติคุณงามความดี
2. ความสำคัญของการรักษาการละหมาด เพราะมันคือรัศมีสำหรับบ่าวของอัลลอฮ์ทั้งในโลกนี้และในวันกิยามะฮ์
3. การจ่ายชะกาตเป็นการยืนยันในความสัตย์จริงของผู้ศรัทธา
4. ความสำคัญในการศรัทธา และการปฏิบัติตามคำสอนแห่งอัลกุรอาน เพื่ออัลกุรอานจะได้เป็นหลักฐานยืนยันที่ดีเลิศสำหรับเจ้า ไม่ใช่หลักฐานยืนยันที่ร้ายกาจต่อตัวเจ้า
5. ชีวิต ถ้าเจ้าไม่ใช้มันด้วยการภักดีต่ออัลลอฮ์ มันก็จะใช้ให้เจ้าฝ่าฝืนต่อพระองค์
6. มนุษย์ทุกคนจำเป็นต้องการกระทำ ดังนั้นการกระทำที่เป็นการภักดีต่ออัลลอฮ์ จะทำให้เขาหลุดพ้นจากไฟนรก และการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนต่อพระองค์จะได้ให้เขาประสบกับความหายนะ
7. ความอดทน จำเป็นต่อการอดกลั้น และการมีความหวัง เพราะในความอดทนนั้นแฝงด้วยความยากลำบาก

(65004)

(292) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «لَأَنْ أَقُولَ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(292) - จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฮ์ฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะฮ์ฎุลลอฮุ ซุบْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ (มหาบรียุฮ์อิยั้ดอ์ลลอฮุ การสรรเสริญทั้งหลายเป็นสิทธิของอัลลอฮุ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮุ อัลลอฮ์ทรงยิ่งใหญ่ที่สุด)

นั้นยอมเป็นที่รักยิ่งสำหรับฉันมากกว่าทุกสิ่งที่ดีงามที่ดวงอาทิตย์ได้ขึ้นมาเหนือมัน" [เศาะฮิหฺ]

- [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ซุบْحَانَ اللَّهِ ซุบْحَانَ اللَّهِ ซุบْحَانَ اللَّهِ กล่าวว่่า การรำลึกถึงอัลลอฮุด้วยการกล่าวคำที่ยิ่งใหญ่นี้ ดีกว่าโลกนี้และทุกสิ่งที่มีในโลกนี้ ซึ่งคำเหล่านั้นคือ:

" سبحان الله " ความหมายคือ

อัลลอฮุทรงบริสุทธิ์จากคุณลักษณะที่บกพร่องทุกประการ

" الحمد لله " ความหมายคือ

การสรรเสริญอัลลอฮุด้วยคุณลักษณะที่สมบูรณ์พร้อมกับรักและให้ความยิ่งใหญ่แก่พระองค์.

" لا إله إلا الله " ความหมายคือ

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮุ

" أكبر الله " ความหมายคือ พระองค์ทรงยิ่งใหญ่ ทรงมีเกียรติเหนือทุกสิ่ง

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. ส่งเสริมให้มีการรำลึกถึงอัลลอฮุ และมันเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่เหนือทุกสิ่งที่ดีงามที่ดวงอาทิตย์ได้ขึ้นมาเหนือมัน
2. ส่งเสริมให้มีการรำลึกถึงอัลลอฮุให้มาก เพราะในการรำลึกนั้นมีผลการตอบแทนและความโปรดปรานจากพระองค์.

3. ความสุขทางโลกนี้นั้นน้อยมาก และความหอมหวานของมันไม่ยั่งยืน

(6211)

(๒๙๓) - عن جابر رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «أَفْضَلُ الذِّكْرِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَفْضَلُ الدُّعَاءِ: الْحَمْدُ لِلَّهِ».

[حسن] - [رواه الترمذي والنسائي في الكبرى وابن ماجه]

(293) - จากท่านญาบิร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า: ฉันได้ยินทานเราะสุลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า: การรำลึกถึงอัลลอฮ์ที่ดีที่สุด คือ "ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์" (ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากอัลลอฮ์) และการขอพรที่ดีที่สุด คือ "อัลหัมดุลิลลาฮ์" (การสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์)
[หะซัน]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกพวกเราว่า การรำลึกถึงอัลลอฮ์ที่ดีที่สุดนั้นคือ "ลาอิลา หะอิลลัลลอฮ์" หมายถึง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพบูชาที่แท้จริงนอกเหนือจากอัลลอฮ์ และบทขอพรที่ดีที่สุด คือ "อัลหัมดุลิลลาฮ์" หมายถึง การยอมรับด้วยใจจริงว่า ผู้ให้ที่แท้จริง คือ อัลลอฮ์ ผู้ซึ่งคู่ควรกับความสมบูรณเี่ยงและความสวยงามยิ่งเสมอ

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. สนับสนุนให้มีการรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากมาด้วยคำกล่าวที่แสดงถึงความ เป็นเอกภาพของพระองค์ และการกล่าวพรด้วยคำสรรเสริญแก่พระองค์

(3567)

(๒๙๔) - عَنْ حُوَلَةَ بِنْتِ حَكِيْمِ السُّلَمِيَّةِ قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُوْلَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُوْلُ: «مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا ثُمَّ قَالَ: اَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(294) - จากท่านหญิงเคาละฮ์ บินติ หะกีม อัสนุลละมียะฮ์ กล่าวว่า:

ฉันได้ยินท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ คือลลลลอฮอะลัยฮิวะสَّلลัม กล่าวว่า: “ผู้ใดที่หยุดพัก ณ ที่ใดที่หนึ่ง แล้วเขากล่าวว่า

أَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

(ความว่า

ฉันขอความคุ้มครองด้วยถ้อยคำแห่งอัลลอฮ์ที่สมบูรณ์จากความชั่วร้ายที่พระองค์สร้างขึ้น) เขายอมจะไม่ได้รับอันตรายจากสิ่งใดๆ จนกระทั่งเขาย้ายออกไปจากที่แห่งนั้น”

[เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลลลลอฮอะลัยฮิวะสَّلลัม

ได้ทำการชี้แนะประชาชาติของท่านให้ยึดมั่นและขอความช่วยเหลือต่อผู้ที่คอยปกป้องจากอันตรายต่างๆ ทิมนุษย์ต่างกลัวกัน เมื่อมนุษย์นั้นได้อยู่ในสถานที่ใดก็ตาม จากการเดินทาง หรือท่องเที่ยว หรืออื่นๆ ด้วยการยึดมั่นและขอความช่วยเหลือด้วยถ้อยคำของอัลลอฮ์ที่สมบูรณ์ในด้าน ความประเสริฐ ความจำเริญและคุณค่าของมัน ที่คอยปกป้องให้พ้นจากทุกสิ่งอันตราย แล้วเขาจะได้รับความปลอดภัยเมื่อได้อยู่ในสถานที่นั้นตราบใดที่เขาอยู่ที่ยังอยู่ที่นั้น

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. การขอความคุ้มครองถือเป็นอิวาเดฮ์ ตราบใดที่เป็นการขอต่ออัลลอฮ์ หรือต่อพระนามและคุณลักษณะของพระองค์
2. อนุญาตให้ขอความคุ้มครองด้วยถ้อยคำของอัลลอฮ์เพราะมันเป็นหนึ่งในคุณลักษณะของพระองค์ มหาบริสุทธิ์จึงมีแด่พระองค์ ซึ่งต่างจากการขอความคุ้มครองจากสิ่งอื่นใด เพราะเป็นการตั้งภาคี
3. คุณค่าของบทดุอาอ์บทนี้และความจำเริญของมัน

4. การขอความคุ้มครองด้วยบทวิงวอนขอต่างๆ
เป็นสาเหตุแห่งการป้องกันจากอันตรายต่างๆ
5. ไม่อนุญาตขอความคุ้มครองจากสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ ไม่ว่าจะเป็นญิน
นักไสยเวท ผู้หลอกลวง และอื่นๆ
6. ศาสนาได้อ่อนนุ่มติดต่อกันไว้สำหรับผู้ที่พักอาศัยที่ใดที่หนึ่งที่บ้านหรือ
เดินทาง

(5932)

(295) - عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ أَوْ عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ، وَإِذَا خَرَجَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ.» [صحيح] - [رواه مسلم]

(295) - จากท่านอบี หุมาйдฺ หรือจากท่านอบี อุษัยดฺ กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:
หากคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านต้องการเข้ามัสยิด ก็จงกล่าว"อัลลอฮุม มัฟตะห์ลี อับวาบะเราะหฺมะติกะ" และหากต้องการออก ก็จงกล่าวว่า"อัลลอฮุมมะ อินนี อัสอะลุกะ มิน ฟัฎลิกะ" [เศาะฮีหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ชี้แนะประชาชาติของท่านเกี่ยวกับบทดุอาอ์ที่ควรกล่าวก่อนเข้ามัสยิด คือ ""อัลลอฮุม มัฟตะห์ลี อับวาบะเราะหฺมะติกะ" (ความว่า โอ้อัลลอฮ์ ขอพระองค์ทรงโปรดเปิดบรรดาประตูแห่งความเมตตาของพระองค์ให้แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด) ให้เขาขอต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ให้พระองค์ทรงประทานความง่ายดายเพื่อให้ได้มาซึ่งความเมตตาของพระองค์ และเมื่อต้องการที่จะออกก็ให้กล่าวว่า "อัลลอฮุมมะ อินนี อัสอะลุกะ มิน ฟัฎลิกะ" (ความว่า โอ้อัลลอฮ์ ข้าพระองค์ขอต่อพระองค์ ส่วนหนึ่งจากความโปรดปรานของพระองค์)

โดยขอต่ออัลลอฮ์ซึ่งส่วนหนึ่งจากความโปรดปรานของพระองค์ และให้ได้รับการเพิ่มพูนจากคริสกีย์ที่ทะเลาล

บทเรียนที่ได้รับจากอะดีษ:

1. สุนนะฮ์ให้กล่าวบทดุอาอ์นี้เมื่อต้องการเข้าและออกจากมัสยิด
2. การเจาะจงด้วยบท"เราะหีมะฮ์"(ความเมตตา) ในตอนเช้า และบท "อัลฟิฎล"(ความโปรดปราน) ในตอนออกนั้น เพราะผู้ที่เข้ามัสยิดนั้น เขาจะหมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่ทำให้เขาเข้าใกล้อัลลอฮ์และสวรรค์ของพระองค์ ดังนั้นจึงสมควรที่จะกล่าวถึงความเมตตา และเมื่อเขาออกไปแล้ว เขาก็จะดิ้นรนเพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ที่เป็นปัจจัยยังชีพ จึงสมควรที่จะกล่าวถึงความโปรดปราน
3. บทดุอาอ์นี้ให้กล่าวตอนที่ต้องการเข้ามัสยิด และตอนที่ต้องการออกจากมัสยิด

(65092)

(۲۹۶) - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ، فَذَكَرَ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: لَا مَبِيَّتَ لَكُمْ، وَلَا عَشَاءَ، وَإِذَا دَخَلَ، فَلَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: أَدْرَكْتُمُ الْمَبِيَّتَ، وَإِذَا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ: أَدْرَكْتُمُ الْمَبِيَّتَ وَالْعَشَاءَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(296) - จากท่านญาบิร บิน अबดุลลอฮ์ เราะหิยัลลอฮูอันฮูมา ท่านได้ยินท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่: “หากคน ๆ หนึ่งต้องการเข้าบ้านของเขา แล้วได้กล่าวพระนามของอัลลอฮ์ขณะที่เขาจะเข้าไปและกล่าวเมื่อต้องการจะกินอาหาร ซัยยิดนจะกล่าวว่ “ไม่มีที่นอนและไม่มีอาหารค้ำสำหรับพวกเจ้าแล้ว และหากเขาเข้าไป และไม่กล่าวพระนามของอัลลอฮ์ขณะที่เขาจะเข้าไป ซัยยิดนจะกล่าวว่ : พวกเจ้ามีที่นอนแล้ว และเมื่อเขารับประทานอาหารแล้วไม่กล่าวพระนามของอัลลอฮ์ ซัยยิดนก็จะกล่าวว่: พวกเจ้ามีที่นอนและมีอาหารค้ำกินแล้ว” [เศาะฮิหฺ] - [รายงานโดย มุสลิม]

คำอธิบาย:

ท่านนบี คือลัลลอฮอะลัยฮะสลัม ได้สั่งให้รำลึกถึงอัลลอฮ์เมื่อจะเข้าบ้านและก่อนรับประทานอาหาร และหากคนหนึ่งคนใด ได้กล่าวพระนามของอัลลอฮ์ ด้วยการกล่าวว่า (บิสมิลลาฮ์) เมื่อเขาต้องการเข้าไปในบ้านของเขา และกล่าวเมื่อเริ่มรับประทานอาหาร ชัยฆอนก็จะกล่าวแก่สมุนของเขาว่า: พวกเจ้าไม่มีโอกาสได้ค้างคืนและไม่มีอาหารเย็นให้ทานในบ้านหลังนี้ ซึ่งเจ้าของบ้านได้ขอการปกป้องให้ห่างไกลจากพวกเจ้าด้วยการรำลึกถึงพระนามของอัลลอฮ์ ตะอาลา แต่ถ้าชายคนหนึ่งเข้าไปในบ้านของเขาและไม่กล่าวพระนามของอัลลอฮ์เมื่อเขาจะเข้าไปและไม่กล่าวเมื่อจะกินอาหาร ชัยฆอนก็จะกล่าวแก่สมุนของเขาว่า พวกเจ้ามีที่ให้ค้างคืนและมีอาหารเย็นให้รับประทานในบ้านหลังนี้

บทเรียนที่ได้รับจากอะดิษ:

1. ส่งเสริมให้กล่าวพระนามของอัลลอฮ์เมื่อต้องการเข้าบ้านและเมื่อต้องการรับประทานอาหาร เนื่องจากชัยฆอนจะค้างคืนในบ้านและจะรับประทานอาหารของเจ้าของบ้านหากพวกเขาไม่กล่าวพระนามของอัลลอฮ์ ตะอาลา
2. ชัยฆอนจะทำการเฝ้าดูลูกหลานของอาดัมในทุกการงานของเขา พฤติกรรมของเขา และกิจการทั้งหมดของเขา ดังนั้นหากเขาละเลยจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์เมื่อไร ชัยฆอนก็จะได้ในสิ่งที่เขาต้องการจากเขา
3. การซิกร์(การรำลึกถึงอัลลอฮ์)ช่วยขับไล่ชัยฆอน.
4. ชัยฆอนทุกตัวจะมีสมุนของตัวเองที่คอยชื่นชมยินดีในคำพูดของเขาและปฏิบัติตามคำสั่งของเขา

บทนำ.....	1
แท้จริง ผลตอบแทนของการกระทำทุกอย่างนั้นขึ้นอยู่กับเจตนาต่างๆ และสำหรับทุกคนนั้นจะได้รับในสิ่งที่เขาได้ตั้งเจตนาไว้.....	2
“ผู้ใดสร้างสิ่งที่ไม่ดีในคำสอนของเรา ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่อยู่ในนั้น สิ่งนั้นจะถูกปฏิเสธ.....	4
อิสลาม คือ การที่ท่านกล่าวคำปฏิญาณว่า“ ลา อีลาฮะ อิลลัลลอฮ์ วะอันนะ มุหัมมะดิน เราะซูลุลลอฮ์) ”แปลว่าไม่มีพระเจ้าที่แท้จริง –ที่สมควรแก่การเคารพสักการะ –นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และมุหัมมัด คือ ศาสนทูตของพระองค์ (ตำราการละหมาด จ่ายซะกาต ถือศีลอดในเดือนเราะมาฎอน และประกอบพิธีหัจญ์หากท่านมีความสามารถ.....	5
“อิสลามถูกสร้างขึ้นบนหลักห้าประการ	10
แท้จริงสิทธิที่อัลลอฮ์ต้องได้รับจากบ่าว คือการเคารพสักการะต่อพระองค์เพียงผู้เดียว และไม่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ และสิทธิที่บ่าวจะได้รับจากอัลลอฮ์ก็คือการที่พระองค์ไม่ลงโทษผู้ที่ไม่ตั้งภาคีต่อพระองค์ด้วยสิ่งใดๆ	12
ไม่มีบ่าวคนใดที่กล่าวคำปฏิญาณตนว่า และมุหัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ด้วยความเชื่อมั่นในใจของเขา เว้นแต่อัลลอฮ์จะทำให้เขาเป็นต้องห้ามสำหรับนรก.....	14
ใครที่กล่าว” ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์ ”(ความว่า) ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์ (และปฏิเสธทุกสิ่งที่ถูกสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ หฺรฺยฺฮฺสินและเลือดเนื้อของเขาคือเป็นที่จะต้องห้ามและการคิดบัญชีที่มีต่อเขานั้นเป็นหน้าที่ของอัลลอฮ์.....	16
ผู้ใดเสียชีวิตโดยที่เขาไม่ได้ตั้งภาคีใดๆ และผู้ใดเสียชีวิตโดยที่เขาได้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ เขาคือได้เข้านรกอย่างแน่นอน.....	17
ใครก็ตามที่เสียชีวิตไปโดยเขาได้ขอต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์เพื่อเป็นภาคีเขาต้องตกนรกอย่างแน่นอน	19
แท้จริงเจ้านั้น จะต้องไปหากกลุ่มชนกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นชาวคัมภีร์ เมื่อไปถึงพวกเขา จงเรียกร้องเชิญชวนพวกเขาให้ยอมรับในการกล่าวคำปฏิญาณว่า” และแท้จริงมุหัมมัดเป็นเราะซูลของอัลลอฮ์.....	20
มนุษย์ที่จะมีความสุขที่สุดจากการได้รับการช่วยเหลือของฉันในวันกิยามะฮ์นั้นคือ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ”.....	22
“การศรัทธานั้นมีเจ็ดสิบ หรือหกสิบกว่าแขนง ที่ประเสริฐสุดคือการกล่าวคำว่า ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์)ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮ์ (และที่ต่ำสุดของการศรัทธาคือการขจัดสิ่งอันตรายนอกจากทางสัญจร	23
ฉันถามท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัม ว่า บาบใดที่ใหญ่หลวงที่สุด ณ อัลลอฮ์ ?ท่านกล่าวว่า “การที่เจ้ากำหนดสิ่งอันมาเทียบเท่าอัลลอฮ์ซึ่งที่พระองค์ทรงสร้างเจ้ามา.....	25
ข้าคือผู้ที่สูงส่งเหนือการมีหุ้นส่วนทั้งหลาย ใครก็ตามที่ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งมีการตั้งภาคีกับสิ่งอันร่วมกับข้า ข้าจะละทิ้งสิ่งนั้น และสิ่งที่เป็นภาคีนั้น.....	27
“ประชาชาติของฉันทุกคนจะได้เข้าสวรรค์ ยกเว้นผู้ที่ปฏิเสธ	28
พวกเจ้าอย่าได้กล่าวยกย่องฉัน) จนเกินเลย (อย่างที่ชาวคริสเตียนได้ยกย่อง) อีซา (บุตรของนางมารีย์ม เพราะแท้จริงฉันคือบ่าวของอัลลอฮ์ ดังนั้น พวกท่านจงกล่าวว่า บ่าวของอัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์.....	29
คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้าจะยังไม่เป็นบุคคลที่มีการศรัทธาที่สมบูรณ์ จนกว่าฉันจะเป็นที่รักยิ่งสำหรับเขามากกว่าบิดาของเขา ลูกของเขา และมนุษย์ทั้งหมด.....	30
จงปล่อยฉันกับสิ่งที่ฉันทิ้งไว้ให้แก่พวกเจ้า	!แท้จริงแล้ว
ผู้คนที่มาก่อนพวกเจ้าได้ประสบกับความหายนะเนื่องจากคำถามและการโต้เถียงกับศาสนทูตของพวกเขา.....	31
จงเผยแพร่จากฉัน แม้จะเพียงหนึ่งอายะฮ์ก็ตาม และผู้ใดโกหกต่อฉันโดยเจตนา ก็จงเตรียมที่นั่งของเขาไว้ในไฟนรกเกิด.....	34
พึงทราบเถิด แท้จริง !ในไม่ช้า หะดีษจากฉันจะถูกส่งไปยังชายคนหนึ่ง ในขณะที่เขาเอนกายอยู่บนโซฟาของเขาและเขากล่าวว่า” :ระหว่างพวกเราและพวกเจ้าคือคัมภีร์ของอัลลอฮ์.....	35
อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งชายิวและชาวคริสต์ที่พวกเขายึดหลุมฝังศพของบรรดานบีของพวกเขาเป็นมัสยิด	37
“โอ้อัลลอฮ์!ได้โปรดอย่าทำให้สุสานของฉันเป็นที่บูชา.....	38

พวกเจ้าอย่าทำบ้านพวกเจ้าให้เป็นสุสาน และอย่าเอาสุสานของฉันทเป็นเทศกาลขมมนม และพวกเจ้าจงเสาะเสาะลาต (ขอพรอันประเสริฐ) แก่ฉันท แท้จริง การเสาะเสาะลาตของพวกเจ้าจะถึงไปยังฉันท ในทุกที่ที่พวกเจ้าอยู่.....	39
พวกเขาคือกลุ่มชนที่หากในหมู่พวกเขามัวเมาที่ศอลิห์หรือคนศอลิห์เสียชีวิต พวกเขาก็จะสร้างมัสยิดบนหลุมศพของเขา.....	41
แท้จริงแล้ว ฉันทได้แสดงความบริสุทธิ์ไปยังอัลลอฮ์ที่จะให้มีคนใดคนหนึ่ง ในหมู่พวกเจ้าเป็นเคาะลีล ผู้เป็นที่รัก (สำหรับฉันท แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเลือกฉันทเป็นเคาะลีลของพระองค์ เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงเลือกอิบรอฮีมเป็นเคาะลีลของพระองค์.....	42
ฉันทจะส่งท่านไปทำหน้าที่ ที่ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮ์อะลัยฮะสัลลิมเคยส่งฉันทไป จะเอาใหม่ ? คือการที่ท่านอย่าได้ปล่อยให้มีรูปปั้นแม้แต่รูปเดียว นอกจากท่านจะต้องทำลายมันทิ้ง และอย่าปล่อยให้มีหลุมฝังศพที่มีนูดสูงโดดเด่นแม้แต่หลุมเดียว นอกจากท่านจะทำให้มันเรียบกับพื้นดิน.....	44
“เรื่องกลางร้ายเป็นการตั้งภาคี เรื่องกลางร้ายเป็นการตั้งภาคี เรื่องกลางร้ายเป็นการตั้งภาคี) สามครั้ง (และไม่มีใครในหมู่พวกเราที่ไม่คิดขึ้นในใจเกี่ยวกับเรื่องกลางร้าย แต่ว่าอัลลอฮ์ทรงทำให้มันหายไปด้วยการมอบหมาย”.....	45
ไม่ใช่พวกเรา ผู้ซึ่งกระทำความชั่วร้ายการเชื่อในเรื่องกลางบอกเหตุต่างๆ (หรือให้ผู้อื่นทำทำความชั่วร้ายให้เขา หรือผู้ที่ทำนายนาคต หรือให้ผู้อื่นทำนายนายให้เขา หรือผู้ที่ทำไสยศาสตร์ หรือ ไปหานักไสยศาสตร์ให้ทำให้เขา.....	46
ไม่มีการแพร่เชื้อโรค) หรือไม่ต้องกลัวการติดเชื่อ (ไม่มีความเชื่อในเรื่องกลาง และฉันทชอบ อัลฟะล “พวกเขาถามว่า แล้ว อัลฟะล คืออะไร ? ท่านตอบว่า” :คำพูดที่ดี.....	48
พวกเจ้ารู้ไหมว่าพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าได้กล่าวไว้อย่างไร “?พวกเขาตอบว่า “อัลลอฮ์และเราะฮ์ลุลลอฮ์ของท่านที่รู้ดีเยี่ยม “ท่านกล่าวต่อว่า” พระองค์อัลลอฮ์ได้ทรงกล่าวว่า :	
“ส่วนหนึ่งจากบ่าวของข้าตื่นขึ้นมาทั้งผู้ศรัทธาและผู้ปฏิเสธศรัทธา.....	50
ผู้ใดที่สวมใส่เครื่องราง แนนอนเขาได้ตั้งภาคีกับอัลลอฮ์(แล้ว).....	52
“แท้จริงการเสกเป่า เครื่องรางของขลังต่างๆ และเครื่องของเสน่ห์ต่างๆ นั้น เป็นการตั้งภาคี.....	53
ผู้ใดไปหาหมอดู แล้วถามเขากถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การละหมาดของเขาจะไม่ได้รับการตอบรับเป็นเวลาสี่สิบคืน.....	55
ผู้ใดสาบานต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ แท้จริงเขาได้ปฏิเสธศรัทธาหรือได้ตั้งภาคีแล้ว.....	56
ฉันทขอสาบานต่ออัลลอฮ์ - หากพระเจ้าทรงประสงค์ - “ฉันทจะไม่สาบาน และฉันทคิดว่ามีสิ่งอื่นดีกว่าฉันท เว้นแต่ฉันทจะขอใช้คำสาบานของฉันท และฉันทจะนำมาในสิ่งที่ดีกว่าฉันท”.....	57
พวกท่านจงอย่ากล่าวคำว่า “:มาซาอัลลอฮ์ วะฮาอะ ฟุลาน) ”เป็นความประสงค์ของอัลลอฮ์และความประสงค์ของคนนั้น (แต่จงกล่าวว่า “ มาซาอัลลอฮ์ ขุมมะ มาฮาอะ ฟุลาน) ”มันเป็นความประสงค์ของอัลลอฮ์จากนั้นเป็นความประสงค์ของคนนั้น.....	59
แท้จริง สิ่งที่ฉันทกลัวที่สุดที่จะเกิดขึ้นกับพวกเจ้า คือ ภาคีเล็ก พวกเขากล่าวว่า” อะไรคือภาคีเล็กหรือไอ้ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ? ท่านตอบว่า :การไอ้อวด.....	60
พวกท่านอย่าได้นั่งบนหลุมฝังศพ และอย่าได้ละหมาดด้วยการหันไปทางมัน.....	62
บรรดามะลาอิกะฮ์จะไม่ร่วมเดินทางกับกลุ่มหนึ่งที่มีสุนัขหรือกระดิ่ง.....	63
ชัยฎอนจะมาหาคนใดคนหนึ่ง ในหมู่พวกเจ้า แล้วมันกล่าวว่า “ ใครสร้างสิ่งนั้น ?ใครสร้างสิ่งนี้?” สุดท้ายมันก็จะถามว่า “ใครสร้างอัลลอฮ์ ” ดังนั้น เมื่อคนใดคนหนึ่ง ในหมู่พวกเจ้าได้พบกับเรื่องเช่นนี้ ก็จงขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ และให้จบแค่นั้น”.....	64
ผู้ใดที่เป็นศัตรูกับคนรักของข้า แท้จริงข้าได้ประกาศสงครามกับเขา และไม่มีสิ่งใดที่บ่าวของข้าได้ปฏิบัติเพื่อให้ใกล้ชิดกับข้าที่ข้าจะรักยิ่งไปกว่าสิ่งที่ข้าได้กำหนดเป็นศาสนบัญญัติ(เหนือเขา.....	65
พวกเจ้าจงอย่าเกรงต่ออัลลอฮ์ จงฟังและปฏิบัติตาม แม้ทาสจากชาวเอธิโอเปียเป็นผู้นำพวกเจ้าก็ตาม และหลังจากฉันท พวกเจ้าจะได้รับความขัดแย้งอย่างรุนแรง ดังนั้นพวกเจ้าจงปฏิบัติตามขุมนะฮ์ของฉันทและขุมนะฮ์ของบรรดาคอสิฟะฮ์ผู้ทรงธรรม.....	68
“ใครก็ตามที่ละทิ้งการเชื่อฟังและแยกตัวออกจากกลุ่มมุสลิม และจากนั้นเขาก็ตาย การตายของเขานั้นคือเหมือนการตายของคนในยุคก่อนอิสลาม.....	70

“ไม่มีบ่าวคนใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขามีหน้าที่ปกครองกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เขาเสียชีวิตในสภาพที่เขาทุจริตต่อผู้ที่อยู่ภายใต้การปกครองของเขา	แล้วในวันที่เขาเสียชีวิตนั้น เว้นแต่อัลลอฮ์จะทรงห้ามสวรรค์สำหรับเขา”	72
“จะมีบรรดาผู้นำในอนาคต ผู้ใดที่รู้และเกลียดชังการฝ่าฝืนของพวกเขา (เขาก็เป็นอิสระ) จากความรับผิดชอบของเขา (ผู้ใดปฏิเสธมัน เขาก็ปลอดภัย” และถ้าผู้ใดพอใจและปฏิบัติตามพวกเขา	พวกเขาทราบดีจักพวกเขาและพวกเขาทราบดีปฏิเสธ) การฝ่าฝืนของพวกเขา (	73
“แท้จริงจะมีคนเห็นแก่ตัวผู้ปกครอง (และสิ่งต่างๆ ที่พวกเขาจับไม่ได้” แล้วท่านจะชี้ให้พวกเราทำอย่างไร?”	“พวกเขาถามว่า” “โอ้ท่านเราะซูลอัลลอฮ์ ท่านตอบว่า” “ทำหน้าที่ที่วาญิบเหนือพวกเขา	74
และขอต่ออัลลอฮ์ทรงประทานสิ่งที่เป็นสิทธิของพวกเขา พวกเขาทั้งหลายมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบ และเขาจะถูกสอบสวนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเขา	.....	76
“โอ้อัลลอฮ์ แล้วสร้างความยากลำบากให้กับพวกเขา และใครก็ตามที่ได้รับมอบหมายให้มีอำนาจดูแลกิจการของประชาชาติของฉันท	ใครก็ตามที่ได้รับมอบหมายให้มีอำนาจดูแลกิจการของประชาชาติของฉันท ขอพระองค์จงสร้างความยากลำบากให้กับเขา แล้วได้ปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยความอ่อนโยน ขอพระองค์จงมีความอ่อนโยนต่อเขา”	78
ศาสนาคือการตักเตือน	.....	79
หากพวกเขาเห็นบรรดาผู้ปฏิบัติตาม องค์กรต่างๆ ดั่งนั้นจงระวังพวกเขาให้ดี	ที่คลุมเครือ ดั่งนั้นพวกเขาคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงตั้งชื่อให้	81
ใครก็ตามในหมู่พวกเขาที่พบเห็นความชั่วอันใดอันหนึ่ง หากเขาไม่มีความสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงด้วยลิ้น) ด้วยคำพูดหรือการตักเตือน(ของเขา	เขาก็จงเปลี่ยนแปลงมันด้วยมือของเขา	85
หากเขาไม่มีความสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงด้วยใจ)ปฏิเสธด้วยใจ(ของเขา และนั่นคือการศรัทธาที่อ่อนแอที่สุด	.....	85
“อุปมาผู้ที่อยู่ในขอบเขตของอัลลอฮ์กับผู้ที่ไม่ได้อยู่ในนั้น แล้วบางคนจับสลากได้อยู่ชั้นบนและบางคนก็จับสลากได้อยู่ชั้นล่าง	ก็เปรียบเสมือนกลุ่มชนที่จับสลากบนเรือ	87
“ผู้ใดเชิญชวนไปสู่ทางนา โดยที่ผลบุญของพวกเขา นั้นจะไม่ลดน้อยลงแต่ประการใด	เขาจะได้รับผลบุญเท่ากับผลบุญของผู้ที่กระทำตามเขา	89
ผู้ใดที่ชี้แนะสู่ความดี ดั่งนั้น เขาก็จะได้รับผลบุญเช่นเดียวกับผู้กระทำความดีนั้นด้วย	.....	90
ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ หากอัลลอฮ์ทรงประทานทางสว่างแก่คนใด มันจะดีสำหรับเขายิ่งกว่าการที่เจ้าได้ครอบครองอูฐสีแดง”	เนื่องจากการเชิญชวนของเจ้า	91
ผู้ใดที่เลียนแบบกลุ่มชนใด ดั่งนั้นเขาก็จะเป็นหนึ่งในกลุ่มชนนั้น	.....	94
“บุคคลนั้นยอมอยู่บนศาสนาของเพื่อนสนิทของเขา ดั่งนั้น แต่ละคนจงพิจารณาดูว่าใครคือผู้ที่เขาคบหา”	.....	95
“แท้จริงศาสนานี้จะไปถึงทุกที่ที่กลางวันและกลางคืนไปถึง	.....	97
อัลลอฮ์จะไม่ทรงทั้งบ้านแม่แต่หลังเดียวไม่ว่าจะในเมืองหรือในชนบท อัลลอฮ์ก็จะทรงนำศาสนาให้เข้าไป	.....	97
ขอสาบานด้วยพระองค์ผู้ซึ่งชีวิตของมุฮัมหมัดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ จะไม่มีผู้ใดที่ได้ยินเกี่ยวกับฉันจากประชาชาตินี้ ไม่ว่าจะเป็นยิวหรือคริสเตียน เว้นแต่เขาจะเป็นคนหนึ่งจากชาวนรก	แล้วเสียชีวิตไปโดยไม่ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานมาให้แก่ฉัน	98
โอ้มนุษย์ทั้งหลาย	พวกเขาจะระวังการเลเยิดในศาสนา	100
เพราะแท้จริงกลุ่มชนก่อนหน้าพวกเขาได้พินาศก็เพราะการเลเยิดในศาสนา	.....	100
ผู้เคร่งครัดเกินขอบเขตในเรื่องศาสนา ได้พินาศย่อยยับแล้ว	.....	101
พวกยิวคือกลุ่มชนที่ได้รับการโกรธกริ้วจากอัลลอฮ์ และพวกคริสเตียนคือกลุ่มคนที่หลงทาง	.....	102
อัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกกำหนดการต่างๆ ก่อนที่พระองค์จะทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินถึงห้าหมื่นปี	ของทุกสรรพสิ่งที่ถูกสร้างไว้แล้ว	103
ท่านเราะซูลอัลลอฮ์ คืออัลลอฮ์จะสละชีวิตของมุฮัมหมัดอยู่ ในพระหัตถ์ของพระองค์ จะไม่มีผู้ใดที่ได้ยินเกี่ยวกับฉันจากประชาชาตินี้ โดยกล่าวว่า “แท้จริงการบังเกิดของพวกเขาแต่ละคนนั้น จะถูกรวบรวมอยู่ในนครที่มีมารดาเป็นเวลาสี่สิบวันในรูปของน้าอสุจิ	.....	104
สวรรค์อยู่ใกล้กับคนหนึ่ง ในหมู่พวกเขานี้ยิ่งกว่าสายเชือกองเท้าของเขา และนรกก็อยู่ในสถานะเดียวกัน	.....	106
นรกถูกห้อมล้อมด้วยอารมณไฟดำ และสวรรค์ถูกห้อมล้อมด้วยสิ่งให้อารมณ์ไม่ชอบ	.....	107

หลังจากอัลลอฮ์สร้างสวรรค์และนรก พระองค์ได้ส่งมาอิกระฮ์ญิบรีล อะลัยฮิสลาม	108
“ไฟที่พวกเขาใช้กันอยู่นี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งจากเจ็ดสิบส่วนของความร้อนจากไฟนรกขณะนั้น	111
“อัลลอฮ์จะทรงกำแผ่นดินและทรงม้วนชั้นฟ้าทั้งหลายด้วยมือขวาของพระองค์ แล้วพระองค์จะตรัสว่า“ ฉันทศกษัตริย์บรรดาศักดิ์อยู่ในโลกนี้อยู่ที่ไหน?	112
“โอ้อาอิซะฮ์ กลุ่มคนที่จะได้รับโทษอย่างสาหัสที่สุด	ณ
อัลลอฮ์ในวันฟื้นคืนชีพคือกลุ่มคนที่ประดิษฐ์สิ่งหนึ่งที่คล้ายกับสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้าง	113
“ขอสาบานต่อพระองค์ผู้ซึ่งชีวิตฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์	
อีกไม่นานบุตรของมรียัมจะมาหาพวกเขาในฐานะผู้นำที่เที่ยงธรรม ท่านจะหักไม้กางเขน ฆ่าหมู และเก็บปฏิสยะฮ์ภาษาจากผู้ไม่ศรัทธา (และจะมีเงินทองที่ท่วมท้นจนไม่มีใครจะรับมัน)	114
จงกล่าวว่" (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์" และฉันจะเป็นพยานให้ท่านด้วยสิ่งนี้ในวันกิยามะฮ์115	
“อ่างเก็บน้ำของฉันนั้นกว้างเทียบเท่าการเดินทางถึงหนึ่งเดือน น้ำของมันมีสีขาวยิ่งกว่าน้ำนม มีกลิ่นหอมยิ่งกว่าขมดเชียง	117
“ความตายจะถูกนำมาโดยถูกจำแลงเป็นแกะอ้วนตัวหนึ่ง	118
“หากพวกเขาหม่อมหมายต่ออัลลอฮ์อย่างแท้จริง	แน่นอน
พระองค์จะทรงประทานปัจจัยยังชีพให้พวกเขา เหมือนที่พระองค์ทรงประทานให้กับนรก โดยที่มันบินออกไปในตอนเช้าในสภาพที่ห้องว่างและกลับมาในตอนเย็นในสภาพที่ห้องอึม”	120
ผู้ที่ขับขียนพาทนะควรให้สลามแก่ผู้ใดคนหนึ่ง	ผู้ใดคนหนึ่ง
และกลุ่มคนที่น้อยกว่าควรให้สลามแก่กลุ่มคนที่มากกว่า	121
โอ้อาอิซะฮ์ บ่าวของข้าทั้งหลาย	แท้จริงข้าได้ทำให้การอธรรมเป็นที่ต้องห้ามแก่ตัวข้าเอง
และข้าได้ทำให้มันเป็นที่ต้องห้ามระหว่างพวกเขาด้วย ดังนั้น พวกเขาจงอย่าได้ออธรรมต่อกัน	122
พวกเขาพึงระวังการอธรรม เพราะการอธรรมนั้นเป็นความมิดมนในวันกิยามะฮ์ และพวกเขาพึงระวังความโลภ เพราะความโลภได้ทำให้ชนรุ่นก่อนหน้าพวกเขาประสบความวิบัติมาแล้ว	126
แท้จริงอัลลอฮ์จะประวิงเวลาให้กับผู้ที่อธรรม จนเมื่อพระองค์จัดการกับเขา พระองค์จะไม่ให้เขาเสียดลอดไปได้127	
อัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกความดีและความชั่ว แล้วพระองค์ได้ทรงอธิบายสิ่งดังกล่าว ดังนั้นผู้ใดที่ตั้งใจจะทำความดี แต่ไม่ได้ลงมือทำความดีนั้น อัลลอฮ์จะทรงบันทึกมันไว้ที่พระองค์เป็นหนึ่งความดีเต็มๆ และหากเขาตั้งใจจะทำความดี แล้วได้ลงมือทำความดีนั้น อัลลอฮ์จะทรงบันทึกมันไว้ที่พระองค์เป็นความดีสิบเท่าถึงเจ็ดร้อยเท่า หรืออีกหลายๆ เท่า และผู้ใดที่ตั้งใจจะทำความชั่ว แต่ไม่ได้ลงมือทำความชั่วนั้น อัลลอฮ์จะทรงบันทึกมันไว้ที่พระองค์เป็นหนึ่งความดีเต็มๆ และหากเขาตั้งใจจะทำความชั่ว แล้วได้ลงมือทำความชั่วนั้น อัลลอฮ์จะทรงบันทึกมันไว้เป็นหนึ่งความชั่ว	128
ผู้ใดกระทำความดีในยุคสมัยอิสลาม	เขาจะไม่ถูกลงโทษสำหรับการกระทำของเขาในยุคสมัยก่อนอิสลาม
หากแต่ผู้ใดกระทำความชั่วในยุคสมัยอิสลาม	เขาจะถูกลงโทษสำหรับการกระทำในยุคสมัยก่อนอิสลามและยุคสมัยหลังอิสลาม
.....	130
แท้จริงสิ่งที่ท่านพูดถึงและทำการเรียกร้องผู้คนนั้นมันเป็นเรื่องที่ดี หากท่านบอกเราว่า ต้องมีการชดใช้ในสิ่งที่เราได้กระทำไว้	132
เจ้าเข้ารับอิสลามบนฐานแห่งการตอบรับในความดีต่างๆ ที่ผ่านไปแล้วก่อนหน้านี้	134
แท้จริง อัลลอฮ์จะไม่อธรรมต่อผู้ศรัทธาแม้จะเป็นความดีแค่หนึ่งเดียว	โดยพระองค์จะตอบแทนให้กับโลกนี้
และให้การตอบแทนในวันอาคีเราะฮ์	135
โอ้อาอิซะฮ์ ลูกหลานอาดัมเอ๋ย	แต่ราบใดที่เจ้ายังคงวิ่งวอนและคาดหวังจากข้า
และข้าไม่ถือสอะไรเลย	ข้าจะอภัยให้เจ้าในสิ่งที่มียอยู่ในตัวเจ้า
.....	136
เมื่อปาवनหนึ่งได้ทำบาปอย่างหนึ่ง แล้วเขากล่าวว่า โอ้อัลลอฮ์ ขอพระองค์โปรดอภัยโทษต่อความผิดของฉันด้วยเถิด	138
“ไม่มีใครที่ทำบาป	จากนั้นเขาก็ลุกขึ้นอาบน้ำละหมาด
แล้วทำการละหมาด	จากนั้นก็ขอการอภัยโทษจากอัลลอฮ์
นอกจากอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่เขา	140
“แท้จริง อัลลอฮ์	ตระอาลา
ทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ในเวลากลางวัน เพื่อรับการสำนึกผิดของผู้กระทำความผิดในตอนกลางวัน	จนกระทั่ง
และทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ในตอนกลางวันเพื่อรับการสำนึกผิดของผู้กระทำความผิดในตอนกลางวัน	142
ดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันตก	

พระผู้อภิบาลของเรา จะเสด็จลงมาสู่ชั้นฟ้าดูคนยา ในช่วงเวลาหนึ่งส่วนสามสุดท้ายของกลางคืน.....	143
แท้จริงสิ่งทีอนมิตี) ทะลาล (นั่นขัดเจเนและสิ่งที่จะต้องห้าม	144
ไอ้เด็กน้อยเอ๋ย ฉันจะสอนบางคำให้แก่เจ้า คือ เจ้าจงปกป้องอัลลอฮ์ แล้วอัลลอฮ์จะปกป้องเจ้า จงปกป้องอัลลอฮ์ แล้วเจ้าจะพบว่า พระองค์นั้นอยู่ต่อหน้าเจ้า เมื่อเจ้าจะขอกิจขอต่ออัลลอฮ์ เมื่อเจ้าจะขอความช่วยเหลือ ก็จงขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์.....	146
"ได้โปรดบอกถ้อยคำหนึ่งให้แก่ฉันที่เกี่ยวกับอิสลามที่เป็นถ้อยคำที่ฉันไม่ต้องถามผู้อื่นนอกจากท่านด้วยเถิด "ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงกล่าวว่า“ :ท่านจงกล่าวเถิดว่า ฉันได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว หลังจากนั้นก็จะยืนหยัดอยู่บนความถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ.....	148
เปรียบเทียบกับบรรดาผู้ศรัทธาในด้านความรัก ความเอ็นดูเมตตา และการให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลของพวกเขาก็มีตอกันนั้น เปรียบเสมือนกับเรือร่างเดียวกัน เมื่ออิวะฮฺส่วนใดส่วนหนึ่งเจ็บปวด จะส่งผลให้อิวะฮฺทั้งร่างกายต้องอดหลับอดนอนและเจ็บป่วยตามไปด้วย	149
ผู้ใดที่อาบน้ำละหมาดอย่างสมบูรณ์ ความผิดต่างๆ ของเขาจะหลุดออกไปจากร่างกายของเขา จะหลุดออกจนกระทั่งจากใต้เล็บของเขา	150
“เมื่อพวกเขาต้องการถ่านหินหรือถ่านหิน ก็จงอย่าหันหน้าไปทางกิเบละฮ์ และอย่าหันหลังให้กับมัน แต่ให้หันหน้าไปทางทิศตะวันออกหรือทิศตะวันตก”.....	151
คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านจงอย่าสัมผัสอิวะฮฺของตัวเองด้วยมือขวาขณะปีสสาวะ และอย่าหาความสะอาดดูจาะระด้วยมือขวา และอย่าหายใจเข้าไปในภาชนะ.....	152
อัลลอฮ์จะไม่ทรงตอบรับการละหมาดของคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขา ในขณะที่เขาหิอะดัษ จนกว่า เขาจะอาบน้ำละหมาด.....	153
มีชายคนหนึ่งทำการอาบน้ำละหมาด แต่เขาละส่วนหนึ่งจากเท้าของเขาเท้าปลายเล็บที่ไม่โดนน้ำ แล้วท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้เห็นสิ่งนี้และกล่าวว่า" :จงกลับไปและทำการอาบน้ำละหมาดใหม่ให้ดีขึ้น "	
เขาจึงกลับไปและทำการอาบน้ำละหมาดใหม่ จากนั้นเขาก็ได้ทำการละหมาด.....	154
หายนะแห่งนรก จะประสบกับสันเท้า จงอาบน้ำละหมาดให้สมบูรณ์เถิด.....	156
“ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะทำการอาบน้ำละหมาดทุกครั้งที่จะมีการละหมาด.....	157
ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะทำการอาบน้ำละหมาด ด้วยการชำระที่ละครั้ง ที่ละครั้ง.....	158
ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะทำการอาบน้ำละหมาด ด้วยการชำระที่ละสองครั้ง ที่ละสองครั้ง.....	159
ผู้ใดอาบน้ำละหมาดอย่างฉัน แล้วละหมาด 2 ร็อกอะฮฺด้วยความบริสุทธิ์ใจ อัลลอฮ์จะอภัยโทษให้แก่เขาในบาปที่เขาได้กระทำมา.....	160
“เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขาอาบน้ำละหมาด ก็จงให้เขาสูดน้ำเข้าจมูกแล้วส่งออกมา และผู้ใดทำความสะอาดด้วยหิน ก็ให้เขาใช้หินเป็นจำนวนสี่.....	162
แท้จริง ทั้งสองคนที่อยู่ในหลุมสองหลุมนี้กำลังถูกรัฆมา และทั้งสองคนไม่ได้ถูกรัฆมาเพราะสิ่งใหญ่โตอะไร " หนึ่งในสองคนนี้มักจะไม่ระวังตัวเองจากการปีสสาวะ ส่วนอีกคนมักเดินใส่ร้ายผู้อื่น.....	164
ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เมื่อท่านจะเข้าห้องน้ำ ท่านจะกล่าวว่า)« الْحَيْضُ وَالْحَبْطُ »:“โอ้อัลลอฮ์ แท้จริงฉันขอการปกป้องต่อพระองค์จากความชั่วร้ายของชัยฏอนเพศชายและเพศหญิง(.....	165
อัสสิวานั้น เป็นที่ทำความสะอาดช่องปาก และเป็นที่พักพอใจสำหรับผู้อภิบาล.....	166
ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ตื่นขึ้นในเวลากลางคืน เขาจะบ้วน ทำความสะอาด (ปากด้วยสิวาน.....	167
“มุสลิมทุกคนจะต้องอาบน้ำในทุก ๆ เจ็ดวัน โดยเขาจะต้องชำระร่างกายและศีระของเขา”.....	168
สิ่งที่เป็นธรรมชาติ 5 ประการคือ การขลิบ การโกนขนลับ การขลิบหนวด การตัดเล็บและการถอนขนรักแร้..	169
ฉันเป็นชายที่มักจะมีน้ำมะขี้เืองออกบ่อย และฉันรู้สึกอายที่จะถามท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เพราะรักษาเกียรติของลูกสาวของท่าน ดังนั้นฉันจึงใช้ให้อัลมิกดาดี บิน อัลฮัซมัด ถามท่าน และท่านก็กล่าวว่ : "ให้เขาล้างอิวะฮฺเพศของเขาจากนั้นให้ทำการอาบน้ำละหมาด.....	170
เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะอาบน้ำจากการมีญะนาบะฮ์ ท่านจะเริ่มด้วยการล้างมือทั้งสอง แล้วท่านจะทำการอาบน้ำละหมาด จากนั้นท่านก็จะอาบน้ำ.....	172
จริงๆ แล้วที่เจ้าต้องทำคือเพียงแคใช้มือทั้งสองข้างของเจ้าแบบนี้ "จากนั้นท่านก็ใช้มือทั้งสองของท่านตีพื้นดินหนึ่งครั้ง แล้วท่านก็เช็ดมือซ้ายบนมือขวา โดยเช็ดหลังมือและใบหน้าของท่าน.....	173

ปล่อยมันไว้ไม่ต้องถอด (เพราะฉันได้ใส่มันทั้งสองในสภาพที่ทั้งสองนั้นสะอาด.....	175
นั่นเป็นเลือดอิสติอาฎะฮ์เหมือนเหงื่อ จากนั้นจงอาบน้ำและทำการละหมาด”.....	176
ถ้าคนใดคนหนึ่ง ในหมู่พวกเจ้ารู้สึกมีอะไรบางอย่างในท้องของเขา เขาไม่ควรออกจากมัสยิดเว้นแต่เขาจะได้ยินเสียงหรือได้กลิ่น”.....	178
“ถ้าสุนัขตัวหนึ่งตีมาจากขามใบหนึ่งของเจ้า ก็ให้เขาล้างมันเจ็ดครั้ง”.....	179
“เมื่อมุอ์ซซิน) ผู้ประกาศเมื่อถึงเวลาละหมาด (กล่าวว่า" อัลลอฮ์อัครบ์ อัลลอฮ์อัครบ์"อัลลอฮ์ผู้ยิ่งใหญ่ (ดังนั้นคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้าก็กล่าวตามว่า" อัลลอฮ์อัครบ์ อัลลอฮ์อัครบ์.....	180
“เมื่อพวกเจ้าได้ยินผู้ที่ประกาศเรียกสุกการละหมาด ก็จงกล่าวตามอย่างที่เขากล่าว แล้วจงทำการเศาะละวาตต่อฉัน.....	182
ผู้ใดที่กล่าวในตอนที่เขาได้ยินผู้อ่านว่า رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِ مُحَمَّدٍ (رَبًّا) وَيَا مُحَمَّدًا (رَبًّا).....	185
ท่านได้ยินเสียงอะซานเรียกมาละหมาดหรือไม่? ชายคนนั้นตอบว่า ใช่ ได้ยิน ท่านนบี คือลลิลลอะฮ์ลียะฮ์สลัสม์ ก็กล่าวว่า “ถ้าเช่นนั้นท่านจำเป็นต้องตอบรับเสียงอะซาน”.....	186
พวกเจ้าไม่เห็นหรือว่า หากมีสำธารไหลผ่านหน้าบ้านของพวกเจ้าคนหนึ่ง โดยที่เขาอาบน้ำชำระร่างกายในสำธารนั้นห้าครั้งต่อวัน เจ้าจะคิดอย่างไร จะมีสิ่งสกปรกติดอยู่อีกไหม?.....	187
งานใดที่อัลลอฮ์รักมากที่สุด ?ท่านตอบว่า“ การละหมาดตามเวลาของมันที่กำหนดไว้ ”เขากล่าวว่า แล้วอะไรอีก ? ท่านตอบว่า“ :จากนั้นคือการทำความดีต่อพ่อแม่ ”เขากล่าวว่า :แล้วอะไรอีก ?ท่านตอบว่า “การญูอาตในหนทางของอัลลอฮ์”.....	188
ไม่มีมุสลิมคนใดที่เมื่อเข้าเวลาละหมาดปรากฏ แล้วเขาอาบน้ำละหมาดอย่างดี แล้วละหมาดอย่างมีสมาธิและรุกอ์อย่างดี เว้นแต่การละหมาดนั้นจะลบล้างบาปที่ผ่านมา ตราบใดที่เขาไม่กระทำบาปใหญ่ ซึ่งความประเสริฐนี้จะมีอยู่ตลอดเวลา.....	189
การละหมาดห้าเวลา และระหว่างวันศุกร์หนึ่งไปยังอีกวันศุกร์หนึ่ง และระหว่างเราะมะฎอนหนึ่งไปยังอีกเราะมะฎอนหนึ่ง จะลบล้างความผิดในช่วงระยะเวลาเหล่านั้น หากว่าเขาออกห่างจากการทำบาปใหญ่.....	190
พวกเจ้าจงใช้บรรดาลูกๆ ของพวกเจ้าให้ละหมาด เมื่อพวกเขาเริ่มอายุเจ็ดขวบ และพวกเจ้าจงตีพวกเขาหากพวกเขาไม่ละหมาด เมื่อพวกเขาเริ่มอายุสิบขวบและจงแยกห้องนอนระหว่างพวกเขา.....	191
“อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :ฉันได้แบ่งการละหมาดระหว่างฉันและป่าวของฉันออกเป็นสองส่วน และป่าวของฉันจะได้รับตามที่เขาขอ.....	192
แท้จริงพันธสัญญาระหว่างเรากับพวกเขาคือการละหมาด ดังนั้น ใครก็ตามที่ละทิ้งมัน แท้จริงเขาได้ปฏิเสธศรัทธา.....	195
แท้จริงสิ่งที่ทำให้บุคคลหนึ่งเข้าสู่การตั้งภาคีและการปฏิเสธศรัทธานั้นคือการละทิ้งละหมาด.....	196
โอ้ บิลาล เอ๋ย จงอ้อมอะฮ์เพื่อทำการละหมาด และเราได้พักนอนไปกับมัน'.....	197
«اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ».....	198
ท่านนบี คือลลิลลอะฮ์ลียะฮ์สลัสม์ ท่านจะยกมือทั้งสองของท่านเสมอปาเมื่อท่านเริ่มทำการละหมาด.....	200
การละหมาดนั้นใช้ไม่ได้สำหรับผู้ที่ไม่อ่านอัลฟาตีหะฮ์.....	202
ขอสาบานต่อผู้ซึ่งชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ แท้จริงฉันเป็นผู้ที่ใกล้ชิดที่สุด ในหมู่พวกท่านด้านความคล้ายกับการละหมาดของท่านนบี คือลลิลลอะฮ์ลียะฮ์สลัสม์ นี่เป็นการละหมาดของท่านจนท่านจากโลกนี้ไป.....	203
“ฉันได้รับบัญชาให้สญูดบนกระดูกเจ็ดชิ้น.....	205
“พระอูบัยบาลจะทรงอยู่ใกล้บ่ามากที่สุดคือตอนท้ายของกลางดึก.....	206
แท้จริง พวกเจ้าจะเห็นพระเจ้าของพวกเจ้าเหมือนที่พวกเจ้าเห็นดวงจันทร์ดวงนี้ ซึ่งไม่มีความลำบากใดๆ กับพวกเจ้าในการมองเห็นพระองค์.....	207
ผู้ใดที่ละหมาดในสองช่วงเวลาที่ยืดเยื้อ ย่อมได้เข้าสวนสวรรค์.....	209
“ผู้ใดที่ละหมาดศุบห์เขาจะอยู่ภายใต้การคุ้มครองของอัลลอฮ์.....	210
ผู้ใดที่ละหมาดอัศร์ แนนอนการงานของเขาจะเป็นโมฆะ.....	211

หากคุณกล่าวแก่เพื่อนของคุณว่า" จงเจียบ "ในวันศุกร์" ขณะที่อิหม่ามกำลังอ่านคฺฎบะฮ์	
แสดงว่าคุณได้ทำให้ผลบุญของการละหมาดวันศุกร์นั้นเป็นโมฆะ	248
"เจ้าจงละหมาดในสภาพที่ยืน หากไม่สามารถยืนได้ก็ให้นั่ง หากไม่สามารถนั่งได้ก็ให้นอนตะแคง"	249
"การละหมาดในมัสยิดของฉันนี้ดีกว่าการละหมาดหนึ่งพันครั้งในที่อื่น ยกเว้นมัสยิดอัลหะรอหม์"	250
ผู้ใดทำการสร้างมัสยิดหลังหนึ่งเพื่ออัลลอฮ์ อัลลอฮ์จะสร้างให้แก่เขาหลังหนึ่งเท่ามัสยิดนั้นในสวรรค์.....	251
การบริจาคนั้นมีได้ทำให้ทรัพย์สินลดน้อยลง และอัลลอฮ์จะไม่ทรงเพิ่มพูนสิ่งใดให้แก่บ่าวคนหนึ่งให้ก่อภัยต่อผู้อื่น	
นอกจากเกียรติยศ และจะไม่มีผู้ใดที่มอบน้อมถ่อมตนต่ออัลลอฮ์ นอกจากอัลลอฮ์จะทรงยกเขา	252
อัลลอฮฺ ตะอาลาตรัสว่า:"โอ้ลูกหลานอาดัมเอ๋ย จงใช้จ่ายในหนทางของฉันเถิด แท้จริงฉันเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่เจ้า	
.....	253
เมื่อชายคนหนึ่งใช้จ่ายให้แก่ครอบครัวของเขาเพื่อหวังในผลบุญ ดังนั้นการกระทำของเขานั้นถือเป็นการให้ทานอย่างหนึ่ง	
.....	254
"เมื่อลูกหลานของอาดัมได้เสียชีวิต การงานของเขาจะถูกตัดขาดลงยกเว้นเพียงสามประการคือ การบริจาคนั้นที่ถาวร	
ความรู้ที่ยังประโยชน์ หรือบุตรที่ดีขอต่ออาวให้กับเขา"	255
"โอ้มนุษย์ชาติ จงเผยแพร่สลาม จงให้อาหารแก่ผู้คน จงเชื่อมสัมพันธ์กับเครือญาติ	
และจงละหมาดในยามค่ำคืนขณะที่ผู้คนกำลังนอนหลับ แล้วพวกท่านจะเข้าสวรรค์อย่างสันติ"	257
ผู้ใดที่ประวิงเวลาให้กับลูกหนี้ที่ขัดสนหรือยกหนี้ให้แก่เขา	
อัลลอฮ์จะทรงให้เขาอยู่ได้ร่มเงาบัลลังก์ของพระองค์ในวันฟื้นคืนชีพ ซึ่งเป็นวันที่ไม่มีร่มเงาใดนอกจากร่มเงาของพระองค์"	
.....	258
อัลลอฮ์ทรงเมตตาแก่ผู้ที่ใจกว้างเมื่อเขาได้ขาย เมื่อเขาได้ซื้อ และเมื่อเขาได้ถูกทวงถามในสิทธิ์	259
ชายคนหนึ่งได้ให้ผู้อื่นกู้หนี้ยืมสิน แล้วกล่าวกับคนของเขาว่า หากมีคนมาสืบถามมา ก็จงยกโทษให้พวกเขาไป	
หวังว่าอัลลอฮ์จะทรงยกโทษพวกเขา.....	260
"แท้จริงมีคนจำนวนมากที่ใช้ทรัพย์สินมรดกของอัลลอฮ์ในทางที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้นสำหรับพวกเขาคือไฟนรกในวันกิยามะฮ์"	
.....	261
ผู้ใดที่ถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนด้วยความศรัทธามั่นและหวังในผลบุญ	
เขาจะได้รับการอภัยโทษจากบาปของเขาที่ผ่านมา.....	262
"ผู้ใดที่ลุกขึ้น)ละหมาดและประกอบอิบาตะฮ์(ในคืนลัยละตุลกีอ์ร" ด้วยความศรัทธามั่นและหวังในผลบุญ	
เขาจะได้รับการอภัยโทษจากบาปของเขาที่ผ่านมา.....	263
"ผู้ใดที่ประกอบพิธีหัจญ์โดยที่เขางดการมีเพศสัมพันธ์	
และไม่กระทำสิ่งชั่วช้าใดๆ	
เขาผู้นั้นจะกลับมาเสมือนวันที่มารดาของเขาได้คลอดเขาออกมา"	264
ไม่มีวันใดๆ ที่การงานที่ดีจะเป็นที่ชื่นชอบที่สุดสำหรับอัลลอฮ์มากกว่าในวันเหล่านี้) หมายถึงสิบวันแรกของเดือนชุลหิจญะฮ์	
.....	265
แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงมองที่รูปร่างหน้าตาหรือความมั่งคั่งของพวกเจ้า	
แต่พระองค์จะทรงมองที่จิตใจและการกระทำของพวกเจ้า	266
"แท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงหึงหวง และแท้จริงผู้ศรัทธาก็อหึงหวง และความหึงหวงของอัลลอฮ์ ตะอาลา	
จะเกิดขึ้นเมื่อผู้ศรัทธากระทำให้พระองค์ทรงห้ามเขา"	268
พวกเจ้าจงออกห่างจากเจ็ดสิ่งอันตรายที่จะนำมาซึ่งความพินาศ.....	269
เอาไหมฉันจะบอกแก่พวกเจ้าถึงสิ่งที่เป็นบาปใหญ่ที่สุดในบรรดาบาปใหญ่ทั้งหลาย?	271
บาปใหญ่ คือ การตั้งภาคต่ออัลลอฮ์ การเนรคุณต่อบิดามารดา การฆ่าชีวิตที่บริสุทธิ์และการสาบานเท็จ	272
"สิ่งแรกที่จะถูกตัดสินในหมู่ผู้คน ในวันกิยามะฮ์คือเรื่องเกี่ยวกับการนองเลือด"	274
ผู้ใดที่ฆ่าผู้ปฏิเสธศรัทธาที่อยู่ในฐานะผู้มีพันธสัญญา) มุอาฮัด (เขาจะไม่ได้รับสัมผัสความหอมของสวรรค์	
และแท้จริงความหอมของสวรรค์นั้น จะแผ่กระจายถึงระยะทาง 40 ปีของการเดินทาง.....	275
ผู้ที่ตัดสัมพันธ์กับเครือญาติเขาจะไม่ได้เข้าสวรรค์.....	276
"ผู้ใดที่อยากให้อัลลอฮ์ยังชีพของเขาเพิ่มพูนและอายุขัยของเขายืนยาว ดังนั้น เขาจงรักษาสายสัมพันธ์ทางเครือญาติไว้"	
.....	277

ไม่นับว่าเป็นผู้ที่เชื่อมสัมพันธ์ สำหรับผู้ที่ถือปฏิบัติการศึกษาเชื่อมสัมพันธ์เฉพาะผู้ที่เชื่อมต่อกับเขา แต่ผู้ที่ทำการเชื่อมสัมพันธ์ที่แท้จริงนั้นคือเมื่อมีการตัดการเชื่อมสัมพันธ์กับเขา เขาก็เชื่อมสัมพันธ์นั้น..... 278

“พวกเจ้ารู้หรือไม่ว่า การนิทานาคืออะไร?” พวกเขา) บรรดาเศาะฮาบะฮ์ (กล่าววว่า “อัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ผู้ดีที่สุดใน” ทานกล่าวว่า “ คือ การที่เจ้ากล่าวถึงพี่น้องของเจ้าในสิ่งที่เขาไม่ชอบ 279

ทุกสิ่งที่ทำให้มีนเมา คือ สุรา และทุกสิ่งที่ทำให้มีนเมาเป็นสิ่งที่จะหระอม และ ใครก็ตามที่ดื่มสุรา ในโลกนี้และเสียชีวิตไปโดยที่เขาเป็นคนติดสุราและไม่กลับใจเตาบะฮ์ เขาจะไม่ได้อิมสุราในวันอาคีเราะฮ์..... 280

ท่านเราะซูลลลอฮ์ คือลลลลลลลลลลลลลลลล ได้สาปแช่งผู้ที่ให้สินบน และผู้ที่รับมันในการตัดสินคดี..... 281

จงห่างไกลจากการสงสัย เพราะแท้จริงแล้ว การสงสัยเป็นคำพูดที่โกหกที่สุด..... 282

ผู้ที่ทำการค้นหาเขาจะไม่ได้อิมสวรรค์..... 284

ประชาชาติของฉันททุกคนจะถูกให้อภัย เว้นแต่ผู้ที่กระทำบาปอย่างเปิดเผย 285

ไอ้มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงขจัดความเยอหยิ่งของพวกญะฮิลียะฮ์ออกจากพวกเจ้า และความอวดดีของพวกเขาเกี่ยวกับบรรพบุรุษของพวกเขา..... 286

“แท้จริงบุคคลที่อัลลอฮ์ทรงกริ้วที่สุดคือ ผู้ที่ชอบโต้เถียงกันอย่างรุนแรง”..... 288

“เมื่อมุสลิมสองคนต่อสู้กันเองด้วยดาบของทั้งสอง ดังนั้นทั้งผู้ที่ฆ่าและผู้ที่ถูกฆ่าจะถูกลงโทษในนรก 289

ผู้ใดที่ชักอาวุธออกมาเพื่อคุกคามเรา ดังนั้น เขาไม่ใช่พวกเรา..... 290

“พวกเจ้าอย่าได้ตาต่อคนที่เสียชีวิตไปแล้ว เพราะพวกเขาได้ไปถึงสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้แล้ว..... 291

ไมอูนฺมดีให้ชายคนหนึ่งตัดสัมพันธ์กับพี่น้องของเขาเกินสามคืน โดยที่ทั้งสองนั้นเจอกัน แล้วต่างคนต่างหนีหน้ากัน และผู้ที่ประเสริฐกว่าในสองคนนั้นคือผู้ที่เริ่มให้สลามก่อน..... 292

ผู้ใดที่ประกันตนว่าจะรักษาลิ้นและอวัยวะเพศของตนจากการละเมิดได้ ฉันทจะรับประกันสวรรค์ให้แก่เขาเอง... 293

ผู้หญิงอย่าได้เดินทางเป็นระยะทางสองวัน เว้นแต่จะมีสามีของเธอหรือมะหรือมของเธอยู่ด้วย 294

ฉันทไม่ทั้งสิ่งใดหลังจากฉันท) เสียชีวิตไปแล้ว (ที่เป็นอันตรายต่อผู้ชายมากไปกว่าผู้หญิง 296

“ผู้ใดที่สามารถมีความพร้อมในการแต่งงานได้ก็จงแต่งงานเถิด เพราะมันช่วยลดสายตา) จากกรรมองสิ่งที่จะต้องห้าม (และปกป้องอวัยวะเพศได้ดี และผู้ใดที่ไม่สามารถก็ให้ถือศีลอด เพราะการถือศีลอดจะเป็นเกราะป้องกันสำหรับเขา” 297

“แท้จริง โลกนี้ช่างหอมหวานและเขียวขจี และแท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงแต่งตั้งพวกเจ้าให้เป็นคอลีฟะฮ์เพื่อจัดการสิ่งที่อยู่ในนั้น แล้วพระองค์จะทรงดูว่าพวกเจ้ากระทำเช่นไร ดังนั้น จงระวัง โลกนี้และระวังผู้หญิง 298

ไม่มีการแต่งงาน นอกจากด้วยผู้ปกครอง 300

เงื่อนโซ่ที่คุณต้องยึดปฏิบัติมากที่สุด คือสิ่งที่ทำให้การมีเพศสัมพันธ์นั้นเป็นท่อนมดี 301

โลกนี้ล้วนเป็นสิ่งที่ให้ความสุข และสิ่งที่ให้ความสุขที่ดีที่สุดในโลกนี้ คือผู้หญิงที่ดี 302

“พวกเจ้าอย่าสวมผ้าใหม่และผ้าข) เสื้อผ้าที่มาจากผ้าใหม่ที่ดีที่สุด (อย่าตีมาจากภาษาที่เป็นทองและเงิน อย่ากินอาหารจากภาษาที่เป็นทองและเงิน

แท้จริงสิ่งเหล่านี้มีไว้สำหรับพวกเขา)ผู้ปฏิเสธศรัทธา(ในโลกนี้และสำหรับพวกเราในโลกหน้า”..... 303

ท่านเราะซูลลลอฮ์ คือลลลลลลลลลลลล ได้ห้ามการตัดผมบางส่วนและให้เหลือไว้บางส่วน..... 304

พวกท่านจงเสริมหนวดและจงไว้เครา..... 305

ผู้ชายห้ามมองดูเอาเราะฮ์) อวัยวะพึงสวน (ของผู้ชายด้วยกัน และผู้หญิงก็ห้ามมองดูเอาเราะฮ์) อวัยวะพึงสวน (ของผู้หญิงด้วยกัน..... 305

แท้จริง ผู้ที่ดีที่สุดในหมู่สุเจ้า คือ ผู้ที่มีอุปนิสัยดีที่สุด”..... 307

“แท้จริงมอมีนที่มีคุณลักษณะนีสยี่ที่ดั้นย่อมบรรลุถึงระดับชั้นของผู้ที่ถือศีลอดและลุกขึ้นทำอิบาตะฮ์ในยามค่ำคินอย่างแน่นอน” 308

บรรดาผู้ศรัทธาที่มีอิหมานสมบูรณ์ที่สุด คือผู้ที่มีมารยาทที่ดีที่สุดในหมู่พวกเขาและคนที่ดีที่สุดในหมู่พวกเจ้า คือผู้ที่ปฏิบัติอย่างดีที่สุด ต่อบรรดาสตรีของเขา..... 309

ท่านเราะซูลลลอฮ์ คือลลลลลลลลลลลล ได้ถูกถามถึงสิ่งที่ทำให้ผู้คนได้เข้าสวรรค์มากที่สุดคืออะไร ท่านตอบว่า “การยำเกรงต่ออัลลอฮ์ และการมีมารยาทที่ดี..... 310

ท่านเราะซูลลลอฮ์ คือลลลลลลลลลลลล คือบุคคลที่มีมารยาทที่ดีที่สุด..... 311

ผู้ใดผู้หนึ่งในหมู่พวกเจ้าจะไม่ศรัทธา) โดยสมบูรณ์ (จนกว่าเขาจะรักพี่น้องของเขาเสมือนกับที่เขารักตัวของเขาเอง	345
แท้จริงความอ่อนโยนจะไม่ปรากฏอยู่ในสิ่งใด เว้นแต่จะทำให้สิ่งนั้นงดงามขึ้น และจะไม่ถูกดึงออกจากสิ่งใด เว้นแต่จะทำให้สิ่งนั้นมีตำหนิ	346
“แท้จริงศาสนาอิสลามนั้นง่ายและไม่มีใครทำให้กิจการของศาสนานั้นเป็นเรื่องยาก เว้นแต่จะต้องยอมจำนนไม่เอาในที่สุด แต่พวกเจ้าจงปฏิบัติให้ถูกต้องและให้ใกล้เคียง	347
“จงทำให้เป็นเรื่องง่าย และอย่าทำให้เป็นเรื่องยาก และจงแจ้งข่าวดีแก่ผู้คน และอย่าทำให้คนต้องปลื้มตัวออกห่าง”	349
ครั้งหนึ่งพวกเรายูกับท่านอุมร์ แล้วท่านกล่าวว่า" พวกเราถูกห้ามจากการเสแสร้ง	350
“เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่าน จะรับประทาน จงรับประทานด้วยมือขวาของเขาเกิด และเมื่อเขาจะดื่ม ก็จงดื่มด้วยมือขวาของเขาเกิด เพราะแท้จริงซัยดูอน จะกินด้วยมือซ้าย และดื่มด้วยมือซ้าย	351
โอ้เด็กน้อยเอ๋ย จงกล่าวพระนามของอัลลอฮ์ จงกินด้วยมือขวา และจงกินจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว	352
“แท้จริงอัลลอฮู ย่อมพอพระทัยกับบ่าว เมื่อเขากินครั้งหนึ่ง ก็สรรเสริญพระองค์ที่ให้มันมา หรือดื่มน้ำครั้งหนึ่ง ก็สรรเสริญพระองค์ที่ให้มันมา”	353
มีชายคนหนึ่งร่วมรับประทานอาหารกับท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลิลลอฮุอะลียะฮ์ซัลลิม ด้วยมือซ้าย ดังนั้นท่านจึงกล่าวว่า "จงกินด้วยมือขวาของท่าน" เขากล่าวว่า "ฉันทำไม่ได้" ท่านกล่าวว่า "ท่านทำไม่ได้เช่นนั้นหรือ"	354
“ผู้ใดกินอาหารแล้วกล่าวว่ารُفِيَّ وَلَا غَيْرَ حَوْلٍ مِنِّي هَذَا وَرَزَقْنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا أَطْعَمَنِي هَذَا الَّذِي أَلَّيْتُ بِهِ الْإِنْسَانَ :8 ความว่า : "มวลการสรรเสริญที่สมบูรณ์ยังเป็นของอัลลอฮ์ผู้ทรงให้อาหารนี้แก่ฉันและทรงประทานอาหารนี้แก่ฉันโดยปราศจากอำนาจหรือกำลังใดๆ จากฉัน" ดังนั้น ความผิดบาปก่อนหน้าของฉันเขาจะได้รับการอภัย”	355
เมื่อใดก็ตามที่ท่านบี คือลลิลลอฮุอะลียะฮ์ซัลลิม จาม ท่านจะวางมือหรือเสื่อผ้าของท่านวางปิดปากไว้ และท่านก็จะลดเสียงของท่านลง	356
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักการอนุโลมของพระองค์ถูกนำไปปฏิบัติ เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงรักความตั้งมั่นของพระองค์ถูกนำไปปฏิบัติ	357
ผู้ใดที่อัลลอฮ์ประสงค์ให้เขาได้รับความดี พระองค์ก็จะทรงทดสอบเขา	358
“ไม่ว่าจะมีสิ่งใดประสมกับมุสลิมจากความเหนื่อยล้า ความเจ็บปวด ความกังวล ความโศกเศร้า กภัยอันตราย และความทุกข์ยาก แม้กระทั่งหนามที่ตำเขา นอกจากอัลลอฮ์จะทรงลบล้างบาปของเขาด้วยเหตุผลนั้น”	359
“การทดสอบจะดำเนินต่อไปสำหรับผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิงในชีวิตของเขา ลูกๆ ของเขา และทรัพย์สินของเขา จนกว่าเขาจะพบกับอัลลอฮ์ โดยไม่มีบาปใดๆ เกิดขึ้นกับเขา”	360
“ช่างเป็นสิ่งที่แปลกยิ่งสำหรับสถานการณ์ของผู้ศรัทธา หุกสถานการณ์ของเขาส่วนเป็นสิ่งที่ดีสำหรับเขา และสิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นกับใครนอกจากกับผู้ศรัทธาเท่านั้น	361
เมื่อบ่าวคนหนึ่งได้เจ็บป่วยหรือเดินทาง จะมีการบันทึกผลบุญให้แก่เขา เหมือนกับที่เขาเคยปฏิบัติการทำงานนั้น ในตอนที่เขาไม่ได้เดินทางและมีสุขภาพดีอยู่	363
“พวกท่านจงรีบเร่งปฏิบัติความดี ก่อนที่ความวุ่นวาย ดังกลางคืนที่มืดมิด	364
ความว่า“ บุคคลใดที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ที่จะให้เกิดความดีแก่เขา อัลลอฮ์จะทรงให้เขาเข้าใจในศาสนา	365
อย่าแสวงหาความรู้เพื่อโอ้อวดต่อหน้าบรรดาผู้รู้ หรือโต้เถียงกับคนโง่เขลา	367
ผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่พวกท่าน คือผู้ที่เรียนอัลกรุอ่านและสอนมัน	368
พวกเขาจะรับฟังสืบโองการจากท่านบี คือลลิลลอฮุอะลียะฮ์ซัลลิม และจะยังไม่เลื่อนไปยังสืบโองการถัดไป จนกว่าพวกเขาจะเรียนรู้ ความรู้และการประยุกต์ใช้จากมัน	369
“ผู้ใดที่อ่านหนึ่งตัวอักษรจากคัมภีร์ของอัลลอฮ์(อัลกรุอ่าน)(เขาจะได้รับหนึ่งความดี และหนึ่งความดีนั้นจะเพิ่มทวีคูณเป็นสิบเท่า	370
จะมีการกล่าวแก่ผู้ที่อุทิศตนเพื่ออัลกรุอ่าน ว่า :จ้ออ่าน จงเลื่อนขึ้น และจงอ่านด้วยความใคร่ครวญอย่างที่เจ้าเคยอ่านในโลกนี้ เพราะแท้จริงสถานะของเจ้าขึ้นอยู่กับโองการสุดท้ายที่เจ้าอ่าน	371
มีคนใดในหมู่พวกท่านต้องการอูฐตัวเมียตั้งท้องตัวใหญ่อ้วนสามตัวเมื่อเขากลับไปหาครอบครัวของเขาบ้าง	372

“พวกท่านจงทวนเอาใจใส่กับอัลกุรอานให้มาก ขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ซึ่งชีวิตของมูฮัมหมัดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ อัลกุรอานนั้นเปรียบยิ่งกว่าอูฐที่ถูกผูกไว้เสียอีก” 373

“พวกท่านจงอย่าทำให้บ้านของพวกท่านเป็นดังสุสาน แท้จริงชัยฏอนจะหนีออกจากบ้านที่มีการอ่านซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์” 374

ไอ้ออบุลมุนชิร ท่านรู้หรือไม่ว่าโองการใดในคัมภีร์ของอัลลอฮ์ที่ท่านมีนั้นยิ่งใหญ่ที่สุด “ฉันกล่าวว่า لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ : 255 ฉะนั้น ท่านก็ตอบที่หน้าอกของฉันและกล่าวว่า : ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ขอให้ความรู้เป็นที่พอใจสำหรับท่าน ไอ้ออบุลมุนชิร 375

ผู้ใดอ่านสองโองการสุดท้ายของซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ในตอนกลางคืน เป็นที่เพียงพอแล้วสำหรับเขา 376

การขออูอาคืออับาดะฮ์..... 377

ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลียะฮ์สลัม จะรำลึกถึงอัลลอฮ์ในทุกๆ เวลาหรือทุกๆ กิจกรรมของท่าน 378

ไม่มีสิ่งใดที่มีเกียรติยิ่งสำหรับอัลลอฮ์มากกว่าการขออูอา..... 379

ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลียะฮ์สลัม มักจะกล่าวว่า “ ข้าแต่ผู้พลิกใจ ขอทรงให้จิตใจของข้าพระองค์มั่นคงในศาสนาของพระองค์เถิด” 380

แท้จริงความศรัทธาในหัวใจของคนใดคนหนึ่ง ในหมู่พวกเจ้านั้นจะอ่อนล้าเหมือนเสื้อผ้าใหม่ที่เสื่อมสภาพ ดังนั้นจงขอต่ออัลลอฮ์เพื่อให้ความศรัทธานั้น ได้ใหม่อยู่เสมอในหัวใจของพวกเจ้า..... 382

“บ่าวคนหนึ่งจะอยู่ใกล้ชิดกับพระผู้อภิบาลของเขามากที่สุด คือขณะที่เขาสุญูด ดังนั้นจงขออูอาให้มากเถิด” 383

อูอาที่ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลียะฮ์สลัม ขอมากที่สุด คือ” ไอ้ออบุลมุนชิรของเรา ได้โปรดประทานให้แก่พวกเราซึ่งสิ่งดีงาม ในโลกนี้ และสิ่งดีงาม ในโลกหน้า และโปรดคุ้มครองพวกเราให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรกด้วยเถิด 384

“เอาไหม ?ฉันจะแจ้งแก่พวกท่านถึงอะมัลการงาน(ที่ดี)ที่สุดของพวกท่าน เป็นอะมัลการงาน(ที่บริสุทธิ์ที่สุด) ณ พระผู้อภิบาลของพวกท่าน เป็นอะมัลที่สูงส่งยิ่งสำหรับการยกระดับชั้นของพวกท่าน..... 385

เมื่อท่านนบี คือลัลลอฮุอะลียะฮ์สลัม เข้านอนทุกคืน ท่านจะประสานมือเข้าด้วยกันและเป่าเข้าไปแล้วอ่านซูเราะฮ์อัลอิลาฮ อัลฟะลัค และอันนาส..... 387

สำนวนการขออภัยโทษที่ประเสริฐที่สุด..... 388

{رُبُّهُمُ اللَّهُ الْوَكِيلُ} และอีกสองซูเราะฮ์ที่ให้การคุ้มครองในตอนเย็นและตอนเช้า 3 ครั้ง ซึ่งมันจะเพียงพอแล้วสำหรับเจ้า 391

“ถ้อยคำอันเป็นที่รักยิ่งสำหรับอัลลอฮ์มีสี่ถ้อยคำ คือ ซุบฮานัลลอฮ์) มหาบริสุทธิ์ยิ่งต่ออัลลอฮ์ (วัลหัมดุลิลลาฮ์) การสรรเสริญเป็นเอกสิทธิ์ของอัลลอฮ์ (วะลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์) ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์แต่เพียงพระองค์เดียว (วัลลอฮุอักบร) อัลลอฮ์ทรงยิ่งใหญ่ที่สุด (ซึ่งจะไม่มีปัญหาใดๆ ที่เจ้าจะเริ่มกล่าวถ้อยคำใดก่อน” 392

ความว่า” ผู้ใดที่กล่าวว่า ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮุ วะหะดะฮุ ละฮุวะลัฮะอะฮุ ละฮุลมุลกุ วะละฮุลมุลหิมัต วะฮะวะ อะลา กุลลียะฮ์อิน กอดิร)ความว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮุ สำหรับพระองค์คืออำนาจการครอบครองและมวลการสรรเสริญ และพระองค์ทรงมีเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง (จำนวนสิบครั้ง) 393

สองถ้อยคำที่เบาสำหรับลิ้นแต่หนักบนตาชั่ง ทั้งยังเป็นที่ยรักยิ่งต่ออัล-เราะห์มาน 395

ผู้ใดที่กล่าว: ซุบฮานัลลอฮุอะบิฮัมดิส) มหาบริสุทธิ์ยิ่งต่ออัลลอฮ์ และด้วยการสรรเสริญแด่พระองค์ (ในหนึ่งวันจำนวนหนึ่งร้อยครั้ง ความผิดต่างๆ ของเขาจะถูกทำให้ร่วงหล่นลงไปแม้มันจะมากมายเช่นฟองน้ำในทะเลก็ตาม 396

ความสะอาดเป็นครั้งหนึ่งของการศรัทธา และการกล่าว” อัลหัมดุลิลลาฮ์ ” ผลบุญของมันจะเติมตาชั่งในวันกิยามะฮ์ การกล่าว” ซุบฮานัลลอฮ์และ อัลหัมดุลิลลาฮ์” 397

ผลบุญของทั้งสองประโยคหรือผลบุญของแต่ละประโยคนั้นจะเติมระหว่างบรรดาฟ้าฟากและแผ่นดิน 397

การที่ฉันกล่าว) رَبُّهُمُ اللَّهُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ : มหาบริสุทธิ์ยิ่งต่ออัลลอฮุ การสรรเสริญทั้งหลายเป็นสิทธิของอัลลอฮุ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮุ อัลลอฮ์ทรงยิ่งใหญ่ที่สุด (นั้นย่อมเป็นที่รักยิ่งสำหรับฉันมากกว่าทุกสิ่งที่ตั้งดวงอาทิตย์ได้ขึ้นมาเหนือมัน..... 400

การรำลึกถึงอัลลอฮ์ที่ดีที่สุด คือ” ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์) ”ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากอัลลอฮ์ (และการขอพรที่ดีที่สุด คือ” อัลหัมดุลิลลาฮ์) ”การสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์(..... 401

“ผู้ใดที่หยุดพัก ณ ที่ใดที่หนึ่ง แล้วเขากล่าวว่า.....	401
أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ.....	401
)ความว่า	ฉันขอความคุ้มครองด้วยถ้อยคำแห่งอัลลอฮ์ที่สมบูรณ์จากความชั่วร้ายที่พระองค์สร้างขึ้น (
เขาย่อมจะไม่ได้รับอันตรายจากสิ่งใดๆ จนกระทั่งเขาย้ายออกไปจากที่แห่งนั้น”	402
หากคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านต้องการเข้ามัสยิด	ก็จงกล่าว"อัลลอฮุม มีฟตะห์ลี อับวาบะเราะหิมะติกะ "
และหากต้องการออก ก็จงกล่าวว่า"อัลลอฮุมมะ อินนี อัสอะลุกะ มิน ฟฎุลิกะ	403
“หากคน	ๆ
แล้วได้กล่าวพระนามของอัลลอฮ์ขณะที่เขาจะเข้าไปและกล่าวเมื่อต้องการจะกินอาหาร	หนึ่งต้องการเข้าบ้านของเขา
“ไม่มีที่นอนและไม่มีอาหารสำหรับพวกเจ้าแล้ว.....	ชัยฎอนจะกล่าวว่า
	404

บทสรุป

หะดีษของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม คือแหล่งอ้างอิงลำดับที่สองแห่งบทบัญญัติของศาสนาอิสลาม อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสไว้ว่า: "และเรามีผู้ติดตามอาหรับ (3) แต่สิ่ง(ที่เขาพูด)นั้น มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นวะหีย์ที่ถูกประทานลงมา [ซูเราะฮ์ อัน-นัจญุม: 3-4] หนังสือเล่มนี้ “อัลมุนตะกอ” เป็นส่วนหนึ่งของสารานุกรมหะดีษที่ประกอบไปด้วยกลุ่มหะดีษต่างๆ ที่มีความหมายที่ครอบคลุมที่จำเป็นสำหรับมุสลิมทุกคนในเรื่องที่เกี่ยวกับศาสนาและการใช้ชีวิตในโลกนี้ สารานุกรมชุดนี้มาพร้อมด้วยคำอธิบายสั้นๆและมีการอธิบายความหมายและความหมายแฝงของมันและได้อธิบายถึงสิ่งที่ได้รับบางประการจากหะดีษ ทั้งหมดนั้น ได้ถูกแปลเป็นภาษาต่างๆ ในโลกนี้แล้ว มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เนื้อหาของมัน ได้เกิดประโยชน์และเพื่อให้สุนนะฮ์ของท่านนบีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้รับการเผยแพร่สู่มนุษยชาติด้วยภาษาของพวกเขาเอง

Th380

ISBN:978-603-8474-59-4